

Lect. univ. dr.
ANA BIRCHALL

PROCEDURA INSOLVENTEI

REORGANIZAREA JUDICIARĂ
ȘI PROCEDURA FALIMENTULUI

NOTE DE CURS

Incluzând procedura concordatului preventiv
și a mandatului ad-hoc

Ediția a III-a
revizuită și adăugită

11 303 368

BIBL. CENTR. UNIV.
„M. EMINESCU” IAȘI
III 303.368

Lect. univ. dr. Ana Birchall

Procedura insolvenței
Reorganizarea judiciară și procedura falimentului
Note de curs
incluzând procedura concordatului preventiv
și a mandatului ad-hoc

Ediția a III-a
revizuită și adăugită

PROCEDURA INSOLVENȚEI
REORGANIZAREA JUDICIARĂ
ȘI PROCEDURA FALIMENTULUI
Note de curs
incluzând procedura concordatului preventiv
și a mandatului ad-hoc
BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY
Universitatea Juridică
București
2010

Prof. univ. dr. Ana Bîrăbal

Procedura insolvenței
Reorganizarea judiciară și procedura falimentului

Note de curs

Prezentând procedura concordatului preventiv
și a mandatului ad-hoc

Ediția a III-a
revizuită și adăugită

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Lect. univ. dr. Ana Birchall

PROCEDURA INSOLVENȚEI REORGANIZAREA JUDICIARĂ ȘI PROCEDURA FALIMENTULUI

Note de curs

*incluzând procedura concordatului preventiv
și a mandatului ad-hoc*

**Ediția a III-a
revizuită și adăugită**

477193

BCU.IASI

Universul Juridic
București
-2010-

Editat de S.C. Universul Juridic S.R.L.

Copyright © 2006, 2007, 2010, S.C. Universul Juridic S.R.L.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al
S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BIRCHALL, ANA

Procedura insolvenței : reorganizarea judiciară și procedura
falimentului : note de curs incluzând procedura concordatului preventiv
și a mandatului ad-hoc / Lect. univ. dr. Ana Birchall. Ed. a 3-a, revizuită și
adăug. – București : Universul Juridic, 2010

Bibliogr.

ISBN 978-973-127-330-3

347.736(498)

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.665**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15; 0733.673.555**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro
COMENZI ON-LINE,
CU REDUCERI DE PÂNĂ LA 15%

28 MAR. 2011

Editat de S.C. Universul Juridic S.R.L.

Copyright © 2006, 2007, 2010, S.C. Universul Juridic S.R.L.

Toate drepturile asupra prezentei cărți aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al
S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TITLU NU VA FI
COMERCIALIZAT DECAT ÎNSOTIT DE SEMNATURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI. APLICATE PE INTERIORUL
UL ÎNEL COPERTĂ.**

DECLARAȚIE DE AUTENTICITATE

Eu, **DRAGOMIR D. POPESCU**, Director General al S.C. Universul Juridic S.R.L., declar pe propria răspundere că exemplarul de față este un exemplar autentic al cărții intitulată **„DREPTUL LA ÎNCALZIRE ÎN ROMANIA”**, scrisă de **DRAGOMIR D. POPESCU**, editată de S.C. Universul Juridic S.R.L., în anul **2010**, cu numărul de identificare **978-606-830-648-5**.

Pentru Autentificare, se atașează la exemplarul de față următoarea etichetă:

DRAGOMIR D. POPESCU

REȚINUT

Ind. căr.

021.348.03.15

Ind. rev.

0753.673.688

Ind. libr.

redactie@universuljuridic.ro

DECLARAȚIE DE AUTENTICITATE

Ind. căr.

021.348.03.15; 0753.673.688

Ind. rev.

021.348.03.15

Ind. libr.

redactie@universuljuridic.ro

www.universuljuridic.ro

COMENȚI ON-LINE.

CU REDUCERE DE PÂNĂ LA 15%

2010 MAR 27

LISTA DE ABREVIERI

Art.	– articol
alin.	– alineat
C.C.	– Curtea Constituțională
CD	– Culegere de decizii
CEDO	– Curtea Europeană a Drepturilor Omului
C.proc. pen	– Codul de procedură penală
C.pen	– Cod penal
C.S.J.	– Curtea Supremă de Justiție
Ed.	– editura
H.G.	– Hotărârea Guvernului
lit.	– litera
M.Of.	– Monitorul Oficial
nr.	– numărul
O.G.	– Ordonanța Guvernului
op.cit.	– opera citată
O.U.G.	– Ordonanța de urgență a Guvernului
pag.	– pagina
pct.	– punctul
R.D.P.	– Revista de Drept Penal
R.R.D.	– Revista Română de Drept
R.D.C.	– Revista de Drept Comercial
S.C.J.	– Revista de Studii și Cercetări Juridice
Trib. Suprem	– Tribunalul Suprem
urm.	– următoarele

LISTA DE ABREVIERI

— amănunțit	Am.
— articole	Art.
— Curtea Constituțională	C.C.
— Curtea de Apel	C.A.
— Curtea Europeană a Drepturilor Omului	C.E.D.O.
— Codul de procedură penală	C.p.p.
— Cod penal	C.p.
— Curtea Supremă de Justiție	C.S.J.
— editura	Ed.
— Hoțul din Gălbenuș	H.G.
— lege	Le.
— Monitorul Oficial	M.O.
— numărul	Nr.
— Organizația Guvernului	O.G.
— Organizația de Informații a Guvernului	O.I.G.
— pag.	pag.
— paragraf	par.
— Revista de Drept Penal	R.D.P.
— Revista Română de Drept	R.R.D.
— Revista de Drept Constituțional	R.D.C.
— Revista de Științe Juridice	R.S.J.
— Tribunalul Superior	T.S.
— volum	Vol.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul I

NOȚIUNI INTRODUCTIVE

Secțiunea I

Insolvența și Falimentul instituții specifice dreptului comercial și economiei de piață

Procedura insolvenței și a falimentului este produsul istoriei și culturii unei țări, variind de la țară la țară.

S-a spus în literatura de specialitate că: „bankruptcy law is a gloomy and depressing subject. The law of bankruptcy is a dry and discouraging topic. But the history of bankruptcy legislation as seen in the Congressional debates is colorful; for not only does it reflect the changes in viewpoints and economic conditions in United States' history, but also reminds us of how frequently the views and conditions of today are mere repetitions of the past”¹.

Procedura insolvenței, procedura reorganizării judiciare, a falimentului trebuie să fie importante mecanisme de ieșire de pe piață a entităților neperformante și tocmai de aceea, adoptarea unei legislații corespunzătoare și mai ales implementarea adecvată a prevederilor legale sunt și trebuie să fie priorități pentru fiecare țară.

Importanța instituției juridice a insolvenței și falimentului este reflectată în legislația altor țări cu economie de piață și, în opinia mea, ar trebui să ocupe un loc important în legislația românească.

În doctrina juridică românească s-a arătat că autonomia dreptului comercial față de dreptul civil este dată și de reglementarea falimentului ca „formă de executare colectivă întemeiată pe principiul egalității creditorilor, în cadrul căreia se îmbină armonios interesele acestora cu acelea ale creditului în general”².

În anul 1926 în prefața importantei lucrări în domeniul dreptului falimentului „*Dreptul falimentar român*” profesorul Mihail Pașcanu susținea necesitatea unor studii de sinteză „cu atât mai de trebuință, într-o manieră ce prezintă numeroase particularități, datorate fie vicisitudinilor legislative, fie unei legiferări neconținut pripite și numai parțială”³.

¹ A se vedea C. Warren: *Bankruptcy in United States History*, 1935, pag. 3.

² A se vedea I.L. Georgescu *Autonomia Dreptului Comercial* în R.D.C. nr. 4/1993, pag. 7.

³ A se vedea M. Pașcanu, *Dreptul falimentar român*, 1926, prefață.

Această afirmație nu poate fi mai adevărată în zilele noastre având în vedere evoluția extrem de rapidă a reglementărilor privind falimentul și insolvența, dar și necesitatea armonizării legislației românești la cerințele economiei de piață și a integrării, cu succes, a României în Uniunea Europeană.

Potrivit legislației române⁴, istoric vorbind, termenii „faliment” și „insolvență” au avut același sens. Astfel, în conformitate cu normele legale anterioare care reglementau „procedura insolvenței”, termenul „procedura falimentului” cuprindea și reglementa atât (i) procedura de reorganizare cât și (ii) procedura de lichidare, aceasta din urmă fiind în mod inadecvat și neinspirat denumită „etapa falimentului – lichidarea debitorului”, fapt ce a creat percepția publică potrivit căreia falimentul înseamnă începutul sfârșitului și, prin urmare, s-a aplicat un stigmat general asupra agenților economici care sunt supuși procedurii falimentului.⁵ Totuși, după adoptarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței cu modificările și completările ulterioare⁶, termenul de „insolvență” a început să fie utilizat în mod corect.

Secțiunea II

Evoluția istorică a instituției falimentului

1. Perioada veche (antică)

În literatura de specialitate⁷ s-a constatat că în antichitate legile evreilor reglementau o descărcare periodică de datorii a debitorilor comercianți, ceea ce le permitea deschiderea de noi afaceri.

Alți autori⁸ susțin că instituția dreptului falimentului își are originile din perioada dreptului roman ca un remediu la sancțiunile deosebit de severe adoptate prin Legea celor XII Table ori contractele de constituire *de nexi* care permiteau o execuție asupra persoanelor, deși în acea epocă nu se făcea distincție între comercianți și necomercianți.

Practic, debitorul era închis într-o închisoare particulară a creditorului după care era expus în piața publică până când altcineva îi răscumpăra libertatea, plătindu-l pe creditor (*vindex*). În lipsa răscumpărării, creditorul îl putea vinde ca

⁴ Vezi *Infra*, p. 23.

⁵ Vezi Legea nr. 64 din data de 22 iunie 1995, publicată în *M.Of.* nr. 1066, din data de 17 noiembrie 2004 (abrogată în anul 2006).

⁶ Publicată în *M. Of.* Nr.944 din 22.11.2006.

⁷ A se vedea I. Turcu, *Procedura falimentului între tradiție și inovație* în R.D.C. nr. 2/95 pag. 26 și urm.

⁸ A se vedea M. Pașcanu, *op.cit.*, pag. 12.

sclav, îl putea ucide, sau, în cazul în care erau mai mulți creditori, îl puteau tăia în bucăți, împărțindu-și resturile trupului⁹.

Cu timpul, executarea silită asupra patrimoniului a înlocuit executarea silită asupra persoanei. Astfel, a început să se facă o execuție asupra averii debitorilor, creditorii având posibilitatea să obțină o „*misso in possessionem*” cu consecința desesizării debitorului de la administrarea bunurilor sale care, astfel, treceau în mâinile unui *curator bonorum*, echivalentul judecătorului sindic de astăzi.

Desesizarea se făcea nu pentru dobândirea proprietății asupra bunurilor debitorului, ci pentru vânzarea lor în vederea satisfacerii creanțelor creditorilor. De menționat că pe durata desesizării, dacă debitorul săvârșea acte de dispoziție cu privire la bunurile averii sale, acestea nu erau opozabile creditorilor. În ceea ce privește actele juridice lezionare ale debitorului, anterioare desesizării, creditorii aveau la îndemână acțiunea pauliană.¹⁰

După efectuarea publicității procedurii deschise se declanșa procedura de expropriere a averii debitorului, reprezentantul creditorilor, numit și *magister bonorum vendendorum*, obținând încredințarea bunurilor în scopul vânzării. Vânzarea, *venditio bonorum*, se făcea în masă, prin adjudecare, fiind considerat adjudecator, *emptor bonorum*, cumpărătorul care se obligase să plătească creditorilor cea mai mare cotă din pasivul existent. De remarcă că această vânzare atrăgea infamia asupra datornicului, infamie care putea fi înlăturată numai prin cesiunea bunurilor în favoarea creditorilor.

Merită reținut că, în perioada imperială, pe lângă vânzarea în masă a fost permisă și vânzarea în detaliu.

2. Perioada medievală

Dacă geneza falimentului poate fi căutată în dreptul român, dar această localizare este discutabilă conform unor autori¹¹ cu siguranță instituția dreptului falimentului poate fi regăsită în anumite instituții cu caracter excepțional ale Evului Mediu.

Practic tradiția dreptului roman a fost păstrată și îmbunătățită în dreptul medieval, în special în statutele orașelor italiene, dar cu înăsprirea situației falitului.

În perioada Evului Mediu, procedura falimentului avea un caracter penal și corporatist și se aplica numai comercianților, nu și necomercianților.

Debitorul oferea, benevol, în gajcreditorului bunurile sale. Dacă nu era de acord, creditorul putea să intre, cu forța, în posesia bunurilor debitorului.

⁹ A se vedea C. Rotaru, *Legea falimentului doctrina, jurisprudența și legislație*, 2001, pag. 5.

¹⁰ A se vedea Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 17 și urm.

¹¹ A se vedea Ct. C. Balescu, *Curs de drept comercial*, vol. II. 1946, pag 310.

Conform prevederilor dreptului medieval, comercianții se bucurau de anumite avantaje privind obținerea creditelor. Însă cei care abuzau ori nu puteau restitui la scadență sumele împrumutate erau tratați cu severitate, fiind considerați infractori. Cu trecerea timpului însă, procedura publică a înlocuit procedura privată, în sensul că un judecător era cel care dispunea sechestrul real.

Debitorii au fost numiți la început „*decocte, decoctores*” ori „*conturbatores et fraudatores*”. Mai târziu, *fallitus ergo fraudator* era un principiu foarte bine stabilit în societatea medievală. Practic, debitorii erau condamnați la moarte sau la sancțiuni extrem de dezonorante, la egalitate cu sancțiunile delicvenților de rând cum ar fi spre exemplu: *pilorium* numit și *stâlpul infamiei*, *carcanul* care era practic un cerc, un guler de metal pe care era fixat un lanț cu ajutorul căruia debitorul era legat și expus în locurile cele mai populate și circulate. În conformitate cu prevederile medievale creditorii debitorului falit erau tratați egal.

În dreptul cetăților italiene care, așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate¹², au avut un rol important în dezvoltarea instituției și procedurii falimentului, se regăsesc principiile care vor sta la baza instituției falimentului dintre care aș enumera:

1. legarea falimentului de încetarea plăților;
2. desesizarea falitului de averea sa;
3. decăderea din beneficiul termenului;
4. declararea și valorificarea creanțelor;
5. ajutorarea falitului și a familiei sale pe toată durata procedurii falimentului;
6. distincția între debitorii faliti culpabili și cei scuzabili;
7. concordatul de majoritate.

De reținut că dreptul falimentar al Cetăților Italiene a fost răspândit în toate țările de pe continent mai puțin în Anglia.

În literatura juridică se consideră că o primă reglementare legislativă care a pus practic bazele instituției și procedurii falimentului a avut loc în Franța prin Ordonanța lui Colbert cunoscută și sub denumirea de Ordonanța Comerțului, promulgată sub domnia lui Ludovic al XIV-lea în anul 1673. De remarcat că în titlul XI intitulat „*Falimente și bancrute*”, este stabilit că încetarea plăților determină deschiderea procedurii de faliment. Astfel falitul este obligat să depună registrele și situația patrimonială. Administrarea falimentului este dată unui sindic sau director ales dintre creditorii, cu scopul și obligația de a-i reprezenta.

Ca și elemente de noutate incluse în această Ordonanță trebuie remarcat: introducerea unor cauze de anulare pentru actele încheiate de debitorul falit și posibilitatea oferită majorității creditorilor de a decide asupra angajamentelor

¹² A se vedea Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 18 și urm; S.D. Cărpenu, *Drept comercial român*, 2000, p.531.

amiabile încheiate cu falitul. Erau permise inclusiv înțelegeri cu debitorul asupra amânării execuției, majoritatea creditorilor având eficiență, putere asupra minorității. De asemenea, în acest titlu erau stabilite cazurile de anulare a actelor anterioare declarării falimentului. Bancrutele rămân în continuare pedepsite, menținându-se și pedeapsa cu moartea. O altă noutate o reprezintă reglementarea în titlul IX al Ordonanței a încă două instituții, *les letters de répit*, însemnând scrisori de păsuire de plată, prin care regii aveau dreptul de păsuire a supușilor datornici și cesiunea de bunuri ale datornicului în mâinile creditorilor, cesiune care putea fi voluntară sau judiciară. De remarcat că păsuirea judiciară era foarte apropiată de viitorul concordat¹³.

3. Perioada modernă

Cazurile de faliment de mare amploare care au avut loc în Franța anilor 1795-1805 coroborate cu abuzurile care se comiteau odată cu acordarea păsuirilor de plată au impus necesitatea adoptării, în domeniul dreptului falimentului, a unui regim mult mai sever. Astfel prima codificare completă și sistematică în această materie a fost realizată în 1807, în Franța, în timpul lui Napoleon prin *Codul comercial francez*, cod care putem spune că pune bazele principiilor dreptului falimentului modern. Practic sub influența lui Napoleon, nemulțumit de comportamentul unor furnizori ai armatei, regimul falimentului consacrat de *Codul comercial francez* a fost extrem de intransigent și sever.

Prin noua reglementare se urmărea îndeplinirea a două funcții majore ale dreptului falimentului și anume: a) realizarea asigurării plății creanțelor creditorilor și pedepsirea falitului; b) asanarea activității comerciale a falitului. Astfel, se poate afirma că procedura falimentului reglementată în *Codul comercial francez*, urmărea, pe de o parte, apărarea colectivă și egalitară a intereselor creditorilor și, pe de altă parte, eliminarea din activitatea comercială a comercianților descalificați prin și de eșecul activității lor.

În doctrina¹⁴, s-a apreciat ca reglementarea falimentului în *Codul comercial francez* reprezintă o „cucerire epocală”, o formă de executare colectivă, întemeiată pe principiul egalității creditorilor, îmbinându-se interesele acestora cu cele ale creditului general. Totodată, aceasta reglementare a fost considerată și o formă de protest față de dreptul comun al urmăririi individuale.

Codul comercial italian din 1882 și *Codul comercial român* din 1887 au preluat, conceptual, *Codul Comercial francez*.

Sanctiunile cuprinse în *Codul comercial* de la 1807 erau foarte severe. Frauda era considerată ca fiind prezumată iar falitul era întemnițat prin sentința decla-

¹³ A se vedea *Infra*, p. 239.

¹⁴ A se vedea, S.D. Cărpănuș, *op. cit.*, p. 532 și I.L. Georgescu, *Autonomia dreptului comercial*, R.D.C nr. 4/1993, pag.7.

rativă de faliment. Tocmai de aceea formalismul excesiv corelat cu asprimea sancțiunilor au dus la rezultate total nesatisfăcătoare impunându-se modificarea prevederilor dreptului falimentului și bancrutelor cuprinse în Cartea a III-a a Codului Comercial francez.

Prin reformă din 28 mai 1838 au fost înlăturate aceste abuzuri și exagerări, legea fiind în vigoare în Franța, cu puține modificări, până la mijlocul acestui secol, reprezentând, practic, un model și inspirație pentru legislațiile celor mai multe state europene, inclusiv pentru legiuitorul român de la 1840.

4. Perioada contemporană

Tratamentul aplicabil comerciantului în dificultate a suferit schimbări majore începând cu a doua jumătate a secolului. Astfel, a fost fundamentată o nouă concepție, care a abandonat ideea de faliment și a fost adoptată o nouă legislație menită să ajute comerciantul aflat în dificultăți financiare să supraviețuiască. Practic s-a admis că un anume comerciant poate avea dificultăți financiare independent de voința sa și această situație nu trebuie să ducă neapărat la dispariția acestui comerciant de pe piață. A început să fie promovat principiul conform căruia în astfel de situații este oportun să se încerce salvarea comerciantului respectiv. În practică s-a admis că o astfel de situație nu este favorabilă numai comerciantului ci și creditorilor acestuia, care au mai multe șanse să își recupereze creanțele, chiar în totalitatea lor.

Astfel a apărut necesitatea instituirii unei proceduri de redresare judiciară a activității care ajută debitorul să supraviețuiască și să își organizeze activitatea, inclusiv prin permisiune de întârziere a plăților sau unor plăți către creditori. Dar, în situația în care, într-o perioadă determinată de timp, comerciantul nu își redresează activitatea astfel încât aceasta să devină profitabilă, se va aplica procedura lichidării judiciare, cu consecința dispariției comerciantului din circuitul comercial și satisfacerea proporțională a creditorilor săi.

Eforturile de îmbunătățire și perfecționare a procedurii legale aplicabile comerciantului în dificultate au continuat inclusiv prin adoptarea unor prevederi de prevenire și reglementare amiabilă a dificultăților financiare ale comerciantului. Astfel, în Franța au fost adoptate trei legi care au consacrat „dreptul întreprinderilor în dificultate”¹⁵

¹⁵ Legea nr. 84-148 din 1 martie 1984 privind prevenirea și reglementarea amiabilă a dificultăților întreprinderilor; Legea nr. 85-89 din 25 ianuarie 1985 privind redresarea și lichidarea judiciară a întreprinderilor; Legea nr. 85-99 din 25 ianuarie 1985 privind administratorii judiciari, mandatarii lichidatori și experții în diagnosticarea întreprinderilor.

În dreptul anglo-saxon încă din anul 1542 Parlamentul a adoptat legea cunoscută sub denumirea de „Act against such a person as do make bankruptcy”¹⁶. Mai târziu a fost adoptată Legea din 1883, care a fost considerată una dintre cele mai profunde opere legislative, cu trăsături caracteristice neîntâlnite încă în dreptul continental¹⁷, dintre care aş enumera:

1. aplicarea unitară a procedurii tuturor datornicilor;
2. realizarea procedurii de un Oficiu Administrativ numit Board of Trade, organism care conservă lichidităţile falitului şi supraveghează gestiunea sindicilor prin intermediul unor persoane specializate;
3. anterior deschiderii procedurii falimentului, se face o conciliere, însă bunurile debitorului sunt administrate provizoriu de oficiul administrativ care va cerceta cauzele falimentului;
4. debitorul este obligat să fie prezent pentru a da explicaţii asupra afacerilor şi avutului său, după care se poate încheia un angajament amiabil numit şi *scheme of arrangement* sau un *concordat – composition* –, dacă sunt votate de majoritatea creditorilor şi omologate de instanţa competentă. În caz contrar este declarat falimentul caz în care adunarea creditorilor numeşte comitetul de supraveghere şi sindicul (cunoscut şi sub numele de *trustee on bankruptcy*) care va gestiona averea falitului;
5. falitii sunt descărcaţi de obligaţii de către instanţa de judecată.

În S.U.A. este interesant de remarcat ca încă din prima sesiune a Congresului American din 1 Iunie 1789, unde numai lucrurile absolut importante au fost discutate, a fost numit un Comitet pentru pregătirea spre adoptare a legii privind dreptul falimentului. Iar în Constituţia din 11 martie 1861 se statua că „*the Congress shall have the power ... to establish ... uniform laws on the subject of bankruptcies, throughout the Confederate States; but no law of Congress shall discharge any debt contracted before the passage of the same*”¹⁸.

În ceea ce priveşte legislaţia, de remarcat ca în decursul timpului au fost adoptate mai multe acte normative printre care aş enumera: The Bankruptcy Act of 1800 modificat în 1803; The Bankruptcy Act of 1841 modificat în 1843; The Bankruptcy Act of 1867 modificat în 1878; The Bankruptcy Act of 1898, care preia şi instituţii din procedura britanică din 1883, modificat şi completat în 1938, 1979, 1984, 1994.

¹⁶ A se vedea 34 and 35 Henry VIII, 1542, 1 Hen.8, ch.4, §1.

¹⁷ A se vedea M. Paşcanu, *op.cit.*, pag. 30 şi Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag.20.

¹⁸ A se vedea J.D. Richardson, *Message and State Papers of the Confederacy*, 1990, I, pag. 42.

Secțiunea III

Falimentul în dreptul românesc

La începutul secolului al XIX-lea, în dreptul românesc apar primele legi privitoare la faliment fiind cuprinse în Codurile Caragea și Calimach, Coduri apărute în anul 1817.

1. Codul Caragea

În § 14 din Partea a III-a a capitolului VIII, intitulat „*Pentru împrumutare și datorie*” se prevedea că în cazul în care datornicul numit și „molfuz” molfuzește, adică ajungea în starea de faliment, el trebuie să obțină „milostivirea” creditorilor, în caz contrar fiind considerat molfuz prefăcut, cunoscut și sub denumirea de falit fraudulos, bancrutar. În astfel de situații, pentru a se elibera de datorie, molfuzul putea cesiona, abandona, patrimoniul său în mâinile debitorilor printr-o dare de avere.

2. Codul Calimach

Procedura falimentului numită și „Tratarea Cursului Creditorilor” era reglementată în Anexa I a Codului Calimach intitulată „*Despre rânduiala cursului creditorilor*”. În conformitate cu această reglementare, procedura falimentului parcurgea următoarele etape:

1. deschiderea concursului prin publicarea edictului, edictul fiind practic o sentință declarativă de faliment;
2. catagrafia și prețuirea averii;
3. cârmuirea averii supusă la concurs creditorilor;
4. limpezirea înfățișatelor sume de datorii care erau practic creanțe declarate;
5. clasificarea pretențiilor desăvârșit limpezite;
6. procesele pentru potomisirea în clase care erau contestații pentru stabilirea cauzelor de preferință;
7. împărțirea averii concursului;
8. sfârșitul sau desființarea concursului.

De remarcat că această procedură se aplică tuturor debitorilor fără deosebire de profesiune. Publicarea edictului avea ca efect desesizarea falitului și inopozabilitatea actelor încheiate ulterior de către falit față de masa credală. În același timp se produce transferul activului debitorului către masa credală, represiunea delictului pentru creanțele fictive și opțiunea între urmărirea pe cale

de concurs a averii debitorului sau a persoanei acestuia prin constrângere corporală¹⁹.

De asemenea trebuie menționat că judecătoria numea un curator al averii pentru inventarierea averii.

În ceea ce privește reglementarea dreptului falimentului în dreptul românesc, printre primele documente care vorbesc despre dreptul falimentului în dreptul românesc se numără un rezumat dintr-un proiect al legii falimentului publicat de Revista Curierul românesc în anul 1832²⁰.

„Document asupra bancruților

Regulamentul asupra bancruților ce s'a primit de la M.S. Împăratul la 25 Iulie trecut, cuprinde cele următoare:

Faliment se poate socoti că este când un neguțător sau meșter cade în astfel de stare, încât nu numai că nu are indetui bani în casa sa spre a plăti la soroc datoriile ce se vor suii peste 5000, ci încă este și dovada că nici toată avuția lui nu ar ajunge să le plătească pe deplin. Aceia cari fac faliment din urmarea treburilor neguțătorești, se judecă de tribunalele de comerț, iar acolo unde nu se va afla acest fel de tribunale, falimentul se va cerceta de Sfatul orășenesc (magistrate). Acest fel de pricini se vor scrie pe hârtie de timbru (pecetia guvernului). Falimentul poate să fie: 1. Nenorocit, când cel sărac pătat nu a ajuns la această stare din greșeala sa, ci din vreo întâmplare de împrejurări protivnice, precum înecăciuni, foc, împotriva cărora nu putea cineva a-și chezașui averea, asigurând-o năvălire vrăjmășească și faliment nenădăjduit al creditorilor. 2. Neprevăzut și simplu, când este pricinuit din a sa greșală, însă fără vicleșug nici înșelăciune. 3. Amăgitor sau cu gând rău, când este însoțit de planuri viclene. Felurimea falimentului și cele ce urmează după dânsul pe seama bancrutului, se hotărăsc de tribunal după ce se cercetează pricina.

Cel ce este dator, nu poate să se facă cunoscut de bacrut decât numai prin hotărârea tribunalului, rezemat chiar pe a lui mărturisire, sau pe știri positive despre starea și averea lui, sau pe tăgăduirea lui de a plăti datoriile la împlinirea sorocului. Într'aceeași zi în care se face cunoscut falimentul, bancrutul se pune la opreala, și se pune sechestrul pe toate avuturile lui mișcătoare și nemișcătoare. Cu administrația acestor trebi este însărcinat unul din curatorii ce se află întrebuițați la tribunalul de comerț, sau unul din mădularile maghistratului, carele va căuta aceste pricini cu învoirea creditorilor ce se vor afla fata, pin ace

¹⁹ A se vedea Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag 22.

²⁰ A se vedea C.I. Băicoianu, *Istoria politiceii noastre monetare și a Băncii Naționale*, vol. 1, part. I., p.187-189, M.Of. și Imp. Statului, 1932; a se vedea și I.Turcu, *Falimentul, actuala procedura*, ed.V. revizuita, 2005, p. 35.

se va orândui o administrație de concurs, alcătuită de doi syndici sau de mai mulți, de un president, cari se vor alege de creditorii. Aceasta administrație urmează cercetarea începută de curatorul jurat, spre descoperirea averii și datoriilor bancrutului, se adevărea-ză despre prețuirea avutului ce s'a făcut de curator, ia sub stăpânire-i toată averea celui falit, face o socoteala peste tot și o întocmire de numărul creditorilor, de rânduiala după care ei trebuie să fie despăgubiți și de dividendul (partea) ce li se cuvine fieștecăruia și în cea mai după urmă își dă părerea despre pricinile de natura falimentului.

La masa sau strângerea la un loc a avuțiilor falitului se socotește nu numai toată averea sa ce se află în ființă, ci încă și oricare din avuturile sale nemișcătoare ce va fi pus amanet sau se va fi înstreinat cu numire de dar în curgerea celor după urmă zece ani, și în vremea când datoriile covirsa jumătatea avuției falitului. Aceste avuturi intră și ele în masa sau trupul celorlalte, afara numai de nu se vor fi vândut la un al treilea. Dacă muerea și copii cei neîmpărțiți ai falitului nu au avut parte în negușătoria lui, atunci ale lor avuturi nu intră în trupul sau masa celor de pricină, ci se va socoti numai că este al mueri: a) aceea ce a avut de zestre sau a moștenit, b) ceea ce a primit ea în dar prin înscris dela rudeniiile ei sau dela străini, nu înșă și dela bărbatul său, și c) ceea ce ea a câștigat cu capitalul primit într'aceste două chipuri; 2. că este al copiilor: a) ceea ce au primit în moștenire dela mama lor, dela celelalte rudenii ale lor sau dela străini, b) ceea ce au primit în dar prin înscris dela muma lor, de la celelalte rude, sau dela străini. Făcându-se întocmirea datoriilor se vor împărți pre cum urmează: 1. datorii privilegiate care trebuie a se plăti pe deplin; 2. datorii ce trebuie a se da în concurs (analoghie); 3. datorii cu banuială sau cu pricină supuse la cercetarea judecătorească; și 4. datorii ce trebuie să se plătească din ceea ce va rămânea prisos după cestelalte trei clasuri, de vor fi acestea. La clasul cel dintâiu (datorii privilegiate) se cuvine: a) sumele ce sint ale bisericilor; b) rămășițele de dajdii, drepturi și alte dări ce se cuvin Coroanei dimpreună cu dobinzile și strafurile; c) datoriile asigurate prin ipoteca și amaneturi; d) capitalurile nevirsnicilor ce falitul avea întru îngrijirea sa în calitate de părinte sau epitrop; e) simbria slugilor și a lucrătorilor oa și pe vremea celor după urma sase ani; f) foile de socoteala ale vânzătorilor de comestibile (lucruri de mancare), pentru cele din urma patru luni; g) folie de socoteala ale brtasilor pentru chiria casi și cheltuiala mesei pe sase luni; h) plăta dulgherilor, zidarilor și lucrătorilor la binală; i) cheltuiala închirierii corabiilor, și j) onorariul plăta aghenitia dela bursa (banca) și plăta lucrătorilor dela bursa pe anul depe urma, oronorariul curatorului și al sindicilor falimentului și de obște cheltuielile concursului. plăta acestor datorii se face din sumele dintiiu ce intra în dispoziția concursului. La al doilea clas (datorii ce se dau intru cercetarea concursului) se cuvin datoriile Coroanei, ale bănci de comerț și ale contoarelor sale, datoriile netăgăduite ale particularilor și ale meșterilor de mobile și podoable pentru casa, afara numai dacă aceștia vor primi a-și lua lucrurile înapoi. La al treilea clas

(datorii cu pricina) se cuvin datoriile ce se dau în cercetarea tribunalurilor; și în cea după urma, la al patrulea clas (datorii a căror împlinire este facultativă) se cuvin datoriile care nu s'au cerut la vremea cuviicioasă

Cercetarea și aprobația (găsirea cu cale) a acturilor concursului se cuvin la adunarea tuturor creditorilor, cari pot să schimbe pe sindici și să ceara la tribunalul de comerț schimbarea prezidentului.

Consecuențele (urmările) falimentului nenorocit sînt: slobozirea dela opreala a falitului, restatornicirea cinstei lui căreia i se cuvine și ștergerea cererilor ce creditorii i-ar putea să-i facă pentru împlinirea datoriilor din avuturilor ce va putea dobîndi de aci înainte. Deosebi de aceasta după puterea ce va arata falitul în vremea concursului, adunarea creditorilor poate să-i lase o parte din ale lui avuturi care se va găsi cu cale.

Consecuențele falimentului simplu sau pricinuit din neîngrijire sînt: tinerea falitului la închisoare în vreme de unul până la trei ani după hoararea creditorilor, cari, afara de aceasta, au dreptul de a se ruga cerînd slobozenia lui; pierderea dreptului de a mai se neguțatori, afară numai dacă creditorii se vor ruga cerînd a i se da iarăși acest drept; orice va putea el de aci înainte să dobîndească prin moștenire, dăruire sau prin alt chip, se va întrebuița spre a se despăgubi creditorii săi, afara de toate datoriile cele noua ce va putea face de aci înainte, fie de orice natura.

Consecuențele bancrutei viclene sînt: tragerea înaintea tribunalurilor criminalicești atât a bancrutierului cât și a tovarășilor săi de viclesug; împlinirea de isnoavă a sumelor plătite pentru datorii mincinoase. Dacă în numărul avuturilor nearătate se va dovedi că bancruierul avea capitaluri puse în așezămînturi de credit, cu toate ca după regulile acestor așezămînturi capitalurile acestea trebuia să se slobozească moștenitorilor bancrutierului, aceștia însă sînt datori a le da înapoi ca să bage în masa sau trupul de obște al avuturilor cu care trebuie să se plătească datoriile, căci almintrelea numiți moștenitori sînt sub pedeapsa a fi și ei trași înaintea tribunalurilor criminalistice, și a-și vedea toată averea lor sa între în masa de despăgubirea creditorilor.

Onorariul sau plăta curatorului pentru a sa administrație mai înainte de deschiderea concursului este hotărât a fi unul la sută din toată suma ce se va aduna din prețuirea avuturilor bancrutierului, când aceasta suma nu trece peste 300.000 ruble; iar din ceea ce trece peste aceasta suma, va lua numa o jumătate la suta. Sindici falimentului și prezidentul lor când este el însuși creditor, vor lua sub titlu de onorariu la sfârșitul concursului o comisie (plată de osteneală) din toată suma ce se va aduna pe seama trupului de datorie. Această comisie va fi de doi la sută, ce se va împărți între toți²¹”.

²¹ A se vedea Curierul Românesc, 1832, 8 Septembrie, no. 62; reproducere după C.I. Băicoianu, Istoria politicii noastre monetare și a Băncii Naționale, vol. 1, part. I., p.187-

3. Condica pentru Comerciu

Adoptată în 1840, Condica pentru Comerciu este considerată prima lege românească completă a falimentului, reprezentând o traducere a dispozițiilor privitoare la faliment din Codul comercial francez cu modificările cuprinse în legea din 28 mai 1838.

Condica pentru Comerciu a fost aplicată în Muntenia iar din 1864 s-a aplicat și în Moldova fiind succesiv modificată până în anul 1887 când, în Vechiul Regat, a fost introdus Codul Comercial.

4. Codul Comercial din 1887

Codul Comercial român din 1887 este considerat ca fiind legiferarea cea mai complexă în materie comercială. Inspirat după modelul Codului comercial italian din 1882, dar păstrând linia Codului comercial francez, Codul Comercial român de la 1887 a suferit, în partea referitoare la faliment, trei modificări în perioada cuprinsă între 1895 și 1902.

Dreptul falimentului este reglementat în Codul Comercial în Cartea a III-a intitulată „*Despre faliment*”, art. 695-888.

Falimentul era considerat ca o procedură de executare silită asupra bunurilor comerciantului debitor, care a încetat plata datoriilor sale comerciale, al cărei scop era satisfacerea creanțelor tuturor creditorilor²².

Conform prevederilor art. 695 din Codul comercial, procedura falimentului se aplica numai comercianților, „comerciantul care a încetat plățile pentru datoriile sale comerciale, este în stare de faliment”.

Procedura falimentului putea fi declanșată fie din oficiu, de către instanța judecătorească fie prin declarația debitorului, la cererea unui sau mai multor creditori²³.

Urmare a sentinței declarative de faliment, falitul pierde dreptul de administrare și de dispoziție asupra bunurilor sale. Datoriile individuale ale falitului deveneau exigibile iar cursul dobânzilor și urmăriile individuale ale creditorilor erau suspendate. De asemenea, falitul era decăzut din anumite drepturi civile și profesionale și îi era interzis părăsirea domiciliului fără aprobarea judecătorului sindic.

Conform prevederilor Codului Comercial român, procedura falimentului are mai multe etape și anume: stabilirea activului efectuată prin operațiunile de constatare, conservare și întregire a activului; identificarea creditorilor, stabilirea pasivului și a masei credale; căutarea unor soluții amiabile pentru plata datoriilor debitorului falit; lichidarea activului prin vânzarea la licitație publică a bunurilor

189, M.Of. și Imp. Statului, 1932; a se vedea și I.Turcu, *Falimentul, actuala procedura*, ed.V. revizuită, 2005, p. 35.

²² A se vedea M. Pașcanu, *op.cit.*, pag. 15 și urm; S.D. Cărpenu, *op. cit.*, p. 534.

²³ A se vedea art. 695-729 C.com..

falitului; repartizarea între creditori a rezultatului activului în limita cotei falimentare²⁴.

În conformitate cu prevederile Codului Comercial român, judecătorul sindic, adunarea creditorilor și instanța judecătorească sunt principalele organe care aduceau la îndeplinire procedura falimentului²⁵.

De remarcă că, atât oratoriul cât și Concordatul reprezintă soluțiile amiabile pentru redresarea debitorului prevazute de Codul Comercial. Recent instituția Concordatului a fost reintrodusă în legislația românească prin Legea nr 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc²⁶.

Infrațiunea bancrutei simple sau a bancrutei frauduloase era prevăzută de Codul Comercial ca fiind sancțiunea penală aplicabilă falitului în cazul în care acesta, prin săvârșirea anumitor fapte, prejudicia creditorii²⁷.

De asemenea, în cuprinsul prevederilor sale, Codul Comercial reglementa condițiile de reabilitare a falitului, astfel: „falitul, care va plăti integral în capete interese și cheltuieli toate creanțele admise la masa falimentului, va putea obține reabilitarea sa”²⁸.

5. Actuala reglementare legislativă

Având în vedere că multe din prevederile referitoare la faliment cuprinse în Codul Comercial nu mai corespundeau realităților și exigențelor perioadei actuale, în 1995 a fost adoptată Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare²⁹. Dar contrar aparențelor și mentalităților generate de Codul Comercial din secolul al XIX-lea, legea nr. 64/1995 s-a caracterizat, în primul rând, prin protecția împotriva urmăririi silite private, în detrimentul unei politici economice sănătoase și a ocrotirii locurilor de muncă, dar și prin combaterea fraudelor, a transferurilor ilicite și a economiei subterane. Trebuie înțeles că o legislație a insolvenței adecvată nu poate și nu trebuie să tindă la suprimarea legilor economice ale pieței, în special a libertății concurenței între entitățile prospere și cele insolvente³⁰.

De-a lungul timpului, legea nr. 64/1995 a suferit mai multe modificări și completări³¹ dar, cu toate îmbunătățirile aduse de aceste modificări, a rămas, conform

²⁴ A se vedea art. 743-831 C.com.

²⁵ A se vedea art. 730-738 C.com.

²⁶ Publicat în M. Of. Partea I, nr. 870 din 14.12.2009.

²⁷ A se vedea art. 857-888 C.com.

²⁸ A se vedea art. 826-831 C.com.

²⁹ Publicată în M.Of. nr. 130 din 29.06.1995; republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

³⁰ A se vedea și I.Turcu, *op.cit.*, p. 168.

³¹ Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în M.Of. nr. 236 din 27/05/1999; O.G. nr. 38/2002 aprobată și modificată prin

opinii majorității practicienilor³², contradictorie, ambiguă, excesiv de costisitoare și contraproductivă pentru creditori, nejustificat de complicată, lentă și îndelungată, în loc să fie simplă, rapidă și foarte puțin costisitoare. În plus, această lege a promovat în practică lichidarea ca și regula acceptată în dauna unei analize corecte și cinstite privind șansele de reorganizare judiciară. Așa cum am mai spus, consider că atunci când un debitor are șanse reale de salvare și de supraviețuire, atunci reorganizarea judiciară trebuie să fie regula, cu condiția ca analiza privind șansele de redresare economică să fie făcută cu seriozitate și responsabilitate.

Ultima modificare a legii nr. 64/2005 s-a produs prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței³³. Practica ne va demonstra dacă legiuitorul a reparat deficiențele constatate în aplicarea legii nr. 64/1995 sau noua lege a insolvenței, împreună cu legislația privatizării, va continua să bată recordul modificărilor și completărilor în dreptul românesc.

Legea nr. 82/2003 publicată în M.Of. nr. 194 din 26/03/2003; Legea nr. 149/2004 publicată în M.Of nr. 424 din 12/05/2004; Legea nr. 249/2005 publicată în M.Of. 678 din 28/07/2005; H.G. nr. 460/2005 publicată în M.Of. 474 din 03.06.2005.

³² A se vedea I.Turcu, *op.cit.*, p. 184.

³³ Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

Capitolul II

NOȚIUNEA ȘI CARACTERELE PROCEDURII INSOLVENȚEI ȘI A FALIMENTULUI

2.1. Noțiunea procedurii insolvenței și a falimentului

Art. 2 din lege³⁴ prevede că „*Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Procedura colectivă este definită de lege ca fiind „procedura în care creditorii recunoscuți participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege.”*”

Din dispozițiile citate rezultă că scopul Legii nr. 85/2006 este reglementarea atât a procedurii generale și simplificate a insolvenței cât și a reorganizării judiciare și a procedurii falimentului prin care să se asigure plata pasivului debitorului aflat în încetare de plăți.

Modalitățile prin care se realizează scopul legii sunt procedura generală, procedura simplificată a insolvenței, procedura de reorganizare judiciară și procedura falimentului.

Insolvența, este definită în art. 3 pct. (1) din lege ca fiind acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile. **Insolvența este prezumată ca fiind vădită** atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori. **Insolvența este iminentă** atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile de angajare, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței.

Procedura generală reprezintă procedura prevăzută de lege prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art. 1 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului sau, separat, numai în procedura de reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului. Astfel, art. 1 alin. (1) din lege prevede că procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de

³⁴ Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

insolvență sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin. 2 lit. c) și d):

1. societățile comerciale;
2. societățile cooperative;
3. organizațiile cooperatiste;
4. societățile agricole;
5. grupurile de interes economic;
6. orice altă persoană juridică de drept privat care desfășoară și activități economice.

Procedura simplificată reprezintă procedura prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile, perioadă în care se va analiza dacă debitorul comerciant face parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1) și: a) fie nu deține nici un bun în patrimoniul lor; b) fie actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite; c) fie administratorul nu poate fi găsit sau d) sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului. De asemenea, în perioada de observație se va analiza dacă debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1) care nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b), c), e) și h) în termenul prevăzut de lege³⁵.

Procedura simplificată se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

- a) comercianți, persoane fizice, acționând individual;
- b) asociații familiale;
- c) comercianți care fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1) din lege și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
 1. nu dețin nici un bun în patrimoniul lor;
 2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;
 3. administratorul nu poate fi găsit;
 4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului;
- d) debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), care nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b), c), e) și h) în termenul prevăzut de lege;
- e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;
- f) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de actuala reglementare.

³⁵ Art. 1 alin. (1) lit. c) și d) din *Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței* publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

Reorganizare judiciară este procedura care se aplică debitorului, persoana juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Conform legii, procedura de reorganizare judiciară presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan denumit de lege plan de reorganizare.

Procedura reorganizării judiciare se poate realiza prin următoarele trei modalități:

1. O primă modalitate o reprezintă *restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului* prin anumite măsuri economice, financiare, juridice, organizatorice, etc.;

2. O a doua modalitate prevăzută de lege este *restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social*;

3. O a treia modalitate este reprezentată de *restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului* până la acoperirea creanțelor creditorului/creditorilor.

Prin **programul de plată a creanțelor** se înțelege tabelul de creanțe menționat în planul de reorganizare. Tabelul de creanțe cuprinde quantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, prin raportare la tabelul definitiv de creanțe și la fluxurile de numerar aferente planului de reorganizare, și care cuprinde:

a) quantumul sumelor datorate creditorilor conform tabelului definitiv de creanțe pe care debitorul se obligă să le plătească acestora;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume.

Procedura falimentului

Etimologic noțiunea de faliment își are sorginea în verbul latin „*fallo, fallere*” însemnând a lipsi – în sensul că debitorul lipsește de la datoria sa de a plăti creditorilor săi”³⁶ dar totodată și de a înșela³⁷. Apropiat de această semnificație este și termenul de *bancrută* preluat din dreptul britanic *bankruptcy* provenind la rândul său din limba italiană „*banca rotta*” însemnând *banca ruptă* deoarece una din măsurile infamante de care voi vorbi în secțiunea următoare, era de a distruge în piața publică masa pe care comerciantul își expunea marfa.

Din punct de vedere juridic însă, pentru definirea dreptului falimentului au fost propuse mai multe definiții care au încercat să cuprindă trăsăturile distinctive ale instituției falimentului.

Astfel, în doctrina interbelică, falimentul era definit ca fiind procedura de executare silită, aplicabilă „comercianților aflați în încetare de plăți pentru datorii

³⁶ A se vedea M. Pașcanu, *op. cit.*, pag.12.

³⁷ A se vedea M. Pașcanu, *op. citate*, pag.12.

comerciale, cu scopul de a lichida avutul acestora, pentru satisfacerea în mod egalitar a drepturilor tuturor creditorilor”³⁸.

Același autor decelează și alte sensuri ale noțiunii, cum ar fi:

– starea juridică a comerciantului față de care s-a pronunțat o sentință declarativă de faliment, cu urmări grave asupra statutului acestuia, spre exemplu urmări infamante care dispăreau numai după reabilitare;

– imposibilitatea efectuării plăților comerciale³⁹.

În doctrina postbelică, falimentul a fost considerat o procedură de executare silită, cu caracter unitar, colectiv, consensual și egalitar, privind toate bunurile debitorului comun al mai multor creditori, în scopul satisfacerii intereselor fiecăruia dintre aceștia.⁴⁰

În doctrina străină, dreptul falimentului este definit ca fiind „legea pentru beneficiul și ușurare creditorilor și a debitorilor lor în cazul în care, ultimul nu poate sau nu vrea să își plătească datoriile”⁴¹. Cu alte cuvinte, într-o formulare generală, dreptul falimentului este organizarea legală și procedurală a apărării în comun a creditorilor față de insolvența comerciantului⁴².

În actuala reglementare procedura falimentului este definită ca fiind **procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.**

2.2. Caracterele procedurii insolvenței și a falimentului

Din definițiile procedurii insolvenței și a falimentului citate în secțiunea precedentă, se desprind principalele caractere juridice ale procedurii insolvenței și a falimentului, și anume⁴³:

³⁸ Idem, pag. 13. A se vedea și Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 8 și urm.

³⁹ Idem, pag. 13. A se vedea și Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 8 și urm.

⁴⁰ A se vedea T.R. Popescu, *Dreptul comerțului internațional*, 1976, pag.155; *Dicționar juridic de comerț exterior*, 1986, pag.180-181.

⁴¹ „A bankruptcy law...is a law for the benefit and relief of creditors and their debtors în case în which the latter are unable or unwilling to pay their debts. And a law on the subject of bankruptcies în the sense of the Constitution is a law making provisions for cases of persons who fail to pay their debts” J. Story, *Commentaries on the Constitution of the United States*, § 1113; „... bankruptcy policy becomes a composite of factors that bear on the better answer to the question ‘How shall the losses be distributed’”, E. Warren *Bankruptcy Policy* 54 U.Chi.L.Rev., 1987, pag. 775-777.

⁴² A se vedea G.Bolaffio *Del fallimento. Commento al codice di commercio*, 1938, pag. 2.

⁴³ A se vedea M. Pașcanu, *op. cit.*, pag. 10-12 și 48; R. Petrescu *Subiecții de drept comercial. Societățile comerciale și procedura falimentului*, 1993, pag.178; A se vedea și Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 9.

1. Caracterul judiciar

Procedura insolvenței la care este supus debitorul aflat în dificultate reprezintă procedura judiciară care se desfășoară sub controlul direct și imediat al instanțelor judecătorești, judecătorului – sindic, administratorului judiciar și a lichidatorului⁴⁴.

2. Caracterul egalitar

Prin intermediul procedurii insolvenței se realizează satisfacerea, în același timp, a tuturor creditorilor, proporțional cu mărimea creanțelor deținute.

3. Caracterul colectiv, concursual și consensual

Prin procedura insolvenței se urmărește satisfacere creanțelor și intereselor tuturor creditorilor comerciantului debitor aflat în dificultate financiară. Așa cum s-a susținut și în literatura de specialitate⁴⁵, caracterul colectiv al procedurii insolvenței este de esență acestei proceduri. În practică, această caracteristică a procedurii insolvenței nu ar trebui să permită desfășurarea ei cu un singur creditor după ce a fost permis ca procedura insolvenței să fie deschisă la cererea unui singur creditor. Totuși, art. 134 din lege prevede încheierea procedurii numai dacă nici un creditor nu și-a depus cererea de participare, după ce procedura s-a deschis la cererea debitorului.

4. Caracterul general

Reglementările prin intermediul cărora se realizează reorganizarea activității debitorului sau, după caz, cele privind lichidarea patrimoniului acestuia, se aplică tuturor bunurilor aflate în patrimoniul debitorului falit. De menționat că prevederile procedurii insolvenței se aplică atât bunurilor existente la data declarării falimentului, cât și asupra bunurilor ieșite în mod fraudulos și readuse în patrimoniul debitorului falit. De remarcat că prin aceste prevederi, actuala procedură a insolvenței se deosebește de executarea silită din dreptul comun care are ca obiect unul sau mai multe bunuri ale debitorului⁴⁶.

5. Caracterul profesional

Caracterul profesional al procedurii insolvenței rezultă din faptul că procedura insolvenței se aplică numai comercianților nu și necomercianților.

⁴⁴ Art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței* publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

⁴⁵ A se vedea I.Turcu, M.Stan, *Legea privind procedura insolvenței – o nouă etapă în reforma legislative*, R.D.C nr. 6/2006, p.15.

⁴⁶ A se vedea St.D.Cărpenu, *op. cit.*, p. 540.

6. Caracterul de remediu sau, după caz, de executare silită

Potrivit art. 2 din lege, procedura insolvenței are ca scop acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Cu alte cuvinte, procedura insolvenței poate fi atât un remediu cât și un instrument al executării silite asupra patrimoniului debitorului falit cu scopul de a satisface creanțele creditorilor prin intermediul forței coercitive statale.

2.3. Rolul și scopul procedurii insolvenței și a falimentului

Așa cum rezultă și din definiția și caracterele juridice descrise în secțiunea precedentă, susținut și în literatura de specialitate⁴⁷, falimentul, în sensul clasic al cuvântului, avea două scopuri precise, complementare și strâns unite: un scop imediat, constând în asigurarea plății creditorilor și pedepsirea debitorului falit și un scop mediat prin care se urmărea asanarea mediilor comerciale.

Dar aceste funcții ale dreptului falimentului au trebuit adaptate la evoluția și dezvoltarea societății, la realitățile vieții, unde știm cu toții că nu în toate cazurile debitorul este de rea credință și nu vrea să își plătească datoriile, cel mai adesea această situație fiind provocată de cauze exterioare. Astfel, în legislațiile economiilor avansate, și mă refer aici în principal la cea americană, au apărut măsuri de ajutorare a debitorilor, fiind practic instituite măsuri de redresare sau de lichidare judiciară, în unele cazuri chiar defavorabile creditorilor. Practic, s-a instituit principiul conform căruia este nejust, nefiresc ca debitorul să fie sancționat pentru lucruri de care nu se face vinovat, ci mai degrabă este oportună ajutorarea sa. În legislații precum cea americană, britanică, franceză sau germană, dacă debitorul vine cu un plan viabil de reorganizare judiciară, inclusiv instituțiile financiare pot să îi acorde sprijin financiar sub formă unor noi linii de credit tocmai pentru ca debitorul să se poată redresa financiar. Această situație este favorabilă și creditorilor care, în felul acesta, își sporesc șansele recuperării creanțelor lor.

Această nouă funcție a dreptului falimentului a fost adoptată și de legiuitorul român prin recenta Lege nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Astfel, în cuprinsul prevederilor art. 2 din lege se statuează că „scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență”.⁴⁸ De menționat că termenul de avere, rar întâlnit în legislația românească până recent⁴⁹ a fost definit de legiuitor în art. 3 din lege ca reprezentant „...totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale – inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței -, care pot face obiectul executării silite, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă”.

⁴⁷ A se vedea M. Pașcanu, *op. cit.*, pag. 7 și Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 11.

⁴⁸ A se vedea *Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței* publicat în M.Of. nr. 359/21.04.2006 și intrată în vigoare la data de 21 iulie 2006.

⁴⁹ A se vedea și Dr. G. Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 12.

Este recunoscut că principala menire a legii insolvenței este să instituie criterii corecte de operare și tratament față de debitorul insolvent, asigurând mecanismele de ieșire de pe piață a comercianților insolvabili.

Așa cum s-a afirmat și în literatura de specialitate⁵⁰, în accepțiune restrânsă, legea insolvenței conține norme de procedură colectivă a executării silite față de anumite entități. În sens mai larg, legea insolvenței se extinde și la dispozițiile legale care reglementează spre exemplu, efectele mai ample ale fenomenului economic, reglementări aparținând legilor societăților comerciale, ale activității bancare, ale creditului de consum, concurenței comerciale, legislației muncii, fiscalității, dreptului procesual etc.

De aceea, legea insolvenței trebuie să determine cât mai precis relația sa ca lege specială cu „dreptul comun” la care face apel în subsidiar. De asemenea, legislațiile complementare trebuie să ofere soluții adecvate privind protecția creditorilor și echilibrul corect între interesele acestora și interesele legitime ale debitorilor, ocrotirea salariaților prin menținerea locurilor de muncă, standarde uniforme și obligatorii pentru contabilitate și pentru situații financiare, represiunea penală a faptelor antisociale în domeniu, sistemul eficient de garanții și facilitarea utilizării acestora.

Mai mult, deoarece creditorii sunt cei mai afectați de insolvența debitorilor, ei trebuie să dețină rolul principal în procedura insolvenței iar justiția să se limiteze la controlul procedurii, fără a fi obligată să arbitreze în mod părtinitor, favorizând creanțele bugetare⁵¹.

⁵⁰ A se vedea I.Turcu, *op.cit.*, pag. 168 și urm.

⁵¹ Idem, pag. 169.

Capitolul III

PARTICIPANȚII LA PROCEDURA INSOLVENȚEI ȘI A FALIMENTULUI

3.1. Noțiuni generale. Sediul materiei

Reglementarea participanților la procedura insolvenței este cuprinsă în Capitolul II din legea nr. 85/2006.

Așa cum am menționat, scopul actualei reglementări a legii insolvenței este de instituire a unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Acest scop arată că, prin aplicarea prevederilor procedurii insolvenței se urmărește atât protejarea intereselor debitorilor cât și a intereselor creditorilor săi. În același timp, procedura insolvenței trebuie să protejeze și interesele generale ale bunei desfășurări a activității comerciale, având astfel un caracter judiciar.

Procedura insolvenței este aplicată de instanțele judecătorești și de alte organe menționate de lege, sub autoritatea instanțelor judecătorești. Astfel art. 5 pct. (1) din lege prevede că: *„organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul.”*

(2) organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea în condițiile legii a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni”⁵².

Trebuie remarcat faptul că participanții la procedura insolvenței sunt aceeași atât în cadrul procedurii simplificate cât și a procedurii generale, cu mențiunea că rolul unora dintre ei este mult mai restrâns: instanțele judecătorești, judecătorul – sindic, administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, administratorul special (reprezentant al intereselor debitorului). Atât administratorul judiciar, cât și lichidatorul au rolul de agenți ai instanței pe tot parcursul procedurii.

Conform prevederilor art. 2 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru reorganizarea judecătorească, instanțele judecă toate procesele privind raporturile juridice civile, comerciale, de muncă, de familie, administrative, penale, precum și orice alte cauze pentru care legea nu stabilește o altă competență.

⁵² A se vedea art. 5 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

În fiecare județ funcționează un tribunal, cu sediul în localitatea de reședință a județului. În municipiul București funcționează, de asemenea, un tribunal. Toate judecătoriile din județ sau din municipiul București sunt cuprinse în circumscripția fiecărui tribunal. La tribunale, în raport cu volumul de activitate și de natura cauzelor deduse judecării, ministrul justiției poate înființa prin ordin, în alte municipii sau orașe din județe, sedii secundare cu activitate permanentă, stabilind și judecătoriile care fac parte din circumscripțiile acestora⁵³.

Legea prevede obligația că instanțele judecătorești, judecătorul sindic, administratorul judiciar și lichidatorul să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de legea insolvenței în scopul rezolvării cât mai rapide a situației debitorului și îndeșularea creditorilor săi, știut fiind faptul că incertitudinea nu este nici specifică și nici recomandată comerțului în general, cu atât mai mult timpul este un element esențial în procedura insolvenței.

Trebuie reținut că principiul celerității se regăsește în tot cuprinsul noii legislații, celeritatea procedurii insolvenței comerciale fiind impusă atât de realitățile economice cât și de necesitatea obiectivă de soluționare, cu rapiditate, a operațiunilor comerciale.

Instanțele judecătorești

Considerații generale

În conformitate cu prevederile art. 6 din lege: „toate procedurile prevăzute de lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor, și sunt exercitate de un judecător-sindic”.

Concepția tradițională a Codului Comercial potrivit căreia rolul preponderent în aplicarea procedurii colective asupra debitorului aflat în încetare de plăți revine autorităților judiciare și nu creditorilor, este prevăzută și în noua reglementare privind procedura insolvenței.

Potrivit legii, instanțele judecătorești competente să aplice procedura insolvenței sunt tribunalele din județe, Tribunalul municipiului București și Curtea de Apel.

Conform statisticilor⁵⁴ în 33 de tribunale sunt organizate secții comerciale, iar în celelalte tribunale aceste cazuri sunt soluționate de secțiile civile. Până în prezent funcționează aproximativ 200 de judecători sindici. Tribunalul municipiului București este singurul tribunal care are o secție specializată pentru procedura insolvenței și a falimentului.

⁵³ Art. 22 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească. A se vedea și A.Țiclea, V.Erdei, *Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului - comentată și adnotată* - 2000, p.15.

⁵⁴ A se vedea I.Turcu, *op.cit.*, pag. 175.

Deși în literatura de specialitate s-a susținut că în actuala etapă, nu se impune organizarea unor instanțe specializate⁵⁵, personal pledez pentru necesitatea înființării tribunalelor specializate pentru problemele specifice procedurii insolvenței și a falimentului⁵⁶. Prin existența tribunalelor specializate în soluționarea cazurilor de procedură a insolvenței și a falimentului se asigură nu numai celeritatea în soluționarea procedurii dar și un mai mare grad de profesionalism al tuturor părților implicate în proces, cu efecte directe asupra soluționării cazurilor respective. Personal consider că se impune întărirea, în regim de urgență, a sectorului judiciar atât prin dotarea corespunzătoare dar și prin pregătirea judecătorilor, care, în opinia mea, ar trebui să se specializeze pe problemele privind procedura insolvenței și a falimentului.

Formarea unei adevărate bresle a practicienilor în procedura insolvenței, a lichidării și a reorganizării trebuie să devină o prioritate în reformarea sistemului juridic. În același timp, elaborarea unui Cod al Insolvenței care să unifice toată legislația în domeniu precum și uniformizarea jurisprudenței ar trebui să rămână un obiectiv extrem de important pentru perioada următoare.

Tribunalul

Particularitățile procedurii insolvenței au dus la instituirea unor reguli de competență, care sunt diferite de cele ale dreptului comun. Astfel, art. 6 din lege stipulează că toate procedurile prevăzute în această lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competența tribunalului în a cărei rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul asociațiilor și fundațiilor. Din aceste dispoziții legale rezultă competența materială (*ratione materiae*) și competența teritorială (*ratione personae vel loci*) a instanței judecătorești pentru soluționarea cazurilor de insolvență.

Competența materială pentru toate cazurile de procedură a insolvenței aparține tribunalului, cu excepția recursului prevăzut la art. 8 din aceeași lege. Prin această prevedere legiuitorul păstrează principiul înscris în Codul de procedura civilă, potrivit căruia cererile și procesele în materie comercială neevaluabile în bani sunt de competența tribunalului. Cu alte cuvinte, pe lângă competența obișnuită, de drept comun, stabilită de art. 2 pct. 1 lit. e) C.proc.civ., tribunalul are în competența sa și aplicarea procedurii insolvenței. Ceea ce înseamnă că, prin derogare de la dreptul comun, tribunalul este competent să aplice procedura insolvenței indiferent de valoarea creanțelor creditorilor⁵⁷.

⁵⁵ Idem pag.175.

⁵⁶ Pentru mai multe detalii a se vedea A.Birchall, *Banking Insolvency in Post Socialist Economies – a study of insolvency law in Central European Transition Economies with particular reference to the banking sector*, 2006, pag. 204-205 și 230-234.

⁵⁷ A se vedea St.D.Cărpănu, *op. cit.*, pag. 558.

Competența teritorială

Competența teritorială privind toate procedurile prevăzute de legislația insolvenței, cu excepția recursului prevăzut la art. 8 din lege, sunt de competența tribunalului din a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul în care este înscris respectiv registrul comerțului, registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor.

Competența teritorială prevăzută de lege este exclusivă. Excepțiile de necompetență pot fi invocate din oficiu de către instanța, respectiv judecătorul-sindic.

Sediul este unul dintre atributele de identificare a persoanei juridice, menit să o localizeze în spațiu, ca subiect de drept, în cadrul raporturilor juridice la care participă. Necesitățile practice, ca și securitatea raporturilor juridice impun existența unui loc în care persoana juridică să poată fi considerată totdeauna prezentă, o așezare care să permită căutarea, aflarea și contactarea ei în circuitul civil. De aceea legea impune publicitatea sediului, inclusiv publicitatea în eventualitatea unei schimbări a sediului⁵⁸.

Sediul societății este acolo unde se află conducerea, unde activează organele de deliberare și administrare⁵⁹. Fiind o chestiune de fapt, sediul comercial principal al debitorului poate fi dovedit prin orice mijloc de probă⁶⁰.

Așa cum am arătat mai sus⁶¹, în cadrul procedurii insolvenței, competent să judece cazul respectiv este tribunalul din a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, așa cum acesta figurează în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor.

În practica judiciară s-a stabilit că pentru determinarea competenței tribunalului relevant este numai sediul pe care debitorul îl avea, înscris, după caz, în registrul comerțului, registrul societăților agricole sau registrul asociațiilor și fundațiilor, la data înregistrării cererii de deschidere a procedurii. Schimbarea ulterioară a sediului, după deschiderea procedurii, nu influențează competența judecătorului – sindic investit cu cererea de deschidere a procedurii⁶², acest principiu fiind statuat și de deciziile Curții de Casație⁶³ și a Tribunalul Suprem⁶⁴.

⁵⁸ A se vedea O.Căpățînă, *Societățile comerciale*, Ed.a II-a, 1996, pag.150

⁵⁹ A se vedea Al. Țiclea, V.Erdei, *Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului comentată și adnotată*, 2000, p.20; Al. Țiclea, C.Birsan, M.Toma, I.Suceava, V.Erdei, M.Sticlaru, *Societățile comerciale de la A la Z*, vol. I, 1999, pag.193.

⁶⁰ A se vedea Al. Țiclea, V.Erdei, *op. cit.*, pag.20; Fl. Măgureanu, *Drept procesual civil român*, vol.2, 1998, pag.350.

⁶¹ A se vedea Supra, pag. 24.

⁶² A se vedea Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm., dec. nr. 442 din 2 nov. 1999, B.D. 1999, pag.442.

⁶³ Cas. II, dec. nr. 51 din 11 feb. 1898, B.D., 1898, p.288.

⁶⁴ T.S., s.civ., dec. nr. 701/1974, p.254-257 și dec. nr. 1568/1989, Dr. nr. 9/1990, p.68.

Deși legea este relativ clară în a arăta că deschiderea procedurii ridică dreptul debitorului de a-și conduce activitate, inclusiv dreptul acestuia de a-și muta sediul, cu siguranță, în practică vor continua să existe cazuri în care debitorul va apela la schimbarea sediului, după deschiderea procedurii, cu scopul de a întârzia și tergiversa procedura insolvenței. Tocmai de aceea, rolul și integritatea judecătorului – sindic este esențială pentru buna desfășurare a procedurii insolvenței.

Citarea, notificarea și comunicarea părților. Cheltuieli de procedură

Buletinul procedurilor de insolvență, așa cum este definit de art. 3 pct. 29 din lege, reprezintă principalul instrument de publicare a citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar sau lichidator după deschiderea procedurii de insolvență.

În procedurile contencioase reglementate de procedura insolvenței vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorească – sindic în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin dispozițiilor exprese prevăzute de legea privind procedura insolvenței.

Prin excepție, toate actele anterioare deschiderii procedurii, inclusiv notificarea deschiderii procedurii, se vor comunica conform prevederilor Codului de procedură civilă

În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul – sindic va comunica Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței.

Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin legea privind procedura insolvenței, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuată de administratorul judiciar și/sau de lichidator, vor fi suportate din averea debitorului. Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci. În lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare. În conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 4 din lege, fondul de lichidare utilizabil în lipsa lichidităților din contul debitorului va fi constituit prin majorarea cu 20 de procente a taxelor percepute de oficiile Registrului comerțului, Registrul societăților agricole și Registrul asociațiilor și fundațiilor⁶⁵. Aceste sume vor fi virate de oficiile registrului comerțului, prin Oficiul Național al Registrului Comerțului, în contul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (U.N.P.I.R.).

Hotărârile pronunțate de judecătorul – sindic pot fi atacate cu recurs la Curtea de Apel. Termenul de recurs este de 10 zile și curge de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

⁶⁵ A se vedea I.Turcu, M.Stan, *op.cit.*, pag. 18.

Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la Curtea de Apel. Citarea părților se va face prin Buletinul procedurilor de insolvență. Art. 8 alin. 4 din lege prevede că prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului – sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs. Din economia acestui alin. rezultă că prevederile privind asigurarea celerității procedurii insolvenței, sunt completate cu dispozițiile privind restrângerea posibilităților instanței de recurs de a suspenda executarea hotărârii judecătorului – sindic atacată cu recurs în următoarele situații:

a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4) din lege astfel, dacă judecătorul – sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință, procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separate minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia își exprimă intenția de a depune un plan în maximum 60 de zile de la desemnarea administratorului judiciar sau, după caz, lichidatorului, în situația procedurii simplificate;

b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 107 și urm. din prezenta lege;

d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3) din lege.

Jurisprudența a concluzionat că enumerarea situațiilor din alin. (5) al art. 8 din lege are un caracter limitativ și de aceea nu poate fi admisă cererea de suspendare a hotărârii de deschidere a procedurii formulate de debitorul care nu a înregistrat contestația la cererea creditorului⁶⁶.

Prevederile referitoare la instituția administratorului special incidente în cadrul procedurii simplificate reglementează, în mod anticipat, regimul reprezentării intereselor debitorului persoană juridică în cadrul procedurii, după cum acestuia i-a fost sau nu ridicat dreptul de administrare, precum și ale asociaților/acționarilor acestuia.

În alte cazuri, suspendarea se poate realiza *de facto* prin trimiterea întregului dosar, împreună cu recursul, la curtea de apel și sistarea oricărui act de procedură până la restituirea dosarului⁶⁷.

Prin derogare de la art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să

⁶⁶ A se vedea I. Turcu, *op.cit.*, pag. 261; Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm., dec. nr. 1323 din 2 sept. 2003, *BJ* 2003, 2004, pag. 344.

⁶⁷ A se vedea I. Turcu, *op.cit.*, pag. 261.

nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională.

Judecătorul-sindic

Judecătorul sindic îndeplinește o funcție publică, de interes general. Judecătorul sindic organizează și conduce întreaga procedură a insolvenței sub autoritatea instanțelor judecătorești. În îndeplinirea atribuțiilor sale, judecătorul-sindic acționează în calitate sa de magistrat și nu ca reprezentant al debitorului sau al creditorilor. În consecință, actele sale sunt obligatorii atât pentru debitor, cât și pentru creditori⁶⁸.

În actuala reglementare, judecătorul-sindic nu mai este desemnat de președintele tribunalului, repartizarea cauzelor se realizează în conformitate cu prevederile art. 53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, în mod aleatoriu, în sistem informatizat. La instanțele care nu sunt dotate cu sistem informatizat, repartizarea se va face în mod aleatoriu conform regulamentul de ordine interioară al fiecărei instanțe.

Problema practică care apare este că judecătorul – sindic nu mai poate fi înlocuit cu un alt judecător – sindic prin încheiere motivată așa cum prevedea art. 13 din Legea nr. 64/1995 de către „tribunal” (în speță, președintele tribunalului care a desemnat anterior judecătorul – sindic).

În această situație, norma legală care poate fi aplicată este cuprinsă în art. 52 din legea nr. 304/2004, potrivit căreia schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de Ordine Interioară. Bineînțeles că prin raportarea la normele de drept comun, judecătorul – sindic poate fi „înlocuit” prin formularea și admiterea cererii de recuzare (abținere) în condițiile art. 27 din Codul de procedură civilă și soluționată conform hotărârii 71/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările ulterioare.

În îndeplinirea îndatoririlor sale, judecătorul-sindic va putea desemna, prin încheiere, persoane de specialitate, stabilindu-le și remunerația acestora.

Atribuțiile judecătorului-sindic

Art. 11 din lege reglementează principalele atribuții ale judecătorului-sindic, și anume:

- a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii și, după caz, de intrare în faliment atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;
- b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii; judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;

⁶⁸ A se vedea St. D. Cărpenaru, *op.cit.*, pag. 561.

c) desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, fixarea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activității practicienilor în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. Judecătorul-sindic va desemna administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu solicitat de către creditorul care a solicitat deschiderea procedurii sau de către debitor, dacă cererea îi aparține. În situația în care cel care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu solicită numirea unui administrator judiciar sau lichidator, numirea se va face de către judecătorul-sindic din rândul practicienilor care au depus oferte la dosarul cauzei. În caz de conexare se va ține seama de cererile creditorilor în ordinea mărimii creanțelor sau de cererea debitoarei, dacă nu există o cerere din partea unui creditor;

d) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor sau de creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea onorariului negociat. Dacă nu există contestații împotriva hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se va face în camera de consiliu, fără citarea părților, după depunerea procesului-verbal al adunării creditorilor;

e) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului;

f) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;

g) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvență, potrivit art. 138, sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 143-147 din lege;

h) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator pentru anularea unor acte frauduloase și a unor constituituri sau transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;

i) judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar sau de lichidator;

j) admiterea și confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;

k) soluționarea cererii administratorului judiciar sau a comitetului creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară și de intrare în faliment;

l) soluționarea contestațiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului;

m) judecarea acțiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

n) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

Trebuie observat că atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Aceste prevederi trebuie analizate, sub aspect critic, în privința „rolului activ” al judecătorului în desfășurarea activității de sedință.

Prin urmare, nu se poate reține că judecătorul – sindic nu poate invoca „din oficiu” aspecte de nelegalitate sau nulitate absolută sau care încalcă norme de ordine publică. Rolul activ al judecătorului și al instanței, este atributul și obligația funcției de autoritate cu care sunt investite instanțele judecătorești, ca putere în stat și o „pasivitate” impusă de această normă atentează, în opinia mea, la principiul constituțional potrivit căruia judecătorii sunt independenții și se supun numai legii.

În ceea ce privește atribuțiile manageriale, potrivit actualei reglementări, aceste atribuții aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dar numai debitorului căruia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Iar în conformitate cu prevederile art.11 alin.(2), deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori, prin organele acestora.

În rezumat, atribuțiile judecătorului-sindic sunt sintetizate în tabelul următor:

ÎNAINTE DE DESCHIDEREA PROCEDURII

1.	Judecătorul sindic este desemnat în mod aleatoriu prin sistem computerizat	Art. 9 din Legea nr. 85/2006 Art. 53 din Legea nr. 304/2004
2.	Comunică cererea în copie debitorului și va dispune afișarea unei copii la ușa instanței în termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii	Art. 33 alin. 1 din Legea nr. 85/2006
3.	Verifică îndeplinirea comunicării cererii către debitor și solicită relații de la Oficiul Registrului Comerțului cu privire la sediul debitorului	Art. 87 pct. 2 din Codul de procedură civilă Art. 95 Codul de procedură civilă
4.	Soluționează contestația formulată de debitor în termen de 10 zile de la primirea copieii: • citează în 10 zile: – debitorul; – creditorii; – Camera de Comerț și Industrie a României – prin sentința:	Art. 33 alin. 2 Legea 85/2006 Art. 33 alin. 4 Legea 85/2006 Art. 33 alin. 5 Legea 85/2006 Art. 1169-1170 Cod civil

	• Respinge contestația debitorului la deschiderea procedurii • Admite cererea creditorului de deschidere a procedurii • Respinge cererea creditorului și dispune afișarea sentinței la ușa instanței (respinge cererea introductivă)	
5.	Poate obliga pe creditori să consemneze o cauțiune: • De cel mult 10% din valoarea creanțelor în termen de 15 zile • Cauțiunea va fi restituită dacă cererea creditorilor este admisă • Cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor dacă cererea a fost respinsă;	Art. 33 alin. 3 din Legea nr. 85/2006

ATRIBUȚII JUDECĂTOR SINDIC DUPĂ DESCHIDEREA PROCEDURII

1.	Poate desemna prin încheiere persoanele de specialitate stabilindu-le și retribuiția	Art. 10 din Legea nr. 85/2006
2.	Deschide procedura prin: – încheiere dacă debitorul nu contestă – sentința dacă debitorul contesta începerea procedurii	Art. 32 alin. 1 din Legea nr. 85/2006 – la cererea voluntară
3.	Poate da o sentință de închidere a procedurii în orice stadiu al procedurii dacă constată că bunurile existente nu sunt suficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare Soluționează opozițiile la deschiderea procedurii formulate de creditori în termen de 10 zile de la înregistrarea opoziției	Art. 131 din Legea 85/2006 Art. 32 alin. 2 Legea 85/2006
4.	Verifică dacă debitorul are administrator. În caz contrar desemnează un administrator, dacă este necesar stabilindu-i-se retribuiția și atribuții conform art. 20, iar în termen de 30 de zile să depună un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la încetarea de plăți	Art. 34 din Legea 85/2006 Art. 54 alin. 1 din Legea 85/2006

5.	Notifică: – creditorii menționați în listă, stabilindu-se convocarea adunării creditorilor, pentru înregistrarea creanțelor și pentru ca o creanță înregistrată să fie valabilă, – debitorul – în Buletinul procedurilor de insolvență	Art. 61 al. 3 din Legea 85/2006 Art. 62 din Legea 85/2006
6.	Debitorul să depună la dosarul cauzei actele prevăzute la art. 28 alin. 1 în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii	Art. 28 alin. 1 Legea 85/2006 Art. 35 Legea 85/2006
7.	Face aplicarea art. 40-60 Legea 85/2006	Art. 40-60 Legea 85/2006

LA PRIMA ȘEDINȚĂ

1.	Verifică dacă planul depus de debitor a mai fost depus în ultimii 5 ani sau dacă administratorul debitorului a mai fost condamnat definitiv pentru: 1. bancruta frauduloasă; 2. gestiune frauduloasă; 3. abuz de încredere; 4. fals; 5. înșelăciune 6. delapidare; 7. mărturie mincinoasă; 8. dare de mită 9. luare de mită; 10. infracțiuni contract proprietății publice sau private 11. infracțiuni incriminate de Legea 21/1996	Art. 35 din Legea 85/2006
2.	Verifică dacă administratorul numit prin încheierea de deschidere a procedurii a depus la dosar raportul amănunțit cu privire la activitatea debitorului	Art. 21 alin. 1 Legea 85/2006 Art. 54 alin 1 Legea 85/2006
3.	Prezidează prima ședință a creditorilor	Art. 13 alin. 1 Legea 85/2006
4.	Desemnează Comitetul Creditorilor format din 3-7 creditorii dintre cei care au creanțe bugetare garantate sau chirografari dacă nu este ales prin majoritatea simplă. Adunarea	Art. 16 alin. 1 Legea 85/2006 Art. 16 alin. 4 Legea 85/2006

	creditorilor poate desemna un comitet al creditorilor format din 3-5 creditori	
5.	Soluționează, prin sentință, contestația formulată de creditorii nemulțumiți de decizia de numire a administratorului de: – judecătorul sindic la deschiderea procedurii – de adunarea creditorilor	Art. 19 alin 3 Legea 85/2006
6.	Desemnează administratorul propus de creditor și dispune încetarea atribuțiilor administratorului pe care l-a desemnat provizoriu prin încheierea de deschidere a procedurii	Art. 19 alin. 2 Legea 85/2006
7.	Autorizează Comitetul Creditorilor să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial făcute de debitor în fraudă creditorilor dacă acțiunile nu au fost introduse de administrator sau lichidator	Art. 138 alin. 2 Legea 85/2006
8.	Înlocuiește administratorul pentru dol sau cupla prin încheiere în orice stadiu al procedurii insolvenței	Art. 22 alin. 2 din Legea 85/2006
9.	Verifică depunerea planului de reorganizare de creanță de către: – Debitor, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților în termen de 30 de zile de la afișarea tabelului definitiv cu condiția formulării potrivit art. 28 a intenției de reorganizare; – Administratorul judiciar de la data desemnării sale și până la împlinirea unui termen e 30 de zile de la data afișării Tabelului definitive de creanță; – Unul sau mai mulți creditori care și-au anunțat această intenție până la votarea raportului prevăzut de art. 59 al. 2, deținând împreună cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv al creanțelor în termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv de creanțe.	Art. 94 Legea 85/2006

10.	Trimite o copie a deschiderii procedurii insolvenței instanțelor în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la registrul comerțului și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.	Art. 37 din Legea 85/2006
11.	Numește un expert contabil dă cererea lichidatorului dacă debitorul nu a prezentat informațiile cerute conform art. 28 din legea 85/2006 sau le-a prezentat în mod necorespunzător	Art. 98 alin. 3 Legea 85/2006
12.	Soluționează contestațiile debitorului, creditorilor împotriva măsurilor luate de administrator sau de către lichidator.	Art. 21 alin. 4 din Legea 85/2006
13.	Soluționează acțiunile introduse de administrator sau Lichidator privind situația unor acte juridice ale debitorului și obiecțiunile după notificarea închiderii procedurii.	Art. 77-85 Legea 85/2006
14.	Dispune efectuarea procedurii de lichidare	Art. 116 Legea 85/2006
15.	Dispune distribuirea sumelor realizate în urma procedurii de lichidare.	Art. 121 Legea 85/2006
16.	Dispune închiderea procedurii de lichidare.	Art. 130 Legea 85/2006

PE PARCURSUL PROCEDURII

1.	Dispune începerea procedurii falimentului dacă debitorul nu se conformează planului de reorganizare la cererea: administratorului judiciar; Comitetului creditorilor; Administratorului special; Oricare dintre creditorii	Art. 105 alin. 1 Legea 85/2006; Art. 107 alin. 1 lit. c) Legea 85/2006
2.	Analizează rapoartele depuse lunar de administratorul judiciar privind situația financiară a averii debitorului și a cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității	Art. 54 Legea 85/2006 Art. 21 alin. 1 Legea 85/2006
3.	Numește și stabilește nivelul retribuției personalului de specialitate necesar îndeplinirii atribuțiilor administratorului judiciar.	Art. 23 Legea 85/2006

4.	Soluționează contestațiile împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar și a comitetului creditorilor putând, la cererea contestatorului să suspende executarea măsurii contestate.	Art. 21 alin. 4 Legea 85/2006
5.	Soluționează cererea de ridicare a dreptului debitorului de administrare a bunurilor sale, cerere formulată de către: – creditori; – comitetul creditorilor; – administratorul judiciar	Art. 47 alin. 5 Legea 85/2006
6.	Dacă cererea este admisă dispune verificarea și inventarierea averii debitorului.	Art. 114 Legea 85/2006
7.	Dacă cererea este admisă dispune: Vânzarea de bunuri importante cu acordul adunării generale a creditorilor.	Art. 116 – 117 alin. 4 Legea 85/2006
8.	Dacă cererea este admisă dispune: Consemnarea la bancă a sumelor realizate din vânzări în contul averii debitorului.	O.G. 99/1999
9.	Dacă cererea este admisă dispune: – Convocare celor care au propus planul, – convocarea debitorului prin administratorul special, – convocarea administratorului judiciar și comitetului creditorilor în termen de 20 de zile de la depunerea planului: – Dispune afișarea planului de reorganizare la grefa tribunalului și la Oficiul registrului comerțului sau, după, caz, la registrul societăților agricole sau fundațiilor.	Art. 98 alin. 1 și 2 din Legea 85/2006
10.	Ține o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului de reorganizare la tribunal, cu cei care au	Art. 98 alin. 2 din Legea 85/2006

	propus planul, și debitorul prin administratorul special, administratorul judiciar și Comitetul Creditorilor	
11.	Supune votării toate planurile de reorganizare propuse.	Art. 98 alin. 3 Legea 85/2006
12.	Vor vota separat: – creditorii cu creanțe garantate; – creditorii bugetari; – creditorii chirografari stabiliți conform art. 96 alin. 1; – ceilalți creditorii chirografari	Art. 100 alin. 3 Legea 85/2006
13.	Un plan de reorganizare va fi socotit acceptat de către o categorie de creditori dacă în fiecare categorie deținătorii unei majorități votează acceptarea planului de reorganizare.	Art. 101 alin. 1 Legea 85/2006
14.	Confirmă planul de reorganizare, dacă două dintre categoriile de creanțe menționate acceptă planul de reorganizare.	Art. 101 alin. 1 Legea 85/2006
15.	Dispune să înceapă procedura falimentului dacă nici un plan de reorganizare nu este confirmat și numește lichidatorul judiciar.	Art. 107 alin. 1 lit. b Legea 85/2006
16.	Toți creditorii vor depune declarații de creanțe în termenul prevăzut de art. 61 – 62 Legea 85/2006.	Art. 61-62 din Legea 85/2006
17.	Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. 1 conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și ca urmare, la trecerea, prin dispoziția judecătorului sindic la procedura de faliment.	Art. 94 alin. 5 Legea 85/2006

ÎNCHIDEREA PROCEDURII

1.	Prin sentință se încheie procedura insolvenței dacă se constată: – că nu există bunuri în averea debitorului; – că aceste bunuri nu sunt suficiente în acoperirea cheltuielilor administrative;	Art. 131 Legea 85/2006
----	---	------------------------

	– nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare.	
2.	Notifică sentința de închidere a procedurii insolvenței direcției teritoriale a finanțelor publice, oficiului registrului comerțului, sau, după caz, registrului societăților agricole unde biroul este înmatriculat pentru efectuarea mențiunii de închidere a procedurii insolvenței.	Art. 135 din Legea 85/2006

Hotărârile judecătorului sindic

Conform legii, în îndeplinirea atribuțiilor sale, judecătorul-sindic pronunță hotărâri (încheieri sau sentințe).

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) din lege hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii.

Trebuie precizat că dispozițiile art. 24 alin. 1 din Codul de procedura civilă privind incompatibilitățile nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudicării, după casarea hotărârii în recurs. În ceea ce privește deciziile manageriale ale judecătorului sindic, așa cum am arătat mai sus, aceste decizii pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori, prin organele acestora.

Căile de atac împotriva hotărârilor judecătorului sindic

Regula stabilită de lege în art. 11 și 8 este aceea potrivit căreia, hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii, putând fi atacate separat cu recurs.

Instanța competentă pentru judecarea recursului este Curtea de Apel. Această regulă este o derogare de la principiul potrivit căruia hotărârile tribunalului, date în prima instanță, sunt supuse apelului la Curtea de Apel. Această derogare de la principiul dreptului comun își are justificarea în voința legiuitorului de a asigura și respecta principiul celerității, principiu important al noii proceduri a insolvenței.

Termenul de recurs este de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 zile de la înregistrarea dosarului la Curtea de Apel.

Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs. Trebuie precizat că această derogare nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:

a) Sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (3) din legea nr. 85/2006⁶⁹;

b) Sentința prin care se decide intrarea în procedură simplificată;

c) Sentința prin care se decide intrarea în procedura falimentului, pronunțată în condițiile art. 107 din legea nr. 85/2006;

d) Sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3) din lege.

În practica judiciară s-a ivit următoarea problemă: dacă **judecătorul – sindic poate sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate?** În speță⁷⁰, debitorul a sesizat judecătorul-sindic despre neconstituționalitatea unei dispoziții din legea nr. 64/1995, iar la rândul său a sesizat Curtea Constituțională care a constatat că sesizarea nu provine de la o instanță judecătorească, potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992. La momentul formulării excepției, se impunea ca judecătorul-sindic să sesizeze tribunalul despre excepția de neconstituționalitate, urmând ca tribunalul să sesizeze Curtea Constituțională. Această problemă nu mai este de actualitate prin modificarea statutului judecătorului-sindic care, practic, îndeplinește atribuțiile tribunalului și deci acesta poate sesiza direct Curtea Constituțională.

Trebuie menționat că prin derogare de la art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională.

Încetarea atribuțiilor judecătorului-sindic

Conform legii, atribuțiile judecătorului-sindic încetează la momentul încheierii procedurii insolvenței, moment în care judecătorul – sindic se consideră descărcat de sarcinile sale.

⁶⁹ Dacă judecătorul – sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia își exprimă intenția de a depune un plan în termenul prevăzut de art. 50 alin. (1), respective la art. 60 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

⁷⁰ C.L. Popescu, *Absența dreptului judecătorului sindic de a sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate* în R.D.C. nr. /1998, pag. 73 și urm.; G.Gheorghiu, *op. cit.*, pag. 81.

*Destinul judecătorului sindic între omul – orchestră și derizoriu*⁷¹

I. Perioada 1887-1895: Codul Comercial

1887. La început a fost sindicul...

Raportul deputatului Petre Borș (M.Of. 1786-1887, p.1204-1207)

„Domnilor Deputați,

Materia falimentului este partea cea mai importantă a codicelui comercial. Sufletul comerțului este creditul, fiindcă el, ca o a doua monedă, dă impulsune vitală circulației. Când se simte lipsa creditului, sau când acesta întâmpina obstacole, tot edificiul comercial amenința cădere, sau cel puțin echilibrul său zdruncinat produce efecte dezastruoase. Este trist spectacol a vedea mulțimea comercianților inspirându-se în actele lor de negoț numai de reaua-credință și de fraudă. Este dureros a constata că mulți din ei fac din faliment un mijloc lesnicios și imoral de repede înavuțire, fără să se sfiească a repeta falimentul ori de câte două ori trei ori!

O datorie imperioasă, morală și potică, un suprem interes public se impune legiuitorului înțelept de a grăbi să procure societății speculate remedii cât mai eficiente, pentru a pune stavila răului, pentru a curma cu o stare de nesiguranță. Știm cum fraudele se manifestă în culorile cele mai variate și cum ea se furișează sub cele mai dibace mijloace pentru a frustra averea publicului. Știm asemenea că sunt comercianți, al căror for în toate actele lor este onestitatea și buna-credință dar pe cari numai nenorocirea și evenimentele neprevăzute i-au făcut să cadă în faliment, în asemenea împrejurări, meritul legiuitorului este să intervină a confecționa o lege, care să ridice comercianților frauduloși orice speranță de nepedepsire și care, în același timp să garanteze onoarea comercianților inocenți și nenorociți în contra disprețului public”.

„Trecând la titlul II, găsim prima inovațiune în art. 727, care acordă tribunalului de comerț dreptul să numească un sindic dintre persoanele străine masei creditorilor. Numirea sindicului ca în actuala lege (art. 206) de către tribunal după avizul creditorilor, a dovedit în practică ca acest mod de numire este o plagă a falimentelor. În primele adunări ale creditorilor în de comun vin creditori care sunt mai mult în coniventa cu falitul, astfel ca ies niște sindicate care sunt un flagel cât pentru falit cât și pentru creditor. Sindicul are o misiune însemnata specialmente în administrațiunea falimentului, în privința conservării și lichidării bunurilor falitului, în privința deosebirei activului de pasiv și a repartițiunei între creditori. Este, dar, un interes legitim ca dânsul să nu fie ales

⁷¹ Document reproduș din I.Turcu, *op.cit.*, pag. 268 și urm.

de creditori, pentru a neglija interesele generale ale tuturor celorlalți creditori și așa face mai mult propriile afaceri. Proiectul, cu multă dreptate, prescrie să se numească dintre persoanele străine masei creditorilor și pe cari desigur tribunalele îl vor alege dintre jurisconsulți, a căror aptitudine în știința dreptului dă toată competența pentru o sarcină delicată și grea. Mai mult, proiectul, în scop de a nu agrava masa creditorilor și patrimoniul falitului cum și pentru a nu paraliza procedura falimentului prin deosebire de vedere, nu admite numirea mai multor sindici.”

2. 1895: Modificare Codului Comercial, Cartea a III-a.

Expunerea de motive a Ministrului Justiției Al. Marghiloman (M.Of. 1894-1895, p. 1441-1443):

„Legislațiunea falimentului, astfel cum a fost organizată în codul de comerț de la 1887, a dat loc la critici vii și întemeiate. Lipsa de control în operațiunile falimentului; lăsarea intereselor masei credente la discrețiunea creditorilor, de multe ori fictivi; posibilitatea de a modifica în continuu această masă prin producțiuni tardive de creanțe, a căror verificare se face în afară de controlul creditorilor; înlesnirea peste măsură a concordanțelor; acordarea prea facilă a reabilitărei, sunt tot atâtea cauze de înmulțire a falimentelor și de slăbire, în proporțiune, a creditului comerțului nostru.

Dispozițiile din codul Italian pe care ni le-am însușit, pe care câteodată ni le-am lărgit chiar, nu corespund cu situațiunea și cu trebuințele comerțului nostru. Camera de Comerț din București a putut zice, în această privință, cu drept de cuvânt că falimentele au ajuns la noi o adevărată profesiune.

Spre a îndrepta aceste lacune, cred că este necesar să se revizuiască întreaga Cartea a III-a a Codului de comerț.

Principalul factor al conducerii operațiunilor unui faliment este sindicul. El a trebui să fie totdeauna auxiliarul justiției, pentru a se stabili cu precizie cauzele care au determinat falimentul și pentru a se descoperi fraudele ce s-au putut comite. Din nenorocire însă, se întâmplă în practica sindicul devine câte odată avocatul falitului mai mult decât delegatul justiției. Aceasta provine din greșita recrutare a personalului, din lipsa de răspundere penală și din primejdioasa facultate lăsată falitului de a regula el plata sindicului.

În privința onorariului, dacă-l țărmurim în limitele proporționale cu activul, facem să dispară remunerațiunile de favoare, care au fost găsite uneori scandalose; și dacă dăm numai tribunalului dreptul de a-l determina, curmăm acordurile compromițătoare dintre sindic și falit. Complementul necesar al acestei din urmă măsuri este pedeapsa ce propun pentru sindicul care va fi primit direct sau indirect, ceva de la falit.

„Experiența a dovedit că persoana căreia tribunalul i-a încredințat în mod provizoriu sarcina sindicului era întotdeauna menținută de creditori ca sindic definitiv, astfel că consultarea creditorilor era o simplă formalitate care aducea întârzieri.”

Raportul deputatului C.G. Ioan:

„Sindicul nu este altceva, în sistemul legii noastre comerciale, decât administratorul patrimoniului falitului și reprezentantul legal al persoanei lui, devenită incapabilă de a exercita orice drepturi și orice acțiuni. Atitudinea sindicului nu este alta decât conservarea și lichidarea bunurilor falitului și repartițiunea lor între creditori.

Sindicul va fi numit de aici înainte prin decret regal și va fi un singur sindic pentru toate falimentelor pendinte. La tribunalul fiecărui județ, afară de tribunalul de Ilfov, care va avea trei sindici, și de cel de Iași care va avea doi.

Acești sindici fac parte din corpul judecătoresc, cu rangul, drepturile și avantajele judecătorilor de sentință cu care sunt asimilați, putând chiar, în unele împrejurări, să fie delegate a îndeplini funcțiuni judecătorești.

Cu această s-a modificat de tot rolul și caracterul sindicului. Pentru viitor el nu va mai fi un simplu administrator al averii creditorilor, al patrimoniului falitului, pe care e însărcinat să-l conserve și să-l administreze și să-l distribuie între creditori. El nu mai este un simplu auxiliar al justiției, ci devine un adevărat magistrat, un al doilea judecător-comisar.

Atribuțiile privind conservarea și administrarea activului s-au deferit la alți funcționari care se vor numi fie de tribunal fie de adunările creditorilor”.

3. 1899. O nouă modificare. Raportul senatorului Al. Constantinescu

„Sub imperiul vechiului cod de comerț operațiunile falimentului erau conduse de un sindic numit de tribunal și care reprezenta atât pe falit cât și masa creditorilor și care lucra sub supravegherea și controlul unuia din judecătorii tribunalului numit judecător-comisar.

Multe și variate au fost abuzurile la care a dat naștere funcționarea acestor sindici. S-a simțit necesitatea de a se schimba sistemul și s-a reușit pe deplin prin numirea ca sindici a unor judecători speciali, care funcționează pe lângă tribunale. Cu tot sistemul nou, nu au încetat însă de a funcționa și judecătorii-comisari cu vechile lor atribuțiuni.

Dacă era imperios cerută prezența judecătorilor-comisari atunci când sindicul era o persoană în afară de magistratură, acum când sistemul sindicatelor s-a schimbat și când sindicul însuși este un magistrat este lesne de înțeles ca supravegherea și controlul acestui magistrat de către un coleg, numit judecător-comisar, nu mai are nici o rațiune de a exista. Aceste considerațiuni au

militat în favoarea ideii de a se suprima judecătoria-comisari, pe care proiectul de lege o prevede și pe care am găsit-o nimerită din toate punctele de vedere”.

Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

1.1 Adunarea creditorilor

Adunarea creditorilor nu are personalitate juridică și este formată din **totalitate creditorii cunoscuți** care au anumite creanțe față de debitor.

Potrivit art. 13 alin. (1) din lege, adunarea creditorilor este convocată și prezidată de administratorul judiciar sau, după caz, de lichidator, dacă legea sau judecătorul-sindic nu dispune altfel.

Secretariatul ședințelor adunării creditorilor este în sarcina administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului.

Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administratorul judiciar sau de lichidator în cazurile prevăzute de lege și ori de câte ori este necesar.

Spre deosebire de reglementarea trecută conform căreia Comitetul Creditorilor avea un rol modest, noua lege privind procedura insolvenței acordă un rol sporit comitetului creditorilor. Spre exemplu, adunarea creditorilor va putea fi convocată și de comitetul creditorilor. De asemenea, exceptând prima adunare, creditorii deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora au și ei dreptul de a cere convocarea adunării creditorilor conform art. 13 alin. (3) din lege.

Convocatorul creditorilor va cuprinde ordinea de zi a ședinței. Este lovită de nulitate orice deliberare asupra unei probleme necuprinse în ordinea de zi, exceptând cazul în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.

În ședințele adunării creditorilor, inclusiv la deliberare, creditorii pot fi reprezentați prin împuterniciți cu procură specială autentică. Creditorii bugetari și alte categorii de persoane juridice, pot fi reprezentați cu delegație semnată de conducătorul unității⁷².

Dacă legea nu interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura sa fiind legalizată de către un notar public ori certificată și atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a încorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar sau lichidator, după caz, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

⁷² Art. 14 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

Salariații debitorului fac parte dintre creditori. Conform prevederilor art. 14 alin. (5) din lege, la ședințele adunării creditorilor vor putea participa 2 delegați ai salariaților debitorului, cu drept de vot pentru creanțele reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces verbal. Procesul verbal va fi semnat de președintele ședinței adunării creditorilor, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz.

Procesul – verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar sau a lichidatorului, la dosarul cauzei, în termen de două zile lucrătoare calculate de la data la care a avut loc întâlnirea adunării creditorilor.

Judecătorul-sindic poate desființa hotărârile adunării creditorilor pentru nelegalitate la cererea creditorilor care au votat împotriva acestor hotărâri, cu obligativitatea consemnării acestui lucru în procesul-verbal al adunării creditorilor. De asemenea, creditorii îndreptățiți să participe la procedura insolvenței și care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor au dreptul să solicite desființarea hotărârii luate, judecătorul-sindic putând dispune desființarea hotărârii pentru nelegalitate.

Cererea de desființare a hotărârilor adunării creditorilor pentru nelegalitate se depune la dosarul cauzei în termen de 5 zile calculate de la data adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar, sau, după caz, a lichidatorului și a creditorilor. De precizat că în cazul în care comitetul creditorilor a fost constituit președintele acestui va fi de asemenea citat.

Exceptând cazurile în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor împotriva averii debitorului. Deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente.

În conformitate cu prevederile art. 15 alin (2) din lege, calculul valorii totale a creanțelor împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior afișării tabelului preliminar⁷³ și până la afișarea tabelului definitiv⁷⁴, valoarea creanțelor verificate și acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

⁷³ Conform prevederilor art. 3 pct. 16 din legea nr. 85/2006 *privind procedura insolvenței, tabelul preliminar de creanțe* cuprinde toate creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii curente, scadente, sub condiție sau în litigiu, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma

- b) ulterior afișării tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;
- c) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la afișarea tabelului definitiv consolidat⁷⁵, astfel cum reiese din planul de reorganizare confirmat;
- d) ulterior afișării tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

Planul de reorganizare este supus dezbaterii adunării creditorilor. Planul va fi aprobat prin votul adunării creditorilor în condițiile prevăzute de art. 101 din lege. Astfel, la data stabilită, un plan va fi confirmat de către judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

A) cel puțin jumătate plus una dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele menționate la art. 100 alin. (3), acceptă sau sunt socotite că acceptă planul, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B) în cazul în care sunt doar două categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care categoria cu valoarea totală cea mai mare a creanțelor a acceptat planul;

C) fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan.

De precizat că în conformitate cu prevederile legale, tratamentul corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) nici una dintre categoriile care resping planul și nici o creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar primi în cazul falimentului;

solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment.

⁷⁴ Conform prevederilor art. 3 pct. 16 din legea nr. 85/2006 *privind procedura insolvenței, prin tabel definitiv de creanțe*, se înțelege tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului de la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestațiile în conformitate cu prevederile art. 73 din lege, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate a creanței.

⁷⁵ Conform prevederilor art. 3 pct. 16 din legea nr. 85/2006 *privind procedura insolvenței, tabelul definitiv consolidat*, va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca admisă în tabelul definitiv de creanțe și cele din tabelul suplimentar necontestate, precum și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar. În situația în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, urmează a se întocmi o variantă actualizată a tabelului definitiv consolidat, în concordanță cu programul de plată a creanțelor, cuprins în planul de reorganizare, și cu deducerea sumelor achitate pe parcursul desfășurării acestuia.

b) nici o categorie sau nici o creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nici o categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 100 alin. (3), nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului.

De asemenea, art. 101 din lege prevede că doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat. Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan de reorganizare.

1.2. Comitetul Creditorilor

În vechea reglementare, Comitetul Creditorilor avea un rol insignifiant, cu atribuții limitate, deși, alături de Adunarea Creditorilor, avea calitatea de participant în cadrul procedurii reorganizării judiciare și a falimentului.

Pentru a da expresie principiului celerității care guvernează procedura insolvenței, noua lege aduce Comitetul Creditorilor într-o poziție importantă, abandonând rolul secundar avut în vechea reglementare, transformându-l astfel în pionul principal al procedurii. Practic noua lege privind procedura insolvenței atribuie un rol sporit Comitetului Creditorilor transformându-l într-un organ deliberativ al creditorilor.

În fapt, Comitetul Creditorilor este organul executiv al Adunării Creditorilor, reprezentând interesul acestora în cadrul procedurii.

Având în vedere puterea decizională sporită a Comitetului Creditorilor, acesta trebuie desemnat în mod obligatoriu fie după momentul depunerii tabelului preliminar de către judecătorul sindic, fie ulterior, în cadrul primei ședințe a Adunării Creditorilor, care va avea loc în termen de maxim 5 zile de la data depunerii tabelului preliminar, când Comitetul Creditorilor ales de către creditorii îl va înlocui pe cel desemnat de către judecătorul-sindic.

Astfel, în prima parte a procedurii, judecătorul-sindic va desemna, printr-o încheiere și după întocmirea tabelului preliminar de creanțe, Comitetul Creditorilor format din 3-5 creditorii dintre creditorii cu creanțe garantate, bugetare și creanțe chirografare, cu valoarea cea mai mare. Dacă din cauza numărului mic de creditorii judecătorul-sindic nu considera necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului așa cum sunt prevăzute în art.17 lit.b) și f) din lege, vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

În prima ședință, Adunarea Creditorilor va putea însă alege un nou Comitet al Creditorilor, format din 3 sau 5 creditorii, dintre creditorii cu creanțe garantate sau creditorii chirografari din rândul primilor 20 de creditorii, în ordinea valorii, care

se oferă voluntar⁷⁶. Dacă însă, nu se va obține majoritatea necesară, se va menține Comitetul Creditorilor desemnat anterior de către judecătorul-sindic.

La propunerea administratorului judiciar sau a celorlalți membri ai Comitetului Creditorilor, judecătorul-sindic va consemna, prin încheiere, modificarea componenței acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la art. 16 alin. (4) din lege să fie respectate în toate fazele procedurii. De remarcat că pe tot parcursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistență fie Comitetului Creditorilor fie unui delegat al acestuia.

Din rațiuni de celeritate, art. 16 alin. (3) din lege impune și desemnarea unui președinte al Comitetului Creditorilor, în persoana căruia se va efectua procedura de citare a comitetului, urmând ca în lipsa desemnării acestuia, citarea să se facă la oricare dintre membrii Comitetului Creditorilor. Dar această dispoziție este una benefică doar în situația în care între creditori nu există interese contradictorii.

O posibilă problemă practică se poate ivi în situația în care, în procedură, există doar doi creditori. Deși textul legii nu prevede, consider că, singura soluție logică și posibilă care se impune, este ca hotărârile să se ia cu majoritatea valorică a creanței, neputându-se îndeplini criteriul majorității simple a numărului de membri din Comitetul Creditorilor impus de dispozițiile art. 17 alin. 4 din lege. Deși în situația existenței unui singur creditor sau a doi creditori, în mod obiectiv nu s-ar putea desemna un Comitet al Creditorilor, întrucât legea impune regula conform căreia deciziile se iau în raport de numărul de creditori și nu de criteriul valoric al creanței, numărul de membrii trebuind să fie impar, acesta trebuie desemnat, chiar dacă doar în mod formal. Această soluție se impune întrucât există o serie de atribuții care revin exclusiv Comitetului Creditorilor. Mai mult sunt anumite cereri, cum ar fi, spre exemplu, cererea de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere ai debitorului, care pot fi introduse doar de către Comitetul Creditorilor și nu de către un singur creditor. Deci cel puțin la nivel formal, acest Comitet trebuie desemnat pentru a putea avea legitimarea procesuală pentru introducerea unor cereri. Într-o astfel de situație, deciziile în cadrul comitetului se ia, așa cum am arătat, în funcție de criteriul valoric al creanței sau, în cazul creditorului unic, prin decizia acestui creditor.

Fiind organ deliberativ și nu un simplu grup de creditori individuali fără voință atribuită comitetului, Comitetul Creditorilor deliberază și adoptă decizii

⁷⁶ De remarcat că în comitetul ales de adunarea creditorilor nu se mai regăsesc creditorii cu creanțe bugetare, tot așa cum în primul comitet numit de judecătorul-sindic nu se regăsea oferta voluntară. Este aproape sigur că aceste neconcordanțe nu sunt intenționate, ci sunt rodul lipsei de coordonare a intervențiilor pe proiect operate în cele două camere ale Parlamentului, și absenței unei lecturi finale înainte de a fi definitivat textul la camera deputaților. Așa cum s-a subliniat și în literatura de specialitate, în această situație nedorită Comitetul Creditorilor va avea configurația din alin. (4) și nu din alin. 1 ale art. 16. A se vedea și I. Turcu, M.Stan, *op.cit.*, pag.18.

cu majoritatea simplă din numărul totalului de membrii conform art. 17 pct. 4 din lege. Dacă un membru al Comitetului Creditorilor se află, datorită interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanți la procedură, acesta se va abține de la vot.

Principalele atribuții ale Comitetului Creditorilor sunt cuprinse în art. 17 din lege. În general, atribuțiile Comitetului Creditorilor sunt atribuții de recomandare, de avizare, având mai mult un rol consultativ, de reprezentant al intereselor creditorilor în cadrul procedurii, acest rol funcționând mai ales atunci când interesele creditorilor sunt convergente. Astfel, Comitetul Creditorilor este chemat:

a) să analizeze situația debitorului și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul care dorește să fie desemnat de către creditorii în dosar condițiile numirii și să recomande adunării creditorilor astfel de numiri;

c) să ia cunoștință despre rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidator, să le analizeze și, dacă este cazul, să facă contestații la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;

e) să solicite, în temeiul art. 47 alin. (5) din lege, ridicarea dreptului de administrare al debitorului. Practic, în situația în care se constată pierderi continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate, Comitetul Creditorilor poate adresa judecătorului-sindic o cerere de ridicare a dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, făcute de debitor în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar sau de lichidator;

Decizia de desemnare a practicianului în insolvență aparține tot Adunării Creditorilor; cu votul deținătorilor a peste 50% din creanțele împotriva debitorului. Adunarea Creditorilor poate să fixeze și retribuiția administratorului judiciar sau a lichidatorului. De precizat că, Comitetul Creditorilor are doar posibilitatea de a recomanda o astfel de numire.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 106 din lege, practicianul în insolvență va trebui să prezinte trimestrial, rapoarte către Comitetul Creditorilor privind situația financiară a averii debitorului. În aceste rapoarte, administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al procedurii, în vederea recuperării lor. De precizat că spre deosebire de vechea reglementare, actuala lege prevede ca numirea și nivelul retribuițiilor persoanelor angajate de către lichidator să fie supuse aprobării Comitetului Creditorilor și nu judecătorului-sindic.

Trebuie menționat că în actuala reglementare, o serie de alte atribuții ale judecătorului-sindic au fost transferate către creditorii, cum ar fi cele de aprobare a autorizării actelor, operațiunilor și plăților care depășesc condițiile de desfășurare a activităților curente de către debitor sau de aprobare a metodei de vânzare a bunurilor propuse de către practicianul în insolvență. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 49 alin. 2 din lege, actele, operațiunile și plățile care depășesc activitățile curente pe care debitorul le poate exercita după deschiderea procedurii vor putea fi autorizate de administratorul judiciar în exercitarea atribuțiilor de supraveghere, cerere care va fi supusă aprobării Comitetului Creditorilor în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia.

În ceea ce privește deciziile majore în cadrul procedurii, cum ar fi cele legate de metodele de valorificare a bunurilor debitorului, acestea se vor lua tot de către Adunarea Creditorilor, cu recomandările făcute de către Comitetul Creditorilor.

Spre deosebire de vechea legislație referitoare la atribuția judecătorului-sindic de aprobare a vânzării directe a imobilelor aparținând debitorului, dispozițiile art. 118 din actuala reglementare stabilesc că imobilele vor putea fi vândute direct în urma propunerii lichidatorului, aprobată de adunarea generală a creditorilor. De asemenea, art. 116 alin. (2) din lege stabilește că metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, să fie aprobată de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului și a recomandării Comitetului Creditorilor, lichidatorul prezentând și regulamentul de vânzare corespunzător.

În cazul vânzării în bloc a bunurilor debitorului, raportul întocmit de către lichidator nu se va mai prezenta judecătorului-sindic, așa cum era prevăzut în vechea reglementare, ci Comitetului Creditorilor, raport care va fi înaintat spre aprobare adunării creditorilor, convocate în acest scop de către lichidator.

Alte atribuții ale Comitetului Creditorilor, în afara celor prevăzute în art. 17 din lege, regăsim pe tot parcursul procedurii, cum ar fi dispozițiile art. 47 alin. 5, care se referă la posibilitatea introducerii unei cereri de ridicare a dreptului de administrare al debitorului, în situația în care activitatea acestuia înregistrează pierderi continue. Astfel, creditorii, Comitetul Creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de ridicare a dreptului de administrare al debitorului, având ca justificare pierderile continue înregistrate în averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

O altă atribuție a Comitetului Creditorilor este prevăzută în art. 98 alin. (1) din lege, care impune comunicarea și către Comitetul Creditorilor a unei copii după planul de reorganizare propus, în vederea aprecierii asupra oportunității de continuare a activității. De asemenea, art. 81 alin. (3) și art. 86 alin. (3) prevăd una și aceeași dispoziție referitoare fie la posibilitatea denunțării contractelor de credit de către practician, cu acordul cocontractanților, fie la posibilitatea modificării clauzelor contractuale. Aceste modificări trebuie să fie supuse aprobării Comi-

tetului Creditorilor, care va avea în vedere dacă modificările propuse sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în folosul averii creditorului.

Acordarea unor puteri sporite creditorilor în cadrul procedurii insolvenței va trebui să îi responsabilizeze pe aceștia și să îi determine să își asume rolul decizional acordat de lege.

Este cunoscut faptul că de regulă, creditorii bugetari, care, în numeroase cazuri, sunt majoritari în procedurile de insolvență, evită să își asume răspunderea stabilirii prețului de vânzare al bunurilor, preferând ca vânzarea să se efectueze potrivit regulilor cuprinse în Codul de Procedură Civilă, sau să propună un preț minim atunci când bunurile se vând prin negociere directă fără cumpărător identificat. De asemenea, din păcate practica arată că o serie de alte decizii administrative sunt lăsate la aprecierea judecătorului-sindic, creditorii bugetari manifestând o reticență evidentă în asumarea acestora, fapt care va trebui remediat în contextul noilor modificări legislative.

Trebuie conștientizat faptul că practicianul în insolvență colaborează cu creditorii pentru realizarea scopului declarat al procedurii insolvenței, cel de acoperire a pasivului debitorului, iar pentru o valorificare eficientă a patrimoniului debitorului va fi nevoie de creditori implicați și responsabili în luarea deciziilor administrative.

Comitetul Creditorilor se întrunește lunar și, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz, ori a cel puțin 2 dintre membrii săi, ori de câte ori este necesar.

Fără a exagera importanța deciziilor care pot fi luate de către Comitetul Creditorilor (întrucât numărul membrilor nu poate acoperi valoarea numerică a creanțelor), facilitarea luării măsurilor în cadrul procedurii este una benefică, nu numai în interesul practicianului în insolvență, ci și al judecătorului sindic, degrevat astfel de o serie de atribuții comerciale împovărătoare.

De precizat că împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de Comitetul Creditorilor orice creditor poate formula o contestație la adunarea creditorilor, în termen de 5 zile de la luarea acestora.

Administratorul special. Administratorul judiciar

Calitatea de administrator special și administrator judiciar

Conform art. 3 pct. 26 din lege *administratorul special este reprezentantul desemnat de adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, să efectueze în numele și pe seama acestuia actele de administrare necesare în perioadele de procedură când debitorului i se permite să-și administreze activitatea și să le reprezinte interesele în procedură pe perioada în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare iar, art. 3 pct. 27 precizează că*

administratorul judiciar este persoana fizică sau juridică compatibilă, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute la art. 20 din lege în perioada de observație și pe durata procedurii de reorganizare.

Desemnarea administratorului special

În ceea ce privește administratorul special, după deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor sau adunarea generală a acționarilor debitorului, persoana juridică, va desemna, pe cheltuiala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, ca și administrator special, administrator care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. Din dispozițiile art. 18 pct. 1 din lege se desprinde cu ușurință concluzia conform căreia administratorul special, persoană fizică sau persoană juridică, reprezintă, în noua legislație privind procedura insolvenței, un nou mod de reprezentare a asociaților sau acționarilor debitorului persoană juridică.

Puterile acordate de lege administratorului special variază în funcție de stadiul în care se află procedura insolvenței. Astfel, până în momentul intrării în procedura simplificată, administratorul special reprezintă atât debitorul cât și interesele asociaților și acționarilor în procedură, exercitând concomitent prerogativele administrării debitorului.

După intrarea în procedura simplificată, mandatul administratorului special se restrânge la reprezentarea intereselor asociaților și a acționarilor, iar prerogativele reprezentării și administrării debitorului sunt preluate de lichidator.

După intrarea în faliment, conform prevederilor art. 18 alin (2) lit. f) din lege, administratorul special participă la inventar, semnează actul de inventariere, primește raportul final și bilanțul de închidere și poate participa la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului. De asemenea, administratorul special primește notificarea închiderii procedurii.

Atribuțiile administratorului special

Principalele atribuții ale administratorului special sunt cuprinse în art. 18 pct. 2 din lege. Astfel, administratorul special:

- a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan, potrivit art. 28 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 33 alin. (2) din lege;
- b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80 din lege. Spre exemplu, administratorul special poate participa la judecarea acțiunilor pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;
- c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de lege procedura insolvenței;
- d) propune un plan de reorganizare;

e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului de reorganizare;

f) după intrarea în faliment, administratorul special participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de încheiere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului;

g) primește notificarea încheierii procedurii.

Desemnarea administratorului judiciar

În ceea ce privește desemnarea **administratorului judiciar**, conform prevederilor art. 34 din lege, *prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul – sindic va desemna un administrator judiciar, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate va desemna un lichidator provizoriu. Desemnarea se va face în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. c), coroborat cu cele ale art. 19 alin. (1).*”

Astfel, conform prevederilor art. 19 alin. (1) din lege, practicienii în insolvență interesați să fie desemnați administratori judiciari, vor depune la dosar o cerere de preluare a poziției de administrator judiciar. În cazul în care nu exista nici o astfel de oferta, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul U.N.P.I.R.

Independent de această numire, la recomandarea Comitetului Creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar stabilindu-i totodată și remunerația. De remarcat că, din păcate, și în noua reglementare se menține lipsa unor criterii de determinare a remunerației administratorului lucru care va genera din nou o diversitate în practica judiciară. Exista totuși o excepție de la acest caz și anume situația în care remunerația administratorului va fi achitată din fondul constituit conform prevederilor art. 4 din lege, caz în care judecătorul-sindic va stabili această remunerație conform criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență.

Administratorul judiciar desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic poate fi sau nu confirmat de către creditorii.

De precizat că creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.

Creditorii nemulțumiți de hotărârea adunării creditorilor, o pot contesta, pe motive de nelegalitate, în termen de 3 zile de la publicarea acestei decizii în Buletinul Procedurilor în Insolvență la judecătorul-sindic. Judecătorul-sindic va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va

desemna administratorul judiciar propus de creditorii sau, după caz, va solicita adunării creditorilor desemnarea unui alt administrator judiciar.

Dacă decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor nu este contestată în termenul legal de 3 zile, atunci judecătorul-sindic, prin încheiere, va desemna administratorul judiciar propus de creditorii sau de creditorul ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin sentința de deschidere a procedurii.

Înainte de a fi desemnat, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării acestei calități. Sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, este interzis administratorului judiciar, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

Amenzile judiciare pe care judecătorul-sindic le poate aplica administratorului judiciar sunt cuprinse în dispozițiile art. 22 alin. (3) din lege. Astfel, judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON) în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Pentru prejudiciile cauzate în exercitarea atribuțiilor sale, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar să acopere prejudiciul produs.

Noua reglementare prevede o sancțiune și pentru practicianul în insolvență care, fiind desemnat de către judecătorul-sindic să fie administrator judiciar, refuză numirea și, în termen de 5 zile de la comunicarea sentinței de numire, nu notifica instanței refuzul său. Necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice, va fi sancționată de către judecătorul-sindic cu o amendă judiciară de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON).

Atât în cazul amenzilor judiciare cât și al despăgubirilor, aplicabile sunt dispozițiile art. 108 (4) și 108 (5) din Codul de procedura civilă.

Legea prevede în mod expres în prevederile art. 19 alin. (5) că administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență.

În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice, din oficiu sau la cererea Comitetului Creditorilor, judecătorul-sindic îl poate înlocui pe administratorul judiciar prin încheiere motivată. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a Comitetului Creditorilor.

Atribuțiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

În ceea ce privește intervenția administratorului judiciar – *pendinte* momentului intrării debitorului în procedura simplificată de faliment – această intervenție poate să aibă loc doar în ipoteza în care cererea introductivă a fost formulată și promovată de către unul sau mai mulți dintre creditorii debitorului, prin sentința de deschidere a procedurii (generale), acesta fiind numit în mod provizoriu de către judecătorul-sindic, conform ofertelor depuse în acest sens în dosarul aflat pe rolul instanței.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (2) lit. d), coroborat cu art. 35 din lege, și din interpretarea *per a contrario* a prevederilor art. 33 alin. (4) din același act normativ, mandatul administratorului judiciar poate dura maximum 10 zile, până la momentul pronunțării, de către judecătorul-sindic, a sentinței de intrare a debitorului în procedura simplificată de faliment.

Tot astfel, în cazul deschiderii procedurii simplificate de faliment în condițiile art. 54 alin. (5) din lege, respectiv aprobării raportului administratorului judiciar prin care se propune fie intrarea debitorului în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație din procedura generală, mandatul administratorului judiciar va fi de maximum 50 de zile, perioadă în care administratorul judiciar va supune aprobării judecătorului – sindic raportul de 30 de zile. Pronunțarea sentinței de aprobare a raportului și implicit de intrare a debitorului în procedura simplificată poate avea loc doar în cadrul ședinței convocate în acest sens, în maximum 20 de zile de la depunerea raportului administratorului judiciar.

Implicarea administratorului judiciar în cadrul procedurii simplificate de faliment este exclusă atunci când aceasta procedură a fost deschisă la solicitarea debitorului însuși, având în vedere că prin încheierea de intrare în această procedură judecătorul – sindic numește un lichidator.

Este deopotrivă exclusă intervenția administratorului judiciar în cadrul procedurii simplificate de faliment în situația în care, deși cererea introductivă a fost înregistrată de creditor, această cerere a fost deschisă prin sentință conform art. 33 alin. (6), teza a II – a.

Atribuțiile administratorului judiciar

Principalele atribuții ale administratorului judiciar sunt cuprinse în prevederile art. 20 alin. (1) din lege. Conform acestor prevederi, administratorul judiciar poate solicita:

a) examinarea situației economice a debitorului și a documentelor depuse conform prevederilor art. 28 și 35 din lege și întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale și supunerea acelui raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și asupra existenței permiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile art. 138, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art. 28 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când aceste informații au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului prevăzut la art. 20 lit.a) din lege și în condițiile și termenele prevăzute la art. 94 din lege;

e) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor sau ale acționarilor, asociaților ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile de a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care acesta constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că bunurile existente sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative ale debitorului;

j) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

l) încasarea creanțelor, urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

m) cu condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta.

De remarcat că judecătorul-sindic poate stabili administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor de mai sus. Fac excepție atribuțiile stabilite de lege în competența exclusivă a judecătorului-sindic.

Conform dispozițiilor art. 21 alin. (1) din lege, administratorul judiciar este obligat ca, la lunar să prezinte judecătorului-sindic un raport care trebuie să cuprindă descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare a cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului. Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în Buletinul Procedurilor de Insolvență. La fiecare 120 de zile judecătorul sindic va stabili un termen de continuare a procedurii, în care administratorul judiciar va expune în sinteză măsurile efectuate în acest interval cuprinse în rapoartele de activitate. De asemenea în acest raport administratorul judiciar trebuie să menționeze și remunerația administratorului judiciar sau a lichidatorului, cu precizarea modalității de calcul a acesteia.

Măsurile luate de administratorul judiciar în executarea atribuțiilor conferite de lege sau cu depășirea ori încălcarea acestora pot fi contestate de debitorul persoana fizică, de administratorul special al debitorului persoană juridică, de oricare dintre creditori, precum și orice altă persoană interesată⁷⁷.

O asemenea contestație trebuie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea raportului administratorului judiciar, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din lege.

Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar și a Comitetului Creditorilor. Dacă va considera necesar, judecătorul-sindic va putea suspenda executarea măsurii contestate.

În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate în procedura insolvenței. Conform prevederilor art. 23 din lege, numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării Comitetului Creditorilor, cu excepția cazurilor în care s-a stabilit că aceste sume să fie achitate din fondul constituit conform art. 4 din lege.

Lichidatorul judiciar

Calitatea de lichidator

Atât în cazul unui plan de lichidare cât și în cazul începerii procedurii falimentului, este necesară numirea unui lichidator care să realizeze operațiunile de lichidare a bunurilor din patrimoniul debitorului⁷⁸.

⁷⁷ Art. 21 alin. (2) și urm. din Legea nr. 85/2006 *privind procedura insolvenței*, publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

⁷⁸ St. Cărpenu, *op.cit.*, pag. 566 și urm.

Art. 3 pct. 28 din lege prevede că lichidatorul este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnată să conducă activitatea debitorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art. 25 în cadrul procedurii de faliment, atât în procedura generală, cât și în cea simplificată.”

Rezultă deci că lichidatorul, ca și în cazul administratorului special sau administratorului judiciar, trebuie să fie un specialist în procedura insolvenței. Calitatea de lichidator o poate avea atât o persoană fizică cât și o persoană juridică, practician în insolvență, autorizat de lege în acest sens.

Desemnarea lichidatorului

Atunci când dispune trecerea la procedura falimentului, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 19, 21, 22, 23, și ale art. 102 alin. (5) din lege.

Art. 107 prevede că: (2) Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul – sindic va pronunța dizolvarea societății debitor și va dispune:(...)

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și remunerației acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului;

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea, în calitate de lichidator al administratorului judiciar, desemnat conform art. 19 alin. (2) sau art. 34, după caz;”

De reținut că lichidatorul, astfel cum este definit la art. 3 pct. 28 din lege, este numit prin încheierea de intrare a debitorului în procedura simplificată de faliment, conform art. 32 alin. (1) teza a II-a, atunci când cererea introductivă a fost formulată și promovată de către debitor.

În cazurile de deschidere a procedurii simplificate de faliment la cererea creditorilor, judecătorul-sindic va confirma, în calitate de lichidator, pe administratorul judiciar numit în mod provizoriu prin sentința de deschidere a procedurii, conform art. 54 alin. (5), coroborat cu art. 107 alin. (1) lit. D, sau, după caz, va numi în cauză un lichidator, prin sentința de intrare în procedură, conform art. 33 alin. (6) teza a II-a.

Atribuțiile lichidatorului

Principalele atribuții ale lichidatorului sunt prevăzute în art. 25 din lege, și anume:

a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 138 din lege, și supunerea acelui raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de către acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la

desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de debitor, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuate de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, în conformitate cu prevederile legii privind procedura insolvenței;

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuratorilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care are o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

Dispozițiile privind numirea administratorului judiciar, contestarea măsurilor acestuia, înlocuirea lui, etc. sunt aplicabile și lichidatorului.

Așa cum s-a notat și în literatura de specialitate⁷⁹, referitor la înlocuirea lichidatorului, s-a decis că nu constituie motiv temeinic pentru înlocuirea lichidatorului, faptul că sediul acestuia este situat la o distanță de 70 de km de sediul debitorului⁸⁰. În schimb, în practica judiciară, s-a decis că reprezintă un motiv temeinic de culpa gravă repetatele întârzieri nejustificate ale executării dispozițiilor judecătorului-sindic⁸¹ de către lichidator.

⁷⁹ I. Turcu, *op. cit.*, pag. 289.

⁸⁰ Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm., dec. nr. 224 din 27 martie 2001 (inedită) și dec. nr. 689 din 22 aprilie 2003, *BJ* 2003, 2004, pag. 352.

⁸¹ Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm., dec. nr. 192 din 20 martie 2001 (inedită).

În sinteză principalele atribuții ale practicianului în insolvență – atribuțiile și rolul său în cadrul procedurii, noile raporturi între judecătorul-sindic și practicianul în insolvență sunt prezentate în această secțiune⁸²

Așa cum am analizat în secțiunea anterioară, art. 3 pct. 27 și 28 din lege definește practicianul în insolvență. Astfel, administratorul judiciar este definit ca fiind persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute la art. 20 din lege în perioada de observație și pe durata procedurii de reorganizare. De asemenea, lichidatorul este definit ca fiind persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnata să conducă activitatea debitorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art. 25 în cadrul procedurii falimentului, atât în procedura generală, cât și în cea simplificată.

Este evident, pentru oricine are contact cu procedura insolvenței, că rolul practicianului în insolvență, fie el administrator judiciar sau lichidator, după caz, este fundamental în cadrul acestei proceduri.

Dacă judecătorul-sindic este acela care veghează la respectarea legalității procedurii în ansamblul ei, practicianul în insolvență este acela care ia cele mai importante decizii în cadrul acesteia.

Aceste susțineri se întemeiază și pe prevederile art. 5 și 11 alin. (2) din lege.

În legătură cu poziția administratorului judiciar și a lichidatorului în cadrul procedurii s-a susținut, atât de către instanțe cât și de către unii practicieni, că aceștia ar reprezenta interesele debitorului.

Această susținere a dat naștere unor probleme dificil de rezolvat legate de incompatibilități, contrarietate de interese, etc.

Textul art. 5 alin. (1) din lege este însă extrem de clar. Astfel „*organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul*”.

Rezultă, fără urmă de dubiu, că practicianul în insolvență este „organ care aplică procedura”, fiindu-i aplicabile și prevederile art. 5 alin. (2) din lege.

Rolul practicianului în cadrul procedurii este influențat de prevederile art. 11 alin. (2) din noua lege astfel: „*Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar sau lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori, prin organele acestora.*”

⁸² Această secțiune reprezintă, în mare parte, o redare fidelă a prezentării dlui. av. A. O. Stănescu, la cursul de pregătire pentru magistrați, Mamaia 2006.

Trebuie remarcat că pentru prima dată textul stabilește că deciziile privind oportunitatea măsurilor luate în cadrul procedurii aparțin practicianului, judecătorul-sindic putând să le verifice numai cu privire la legalitate.

Acest lucru va aduce pe umerii practicianului o răspundere extraordinară pentru că deciziile sale nu vor putea fi atacate sub aspectul oportunității în fața judecătorului sindic.

Cu toate acestea nu putem spune că practicianul în insolvență va fi complet „de capul său”.

Ultima frază a art. 11 alin. (2) din lege prevede că „deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori, prin organele acestora” arată de fapt cine va controla deciziile administratorului judiciar.

Având în vedere faptul că oportunitatea măsurilor nu poate fi contestată în fața judecătorului sindic, controlul la care se referă textul va fi unul „a priori” pentru că altfel ar fi complet inutil.

Așa cum am menționat și mai sus⁸³, din prevederile acestui text, dar și din numeroase alte texte ale legii, rezultă o creștere deosebită a rolului creditorilor și mai ales al Comitetului Creditorilor în cadrul procedurii. Aceasta este, fără îndoială, una din cele mai importante înnoiri aduse de actuala reglementare a procedurii insolvenței.

Atribuțiile generale ale practicianului și atribuțiile specifice perioadei de observație

Art. 19 din lege reglementează principalele atribuții ale administratorului judiciar. De precizat că este regretabil faptul că, datorită contribuțiilor succesive la textele proiectului acestei legi, s-a ajuns ca în art. 19 alin. (1) să se menționeze sintagma „practicienii în insolvență”, iar în alin. (6) al aceluiași art. să se utilizeze sintagma „expert în insolvență”.

O întrebare care s-a pus în repetate rânduri în practică a fost aceea dacă atribuțiile administratorului judiciar sunt stabilite prin lege și îi revin acestuia în mod automat sau dacă judecătorul-sindic este acela care va decide ce atribuții urmează să îndeplinească administratorul judiciar.

Această problemă a fost generată de redactarea art. 11³(1) lit. c din Legea 64/1995: „desemnarea administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora...”.

Noul text al art. 11 lit. c) are o altă redactare și anume: „desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea sau, după caz, înlocuirea sa de către

⁸³ Supra pag. 50-57.

adunarea creditorilor, stabilirea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite prin legea de organizare a profesiei de practician în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. În vederea desemnării provizorii a administratorului judiciar, judecătorul-sindic va ține cont de toate ofertele de servicii depuse de către practicieni, de cererile în acest sens depuse de creditori și, după caz, de debitor, dacă cererea introductivă îi aparține;"

Analizând textul, se poate trage concluzia că instanța de judecată stabilește numai atribuțiile administratorului provizoriu până la confirmarea sa în adunarea creditorilor, urmând ca ulterior acesta să îndeplinească atribuțiile stabilite prin lege.

În realitate, se poate considera însă că atribuțiile administratorului judiciar sunt stabilite prin lege iar judecătorul-sindic poate decide doar cu privire la atribuțiile suplimentare, conform art. 20 alin. (2) din lege sau asupra atribuțiilor provizorii potrivit art. 11 alin. (c) din lege.

Din dispozițiile legale rezultă că atribuțiile practicianului pot fi împărțite în **atribuții procedurale și atribuții de fond**.

Cele mai importante atribuții procedurale sunt cele privitoare la notificările transmise creditorilor și la convocarea acestora, la asigurarea secretariatului ședințelor adunărilor creditorilor sau acționarilor, la introducerea de acțiuni în anulare precum și asupra prezentării rapoartelor periodice prevăzute în art. 21 din lege.

Atribuțiile de fond sunt acele atribuții privind verificarea creanțelor creditorilor, examinarea situației economice a debitorului și întocmirea rapoartelor cu privire la posibilitățile de continuare a stării de observație, de redresare sau de trecere la faliment precum și cele cu privire la cauzele care au dus la apariția stării de insolvență, precum și cele cu privire la conducerea societății în perioada de observație și eventuala elaborare a planului de reorganizare.

Atribuțiile cu privire la continuarea activității sau intrarea în procedura falimentului într-un fel sau în altul sunt dezvoltate în art. 54 și 59 din lege.

Art. 54 alin. (1) reprezintă de fapt noutatea din noua legislație, prin acest art. stabilindu-se că „Administratorul judiciar va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație din procedura generală”. În cadrul alineatelor următoare se fixează modul în care se trece la procedura simplificată. Pentru a propune trecerea la procedura simplificată, de fapt la faliment, administratorul judiciar va trebui să verifice într-un timp foarte scurt – cca. 30 de zile – îndeplinirea criteriilor prevăzute de art. 1 alin. (2) din lege.

O noutate importantă adusă de acest text este aceea că decizia nu se mai ia de către adunarea creditorilor ci de către judecătorul-sindic.

Acest fapt va crea posibilitatea trecerii rapide la faliment dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

În situația în care nu sunt îndeplinite aceste criterii, art. 59 alin. (2) și următoarele din legea privind procedura insolvenței, prevăd posibilitatea trecerii la faliment în urma unui raport al administratorului judiciar dar, de această dată, decizia va fi luată de către adunarea creditorilor în urma propunerii administratorului judiciar.

O prevedere interesantă este conținută de art. 60 alin. (2) care stabilește că „Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 59 alin. (2) prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar de creanțe, își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului”.

Rezultă că și în situația în care 80% din creanțele prezente la vot vor fi pentru trecerea la procedura falimentului, acest lucru nu se va întâmpla dacă creditorii deținând 20% din valoarea creanțelor vor declara că doresc să depună un plan de reorganizare a debitorului.

Această prevedere, care nu există în vechea reglementare, este criticată de mulți practicieni pe motiv că această măsură nu va conduce la înmulțirea cazurilor de reorganizare reușită ci va duce la tergiversarea dosarelor în cazul în care, unii creditori se vor folosi de această prevedere de comun acord cu debitorul.

Trebuie constatat faptul că nu este vorba despre depunerea unui plan de reorganizare ci doar de anunțarea **intenției** de a depune un plan de reorganizare în termenul prevăzut de lege.

Analizând prevederile care reglementează practicianul în insolvență se poate concluziona că, în actuala reglementare, a crescut responsabilitatea administratorului judiciar în domeniul deciziei cu privire la soarta debitorului aflat în procedură.

Un raport realizat cu profesionalism va fi în majoritatea cazurilor aprobat de către creditori sau de către judecătorul sindic și va avea ca rezultat, de cele mai multe ori, realizarea celerității „actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege”, așa cum este prevăzut la art. 5 alin. (2) din lege.

O problemă care se poate ivi în practică este cea legată de **conducerea „în tot” a activității debitorului de către administratorul judiciar și menținerea dreptului de administrare a bunurilor și de conducere a activității de către „debitor”**. Art. 47 din lege oferă soluția. Astfel: (1) *Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare – constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea -, dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 28 alin. (1) lit. h) sau, după caz, art. 33 alin. (6), intenția de reorganizare.*

(2) *Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.*

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condiția de exercitare a conducerii debitorului de către acesta.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) Creditorii, Comitetul Creditorilor și administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, Comitetul Creditorilor și administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor de lichidare.

Din analiza textului se observă că alin.(3) al acestui articol acordă judecătorului sindic posibilitatea de a ridica debitorului dreptul de administrare, parțial sau total. Rezultă că și în situația în care debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, judecătorul poate decide ridicarea dreptului de administrare, ținând cont de situația care rezultă din dosar și, pe cale de consecință, poate stabili ca atribuție a administratorului judiciar conducerea „în tot” a activității debitorului.

Atribuțiile administratorului judiciar în cadrul procedurii, după aprobarea planului de reorganizare

După aprobarea planului de reorganizare rolul administratorului judiciar va fi acela de a supraveghea activitatea debitorului și a administratorului special al acestuia.

Așa cum am precizat în secțiunea regeritoare la administratorul special, administratorul special, o figură nouă introdusă în legea insolvenței, este numit de asociați sau acționari și are ca atribuție principală conducerea societății. Legea nu stabilește, din păcate, în ce constă supravegherea debitorului și a administratorului special.

Cred că administratorului judiciar are două obiective importante pentru această etapă.

Primul și cel mai important este acela de a veghea la respectarea întocmai a planului de reorganizare și la distribuirea sumelor destinate creditorilor conform programului de plăți.

Al doilea obiectiv este de a nu permite acumularea de noi datorii în cadrul procedurii de reorganizare, datorii care ar putea înrăutăți situația creditorilor și de a sesiza creditorii și judecătorul sindic în situația în care

debitorul nu se conformează planului, propunând trecerea la procedura falimentului.

Rezultă că, în perioada reorganizării judicicare, administratorul judiciar se transformă într-un observator atent al evoluției situației debitorului și are obligația, nu dreptul, de a sesiza creditorilor și judecătorului sindic orice abatere de la planul de reorganizare.

Atribuțiile practicianului în insolvență (administrator judiciar sau lichidator) în legătură cu maximizarea averii debitorului

Principalele atribuții ale practicianului în acest domeniu sunt legate de acțiunile privind anularea transferurilor patrimoniale, art. 80 și urm. și menținerea sau desființarea contractelor încheiate de debitor, art. 86 din lege.

Art. 80 alin. (1) prevede ca „administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea constituirilor ori a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii. Sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiunile comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datorilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anterior datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/întârzia starea de insolvență ori de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (netting), realizate în baza unui contract financiar calificat, ori a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi.

(2) Următoarele operațiuni, încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în dauna creditorilor:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societăților comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

De precizat că acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale, la care se referă art. 79 și 80 din lege, poate fi introdusă de administratorul judiciar sau de lichidator în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 20 alin. (1) lit. b) din lege, dar nu mai târziu de 18 luni de la data deschiderii procedurii.

O astfel de acțiune poate fi introdusă la judecătorul-sindic de către Comitetul Creditorilor, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul nu o face.

Administratorul judiciar sau lichidatorul va putea menține contractele de credit și va putea, cu acordul cocontractanților, să le modifice clauzele, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații ale debitorului. Modificările vor fi supuse aprobării Comitetului Creditorilor, care va avea în vedere dacă acestea sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor.

Nu se va putea însă cere anularea unui transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente.

Legea mai prevede ca administratorul judiciar, lichidatorul sau Comitetul Creditorilor va putea introduce acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai în cazul în care subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul ca transferul inițial este susceptibil de a fi anulat. În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută de art. 80 alin. (1) din lege.

Art. 86 din lege prevede că în vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul judiciar sau lichidatorul poate să mențină sau să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atâta timp cât aceste contracte nu vor fi executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar sau lichidatorul trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractului, prin care i se cere să opteze pentru menținerea ori denunțarea contractului; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar sau lichidatorul nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat.

În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului. Pe perioada de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul judiciar va putea menține contractele de credit sau va putea să modifice clauzele acestor contracte, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Modificările vor fi supuse aprobării Comitetului Creditorilor, care va verifica dacă ele sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor. Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

Legea prevede ca prin derogare de la prevederile legii nr. 53/2003 –Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, în procedura simplificată, precum și în cazul intrării în faliment în procedura generală, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului se va face de urgență de către lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă. În această situație, lichidatorul va acorda personalului concediat doar preaviz de 15 zile lucrătoare. De precizat că într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar sau pe lichidator să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți pot fi formulate cereri împotriva debitorului.

În ceea ce privește atribuțiile practicianului în insolvență, administrator judiciar sau lichidator, în legătură cu maximizarea averii debitorului nu există deosebiri foarte mari între vechea reglementare și actuala lege privind procedura insolvenței.

Principala modificare adusă acestei proceduri se găsește în art. 77 din noua lege care stabilește că: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”

Rezultă că orice acțiune introdusă de administratorul judiciar sau lichidator, inclusiv acțiunile în recuperarea creanțelor deținute de debitor, sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 58 din vechea reglementare scutea de taxă de timbru toate acțiunile lichidatorului, dar administratorul judiciar era scutit de plată taxei de timbru numai pentru acțiunile în anulare.

Faptul că legiuitorul a decis scutirea de la plata taxei de timbru a tuturor acțiunilor introduse de administrator sau lichidator își are suportul în art. 5 alin. (1) din lege care definește practicianul ca fiind „organ care aplică procedura”. Cu siguranță această nouă prevedere va deschide posibilitatea administratorului judiciar să introducă acțiuni în pretenții împotriva debitorilor, debitorului aflat în procedură, acțiuni pe care, de cele mai multe ori, nu le putea introduce datorită lipsei sumelor necesare timbrajului.

Cu siguranță această prevedere îmbunătățită va contribui substanțial la recuperarea unor active sau sume de bani aparținând debitorului și pe cale de consecință la o mai bună recuperare în favoarea creditorilor.

Atribuțiile lichidatorului în procedura falimentului (simplificată sau normală)

Este evident că în cadrul procedurii simplificate, în mod firesc, lichidatorul va îndeplini și atribuțiile care ar fi revenit administratorului judiciar, cu excepția celei prevăzute de art. 20 alin. (1) lit. a) din lege și a celor deja îndeplinite de administrator.

Este de presupus că administratorul numit și care a depus raportul propunând trecerea la procedura simplificată nu va avea timp, în 30 de zile, să îndeplinească prea multe din atribuțiile complexe ce îi revin, așa încât odată cu trecerea la procedura simplificată a falimentului acestea vor trebui să fie îndeplinite de către lichidatorul judiciar.

Notificările și convocările emise în cadrul procedurii vor fi publicate în Buletinul procedurilor de insolvență, cu excepția primei notificări ce se va transmite creditorilor în vederea depunerii cererilor de înscriere la masa credală.

Principalele atribuții ale lichidatorului sunt extrem de asemănătoare cu cele ale administratorului judiciar și, așa cum am precizat, sunt menționat în art. 25 din lege. Astfel, lichidatorul:

a) examinează activitatea debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmește un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 138 din lege, și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusesse întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conduce activitatea debitorului;

c) introduce acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile de a prejudicia drepturile creditorilor;

d) menține sau denunță unele contracte încheiate de debitor;

e) verifica creanțele și, atunci când este cazul, formulează obiecțiuni la acestea, întocmind tabelul creanțelor;

f) urmărește încasarea creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuate de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor; formulează și susține acțiunile în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

g) primește plăți pe seama debitorului și consemnează aceste plăți în contul averii debitorului;

h) vinde bunurile din averea debitorului în conformitate cu prevederile legii insolvenței;

i) încheie tranzacții, descarcă de datorii inclusiv descărcarea de datorii a fidejursorilor, putând renunța la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic.

j) Seizează judecătorul-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta. De asemenea, legea prevede că lichidatorul are orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

Trebuie precizat că cea mai importantă atribuție a lichidatorului constă în lichidarea bunurilor din averea debitorului. Această atribuție este dezvoltată în art. 116 și următoarele din lege.

Fiind esențială în cadrul procedurii falimentului, lichidarea averii trebuie să se facă în conformitate cu strategia stabilită de lichidator și aprobată de către creditorii. În conformitate cu cele arătate mai sus intervenția judecătorului-sindic în cadrul lichidării activelor va fi minimală, judecătorul-sindic neputându-se pronunța asupra oportunității măsurilor lichidatorului ci numai asupra legalității acestora.

Lichidatorul va trebui să stabilească cea mai bună metodă de valorificare a activelor, în bloc sau individual. În cele mai multe situații vânzarea în bloc este preferabilă.

Legea definește foarte clar de această dată ce se înțelege prin bloc. Astfel, prin bloc, ca ansamblu funcțional, se înțelege o parte sau toate bunurile debitorului, necesare pentru desfășurarea unei afaceri, pentru care un cumpărător oferă un preț nedefalcat pe bunurile componente. Este clar că această expresie nu se referă doar la vânzarea tuturor activelor debitorului ci și la grupuri de active care pot funcționa independent și pentru care cumpărătorul oferă un preț global.

Dacă se hotărăște vânzarea în bloc a activelor, legiuitorul oferă lichidatorului posibilitatea de a alege dintre mai multe variante pe cea care i se pare optimă în cazul în speță.

Ultima și cea mai importantă atribuție a lichidatorului în cadrul procedurilor de faliment este legată de **distribuirea sumelor realizate din valorificarea activelor și recuperarea creanțelor.**

Distribuția se va face în conformitate cu prevederile art. 121 și urm. din lege.

De remarcat că noile texte au clarificat în mare măsură ordinea în care se va face distribuirea ușurând în acest mod activitatea lichidatorului și îndepărtând pericolul unor contestații numeroase din partea creditorilor.

Atribuțiile practicianului cu privire la atragerea răspunderii celor vinovați de ajungerea debitorului în insolvență

Principala noutate adusă de lege este aceea că practicianul, administrator sau lichidator, are calitate procesuală pentru a putea introduce acțiunea în răspundere conform prevederilor art. 138 și urm. din lege.

Această acțiune va putea fi introdusă și de Comitetul Creditorilor, cu autorizarea judecătorului sindic, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (4) al art. 138 din lege.

Se poate concluziona ca noua lege privind procedura insolvenței creează cadrul juridic necesar desfășurării în bune condițiuni a acestei proceduri atât de importantă în realizarea și menținerea unui circuit comercial cât mai curat.

Ieșirea de pe piață a entităților neviabile și perturbatoare ale echilibrului macro și microeconomic a fost una dintre cerințele importante pentru definirea economiei noastre ca economie de piață funcțională și pentru aderarea României la Uniunea Europeană.

Capitolul IV

PROCEDURA INSOLVENȚEI ȘI A FALIMENTULUI

Secțiunea I

Scurtă analiză a deschiderii procedurii în vechea reglementare a Legii nr. 64/1995

Procedura reorganizării judiciare și a falimentului se deschide prin cererile introductive ale persoanelor îndreptățite. Orice creditor, care are una sau mai multe creanțe certe, lichide și exigibile, poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care, este prezumat ca fiind în stare de insolvență din cauza încetării plăților față de debitor timp de cel puțin 30 de zile⁸⁴. În situația în care judecătorul sindic sesizat cu o cerere, constata îndeplinite condițiile de aplicare a procedurii, dispune măsurile necesare pentru cunoașterea situației debitorului, a cauzelor care au dus la apariția încetării de plăți, convoacă adunarea creditorilor și stabilește măsurile ce trebuie luate în continuare.

Planul de reorganizare are un rol important în cadrul procedurii, astfel în cazul în care nu se constata posibilitatea redresării debitorului, se dispune intrarea în faliment.

Prin persoane interesate, în sensul Legii nr. 64/1995, se înțeleg oricare dintre creditorii ale căror creanțe îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, precum și debitorul însuși.

Art. 32 din lege, fixează în sarcina debitorului aflat în insolvență obligația de a adresa tribunalului, în termen de 30 de zile de la apariția acestei stări, cererea prin care solicită să fie supus prevederilor prezentei legi. La această cerere, debitorul trebuie să anexeze mai multe acte care să dovedească atât starea debitorului cât și activitatea societății comerciale printre care aș enumera: bilanțul și copii de pe registrele contabile curente; o lista completa a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; contul de profit și pierderi pe anul anterior depunerii cererii.

Conform art. 1 alin. (1) din vechea reglementare „Procedura se aplica comerțanților: societăți comerciale, cooperative de consum, cooperative meșteșugărești,

⁸⁴ Art. 36 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

persoane fizice care acționează individual sau în asociații familiale; societăților agricole și grupurilor de interes economic⁸⁵.

Tot art. 1 alin (2) din vechea reglementare definește insolvența ca fiind „starea patrimoniului debitorului caracterizată prin incapacitatea **vădită** de plată a datoriilor exigibile cu sumele de bani disponibile”⁸⁶.

În noua reglementare⁸⁷, după cum voi arata în secțiunea următoare, legiuitorul a renunțat la caracterul insolvenței de a fi „**vădită**”, definind insolvența ca fiind „*acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile*”. Rezultă deci că insolvență este prezumată ca fiind vădită și iminentă.

După introducerea unei cereri la tribunal prin care se solicită aplicarea procedurii față de un debitor aflat în stare de insolvență și având în vedere că trebuie luate măsuri pentru soluționarea ei, tribunalul numește de îndată un judecătorului sindic, care după examinarea cererii, se va pronunța prin sentință, declarând, dacă este cazul, deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului⁸⁸. Conform prevederilor art. 38 alin. (6) dacă este cazul, judecătorul sindic soluționează opozițiile creditorului la cererea debitorului și contestația debitorului la cererea creditorului⁸⁹.

Dacă debitorul nu contestă sau judecătorul stabilește că debitorul este în stare de insolvență, respinge contestația acestuia și pronunță o sentință de deschidere a procedurii.

Prin sentința de deschidere, judecătorul sindic desemnează un administrator, stabilindu-i atribuțiile și remunerația⁹⁰. Debitorul e obligat să furnizeze toate informațiile necesare desfășurării procedurii. Odată deschisă aceasta procedura produce o serie de efecte juridice precum: ridicarea dreptului debitorului de a-și mai administra averea, suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, suspendarea cursului prescripției privind acțiunea pentru realizarea creanțelor împotriva debitorului, suspendarea curgerii dobânzilor, majorărilor și penalităților, interdicția înstrăinării de către administratorul societății a acțiunilor sau părților sociale deținute la societatea debitoare, etc.⁹¹.

⁸⁵ Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

⁸⁶ Art. 1 alin. (2) din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

⁸⁷ Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

⁸⁸ Art. 38 și urm. din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

⁸⁹ Art. 38 alin (6) din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

⁹⁰ Art. 41 din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

⁹¹ Art. 50 alin. din Legea nr. 64/1995 republicată în M.Of. nr. 1066 din 17.11.2004.

Orice act fraudulos încheiat de debitor în cei trei ani anteriori deschiderii procedurii, în paguba creditorului, poate fi anulat de către tribunal. De asemenea, pot fi anulate anumite acte juridice încheiate de debitor având ca obiect constituirea sau transmiterea unor drepturi patrimoniale către terți putându-se lua măsuri privind menținerea sau denunțarea contractelor în curs de executare încheiate de debitor.

Odată cu deschiderea procedurii, primele măsuri care se iau au în vedere notificarea deschiderii procedurii, declararea creanțelor creditorului, întocmirea și prezentarea raportului referitor la situația debitorului, convocarea și ținerea adunării creditorilor.

Reorganizarea activității debitorului se face pe baza planului de reorganizare, supus aprobării judecătorului sindic. Dacă judecătorul sindic nu aprobă planul de reorganizare, administratorul sau orice creditor poate solicita deschiderea procedurii falimentului.

În situația în care planul de organizare este aprobat și confirmat de către judecătorul sindic, acesta trebuie pus în aplicare. Pe toată aceasta perioada activitatea debitorului va fi condusă de către acesta, sub supravegherea administratorului, în conformitate cu drepturile și obligațiile stabilite în planul de reorganizare.

Secțiunea II

Deschiderea procedurii în reglementarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Efectele deschiderii procedurii insolvenței

În noua reglementare cuprinsă în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, apar o serie de reglementări novatoare, cu deosebite aplicații practice. Aceste reglementări sunt rezultatul încercărilor legiuitorului de a adapta prevederile referitoare la insolvență, realităților economice, relațiilor comerciale și pieței economice în continuă schimbare și evoluție cu scopul de a imprima o mai mare celeritate procedurii și de a impune mediului comercial și de afaceri o mai mare siguranță și predictibilitate.

I. Noțiuni generale și elementele de noutate introduse de noua legislație

Un prim element de noutate se referă la faptul că, pe lângă introducerea noțiunii de insolvență iminentă, sfera categoriilor de persoane care pot fi supuse procedurii insolvenței este lărgită prin noua reglementare.

Astfel în conformitate cu art. 1 alin. (1) din lege, procedura generală se poate aplica debitorilor aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă care fac parte din următoarele categorii:

- 1) societăți comerciale;
- 2) societăți cooperatiste;
- 3) organizațiile cooperatiste;
- 4) societățile agricole;
- 5) grupurile de interes economic;
- 6) orice alta persoana juridică de drept privat care desfășoară și activități economice.

De asemenea, **procedura generală** poate fi aplicată și comercianților persoane fizice, acționând individual, asociațiilor familiale, societăților dizolvate anterior formulării cererii introductive, debitorilor care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare prevăzută de prezenta lege așa cum rezultă foarte clar din coroborarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din lege.

Un al doilea element de noutate introdus de actuala reglementare este introducerea, în premieră, a noțiunii de **procedură simplificată**. Necesitatea introducerii unei proceduri simplificate de faliment directe a fost impusă de rațiuni ce țin de eliminarea procedurilor administrate sub vechea reglementare, proceduri extrem de complexe și consumatoare de timp și de resurse. În practică se așteaptă ca această procedură simplificată să accelereze ieșirea de pe piață a firmelor falimentare și să curețe mediul de afaceri de firmele – fantomă.

Așa cum voi arăta în analiza care urmează, prin introducerea acestei proceduri simplificate se va permite închiderea procedurii falimentului în maximum cinci luni pentru firmele dizolvate, comercianți – persoane fizice autorizate și asociații familiale. În cazul societăților comerciale care nu dețin bunuri, falimentul se poate declara în 60 de zile.

Trebuie menționat că în accepțiunea noii reglementări, **procedura simplificată înseamnă numai procedura de faliment, dreptul de reorganizare al debitorului fiind exclus.**

Astfel, în conformitate cu actuala reglementare, **procedura simplificată** se poate aplica debitorilor aflați în stare de insolvență⁹², care se încadrează în categoriile de:

- a) comercianți persoane fizice, acționând individual;
- b) asociații familiale,
- c) comercianți care fac parte din categoriile cărora li se aplică procedura generală conform prevederilor art. 1 alin. (1) și care îndeplinesc una dintre următoarele condiții: nu dețin nici un bun în patrimoniu lor; actele lor constitutive sau contabile nu pot fi găsite; administratorul nu poate fi găsit; sediul nu mai exista sau nu corespunde adresei din Registrul Comerțului.

⁹² Din interpretarea legii rezultă că această procedură nu poate fi aplicată și debitorilor aflați în stare de insolvență iminentă. A se vedea art. 1 alin. (2) din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

d) debitorii fac parte din categoriile cărora li se aplică procedura generală conform prevederilor art. 1 alin. (1) din lege și care nu au prezentat documentele prevăzute de lege la art. 28 alin. (1) lit. b), c), e) și h) din lege, și anume: lista completa a tuturor bunurilor, lista numelor și adreselor creditorilor, lista activităților curente pe care debitorul intenționează să le desfășoare în perioada de observație și declarația debitorului de intrare în procedura simplificată sau de reorganizare, conform unui plan de reorganizare, prin restructurarea activității ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale.

e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;

f) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de legea privind procedura insolvenței.

O primă întrebare care trebuie pusă atunci când analizăm legislația privind procedura insolvenței și a falimentului în România este cu siguranță legată de scopul acestei legislații din punct de vedere al politicilor publice.

Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare identifică **trei scopuri** posibile ale legislației privind procedura insolvenței și anume:

1) **politica noului start** care permite unui întreprinzător falimentar, dar onest, redemararea afacerii sale, scutit fiind de datoriile și obligațiile pe care le-a acumulat ca urmare a ghinionului avut în afacerile de până atunci;

2) **politica echității** care promovează distribuirea echitabilă a averii debitorului falimentar între creditorii de același rang;

3) **politica de salvare** – care dispune restructurarea și reabilitarea unei întreprinderi pentru a păstra locurile de muncă, a plăti creditorii, a aduce profit și a crea valoare.

Cu toate că legislația română asigură *de jure* cadrul pentru îndeplinirea tuturor acestor trei scopuri de politică economică, totuși experiența de până acum arată că practica falimentului în România a fost concentrată mai mult pe politica de salvare, mai ales în ceea ce privește soarta întreprinderilor de stat intrate în insolvență⁹³.

Scopul noii reglementări privind procedura insolvenței este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență.

Insolvența este definită de lege ca reprezentând „*acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, certe, lichide și exigibile*”⁹⁴. Se observă că spre deosebire de vechea reglementare, actuala lege nu prevede în mod expres și căile sau modalitățile de realizare a scopului procedurii. Dar, neincluderea modalităților de

⁹³ Daniel Daianu, Dragoș, Pâslaru, Liviu Voinea, *Aspecte ale Falimentului în Economia Românească*, studiu nr. 8, Institutul European din România, pag. 59, 2004.

⁹⁴ Art. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

atingere a scopului procedurii insolvenței nu trebuie interpretată ca o omisiune a legiuitorului ci ea se înscrie în concepția generală a actualei reglementări conform căreia atribuțiile de ordin managerial și analiza oportunității aplicării procedurilor și modalităților sunt lăsate la aprecierea creditorilor și administratorului judiciar. Astfel, legiuitorul nu mai stabilește nici un fel de ierarhie ori prioritate în aplicarea procedurilor în vederea atingerii scopului prezentei legi, ci lasă, în principal, la aprecierea creditorilor și a administratorului judiciar alegerea modalității de realizare a acesteia, în raport cu situația patrimonială a debitorului⁹⁵.

Noua reglementare introduce o **prezumție a insolvenței vădite** care apare atunci când debitorul, după 30 zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori⁹⁶.

Insolvența iminentă, noțiune care nu a fost reglementată în vechea reglementare a legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, presupune **dovedirea imposibilității plății** la scadență a datoriilor exigibile angajate cu fondurile disponibile la data scadenței⁹⁷.

Așa cum a fost exprimat și în literatura de specialitate⁹⁸, cele două concepte exprimă atât stadiul în care se află insolvența, cât și percepția acestei stări de către subiecte de drept diferite.

Astfel, **pentru creditor, insolvența este prezumată ca fiind vădită**, atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria față de el.

Prezumția este generată legal pentru a servi creditorului care nu poate cunoaște realitatea situației patrimoniului debitorului în ansamblul acesteia sub aspectul datoriilor și a fondurilor bănești.

Pentru debitor insolvența este certă și efectivă atunci când fondurile bănești de care dispune sunt insuficiente pentru plata datoriilor exigibile. Pentru același debitor **insolvența este iminentă** când are certitudinea că la scadență nu va putea plăti datoriile exigibile angajate cu fondurile bănești disponibile la aceeași dată.

Un al treilea element de noutate este includerea și stabilirea **valorii-prag**. **Valoarea prag** este definită de lege în art. 3 pct. 12 ca reprezentând cuantumul minim al creanței pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Aceasta este de 30.000 (RON). În situația creditorilor salariați, noua lege păstrează ca valoare-prag cuantumul a 6 salarii medii pe economie. De remarcat că întinderea

⁹⁵ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *Noua lege a insolvenței Legea nr. 85/2006 Comentarii pe articole*, 2006, pag.25.

⁹⁶ Art. 3 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

⁹⁷ Art. 3 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr.359 din 21.04.2006.

⁹⁸ A se vedea I. Turcu și M. Stan, *Legea privind procedura insolvenței – o nouă etapă în reforma legislativă*, în R.D.C. nr. 6/2006, pag.15.

creanței ca valoare prag este importantă doar în cazul cererilor creditorilor deoarece debitorul poate solicita deschiderea procedurii indiferent de cuantumul creanței.

Procedura generală reprezintă procedura prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute în art. 1 alin. (1) din lege, fără a îndeplini simultan și pe cele ale alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului⁹⁹.

Reorganizarea judiciară este definită ca fiind procedura care se aplică debitorului, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan de reorganizare, care poate să prevadă, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului.

Prin **procedura falimentului** se înțelege procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

Procedura simplificată, este definită ca reprezentând procedura prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin.(2) din lege, prin deschiderea procedurii intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute în art. 1 alin. (2) lit. c) și d) și anume: existența bunurilor în patrimoniu, posibilitatea identificării actelor constitutive sau contabile, a administratorului, existența sediului.

În situația deschiderii procedurii simplificate, judecătorul-sindic va desemna, un lichidator provizoriu, cu respectarea prevederilor art. 11 alin (1) lit. c) coroborat cu art. 19 alin.(1) din lege.

Un alt element apărut în această nouă reglementare a procedurii insolvenței este și conceptul de „**administrator special**” definit de lege ca fiind reprezentantul desemnat de adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, împuternicit să efectueze în numele și pe seama acestuia actele de administrare necesare în perioadele de procedură când debitorului i se permite să își administreze activitatea și să le reprezinte interesele în procedură pe perioada în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare. Adunarea generală a acționarilor, asociaților sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidator pentru desemnarea administratorului special,

⁹⁹ Art. 24 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

în termen de maximum 20 de zile de la deschiderea procedurii sau, după caz, de la ridicarea dreptului debitorului de a-și administra averea. Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Dacă adunarea asociaților/acționarilor convocată conform prezentului punct nu desemnează un administrator special, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost ridicat, iar debitorul, respectiv asociații/acționarii sunt decăzuți din drepturile recunoscute de procedură și care sunt exercitate prin administrator special. Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluționarea acțiunilor prevăzute la art. 46 și a celor reglementate de art. 79 și 80 din lege, debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exercițiul funcțiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu și fără citarea părților. În cazul în care ulterior adunarea asociaților/acționarilor alege un administrator special, acesta va lua procedura în stadiul în care se găsește la data desemnării.

Înființarea **Buletinului procedurilor de insolvență**, publicație editată de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, reprezintă, în opinia mea, un pas important în accelerarea și eficientizarea desfășurării procedurii insolvenței. Buletinul procedurilor în insolvență are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de către instanțele judecătorești, administratorul judiciar sau lichidator¹⁰⁰.

Așa cum s-a apreciat și în literatura de specialitate¹⁰¹, existența acestei publicații este de un important interes practic. Astfel, se poate asigura o mai bună cunoaștere de către comercianți a partenerilor de afaceri, apărând posibilitatea evitării comercianților care nu prezintă garanțiile executării contractelor până la finalul acestora. De asemenea, publicitatea negativă adaugă un plus de „presiune morală” asupra comercianților.

Prin înființarea Buletinului procedurilor de insolvență se dă posibilitatea practică de scurtare a duratei procedurii. Astfel, procedura de citare poate fi îndeplinită, înlăturându-se astfel situațiile în care această procedură poate fi viciată la mai multe termene când paratul-debitor nu poate fi găsit. Prin noua reglementare și prin înființarea Buletinului procedurilor de insolvență, acest inconvenient poate fi înlăturat prin introducerea posibilității efectuării, pentru celeritate, a comunicărilor și a notificărilor actelor de procedură, inclusiv a celor referitoare la deschidere prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență.

¹⁰⁰ Art. 29 din Legea nr. 85/2006 *privind procedura insolvenței publicată* în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

¹⁰¹ A se vedea Elena Bustea, membru UNPR, *Deschiderea Procedurii Insolvenței în lumina legii nr. 64/1995 republicată privind reorganizarea judiciară și falimentul și a noilor prevederi cuprinse în Legea nr. 85./2006 privind procedura insolvenței*, prelegere susținută la cursul de pregătire a practicienilor în insolvență, Mamaia, 2006.

Astfel, art. 57 din lege prevede ca atunci când la sediul înregistrat în registrul comerțului debitorul nu mai desfășoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaște un alt sediu, punct de lucru de desfășurare a activității, și după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art. 54, prin care se constată că debitorul se găsește în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. c) sau d), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură față de debitor, inclusiv a celor privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin Buletinul procedurilor de insolvență.

II. Principiile procedurii simplificate

Din prevederile Legii nr. 85/2006 rezultă principiile care stau la baza noii legislații și anume:

1. principiul celerității;
2. principiul unității și colectivității procedurii, caracterul colectiv fiind de esență acestei proceduri;
3. principiul maximizării averii debitorului;
4. principiul priorității redresării față de faliment;
5. principiul participării active a creditorilor.

III. Persoanele supuse procedurii simplificate

În conformitate cu prevederile art. 3 pct. 25 din lege: „*procedura simplificată reprezintă procedura prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele arătate la art. 1 alin. (2) lit. c) și d)*”.

Rezultă că procedura simplificată de faliment se aplică debitorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) din lege, fără a parcurge perioada de observație, și implicit de reorganizare, cu excepția cazului în care intrarea în procedură a intervenit în condițiile art. 54 alin. (4) din lege, respectiv atunci când „*în cadrul unei ședințe de judecată, judecătorul sindic, după ascultarea părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz concluziile raportului dezbaterii*”, ipoteză în care perioada de observație va dura maxim 50 de zile.

Conform art. 1 alin. (2) din lege: „*Procedura simplificată se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una din următoarele categorii:*

- a) comercianți, persoane fizice, acționând individual;
- b) asociații familiale;
- c) comercianți care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

1. nu dețin nici un bun în patrimoniul lor;
 2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;
 3. administratorul nu poate fi găsit;
 4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului;
- d) debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), care nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b), c), e) și h), în termenul prevăzut de lege;
- e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;
- f) debitorii care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de legea privind procedura insolvenței.”

Cu alte cuvinte, procedura simplificată este aplicabilă următoarelor categorii de persoane:

- societăți comerciale, societăți cooperative, organizații cooperatiste, societăți agricole, grupuri de interes economic, orice alte persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

- o nu dețin nici un bun în patrimoniul lor;
 - o actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;
 - o administratorul nu poate fi găsit;
 - o sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului;
 - o nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b), c), e) și h), în termenul prevăzut de lege;
 - o și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în procedura de faliment;
 - o nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară.
- societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;
- comercianți persoane fizice acționând individual;
- asociații familiale.

Conform art. 26 alin. (1) și (2) din lege „procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, precum și de orice alte persoane sau instituții prevăzute expres de lege. De asemenea, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare introduce cerere împotriva entităților reglementate și supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru inițierea procedurii prevăzute de legea nr. 85/2006”.

În ceea ce privește declarația debitorului de intrare în procedura falimentului, având în vedere prevederile art. 1 alin. (2) lit. f), coroborat cu art. 28 alin. (1) din lege, declarația trebuie să indice intenția debitorului de intrare în procedura

simplificată de faliment, manifestarea de voință a debitorului exprimată în sensul arătat fiind suficientă și necesară pentru ca judecătorul-sindic să dispună intrarea acestuia în procedura simplificată.

Art. 30 din lege prevede că nu sunt în drept să beneficieze de procedura de reorganizare prevăzută de legea privind procedura insolvenței debitorii persoane juridice, care în ultimii 5 ani anteriori pronunțării sentinței de deschidere a procedurii au mai făcut o astfel de cerere sau au mai făcut obiectul unei proceduri de reorganizare, în temeiul legii privind procedura insolvenței, având drept consecință reorganizarea activității sale. Face excepție situația în care, în cadrul procedurilor mai sus arătate, judecătorul-sindic a constatat, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nici o cerere, pronunțând astfel o hotărâre de închidere a procedurii și de revocare a celei de deschidere a procedurii.

În mod corespunzător procedurii generale administrate conform actualei reglementări, pot fi subiecte ale procedurii simplificate doar persoanele juridice de drept privat, nu și de drept public.

Cu siguranță actuala reglementare prevede simplificarea

procedurilor de insolvență, în sensul eliminării fazei de reorganizare și reducerii corespunzătoare a perioadei de observație pentru societățile comerciale care, în viziunea legiuitorului, nu au, la data deschiderii procedurii, capacitatea, sau intenția, de a-și reorganiza activitatea de a prezenta la dosar documentele solicitate la inițierea procedurii, semn considerat ca fiind relevant pentru a demonstra lipsa de determinare a debitorului în a se reabilita.

IV. Modalitățile de sesizare a tribunalului

Titularii sesizării

1. Noțiuni generale. Cererile introductive în dreptul comun

Art. 82 Cod proc. civ. și art. 112 Cod proc. civ. prevăd că: *Orice cerere adresată instanței judecătorești trebuie să fie făcută în scris și să cuprindă arătarea instituției, numele, domiciliul sau reședința părților ori, după caz, denumirea și sediul lor și ale reprezentantului, obiectul cererii și semnătura.*

Putem defini cererea adresată instanței judecătorești ca fiind mijlocul procedural prin care o persoană fizică sau juridică solicită instanței judecătorești ocrotirea drepturilor și intereselor sale legale¹⁰².

¹⁰² G. Porumb, C. proc. civ. – Comentat și adnotat, vol. I, pag. 181.

Marea varietate a cererilor impune și o clasificare a acestora atât după efectele pe care le produc cât și după scopul urmărit de părți, putându-se face distincție între cererile introductive de instanță și cererile incidente.

Cererile introductive de instanță sunt cererile prin intermediul cărora se declanșează activitatea instanței în vederea soluționării unui litigiu. Intră în această categorie cererile formulate de reclamant (creditor) prin care acesta dorește soluționarea unui litigiu concret.

Cererile incidente sunt acelea care se formulează după sesizarea instanței și au ca scop fie lărgirea cadrului procedural cu privire la părți sau la obiectul judecății, fie soluționarea unor incidente ivite în cursul judecății.

Cererile incidente pot fi formulate atât de reclamant, cât și de către parat (debitor) sau terțe persoane cu scopul de a lărgi cadrul procesual stabilit inițial.¹⁰³

În ceea ce privește procedura colectivă reglementată atât de către actuala lege privind procedura insolvenței cât și în materie comercială, cererea formulată de reclamant-creditor se numește cerere introductivă. Cererea formulată de pârâțul-debitor are o reglementare specială prevăzută în dispozițiile art. 33 alin. (2) din lege purtând denumirea de contestație. Astfel potrivit prevederilor acestui articol, intermen de 10 zile de la primirea copiei, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.

Mai mult așa cum voi arata în cuprinsul acestei secțiuni, prin intermediul contestației pârâțul – debitor poate să-și formuleze apărările cu privire la inexistența stării de insolvență, de netemeinicie a pretențiilor reclamantului-creditor, sau să invoce excepții care fac de prisos continuarea procesului și anume: perimarea și prescripția dreptului pretins, autoritatea de lucru judecat, excepția necompetenței teritoriale a instanței sau a inadmisibilității cererii introductive întemeiate pe prevederile art. 30 din lege.

În ceea ce privește sintagma reglementată de lege sub denumirea de „*alte persoane care pot participa la judecată*” procedura reglementată în dreptul comun¹⁰⁴ și anume: intervenția reglementată în art. 49-56 Cod. proc. civ., chemarea în judecată a altor persoane, cuprinsă în dispozițiile art. 57-59 Cod. proc. civ., chemarea în garanție, prevăzută în art. 60-63 Cod. proc. civ., și arătarea titularului dreptului, reglementată în art. 64-66 Cod. proc. civ. au aplicabilitate atunci când se solicită anularea actelor frauduloase de transfer patrimonial efectuate de debitor în dauna creditorilor, așa cum prevede art. 77-93 din lege, sau când se solicită atragerea la răspundere patrimonială a membrilor organelor de conducere ale debitorului, conform art. 138-142 din lege.

¹⁰³ V.M. Ciobanu, *Tratat teoretic și practic de procedură civilă*, vol. II, pag. 8.

¹⁰⁴ Capitolul III Cod. proc. civ.

De menționat că forma scrisă a cererii introductive și a contestației este obligatorie. Forma verbală a cererilor incidentale este mai restrânsă (de exemplu: se poate formula o cerere verbală cu privire la achitarea onorariului administratorului sau lichidatorului judiciar pe parcursul procedurii, a onorariului expertului desemnat, dacă instanța nu s-a pronunțat în acest sens, ori cererii de recuzare, abținere sau incompatibilitate, referitoare la judecătorul sindic, experți, administrator sau lichidator judiciar, dar menționarea lor în încheierea de ședință este obligatorie).

Așa cum prevede art. 82 Cod proc. civ și art. 112 Cod proc. civ. orice cerere adresată instanței trebuie să cuprindă arătarea instanței, numele, domiciliul, sediul sau reședința părților, iar pentru persoane juridice, denumirea și sediul lor, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal (CUI) și contul bancar.

Dacă reclamantul-creditor are sediul în străinătate, se va arăta și sediul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul, și anume:

- numele și calitatea celui ce reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional;
- obiectul cererii și valoarea lui (valoare prag de 30.000 RON obligatorie așa cum prevede art. 3 pct. 12 din lege, pentru a fi admisibilă o cerere formulată de creditor);

- arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea;
- arătarea dovezilor (acte justificative) pe care se sprijină cererea;
- semnătura – care este o formalitate esențială pentru că atestă voința părții de a se judeca, în virtutea principiului disponibilității persoanei de a solicita un drept în instanță. Tocmai de aceea, în literatura de specialitate se afirmă că fără semnătură, cererea de chemare în judecată este ca și inexistentă¹⁰⁵.

Cererea introductivă trebuie semnată personal de reclamantul-creditor, cu excepția cazului în care acesta a dat mandat de reprezentare unei alte persoane, caz în care trebuie atașată la cerere, dovada calității de mandatar care a și semnat cererea de sesizare a instanței.

Efectele cererii introductive

Cererea introductivă produce efecte importante, unele de natură strict procedurală, iar altele cu implicații și asupra raportului de drept substanțial, și anume:

1) Cererea de chemare în judecată investeste instanța cu soluționarea cererii („crează instanța”)¹⁰⁶.

¹⁰⁵ I. Leș, *Comentariu Cod Procedură Civilă*, vol. I, pag. 219.

¹⁰⁶ P. Vasilescu, *Comentariu Cod. Procedură. Civilă*, vol. I, pag. 480; I. Deleanu, *Tratat de Procedură Civilă*, vol. I, pag. 238.

Practic, din momentul înregistrării cererii de chemare în judecată se naște un nou raport juridic între părți (raport procesual), care generează drepturi și obligații nu numai pentru părți, ci și pentru instanță.

La introducerea cererii introductive de către debitor sau de către creditor trebuie să se țină seama de competența teritorială exclusivă a tribunalului pe raza căruia își are sediul debitorul, așa cum arată art. 6 din lege.

În virtutea rolului său activ, instanța are obligația să înceapă soluționarea cauzei pentru lămurirea tuturor aspectelor de fapt și de drept ale litigiului, respectiv de a atinge scopul prevăzut în art. 2 din lege, și anume instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului unui debitor aflat în insolvență.

2) Cererea de chemare în judecată determină cadrul procesual cu privire la părți și cu privire la obiectul litigiului

În procedura insolvenței, la introducerea cererii introductive, există atât o parte „activă” și anume cererea unui creditor formulată în condițiile art. 31 din lege, cât și o parte „pasivă” în persoana debitorului.

Există situații când partea „activă” este chiar debitorul care introduce în mod voluntar sau obligatoriu cererea pentru aplicarea procedurii prevăzute de lege și parte „pasivă” dar activă în persoana celorlalți creditori, prin solicitarea de recuperare a creanțelor.

De menționat că cererea introductivă poate fi formulată de un singur creditor care poate să rămână parte „activă” până la închiderea procedurii (a reorganizării societății sau falimentului, după caz). În acest caz avem o procedură cu un singur creditor și un singur debitor. De asemenea putem întâlni cazul în care pot să apară mai mulți creditori notificați și înscrși în tabelul de obligații al debitorului, situație denumită în procedura „solidaritate colectivă” cu mai mulți reclamanți creditori.

În procedura colectivă a insolvenței reglementată de actuala legislație există întotdeauna numai un singur debitor, „solidaritatea pasivă” nefiind permisă pentru mai mulți debitori.

Terțele persoane care pot fi introduse în procedura colectivă, după fixarea cadrului procesual cu privire la părți, este limitativ acceptată și numai în cazul transferurilor patrimoniale frauduloase încheiate de către debitor, sau mai rar, în cazurile atragerii răspunderii patrimoniale a organelor de conducere ale debitorului.

3) Cererile de chemare în judecată creează starea de litispendentă.

În conformitate cu prevederile art. 163 Cod proc. civ și art. 31, alin 4 și 5 din lege¹⁰⁷ dacă se exercită o nouă cerere de chemare în judecată, în fața aceleiași

¹⁰⁷ art. 31 alin. 4 și 5 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că: „dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și

instanțe sau a unor instanțe diferite, cu același obiect, se creează starea de litispendență (art. 163). În această situație, instanța mai în urmă sesizată cu aceeași cauza se desesisează și trimite cauza mai nouă la cauza mai veche.

4) Cererea de chemare în judecată întrerupe prescripția

Este unul din cele mai importante și mai energice efecte ale cererii de chemare în judecată¹⁰⁸ fiind consacrat în art. 1865 pct.1, C.civ și art. 16 alin (1), lit. b) din D167/1958.

Acest efect se fundamentează pe faptul că prin orice cerere de chemare în judecată se manifestă dorința neîndoielnică a reclamantului-creditor de a părăsi starea de pasivitate și de a-și valorifica creanța sa.

Dacă cererea a fost expediată prin poștă, efectul întreruperii se produce la data depunerii ei la oficiul poștal.

Întreruperea prescripției are un caracter provizoriu, dar se consolidează odată cu rămânerea definitivă a hotărârii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În art. 1865 pct. 1.C.Civ se precizează însă, că prescripția se întrerupe „printr-o cerere făcută în judecată, fie introductivă de instanța dar numai incidentă într-o instanță deja începută”.

Pentru că în literatura juridică există opinii contradictorii cu privire la întreruperea prescripției prin cererile incidentale, consider că aceste discuții au obiectivitate mai ales în domeniul dreptului comun, în **procedura insolvenței** aceste cereri având mai puțină aplicabilitate.

Un caz aparte de întrerupere a prescripției poate fi analizat în lumina prevederilor art. 139 din lege, care arată că acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței.

Acest text este ambiguu, neavând, în opinia mea suport legal. În primul rând, prin cererea de deschidere a procedurii creditorul poate să solicite printr-un alt capăt de cerere și atragerea răspunderii patrimoniale a organelor de conducere ale debitorului, arătând expres cine sunt, sau solicitând acest lucru numai generic.

Dacă procedura reorganizării sau a falimentului durează o perioadă mai mare de 3 ani de la data la care „a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, cererea de atragere de răspundere patrimonială, în lumina textului, **devine prescrisă**.

una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulate de debitor. Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar”.

¹⁰⁸ I.Leș, *op. cit.*, vol. I, pag 327.

Dar, cererea introductivă a creditorului a fost admisă din moment ce s-a deschis o formă de procedură și prin urmare această cerere a întrerupt prescripția până în momentul în care s-au valorificat bunurile debitorului, s-au acoperit parțial creanțele creditorilor și urmează ca „o parte din pasiv” să fie suportat de organele de conducere ale debitorului.

Așadar dreptul material al creditorilor – prin intermediul Comitetul Creditorilor– de a cere atragerea răspunderii patrimoniale a organelor de conducere este sub condiție suspensivă și se naște numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții, și anume:

- nu s-au acoperit toate creanțele creditorilor din tabelul definitiv și
- dacă starea de insolvență a debitorului este imputabilă.

Fiind o situație de fapt care decurge din dezbateri și desfășurarea procedurii „prescripția ar trebui să curgă din momentul apariției situației, sau din momentul închiderii procedurii falimentului, pentru că până aici se întinde dreptul material al creditorilor supus judecății”.

5. Cererea de chemare în judecată întrerupe calculul dobânzilor, majorărilor sau penalizărilor de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii (art. 41 din lege)

Această reglementare este contrară prevederilor dreptului comun care prevede în art. 1088 C. civ că nu există debite „decât din ziua cererii de chemare în judecată, afară de cazurile în care, după lege, dobânda curge de drept”.

În dreptul comun, cererea introductivă are valoare de punere în întârziere și dobânzile se datorează din ziua chemării în judecată, chiar dacă acestea nu au fost solicitate prin cererea inițială.

Stim ca în materie comercială noțiunea de dobândă are o dublă accepțiune astfel:

a) în contractele de credit și de împrumut dobânda reprezintă parțial folosința unor sume de bani, și au caracter convențional.

b) dobânda poate avea și o funcție reparatorie, atunci când curge în temeiul prevederilor art. 43 din C. Com. având natura unor daune interese moratorii, datorate de drept, pentru întârzierea la executarea unor datorii comerciale, plătibile în bani și care sunt reprezentate prin dobânda legală¹⁰⁹.

6. Cererea de chemare în judecată produce efectul transmiterii unor acțiuni cu caracter personal asupra moștenitorilor

Știm că în dreptul comun, acțiunile cu caracter strict personal sunt:

- a) stabilirea filiației față de mamă (art. 52 alin. 2 C. Fam.)
- b) acțiunea pentru tăgada paternității (art. 54. Alin. 2 C. Fam.)

¹⁰⁹ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 163

c) acțiunea pentru stabilirea paternității din afara căsătoriei (art. 59 alin. 2 C. Fam.)

d) acțiunea prin revocarea unei donații pentru ingratitudine (art. 833 C. Civ.)

În materie comercială, acest efect are importanță în cadrul procedurii de atragere la răspundere patrimonială a organelor de conducere a debitorului în sensul că dacă administratorul debitorului decedează, drepturile patrimoniale asupra cărora urmează să se exercite procedura colectivă prevăzută de legea privind procedura insolvenței, se transmit moștenitorilor.

Având în vedere „pasivul” ce trebuie acoperit pentru îndestularea creanțelor creditorilor, în practica judiciară, de obicei, moștenitorii nu acceptă moștenirea în termenul de 6 luni prevăzut de art. 700 C. Civ. În această situație, problema practică care se ivese este de a se lămuri dacă în averea administratorului este cuprins și activul debitorului ce trebuie executat.

O posibilă soluție practică poate fi considerarea bunului ca fiind abandonat, așa cum prevede dreptul comun, caz în care, această masă succesorală trebuie considerată ca fiind activul debitorului.

Cererile introductive în procedura insolvenței reglementată de Legea nr. 85/2006

Din coroborarea prevederilor art. 26 alin. (1) din lege conform căroră: „procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, precum și de orice alte persoane sau instituții prevăzute expres de lege. Comisia Națională a Valorilor Mobiliare introduce cerere împotriva entităților reglementate și supravegheate de acesta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru inițiere a procedurii prevăzute de legea nr. 85/2006”;

Cu art. 3 pct. 24: „procedura generală reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1), fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art. 1 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura de faliment, sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului.”

Rezulta deci că cererile introductive sunt cererile pentru deschiderea procedurii insolvenței formulate de debitor sau de către creditor împotriva persoanelor juridice menționate la art. 1 alin. (1) din lege. Practic acest articol reglementează, cu caracter general, persoanele care au legitimitate procesuală activă pentru a solicita declanșarea procedurii insolvenței¹¹⁰ precum și faptul, consacrat de principiul

¹¹⁰ Idem, pag. 111.

disponibilității din dreptul comun, conform căruia declanșarea procedurii insolvenței se face numai la cerere.

Conform legii, **sesizarea tribunalului se face printr-o cerere formulată de debitor sau de creditor ori Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.** Dat fiind finalitatea urmărită, în logica normei de drept, simultaneitatea de acțiune a celor trei categorii de persoane poate fi considerată valabilă. Conform prevederilor noii legislații, **cererile introductive sunt aceleași, atât în cazul procedurii generale, cât și în cazul procedurii simplificate.**

Trebuie remarcat că față de prevederile Codului Comercial (art. 705. C. com), **posibilitatea ca tribunalul să se sesizeze din oficiu este înlăturată dar este permis Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare ca, în anumite condiții prevăzute de lege, să formuleze cererea pentru declanșarea procedurii insolvenței.**

Sunt domenii de activitate comercială pentru care s-au adoptat **acte normative speciale care guvernează procedura insolvenței.**

Astfel în **materie bancară**, s-a adoptat Ordonanța nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit¹¹¹. Conform art. 14 din acest act normativ, legitimare procesuală activă o are Banca Națională a României, datorită calității sale de autoritate de supraveghere bancară, în baza hotărârii consiliului de administrație, însoțită de dovada retragerii autorizației instituției de credit respective și pentru orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului¹¹².

În domeniul asigurărilor, potrivit art. 28 din Legea nr. 503/2004¹¹³ privind redresarea financiară a falimentului societăților de asigurare, insolvența unei societăți de asigurare poate fi declanșată și la Cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în cazul în care valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub jumătate din limita minimă prevăzută de dispozițiile legale în vigoare pentru Fondul de siguranță, precum și în cazul imposibilității restabilirii situației financiare a asiguratului, în cadrul procedurii de redresare financiară¹¹⁴.

O altă situație este cea a Organelor fiscale. Astfel potrivit art. 2 din Ordinul Ministrului de Finanțe nr. 1186/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală¹¹⁵, organele fiscale formulează cereri de deschidere a procedurii insolvenței pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat administrat de A.N.A.F. și în condițiile în care nu s-au realizat recuperarea acestor datorii prin aplicarea tuturor modalităților de executare silită prevăzută de lege.

¹¹¹ M. Of. Nr. 84 din 30 ianuarie 2004.

¹¹² St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 112.

¹¹³ M. Of. Nr. 1193 din 14 decembrie 2004.

¹¹⁴ Art. 32 coroborat cu art. 3 lit. j) pct. 2 și 3 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare publicată în M. Of. Nr. 1193 din 14 decembrie 2004.

¹¹⁵ Publicat în M.Of. nr. 632 din 21 iulie 2006.

Aceste prevederi apărute înainte de intrarea în vigoare a legii, instituie o procedură prealabilă obligatorie de parcurs înainte de introducerea cererii de insolvență și în cadrul căreia organele fiscale vor parcurge etapele de recuperare a creanțelor fiscale restante conform art. 3, și anume:

a) aplicarea modalităților de executare silită, prin aplicarea succesivă sau concomitentă a modalităților de recuperare a obligațiilor fiscale restante prevăzute de O.G. nr. 92/2003 privind executarea silită prin poprire, aplicarea de sechestruri asupra bunurilor mobile;

b) constatarea stării de insolvabilitate în condițiile stabilite de Codul de procedură fiscală;

c) angajarea răspunderii solidare, în condițiile art. 27 și 28 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În practica judiciară, instanța a dat soluții diferite în ceea ce privește respingerea cererilor introduse de către organele fiscale după data intrării în vigoare a actualei legislații pentru deschiderea procedurii insolvenței.

Într-o primă situație cererile s-au respins ca fiind inadmisibile pentru ne-parcursul procedurii prealabile. În alta situație cererile s-au respins ca premature introduse. Ultima soluție pare mai corectă, în sensul că sancțiunea neîndeplinirii unei chestiuni prealabile este prematuritatea, inadmisibilitatea putând opera numai în cazul încălcării unei norme imperative a legii sau de ordin publică, ceea ce nu este cazul în situația arătată mai sus.

În ceea ce privește ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale precum și orice creditor sau grup de creditori, potrivit art. 75 alin. 1 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale,¹¹⁶ unitatea administrativ teritorială este considerată în stare de insolvență dacă se află în una din următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din bugetul anual, fără a se lua în calcul cele aflate în litigiul contractual;

b) neachitarea drepturilor salariale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, pe o perioadă mai mare de 120 de zile de la data scadenței;

În baza art. 75 alin. (2) din lege, orice creditor sau grup de creditori care are una sau mai multe creanțe certe, lichide și exigibile împotriva unei unități administrativ-teritoriale, cu o valoare însumată care depășește 50% din bugetul acesteia pe o perioadă de 120 de zile consecutive, poate introduce la tribunalul în a cărui circumscripție își are sediul unitatea administrativ-teritorială, o cerere de deschidere a procedurii insolvenței a acestei unități administrativ-teritoriale.

Ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale are obligația ca, în termen de 15 zile de la constatarea stării de insolvență care a intervenit potrivit art. 75 alin. (1) din lege să solicite deschiderea procedurii privind

¹¹⁶ Publicată în M.Of. nr. 618 din 18 iulie 2006.

insolvența unității administrativ-teritoriale, prin cererea depusă la tribunalul în a cărui circumscripție se află această unitate administrativ-teritorială.

Cererea debitorului

Cererea debitorului, persoană fizică sau societate comercială, aflat în stare de insolvență sau insolvență iminentă, se face în condițiile stipulate în art. 27 – 30 din lege. Legiuitorul a conferit debitorului posibilitatea introducerii cererii de insolvență, deoarece este cel mai în măsură să aprecieze asupra situației sale economico-financiare, iar creditorii sunt cei mai interesați în declanșarea procedurii insolvenței pentru a-și satisface creanțele pe care le dețin împotriva averii debitorului.

Astfel, potrivit art. 27 alin. (1) și (2), debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență. De asemenea, poate adresa o cerere tribunalului și debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă.

Cererea debitorului va fi judecata de urgență în termen de 5 zile în camera de consiliu.

De remarcat că actuala reglementare legislativă nu condiționează declanșarea procedurii de natura creanțelor (comerciale, civile, salariale, bugetare, etc.) sau de izvorul acestor creanțe.

Debitorul are obligația să depună cererea de deschidere a procedurii insolvenței, în termen de 30 de zile de la apariția stării de insolvență iminentă (art. 3 alin. 1 pct. 1 lit. b), situație în care debitorul nu mai poate plăti, la scadență, datoriile exigibile cu fondurile bănești disponibile. În lipsă de alte precizări, apariția stării de insolvență coincide cu scadența datoriilor. Numai că subiectivitatea nu-i poate fi oportună debitorului deoarece legea pedepsește introducerea tardivă a cererii. Astfel, introducerea tardivă a cererii de deschidere a procedurii insolvenței constituie infracțiunea de bancrută simplă. De asemenea, depunerea prematură, cu rea credință, a cererii de deschidere a procedurii insolvenței atrage răspunderea patrimonială a debitorului pentru prejudiciile cauzate¹¹⁷. Aceste situații trebuiesc dovedite cu toate mijloacele de probă în condițiile art. 1169-1170 din Codul civil. În practica instanțelor de judecată nu s-au semnalat astfel de aspecte dar cel mai îndreptățit organ să constate aceste atitudini ale debitorului, consider că este organul fiscal de pe raza fiscală unde debitorul își are sediul.

Potrivit prevederilor art. 27 din lege, cererea introductivă va fi semnată de către debitorul persoană fizică, iar în cazul persoanelor juridice, va fi

¹¹⁷ Art. 27 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

semnată de către administratori sau de către alți membrii ai organelor de conducere, care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de reprezentat al debitorului.

În doctrina juridică se susține că cererea unui debitor societate comercială trebuie să fie precedată de o hotărâre a adunării generale a asociaților (acționarilor), având în vedere că această opțiune poate duce la dizolvarea societății. Prin urmare, introducerea unei astfel de cereri de deschidere a procedurii insolvenței este de competența adunării generale și nu a administratorilor sau a reprezentanților societății¹¹⁸.

Această distincție nu este prevăzută în reglementarea actuală dar, analizând prevederile art. 143 din lege, se poate constata că neintroducerea, sau introducerea tardivă de către reprezentantul legal al debitorului, persoană juridică, a cererii de deschidere a procedurii în termen, care depășește mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 27 din lege, se pedepsește cu închisoare de la trei luni la 1 an, sau cu amendă.

Prin urmare, pe bună dreptate se pune întrebarea care va fi soarta acestui reprezentant, în cazul în care a convocat adunarea generală a asociaților (acționarilor) dar aceasta nu s-a întrunit, sau a votat împotriva introducerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență?

În lipsa unei prevederi exprese, luând în considerare și prevederile art. 143 din lege, care, așa cum am arătat mai sus, atrage răspunderea penală a reprezentantului, pentru nedepunerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței, soluția obiectivă care se impune este că o astfel de cerere nu trebuie să fie rezultatul votului adunării generale a acționarilor (asociațiilor), fiind suficientă semnătura administratorului sau a altor reprezentanți ai debitorului¹¹⁹.

Așa cum am menționat mai sus, ca și în cazul debitorului care nu introduce cererea introductivă de deschidere a procedurii insolvenței, sau o introduce prematur, cu rea credință, legiuitorul nu a lăsat nesancționată neintroducerea sau introducerea tardivă a cererii introductive de deschidere a procedurii insolvenței și de către reprezentantul legal al debitorului. Astfel, conform prevederilor art. 143 din lege, se pedepsește cu închisoarea de la trei luni la un an sau cu amendă neintroducerea sau introducerea tardivă, de către reprezentantul legal al debitorului persoană juridică, a cererii de deschidere a procedurii în termen, care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 27 din lege.

Documentele care trebuie să însoțească cererea debitorului

În conformitate cu art. 28 alin. (1) din lege *cererea debitorului de deschidere a procedurii insolvenței trebuie să fie însoțită de următoarele acte:*

¹¹⁸ I. Schiou, *op.cit.*, pag. 114; N. Țandăreanu, *op.cit.*, pag. 89.

¹¹⁹ St. D. Cărpănu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 116.

a) bilanșul certificat de către administrator și cenzor/auditor, balanșă de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;

b) o listă completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;

c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) o listă cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 120 de zile anterioare înregistrării cererii introductive;

e) o listă a activităților curente pe care intenționează să le desfășoare în perioada de observație;

f) contul de profit și pierdere pe anul anterior depunerii cererii;

g) o listă a membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociațiilor cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;

h) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în procedura simplificată, faliment sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activității ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale; dacă această declarație nu va fi depusă până la expirarea termenului stabilit la art. 28 alin. (2), se prezumă că debitorul este de acord cu inițierea procedurii simplificate;

i) o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității;

j) o declarație pe propria răspundere, autenticată la notar ori certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăților agricole ori, după caz, oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială se află domiciliul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

k) o declarație pe proprie răspundere autenticată de notar sau certificată de avocat, din care să rezulte că nu a fost condamnat definitiv pentru fals ori pentru infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr. 21/1996 și că administratorii, directorii și/sau asociații nu au fost condamnați definitiv pentru bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea nr. 21/1996, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii;

l) un certificatul de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise.

Dacă, la momentul înregistrării cererii, debitorul nu dispune de vreuna dintre informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - f) și h), va putea înregistra acea

informație la tribunal în termen de 5 zile. Dacă însă în termenul prevăzut de lege nu va înregistra informațiile lipsa debitorul este sancționat de către lege prin decăderea din dreptul de a propune un plan de reorganizare.

Din economia textului rezultă că pentru a se stabili situația financiară exactă a debitorului, printre documentele pe care acesta este obligat să le depună se numără și evidențele contabile.

Bilanțul contabil pe care debitorul are obligația să îl anexeze nu este un bilanț contabil oarecare, ci numai **bilanțul contabil** certificat de către administratorul judiciar și cenzor/auditor, împreună cu balanța de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii de insolvență și cu copii de pe registrele contabile curente. De remarcat că în cazul în care cererea introductivă este înregistrată la tribunal în prima parte a lunii, respectiv înainte ca debitorul să fi reușit închiderea situațiilor financiare ale lunii precedente, la cerere trebuie anexată balanța de verificare pe luna anterioară¹²⁰.

În cererea de deschidere a procedurii insolvenței, debitorul trebuie să prezinte și o **listă completă a tuturor bunurilor sale**. În ceea ce privește **bunurile imobile**, debitorul va prezenta lista completă a bunurilor imobile aflate în patrimoniul său la data formulării cererii fiind identificate prin datele cuprinse în registrele de publicitate imobiliară și unde vor fi menționate și eventualele sarcini și modalități de care sunt afectate bunurile debitorului.

În ceea ce privește **bunurile mobile**, în cererea de deschidere a procedurii insolvenței, debitorul va prezenta bunurile mobile aflate în patrimoniul său la data formulării cererii, indicând inclusiv numărul de inventar al acestora.

Din economia legii rezultă că debitorul nu trebuie să ascundă cu bună-știință furnizarea unor date importante cu privire la bunurile mobile din patrimoniul său și care ar fi de natură să afecteze în orice mod dreptul de proprietate al debitorului asupra acestora cum ar fi spre exemplu dreptul executării silite inițiate de creditorii garanțați în mod individual înainte de înregistrarea cererii¹²¹.

Lista clienților cu datorii, mai ales în situația în care valoarea creanțelor de încasat are o valoare semnificativă în raport cu pasivul neacoperit, **lista conturilor bancare** din România și străinătate, atât a conturilor operaționale la data formulării cererii dar și a celor care, deși nu sunt operaționale, nu au fost închise, o **listă completă a creditorilor** așa cum sunt evidențiați în contabilitatea debitorului la data introducerii cererii, o listă completă a **plăților și transferurilor patrimoniale** efectuate în perioada „suspectă” de 120 de zile anterior înregistrării cererii, **sunt documente pe care debitorul trebuie să le atașeze cererii de deschidere a procedurii**.

¹²⁰ Art. 28 alin. 1) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M.Of. nr. 359 din 21.04.2006.

¹²¹ A se vedea și F. Cristica: *Procedura simplificată a falimentului* referat prezentat la cursul de pregătire, Mamaia 2006, pag.20.

Așa cum s-a subliniat și în literatura de specialitate¹²², debitorul nu va putea ascunde cu bună – credință menționarea unor creditori ale căror creanțe, deși nu sunt înregistrate în contabilitatea debitorului, au caracter cert, necontestabil, în condițiile în care este constatat prin hotărâri judecătorești irevocabile (de exemplu, creanțe reprezentând penalități câștigate în instanță împotriva debitorului).

Confirmarea soldurilor de către furnizori cu ocazia inventarierii anuale, reprezintă un element important în aprecierea caracterului cert al creanței.

Odată cu cererea introductivă, debitorul trebuie să arate opțiunea între procedura simplificată sau procedura de reorganizare pe baza unui plan de reorganizare. Absența sau nedepunerea ulterioară în termenul prevăzut de lege a unei astfel de opțiuni creează prezumția că debitorul este de acord cu instituirea procedurii simplificate.

De asemenea, debitorul trebuie să depună o declarație din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii insolvenței într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive. Această declarație este absolut necesară pentru a se aprecia o eventuală cerere de reorganizare formulată de debitor, știut fiind faptul că art. 30 din lege interzice formularea unei cereri de reorganizare judiciară a debitorilor persoane juridice, care în ultimii 5 ani precedenți hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuși unei astfel de proceduri.

Trebuie remarcat că legiuitorul interzice debitorului doar dreptul de a opta pentru reorganizarea judiciară, dar nu îl decade din dreptul de a fi supus procedurii reorganizării. Rezultă că în cazul în care averea debitorului persoana juridică, supus procedurii insolvenței, permite redresarea economică, acesta poate fi supus procedurii de reorganizare, în cazul în care acest lucru este solicitat de administratorul judiciar sau de către creditori¹²³.

Art. 29 din lege enumeră actele care trebuie să însoțească cererea de deschidere a procedurii insolvenței în anumite cazuri speciale. Astfel, în cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, cererea de deschidere a procedurii insolvenței nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată ori, în condițiile art. 31-33 din lege, și împotriva lor. De asemenea, o cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată ori împotriva acestuia pentru datoriile sale nu va produce efecte juridice față de societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte. Aceleași prevederi se aplică și în cazul cererilor introduse de grupurile de interese economice sau de membrii acestora.

De remarcat că legiuitorul a păstrat și în domeniul insolvenței delimitarea patrimoniului față de personalitatea juridică. O consecință imediată a acestei delimitări o reprezintă faptul că, în situația în care cererea de deschidere a procedurii insolvenței este introdusă de un asociat sau împotriva acestuia pentru

¹²² A se vedea și F. Cristica *op.cit.*, pag. 22.

¹²³ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 123.

datoriile sale, această cerere rămâne fără efecte juridice împotriva societății. Înseamnă că obligațiile personale ale asociaților cu răspundere nelimitată nu pot fi executate din patrimoniul societății ai cărei asociați sunt.

Regulile specifice raporturilor dintre asociații cu răspundere nelimitată și societatea în nume colectiv și în comandită simplă se aplică și în privința grupurilor de interes economic și membrilor acestora¹²⁴.

Poate să beneficieze de procedura reorganizării judiciare, debitorul care a mai fost supus procedurii insolvenței dar au trecut mai mult de 5 ani din acel moment.

Cererea creditorilor

Art. 3 pct. 8 din lege definește creditorul ca fiind „*acel creditor care a formulat și căruia i-a fost admisă, total sau în parte, o cerere de înregistrare a creanței sale pe tabelele de creanțe contra debitorului întocmite în procedură și care are dreptul de a participa și de a vota în adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de reorganizare judiciară admis de judecătorul-sindic, de a fi desemnat în calitate de membru al comitetului creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din reorganizarea judiciară a debitorului sau din lichidarea averii debitorului, de a fi informat ori notificat cu privire la desfășurarea procedurii și de a participa la orice altă procedură reglementată de prezenta lege. De precizat ca salariatii debitorului au calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedura insolvenței, fără a depune personal declarațiile de creanță*”

Art. 31 din lege stabilește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cererea creditorilor pentru declanșarea procedurii insolvenței precum și principalele mențiuni pe care aceste cereri trebuie să le îndeplinească. Astfel:

(1) orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de legea procedurii insolvenței împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

- a) cuantumul și temeiul creanței sale;
- b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;
- c) existența unor măsuri asiguratorii asupra bunurilor debitorului;
- d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

Analizând prevederile art. 31 din lege rezultă că pentru promovarea cererii formulate de către creditorii sunt necesare două condiții. Astfel, în primul rând

¹²⁴ Idem, pag. 123.

titularii cererii de deschidere a procedurii insolvenței să aibă calitatea de creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței și, debitorul împotriva căruia este formulată cererea să se afle în stare de insolvență prezumată.

În ceea ce privește calitatea de creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței legea reglementează foarte clar că este creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței, creditorul a cărei creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile.

Creanțele care justifică aplicarea procedurii insolvenței trebuie să îndeplinească aceleași condiții cu creanțele pentru care se poate începe o executare silită asupra bunurilor mobile sau imobile ale debitorului, în temeiul Codului de procedura civilă.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 379 C. proc. civ., creanța este certă dacă existența ei rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emenate de la debitor sau recunoscute de către acesta¹²⁵.

În literatura juridică s-a arătat că certitudinea creanței există nu numai atunci când este constatată printr-un titlu executoriu (hotărâre judecătorească sau efect de comerț-cambie, bilet la ordin sau cec-investiție cu formulă executorie), ori act administrativ-fiscal, act de constatare, ci și atunci când se constata printr-un înscris sub semnătură privată (un contract bancar de credit), precum și atunci când nu este stabilită printr-un titlu¹²⁶.

Creanța este lichidă atunci când câtimea ei este determinată prin actul de creanță sau când este determinabilă cu ajutorul actului de creanță, sau și a altor acte emanând de la debitor sau recunoscute de el, sau când aceste acte sunt acte opozabile debitorului în baza unei dispoziții legale sau a stipulațiilor conținute în actul de creanță, chiar dacă pentru această determinare este nevoie de un calcul.

Creanța este exigibilă atunci când a ajuns la scadență. Pe lângă îndeplinirea scadenței, prevederile legii privind procedura insolvenței arată că pentru declanșarea procedurii este necesară scurgerea unui termen de cel puțin 30 de zile de la data scadenței.

În ceea ce privește testul de insolvență actuala reglementare a adoptat testul fluxului de numerar ca fiind determinant pentru stabilirea „stării de insolvență” a debitorilor.¹²⁷

Astfel, potrivit prevederilor legale, un debitor este considerat în stare iminentă de insolvență în cazul în care reiese că acel debitor este incapabil să-și achite

¹²⁵ St. D. Cărpănu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 126.

¹²⁶ I. Turcu, *op.cit.*, pag 305.

¹²⁷ A se vedea art. 3.1. din Legea nr. 85 privind procedura insolventei.

datoriile la data scadenței acestora cu fonduri disponibile imediat,¹²⁸ în timp ce aceeași lege instituie prezumția de insolvență în cazul în care un debitor nu s-a degreavat de creanțele necontestate, necontingente, scadente și plătibile pe o perioadă mai mare de treizeci (30) de zile de la data la care acestea au devenit scadente.¹²⁹

Rezulta deci că legiuitorul a considerat că lichiditățile debitorului constituie singurul tip de active curente avut în vedere pentru a face filtrarea în cadrul testului fluxului de numerar. Însă, între practicienii și specialiștii în procedura insolvenței, discuțiile continua având ca subiect central deschiderea pe care actuala reglementare ar trebui să o aibă astfel încât prin noi modificări să se permită introducerea altor tipuri de active curente, precum echivalentele de lichidități, conturile de creanțe, investițiile pe termen scurt sau inventarele. Personal consider că asemenea modificări se impun.

În concluzie putem spune ca starea de insolvență presupune încetarea plăților timp de mai bine de 30 de zile, menținându-se astfel concepția tradițională a legiuitorului, potrivit căreia numai insolvența, nu și insolvabi-

¹²⁸ *A se vedea* art. 3.1. b). din Legea nr. 85 privind procedura insolventei. Ar trebui menționat faptul că, într-un context care implică obligații contingente precum cele rezultate din obligațiile asumate de o societate românească în virtutea unui contract de garanție, momentul în care acele obligații contingente ar putea fi convertite în obligații reale devine extrem de important pentru stabilirea momentului în timp în care societatea se poate confrunta cu o situație de insolvență. Se poate presupune că acel moment poate fi determinat prin raportare la reglementările și standardele contabile relevante pe care le aplică o societate românească. În conformitate cu legea română, numeroase societăți pe acțiuni și societăți cu răspundere limitată din România au obligația de a aplica standardele contabile internaționale ("IAS"), elaborate de Consiliul pentru Standarde Contabile Internaționale ("IASB"). Potrivit acestor reglementări, o obligație contingentă constituie, printre altele, „o obligație prezentă care rezultă din evenimente trecute, însă care nu este recunoscută deoarece ... este puțin probabil să fie necesară o ieșire de resurse care reprezintă profit pentru lichidarea acelei obligații”. *Vezi* IAS 37 IN18 (b) (i). *Vezi de asemenea* IAS 37 10, definițiile respective ale noțiunilor de “obligație” și „obligație contingentă”. Odată ce devine probabil (adică, este mai mult decât mai puțin probabil) că va fi necesară o ieșire de resurse care reprezintă profit pentru lichidarea acelei obligații, respectiva obligație ar trece probabil de la categoria obligațiilor contingente la cea a obligațiilor reale. Dacă fondurile disponibile imediat ale societății sunt insuficiente pentru lichidarea obligațiilor curente, după cum apare după ce obligația contingentă respectivă în virtutea unei garanții devine reală, este posibil ca, pe cale de consecință, societatea să se confrunte cu starea de insolvență. Se poate presupune că momentul în care obligația contingentă a unui garant este posibil să devină reală (și, prin urmare, garantul să devină insolvent) este acela în care garantul primește solicitarea de plată.

¹²⁹ *Vezi* Legea insolvenței, articolul 3.1(a).

litatea, poate constitui temei al procedurii falimentului. Totuși există o excepție, în care insolvabilitatea este prezentă ca și temei al procedurii insolvenței. Astfel, art. 1 alin. (2) lit. c) pct. 1 prevede că procedura simplificată se aplică și în cazul în care debitorul nu deține nici un bun, în patrimoniu. Cu alte cuvinte, insolvabilitatea poate fi considerată drept fundament al procedurii insolvenței, caz în care debitorul va fi supus direct procedurii simplificate.

Cererile creditorilor urmează modelul cererilor de chemare în judecată așa cum sunt reglementate în art. 112 C.proc.civ., conținând, bineînțeles, și aspectele expres prevăzute de actuala reglementare a procedurii insolvenței.

Printre elementele esențiale pe care trebuie să le precizeze creditorul în cererea sa se număra cuantumul și temeiul creanței, existența unor garanții reale, convenționale sau legale, existența unor măsuri asigurătorii precum și declarația de opțiune de a participa sau nu la reorganizarea debitorului.

În ceea ce privește cuantumul creanței, art. 3 pct. 12 prevede ca „valoarea – prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 30.000 lei (RON), iar pentru salariați, de 6 salarii medii pe economie;”

Dacă o creanță a creditorului rezultă dintr-o hotărâre pronunțată în materie comercială, în prima instanță, în practică se pune problema dacă se poate da curs deschiderii insolvenței, având în vedere că aceste hotărâri sunt executorii, iar exercitarea apelului nu suspendă de drept executarea. Unele instanțe au admis aceste cereri, dar luând în considerare riscul de a obține o altă soluție decât soluția pronunțată în calea de atac, au conchis ineficiența procedurii insolvenței în cazul în care există numai acest unic creditor, la care se adaugă cheltuielile de procedură, de judecată, onorariul administratorului judiciar și implicit daune interese ale debitorului. Soluția mi se pare riscantă în cazul în care procedura se deschide la cererea acestui unic creditor, iar ulterior în calea de atac (apel, recurs) este posibil fie să se schimbe cuantumul creanței în sensul micșorării creanței sub valoarea prag de 30.000 RON, sau dimpotrivă cererea este respinsă și creanța nu mai există.

O astfel de creanță ar putea fi luată în considerare nu la data deschiderii procedurii insolvenței, ci la depunerea ei în forma unei declarații de creanță, după deschiderea procedurii de către alt creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii și trecerea creanței respective în tabelul de obligații ale debitorului sub condiție suspensivă.

În ceea ce privește creanțele rezultate din facturile fiscale folosite de părțile comerciale, în practică s-a adoptat opinia potrivit căreia aceste creanțe sunt certe, lichide și exigibile dacă sunt redactate pe formular tipizat, dacă sunt inserate și completate la toate rubricile și conțin semnătura beneficiarului, chiar dacă nu poartă antetul debitorului și nu atestă primirea mărfii de către acesta.

Un aspect esențial în ceea ce privește cererea creditorului este cea legată de proba creanței solicitate. Ca orice cerere de chemare în judecată, cererea creditorului trebuie să indice și să fie însoțită de mijloacele de probă ale creanței pe care o solicită. Astfel art. 31 alin. 2 din lege prevede că obligativitatea creditorului de a anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții. În practica judiciară s-a statuat respingerea cererii creditorului dacă acesta nu a anexat nici o dovadă a existenței creanței sale, limitându-se la atașarea unui tabel nesemnat, conținând doar o listă a facturilor pretins adresate debitorului¹³⁰.

O altă problemă ar putea fi dacă judecătorul-sindic poate încuviința administrarea probei testimoniale sau a interogatoriului debitorului în procedura insolvenței pentru a determina certitudinea, lichiditatea și exigibilitatea creanțelor. Soluția este negativă pentru că aceste condiții trebuiesc îndeplinite în momentul depunerii cererii introductive și nu ulterior acestei date.

În situația în care se înregistrează mai multe cereri de către diferiți creditori împotriva aceluiași debitor alin. (3) al art. 31 din lege prevede conexarea acestora tocmai pentru obținerea unei soluționări unitare a cauzei. Cu alte cuvinte, dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) din același art. referitoare la quantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege. Mai mult, dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulate de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor, conform prevederilor art. 31 alin. (4) din lege. Trebuie precizat că soluția conexării se impune și datorită caracterului colectiv și concursual al procedurii insolvenței.

Soluția conexării va fi adoptată de judecătorul-sindic și atunci când pe lângă cererea de deschidere a procedurii insolvenței, formulată de către debitor, există una sau mai multe cereri formulate de către creditori. În această situație, se vor anexa cererile creditorilor la cererea formulată de către debitor. Se constată, astfel, că regulile conexării, atunci când există atât cererea debitorului, cât și una sau mai multe cereri ale creditorilor, se abat de la prescripțiile conexării legiferate de către Codul de procedură civilă¹³¹. Astfel, art. 164

¹³⁰ C.A. Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 580 din 3 iulie 2001, în Buletinul jurisprudenței 2001, pag. 389, citată de I. Turcu, *op.cit.*, pag. 307; St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 132; .

¹³¹ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 133.

C.proc.civ. prevede că în caz de conexiune dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, cererile fiind atașate la dosarul care are un număr de înregistrare mai vechi. Trebuie remarcat că în conformitate cu prevederile noii reglementări a procedurii insolvenței, în situația conexării, toate cererile formulate de creditori, indiferent de data acestora, vor fi anexate de dosarul conținând cererea debitorului. Dar, conexarea cererilor creditorilor la cererea debitorului se realizează numai în situația în care aceste cereri nu sunt încă soluționate.

Alin. (5) din art. 31 din lege prevede că în cazul în care împotriva aceluiași debitor s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar. Ca o excepție de la prevederile dreptului comun, vechimea dosarului nu contează nici în această situație cu singura modificare că, de această dată, cerere debitorului nu mai este hotărâtoare în ceea ce privește conexarea.

V. Deschiderea procedurii insolvenței. Efectele deschiderii procedurii insolvenței

1. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea debitorului

I). În cazul cererii voluntare formulate de debitor

A) Situația în care debitorul solicită deschiderea procedurii generale a insolvenței

Situația când debitorul solicită deschiderea procedurii generale a insolvenței reprezintă situația de fapt a debitorului aflat în insolvență vădită iar averea sa îi permite reorganizarea activității în baza unui plan de reorganizare judiciară.

În această situație, judecătorul sindic va examina atent solicitarea debitorului în baza actelor care trebuie să însoțească cererea de deschidere a procedurii insolvenței conform art. 28 din lege, tocmai pentru ca cererea debitorului să nu fie considerată ca fiind abuziv introdusă.

Dacă aceste cerințe sunt îndeplinite judecătorul-sindic va deschide, prin încheiere, procedura generală de insolvență, respectiv perioada de observație. În această fază procedurală, judecătorul-sindic va desemna, în mod provizoriu, administratorul judiciar, cu stabilirea atribuțiilor acestuia, luând totodată și primele măsuri necesare după deschiderea procedurii.

B) Situația în care debitorul solicită deschiderea procedurii simplificate a falimentului sau nu depune documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a-f) și h) la termenul prevăzut de art. 28. alin. (2) din lege.

Trebuie precizat că această stare de fapt caracterizează existența debitorului în stare de insolvență iminentă și prin urmare nu mai poate face față datoriilor scadente decât prin lichidarea averii sale.

Astfel, potrivit art. 32 din lege dacă cererea debitorului corespunde condițiilor și exigențelor prevăzute în art. 27 din lege, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale. Dacă prin declarația făcută conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. h) debitorul își arată intenția de a intra în procedura simplificată sau nu depune documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)-f) și h) la termenul prevăzut la art. 28 alin. (2) ori se înregistrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate cu efectele caracteristice acestei faze procesuale.

Hotărârea judecătorului-sindic va fi notificată de către administratorul judiciar sau, după caz, lichidator în conformitate cu prevederile art. 61 din lege: a) tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor; b) debitorului; c) oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat sau înregistrat, pentru efectuarea mențiunii. Dacă creditorii cu sediul sau domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

Notificarea se realizează conform prevederilor Codului de procedură civilă și se va publica, pe cheltuiuala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație și în Buletinul procedurilor de insolvență. De remarcat că obligațiile rezultate din prevederile art. 61 din lege sunt cumulative, neîndeplinirea uneia dintre aceste obligații atrăgând răspunderea administratorului judiciar sau a lichidatorului însărcinat cu efectuarea notificărilor.

Conținutul notificărilor este cuprins în prevederile art. 62 din lege. Astfel, o notificare va cuprinde:

a) termenul limită de depunere, de către creditor, a opozițiilor la ședința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 32 alin. (1) din lege, precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maxim 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăși 30 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 15 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la art. 62 lit. b) din lege;

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile în cazul procedurii generale și, respectiv, 15 zile în cazul procedurilor simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la art. 62 lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării generale a creditorilor, care va avea loc în maxim 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la art. 62 lit. c).

De precizat că în conformitate cu prevederile art. 62 alin. (2) din lege, în funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute în alin. (1) lit. b), c) și d) a aceluiași art. cu maximum 30, 15, respectiv 15 zile.

Creditorii care au primit notificarea deschiderii procedurii sau creditorii care nu au fostificați dar care au luat cunoștință de hotărârea judecătorului-sindic, pot înregistra la tribunal opoziție față de deschiderea procedurii de insolvență.

Termenul pentru înregistrarea opozițiilor este, pentru toți creditorii, de 15 zile de la publicarea notificării. Fiind un termen procedural, termenul de 15 zile pentru formularea opoziției de către creditorii se calculează pe zile libere.

În termen de 10 zile de la înregistrarea opoziției, toți creditorii care au înregistrat opoziție vor fi citați împreună cu debitorul și judecătorul-sindic la ședința care va soluționa deodată, printr-o singură ședință, toate opozițiile.

Deși legea nu prevede în mod expres, creditorii nemulțumiți de sentința de soluționare a opoziției lor dată de judecătorul-sindic, au posibilitatea de a ataca această sentință folosind calea recursului. De precizat că au deschisă calea recursului doar creditorii care au înregistrat opoziție împotriva încheierii de deschidere a procedurii insolvenței de către judecătorul-sindic. Această soluție se întemeiază pe efectele principiului *omission media* în materia exercitării mijloacelor și căilor procesuale¹³².

Judecând cererea de opoziție, judecătorul-sindic are posibilitatea fie să păstreze deschisă procedura insolvenței fie să revoce încheierea de deschidere a procedurii insolvenței, închizând astfel procedura. Dacă admite opoziția și decide păstrarea procedurii insolvenței, acest lucru este posibil doar în împrejurarea în care se concluzionează că cererea debitorului este prematură. Așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate¹³³, exprimarea legiuitorului este defectuoasă, pentru că, în conformitate cu prevederile art. 27 din lege, debitorul poate introduce cererea de deschidere a procedurii insolvenței și atunci când acesta se află în stare de insolventaiminentă. Această stare nu presupune exigibilitatea datoriilor, ci doar consecința că, la scadență, debitorul nu va putea să își onoreze datoriile din lipsa de fonduri bănești. Calificarea cererii debitorului ca fiind prematură duce la concluzia că există premisele ajungerii debitorului în insolvență, dar acest lucru se va întâmpla la o dată ulterioară.

¹³² St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 141.

¹³³ *Idem*, pag. 143.

În situația unei cereri premature a debitorului, soluția dată de judecătorul-sindic trebuie să fie de deschidere a procedurii insolvenței iminente¹³⁴.

Deschiderea ulterioară a procedurii, la cererea debitorului sau a creditorilor, nu va putea modifica data apariției stării de insolvență. Reaua-credință a debitorului trebuie dovedită de creditorul care se opune la deschiderea procedurii insolvenței, putând utiliza orice mijloace de probă.

2. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea creditorului

Art. 33 din lege prevede că după înregistrarea unei cereri introductive de către creditor, judecătorul-sindic va comunica debitorului, în termen de 48 de ore de la înregistrare, o copie după această cerere. Din prevederile legale rezultă că debitorul este singura persoană căreia i se comunică cererea creditorului de deschidere a procedurii insolvenței.

Comunicarea cererii de deschidere a procedurii nu trebuie confundată cu notificarea încheierii de deschidere a procedurii, care trebuie comunicată persoanelor și instituțiilor prevăzute în art. 61 din lege.

În doctrină și în jurisprudență s-a arătat că neprimirea de către debitor a cererii creditorului de deschidere a procedurii trebuie să fie invocată, sub sancțiunea decăderii, la prima ședință convocată de judecătorul-sindic, dacă debitorul participă la ședință¹³⁵. Dacă debitorul nu a participat la ședință pentru că nu a primit notificarea, neregularitatea fiind de ordine publică, poate fi considerată și din oficiu, în recursul debitorului contra sentinței de deschidere a procedurii, conform dispozițiilor art. 306 C. proc. Civ.¹³⁶ după înregistrarea și notificarea cererii, creditorul poate renunța la judecată. Trebuie remarcat că datorită caracterului colectiv al procedurii, această renunțare produce efectul dezinvestirii instanței numai dacă, până în acel moment, nu s-au înregistrat cererile de deschidere a procedurii insolvenței a altor creditori față de același debitor¹³⁷.

Dacă debitorul apreciază cererea creditorilor ca fiind neîntemeiată, acesta o poate ataca folosind calea contestației. Practic, în termen de 10 zile de

¹³⁴ *Idem*, pag. 143.

¹³⁵ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrative, decizia nr. 379 din 11 iulie 2000, în Buletinul Jurisprudenței 2000, II, pag. 140, în I. Turcu, *op.cit.*, pag. 310, citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 145.

¹³⁶ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrative, decizia nr. 123 din 7 martie 2000, în Buletinul Jurisprudenței 2000, II, pag. 154; decizia nr. 498 din 12 iunie 2001, în Buletinul Jurisprudenței 2001, pag. 400, în I. Turcu, *op.cit.*, pag. 311, citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 145.

¹³⁷ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrative, decizia nr. 474 din 3 octombrie 2000, în Buletinul Jurisprudenței 2000, II, pag. 146, în I. Turcu, *op. cit.*, pag. 311.

la primirea copiei după cererea creditorului de deschidere a procedurii insolvenței, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă, cu rea credință, debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, **el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.**

Printre motivele contestației debitorului se pot număra de exemplu: inexistența fondurilor bănești suficiente pentru acoperirea datoriilor, neîndeplinirea cerințelor privind certitudinea, lichiditatea și exigibilitatea datoriilor și neîndeplinirea plafonului minim al creanțelor creditorilor.

În literatura de specialitate s-a afirmat că în cadrul contestației, judecătorul-sindic trebuie să verifice îndeplinirea tuturor condițiilor declanșării procedurii insolvenței chiar dacă unele nu au fost invocate de debitor, deoarece toate aceste condiții au un caracter imperativ¹³⁸.

În practică s-a apreciat că este întemeiată contestația debitorului, în cazul în care facturile depuse de creditor nu au fost acceptate de către debitor iar cuantumul acestor sume este modic¹³⁹. S-a admis, de asemenea, contestația debitorului atunci când creditorul nu a reușit să facă dovada că debitorul a primit produsele al căror preț îl solicită¹⁴⁰. Contestația debitorului va fi admisă și în situația în care acesta reușește să probeze stingerea creanței prin plata efectuată ori când s-a prescris dreptul la acțiune sau dreptul de a cere executarea silită a creanței. Cu atât mai mult va fi admisă contestația debitorului atunci când creditorul nu a depus nici o dovadă a existenței creanței sale.

Un alt caz practic în care contestația debitorului a fost admisă de către instanță este situația în care excepția de neexecutare a contractului ridicată de către debitor a fost găsită ca fiind întemeiată, în sensul că s-a dovedit că nici creditorul nu și-a executat obligația de predare a bunului în stare de folosință normală, sau atunci când bunurile predate necesită remedieri costisitoare¹⁴¹.

S-a apreciat ca fiind nefondată contestația debitorului atunci când acesta a invocat că neplata datoriilor se datorează suspendării autorizației de funcționare

¹³⁸ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 146 și N.Tanareanu, *Procedura reorganizării judiciare*, pag. 11.

¹³⁹ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 350 din 5 martie 2002, în I.Turcu, *op.cit.* pag. 303 și St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 147.

¹⁴⁰ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 355 din 22 septembrie 1999, Buletinul Jurisprudenței 1999, pag. 403 în I.Turcu, *op.cit.* pag. 305 și St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 147.

¹⁴¹ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 380 din 11 iulie 2000, Buletinul Jurisprudenței 2000, II, pag. 166 și nr. 295 din 17 aprilie 2002, în I.Turcu, *op.cit.*, pag. 307 și St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 147.

sau în situația în care debitorul a arătat că nu a făcut plăți datorită blocajului financiar care a determinat neîncasarea propriilor creanțe¹⁴².

Tot astfel, contestația debitorului este nefondată și în situația în care el a efectuat plăți zilnice, dar nu suficiente pentru stingerea datoriilor exigibile¹⁴³.

Contestația debitorului nu poate fi admisă pentru motive care ar pune în discuție autoritatea de lucru judecat a titlului executoriu pe care se bazează cererea creditorului¹⁴⁴. Nu a fost admisă o contestație nici pentru motivul că, după înregistrarea cererii creditorului de deschidere a procedurii insolvenței, debitorul a plătit creanța acelui creditor care a cerut deschiderea procedurii, dacă între timp și alți creditori și-au înregistrat creanțele și acestea nu au fost plătite¹⁴⁵.

Pentru a putea fi evitate anumite abuzuri care pot apare în practică, legiuitorul a prevăzut că la cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea de deschidere a procedurii insolvenței să consemneze, în termen de 15 zile, la bancă, o cauțiune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Trebuie remarcat că, așa cum este prevăzut în actuala reglementare, judecătorul-sindic are posibilitatea și nu obligația dispunerii consemnării unei cauțiuni.

Dacă cererea creditorilor de deschidere a procedurii insolvenței este admisă atunci cauțiunea depusă va fi restituită acestora. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea va fi folosită pentru acoperirea pagubelor suferite de debitori. Nedeplinirea la termen a cauțiunii atrage după sine respingerea cererii introductive a creditorilor prin sentință pronunțată de judecătorul-sindic, sentință care poate fi atacată cu recurs.

Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide procedura generală a insolvenței printr-o sentință, caz în care procedura reorganizării judiciare a debitorului este posibilă. În această situație, planul de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale, printr-un raport întocmit cu

¹⁴² C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 267 din 10 aprilie 2001, Buletinul Jurisprudenței 2001, pag. 422, în I.Turcu, *op.cit.* pag. 422 și St. D. Cărpăneru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 147.

¹⁴³ C.A. Galati, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 171/R/2000, Ministerul Justiției, Culegere de practică judiciară pe anii 1999-2002, pag. 208, în I. Turcu, *op.cit.*, pag. 313 și în St. D. Cărpăneru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 147.

¹⁴⁴ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 321 din 2 septembrie 1999, Buletinul Jurisprudenței 1999, pag. 308, în I.Turcu, *op.cit.* pag. 314 și St. D. Cărpăneru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 148.

¹⁴⁵ C.A.Cluj, Secția comercială și de contencios administrativ, decizia nr. 388 din 12 octombrie 1999, Buletinul Jurisprudenței 1999, pag. 412, în I.Turcu, *op.cit.*, pag. 314 și St. D. Cărpăneru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 148.

privire la cauzele și împrejurările care au condus la apariția insolvenței debitorului respectându-se prevederile art. 59 alin. (1) și art. 60 alin. (2) din lege.

Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la data înregistrării sale.

Dacă debitorul nu contestă, în termenul legal, că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței de deschidere a procedurii insolvenței, rezultă că acesta se încadrează în una din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) din lege¹⁴⁶ sau că a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.

În situația în care judecătorul-sindic admite acțiunea creditorilor și pronunță deschiderea procedurii, prin aceeași sentință judecătorul-sindic va desemna un administrator judiciar în cazul procedurii generale și un lichidator provizoriu în cadrul procedurii simplificate dispunând efectuarea de către aceștia a notificărilor prevăzute de art. 61 din lege.

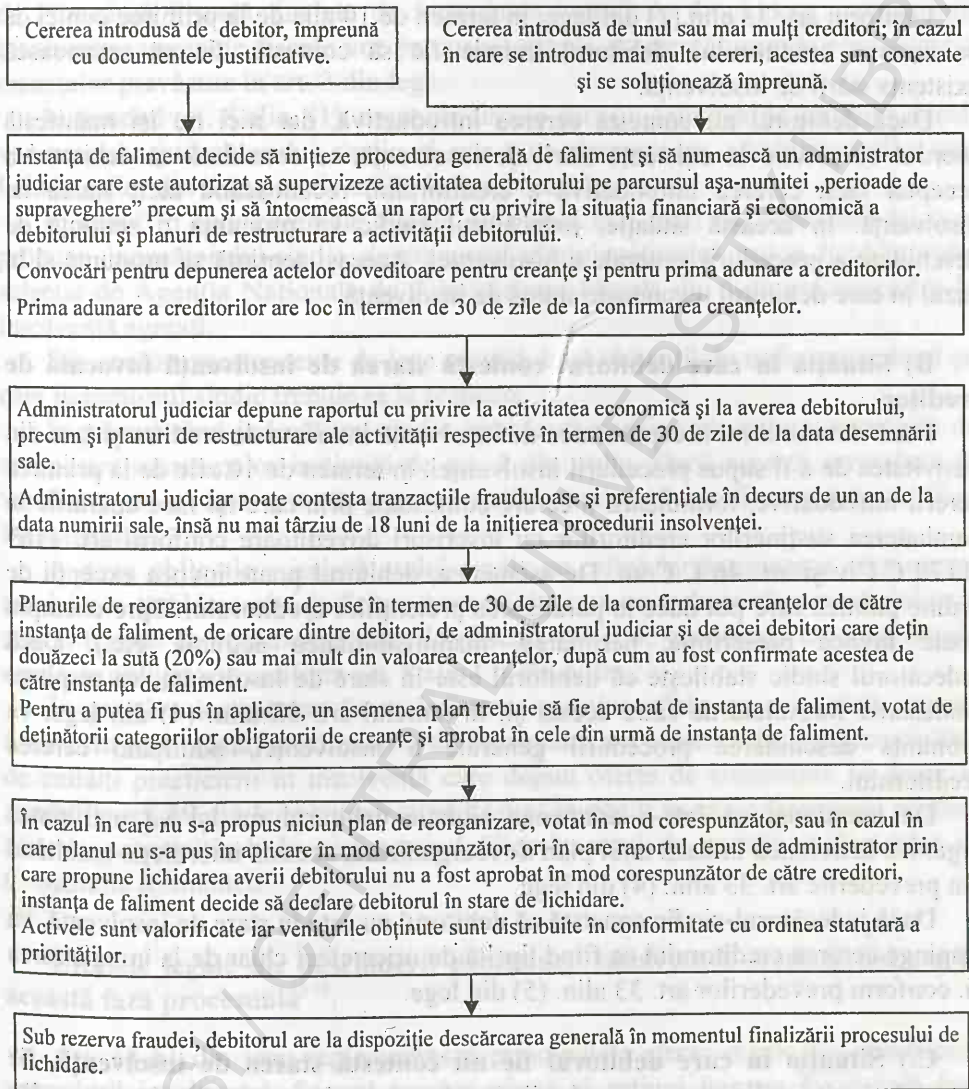
În situația în care procedura a fost deschisă la cererea creditorilor, art. 35 din lege reglementează obligația debitorului de a depune la dosarul cauzei, în termen de 10 zile de la data deschiderii procedurii, toate actele și informațiile prevăzute la art. 28 alin. (1) din lege. Refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv ori al reprezentantului legal al debitorului persoană juridică, administratorului judiciar sau lichidatorului, ori împiedicarea acestora cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă, se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau amendă. Practica

¹⁴⁶ Art. 1 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „procedura simplificată prevăzută de prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una din următoarele categorii: a) comercianți, persoane fizice, acționând individual; b) asociații familiale; c) comercianți care fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții: 1) nu dețin nici un bun în patrimoniul lor; 2) actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite; 3) administratorul nu poate fi găsit;

4) sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului; d) debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), care nu au prezentat documentele prevăzute de art. 28 alin. (1) lit. b), c), e) și h) în termenul prevăzut de lege; e) societățile comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive; f) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de lege”.

judiciară a decis că obligația depunerii acestor acte nu revine fostului administrator, ci administratorului în funcție la data deschiderii procedurii insolvenței¹⁴⁷.

Prezentare schematică a procedurii generale de insolvență

¹⁴⁷ C.A. București, Secția a VI-a comercială, decizia nr. 1405/2003, Practica judiciară comercială 2003-2004, pag. 258-259 în St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 153.

În rezumat:

A) Situația în care debitorul nu contestă starea de insolvență invocată de creditor

Conform art. 33 alin.(2) din lege, în termen de 10 zile de la primirea copiei de pe cererea creditorului, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență.

Dacă debitorul nu contestă cererea introductivă, dar nici nu își manifestă acordul cu privire la existența stării de insolvență, se consideră că debitorul a acceptat tacit cererea introductivă a creditorului, recunoscând tacit starea de insolvență. În această situație, judecătorul sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii generale a insolvenței. Aceeași sentință se pronunță și în cazul în care debitorul recunoaște starea de insolvență.

B) Situația în care debitorul contestă starea de insolvență invocată de creditor

Dacă debitorul nu acceptă starea de insolvență invocată de creditor și iese din pasivitatea de a fi supus procedurii insolvenței, în termen de 10 zile de la primirea cererii introductive, formulează o cerere-contestație prin care își face apărările în combaterea susținerilor creditorilor cu înregistrări doveditoare conform art. 1169 -1170 C.Civ și art. 46 C.Com. De asemenea, debitorul poate invoca excepții de ordine publică care pot duce la paralizarea pretențiilor creditorului. Spre exemplu poate invoca prescripția, perimarea, inadmisibilitatea acțiunii, etc.). Dacă judecătorul sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, va respinge contestația formulată de către acesta și, în temeiul art. 33 alin. (4) din lege, va pronunța deschiderea procedurii generale a insolvenței, admitând cererea creditorului.

De menționat că într-o asemenea situație debitorul nu își va mai putea organiza activitatea în baza unui plan de reorganizare, această interdicție rezultând din prevederile art. 33 alin. (4) din lege.

Dacă judecătorul-sindic constată că debitorul nu este în stare de insolvență, va respinge cererea creditorului ca fiind lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei, conform prevederilor art. 33 alin. (5) din lege.

C.) Situația în care debitorul fie nu contestă starea de insolvență, fie acceptă tacit aplicarea procedurii insolvenței, dar se află în una din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) litera c) pct. 4 și lit. e) din lege

În acest caz este vorba de comercianții enumerați la art. 1 din lege și care nu mai pot fi identificați la sediul social declarat la Oficiul Registrului Comerțului, sau acest sediu nu corespunde adresei din Registrul Comerțului, sau debitorul a fost dizolvat anterior formulării cererii introductive (lit. e). În astfel de cazuri, judecătorul-sindic dispune trecerea la procedura simplificată a falimentului.

D) Situația creditorilor care au de recuperat creanțe bugetare

Potrivit art. 1 din Ordonanța nr. 1186/2006 a Ministerului Finanțelor Publice, în vederea deschiderii procedurii de faliment, organele fiscale competente vor respecta termenele și condițiile reglementate de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală. Înainte de formularea cererii de deschidere a procedurii insolvenței, organele fiscale vor parcurge etapele premergătoare de recuperare a creanțelor prevăzute în art. 3 din lege.

În temeiul art. 8 alin. (1), organele fiscale care au calitatea de creditori fiscali vor propune judecătorului sindic și vor vota desemnarea administratorilor sau lichidatorilor din lista practicienilor în insolvență agreeați.

În cazul în care creanțele fiscale au valori mai mari de 3.000.000 lei, vor propune judecătorului-sindic desemnarea administratorului sau a lichidatorului selectat de Agenția Națională de Administrare Fiscală din lista practicienilor în insolvență agreeați.

Din analiza acestor texte de lege rezultă două obligații de ordin procedural pe care judecătorul sindic trebuie să le respecte.

În primul rând judecătorul-sindic trebuie să verifice procedura prealabilă de recuperare a creanțelor instituită de art. 3 din ordin. Dacă această procedură de verificare nu a fost urmată, cererea astfel formulată va fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

A doua obligație a judecătorului sindic se referă la desemnarea administratorului sau lichidatorului judiciar. Această desemnare trebuie să se materializeze atât în funcție de opțiunea creditorilor fiscali, cât și de cuantumul creanței fiscale care este obligatorie conform art. 8 alin.(3) din ordin.

În practica instanțelor, în majoritatea cauzelor aflate pe rol există creanțe fiscale. În consecință, acest criteriu de desemnare are caracter discriminatoriu față de ceilalți practicieni în insolvență care depun oferte de colaborare la dosar în condițiile art. 19 din lege și care se văd astfel îngrădiți în exercitarea unei profesii libere nepermițându-le nici accesul liber la actul de justiție reglementat de Constituția României.

Efectele legale ale deschiderii procedurii insolvenței. Acțiuni impuse în această fază procesuală¹⁴⁸.

Art. 34-61 din lege reglementează principalele efecte legale ale deschiderii procedurii insolvenței. Scopul acestor efecte și acțiuni impuse în această fază procesuală este menținerea averii debitorului în starea existentă la data deschiderii procedurii.

¹⁴⁸ Aceste efecte sunt completate cu efectele cererilor introductive în dreptul comun. Vezi *Supra* pag. 44-46.

Astfel, principalele efecte legale și acțiuni impuse de deschiderea procedurii sunt:

- 1) desemnarea administratorului judiciar sau a lichidatorului (art. 34);
- 2) obligarea debitorului să depună documente și să furnizeze informații (art. 35 și art. 44);
- 3) suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau măsurilor de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor (art. 36) și posibilitatea ridicării suspendării (art. 39);
- 4) notificarea procedurii de deschidere (art. 37);
- 5) continuarea furnizării serviciilor către debitor (art. 38);
- 6) suspendarea cursului prescripției (art. 40);
- 7) înghețarea creanțelor negarantate (art. 41);
- 8) mențiunile trilingve din art. 45;
- 9) nulitatea actelor debitorului (art. 46);
- 10) ridicarea dreptului de administrare (art. 47 – 49);
- 11) situația contractelor financiare calificate (art. 51);
- 12) compensarea creanțelor (art. 52);
- 13) regimul juridic al bunurilor debitorului vândute (art. 53);
- 14) prezentarea raportului de 30 de zile de către administratorul judiciar, cu propunerea privind procedura care va fi urmată (art. 54);
- 15) reconstituirea documentelor debitorului (art. 55);
- 16) îndatoririle privind probele (art. 56);
- 17) citațiile și notificările (art. 57);
- 18) solicitarea de informații (art. 58);
- 19) raportul de 60 de zile și aprobarea lui de către adunarea creditorilor (art. 59);
- 20) adoptarea hotărârii adunării creditorilor privind intrarea în faliment (art. 60);

Trebuie reținut că suspendarea proceselor și actelor de urmărire silită contra debitorului și a averii sale se produc chiar dacă hotărârea de deschidere a procedurii nu este irevocabilă conform art. 12 din lege și a art. 720 pct. 8 Cod proc.civ.

Creanțele care fac obiectul dosarelor suspendate se înscriu, la cerere, în tabelul creanțelor care participă la procedura insolvenței. Suspendarea nu operează cu privire la procesele și procedurile de insolvență contra codebitorilor solidari, a fidejutorilor sau a persoanelor care au consimțit o cauciune reală pentru obligațiile debitorului. Suspendarea operează și în cazul popririi bancare¹⁴⁹.

¹⁴⁹ A se vedea I.Turcu, M.Stan, *op.cit.*, pag.23; St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 153.

Desemnarea administratorului judiciar sau a lichidatorului este, așa cum am arătat mai sus,¹⁵⁰ una din principalele măsuri pe care trebuie să le dispună judecătorul-sindic prin sentința de deschidere a procedurii insolvenței. Astfel, conform prevederilor art. 34 din lege, prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic va desemna un administrator judiciar, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate, judecătorul-sindic va desemna un lichidator provizoriu. Atât administratorul judiciar, cât și lichidatorul, vor fi desemnați din rândul practicienilor în insolvență care și-au depus ofertele la dosar, după înregistrarea cererii.

De reținut că în conformitate cu noile modificări legislative, unul sau mai mulți creditori care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor admise poate/pot desemna un administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau a lichidatorului numit anterior de către instanța judecătorească.

1. Art. 35 din lege reglementează obligația debitorului de a depune la dosarul cauzei documentele și informațiile prevăzute de lege, pentru cazul în care procedura a fost deschisă la cererea creditorilor. Sancțiunea neconformării debitorului de a depune aceste acte și informații este cuprinsă în art. 147 din lege. Astfel, refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv ori al reprezentantului legal al debitorului, persoană juridică, de a pune la dispoziția judecătorului-sindic, administratorului judiciar sau lichidatorului, în condițiile prevăzute de art. 35 din lege, documentele și informațiile prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a) - f) ori împiedicarea acestora, cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă, se pedepsește cu închisoare de la un 1 an la 3 ani sau cu amendă.

Așa cum am mai menționat, în practica judiciară s-a decis că obligația depunerii actelor prevăzute de art. 28 din lege nu revine fostului administrator, ci administratorului în funcție la data deschiderii procedurii insolvenței¹⁵¹.

2. De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.

Astfel, începerea oficială a procedurii insolvenței impune suspendarea generală a tuturor acțiunilor intentate împotriva debitorului și a activelor acestuia, inclusiv a procedurilor de executare silită, precum lichidarea, instituirea sechestrului asupra activelor sau veniturilor etc., însă sunt excluse acțiunile în apel pe care le poate introduce debitorul în cadrul litigiilor aflate pe rol. Suspendarea va continua pe parcursul procedurii de insolvență și poate fi modificată numai

¹⁵⁰ Vezi *Supra* p...

¹⁵¹ C.A. București, Secția a VI -a comercială, decizia nr. 1405/2003; *Practica judiciară comercială 2003-2004*, pag. 258-259.

printr-o cerere specială introdusă de către o parte interesată (de cele mai multe ori, un creditor garantat sau un creditor asimilat unui creditor garantat).

Practic această prevedere a art. 36 din lege vine în sprijinul și conservarea caracterului concursual, colectiv și egalitar al procedurii insolvenței, evitându-se astfel ca asupra averii debitorului să se exercite acțiuni individuale de urmărire sau executare silită a creanțelor creditorilor. Totodată se evită și incertitudinea asupra masei pasive, creditorii ale căror acțiuni au fost astfel suspendate, vor trebui să își declare astfel creanțele în cadrul procedurii insolvenței¹⁵².

Suspendarea vizează atât acțiunile judiciare propriu-zise, cât și executările silite, directe sau indirecte, asupra bunurilor din averea debitorului, care constituie o continuare a procesului civil și o componentă a acțiunii judiciare¹⁵³.

În doctrină s-a mai afirmat că suspendarea acțiunilor individuale împotriva debitorului nu are efecte asupra acțiunilor propriu-zise, sau a urmăririlor silite, îndreptate împotriva unui codebitor solidar, pentru că o asemenea urmărire nu lezează ceilalți creditori ai debitorului. Codebitorul solidar plătitor va putea să se înscrie la masa creditorilor pentru suma plătită în locul debitorului. Aceeași situație este și în privința acțiunilor îndreptate împotriva fidejutorului. În caz de declanșare a procedurii împotriva debitorului, fidejutorul va putea fi urmărit în condițiile dreptului comun, fără ca acțiunile lui să se suspende. În măsura în care a plătit, el se va putea înscrie la masa credală, urmând să fie plătit în rând cu ceilalți creditori chirografari¹⁵⁴.

Suspendarea acțiunilor judiciare se realizează *ex lege*, de drept, fără să fie necesară pronunțarea unei hotărâri în acest sens. Efectul suspensiv se produce de la pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței și nu de la data înregistrării cererii introductive¹⁵⁵.

Trebuie precizat că **deschiderea procedurii insolvenței suspendă doar acțiunile împotriva debitorului, nu și acțiunile judiciare sau extrajudiciare exercitate de debitor împotriva propriilor debitori**¹⁵⁶.

Art. 39 din lege reglementează o excepție de la regula de suspendare de drept a acțiunilor judiciare și extrajudiciare, ca urmare a deschiderii procedurii insolvenței. Astfel alin. 1) al art. 39 din lege prevede că un creditor titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel, poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute la art. 36 din lege cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în

¹⁵² I. Schiau, *Regimul juridic al insolvenței comerciale*, 2001, pag. 128.

¹⁵³ N. Tândăreanu, *op.cit.*, pag. 154;

¹⁵⁴ N. Tândăreanu, *op.cit.*, pag. 154-155; St. D. Cărpănu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 154.

¹⁵⁵ St. D. Cărpănu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 154.

¹⁵⁶ Idem.

cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 16-118 din lege; cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art. 121 alin. (1) pct. 1 din lege, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, în una dintre următoarele situații:

A) atunci când valoarea obiectului garanției, determinate de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare judiciară propus;

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu funcțional, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B) atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.

Judecătorul-sindic poate respinge cererea de ridicare a suspendării formulată de creditor, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B din lege, dacă administratorul judiciar sau debitorul propun adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecție creanței garantate, precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

Aș dori să precizez că în literatura de specialitate s-a arătat că excepția prevăzută de art. 39 din lege alterează caracterul concursual al procedurii¹⁵⁷.

3. Aplicarea prevederilor art. 36 din legea privind procedura insolvenței sunt susținute și întărite de dispozițiile art. 37 din lege conform cărora judecătorul-sindic, prin sentința de deschiderea a procedurii insolvenței, va

¹⁵⁷ I. Schiau, *op.cit.*, pag. 129; St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 154.

dispune comunicarea acestora către instanțele judecătorești în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la registrul comerțului. De remarcat că sentința de deschidere a procedurii insolvenței nu este comunicată tuturor instanțelor judecătorești ci doar acelor instanțe în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la registrul comerțului. Sentința de deschidere a procedurii insolvenței va fi comunicată și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

5. Pe întreaga perioadă de observație, debitorul va beneficia de **continuarea anumitor servicii expres prevăzute de lege în dispozițiile art. 38**. Astfel, orice furnizor de servicii-electricitate, gaze naturale, apa, servicii telefonice sau altele asemenea-nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare judiciară, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, **în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv**.

Art. 3 din lege definește **consumatorul captiv** ca fiind consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul.

7. Deschiderea procedurii suspendă orice termen de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 36 din lege. Astfel, de la data deschiderii procedurii se suspenda de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor. Prin această prevedere legiuitorul a dorit să protejeze titularii acțiunilor care au fost suspendate. Spre deosebire de vechea reglementare, actuala lege nu a mai prevăzut momentul reînceperii curgerii prescripției. În practică și în literatura de specialitate este admis că termenul de prescripție reîncepe să curgă de la data închiderii procedurii. Cu alte cuvinte, data pronunțării sentinței de închidere a procedurii insolvenței de către judecătorul-sindic este data de la care începe să curgă prescripția.

8. Odată cu deschiderea procedurii insolvenței toate creanțele negarantate sunt înghețate. În acest sens, art. 41 din lege prevede că nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii insolvenței.

Creanțe negarantate sunt, din punct de vedere lingvistic, creanțele neînscrise cu garanții. Sub aspect juridic, garanțiile executării obligațiilor debitorului față de creditor sunt clasificate în garanții personale și garanții reale¹⁵⁸. În literatura de specialitate¹⁵⁹, s-a arătat că, în materie comercială, noțiunea de dobândă are o dublă accepțiune. În contractele de împrumut, dobânda reprezintă prețul folosinței unei sume de bani, având deci un caracter convențional. În același timp, dobânda poate avea și o funcție reparatorie, atunci când curge în temeiul

¹⁵⁸ I. Turcu, *op.cit.*, pag. 326.

¹⁵⁹ I. Schiau, *op.cit.*, pag. 130; St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 161.

prevederilor art. 43 din C. com., având, în acest caz, natura unor daune interese moratorii, datorate de drept, pentru întârzierea în executarea unei datorii comerciale, plătibile în bani și care sunt reprezentate prin dobânda legală¹⁶⁰.

Deoarece legea nu face nici o distincție între cele două funcții, se apreciază că interdicția prevăzută în art. 41 din lege se referă atât la dobânda convențională cât și la dobânda legală¹⁶¹.

În situația creanțelor garantate, alin. 2 al art. 41 din lege reglementează o **excepție de la suspendarea curgerii dobânzilor**. Astfel, creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv și/sau în tabelul definitiv consolidat de creanțe, după caz, la valoarea garanțiilor, evaluate în conformitate cu art. 39 alin. (1) lit. a), dar nu mai mult decât valoarea totală a creanțelor garantate de acea garanție.

Cu alte cuvinte, dobânda datorată pentru obligațiile garantate, care continua să curgă și după începerea procedurii insolvenței, până în momentul în care valoarea creanței garantate devine sub-garantată (în speță, dobânda creanței garantate, prin acumulare, micșorează din diferența pozitivă dintre valoarea bunului și valoarea creanței, și atinge valoare maximă în momentul în care devine egală cu valoarea bunului), dacă e cazul. De remarcat ca la distribuția prețului garanției, creditorul garantat va fi îndreptățit să calculeze accesoriile la creanța garantată până cel mult la data vânzării bunului, cu condiția ca prețul bunului să fie corespunzător mai mare decât valoarea inițial evaluată. În cazul în care la distribuție prețul va fi inferior valorii evaluate, partea garantată va fi ajustată corespunzător cu partea negarantată a creanței.

În doctrină s-a stabilit că dispozițiile privind stoparea calculului dobânzilor operează numai față de debitorul contra căruia s-a deschis procedura, nu și față de debitorii solidari cu acesta, între care se enumeră și fidejursorii, care nu sunt supuși acestei proceduri. În consecință, creditorul își va calcula, în continuare, dobânzile, majorările, penalitățile de întârziere și cheltuielile față de acești codebitori. Dobânzile creanțelor garantate pot fi cerute numai asupra sumelor provenind din vânzarea bunurilor cu care s-a garantat creanța. Pentru a nu fi prejudiciați creditorii negaranțați, nu vor putea fi imputate dobânzile asupra masei chirografare.¹⁶²

Toate dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute după data deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți.

¹⁶⁰ Pentru mai multe detalii privind regimul juridic al dobânzilor, a se vedea St. D. Cărpenaru, *op.cit.*, pag. 381-384 citat în St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 162.

¹⁶¹ I. Schiau, *op.cit.*, pag. 130; St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 162. Pentru o opinie contrară, a se vedea N. Țândăreanu, *op.cit.*, pag. 162.

¹⁶² N. Țândăreanu, *op.cit.*, pag. 161-162 citat în St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 163.

Efectul suspensiv al curgerii accesoriilor cuprinse în programul de plăți nu cunoaște nici o excepție în ceea ce privește creanțele născute ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței în situația declanșării procedurii simplificate sau atunci când planul de reorganizare judiciară eșuează.

Cu alte cuvinte, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat, nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei deschiderii procedurii simplificate sau a procedurii generale.

Până la recente modificări legislative, în vechea reglementare se prevedea ca un prim efect al deschiderii procedurii consta în interzicerea înstrăinării de către administratori a acțiunilor, părților sociale sau de interes. Sancțiunea pentru încălcarea acestor reguli privind indisponibilizarea acțiunilor, părților sociale sau de interes era nulitatea actelor de cesiune¹⁶³. Totuși în actuala reglementare s-a menținut obligativitatea indisponibilizării, înstrăinării diviziunilor capitalului social asupra acțiunilor tranzacționate pe o piață reglementată, în temeiul Legii nr. 297/2004 privind piața de capital. În acest sens, art. 43 din lege prevede că urmare a deschiderii procedurii și până la data confirmării planului de reorganizare, acțiunile societăților emitente se suspendă de la tranzacționare cu începere de la data primirii comunicării de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare. Odată cu comunicarea privind intrarea în procedura falimentului se retrag valorile mobiliare de pe piața reglementată pe care acestea se tranzacționează. Cu alte cuvinte, data retragerii valorilor mobiliare, atât a acțiunilor cât și a obligațiunilor, coincide cu data primirii de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a comunicării privind intrarea în procedura falimentului și nu data pronunțării hotărârii judecătorești – sindic a falimentului¹⁶⁴.

9. Mențiunile trilingve

Pentru a proteja terții neavizați despre situația în care se află debitorul, legiuitorul a instituit, prin prevederile art. 45 din lege, obligativitatea mențiunilor trilingve. După rămânerea irevocabilă a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței toate actele și corespondența emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidator trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, în limbile română, engleză și franceză, mențiunea de insolvență, în insolvency, en procedure collective. **Obligația de consemnare se naște de la momentul în care hotărârea de deschidere a procedurii este irevocabilă și nu de la data pronunțării acesteia de către judecătorul-sindic.** Această obligație de consemnare revine debitorului, în situația în care acesta păstrează dreptul de a-și administra bunurile. În celelalte situații această obligație revine administratorului special.

¹⁶³ Art. 42 din lege acum abrogat.

¹⁶⁴ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 169.

Mențiunile trilingve diferă în funcție de procedura în care se află debitorul, de reorganizare judiciară sau simplificată. După intrarea în procedura reorganizării judiciare sau faliment, actele și corespondența vor purta, în condițiile art. 45 alin. 1 din lege, mențiunea în reorganizare judiciară, în judicial reorganization, en redressement, sau, după caz, în faliment, în bankruptcy, en faillite. După intrarea în procedura simplificată se va face, de asemenea, mențiunea în faliment, în bankruptcy, en faillite.

În situația în care persoanele desemnate de lege nu îndeplinesc obligativitatea consemnării mențiunilor trilingve, terții de bună-credință au dreptul să solicite despăgubiri. Prin terți de bună-credință, în accepțiunea legii, se înțelege terții care nu au cunoscut starea de insolvență a debitorului cu care au contractat. **Prejudiciile suferite de terții de bună-credință vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.**

10. Nulitatea actelor debitorului

Toate actele și operațiunile efectuate după deschiderea procedurii insolvenței vor trebui supuse autorizării judecătorului-sindic.

Nerespectarea acestei obligații atrage după sine nulitatea tuturor actelor, operațiunilor și plăților efectuate de debitor. Având în vedere caracterul concursual și egalitar al procedurii, în literatura de specialitate s-a susținut că sancțiunea este nulitatea absolută. Excepția salvagădării actelor, operațiunilor și plăților efectuate se întâlnește, pe lângă autorizarea judecătorului-sindic, și în cazul continuării desfășurării activității curente în conformitate cu prevederile art. 49 din lege¹⁶⁵. Astfel, pe perioada de observație, debitorul va putea să continue desfășurarea activităților curente și poate efectua plăți către creditorii cunoscuți, care se interesează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare, în sensul art. 28 alin. (1) lit. h), și nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

De precizat că actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile prevăzute mai sus vor putea fi autorizate în exercitarea atribuțiilor de supraveghere de administratorul judiciar. Acesta va convoca o ședință a Comitetului Creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia. De reținut că în cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de garanții, se va ține seama

¹⁶⁵ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 173.

de prevederile art. 39 referitoare la acordarea unei protecții corespunzătoare creanței garantate.

În situația în care se cere anularea unor acte juridice încheiate de debitor cu terțe persoane, este necesară citarea acestor persoane pentru ca hotărârea judecătorului-sindic să le fie opozabilă¹⁶⁶.

Pentru respectarea prevederilor cuprinse în alin. (1) al art. 46 din lege, debitorul și/sau, după caz, administratorul judiciar sunt obligați să întocmească și să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plățile și compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora precum și a datelor de identificare a co-contractanților.

Din aceste prevederi rezultă că judecătorul-sindic poate dispune, din oficiu, sancțiunea nulității. Această sancțiune poate fi cerută și de către orice persoană interesată care a consultat listele privind încasările, plățile și recompensele efectuate după deschiderea procedurii.

11. Ridicarea dreptului de administrare (art. 47 – 49)

Art. 3 pct. 30 din lege prevede că „mandatul administratorilor statutari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special.

Mandatul administratorului special se limitează la reprezentarea intereselor acționarilor/asociaților de la data ridicării dreptului de administrare. Încetarea mandatului impune obligația predării gestiunii. ”

Aceste prevederi sunt completate cu cele cuprinse în art. 47 din lege conform căroră „(1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare – constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea –; dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 28 alin. (1) lit. h) sau, după caz, ale art. 33 alin. (6), intenția de reorganizare judiciară.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul – sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condiția de exercitare a conducerii debitorului de către acesta.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

¹⁶⁶ A se vedea Curtea de apel Cluj, s. com., și de cont. adm., dec. nr. 584 din 8 aprilie 2003, BJ 2003, pag. 397, citată în I. Turcu, *op.cit.*, pag. 332.

(5) *Creditorii, Comitetul Creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului – sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.*

(6) *Judecătorul – sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, Comitetul Creditorilor și administratorul special.*

(7) *De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.”*

Și prevederile art. 107, statuează că: „(2) *Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul – sindic va pronunța dizolvarea societății debitor și va dispune: a)(...) ridicarea dreptului de administrare al debitorului(...);”*

Din analiza acestor texte de lege rezultă deci că ridicarea dreptului de administrare al debitorului și dizolvarea debitorului persoană juridică constituie un alt efect important al deschiderii procedurii insolvenței. Această stare de fapt și de drept va fi comunicată de către lichidator creditorilor notificați conform art. 61 din lege, debitorului, oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea de mențiuni.

Odată cu intrarea debitorului în procedura simplificată de faliment, aceștia i se ridică *ex lege* dreptul de administrare, constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea, fără a mai fi necesară formularea unei cereri în acest sens din partea creditorilor, a Comitetului Creditorilor, ori a administratorului judiciar.

Practic, deschiderea procedurii insolvenței are ca efect dezinvestirea debitorului. Cu excepțiile prevăzute de lege, aceeași este situația și în cazul bunurilor dobândite de debitor după deschiderea procedurii insolvenței.

În literatura de specialitate s-a arătat că ridicarea dreptului de administrare al debitorului privește și prerogativa sa de a sta în justiție, ca reclamant sau pârât, în ceea ce privește bunurile de care a fost desesizat¹⁶⁷.

Acțiunile pornite de debitor, în curs de judecată, trebuie să fie continuate de către administrator sau lichidator, la fel cum și acțiunile contra debitorului trebuie să fie îndreptate ori continuate contra lichidatorului sau administratorului judiciar, după caz. Aceași soluție se impune și cu privire la cererile de executare silită, inclusiv cererile de poprire¹⁶⁸.

Prin ridicarea dreptului de administrare al averii, debitorul nu devine un incapabil. În consecință, debitorul persoană fizică poate încheia orice acte cu

¹⁶⁷ I. Turcu, *op.cit.*, pag.335; I. Schiau, *op.cit.*, pag. 185; St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 175.

¹⁶⁸ I. Turcu, *op.cit.*, pag. 337.

caracter patrimonial sau nepatrimonial, cu excepția celor prin care se aduce atingere masei de bunuri care alcătuiesc fondul de comerț¹⁶⁹.

De precizat că ridicarea dreptului de administrare nu afectează cu nimic dreptul de proprietate al debitorului asupra bunurilor sale.

Odată cu desemnarea unui administrator judiciar, judecătorul-sindic va putea să ordone ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului, indicând în același timp și condiția de exercitare a conducerii debitorului de către acesta.

Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului, fără a fi necesară o hotărâre judecătorească în acest sens. Judecătorul-sindic este obligat însă să desemneze un lichidator care să exercite toate operațiunile specifice lichidării averii debitorului. Practic, după momentul ridicării dreptului de administrare al debitorului, mandatul administratorului special încetează, este suspendat, acesta având atribuții de reprezentare doar în ceea ce privește interesele asociaților/acționarilor, în timp ce întreaga activitate de coordonare a conducerii debitorului este preluată de lichidatorul numit sau judecătorul confirmat.

În cazul în care debitorul își păstrează dreptul de administrare dar se constată fie o pierdere continuă din averea debitorului, fie lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate, creditorii, Comitetul Creditorilor ori administratorul judiciar pot adresa oricând judecătorului-sindic o cerere pentru ridicarea dreptului de administrare al debitorului. Într-o astfel de situație, judecătorul-sindic este obligat să examineze această cerere, în termen de 15 zile de la primire, într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, Comitetul Creditorilor și administratorul special.

O situație cu totul specială o reprezintă finanțarea debitorului care a reținut dreptul de a se administra. În actuala reglementare, chiar dacă legea da posibilitatea în mod expres instanței de judecată să îi permită debitorului să își continue activitatea, fie chiar și sub supravegherea administratorului judiciar sau lichidatorului după caz, în realitate sunt puține stimulente pentru posibilități finanțatori de a pune la dispoziție lichidități unui debitor aflat în stare de insolvență. În consecință, singura posibilitate pentru extinderea creditării financiare sau comerciale a unui debitor după deschiderea procedurii de insolvență rezida în dobândirea de către finanțatorul post-insolvență a unei poziții privilegiate în ceea ce privește recuperarea creanțelor sale generale negarantate ulterioare procedurii insolvenței pe parcursul reorganizării sau procedurii de faliment. Totuși trebuie reținut faptul că aceste creanțe ulterioare insolvenței vor fi satisfăcute numai după acoperirea cheltuielilor administrative¹⁷⁰.

¹⁶⁹ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 175; N. Tândăreanu, *op.cit.*, pag. 119.

¹⁷⁰ Vezi art.123(3) din Lege.

De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activități care sunt necesare derulării operațiunilor de lichidare precum: stabilirea patrimoniului debitorului, vânzarea bunurilor și distribuirea creditorilor, în raport cu rangul de preferință, a sumelor obținute din operațiunea de vânzare.

Prin sentință sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al administratorului judiciar sau lichidatorului. Încălcarea acestor dispoziții ale judecătorul-sindic, atrage răspunderea patrimonială și administrativă a acestor bănci.

Prin prevederile art. 47 coroborate cu cele ale art. 49 din lege, legiuitorul a reglementat situația debitorului în **perioada de observație**. Astfel, art. 47 prevede că: „(7) *De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.*” Iar art. 49 „(1) *Pe perioada de observație, debitorul va putea să continue desfășurarea activităților curente și poate efectua plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, după cum urmează:*

b) *sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.*”

Ce este perioada de observație.

Care sunt activitățile comerciale curente în perioada de observație?

Perioada de observație este un element de noutate introdus de actuala reglementare legislativă. În perioada de observație, care poate fi de maxim 60 de zile, cuprinsă între data deschiderii procedurii generale și data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, data intrării în faliment, activitatea comercială continuă în interesul debitorului cu scopul de a contribui la redresarea acestuia. Reorganizarea nu poate fi concepută dacă debitorul nu își continuă operațiunile curente, deoarece oprirea totală a activității înseamnă practic falimentul.

Desigur că toți participanții la procedură debitor, creditorii, administrator, judecători își pun întrebarea ce este permis și ce nu este permis în perioada de observație, deoarece nu se poate face abstracție de starea de insolvență și de necesitatea protecției creditorilor.

Practic, în perioada de observație sunt analizate aspecte importante legate de activitatea debitorului, dintre care aș enumera: existența bunurilor în patrimoniu, posibilitatea identificării actelor constitutive sau contabile, ale administratorului, existența sediului și a conformității acestuia cu datele înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului, prezentarea de către debitor, în termenul legal a listei complete a tuturor bunurilor, incluzând toate conturile și băncile prin care își rulează fondurile, lista conținând numele și adresele creditorilor, lista activităților

curente pe care înțelege să le desfășoare în perioada de observație, declarația prin care înțelege să intre în procedura simplificată sau de reorganizare.

Așa cum am analizat mai sus¹⁷¹, pe durata perioadei de observație, debitorul poate să continue desfășurarea activităților sale curente, putând să efectueze inclusiv plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în exercitarea activității sale curente, fie sub supravegherea administratorului judiciar, în situația în care debitorul a formulat o cerere de reorganizare și nu i s-a ridicat dreptul de administrare, fie sub conducerea acestuia, în situația în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

Orice acte, plăți sau operațiuni, care depășesc cadrul celor mai sus menționate, vor putea fi autorizate, în exercitarea atribuțiilor de supraveghere, de către administratorul judiciar, care va convoca în acest scop ședința Comitetului Creditorilor pentru a supune aprobării cererea administratorului special într-un termen de maxim 5 zile de la data primirii acesteia. În situația în care se fac propuneri de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de garanții, trebuie să se țină cont de acordarea protecției corespunzătoare creanței garantate.

Ce se înțelege prin „condiții obișnuite de desfășurare a activității curente”? Articolul 3, punctul 14 din lege definește *activitățile comerciale curente ca reprezentând acele fapte de comerț și operațiuni financiare propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație, în cursul normal al comerțului său menționând, cu caracter generic, (a) „continuarea activităților contractate, conform obiectului de activitate; (b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora; (c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente.*”

Continuarea contractelor în curs de execuție, plata, în perioada de observație, doar a creanțelor născute din continuarea activității și neagravarea stării de insolvență constituie tot atâtea principii care stau la baza activităților curente care trebuie efectuate în această perioadă.

Prin contract în curs de execuție se înțelege orice contract a cărui executare nu a fost finalizată înainte de data deschiderii procedurii sau a cărui reziliere nu a fost pronunțată prin hotărâre definitivă. Cu alte cuvinte, legea exclude continuarea activității prin încheierea unor noi contracte, deoarece deschiderea procedurii de insolvență tinde să *înghețe* raportul dintre activ și pasiv, între creanțe și obligații, astfel cum acesta era la data deschiderii procedurii. Încheierea unor noi contracte poate fi însă o componentă a planului de reorganizare propus.

Art. 20 lit. j) din lege prevede printre atribuțiile stabilite de lege în sarcina administratorului judiciar și *menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor*. Astfel, în cadrul activităților de supraveghere sau de conducere a activității debitorului, administratorul judiciar va trebui să analizeze și contractele aflate în curs de execuție la data deschiderii procedurii. În funcție de analiza

¹⁷¹ A se vedea *infra*, pag. 106-107.

economică, de oportunitate, de interesul societății, de considerațiile financiare ale societății și de perspectiva reală a debitorului de a își aduce la îndeplinire obligațiile aflate în sarcina sa, administratorul judiciar are dreptul să mențină sau să denunțe contractele aflate în curs de execuție.

În practică¹⁷² se poate ivi următoarea situație și anume: la data deschiderii procedurii societatea aflată în insolvență s-a aprovizionat deja cu o cantitate însemnată de materii prime și/sau subansamble astfel încât executarea și livrarea produselor finite este importantă pentru obținerea de fonduri necesare continuării activității în scopul reorganizării judiciare. Dar decizia de reziliere poate conduce la înregistrarea în patrimoniu a unor stocuri greu vandabile care nu vor putea fi valorificate decât la prețuri de lichidare, sub prețul de achiziție, ceea ce înseamnă practic o pierdere în averea debitorului.

O altă ipoteză poate fi aceea a contractelor în care **prestația debitorului are un caracter intuitu personae**, sau **un pronunțat caracter de specificitate pe o piață restrânsă**, astfel că neexecutarea obligației poate îndreptăți cocontractantul la o acțiune în daune interese, chiar dacă plata acestora ar putea părea iluzorie.

Are co-contractantul dreptul să refuze executarea prestației sale pentru simplul motiv al deschiderii procedurii de insolvență dacă decizia administratorului judiciar este aceea de continuare a contractului?

Legea nu menționează expres obligația de continuare a contractului decât în sarcina furnizorilor de servicii în raport de care debitorul este consumator captiv (art. 38 din lege), dar care este soarta altor categorii de contracte ce cuprind în mod expres drept cauză de reziliere deschiderea procedurii de insolvență?

Având în vedere că unul dintre principiile de bază ale procedurii insolvenței este preeminența reorganizării, instanțele ar putea adopta soluția obligării co-contractantului ca, pe perioada de observație, să continue executarea contractului pentru a nu compromite șansa de reorganizare judiciară a debitorului¹⁷³.

Să luăm ipoteza unui contract de finanțare tip linie de credit semnat în preziua deschiderii procedurii. Poate banca refuza accesul la credit pe motivul constatării judiciare a stării de insolvență? Ce șansă de redresare poate avea debitorul în absența finanțării? Situată pe o poziție privilegiată în ordinea de plată a creanțelor, conform articolului 123 pct. 3 din lege, a creditorilor ce acordă credite în perioada de observație poate constitui o garanție și un argument în favoarea menținerii contractului, dar totodată același creditor poate refuza accesul la finanțare și poate invoca trecerea la faliment dacă consideră că situația societății debitor este definitiv compromisă¹⁷⁴.

¹⁷² A se vedea și C. Popa, *Activități comerciale curente în perioada de observație*, discurs prezentat la cursul de pregătire de la Mamaia, 2006.

¹⁷³ Idem.

¹⁷⁴ Idem nota subsol nr. 164.

În perioada de observație se vor plăti cu prioritate creanțele născute din continuarea activității, fiind interzisă plata creanțelor născute anterior deschiderii procedurii de insolvență.

Continuarea activității comerciale curente presupune, în mod logic, atât executarea contractelor în curs cât și plata creanțelor născute din executarea acestora. Nu se vor putea plăti creanțele născute anterior deschiderii procedurii deoarece acestea nu au fost definitiv stabilite prin tabelul prevăzut la art. 3 pct. 17 din lege, plata acestora urmând să fie făcută ori în conformitate cu planul aprobat, ori în procedura falimentului.

De la această regulă legea prevede o singură excepție în cuprinsul art. 39 lit. B) din lege. Conform acestor prevederi, judecătorul-sindic poate respinge cererea creditorului garantat de ridicare a suspendării formulate de creditor, dacă administratorul judiciar sau debitorul propune în schimb adoptarea unei sau mai multor măsuri menite să ofere protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

Această excepție de la regula concursualismului este motivată de către legiuitor de interesul păstrării bunului în patrimoniu atunci, când prin natura sa specifică, bunul în cauză este important în propunerea și reușita unui plan de reorganizare judiciară¹⁷⁵.

Exced limitele activității curente actele care depășesc limitele gestiunii curente și actele de dispoziție cu privire la bunurile debitorului. Constituie un act de gestiune curentă vânzarea produselor rezultate din executarea contractelor în curs sau vânzarea mărfurilor perisabile. Însa, vânzarea unor bunuri imobile sau mobile având o valoare importantă în averea debitorului, depășesc limitele activității curente. Motivația este aceeași: în perioada de observație se continuă activitatea anterioară deschiderii procedurii și nu pot fi efectuate operațiuni de lichidare a bunurilor din averea debitorului.

Sunt anumite operațiuni comerciale care depășesc limitele activității curente, spre exemplu operațiunile comerciale privind cesiunea unui fond de comerț sau aporturile în natură la capitalul social al unei alte societăți comerciale. Astfel de acte de dispoziție sunt de natură să scoată bunurile din patrimoniul debitorului

¹⁷⁵ Idem, nota subsol nr.148.

pentru o perioadă îndelungată sau chiar în mod definitiv. Cu toate acestea, potrivit art. 49 alin. 2 din lege, actele care depășesc limitele activității curente pot fi autorizate în exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către administratorul judiciar. Pentru autorizarea unor astfel de acte, judecătorul-sindic va convoca o ședință a Comitetului Creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia.

În practică, se poate ivi situația în care se poate aproba vânzarea unor bunuri care nu prezintă importanță pentru reușita unui plan de reorganizare judiciară, dacă în urma acestor operațiuni de vânzare pot fi obținute fonduri necesare continuării procedurii putând fi diminuate cheltuielile de conservare.

Constituirea de garanții în favoarea unor creditori pot, de asemenea, excede limitele activității curente, deoarece se încalcă principiul egalității de tratament, cu excepția cazului în care garanția este constituită în favoarea unui creditor care acordă credite pentru continuarea activității în perioada de observație și de reorganizare judiciară pe bază unui plan de reorganizare.

Exercitarea activității curente în perioada de observație poate fi efectuată în mod direct de către debitor, sub supravegherea administratorului judiciar, sau poate fi exercitată de către administratorul judiciar în cazul în care, prin sentința de deschidere a procedurii, se ridică dreptul de administrare al organelor de gestiune ale societății.

În cazul în care, prin sentința de deschidere a procedurii insolvenței, nu se ridică dreptul de administrare organelor de conducere ale debitorului, acestea pot efectua toate actele de gestiune curentă fără a încălca interdicțiile sau condiționările prevăzute de lege.

Administratorul judiciar efectuează numai supravegherea modului de gestionare a patrimoniului în interesul creditorilor, supraveghere ce vizează nu numai legalitatea dar și oportunitatea actelor de comerț. Obstrucționarea administratorului judiciar în exercițiul atribuțiilor de supraveghere poate conduce la sesizarea judecătorului-sindic cu o cerere de ridicare a dreptului de administrare.

Acordarea administratorului judiciar a dreptului de conducere, în tot sau în parte a activității debitorului este cel mai adesea dispusă pentru a sancționa un management defectuos și pentru a proteja interesele creditorilor, dar, în practică, este dificil de imaginat că partenerii de afaceri vor dori să continue executarea contractelor în cursul unei proceduri judiciare, având în față un alt reprezentant decât cel cu care au contractat.

Sancțiunea nerespectării condițiilor prevăzute de lege poate avea un caracter civil sau penal.

Potrivit art. 46 din lege în afară de cazurile prevăzute de articolul 49 (autorizarea de către administratorul judiciar cu aprobarea Comitetului Creditorilor) sau a celor autorizate de judecătorul sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii insolvenței sunt nule.

Prin urmare, actele de gestiune, actele de dispoziție și plățile ce depășesc limitele activității comerciale curente, efectuate de debitor fără autorizarea administratorului judiciar sau a judecătorului-sindic sunt lovite de nulitate absolută. Nulitatea poate fi invocată de orice persoană interesată până la data închiderii procedurii insolvenței, deoarece ulterior acestei date organele care aplică procedura au fost descărcate de obligații, cu această ocazie încetând și capacitatea de exercițiu a debitorului.

Potrivit art. 143 alin. (2) lit. c) al legii, înstrăinarea, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență, a unor bunuri din averea debitorului constituie înfracțiunea de bancrută frauduloasă. Sancțiunea poate fi aplicată oricărei persoane care exercită în numele debitorului acte de gestiune sau acte de dispoziție în fraudă creditorilor și atrage răspunderea patrimonială pentru prejudiciul produs creditorilor¹⁷⁶.

Până la recente modificări legislative¹⁷⁷, deschiderea procedurii insolvenței producea efecte și asupra actelor juridice în privința opozabilității față de terți. În acest sens, art. 50 din lege¹⁷⁸ prevedea că dacă la data deschiderii procedurii insolvenței un act juridic nu devenise opozabil terților, înscrierile, transcrierile, intabulările și orice alte formalități specifice necesare acestui scop, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect față de masa creditorilor, cu excepția cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanța, autoritatea ori instituția competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței. Trebuie menționat că, și în situația în care se realizează opozabilitatea actelor ale căror cereri sau sesizări au fost depuse la autoritatea competentă, în ziua premergătoare deschiderii procedurii, ele sunt supuse anulării în condițiile art. 78 și urm. din lege. Cu alte cuvinte, în ceea ce privește perfectarea drepturilor și intereselor creditorilor sau ale altui deținător terț, înainte de modificările din anul 2009, legea insolvenței considera drepturile constituite anterior deschiderii unei acțiuni de insolvență și neperfectate în conformitate cu diferitele cerințe de perfectare până la data deschiderii, ca nefiind opozabile adunării creditorilor și administratorului judiciar. Astfel, efectele erau drastice deoarece, de exemplu, o ipotecă constituită dar neperfectată înainte de deschiderea unei acțiuni de insolvență ducea la declararea doar ca o creanță negarantată a creanței garantate de acea ipotecă.¹⁷⁹ Dar, așa cum am arătat mai sus, prin recente modificări legislative articolul 50 a fost abrogat în integralitatea sa. Cu toate acestea, este discutabil dacă această modificare va încuraja în fapt tranzacțiile privilegiate dintre debitori și creditorii negarantați prin intermediul constituirii de garanții reale care vor fi perfectate ulterior deschiderii insolvenței.

¹⁷⁶ Idem *nota subsol nr. 148*.

¹⁷⁷ O.U.G. nr.173/2008 astfel cum a fost introdus în art. 1. pct. 10 din Legean nr.277/2009.

¹⁷⁸ Actualmente abrogat.

¹⁷⁹ Vezi Legea insolvenței (versiunea anterioară modificărilor din 2009), art. 50.

12. Situația contractelor financiare calificate

Art. 51 din lege prevede că orice transfer, îndeplinire a unei obligații, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate¹⁸⁰, precum și orice acord de compensare bilaterală¹⁸¹, sunt valabile, pot fi executate și/sau opuse unui co-contractant insolvent ori unui garant insolvent al unui co-contractant. Acestea sunt recunoscute ca bază de înscriere a creanței în procedurile prevăzute de lege.

Singura obligație a unei părți din contract va fi de a presta (echivalentul) obligația (suma de plată sau obligația de a face) neta rezultată în urma nettingului către co-contractantul sau, numai dacă există în cuprinsul contractului ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, în condițiile art. 51 alin.(2) din lege.

De asemenea, singurul drept al unei părți din contract va fi acela de a primi (echivalentul) dreptul (suma de plată sau obligația de a face) net care rezultă în urma nettingului de la co-contractantul său, dacă există în cuprinsul contractului ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, în condițiile art. 51 alin (3) din lege.

Organele care aplică procedura insolvenței nu pot împiedica încetarea contractului financiar calificat sau accelerarea îndeplinirii obligațiilor de plată ori îndeplinirea obligațiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unuia ori a mai multor contracte financiare calificate, având ca temei un acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting, conform prevederilor cuprinse în art. 52 alin. (4) din lege.

Cu excepția dovedirii intenției frauduloase a debitorului în sensul art. 80 alin. (1) lit. g) din lege, nici un lichidator sau, după caz, nici o instanță judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizat în baza unui contract financiar calificat, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (5) din lege.

¹⁸⁰ În accepțiunea legii prin *contract financiar calificat* se înțelege orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate (art. 3 pct. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței).

¹⁸¹ Art. 3 pct. 34 din Legea nr. 85/2006 prevede că prin *acord de compensare bilaterală* știut și sub denumirea de *netting* se înțelege: a) orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate („acord master de netting”); b) orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting („acord master-master de netting”); c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting.

13. Compensarea creanțelor

În general, compensația și operațiunile de compensare (cunoscute și sub denumirea de netting-ul) reprezintă instrumentele legale care pot oferi un anumit nivel de garanție participanților la tranzacții bilaterale sau multilaterale. Practic sunt doar două situații în care apar, de regulă, compensația sau operațiunile de compensare (netting-ul), incluzând compensația în contextul insolvenței. Prima situație implică o compensare a obligațiilor a două sau mai multe părți în eventualitatea unei ipoteze „*plain vanilla*” contractuale sau necontractuale. Cea de a doua situație se referă la compensarea și operațiunile de compensare a obligațiilor financiare a două sau mai multe părți ale unui acord financiar, după cum este definit acesta în conformitate cu Directiva privind contractele de garanție financiară și cu reglementările române aplicabile de implementare a acesteia. În ceea ce privește compensarea creanțelor în procedura insolvenței numai efectele compensației legale sunt recunoscute în mod expres. Ca regula generală, legea română consideră compensația legală un instrument automat și prestabilit, care operează numai în ceea ce privește creanțele anterioare falimentului și numai cu privire la cele care sunt (i) necontestate, (ii) scadente și (iii) lichide¹⁸². În procedura insolvenței, deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legala sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii.

Rezultă că invocarea compensației, ca mod de stingere a obligațiilor, în condițiile art. 52 din lege constituie o excepție de la regula instituită de art. 36 din lege, potrivit căreia, de la data deschiderii procedurii, se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor, asupra debitorului sau bunurilor sale. Cu alte cuvinte, deschiderea procedurii de insolvență nu împiedică stingerea reciprocă a obligațiilor debitorului și creditorului, prin compensație. Trebuie menționat însă că prevederile art. 52 din lege reglementează situația compensației legale nu și a compensației convențională și judecătorească. Astfel, în lipsa altor dispoziții exprese, în situația compensației legale se vor aplica regulile prevăzute la art. 1144 C. civ., potrivit căruia compensația operează de drept, în puterea legii, chiar și atunci când debitorii nu au cunoștință despre această situație, cele două datorii stingându-se până la concurența cotizațiilor lor respective¹⁸³.

¹⁸² Vezi Codul Civil, art. 1144 și 1145. De reținut ca toate celelalte tipuri de compensație, în speță compensația contractuală și compensația judiciară, care apar acolo unde oricare dintre condițiile stipulate de testul de compensație legală nu sunt îndeplinite, sunt admisibile într-un mod discutabil din punct de vedere legal în contextul unei ipoteze care exclude creanțele concurente garantate încrucișate ale altor creditori împotriva aceluiași debitor, în afara contextului insolvenței.

¹⁸³ St. D. Cârpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 184.

Pentru a opera compensația legală, în literatura de specialitate¹⁸⁴ s-a afirmat că trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

a) **reciprocitatea obligațiilor.** Această condiție impune ca ambele creanțe să existe între aceleași persoane, care să fie, în același timp, creditor și debitor, una față de cealaltă.

b) **creanțele să aibă ca obiect bunuri fungibile,** aceasta deoarece, prin compensație, cei doi creditori reciproci trebuie să fie în situația în care ar fi fost dacă s-ar fi făcut plata.

c) **creanța ce urmează a se compensa să fie certă, lichidă și exigibilă.** În consecință, dacă sunt îndeplinite aceste cerințe, creditorul poate invoca compensația creanței sale cu cea a debitorului asupra sa¹⁸⁵.

14. Regimul juridic al bunurilor înstrăinate de administratorul judiciar sau de lichidator în procedura insolvenței

Art. 53 din lege reglementează regimul juridic al bunurilor debitorului vândute în cadrul procedurii insolvenței. **Bunurile astfel dobândite sunt libere de orice sarcini cum ar fi de exemplu ipotecă, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asiguratorii.** Practic această regulă este aceeași ca și în cazul bunurilor dobândite de către adjușcători în procedura de executare silită. În acest sens, art. 518 alin. (2) C. proc. Civ. prevede că de la data intabulării, imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță, creditorii putându-și realiza aceste drepturi numai din prețul obținut. Art. 449 C. proc. civ. arată că în situația în care bunurile mobile sunt vândute în condițiile executării silite, nu este admisibilă nici o cerere de desființare a vânzării împotriva terțului adjușcător, care a plătit prețul, în afară de cazurile în care există fraudă din partea acestuia.

15. Prezentarea raportului de 30 de zile de către administratorul judiciar, cu propunerea privind procedura care va fi urmată

Raportul pe care administratorul judiciar este ținut să îl întocmească în maximum 30 de zile de la desemnarea sa, reprezintă prima analiză efectuată de către acesta asupra situației economice și juridice a debitorului. Cu alte cuvinte, scopul acestui raport este de a analiza situația patrimonială a debitorului în vederea propunerii continuării perioadei de observație sau de intrare în procedura simplificată.

În literatura de specialitate¹⁸⁶, pe bună dreptate s-a apreciat că, având în vedere caracterul imperativ al normei legale, obligația administratorului judiciar

¹⁸⁴ C. Stănescu, C. Bârsan, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, ed. a VIII-a, 2002, pag. 396-397; L. Pop, *Teoria generală a obligațiilor*, 2000, pag. 489.

¹⁸⁵ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 184.

¹⁸⁶ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 187.

de a elabora raportul rezultă *ex lege* și trebuie îndeplinită chiar dacă judecătorul-sindic omite să pună în vedere administratorului judiciar acest lucru prin încheierea prin care acesta a fost desemnat administrator judiciar.

La raport vor fi anexate, în scopul efectuării probei, toate actele și documentele doveditoare, ținând cont și de faptul că sentința judecătorului-sindic de intrare a debitorului în procedura simplificată va fi întemeiată atât pe susținerile dovedite ale administratorului judiciar, cât și pe cele ale părților interesate, respectiv ale creditorilor, care au depus cererile introductive, și ale debitorului (prin administratorul special, în cazul persoanelor juridice), notificati anterior ședinței publice convocate în acest sens în maximum 20 de zile de la primirea raportului administratorului judiciar. Se remarcă că în situația în care administratorul judiciar propune continuarea perioadei de observație, această propunere nu este supusă dezbaterii părților în ședința publică.

16. Reconstituirea documentelor debitorului

Art. 55 din lege reglementează că: „*Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b) – e) și i)*¹⁸⁷ *nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului.*”

Prevederile art. 55 din lege sunt aplicabile atât în situația deschiderii procedurii insolvenței la solicitarea creditorilor cât și la solicitarea debitorului. Finalitatea acestor dispoziții constă în respectarea principiului administrării cu celeritate a procedurilor în care astfel de debitori sunt implicați și, implicit, salvarea cheltuielilor pe care le implică procedurile de faliment, dar și a timpului astfel alocat.

Coroborarea sistematică a dispozițiilor legale indică faptul că neconformarea debitorului la obligațiile sale va avea ca efect pronunțarea, de către judecătorul-sindic, a încheierii, sentinței, după caz, privind intrarea acestuia în procedura simplificată de faliment.

Având în vedere importanța documentelor prevăzute la lit. b), c), d) și e) ale art. 28 alin. (1) pentru derularea în bune condiții a procedurii, nedepunerea acestora de către debitor la dosarul cauzei va avea următoarele efecte:

- obligația de reconstituire, de către lichidator, în măsura posibilului, a actelor, documentelor, informațiilor aparținând debitorului, cheltuielile aferente fiind suportate din averea debitorului;

¹⁸⁷ Aceste documente sunt: „.... b) o listă completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate; e) o listă a activităților curente pe care intenționează să le desfășoare în perioada de observație; i) o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității.

- stabilirea de către judecătorul-sindic, în sarcina creditorului declanșator sau a administratorului judiciar desemnat, a unei serii de îndatoriri în ceea ce privește prezentarea probelor cu înscrisuri, relații scrise, solicitarea la interogatoriu a persoanelor identificate ca făcând parte din administrația societății și solicitarea asistenței și concursului acestora la efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei;
- posibilitatea solicitării, de către administratorul judiciar, a oricăror informații necesare de la autoritățile care dețin sau ar putea să dețină informațiile solicitate.

Trebuie menționat că în aplicarea coroborată a prevederilor mai sus indicate, nu interesează dacă debitorul este persoană fizică sau juridică sau dacă acesta se încadrează și în celelalte criterii prevăzute la art. 1 alin. (2) din lege.

Pentru elaborarea înscrisurilor și documentelor prevăzute de lege, administratorul judiciar poate folosi orice fel de probe. De reținut că, în conformitate cu prevederile art. 147 din lege, refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului executiv, ori al reprezentantului legal al debitorului persoana juridică, de a pune la dispoziția judecătorului-sindic, administratorului judiciar sau lichidatorului a acestor documente, ori împiedicarea cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

17. Îndatoririle privind probele

În vederea respectării principiului celerității procedurii simplificate, art. 56 din lege prevede că, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvență sau administratorul judiciar desemnat, instanța poate stabili, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea probelor cu înscrisuri, relații scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din administrația societății, poate solicita asistența și concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

18. Comunicarea actelor de procedură atunci când debitorul nu mai desfășoară activitate

În conformitate cu prevederile art. 57 din lege, în cazul în care debitorul aflat în procedura insolvenței nu mai deține nici un bun în patrimoniu, ori actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite, administratorul nu poate fi găsit, sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului, ori debitorul nu a prezentat documentele prevăzute de lege, comunicarea sau notificarea oricărui act de procedură, față de debitor, se va efectua numai prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență. De precizat ca aceste prevederi se aplică numai față de debitor, ceilalți participanți la procedură

fiind citați în conformitate cu prevederile art. 7 din lege și nu doar prin Buletinul procedurilor de insolvență.

19. Solicitarea de informații referitoare la starea debitorului

Potrivit art. 58 din lege, administratorul judiciar are obligația de a solicita de la autoritățile competente, relații privind sediul social al debitorului, date privind administrația societății debitoare, relații privind bunurile patrimoniale și documentele privind activitatea societății debitoare de la autoritățile care dețin sau ar putea să dețină informațiile solicitate. În situația în care autoritățile refuză sau întârzie comunicarea datelor solicitate, în conformitate cu art. 108 a alin. (2) lit. f) și urm. judecătorul-sindic are dreptul să dispună obținerea datelor privind activitatea debitorului.

20. Raportul de 60 de zile și aprobarea lui de către adunarea creditorilor

Art. 59 din lege prevede obligația administratorului judiciar, sau după caz a lichidatorului, în cazul procedurii simplificate, de a întocmi și supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea sa, **un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă această situație.**

Este important de reținut că momentul procedural de la care se calculează termenul de 60 de zile, este acela al desemnării administratorului judiciar sau al lichidatorului, după caz, și nu de la data depunerii raportului consacrat de art. 54 din lege ori de la data instituirii procedurii simplificate.

Stabilirea cauzelor și împrejurărilor care au determinat apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, prezintă o importanță deosebită în procedura de atragere la răspundere a membrilor organelor de conducere a debitorului, în temeiul art. 138 și urm. din lege. Aceasta ar contribui la instituirea măsurilor asigurătorii și ar justifica, totodată, aceste măsuri, în temeiul art. 141 și urm. din lege.

Astfel, este recunoscut faptul că raportul administratorului judiciar întocmit în conformitate cu prevederile art. 59 din lege, este cel mai detaliat material cuprinzând cauzele și împrejurările insolvenței debitorului, reprezentând în același timp și un important mijloc de probă pentru atragerea răspunderii persoanelor reglementate în art. 138 din lege.

În situația în care judecătorul-sindic a dispus intrarea în procedura simplificată, în conformitate cu prevederile art. 54 din lege, raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvența debitorului, incluzând persoanele vinovate, este întocmit de către lichidator.

Alin. (2) al art. 59 din lege prevede că raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activității debitorului. Dacă nu sunt posibilități reale de reorganizare viabilă a debitorului, acest raport va cuprinde

motivele care nu permit reorganizarea putându-se propune intrarea în procedura falimentului.

Dacă prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie cel propus de debitor, dacă, la cererea debitorului, colaborează la întocmirea acelui plan, ori dacă intenționează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul ori mai mulți creditori.

În situația în care se propune intrarea debitorului în procedura falimentului, această propunere trebuie supusă aprobării adunării generale a creditorilor cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 60 alin. (2) din lege conform căroră adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar prin votul titularilor a cel puțin 2/3 din creanțele prezente la vot¹⁸⁸.

În cazul în care raportul administratorului judiciar va face propunerea de intrare în faliment, judecătorul-sindic va dispune publicarea unui anunț referitor la raportul administratorului judiciar în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare, administratorul judiciar va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment. De asemenea, trebuie remarcat faptul că administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la art. 59 alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Legea obligă depunerea unei copii a raportului administratorului-judiciar la grefa tribunalului investit cu soluționarea procedurii, la registrul comerțului sau, după caz, la registrul în care este înmatriculat debitorul. De asemenea, o copie după raport va fi comunicată debitorului. Nu este obligatorie comunicarea unei copii după raport creditorilor înscrși în masa credală. Aceștia au posibilitatea consultării raportului, fie la grefa tribunalului, fie la sediul administratorului judiciar¹⁸⁹.

21. Aprobarea hotărârii adunării creditorilor privind intrarea în faliment a debitorului

În conformitate cu prevederile art. 60 din lege, propunerea privind intrarea în faliment a debitorului în procedura generală este supusă aprobării adunării generale a creditorilor. În consecință, autorizarea propunerii de intrare în faliment este de competență adunării generale a creditorilor și nu a

¹⁸⁸ De remarcat ca indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, detinând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar de creanțe, își anunța intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

¹⁸⁹ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 196.

Comitetului Creditorilor¹⁹⁰. Administratorul judiciar are obligația de a-i informa pe creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedura generală. Rezultă deci că creditorii nu trebuie să fie neapărat prezenți în adunare pentru a vota, votul lor putând să fie exprimat și în afara acestei adunări.

Decizia de intrare în faliment a debitorului în cadrul procedurii generale va fi luată în situația în care adunarea generală a creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar cu cel puțin doua treimi din creanțele prezente la vot.

În literatura de specialitate¹⁹¹ s-a sesizat pe bună dreptate că prima teză a alin. (2) a art. 60 din lege nu este conformă cu alin. (1) sub aspectul modalităților de votare. În timp ce alin. (1) vorbește despre „voturile valabile primite în scris”, alin. (2) vorbește de „creanțele prezente la vot”, de unde concluzia că toate voturile ar trebui exprimate în ședința adunării generale a creditorilor. O astfel de interpretare ar conduce însă la o soluție excesivă și extrem de formalistă, motiv pentru care în literatura de specialitate¹⁹² s-a susținut, propunerea, cu care sunt de acord, că poziția creditorilor poate fi exprimată și în afara adunării generale a creditorilor. Această propunere se întemeiază și pe faptul că ceea ce contează mai mult este procentul creanțelor titularilor care au cerut falimentul și mai puțin modul în care s-a realizat. Astfel, la stabilirea procentului trebuie luat în calcul și cererile creditorilor care au solicitat instituirea falimentului, chiar dacă nu au fost prezenți la adunare¹⁹³.

Indiferent de rezultatul votului, propunerea de intrare în faliment nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar de creanțe, își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare judiciară a debitorului. Observăm că nu este necesară nici întocmirea și nici depunerea planului de reorganizare, fiind suficientă doar anunțarea intenției de a depune un plan de reorganizare pentru evitarea falimentului. De remarcat că nici de această dată nu contează natura sau izvorul creanțelor pentru stabilirea procentului de 20% reglementat de norma legală¹⁹⁴, judecătorul – sindic neputând interveni în această cauză.

În situația în care adunarea generală a creditorilor aprobă propunerea administratorului-judiciar de intrare în faliment a debitorului, judecătorul-sindic,

¹⁹⁰ Idem.

¹⁹¹ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 197 și urm.

¹⁹² Idem note subsol nr. 161.

¹⁹³ Idem note subsol nr. 161.

¹⁹⁴ Idem note subsol nr. 161

va decide, prin sentință, intrarea în faliment a debitorului cu respectarea condițiilor art. 107 alin. (1) lit. D din lege¹⁹⁵.

Cu excepția infracțiunii de fraudă, judecătorul-sindic nu poate schimba decizia adunării generale a creditorilor. Dacă există creditori care și-au manifestat intenția de a propune un plan de reorganizare și creanțele lor reprezintă cel puțin 20% din totalul creanțelor cuprinse în tabelul preliminar, nu se mai justifică convocarea adunării generale a creditorilor pentru votarea propunerii de intrare în faliment, caz în care administratorul judiciar nu va mai face astfel de propuneri.

Dacă judecătorul-sindic a admis în cauza un plan de reorganizare judiciară, administratorul judiciar nu va mai face propunerea de intrare în procedura falimentului, situație în care nu mai este necesară convocarea adunării generale a creditorilor.

Primele măsuri consecutive deschiderii proceduri insolvenței; măsuri ulterioare deschiderii procedurii insolvenței

Secțiunea a 3-a din Capitolul III intitulată „Primele măsuri” cuprinzând art. 61-76 reglementează primele măsuri consecutive și măsurile ulterioare deschiderii procedurii insolvenței reprezentând practic modul de constituire al masei credale.

Notificarea

Art. 61 prevede că *„(1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art. 28 alin. (1) lit. c) ori, după caz, în condițiile art. 32 alin. (2), debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat sau înregistrat, pentru efectuarea mențiunii.*

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) a art. 61 din lege se va realiza conform prevederilor Codului de procedură civilă și se va publica, totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație și în Buletinul procedurilor de insolvență.”

În ceea ce privește conținutul său, **art. 62 din lege prevede că:** *„(1) Notificarea va cuprinde:*

a) termenul limită de depunere, de către creditori, a opozițiilor la sentința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în

¹⁹⁵ „Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau după caz, prin încheiere, în condițiile art. 32, intrarea în faliment în următoarele cazuri: (...) D. a fost aprobat raportul administratorului – judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 54 alin. (5) sau art. 60 alin. (3).

condițiile art. 32 alin. (1), precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăși 30 de zile pentru procedura generală sau, respectiv 15 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile în cazul procedurii generale și, respectiv, 15 zile în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării generale a creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c).

(2) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul – sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) cu maximum 30, 15, respectiv 15 zile.”

Rezultă deci că, în urma deschiderii procedurii insolvenței asupra debitorului, administratorul judiciar dispune trimiterea unei notificări tuturor creditorilor cunoscuți, oficiului registrului comerțului ori după caz a registrului societăților agricole precum și altor registre unde debitorul este înmatriculat sau înregistrat pentru efectuarea mențiunii.

Prevederile coroborate ale art. 61 alin. (1) și art. 62 alin. (1) și (2) din lege sunt incidente și debitorilor care urmează să între în procedura simplificată, exclusiv în ipoteza în care procedura generală a fost deschisă la cererea creditorilor, în condițiile art. 54 alin. (5) din lege¹⁹⁶. Aceste prevederi se aplică în

¹⁹⁶ Art. 54 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței: „.... (1) administratorul judiciar va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în procedura generală. (2) raportul va indica dacă debitorul se încadrează în criteriile prevăzute la art. 1 alin. (2) și, în consecință, trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta lege, caz în care va cuprinde documentele doveditoare și propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au depus cerere introductivă și debitorului, prin administratorul special, depunând la instanță, odată cu cererea, dovadă îndeplinirii procedurii de notificare. (3) judecătorul-sindic va supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului, în procedura simplificată, dezbaterii părților într-o ședință publică care va avea loc în maximum 20 de zile de la primirea raportului administratorului judiciar. (4) în cadrul ședinței de judecată prevăzute la alin. (3), judecătorul – sindic, după ascultarea

mod alternativ, în perioada de observație, până la momentul pronunțării, de către judecătorul-sindic, a sentinței privind intrarea debitorului în procedura simplificată de faliment, moment în care vor fi incidente prevederile art. 109 alin. (1) și (2) din lege¹⁹⁷.

Pentru respectarea principiului privind transparența procedurii instituite împotriva debitorului și a opozabilității față de terți, notificarea comunicată de către administratorul judiciar, creditorilor, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole sau altor registre se va face cu celeritate. Scopul notificării constă în efectuarea, în registrele specificate, a mențiunii privind deschiderea procedurii insolvenței și, totodată de publicitate a stării debitorului. Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar sau lichidatorul va trimite instanțelor, autorităților ori instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe sentința de deschidere a procedurii insolvenței, spre a face mențiune¹⁹⁸.

Pentru creditorii cu sediul sau domiciliul în străinătate notificarea se va face reprezentanților acestora din țară. În cazul în care creditorii străini nu au

părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii. (5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin. (4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeași sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art. 107 alin. (1) lit. D din lege”

¹⁹⁷”Art. 109 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței: „(1) în cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului și, în cazul debitorului persoana juridică, ridicarea dreptului de administrare și dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificați conform art. 61, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 62 alin. (2), a termenelor de afișare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. c), și definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor. (2) în cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 54 alin. (4), debitorul aflat în faliment prin procedura simplificată și-a continuat activitatea, lichidatorul va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deținând creanțe asupra debitorului, având prioritate conform dispozițiilor art. 123 pct. 2, născute în perioada de observație, solicitându-se să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de creanță însoțite de documente justificative. Notificarea va cuprinde și termenele de afișare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. art. 62 alin. (1) lit. c), și de definitivarea tabelului de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. d), așa cum au fost cuprinse și în notificarea prevăzută la art. 61 alin. (1) sau la alin. (1) al prezentului articol, după caz. Dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 61 se aplică în mod corespunzător”.

¹⁹⁸ Art. 63 din Legea nr. 83/2006 privind procedura insolvenței.

reprezentanți în țară, aceștia vor fi citați cu respectarea prevederilor art. 7 din lege¹⁹⁹ și a art. 87 pct. 8 din Cod. Proc. Civ.²⁰⁰.

Pct. 3 al art. 61 din lege prevede obligativitatea ca în toate cazurile, **notificarea deschiderii procedurii insolvenței** să se realizeze după regulile Codului de procedură civilă plus publicarea, pe cheltuiuala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație și în Buletinul procedurilor de insolvență.

Rezultă că **cele trei cerințe ale efectuării notificării sunt cumulative**. Neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă (spre exemplu publicarea într-un ziar local) atrage sancțiunea nulității, putând fi invocată de orice persoană interesată. Ca efect al nulității, administratorul judiciar va trebui să repete notificarea în concordanță cu prescripțiile normei legale în discuție²⁰¹.

Conținutul notificării:

Potrivit art. 62 din lege, notificarea va cuprinde:

(1) a) termenul limită de depunere, de către creditori, a opozițiilor la sentința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 32 alin. (1) din lege, precum și termenul de soluționare a opozițiilor²⁰², care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăși 30 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 15 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b) a art. 62 din lege;

d) termenul de definitivare a tabelului de creanțe, care nu va depăși 30 de zile în cazul procedurii generale și, respectiv, 15 zile în cazul procedurii simplificate,

¹⁹⁹ Art. 7 alin. (1) din legea nr. 83/2006 privind procedura insolvenței : „citarea părților, precum și comunicare oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat în forma electronică”.

²⁰⁰ Art. 87 pct. 8 Cod Proc. Civ.: „în cazul în care prin tratate sau convenții internaționale la care este parte România sau prin acte normative speciale nu se prevede o altă procedură, cei care se află în străinătate, având domiciliul sau reședința cunoscută, vor fi citați printr-o citație trimisă cu scrisoare recomandată, cu dovadă de primire”.

²⁰¹ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 199.

²⁰² Pentru soluționarea opozițiilor formulate, administratorul judiciar, debitorul și creditorii vor fi citați.

de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c) a art. 62 din lege;

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării generale a creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c) a art. 62 din lege;

(2) în funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) cu maximum 30, 15, respectiv 15 zile.

Se observa că în procedura simplificată, termenele pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor, precum și termenele pentru definitivarea tabelului creanțelor sunt reduse la jumătate față de termenele din procedura generală, în mod corespunzător.

Astfel, în procedura simplificată, termenul pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului este de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, în mod similar procedurii generale. Termenul pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor nu va depăși 15 zile de la expirarea termenului pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului.

În ceea ce privește termenul pentru definitivarea și afișarea tabelului creanțelor, în procedura simplificată acesta nu va depăși 15 zile de la expirarea termenului pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor.

Termenul de realizare a operațiunilor specificate în art. 62 din lege diferă în funcție de procedura incidentă. Astfel, pentru procedura generală este prevăzut un termen de 30 de zile, în timp ce pentru procedura simplificată sunt prevăzute 15 zile. Ambele termene curg de la expirarea celor 60 de zile de la data deschiderii procedurii. Rezulta deci ca termenul de verificare al creanțelor, de întocmire, de afișare și de comunicare a tabelului preliminar de creanțe este de maximum 90 de zile de la deschiderea procedurii insolvenței pentru procedura generală și de maximum 75 de zile pentru procedura simplificată²⁰³.

Prima ședință a adunării creditorilor va fi convocată în termen de maxim 5 zile de la expirarea termenului de verificare a creanțelor și întocmire a tabelului preliminar al creanțelor, deci anterior definitivării tabelului de creanțe.

Înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor

Cu excepția salariatilor ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile ale debitorului²⁰⁴, toți

²⁰³ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 202.

²⁰⁴ Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, publicată în M.Of. nr. 453 din 25 mai 2006 și care va intra în

ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în sentința de deschidere a procedurii. Cererile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului²⁰⁵.

Așa cum s-a precizat și în literatura de specialitate, din prevederile legii rezultă că vor putea participa la distribuirea sumelor din averea debitorului, doar creditorii care au formulat cerere de admitere a creanțelor²⁰⁶. Cu atât mai mult cu cât art. 146 din lege prevede fără echivoc că se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la un an sau cu amendă, fapta unei persoane care, în nume propriu sau prin persoane interpușe, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului.

Titularii acțiunilor la purtător pot introduce, de asemenea, cerere de admitere a creanțelor.

Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

Când am vorbit de caracterele procedurii insolvenței am menționat că procedura insolvenței are caracter concursual, colectiv și egalitar. Aceste caracteristici au ca efect posibilitate de a satisface toate creanțele, inclusiv cele afectate de modalități, termene sau condiții. Astfel, creanțele nescadente sau cele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise provizoriu la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuirea de sume în cuantumul prevăzut de lege. De precizat că în conformitate cu prevederile art. 128 din lege, pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial sau cu creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la o bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită.

Art. 64 alin. (1) pct. 5 din lege asimilează ca fiind considerate creanțe sub condiție și acele creanțe care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui codebitor principal.

vigoare la data de 1 ianuarie 2007, reglementează condițiile privind constituirea, gestionarea, utilizarea și controlul fondului de garantare ce va asigura plata creanțelor salariale ce rezultă din contractele individuale de muncă și din contractele colective de muncă, încheiate de salariați cu angajatorii, împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești de deschidere a procedurii insolvenței și față de care a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare.

²⁰⁵ În literatura de specialitate a fost criticat pe bună dreptate termenul de „grefă”. În practică, „grefa tribunalului” nu există ca un compartiment funcțional de sine stătător. Tabelele sunt lăsate spre consultare la arhiva instanțelor. Pentru detalii a se vedea I. Turcu, *op. cit.*, pag. 342.

²⁰⁶ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op. cit.*, pag. 205.

Așa cum s-a susținut și în literatura de specialitate²⁰⁷, consider ca odată cu intrarea în faliment, toate creanțele ar trebui să devină exigibile pentru a participa la distribuire.

În ceea ce privește cererea de admitere a creanței, aceasta este practic o cerere de chemare în judecată de drept comun.

Astfel cererea de admitere a creanței va cuprinde informațiile prevăzute în art. 65 alin. (1) din lege și anume:

- a) numele și denumirea creditorului;
- b) domiciliul și sediul;
- c) suma datorată;
- d) temeiul creanței;
- e) mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții de care se bucură creanța.

La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții. Dacă aceste documente sunt titluri de valoare la ordin sau la purtător, posesorii acestor titluri de valoare pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Într-un asemenea caz, administratorul judiciar va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora. Originalele vor fi prezentate din nou la orice repartiție de sume între creditori, precum și la exercitarea votului în adunarea generală a creditorilor.

În practica judiciară s-a ivit problema înregistrării cererii creditorului care nu posedă o creanță față de debitorul aflat în procedură, dar este beneficiarul unei cauțiuni reale consimțită de acel debitor în favoarea creditorului, pentru a garanta obligația altui debitor față de acel creditor. Deși creditorul nu are un titlu de creanță față de debitorul subiect al procedurii ci doar față de un alt debitor pentru care acesta a garantat cu un bun din propriul patrimoniu, creditorul garantat poate să-și prezinte creanța, la valoarea bunului imobil ipotecat sau poate cere predarea bunului conform dispozițiilor legii. Această concluzie se impune deoarece scopul constituirii garanției reale trebuie să fie asigurat și pe această cale. Înscrierea creanței garantează creditorul cu prețul obținut din vânzarea silită a bunului ipotecat sau gajat, prețul astfel obținut revenindu-i lui și nu altor creditori²⁰⁸.

Procedura de verificare a creanțelor

Pentru a putea fi plătite din averea debitorului, toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute în art. 66-70 din lege, cu două excepții, și anume:

²⁰⁷ I. Turcu, *op. cit.*, pag. 342.

²⁰⁸ Curtea de apel Cluj, s. com. și de cont. adm., dec. nr. 444 din 4 nov. 1999, BJ 1999, p. 424; I. Turcu, *op. cit.*, pag. 343-344.

- 1) creanțele constatate prin titluri executorii (art. 66 alin. 1 din lege);
- 2) creanțe bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale (art. 66 alin. 2 din lege).

Prin creanțe bugetare se înțelege creanțele care constau în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora²⁰⁹.

Toate creanțele prezentate pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate ca fiind valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditor. Creanțele contestate de debitor, administratorul judiciar sau creditor vor fi admise la masa credală dacă contestațiile au fost respinse de către judecătorul-sindic.

În ceea ce privește motivele contestației, acestea pot fi din cele mai diverse și anume: natura acestora, valabilitatea înscrisurilor doveditoare, lipsa ștampilei, semnăturii sau a altor mențiuni din facturi, contracte etc. Împlinirea termenului de prescripție al dreptului la acțiune sau la executare silită; stingerea totală sau parțială a creanței etc.²¹⁰. În practica judiciară s-a statuat că în situația în care se invocă excepția prescripției creanțelor contestate de debitor, instanța se va pronunța cu prioritate asupra acesteia și numai după aceea asupra condițiilor prevăzute de lege, referitoare la caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor²¹¹.

Administratorul judiciar este cel care va verifica fiecare creanță împreună cu documentele depuse. În cadrul procedurii de verificare a creanțelor, administratorul judiciar va cerceta amănunțit **legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe**. În cursul procedurii de verificare a creanțelor, administratorul judiciar va putea solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare creditor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

După cum putem observa, în art. 67 din lege, legiuitorul a dispus că cercetarea creanțelor de către administratorul judiciar să se desfășoare verificând doar documentele depuse de creditor. Ceea ce înseamnă că în situația în care este nevoie de administrarea altor mijloace de proba (martori, expertize, interogatorii etc.) acestea vor putea fi încuviințate și administrate numai în fața judecătorului sindic, administratorul judiciar neavând competența în acest sens.

La finalul procedurii de verificare a creanțelor, administratorul judiciar va stabili întinderea, rangul de preferință al creanței precum și dacă titularul cererii de admitere al creanței are legitimitate procesuală pentru formularea creanței.

²⁰⁹ Art. 3 pct. 11 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

²¹⁰ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 209.

²¹¹ C.S.J, s.com., dec. nr. 318 din 22 februarie 2002, BJ 1990-2003, pag: 453 citata de I. Turcu, *op. cit.*, pag. 342. și St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 205.

Reguli aplicabile înscrierii creanțelor în tabelul preliminar de creanțe

Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare. Dar, în cursul procedurii falimentului, orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face cu respectarea dispozițiilor art. 125 din lege²¹².

Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administratorul judiciar pentru astfel de creanțe.

Creanțele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrare la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii. Cu alte cuvinte, indiferent de moneda în care sunt exprimate creanțele, în cadrul procedurii insolvenței, acestea vor fi plătite totdeauna în lei.

Creanța unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorului cu valoare nominală, până va fi complet acoperită. Regula prevăzută în art. 70 din lege este practic o aplicație particulară a principiului solidarității obligațiilor comerciale având doi sau mai mulți debitori (art. 42 C.com., art. 1039-1056 C.civ.), situație întâlnită frecvent în raporturile de drept comercial²¹³. Se găsesc în situația de codebitori solidari semnatarii unui efect de comerț (cambia, bilet la ordin sau cec), semnatarii contractelor comerciale, garanții fidejutori etc.²¹⁴

Până când creditorul nu a fost satisfăcut pe deplin, fie în numerar sau în bunuri, legea interzice efectuarea oricărei reduceri a sumei creanței prevăzute în tabelul de creanțe și operarea acesteia în tabelele de creanța ale debitorului. Mai mult, dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, acesta va trebui să restituie sumele primite în plus, sume care vor fi reînscrise ca fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre creditori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

²¹² Art. 125 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței: (1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndestulare a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 123 din lege; (2) în cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective”.

²¹³ I. Turcu, *op. cit.*, pag. 347.

²¹⁴ Idem nota subsol nr. 195.

În situația în care, anterior deschiderii procedurii împotriva unuia dintre codebitorii solidari, creanța a fost plătită parțial de către un alt debitor sau de un fidejutor solidar al debitorului, creditorul își va putea înscrie creanța în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

Codebitorul sau fidejutorul care a efectuat acea plată și este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului, va putea solicita și obține înscrierea în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În concurența celor doi creditori, prioritară va fi creanța creditorului comun, care va fi plătită din averea debitorului, până la stingerea creanței sale²¹⁵. Dacă creanța nu va putea fi stinsă integral, partea rămasă neachitată va putea fi pretinsă de la codebitor sau de la fidejutor. Rezultatul este același, chiar și în situația în care codebitorul sau fidejutorul și-a luat precauția de constituire a unei garanții reale cu privire la bunurile din averea debitorului, pentru asigurarea regresului său. În concurs cu creditorul, prețul obținut din vânzarea garanției reale va fi atribuit cu prioritate tot creditorului comun și nu codebitorului sau fidejutorului beneficiar al garanției.

Întocmirea și înregistrarea tabelului preliminar de creanțe

Odată cu expirarea termenului limita pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care, așa cum prevede dispozițiile art. 62 alin. 1 lit. b) din lege, este de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, urmare a verificărilor făcute în temeiul art. 66 din lege, administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, au obligația să întocmească un tabel preliminar de creanțe.

Conform art. 3 pct. 16 din lege, tabelul preliminar de creanțe cuprinde toate creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii curente, scadente, sub condiție sau în litigiu, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificărilor acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment.

Termenul în care administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, în care trebuie să întocmească, să înregistreze și să afișeze tabelul preliminar de creanțe este de maximum 90 de zile de la deschiderea procedurii insolvenței, în cazul procedurii generale și de 75 de zile de la aceeași dată, în cazul procedurii simplificate așa cum rezultă din dispozițiile art. 62 alin. 1 lit. c) din lege²¹⁶.

²¹⁵ Idem nota subsol 195.

²¹⁶ Art. 61 alin. 1 lit. c) din legea nr. 85/2006: „Termenul de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăși 30 de zile pentru procedura generală sau respectiv, 15 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b) [termenul limita pentru înregistrarea cererii

În tabelul preliminar de creanțe se va cuprinde toate creanțele împotriva averii debitorului, verificate și acceptate de către administratorul judiciar sau lichidator, după caz, precizându-se dacă sunt: creanțe chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție sau nescadente. De asemenea, pentru fiecare creanță trebuie să se arate numele sau denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul judiciar.

La creanțele garantate se va arăta titlul din care izvorăște garanția, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

După întocmire, tabelul preliminar de creanțe va fi afișat de grefă la ușa instanței, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal de afișare. Tabelul preliminar de creanțe va fi comunicat debitorului. După afișare, creditorii înscrși în tabelul preliminar de creanțe pot participa la adunările creditorilor.

Art. 72 alin. 4 din lege obligă administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, ca după afișarea tabelului să trimită de îndată notificările creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau au fost înlăturate, cu precizarea motivelor de înlăturare. *Per a contrario* rezultă că acei creditori ale căror creanțe au fost acceptate de către administratorul judiciar sau lichidator, după caz, nu vor mai primi nici un fel de notificare cu această mențiune.

Contestarea tabelului preliminar de creanțe

Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferințe trecute de administratorul judiciar sau lichidator, după caz, în tabelul preliminar de creanțe. În literatura de specialitate s-a considerat că noțiunea de „parte interesată” este greu de identificat, ea putând să-i vizeze pe cei care au consimțit o cauciune personală sau reală pentru garantarea obligațiilor debitorului²¹⁷.

Termenul de depunere a contestațiilor la tribunal este de 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa, deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile.

de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă”.

²¹⁷ I. Turcu, *op.cit.*, pag. 350.

În situația în care, pentru soluționarea unora dintre contestații este necesară administrarea de probe, cu posibile efecte de întârziere pentru soluționarea tuturor contestațiilor, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, creanțele, în mod provizoriu, la masa credală.

În situația în care judecătorul-sindic admite creanțe fără dreptul de preferință solicitat inițial, această creanță va fi achitată din sumele de bani obținute ca urmare a valorificării bunurilor negrevate cu garanții.

Înregistrarea tabelului definitiv de creanțe

După ce toate contestațiile de creanțe au fost soluționate, administratorul judiciar, lichidatorul, după caz, va întocmi tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului.

Conform art. 3 pct. 17 din lege, prin tabel definitiv de creanțe se înțelege tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar de creanțe și împotriva cărora nu s-au formulat contestații în conformitate cu prevederile art. 73 din lege, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor.

Tabelul definitiv de creanțe se va înregistra și afișa la tribunalul competent să judece cauza. De precizat că, spre deosebire de tabelul preliminar de creanțe, tabelul definitiv de creanțe nu se comunică nici măcar debitorului. Rezultă deci, că debitorul, creditorii și orice persoană interesată, trebuie să consulte tabelul definitiv de creanțe la grefa instanței de judecată²¹⁸.

În acest tabel se va arăta suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate a creanței (garantată sau negarantată).

După înregistrarea tabelului definitiv de creanțe, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiții de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

Contestațiile împotriva tabelului definitiv de creanțe. Judecarea acestor contestații

Așa cum am arătat mai sus²¹⁹, contestațiile trebuiesc depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată²²⁰.

²¹⁸ În practică, tabelul definitiv de creanțe poate fi consultat la arhivă unde este depus.

²¹⁹ A se vedea *Supra* pag. 151.

²²⁰ Art. 73 alin. 2 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

După terminarea termenului de 10 zile de depunere a contestațiilor, și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau a unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

Contestația astfel efectuată va fi soluționată de către judecătorul-sindic după citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, a administratorului sau lichidatorului judiciar, a membrilor Comitetului Creditorilor și a oricărei părți interesate.

Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea decara creanța sau dreptul de preferință contestat ca fiind admis numai provizoriu.

Situația creditorilor care nu și-au înregistrat creanțele în termenul legal prevăzut de lege

În conformitate cu art. 76 din lege, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut de lege în art. 62 alin. (1) lit. b²²¹, este decăzut, pentru creanța respectivă, din următoarele drepturi:

1. dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor, nedobândind astfel calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. 2. dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociațiilor cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitor, ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancruta simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

Această decădere poate fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.

De precizat că decăderea cuprinsă în art. 76 din lege, nu operează în cazul în care această procedură de notificare a deschiderii procedurii insolvenței nu a fost făcută cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 7 din lege.

Situația unor acte juridice ale debitorului în procedura insolvenței

Secțiunea a 4-a din Capitolul III – Procedura – reglementează măsurile și acțiunile care pot fi exercitate de administrator sau de lichidator după deschiderea procedurii, pentru reîntregirea averii debitorului.

Toate acțiunile introduse de administrator sau de lichidator, în acest scop, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.

²²¹ Maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii insolvenței.

Această măsură se aplică atât în cazurile de reorganizare judiciară, cât și în cele de faliment, prevăzute atât de procedura generală cât și de cea simplificată.

Scutirea de plata taxelor de timbru are caracter general, în sensul că ea privește toate acțiunile promovate de lichidator și administratorul judiciar, indiferent împotriva cui sunt îndreptate aceste acțiuni sau natura acestor acțiuni (dacă sunt acțiuni în anulare, sau acțiuni în restituire²²²).

Sanțiunea anulării acțiuni ca netimbrată nu este aplicabilă acțiunilor introduse de către administratorul judiciar sau de către lichidator.

În practică se pune problema **dacă acțiunile promovate de alte subiecte sunt scutite de plata taxelor de timbru.**

Cu siguranță, cereri precum cele privind deschiderea procedurii sunt supuse taxării. Sunt însă alte cereri unde răspunsul nu este atât de simplu: spre exemplu, în conformitate cu prevederile art. 138 alin. (3) din lege, Comitetul Creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor poate cere judecătorului – sindic să fie autorizat să introducă acțiunea în angajarea răspunderii persoanelor care au cauzat starea de insolvență, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea și răspunderea persoanelor la care se referă amenință să se prescrie.

În literatura de specialitate²²³ s-a susținut că acțiunea promovată în astfel de condiții, ca de altfel în toate cazurile în care este introdusă de alte subiecte de drept decât administratorul judiciar sau lichidatorul, este supusă taxelor de timbru, deoarece rațiunile pentru care este prevăzută scutirea de taxă de timbru nu se regăsesc decât în cazul acestor acțiuni.

Dacă nu a fost prevăzută scutirea de plata taxelor, taxele ar fi fost plătite din averea debitorului, în timp ce în cazul acțiunilor depuse de către Comitetul Creditorilor urmează să fie suportate de către creditorii.

În practica judiciară²²⁴ s-a pus problema dacă în cadrul procedurii insolvenței pot fi formulate cereri specifice procesului civil, cum ar fi cererea de chemare în garanție, chemarea în judecată a altor persoane etc. Fiind o formă specială de executare silită, procedura insolvenței permite numai soluționarea cererilor specifice, nu și promovarea unor acțiuni sau cereri neprevăzute de legea specială²²⁵. Rezultă deci că cererile neprevăzute de legea specială și care sunt

²²² C.A. București, Secția a VI-a com. dec. nr. 285/2002, *Practica judiciară comercială* 2002, pag. 210.

²²³ St. D. Cârpenaru, V. Nemeș, M.A. Hoțca, *op.cit.*, pag. 222.

²²⁴ Idem pag. 224.

²²⁵ C.A. București, Secția a V-a com., dec., nr. 1540/2002, *Practica judiciară comercială* 2002, pag. 214.

incompatibile cu acesta vor fi respinse de judecătorul-sindic ca fiind inadmisibile²²⁶.

Art. 79 din lege prevede ca administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii. De reținut că în cazul actelor frauduloase prevăzute la art. 79 din lege, perioada suspectă este mai mare decât în situația altor acte²²⁷.

Din analiza acestor prevederi legislative, rezultă **trăsăturile acțiunii în anulare, și anume:**

- 1) actul încheiat de debitor să fi fost păgubitor pentru creditori;
- 2) actul să fi fost încheiat anterior cu cel mult trei ani, calculați de la data deschiderii procedurii;
- 3) actul atacat prin acțiune să fie fraudulos, debitorul încheindu-l cu scopul de a prejudicia creditorii.

Așa cum este formulat textul, o formulare defectuoasă în opinia mea, rezultă că exercitarea acțiunii în anularea actelor frauduloase este facultativă, administratorul judiciar sau lichidatorul neavând nici o obligație să introducă aceste acțiuni în anulare²²⁸. Totuși, în cazul în care administratorul judiciar sau lichidatorul nu introduce acțiunea în anularea actelor frauduloase, **Comitetul Creditorilor poate să exercite o asemenea acțiune în fața judecătorului-sindic.**

În literatura de specialitate²²⁹, fraudă este definită ca fiind o denaturare voită a realității, cu scopul de a determina o altă persoană să piardă un bun sau un drept.

Categorii de fraudă:

- 1) **frauda de re ad rem** reprezintă fraudă comisă de o parte a unui contract în defavoarea celeilalte parte contractante;
- 2) **frauda de re ad tertium sau de persona ad personam** reprezintă fraudă comisă de părți, concert fraudulos prin înțelegere, împotriva terților;
- 3) **fraus legis** reprezintă fraudă la lege²³⁰.

²²⁶ Acest lucru rezultă și din caracterul special al procedurii insolvenței. Mai mult, art. 149 din lege prevede că dispozițiile procedurii insolvenței se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial român și ale Legii nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței.

²²⁷ Perioada suspectă este cea în care actele încheiate anterior deschiderii procedurii insolvenței sunt bănuite de fraudă (M. Pașcanu, *Drept falimentar român*, 1926, pag. 185; St. Cărpănu, *op.cit.*, pag. 615).

²²⁸ Acest lucru rezultă din folosirea de către legiuitor a cuvântului „poate”.

²²⁹ Black's Law Dictionary.

²³⁰ D. Gherasim, *Buna credință în raporturile civile*, 1981, pag. 90-103; I.Schiau, *Regimul juridic al insolvenței comerciale*, 2001, pag. 145-146; Gh.Gheorghiu, *Frauda în materia contractelor comerciale și civile*, în R.D.C. nr. 3/1996, pag. 67 și urm.

Art. 79 din lege, are în vedere **frauda la lege și fraudă împotriva creditorilor. Frauda la lege** poate fi inclusă în materia actelor frauduloase, deoarece creanțele bugetare pot fi valorificate prin intermediul procedurii insolvenței²³¹.

În ceea ce privește **actele frauduloase**, acestea sunt definite²³² ca fiind actele încheiate cu rea-credință pentru a leza drepturile altor persoane sau încalcă legea, în vederea obținerii unui profit în favoarea debitorului sau a altei persoane. Rezultă deci că actul fraudulos trebuie să afecteze drepturile creditorilor producând acestora prejudicii materiale. Prin urmare, exced sferei de incidență a art. 79 din lege actele care privesc drepturile personale nepatrimoniale, administratorul judiciar sau lichidatorul trebuind în acest caz să demonstreze că actul este fraudulos și prin, efectele sale, produce daune creditorilor, în sensul că șansele satisfacerii creanțelor acestora au scăzut²³³.

Este posibil ca, în cazul unor acte referitoare la drepturile personale nepatrimoniale, să se producă și efecte de ordin material. Spre exemplu, un debitor încheie un act juridic prin care cesionează anumite drepturi de proprietate intelectuală, dar, prin această transmitere, debitorul pierde și anumite beneficii. Într-un astfel de caz, actul de cesiune este anulabil, deoarece prejudiciază creditorii²³⁴. Pentru stabilirea valorii de circulație, în cazul actelor pretins frauduloase, se impune efectuarea unei expertize de evaluare²³⁵.

Spre deosebire de alte acte, în cazul actelor frauduloase prevăzute de art. 79 din lege, perioada suspectă este mai mare. **Perioada suspectă** este definită ca fiind perioada în care actele încheiate anterior deschiderii procedurii insolvenței sunt bănuite de fraudă²³⁶. Totuși, practica a decis²³⁷ că actele frauduloase pot fi anulate *a fortiori*, nu în temeiul art. 79 din lege ci în temeiul art. 46 din lege, chiar dacă actele frauduloase au fost încheiate după deschiderea procedurii insolvenței.

De reținut că **proba privind reaua credință se referă numai la debitor nu și la terțul co-contractant** deoarece legea nu permite complicitatea terțului la fraudă, deși practica demonstrează că această situație există în majoritatea cazurilor.

²³¹ I.Schiau, *op. cit.*, pag. 146.

²³² I.Turcu, *op.cit.*, pag. 356.

²³³ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 226.

²³⁴ Idem.

²³⁵ C.A. București, Secția a VI-a com., dec. nr. 1684/2002, *Practica judiciară Comercială* 2002, pag. 209.

²³⁶ M. Pașcanu, *Drept falimentar român*, 1926, pag. 185; St. Cărpenaru, *op. cit.*, pag 615.

²³⁷ C.A. București, secția a IV-a com., dec. nr. 1555/2002, *Practica judiciară comercială* 2002, pag. 205-208.

Asemănări și deosebiri între acțiunea în anularea actelor frauduloase și acțiunea revocatorie sau acțiunea pauliană

Principală asemănare constă în scopul comun al celor două acțiuni, și anume: pedepsirea fraudei debitorului.

Deosebirile se referă la efecte și la condițiile de exercitare. Astfel acțiunea reglementată în art. 79 din lege conform căreia administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, are ca scop nu numai sancționarea fraudei dar și restabilirea echilibrului șanselor creditorilor. De aceea, această acțiune poate anula și unele dintre actele intangibile prin acțiunea pauliană așa cum sunt spre exemplu plățile și partajele. Ea se introduce numai la tribunal, fiind de competența judecătorului-sindic, spre deosebire de acțiunea pauliană care se introduce în instanța competentă în raport de valoarea obiectului; anularea (și nu revocarea actului) produce efecte în favoarea tuturor creditorilor și nu doar în favoarea creditorului reclamant; promovarea acțiunii pauliene nu este condiționată de prealabila constatare a insolabilității debitorului.²³⁸

În cazul acțiunii pauliene, actul poate fi păstrat parțial, în măsura în care nu are interes creditorul.²³⁹

Cine este titularul acțiunii este o altă deosebire. Astfel, în cazul acțiunii în anularea actelor frauduloase, titular al acțiunii este administratorul judiciar sau lichidatorul, iar în cazul acțiunii revocatorii, titularii acesteia sunt creditorii debitorului în cauză.

De precizat că actele avute în vedere de dispozițiile art. 79 din lege sunt acte juridice (unilaterale sau multilaterale) prin care se realizează o manifestare de voință a debitorului cu intenția de a produce efecte juridice în contra dispozițiilor legale și care afectează patrimonial creditorii debitorului. În cazul în care creditorii nu sunt lezați din punct de vedere patrimonial, nu poate să fie vorba despre un act juridic anulabil în sensul prevederilor art. 79 din lege, deoarece actul nu este încheiat în „dauna” acestora. Mai mult, în practica judiciară s-a constatat că promisiunea de vânzare a unui bun nu este un act juridic care intră în sfera de incidență a art. 79 și 80 din lege.²⁴⁰

²³⁸ I. Turcu, *op.cit.*, pag. 359.

²³⁹ V. Pașca, Faliment fraudulos, 205, pag. 22. În cazul acțiunii pauliene, de exemplu, dacă creditorul are o creanță ce reprezintă jumătate din valoarea actului revocabil, acesta va fi revocat parțial (50%) iar nu total. St. D. Cărpénaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 227.

²⁴⁰ St. D. Cărpénaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 228; C.A. București, Secția a V-a com., dec. nr. 653/2004, *Practica judiciară comercială 2003-2004*, 2005, pag. 342.

Art. 80 din lege prevede: „ (1) administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul – sindic acțiuni pentru anularea constituirilor ori transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde sau întârzia starea de insolvență ori de a frauda o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (netting), realizate în baza unui contract financiar calificat, ori a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi.

(2) următoarele operațiuni, încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în dauna creditorilor:

a) cu un asociat comanditar sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

Care sunt actele prevăzute de art. 80 alin. 1 din lege?

a) **actele de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar**

Prin **acte de transfer cu titlu gratuit** se înțelege orice acte juridice – dezinteresate sau liberalități – prin care debitorul transmite o valoare patrimonială fără să dobândească în schimb o contraprestație. Spre exemplu, donații, inclusiv donațiile deghizate, renunțări la drepturi, remiteri de datorie, sponsorizări în scopuri neumanitare, comodate, contracte de voluntariat etc.²⁴¹

Actul juridic cu titlu gratuit este acel act prin care se procură un folos material fără să se urmărească obținerea în schimb a unui folos²⁴².

Actele cu titlu gratuit se împart în două categorii:

b) **acte dezinteresate** → debitorul procură un avantaj patrimonial fără să-și micșoreze patrimoniul. Exemplu: comodatul, mandatul gratuit, depozitul neremunerat etc.²⁴³.

c) **liberalități** → acte cu titlu gratuit prin care dispunătorul își micșorează patrimoniul cu folosul patrimonial procurat gratificantului²⁴⁴. Exemplu: donația sau mecenatul²⁴⁵.

Mecenatul este un act de liberalitate prin care o persoană fizică sau juridică, numită macenă, transferă, fără obligație de contrapartidă direct sau indirect, dreptul său de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare către o persoană fizică, ca activitate filantropică cu caracter umanitar, pentru desfășurarea unor activități în domeniile: cultural, artistic, medico-sanitar sau

²⁴¹ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 230. Contractul de voluntariat este o convenție cu titlu gratuit, încheiată între o persoană fizică, denumită voluntar, și o persoană juridică, denumită beneficiarul voluntariatului, în temeiul căreia prima se obligă față de a doua să presteze o activitate de interes public fără a obține o contraprestație material. (art. 2 lit. d) din Legea nr. 195/2001).

²⁴² G. Boro, L. Stănciulesc, *Drept civil. Curs selectiv pentru licență. Teste grilă*. 2006, pag. 41.

²⁴³ G. Boro, L. Stănciulesc, *op.cit.*, pag. 42.

²⁴⁴ Idem, pag. 43.

²⁴⁵ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 230.

științific-cercetare fundamentală și aplicată.²⁴⁶ Sunt exceptate de la incidența acțiunii în anulare sponsorizările în scop umanitar²⁴⁷.

Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către una dintre părți, denumită beneficiarul sponsorizării²⁴⁸.

În ceea ce privește anularea unui transfer cu caracter patrimonial, art. 82 din lege prevede că nu se va putea cere anularea unui astfel de transfer făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente. Spre exemplu, renunțarea la un drept precedată de o renunțare echivalentă valoric din partea terțului.

Competența judecării acțiunii aparține judecătorului-sindic. Dacă se cere anularea unor acte juridice încheiate de debitor cu terțe persoane, citarea acestora este necesară pentru ca hotărârea judecătorului-sindic să le fie opozabilă²⁴⁹.

În cazul acestor acte sancțiunea nu este nulitatea ci o formă specială de revocare a actelor cu titlu gratuit. În literatura de specialitate²⁵⁰, s-a susținut că dacă s-ar accepta că sancțiunea este nulitatea, atunci actele cu titlu gratuit încheiate în mod valabil nu ar putea fi anulate. Spre exemplu, un contract de sponsorizare pentru o sumă care depășește valoarea deductibilă fiscal, încheiat cu aproape trei ani înainte de deschiderea procedurii insolvenței, într-o perioadă în care nu se putea trage în nici un fel concluzia că gratificatorul ar putea ajunge în stare de insolvență. În literatura judiciară s-a decis că în acest caz nu suntem în prezența unui act ilegal sau fraudulos, pentru că acesta nu este încheiat cu încălcarea legii și nici în fraudarea creditorilor. Nu poate exista fraudă când există buna-credință iar legea este respectată.

Rezultă deci că actele cu titlu gratuit încheiate în mod ilegal pot fi revocate (anulate) deoarece lipsește contraprestația din partea terțului beneficiar, fiind preferată desființarea actului în detrimentul terțului, dar în favoarea creditorilor debitorului insolvent.²⁵¹ Actele cu titlu gratuit sunt incompatibile cu natura speculativă a activității comerciale²⁵².

d) Operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.

²⁴⁶ Art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/1994.

²⁴⁷ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 230.

²⁴⁸ Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 32/1994.

²⁴⁹ Curtea de Apel Cluj, s. com., și de cont. adm., dec. nr. 584/08.04.2003, BJ 2003, pag. 397.

²⁵⁰ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 231.

²⁵¹ Idem, pag. 232.

²⁵² I.Turcu, *op.cit.*, pag. 365.

Administratorul-judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea operațiunilor comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, dacă operațiunea a fost efectuată în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii insolvenței. Intră în această categorie orice acte comerciale patrimoniale oneroase și comutative, iar nu și aleatorii, efectuate în trei ani anteriori deschiderii procedurii insolvenței, în care debitorul execută o prestație de o valoare disproporționat de mare față de valoarea primită²⁵³. Cu alte cuvinte, prin operațiuni comerciale se înțeleg nu numai actele de comerț obiective dar și operațiunile privind imobilele cuprinse într-un fond de comerț²⁵⁴.

Contractele aleatorii sunt definite ca fiind actele cu titlu oneros în care părțile au în vedere posibilitatea unui câștig și riscul unei pierderi, datorită unei împrejurări viitoare și incerte, de care depinde întinderea sau chiar exigența obligațiilor lor (spre exemplu contractul de asigurare)²⁵⁵.

e) Acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunurile de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice fel drepturile.

Art. 80 alin. (1) lit. c) din lege dă posibilitatea administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului de a introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea oricărui act încheiat de către debitor cu terțe persoane, cu 3 ani înainte de deschiderea procedurii, **cu intenția tuturor părților de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile.**

Se remarcă faptul că, pentru exercitarea acestei acțiuni în anulare, administratorul — judiciar sau, după caz, lichidatorul, **trebuie să facă dovada participării la fraudă a tuturor co-contractanților.** Cu alte cuvinte, trebuie să facă dovada că atât debitorul cât și co-contractanții săi au avut intenția clară de a leza creditorii „prin a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori”.

Este unanim admis că suntem în situația existenței unei fraude atunci când, în momentul încheierii actului, terțul cunoștea starea de insolvență a debitorului.

În situația în care nu se face dovada intenției tuturor părților actului de a sustrage bunul de la urmărirea de către creditori, actul în cauza nu poate fi anulat.²⁵⁶ Un exemplu practic de anulare a unui astfel de act este situația reglementată în prevederile art. 138 alin. (1) lit. c) din lege, conform căreia actul de vânzare-cumpărare încheiat de un membru al consiliului de administrație al debitorului, cu depășirea puterilor sale, cu o societate comercială al cărei asociat are și calitatea de director general al debitorului²⁵⁷.

²⁵³ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 232.

²⁵⁴ I. Turcu, *op.cit.*, pag. 365.

²⁵⁵ G. Boroi, L. Stănculescu, *op.cit.*, pag. 42.

²⁵⁶ C.A. București, Secția a VI-a com., dec. nr. 190/2005 (nepublicată).

²⁵⁷ C.A. București, Secția a VI-a com., dec. nr. 40/2005 (nepublicată).

Tot art. 138 alin. (1) lit. c) din lege prevede că este anulabil actul de vânzare-cumpărare prin care debitorul supus procedurii colective transferă unei societăți comerciale dreptul de proprietate asupra mai multor bunuri, dacă ambele părți au aceiași asociați, același administrator și sediu social, iar vânzarea-cumpărarea s-a făcut la scurt timp după obținerea unui titlu executoriu împotriva debitorului²⁵⁸.

f) Acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer.

Într-o atare situație suntem în cazul unor acte de dare în plată încheiate cu cel mult 120 de zile înainte de deschiderea procedurii insolvenței²⁵⁹. Din prevederile art. 80 alin. 1 lit. d) din lege rezultă trăsăturile specifice acestei acțiuni în anulare și anume:

g) prin actul juridic atacabil să fi fost realizat un transfer de proprietate;

h) actul să fi fost încheiat în perioada celor 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

i) transferul de proprietate să aibă ca justificare stingerea totală sau parțială a unei datorii a debitorului față de acel creditor, născută anterior perioadei celor 120 de zile;

j) efectul transferului de proprietate să fie creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul falimentului, în detrimentul celorlalți creditori²⁶⁰.

În jurisprudență s-au întâlnit cazuri în care au fost anulate acte juridice încheiate în fraudă creditorilor. Astfel, într-un caz, luând în considerare faptul că prestația debitorului insolvent depășește în mod vădit contraprestația cumpărătorului, iar prin acest act au fost vătămăte drepturile celorlalți creditori, s-a decis că intenția de fraudare să se deducă din împrejurarea conform căreia debitorul a acceptat un preț inferior, astfel încât să-l favorizeze pe co-contractantul cumpărător²⁶¹.

k) Constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii insolvenței

²⁵⁸ C.A. București, Secția a VI-a com., dec. nr. 126/2005 (nepublicată) citată în St.D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 234.

²⁵⁹ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 234.

²⁶⁰ I.Turcu, *op.cit.*, pag. 371.

²⁶¹ Trib. Timiș, Sec. com., sent. Nr. 925/2003, în St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 235, și în V. Pașca, *op.cit.*, pag. 7. C.A.Cluj, Sec. Com. și de contencios adm., dec. nr. 1194/2002; C.A. Cluj, Sec. com. și de contencios adm., dec. 571/2001, în I.Turcu, *op.cit.*, pag. 371-374.

Dispozițiile prevăzute în acest art. au ca scop lipsirea de efecte juridice a unor acte prin care un creditor chirografar dorește să își îmbunătățească situația în dauna celorlalți creditori. Dat fiind faptul că garanțiile reale oferă anumite privilegii beneficiarilor, practic ceilalți creditori chirografari ai debitorului insolvent își văd diminuate procentele în care creanțele lor vor fi acoperite.

În literatura de specialitate²⁶², s-a stabilit că prin constituirea sau perfectarea unei garanții reale se înțelege încheierea actului juridic privitor la aceasta, cu respectarea tuturor condițiilor de valabilitate, iar nu și a celor de opozabilitate. Înscrierea ipotecii fiind o cerință de opozabilitate, ea poate avea loc în perioada suspectă, dacă perfectarea sau constituirea ipotecii este anterioară acestei perioade.

Practic prin această prevedere legiuitorul instituie o prezumție de favorizare și abuz de poziție dominantă care funcționează alături de prezumția de rea credință în sarcina co-contractantului în temeiul art. 112 alin. (3) din lege, ambele fiind excepții justificate de la regula prezumției de buna credință, varietate a prezumției de nevinovăție, cu aplicație mai largă²⁶³.

l) Plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii insolvenței, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii insolvenței

Prin această reglementare legiuitorul sancționează debitorul care, fiind insolvent, deci în incapacitate de a-și plăti datoriile, efectuează plăți pentru datorii nescadente. Prin aceste plăți debitorul favorizează unii creditori, defavorizându-i pe alți creditori.

m) Acte de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde sau întârzia starea de insolvență ori de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv deducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (netting), realizate în baza unui contract financiar calificat, ori a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi

Acest art. reprezintă un element de noutate introdus în actuala reglementare. Astfel art. 80 alin. (1) lit. g) din lege reglementează situația introducerii unor acțiuni pentru anularea actelor de transfer sau a obligațiilor asumate într-o perioadă de 2 ani anteriori datei de deschidere a procedurii, cu intenția de a ascunde sau întârzia starea de insolvență sau de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era debitor, la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv deducerea la îndeplinire a unui acord de

²⁶² St. D. Cârpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 235.

²⁶³ I. Turcu, Drd. M.Stan, *op.cit.*, pag 24.

netting²⁶⁴, realizate în banca unui contract financiar calificat, sau față de care a devenit, debitor, în sensul legii²⁶⁵.

Conform prevederilor **art. 80 alin. (2)** din lege, administratorul judiciar sau lichidatorul după caz, pot solicita judecătorului-sindic anularea operațiunilor debitorului, operațiuni care dăunează creditorilor, încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii cu persoanele cu care se află în raporturi juridice:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin

20% din capitalul societății comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică sau juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

În toate aceste cazuri, acțiunea în anulare are ca scop recuperarea tuturor prestațiilor, în folosul averii debitorului, pentru protejarea drepturilor creditorilor.

Termenul pentru introducerea acțiunilor în anulare

Acțiunile în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale, la care se referă art. 79 și 80 din lege, poate fi introdusă de administratorul judiciar sau de lichidator după caz, în termen de un an de la data

²⁶⁴ Prin acord de netting cunoscut și sub denumirea de acord de netting, se înțelege:

a) orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate („acord de master de netting”); b) orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting („acord master-master de netting”); c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri de master de netting

²⁶⁵ C.Hageanu, V.Dumitrache, *Discuții privind taxa de timbru aplicabilă acțiunilor introduse de către debitorul aflat în reorganizare judiciară sau faliment*, în R.D.C., nr. 6/2003.

întocmirii raportului prevăzut la art. 20 alin. (1) lit. b)²⁶⁶ din lege, dar nu mai târziu de 18 luni de la data deschiderii procedurii insolvenței.

De precizat că și Comitetul Creditorilor are calitatea procesuală să introducă la judecătorul-sindic o astfel de acțiune, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul nu o face. Acțiunea astfel introdusă de către Comitetul Creditorilor se va stinge ca fiind lipsită de interes în situația în care administratorul-judiciar sau lichidatorul introduce ulterior acțiunea în anulare, știut fiind faptul că acțiunea Comitetului Creditorilor este subsidiară acțiunii introdusă de administratorul-judiciar.

În practică s-a pus întrebarea ce se întâmplă în situația în care acțiunea în anulare nu este introdusă nici de către administratorul-judiciar sau lichidator, după caz, și nici de către Comitetul Creditorilor. Poate această acțiune să fie introdusă de către creditorii? Din analiza textelor de lege cuprinse în art. 81 alin. (1) și (2) din lege rezultă că nu poate fi admisă o astfel de soluție. Dar, așa cum a mai fost arătat și în literatura de specialitate²⁶⁷, *de lege ferenda* se impune modificarea acestui text în sensul acordării, în subsidiar, ca și în cazul Comitetului Creditorilor, a dreptului creditorilor de a introduce acțiunea în anulare, cu atât mai mult cu cât sunt întâlnite cazuri practice în care creditorii și Comitetul Creditorilor nu au interes să exercite acțiunea în anulare.

O altă situație este cea referitoare la cazul în care administratorul judiciar sau lichidatorul renunță la acțiunea deja pornită, iar titularul acțiunii nu dorește continuarea acțiunii? În literatura de specialitate²⁶⁸ s-a propus ca în astfel de situații să se continue acțiunea Comitetului Creditorilor, având în vedere și faptul că interesul creditorilor este ocrotit prin acțiunea în anulare, făcându-se, în acest fel, opoziție la actul de renunțare.

În ceea ce privește termenul de prescripție, cu excepția duratei sale și a modului de calcul, termenul de anulare a actelor prevăzute la art. 79 și 80 din lege, se supune regulilor generale privind prescripția extinctivă putând fi suspendat, întrerupt. În astfel de situații poate opera inclusiv repunerea în termen²⁶⁹.

²⁶⁶ Administratorul judiciar examinează activitatea debitorului și întocmește un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile art. 138, precum, și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului judiciar. (art. 20 alin. (1) lit. b). din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

²⁶⁷ A se vedea și St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 240.

²⁶⁸ Idem.

²⁶⁹ G.Boroi, L.Stănciulescu, *op.cit.*, pag. 158-170.

O situație specială o au contractele de credit, în cazul cărora se aplică reguli derogatorii, deoarece în timpul stării de insolvență creditarea are un rol important. Astfel, pe întreaga perioadă de observație, cu acordul co-contractanților, administratorul-judiciar sau lichidatorul va putea menține contractele de credit sau va putea să le modifice clauzele, astfel încât să se asigure echivalența viitoarelor prestații ale debitorului. Aceste modificări vor fi supuse aprobării Comitetului Creditorilor, care va verifica dacă ele sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor.

În cazul în care Comitetul Creditorilor nu aprobă modificările, contractele de credit vor rămâne în forma inițială sau vor constitui obiectul unor acțiuni în anulare, promovate de către administratorul-judiciar sau lichidator, după caz.²⁷⁰

Transferuri cu caracter patrimonial exceptate de la posibilitatea anulării prin acțiunile reglementate la art. 80 din lege

Conform dispozițiilor art. 82 din lege, nici un transfer cu caracter patrimonial făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității, nu poate fi atacat solicitându-se anulare în condițiile art. 80 din lege, nici de către administratorul-judiciar sau lichidator după caz, nici de către Comitetul Creditorilor.

Efectele nulității asupra terțului dobânditor

Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat în conformitate cu prevederile art. 80 din lege, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat. În cazul în care bunul care trebuie restituit nu mai există²⁷¹, trebuie restituită averii debitorului valoarea bunului de la data transferului efectuat de către debitor.

Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului fie bunul fie valoarea acestuia, va avea o creanță de aceeași valoare, împotriva averii debitorului, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu buna-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului. În caz contrar, terțul dobânditor pierde creanța sau bunul rezultat din repunerea în situația anterioară, în favoarea averii debitorului.

Reaua-credință a debitorului dobânditor trebuie dovedită.

Legea tratează diferit situația terțului dobânditor de bună credință și a terțului dobânditor de rea credință. Astfel, terțul dobânditor cu titlu gratuit de buna-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar în lipsa acestora, va trebui să restituie diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În cazul terțului dobânditor de rea-credință, acesta va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, inclusiv fructele percepute.

²⁷⁰ St. D. Cărpănu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 240.

²⁷¹ Prin inexistența bunului, în sensul art. 83 se înțelege atât inexistența materială (bunul a pierit) cât și inexistența juridică (spre exemplu, bunul a fost scos din circuitul juridic sau bunul a fost înstrăinat unei alte persoane).

Conform dispozițiilor art. 84 alin. (1) din lege, bunul sau valoarea bunului pot fi recuperate de către administratorul-judiciar, lichidatorul sau Comitetul Creditorilor, nu numai de la terțul dobânditor, care a contractat direct cu debitorul, ci și de la terțul subdobânditor, dar numai după îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) **condiție obiectivă** → terțul subdobânditor nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului;

b) **condiție subiectivă** → terțul subdobânditor cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat.

Conform alin. (2) art. 84 din lege, dacă terțul subdobânditor este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu debitorul, se prezumă relativ că acesta a cunoscut că transferul patrimonial efectuat este susceptibil de a fi anulat. Fiind vorba de o prezumție relativă, în cazul în care persoanele menționate mai sus reușesc să facă dovada că nu au știut și nici nu aveau cum să cunoască că transferul patrimonial efectuat de către debitor era susceptibil de a fi anulat, actul subsecvent nu poate fi anulat.

În practica judiciară s-a decis că dacă subdobânditorul nu a avut nici un motiv să pună la îndoială legalitatea situației juridice a imobilului ce a format obiectul actului juridic, fiind de bună credință, actul în cauză nu poate fi anulat²⁷².

Deși în art. 84 din lege se vorbește numai de subdobânditor, acțiunea în anulare este permisă în aceleași condiții și în cazul actelor de transfer încheiate între subdobânditor și o altă persoană. Într-o asemenea situație, *mutantis mutandis* se aplică art. 84²⁷³.

Publicitatea acțiunilor pentru anularea unor acte juridice ale debitorului

Pentru a împiedica transferuri în lanț, art. 85 din lege prevede că cererea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente. Astfel, judecătorul-sindic poate dispune înscrierea în registrele de publicitate imobiliară a mențiunii privind înregistrarea cererii de chemare în judecată pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial. Cel mai important registru de publicitate imobiliară este cartea funciară,

Efectul mențiunii în registrele de publicitate imobiliară este inopozabilitatea actului încheiat prin ignorarea cererii de anulare a actului, cerere care se află pe rol și este prevăzut în alin. (2) al art. 85 din lege. Astfel, o persoană care a obținut un titlu sau a dobândit o garanție ori un alt drept real asupra bunului respectiv, după efectuarea unei astfel de notări, va avea titlul sau dreptul său condiționat de dreptul de a recupera bunul.

²⁷² C.A. Timișoara, dec. nr. 177R/2004, în V. Pașca, *op.cit.*, pag 70.

²⁷³ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 246.

Administratorul-judiciar sau lichidatorul, după caz, poate să formuleze acțiunea pentru recuperarea bunului. În cazul în care aceștia nu formulează această acțiune, Comitetul Creditorilor poate iniția acțiunea pentru recuperarea bunului. În cazul în care administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, introduce ulterior acțiunea, acțiunea formulată de către Comitetul Creditorilor va fi respinsă ca fiind lipsită de interes.

Un efect important față de terți al sentinței prin care se anulează contractul debitorului este cel reglementat în art. 85 alin. (3) din lege prin care se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor atunci când sunt îndeplinite prevederile art. 79 și 80 din lege. Această prezumție poate fi răsturnată de către debitor și nu se extinde la terțul dobânditor sau subdobânditor.

Prezumția de fraudă se păstrează și atunci când, prin abuz de drepturi procesuale (spre exemplu, contestații, opoziții, recursuri, excepții de neconstituționalitate, recuzări, cereri de strămutare, căi de atac extraordinare), debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 79 și 80 din lege.

În ceea ce privește calitatea de legitimare procesuală activă, legea prevede că această legitimare aparține administratorului-judiciar sau lichidatorului după caz, și Comitetului Creditorilor.

Au calitate procesuală pasivă debitorul și co-contractantul său. Deși legea vorbește numai despre co-contractantul debitorului, în literatura de specialitate, s-a argumentat că în cazul în care acțiunea în anulare are ca obiect anularea unui act subsecvent actelor vizate de către art. 79 și 80 din lege, are calitate procesuală pasivă și subdobânditorul²⁷⁴.

Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special.

Situația juridică a unor contracte ale debitorului aflate în curs de executare pe timpul desfășurării procedurii insolvenței

Art. 86 din lege prevede că: (1) în vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, poate să mențină sau să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate.

Administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractului, prin care i se cere să opteze pentru menținerea ori denunțarea contractului. În lipsa unui astfel de răspuns, administratorul-judiciar, sau lichidatorul nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat fie la data expirării unui termen de 30 de

²⁷⁴ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 248.

zile de la recepționarea solicitării co-contractantului de denunțare a contractului, fie la data notificării denunțării de către administratorul judiciar sau lichidator.

(2) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului.

(3) Pe parcursul perioadei de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul-judiciar va putea să modifice clauzele contractelor de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Modificările vor fi supuse aprobării Comitetului Creditorilor, care va verifica dacă sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor.

(4) dacă vânzătorul unui bun imobil a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin. (1)

(5) un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, după data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitoarei se va face de urgență de către administratorul judiciar/lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă..

Administratorul judiciar sau lichidatorul va acorda personalului concediat doar un preaviz de 15 zile lucrătoare.

(7) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar sau lichidator, să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți poate fi formulată declarație de creanță împotriva debitorului.

Una din principalele obligații ale reprezentanților debitorului, administratorul-judiciar și lichidatorul, este de a acționa pentru ridicarea, mărirea, maximizarea averii debitorului. Astfel, în vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, poate să mențină sau să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate.

Așa cum am precizat mai sus, administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractului, prin care i se cere să opteze pentru menținerea ori denunțarea contractului.

Dacă nu se primește nici un răspuns, administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, nu va mai putea cere executarea unui astfel de contract, contractul fiind socotit denunțat.

Denunțarea contractului, cunoscută și sub denumirea de **concediu al contractului**, este definită ca fiind actul unilateral al administratorului sau lichidatorului prin care acesta își manifestă voința în sensul încetării pentru viitor a efectelor contractului în cauză.

În cazul denunțării contractului, denunțare care poate fi tacită sau prin manifestare expresă, **acțiunea pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului.** Această acțiune nu va fi suspendată de drept, în temeiul art. 36 din lege, deoarece legea derogă de la regula suspendării *ope legis* acțiunile judiciare și extrajudiciare îndreptate împotriva debitorului sau bunurilor sale. Suma obținută în urma admiterii acțiunii în despăgubiri va putea fi trecută în tabelul creanțelor, această sumă neputând fi considerată o creanță tardivă²⁷⁵.

În ceea ce privește **contractele rezultate din raporturile de muncă**, având în vedere specificitatea acestor contracte, legea a reglementat în art. 86 alin. (5) și (6) din lege prevederea conform căreia un contract de muncă sau **de închiriere a unui imobil în care debitorul a avut calitatea de locatar**, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz. Dacă termenele cuprinse în contracte sunt diferite față de termenele legale de preaviz, vor fi respectate termenele legale de preaviz.

Desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului se va face de urgență de către lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă, această soluție fiind o derogare de la prevederile legii nr. 53/2003, Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, atât în procedura simplificată cât și în cazul intrării în faliment în procedura generală. În această situație, lichidatorul va acorda personalului concediat doar preavizul de 15 zile lucrătoare.

Într-un contract care prevede plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul-judiciar sau pe lichidator după caz, să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii insolvenței. Pentru astfel de plăți pot fi formulate cereri împotriva debitorului și nu formularea declarațiilor de creanță.

Contractele privind bunuri în tranzit

Vânzătorul își poate lua bunul înapoi în situația în care bunul este cumpărat de către debitor, dar care nu a fost achitat, nefiind deci la dispoziția debitorului și nici alte persoane nu au dobândit drepturi asupra bunului respectiv.

În cazul în care debitorul își ia bunul înapoi, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător, acesta fiind obligat să restituie debitorului orice avans din preț.

Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe.

Dacă administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, solicită ca bunul să fie livrat, administratorul-judiciar sau lichidatorul va trebui să ia măsuri pentru ca prețul datorat în baza contractului să fie achitat integral din averea debitorului.

²⁷⁵ Idem, pag. 251; I.Schiau, *op.cit.*, pag. 170.

Acordurile de master de netting²⁷⁶

Se va efectua o operațiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul master de netting dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord de master de netting, care prevede transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o anumită perioadă determinantă de timp, și scadență intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii. Diferența rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă acesata este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Contractele în care debitorul are calitatea de comisionar

Art. 405 C. com. definește **comisionul** ca „având de obiect tratarea de afaceri comerciale de către comisionar în socoteala comitentului”. Art. 406 alin. (1) C. com. reglementează și deosebirea dintre comision și mandatar astfel spre deosebire de mandatar, comisionul tratează afacerile în numele său propriu fiind direct obligat către persoana cu care a contractat ca și cum afacerea ar fi fost afacerea sa proprie. Unul din principalele efecte ale acestei caracteristici este că în raportul dintre comisionar și comitent drepturile dobândite de comisionar trec direct asupra comitentului.

În raportul dintre comisionar și persoana terță cu care s-a tratat afacerea, drepturile și obligațiile aparțin comisionarului. Astfel, în baza contractului de comision dreptul de proprietate asupra bunurilor care au fost contractate și dobândite în nume propriu de comisionar trece asupra comitentului, fiind considerat ca transmis direct de către terț la comitent. Tocmai de aceea creditorii comisionarului nu pot urmări silit, în caz de faliment, bunurile care au fost dobândite de comisionar „în socoteala comitentului”.²⁷⁷

Potrivit art. 89 din lege, dacă un comisionar, care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă, devine subiectul unei cereri introductive, comitentul va fi îndreptățit fie să își ia înapoi titlurile ori marfa, fie să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar.

²⁷⁶ Prin acord de compensare bilaterală (acord de netting) se înțelege: a) orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate („acord master de netting”); b) orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri de netting („acord master-master de netting”); c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting).

²⁷⁷ I. Turcu, *op. cit.*, pag. 397.

În cazul în care comitentul dorește să își ia marfa înapoi sau să solicite valoare titlurilor, plata se va face respectând regulile generale prevăzute de lege. Într-un asemenea caz, raportul juridic de comision se convertește practic într-un contract de vânzare-cumpărare, dacă administratorul este de acord cu cererea formulată de către comitent²⁷⁸.

Contracte care permit revendicarea unor bunuri de către debitor. Debitorul consignatar

Contractul de consignație este definit²⁷⁹ ca fiind „convenția prin care una din părți, numită consignat, încredințează celeilalte părți, numită consignatar, mărfuri sau obiecte mobile spre a le vinde pe socoteala consignantului”.

Contractul de consignație este derivat din contractul de comision, tot astfel cum contractul de comision este derivat din mandatul comercial. Consignantul predă consignatarului bunurile mobile spre a fi vândute, în numele propriu al consignatarului, dar pe seama consignantului, la un preț stabilit anticipat²⁸⁰.

Dacă un debitor deține marfa în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia la data înregistrării cererii introductive, a expirării termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, proprietarul va avea dreptul să își recupereze bunul, în afară de cazul în care debitorul are un drept de garanție valabil asupra bunului.

Dacă marfa nu se află în posesia debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată.

Dacă debitorul are posesia mărfii la data cererii introductive dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Contractele în care debitorul este proprietar al unei clădiri închiriate

Conform prevederile legale, contractul de închiriere încheiat între debitor, în calitate sa de proprietar al unei clădiri și chiriașul care închiriază clădirea nu este reziliat automat ca urmare a deschiderii procedurii insolvenței. Cu alte cuvinte, administratorul-judiciar, sau lichidatorul după caz, are posibilitatea să mențină

²⁷⁸ I.Schiau, *op.cit.*, pag 181; St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 254.

²⁷⁹ Art. 1 din Legea nr. 178/1934 modificată prin Legea nr. 34/1936.

²⁸⁰ I.Turcu, *op.cit.*, pag. 397.

contractele de închiriere cu singura condiție ca suma datorată sub formă de chirie să nu fie inferioară chiriei practicate pe piață.

Chiria practică pe piață este chiria calculată prin raportare la baza de calcul a chiriei medii pentru același tip de bunuri ca și cele ce formează obiectul contractelor de închiriere.

Cu toate acestea administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul perioadei de închiriere. În acest caz, chiriașul poate evacua clădirea și poate să ceară înregistrarea creanței sale în tabelul de creanțe sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plătește, costul serviciilor datorate de proprietar. În cazul în care chiriașul alege să continue să dețină imobilul, nu va fi îndreptățit la înscrierea creanței în tabelul de creanțe, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar.

Contractele încheiate de debitor *intuitu personae* sau a celor care presupun servicii specializate

Administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, poate să denunțe un contract prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal, cu excepția cazului în care creditorul acceptă efectuarea prestației de către o persoană desemnată de administratorul-judiciar sau lichidator.

Deși legea nu prevede, considerăm că, dacă terțul beneficiar al actului a efectuat o prestație neacoperită de o contraprestație din partea debitorului, el va putea să ceară înscrierea creanței sale pe tabelul creanțelor²⁸¹.

Cazul în care debitorul este asociat al unei societăți comerciale

Conform prevederilor art. 93 din lege, dacă un asociat într-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor în procedura insolvenței, și dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, administratorul-judiciar sau lichidatorul după caz, pot cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate. Aceasta se va efectua în conformitate cu ultima situație financiară aprobată.

De asemenea, legea prevede posibilitatea administratorului-judiciar sau al lichidatorului după caz, să propună debitorului să rămână ca și asociat, cu condiția ca ceilalți asociați să fie de acord.

²⁸¹ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 257.

Aceeași situație este întâlnită și în cazul membrilor societăților cooperative și ai grupurilor de interes economic.

De remarcat că recenta modificare a legii²⁸² a introdus un nou articol referitor la obligațiile rezultând dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii. Astfel art. 93¹ din lege prevede ca obligațiile rezultând dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidator la cererea promitentului-cumpărător, dacă:

- prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător;
- prețul nu este inferior valorii de piață a bunului;
- bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare.

Secțiunea III

Procedura de reorganizarea judiciară

Noțiuni generale

Chiar dacă are la dispoziție anumite reglementări referitoare la procedura concordatului²⁸³, care datează din perioada anterioară regimului comunist, legislativul din România a ales drept sursă de inspirație pentru procedura reorganizării judiciare Capitolul 11 din Bankruptcy Code, SUA. Cu toate acestea, „reorganizările” nu au luat niciodată avânt pe deplin în România iar motivele pentru aceasta nu pot fi atribuite doar cadrului de reglementare ci și factorilor sociali, de afaceri și psihologici din România, situație care sper să se schimbe.

Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței reprezintă cu siguranță un progres în eficientizarea procedurii de reorganizare judiciară și asigurarea unui echilibru între șansele de redresare prin reorganizarea judiciară a comercianților insolventi și eliminarea controlată de pe piață a comercianților neviabili, în același timp cu creșterea eficienței economice și comerciale a procedurii insolvenței.

Practica a dovedit că unul din principalele motive de blocaj în desfășurarea dosarelor de reorganizare judiciară și faliment, l-a constituit proporția extrem de

²⁸² Art. 93¹ a fost introdus prin art. I, pct. 15⁹ din O.U.G. nr. 173/2008, astfel cum a fost introdus prin art. I, pct. 11 din Legea nr. 277/2009.

²⁸³ Recent reintrodus în legislație prin adoptarea Legii nr. 381/2009 privind introducerea **concordatului preventiv** și mandatului ad-hoc, publicată în Monitorul Oficial al României nr.870 din data de 14.12.2009.

mare a cazurilor în care debitorii aveau o cifră de afaceri redusă și un activ limitat sau chiar inexistent. Toate acestea necesitând o cheltuială suplimentară și angajarea unui volum mare de timp și resurse.

Tot practica a demonstrat că nu se poate aplica un tratament proporțional cu starea de fapt a debitorilor. Experiența și impactul economic au arătat faptul că sunt categorii de debitori care nu au nici o șansă reală de reorganizare și drept urmare, tendința lor de a cere să li se reorganizeze activitatea este doar un artificiu prin care urmăresc doar amânarea momentului în care judecătorul-sindic hotărăște intrarea acestora în procedura falimentului. Consecința imediată a unei astfel de situații se regăsește și în faptul că restul mediului de afaceri suportă cheltuieli suplimentare de menținere pe piață a unor comercianți neperformanți. De multe ori, prin modul în care a fost reglementată, interpretată sau aplicată, reorganizarea judiciară a fost privită și folosită ca o metodă de tergiversare a procedurii.

În actuala reglementare, **reorganizarea judiciară este definită în art. 3 pct. 20 ca fiind procedura care se aplică debitorului, persoana juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor.**

Așa cum am arătat mai sus, procedura de reorganizare judiciară este un mecanism care facilitează reorganizarea operatorilor economici aflați în stare de insolvență în vederea lichidării datoriilor acestora și presupune **întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, împreună sau separat:**

- a) restructurarea operațională și sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului.

Practic în urma declanșării procedurii de insolvență, acceptată de către instanță, **debitorul are două opțiuni: reorganizarea judiciară sau lichidarea.**

În cele mai multe cazuri, atât debitorul cât și creditorii își exprima opțiunea pentru lichidare sau pentru reorganizarea judiciară. În ambele cazuri creanțele față de debitor sunt înghețate, fie pentru a se putea asigura un tratament echitabil al creditorilor după nivelul de prioritate al creanțelor deținute de aceștia (în cazul procedurii de lichidare), fie pentru a se pregăti un plan de reorganizare care să poată avea succes (în cazul procedurii de reorganizare). În cazul procedurii de reorganizare judiciară însă, înghețarea sau chiar anularea creanțelor poate duce la anumite stimulente perverse, în sensul că debitorii ar fi încurajați să solicite reorganizarea judiciară doar dacă ar scăpa de datorii, deși salvarea firmelor debitor este foarte puțin probabilă²⁸⁴.

La nivel internațional continuă dezbaterea referitoare la cea mai eficientă procedură: reorganizarea judiciară sau lichidarea. Spre exemplu, țările dezvoltate și instituții internaționale precum Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială

²⁸⁴ D. Daianau, D. Pislaru, L. Voinea, *op.cit.*, pag. 41.

și Comisia Europeană, sugerează ca preferată să fie procedura reorganizării judiciare, deoarece revitalizarea firmelor debitoare ar duce la rezultate mai bune atât pentru creditori cât și pentru economie. Deși lichidarea este mai rapidă, ea poate fi uneori prematură. De aceea, în legislația statelor dezvoltate, reorganizarea judiciară este încurajată²⁸⁵. Un exemplu concludent este exemplul Statelor Unite ale Americii unde procedura reorganizării judiciare²⁸⁶ este preferată procedurii de lichidare²⁸⁷.

În literatura de specialitate s-a argumentat că pentru țările în tranziție, procedura reorganizării judiciare poate fi o soluție mai bună deoarece, în cele mai multe cazuri, dificultățile financiare ale debitorului au cauze externe, neimputabile direct debitorului, urmare unui management defectuos.

Este perfect adevărat că trebuie evitată situația în care reorganizarea judiciară, și beneficiile reale produse de adoptarea unei asemenea soluții, să fie abuziv folosită producând astfel efecte perverse. Nu trebuie acceptată situația în care reorganizarea judiciară fie este folosită ca o scuză pentru prelungirea unui management incompetent fie este folosită ca o scuză pentru menținerea în viață a unei firme neviabile atât din domeniul privat dar mai ales din rândul firmelor de stat.

Prezentare schematică a restructurării judiciare

Cererea de reorganizare judiciară, care poate pune la dispoziție următoarele opțiuni: (i) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului; (ii) restructurarea corporatistă a debitorului prin modificarea structurii capitalului social; și/sau (iii) consolidarea viabilității întreprinderii prin lichidarea unora dintre activele acesteia.

Planul este înaintat în vederea autorizării preliminare de către instanța de faliment, acceptarea acestuia de către creditori și confirmarea finală de către instanța de faliment

Întreprinderea este reorganizată și continuă să opereze sub supravegherea administratorului judiciar până în momentul în care instanța constată, la cerere, că planul și-a atins obiectivele.

Reorganizarea este transformată în lichidare de către instanța de faliment, în cazul în care planul eșuează.

²⁸⁵ Idem.

²⁸⁶ Chapter 11 din Bankruptcy Code.

²⁸⁷ Chapter 7 din Bankruptcy Code.

Așa cum am menționat mai sus²⁸⁸, procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan de reorganizare.

Art. 103 din lege prevede că în urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până la momentul în care judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinserția debitorului în activitatea comercială, fie încetarea reorganizării judiciare și trecerea la procedura falimentului, în condițiile art. 107 și urm. din lege.

Din prevederile acestui articol rezultă că pe tot parcursul procedurii de reorganizare judiciară debitorul va fi condus de un administrator-judiciar. Trebuie precizat că prin conducerea activității debitorului se înțelege efectuarea și aducerea la îndeplinire a obiectivelor sau măsurilor planului de reorganizare. Rezultă deci că pe această perioadă, acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul să intervină în conducerea activității ori în administrarea averii debitorului, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute de lege și în planul de reorganizare judiciară²⁸⁹.

Una dintre cele mai importante obligații din perioada de reorganizare judiciară este cuprinsă în alin. (3) al art. 103 din lege prin care se prevede obligația debitorului de a îndeplini, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute de planul de reorganizare. Majorarea capitalului prin noi aporturi de capital, prin conversia unor creanțe, prin incorporarea rezervelor sau a beneficiilor sau prin fuziune poate fi considerată o schimbare de structură în planul de reorganizare.

Așa cum s-a afirmat și în literatura de specialitate²⁹⁰, o problemă care nu este prevăzută în mod expres de actuala legislație este aceea dacă, în situația apariției unor elemente ale planului de reorganizare, este posibilă modificarea acestuia. În lipsa unei soluții legale exprese, doctrina și practica au dat un răspuns pozitiv²⁹¹. Planul suplimentar de reorganizare judiciară va trebui însă confirmat de judecătorul-sindic, după ce, în prealabil au fost respectate toate condițiile privind publicitatea, admiterea și votarea acestuia²⁹².

Trebuie reținut faptul că în conformitate cu art. 104 din lege, prin excepție de la prevederile cuprinse în art. 38 din lege²⁹³, la solicitarea furnizorului, jude-

²⁸⁸ A se vedea *Supra*, pag. 175.

²⁸⁹ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 282.

²⁹⁰ Idem.

²⁹¹ Sentința nr. 91/1998 a Tribunalului Olt citată în N.Țandăreanu, *op.cit.*, pag. 225-226.

²⁹² Idem nota subsol nr. 268.

²⁹³ Art. 38 prevede că „orice furnizor de servicii – electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice și altele asemenea – nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de

cătorul-sindic poate să dispună ca debitorul să depună o cauciune la o bancă în cuantum de 30% din prețul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii insolvenței. Conform prevederilor art. 38 din lege, **prin furnizori de servicii** se înțelege furnizorii de electricitate, gaze naturale, apa, servicii telefonice și alte asemenea servicii. De precizat că judecătorul-sindic va admite cererea formulată de către furnizorul de servicii, în toate cazurile în care acesta va reuși să facă proba existenței unui risc ca serviciile prestate debitorului de către furnizor să nu fie plătite.

În situația în care debitorul nu se conformează planului de reorganizare judiciară sau desfășurarea activității în perioada de reorganizare judiciară produce pierderi averii debitorului, administratorul-judiciar, Comitetul Creditorilor sau oricare dintre creditorii, precum și administratorul-special pot solicita oricând judecătorului-sindic să aprobe intrarea în procedura falimentului conform procedurilor legale. Trebuie precizat că **în cazul în care pierderile înregistrate de debitor sunt generate pe o perioadă scurtă de timp de către factori conjuncturali**, judecătorul-sindic poate respinge cererea de intrare în procedura falimentului.

Prin neconformare la planul de reorganizare se înțelege nepunerea în practică a schimbărilor de structură stabilite prin planul de reorganizare judiciară sau a măsurilor propuse.²⁹⁴

Înregistrarea și depunerea cererii de intrare în procedura falimentului nu reprezintă altceva decât investirea judecătorului-sindic nesuspendând însă continuarea activității debitorului. Judecătorul-sindic se pronunță asupra solicitării de intrare în procedura falimentului printr-o încheiere motivată.

Pentru urmărirea activității debitorului în perioada procedurii de reorganizare judiciară, administratorul-special, administratorul-judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte Comitetului Creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului.

După aprobarea de către Comitetul Creditorilor, aceste rapoarte vor fi înregistrate la grefa tribunalului. În aceste condiții, debitorul sau, după caz, administratorul-judiciar are obligația să notifice toți creditorii pentru consultarea rapoartelor trimestriale prezentate.

Pe lângă rapoartele trimestriale privind situația financiară a averii debitorului, administratorul-judiciar are obligația să prezinte situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora în conformitate cu prevederile

serviciu către debitor sau către averea debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii”.

²⁹⁴ N. Țândăreanu, *op.cit.*, pag. 226.

art. 102 alin. (4) din lege²⁹⁵. Situația cheltuielilor trebuie să fie avizată de către Comitetul Creditorilor.

De asemenea, pentru analiza rapoartelor trimestriale referitoare la averea debitorului, alin. (3) din art. 106 din lege prevede că în termen de maxim 5 zile de la ședința Comitetului Creditorilor în care au fost prezentate aceste rapoarte, Comitetul Creditorilor poate să convoace adunarea generală a creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor împreună cu administratorul-judiciar sau de administratorul-judiciar singur. În adunarea generală a creditorilor vor fi prezentate și efectele măsurilor propuse, putându-se propune motivat și alte soluții.

Planul de reorganizare

Atât vechea lege cât și noua reglementare privind procedura insolvenței nu definește planul de reorganizare.

Așa cum am arătat și mai sus²⁹⁶, art. 3 pct. 20 din lege definește reorganizarea ca fiind procedura care se aplică debitorului, persoana juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor.

Nu numai prevederile legale dar și literatura de specialitate oferă foarte puține definiții ale planului de reorganizare. Astfel, într-o opinie²⁹⁷ planul de reorganizare este considerat ca fiind un act juridic multilateral, având o natură complexă: contractuală, jurisdicțională și legală.

Într-o altă opinie²⁹⁸, planul de reorganizare este caracterizat ca fiind un instrument juridico-economic elaborat cu anticipație cuprinzând o serie de operațiuni de natură juridică, economică și socială, destinate să conducă la restructurarea și continuarea activității debitorului și plata pasivului acestuia, sau dacă acest lucru nu este posibil, să ducă la lichidarea prin vânzarea averii debitorului în mod ordonat, parțial sau total, ca un ansamblu în stare de funcționare, pentru a obține valoarea maximă.

²⁹⁵ Art. 102 alin. (4) din lege prevede că: „Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art. 10, art. 19 alin.(2), art. 23, 24 și al art. 98 alin.(3) și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată”

²⁹⁶ A se vedea *Supra* 165.

²⁹⁷ I.Schiau, *op.cit.*, pag. 220.

²⁹⁸ M.N.Costin, I.Schiau, T.Prescure, *Reorganizarea și lichidarea judiciară – analiză de legislație și doctrină*, 1997, pag. 64 citată de N.O. Rusu, Considerații privind posibilitatea modificării planului de reorganizare și a prelungirii perioadei acestuia de executare” în R.D.C pag. 84.

Natura juridică a planului de reorganizare

Procedura de reorganizare judiciară presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului.

Din analiza prevederilor legale referitoare la planul de reorganizare, a modalităților de aprobare și a efectelor acestuia, rezultă că **planul de reorganizare are o triplă natură juridică: contractuală, judiciară și legală.**

Natura juridică contractuală a planului de reorganizare decurge din faptul că este propus de către anumite persoane îndreptățite să propună un astfel de plan. Planul de reorganizare este propus de către debitor, în anumite condiții și este acceptat prin exprimarea votului de către creditorii în adunarea creditorilor, judecătorul-sindic neavând decât posibilitatea de a confirma planul sau de a îl respinge, în funcție de îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor expres prevăzute de lege, fără a-l putea modifica, hotărârea acestuia având similitudini cu hotărârea de expedient care consfințește învoiala părților în fața instanței de judecată, în condițiile art. 1704 -1717 C.civ. și 217-273 Cod pr.civ.

De reținut că prevederea condițiilor de fond și de formă cu respectarea cărora trebuie obținut și dat acordul creditorilor nu reprezintă o negare a caracterului convențional al planului de reorganizare, deoarece legiuitorul poate stabili după cum consideră de cuviință, cu respectarea normelor constituționale, cadrul legal și limitele de exercitare a drepturilor subiective ale persoanelor fizice sau juridice, putând suplini, în anumite condiții, manifestarea de voință necesară pentru încheierea unui act juridic²⁹⁹.

În concluzie, **natura juridică a planului de reorganizare** este dată de faptul că acesta este confirmat de către judecătorul-sindic, după acceptarea acestuia de către creditorii. **Natura legală a planului de reorganizare** este dată de împrejurarea că legea reglementează efectele acestuia față de debitor și creditorii³⁰⁰.

Etapele care trebuie parcurs în cadrul procedurii planului de reorganizare judiciară

În conformitate cu noile prevederi legislative, procedura planului de reorganizare parcurge următoarele șase etape:

²⁹⁹ N.O.Rusu, *op.cit.* pag 85.

³⁰⁰ I.Schiau, *op.cit.* pag. 219.

- I. propunerea planului de reorganizare judiciară (art.94);
- II. comunicarea și admiterea planului de reorganizare judiciară de către judecătorul-sindic (art. 98 alin. 1 și 2);
- III. publicitatea planului de reorganizare judiciară (art. 99);
- IV. votarea planului de reorganizare judiciară (art. 100);
- V. confirmarea planului de reorganizare judiciară de către judecătorul-sindic (art. 101);
- VI. executarea planului de reorganizare judiciară (art. 102).

I. Propunerea unui plan de reorganizare judiciară

1. Intenția de a propune un plan de reorganizare judiciară. Categoriile de persoane care au calitatea cerută de lege pentru a propune un plan de reorganizare judiciară

În conformitatea cu prevederile art. 94 alin. 1 din lege, vor putea propune un plan de reorganizare judiciară, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de persoane:

a) **debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor sau asociaților**, în termen de 30 de zile de la afișarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării, potrivit art. 28, a intenției de reorganizare, dacă procedura a fost declanșată de acesta, și potrivit art. 33 alin. (6), în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau a mai multor creditori;

b) **administratorul judiciar**, de la data desemnării sale și până la împlinirea unui termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv de creanțe, cu condiția să își fi manifestat această intenție până la votarea raportului întocmit de administratorului judiciar sau de lichidator după caz, cu respectarea prevederilor art. 59 alin. (2) din lege;

c) **unul sau mai mulți creditori care și-au anunțat această intenție până la votarea raportului întocmit de administratorului judiciar sau de lichidator după caz, cu respectarea prevederilor cuprinse în art. 59 alin. (2), creditor care dețin împreună sau cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe**, în termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv de creanțe.

Spre deosebire de vechea reglementare, noua lege privind procedura insolvenței, nu mai dă posibilitatea debitorului să propună un plan de reorganizare judiciară în condițiile în care nu și-a declarat starea de insolvență, potrivit obligației impuse de către art. 27 alin. (1) din lege³⁰¹.

³⁰¹ „Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență” art. 27 alin. (1) din legea nr. 85/2006.

De precizat că în conformitate cu prevederile legale, procedura reorganizării judiciare nu este accesibilă debitorilor cărora li se aplică procedura simplificată. Astfel, nu vor putea beneficia de procedura de reorganizare judiciară persoanele fizice, comercianți și asociații familiale, care îndeplinesc una din următoarele condiții:

1. nu are bunuri;
2. nu prezintă documentele contabile sau actele constitutive;
3. sediul nu corespunde cu cel declarat la Oficiul Registrului Comerțului;
4. administratorul nu poate fi găsit;
5. și-a declarat intenția de faliment;
6. a mai fost subiect al procedurii de insolvență într-un interval de 5 (cinci) ani anteriori formulării cererii introductive;
7. le-a fost respinsă contestația la starea de insolvență, atunci când cererea introductivă este depusă de creditor;
8. debitorul a fost condamnat definitiv pentru: bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, infracțiune de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea nr. 21/1996, în ultimii 5 (cinci) ani anteriori deschiderii procedurii.

Trebuie remarcat că actuala reglementare recunoaște importanța declarării intenției de intrare în procedura de reorganizare judiciară. Astfel, debitorul supus procedurii de insolvență este obligat să depună o descriere sumară a modalităților avute în vedere pentru procedura reorganizării, atunci când cererea este formulată de către acesta. (art. 28 alin. (1) lit. I din lege)³⁰² Aceeași obligație a declarării intenției de a participa la reorganizarea judiciară a debitorului îi revine și creditorului îndreptătit să solicite deschiderea procedurii de reorganizare precizând în principiu modalitatea de participare conform prevederilor art. 31 alin. (1) lit. d) din lege.³⁰³

2. Termenul de depunere a planului de reorganizare

Pentru toate categoriile de persoane care au calitatea, în baza legii, să depună un plan de reorganizare, termenul limită pentru depunerea planului de reorganizare este de 30 zile de la afișarea tabelului definitiv de creanțe. Având în

³⁰² „Cererea debitorului trebuie să fie însoțită de următoarele acte: ... o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității” (art. 28 alin. (1) lit. I din lege).

³⁰³ „Orice creditor îndreptătit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza: ... declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare” art. 31 alin. (1) lit. d) din lege.

vedere și celeritatea procedurii insolvenței, conform noilor prevederi legislative, la cererea oricărei părți interesate, **judcătorul-sindic poate scurta, pentru motive temeinice, termenele pentru depunerea planului de reorganizare.**

Legea nu definește însă ce se înțelege prin motive temeinice și cu cât pot fi reduse termenele, acest lucru stabilindu-se de la caz la caz. Spre exemplu, poate constitui un motiv temeinic pentru reducerea termenelor, faptul că debitorul a mai fost supus unei proceduri de insolvență, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii actualei proceduri a insolvenței, iar raportul asupra stării debitorului este unul pesimist³⁰⁴.

Din prevederile legale se observă că actuala reglementare elimină posibilitatea acționarilor și asociaților de a propune, separat, un plan de reorganizare. Această interdicție se datorează faptului că s-a dorit eliminarea confuziei dintre expresia de voință a debitorului reprezentată de adunarea generală extraordinară a acționarilor sau a asociaților și interesele particulare ale unor grupuri de asociați³⁰⁵.

Nedepunerea sau nerespectarea termenelor prevăzute de lege pentru depunerea unui plan de reorganizare, sau depunerea unui plan de reorganizare de către persoane care nu au calitatea procesuală prevăzută de lege pentru depunerea unui astfel de plan, conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea și aplicarea, din dispoziția judecătorului-sindic, a procedurii falimentului.

În practică se pune întrebarea dacă există posibilitatea prelungirii perioadei de executare a unui plan de reorganizare confirmat anterior intrării în vigoare a noii legi, peste termenul de maximum 3 ani? Răspunsul nu poate fi decât unul afirmativ. Art. 95 alin. (4) din lege, prevede că la recomandarea administratorului judiciar, dar numai după trecerea unui termen de cel mult 18 luni de la confirmarea planului de reorganizare, această perioadă va putea fi extinsă cu cel mult încă o perioadă de un an. Această propunere trebuie votată de cel puțin două treimi din creditorii aflați în sold la acea dată. Din interpretarea dispozițiilor legale rezultă că este posibilă prelungirea perioadei concrete de executare a unui plan de reorganizare confirmat anterior intrării în vigoare a noii legi, dar numai cu o perioadă care adăugată perioadei inițiale nu va putea depăși termenul limită de 3 ani, termen care începe să curgă de la data inițială a confirmării planului de reorganizare.

3. Conținutul planului de reorganizare

Cu siguranță procedura reorganizării judiciare presupune continuarea activității debitorului cu încercarea acestuia de a se redresa, de a se salva din punct

³⁰⁴ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 261.

³⁰⁵ În conformitate cu prevederile legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, asociații nu au calitate procesuală în afara adunării generale.

de vedere economic și de a începe sau a continua plata datoriilor sale. Tocmai de aceea, planul de reorganizare va putea să prevadă **fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare.** Cu alte cuvinte, planul de reorganizare poate să prevadă, împreună sau separat următoarele:

1) restructurarea operațională sau financiară a debitorului.

Restructurarea operațională presupune schimbarea managementului, marketingului sau a activității debitorului. **Restructurarea financiară** presupune modificarea parametrilor de ordin bănesc în care își derulează activitatea debitorul, în sensul reducerii cheltuielilor, a optimizării raportului venituri-încasări. De asemenea, poate fi considerată o restructurare financiară aceea prin care sunt atrase resurse financiare externe, altele decât majorarea de capital social³⁰⁶.

2) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social. Fără îndoială, majorarea de capital social reprezintă o sursă financiară externă foarte importantă pentru redresarea debitorului aflat în dificultate financiară.

3) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului. Această măsură poate duce la redresarea activității debitorului aflat în dificultăți financiare. Cu prețul obținut din vânzarea bunurilor lichidate din averea debitorului se pot achita parțial sau total datoriile debitorului.

4) combinarea măsurilor sus menționate. Cele trei tipuri de măsuri pot fi combinate, în funcție de nevoile debitorului. Spre exemplu, modificarea structurii capitalului social poate fi combinat cu restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului.

În principiu, conform prevederilor art. 95 alin. (1) din lege, planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloace financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului, cuprinzând măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnarea și înlocuire a administratorilor și a directorilor.

Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. De asemenea, planul de reorganizare va menționa și:

- a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, în sensul legii;
- b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;
- c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;
- d) ce despăgubiri urmează să fie oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire

³⁰⁶ St. D. Cârpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 265.

în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula la data propunerii planului de reorganizare.

În ceea ce privește **structura planului de reorganizare**, deși legea nu precizează în mod expres toate elementele componente ale planului, din economia textelor legale, un plan de reorganizare bazat pe informații bine structurate, va avea șanse mai mari de reușită. Astfel, planul de reorganizare trebuie să includă următoarele elemente:

- a) managementul societății;
- b) piețe pe care acesta acționează;
- c) prezentarea activului societății debitor;
- d) necesarul de investiții;
- e) previziunea recuperării creanțelor deținute;
- f) evaluarea patrimoniului;
- g) surse de finanțare pe perioada reorganizării;
- h) finanțarea prin aport de numerar;
- i) finanțare prin apel la credite bancare;
- j) finanțarea prin vânzarea unora dintre activele debitorului;
- k) pasivul societății;
- l) tabelul creditorilor și categoriilor de creditori;
- m) modalități de acoperire a datoriilor-programul de plată a creditorilor;
- n) previziunea situațiilor financiare ale societății debitor pe perioada reorganizării;
- o) contul de profit și pierderi;
- p) situația fluxurilor de numerar.

Măsurile adecvate pentru punerea în aplicare a planului de reorganizare sunt prevăzute în cuprinsul art. 95 alin. (6) din lege, cum ar fi:

A) păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către administratorul judiciar desemnat în condițiile legii;

B) obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență a acestora;

C) transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior sau ulterior confirmării planului de reorganizare;

D) fuziunea debitorului, în condițiile legii;

E) lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului;

F) lichidarea parțială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului de reorganizare se face potrivit art. 116-120 din lege;

G) modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu acordarea obligatorie, în beneficiul creditorului garantat, a unei garanții sau protecții echivalente, în condițiile prevăzute la art. 39 alin. (2) lit. c) din lege;

H) prelungirea datei scadente, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

I) modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii;

J) emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele menționate la lit. C și D, în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se va da înainte de admiterea planului de către judecătorul-sindic, în conformitate cu prevederile art. 98 alin. (3) din lege. Prin excepție de la prevederile art. 205 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile cuprinse la prezenta literă sunt considerate operațiuni exceptate în sensul art. 205 alin. (1) din legea menționată mai sus;

K) prin derogare de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare;

L) inserarea în actul constitutiv al debitorului -persoană juridică- sau al persoanelor menționate la lit. C și D a unor prevederi precum:

a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei discuții corespunzătoare a votului între aceste categorii;

c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

4. Programul de plată a creanțelor

Programul de plată a creanțelor reprezintă o noutate introdusă de către actuala reglementare legislativă ilustrând tabelul de creanțe menționat în planul de reorganizare judiciară și care cuprinde cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, prin raportare la tabelul definitiv de creanțe și la fluxurile de numerar aferente planului de reorganizare conform art. 3 pct. 22 din lege.

Programul de plată a creanțelor, componenta principală a planului de reorganizare, devine un titlu executoriu împotriva debitorului, prin confirmarea planului de reorganizare judiciară și este principalul indicator față de care

administratorul judiciar raportează cu privire la buna derulare a planului de reorganizare judiciară.

Programul de plată a creanțelor va trebui să cuprindă cuantumul sumelor care urmează să fie plătite de debitor, cu respectarea următoarelor reguli:

- a) respectarea prevederilor referitoare la creanțele garantate, în sensul că nici un creditor nu poate primi mai mult decât cuantumul creanței recunoscut prin tabelul definitiv de creanțe;
- b) nici un creditor nu poate primi mai puțin decât ar primi în cazul procedurii de faliment, chiar dacă votează împotriva planului de reorganizare;
- c) toți creditorii dintr-o grupă sunt îndreptățiți la același procent de recuperare din valoarea absolută, recunoscută a creanței;
- d) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume.

În practică și în literatura de specialitate se consideră că sunt **categoriile de creanțe defavorizate**, categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una din modificările următoare pentru oricare dintre creanțele categoriei respective:

- e) o reducere a cuantumului creanței;
- f) o reducere a garanțiilor sau a altor accesorii, cum ar fi reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului;
- g) valoarea actualizată cu dobânda de referință a Băncii Naționale a României – dacă nu este stabilit astfel prin contractul privind creanța respectivă sau prin legi speciale – este mai mică decât valoarea la care a fost înscrisă în tabelul definitiv de creanțe.

5. Modificarea planului de reorganizare judiciară

*Modificarea planului de reorganizare judiciară confirmat ulterior intrării în vigoare a noii legislații*³⁰⁷

Un plan de reorganizare judiciară confirmat ulterior intrării în vigoare a noii legislații și a cărui perioadă de executare este mai mică de 3 ani calculată de la data confirmării, va putea fi modificat prin prelungirea acestui termen cu respectarea prevederilor privind termenul limită și modalitățile de aprobare a propunerii de prelungire.

La recomandarea administratorului judiciar, după trecerea unui termen de cel mult 18 luni de la confirmarea planului de reorganizare judiciară, această perioadă va putea fi extinsă cu cel mult încă o perioadă de un an, dacă propunerea este votată de cel puțin două treimi dintre creditorii aflați în sold la acea dată.

³⁰⁷ Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a intrat în vigoare pe data de 21 iulie 2006.

Cu alte cuvinte, vor vota toți creditorii, inclusiv cei care au votat pentru respingerea planului de reorganizare judiciară la momentul acceptării sale inițiale. Totuși, creditorii ale căror creanțe sunt curente, fiind ulterioare deschiderii procedurii prevăzute de actuala reglementare privind procedura insolvenței, nu participă la votarea prelungirii planului, fiind excluși prin limitarea introdusă de art. 3 pct. 8 din lege³⁰⁸. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 3 pct. 8 din lege este creditor îndreptățit să participe la procedura insolvenței acel creditor care a formulat și i-a fost admisă, total sau în parte, o cerere de înregistrare a creanței sale pe tabelul definitiv de creanțe contra debitorului și care are dreptul de a participa și de a vota în adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de reorganizare judiciară admis de judecătorul-sindic, de a fi desemnat în calitate de membru al Comitetului Creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din reorganizarea judiciară a debitorului sau din lichidarea averii debitorului, de a fi informat ori notificat cu privire la desfășurarea procedurii și de a participa la orice altă procedură reglementată de actuala reglementare.

În cazul în care se hotărăște prelungirea termenului, judecătorul-sindic va lua act de aprobarea prelungirii de către creditorii pronunțând o încheiere care să aibă regimul juridic al unei hotărâri de expedient.

Modificarea planului de reorganizare judiciară confirmat anterior intrării în vigoare a noii legi dar a cărui executare se prelungește sub imperiul acestei legi. Conflict temporar de legi

Planul de reorganizare judiciară al cărui termen de executare a fost stabilit sub cel de 2 ani prevăzut de vechea reglementare, sau de 2 ani de la data confirmării sale, poate fi prelungit, cu respectarea condițiilor legale prevăzute de noua lege, până la împlinirea unui termen de maximum 3 ani, termen care începe să curgă de la data confirmării inițiale a planului de reorganizare.

De precizat că acest lucru nu reprezintă o retroactivitate mascată a legii, ci din contră, reprezintă tocmai respectarea principiului neretroactivității legii conform căruia actele îndeplinite anterior intrării în vigoare a noii legi, în formele și la termenele prevăzute de legea atunci în vigoare, rămân valabile³⁰⁹.

Perioada de reorganizare scursă de la confirmarea planului de reorganizare până la intrarea în vigoare a noii legi trebuie considerată ca fiind valabilă și inclusă în termenul maxim de executare a planului de reorganizare.

Noua reglementare privind procedura insolvenței prevede că, prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, planul de reorganizare propus de creditorii poate prevedea modificarea, fără

³⁰⁸ N.O.Rusu, *op.cit.*, pag. 97.

³⁰⁹ I.Deleau, *op.cit.*, vol. I, pag. 7.

acordul statutar al membrilor, asociaților sau acționarilor debitorului, a actului constitutiv, dacă se îndeplinesc cumulativ, următoarele condiții:

h) planul de reorganizare propus de debitor oferă o recuperare mai redusă a creanțelor debitorului;

i) în caz de faliment, membrilor, asociaților sau acționarilor debitorului nu li s-ar cuveni nimic din distribuire;

j) membrii, asociații sau acționarii debitorului refuză să participe la planul de reorganizare propus de creditori.

Înregistrarea mențiunii modificărilor efectuate se realizează la registrul comerțului, mențiunea fiind solicitată de către administratorul judiciar pe cheltuiala debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare judiciară³¹⁰.

II. Comunicarea planului de reorganizare judiciară propus. Admiterea planului de reorganizare judiciară de către judecătorul-sindic

Conform dispozițiilor art. 98 alin. (1) din lege, o copie a planului de reorganizare judiciară propus va fi depus la grefa tribunalului și la oficiul registrului comerțului sau, după caz, la registrul societăților agricole. Copii după planul de reorganizare propus vor fi comunicate și debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și Comitetului Creditorilor.

După îndeplinirea procedurii de comunicare a planului de reorganizare propus, judecătorul-sindic va convoca, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului de reorganizare la tribunal, o ședință pentru admiterea sau respingerea planului de reorganizare propus.

La ședință sunt convocați, prin procedura de citare reglementată de lege, atât persoanele care au propus planul de reorganizare cât și debitorul prin administratorul special, administratorul judiciar, Comitetul Creditorilor și reprezentantul deținătorilor participațiilor la capitalul debitorului (membrii, asociați sau acționari). De precizat că toți cei citați au dreptul să fie ascultați cu privire la admiterea sau respingerea planului de reorganizare.

După audierea persoanelor citate, efectiv prezente sau absente dar cu concluzii depuse la dosar, judecătorul-sindic se va pronunța în sensul admiterii sau respingerii planului de reorganizare propus.

Pentru a fi admis, planul de reorganizare propus trebuie să conțină toate informațiile prevăzute de lege. Deși actuala reglementare nu mai prevede în mod expres cerința conform căreia planul de reorganizare propus trebuie să denote șanse obiective de realizare, șansele de reușită ale unui plan de reorganizare pot fi apreciate de judecătorul-sindic care are posibilitatea să solicite unui practician în

³¹⁰ Această mențiune va fi publicată la Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

insolvență să își exprime opinia privind posibilitatea de realizare a planului de reorganizare înainte de admiterea acestuia.

Admiterea planului de reorganizare implică o minimă verificare din partea judecătorului-sindic a condițiilor de admisibilitate. Ulterior admiterii planului de reorganizare, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar convocarea adunării generale a creditorilor și a debitorului într-un termen cuprins între 20 și 25 de zile, dar nu mai înainte de afișarea tabelului definitiv de creanțe.

Dacă au fost exprimate mai multe intenții de depunere a unor planuri de reorganizare, judecătorul-sindic va fixa un termen maxim până la care acestea pot fi depuse, cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (2) din lege³¹¹, astfel încât **votarea planurilor admise să se facă în aceeași ședință a adunării generale a creditorilor.** Parcurgerea etapelor procedurii de admitere va fi aceeași și pentru celelalte planuri de reorganizare propuse.

III. Publicitatea planului de reorganizare judiciară admis

În termen de 5 zile de la admiterea planului de reorganizare, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar publicarea unui anunț referitor la propunerea planului de reorganizare în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când planul va fi votat inclusiv mențiunea că este admisibilă votarea prin corespondență. De asemenea anunțul va include și data de confirmare a planului de reorganizare, care nu va depăși 15 zile de la data exprimării votului asupra planului de reorganizare.

Buletinul procedurilor de insolvență reprezintă publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar sau lichidator, după caz, după deschiderea procedurii prevăzute de legea insolvenței.

Având în vedere că acțiunile și titlurile de valoare la purtător se pot transmite prin simpla tradițiune (remitere), pentru a nu opera sancțiunea decăderii din dreptul de a vota, legea prevede în art. 99 alin. (3) obligativitatea depunerii acestora în original, la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

Din momentul publicării planului de reorganizare în Buletinul procedurilor de insolvență, toate părțile interesate vor fi socotite că au luat la cunoștință atât de planul de reorganizare cât și de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului de reorganizare la sediul său, pe cheltuiuala solicitantului.

³¹¹ „După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartii de sume în caz de faliment în procedură simplificată” art. 74 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

IV. Votarea planului de reorganizare judiciară

După informarea de către administratorul judiciar privind voturile valabile exprimate în scris, începe operațiunea de votare în funcție de categoriile distincte de creanțe, **fiecare creanță beneficiind de un drept de vot.**

Noua legislație privind procedura insolvenței, a introdus prevederi rezonabile pentru determinarea numărului de categorii care acceptă planul de reorganizare pentru situațiile în care sunt în total trei sau mai puține categorii de creditori. Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

Dispozițiile referitoare la procedura de votare au fost completate prin inserarea unor restricții. Astfel, categoriile care, direct sau indirect, controlează, sunt controlate sau se află sub control comun cu debitorul, în sensul legislației pieței de capital, pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la planul de reorganizare doar în cazul în care prin planul de reorganizare li se acordă o sumă mai mică decât ar primi în cazul procedurii falimentului.

Un plan de reorganizare va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie.

Cu alte cuvinte, se consideră că un plan de reorganizare judiciară este acceptat dacă:

- cel puțin 50% plus una dintre categoriile de creanțe menționate la art. 100 alin. (3) din lege acceptă sau sunt socotite că acceptă planul de reorganizare, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul de reorganizare;
- în cazul în care sunt doar două categorii de creditori, planul de reorganizare se consideră acceptat dacă categoria defavorizată a acceptat planul.
- dacă ambele categorii sunt defavorizate, planul de reorganizare se consideră acceptat în cazul în care categoria cu valoarea totală mai mare a creanțelor a acceptat planul de reorganizare.
- dacă o categorie defavorizată respinge planul de reorganizare, nici una din categoriile de rang inferior nu va primi mai mult decât în procedura falimentului.

Categoriile de creanțe care votează separat sunt:

1) **creditorii cu creanțe garantate.** Creanțele garantate sunt creanțele persoanelor care beneficiază de garanții reale asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garantat față de persoanele beneficiare ale garanțiilor reale.

2) **Creditori bugetari.** Creditorii bugetari sunt deținătorii creanțelor constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora.

3) **Creditori chirografari stabiliți conform art. 96 alin. (1) din lege.** Acești creditori chirografari sunt o categorie aparte de persoane care dețin creanțe

chirografare, care potrivit legii au calitatea de furnizori indispensabili, spre exemplu acei furnizori care desfășoară activități curente (electricitate, gaz, etc.).

4) **Ceilalți creditori chirografari.** Creditorii chirografari sunt creditorii debitorului care nu au constituite garanții față de patrimoniul debitorului neavând privilegii însoțite de drepturi de retenție, ale căror creanțe sunt curente la data deschiderii perioadei de observație³¹².

5) **Celelalte creanțe chirografare.**

Legiuitorul nu precizează metodele de evaluare aplicabile la acest moment procedural pentru a stabili ce sume s-ar primi în cazul procedurii falimentului, această misiune rămânând practicii care trebuie să stabilească metodele adecvate pentru determinarea cuantumului sumelor ce s-ar putea obține în caz de faliment.

Dar legea prevede un set suplimentar de condiții aplicabile acelor clase de creanțe care sunt considerate afectate conform legii. Astfel, o creanță este afectată în cazul în care planul modifică drepturile legale și contractuale pe care i le conferă deținătorului o astfel de creanță (de exemplu, prin reducerea valorii creanței sau prin modificarea oricărei dobânzi asiguratorii sau garanții constituite asupra acesteia).³¹³ De aceea legea a impus **tratamentul corect și echitabil al claselor de creanțe afectate.**

În consecință, fiecare clasă de creanțe afectate care respinge planul de reorganizare trebuie să fie tratată **corect și echitabil** în cadrul planului.³¹⁴ Pentru a trece testul tratamentului corect și echitabil, planul trebuie să abordeze următoarele aspecte:³¹⁵

1. Orice clasă de creanțe care respinge planul, precum și orice creanță care respinge planul trebuie să primească sau să rețină, conform planului, în contul acelei creanțe, bunuri în valoare mai mică decât valoarea pe care ar primi-o sau ar reține-o acel deținător în cazul în care debitorul ar fi lichidat (probabil la acea dată);

2. Nicio clasă de creanțe și nicio creanță nu trebuie să primească sau să rețină, conform planului, în contul acelei creanțe, bunuri în valoare mai mare decât valoarea creanței, după cum este confirmată aceasta de instanța judecătorească după introducerea cererilor de admitere a creanțelor și verificarea acestora de către administratorul judiciar; și

3. Nicio clasă de creanțe mai recentă decât o clasă de creanțe afectată (potrivit ierarhizării prevăzute de articolul 100 (3) din Legea insolvenței) care respinge

³¹² St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 276.

³¹³ *Vezi* Legea insolvenței, articolul 3.21.

³¹⁴ *Vezi* Legea insolvenței, articolul 101(1)C.

³¹⁵ *Vezi* Legea insolvenței, articolul 101(2).

planul, nu trebuie să primească sau să rețină, conform planului, în contul acelei creanțe, bunuri într-o valoare care depășește suma pe care deținătorii unei astfel de creanțe ar primi-o sau ar reține-o în cazul în care debitorul ar fi lichidat (probabil la acea dată).

Un lucru este cert și anume, **fiecare creditor, categorie de creditori trebuie să primească cel puțin cât ar fi primit în procedura de faliment.** Determinarea cuantumului este necesar să fie stabilită printr-un raport de evaluare care trebuie însoțit de toate părțile implicate, respectiv fiecare categorie de creditori.

V. Confirmarea planului de reorganizare judiciară de către judecătorul-sindic

La data stabilită, planul de reorganizare judiciară va fi confirmat de către judecătorul-sindic printr-o sentință dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

A) cel puțin jumătate plus una dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele menționate la art. 100 alin. (3) din lege³¹⁶, acceptă sau sunt socotite că acceptă planul de reorganizare, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B) în cazul în care sunt doar două categorii, planul de reorganizare se consideră acceptat în cazul în care categoria cu valoarea totală cea mai mare a creanțelor a acceptat planul;

C) fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan.

Așa cum am arătat mai sus³¹⁷, există tratament corect și echitabil atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nici una dintre categoriile care resping planul de reorganizare și nici o creanță care respinge planul de reorganizare nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul procedurii falimentului;

b) nici o categorie sau nici o creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul de reorganizare, nici o categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 100 alin. (3) din lege nu primește mai mult decât ar primi în cazul procedurii falimentului.

De precizat că deși pot fi propuse și chiar admise mai multe planuri de reorganizare, legea stabilește foarte clar că doar un singur plan de

³¹⁶ „Creditorii cu creanțe garantat; creditorii bugetari; creditorii chirografari stabiliți conform art. 96 alin. (1) din legea privind procedura insolvenței; ceilalți creditori chirografari” (art. 100 alin. (3) din legea privind procedura insolvenței).

³¹⁷ Vezi *Supra* p. 188.

reorganizare poate fi confirmat. Soluția legiutorului are la bază realitatea conform căreia două sau mai multe planuri de reorganizare diferite nu se pot concilia, iar două sau mai multe planuri de reorganizare identice nu își au sensul.

De asemenea, legiutorul prevede în mod expres că, **după confirmarea unui plan de reorganizare, nu mai este legal admisă propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan de reorganizare.**

Dacă nu este confirmat nici un plan de reorganizare și termenul pentru propunerea unui plan de reorganizare, în condițiile art. 94 din lege, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 107 și urm. din lege.

VI. Executarea planului de reorganizare judiciară

Activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător în momentul în care sentința care confirmă un plan de reorganizare intra în vigoare. Conform prevederilor art. 12 din lege, **sentința de confirmare a unui plan de reorganizare judiciară este definitivă și executorie, putând fi atacată separat cu recurs.** Practic, la data pronunțării sale, hotărârea de confirmare a unui plan de reorganizare este executorie, ceea ce înseamnă că activitatea debitorului este sau urmează să fie reorganizată în mod corespunzător, iar creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în planul de reorganizare. Pe de altă parte, în cazul intrării în faliment ca urmare a eșuării planului de reorganizare sau a unei executări silit, planul de reorganizare confirmat va fi socotit ca fiind o hotărâre definitivă și irevocabilă împotriva debitorului. Pentru executarea silită a acestor creanțe, calitatea de titlu executoriu o va avea sentința de confirmare a planului de reorganizare³¹⁸.

Creditorii conservă acțiunile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și a fidejursorilor debitorilor, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului de reorganizare³¹⁹.

Odată cu confirmarea unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul de reorganizare judiciară confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinsertia debitorului în activitatea comercială, fie încetarea reorganizării judiciare și trecerea în faliment, în condițiile art. 107 și urm. din lege.

Pe întreaga durată a procedurii de reorganizare, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar. Acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul să intervină în

³¹⁸ Art. 102 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

³¹⁹ Art. 102 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

conducerea activității ori în administrarea averii debitorului, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute de lege și în planul de reorganizare.

Debitorul este obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în planul de reorganizare.

Așa cum am mai arătat, pe întreaga perioadă de executare a planului de reorganizare, furnizorii de utilități (electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice etc.) nu au dreptul să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu față de averea debitorului. Pentru protejarea acestor furnizori, legea prevede însă că, prin excepție de la dispozițiile art. 38 din lege, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauciune la o bancă, cauciune care nu va depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii insolvenței.

Chiar dacă Legea insolvenței ar putea fi interpretată ca permite administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să încheie și să efectueze, sub rezerva aprobării prealabile de către comitetul creditorilor, tranzacții în afara cursului normal de desfășurare a activității, aceasta nu prevede în mod expres, iar instanțele judecătorești din România nu s-au confruntat încă cu un mecanism similar celui stabilit în conformitate cu § 364 (c) și (d) din Codul Falimentului așa cum este reglementat în SUA, prin care administratorului judiciar, lichidatorul sau debitorul care a reținut dreptul de a se administra, cu aprobarea prealabilă a instanței judecătorești și după ce a prezentat probe suficiente pentru a demonstra imposibilitatea de a obține credit în alt mod, poate să beneficieze de:

- a) credit negarantat cu prioritate asupra cheltuielilor administrative;
- b) credit garantat printr-o garanție reală sau ipotecă constituită asupra bunurilor averii debitorului care nu face obiectul niciunei alte garanții;
- c) credit garantat printr-o garanție reală subordonată sau printr-o ipotecă constituită asupra bunurilor averii debitorului care face obiectul unei garanții; sau
- d) credit garantat printr-o garanție reală sau ipotecă de același rang sau subordonată, constituită asupra bunurilor averii debitorului care fac obiectul unei garanții, sub rezerva asigurării unei protecții corespunzătoare deținătorului garanției asupra bunurile care sunt propuse pentru acordarea unei garanții de același rang sau subordonate.³²⁰

Practica arată că, furnizorilor majori de finanțare (cum sunt băncile și alte instituții financiare) le este aproape imposibil, să extindă creditele recente ale debitorilor aflați în insolvență și ale celor care fac obiectul unei proceduri formale de insolvență datorită reglementărilor și regulamentelor extrem de împovăraătoare referitoare la riscul asociat acordării de împrumuturi acestor categorii de entități și la obligația de a menține o valoare adecvată a capitalului.

Cu toate acestea, modificările recente ale legii fac, în opinia mea, să fie mai puțin clar faptul dacă instituțiile de credit sunt obligate să își mențină angajamentele de finanțare pe care le au în virtutea unui contract existent de finanțare după deschiderea unui caz de insolvență.³²¹

Spuneam mai sus ca, pe întreaga perioadă de reorganizare, debitorul trebuie să respecte întocmai prevederile planului de reorganizare. În situația în care debitorul nu se conformează planului de reorganizare sau desfășurarea activității debitorului aduce pierderi averii sale, administratorul judiciar, Comitetul Creditorilor sau oricare dintre creditorii, precum și administratorul special pot solicita oricând judecătorului-sindic să aprobe intrarea în procedura falimentului cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 107 și urm. din lege. De precizat că înregistrarea unei astfel de cereri nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, prin încheiere.

Un element de noutate introdus de actuala reglementare a procedurii insolvenței îl constituie aprobarea de către Comitetul Creditorilor și apoi de către adunarea creditorilor a rapoartelor trimestriale prezentate de debitor prin administratorul special, sau după caz administratorul judiciar. În acest mod, creditorii controlează stricta respectare a planului de reorganizare de către debitor putând să propună în timp util măsuri de încadrare în planul de reorganizare sau de trecere în procedura de faliment³²².

Astfel, art. 106 din lege prevede că pe întreaga perioadă de executare a planului de reorganizare, debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte Comitetului Creditorilor, cuprinzând situația financiară a debitorului. De asemenea, administratorul judiciar trebuie să prezinte și situația de cheltuieli efectuate pentru bunul mers al activității debitorului, în vederea recuperării acestora. Aceste cheltuieli trebuie avizate de către Comitetul Creditorilor. Aceste rapoarte vor fi înregistrate la grefa tribunalului. În vederea consultării, aceste rapoarte vor fi notificate

³²¹ Vezi Legea insolvenței, articolul 86 (1) (care face clarificarea conform căreia contractele în vigoare nu încetează la deschiderea unui caz de insolvență și că orice clauză contractuală care prevede contrariul este nulă). Vezi de asemenea Legea insolvenței, articolul 86 (3) (care prevede ca pe parcursul perioadei de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Cu toate acestea, trebuie menționat faptul că contractele de credit standard califică insolvența unui debitor ca situație de neîndeplinire, care poate duce la mai multe opțiuni pe care creditorii le-ar putea urmări, la latitudinea acestora, fie în mod individual fie colectiv. Prin urmare, creditorul, în afara accelerării creditului (care pare a fi un procedeu ineficient), ar putea să refuze să continue disponibilizarea de lichidități în conformitate cu contractul respectiv (procedeu care pare a nu fi neapărat interzis de Legea insolvenței).

³²² I.Turcu, M.Stan, *op.cit.*, pag. 26.

tuturor creditorilor de către debitor sau, după caz, de către administratorul judiciar.

Remunerațiile pentru persoanele angajate în temeiul art. 10³²³, art. 19 alin. (2)³²⁴, art. 23³²⁵, 24³²⁶ și al art. 98 alin. (3)³²⁷ din lege precum și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul de reorganizare trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată. Plata va putea fi făcuta trimestrial, pe bază de acte legale.

Secțiunea IV

Procedura falimentului

Noțiuni generale

Orice legislație privind procedura insolvenței încearcă să realizeze un echilibru între protecția drepturilor creditorilor și a celorlalte părți interesate, pe de o parte, și evitarea lichidării premature a unor afaceri viabile, pe de altă parte³²⁸.

Pornind de la premiza că un regim funcțional al procedurii insolvenței este esențial pentru eficientizarea unei economii de piață, în literatura de specialitate³²⁹ se rezumă trei principii ale procedurii insolvenței, fie că vorbim de procedura insolvenței fie a procedurii falimentului/lichidării, și anume:

1. În primul rând rolul central al procedurii insolvenței în economiile capitaliste moderne este acela de a încuraja reorganizarea firmelor. În multe țări, printre care Statele Unite ale Americii, nu mai poate fi pus semnul egalității între faliment și lichidare sau simplul transfer de proprietate de la debitor la creditor.

2. În al doilea rând, insolvența nu îi afectează doar pe debitori și creditor, ci și pe alte părți interesate, în primul rând, pe angajații firmei debitor. Consumatorii pot fi și ei părți interesate, mai ales în cazul monopolurilor sau utilităților publice.

³²³ Persoanele de specialitate desemnate de către judecătorul-sindic.

³²⁴ Administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz.

³²⁵ Persoane de specialitate desemnate de către administratorul judiciar.

³²⁶ Lichidator desemnat de către judecătorul-sindic.

³²⁷ Practician în insolvență.

³²⁸ Claessens, Stijn și Leora Klapper, *Bankruptcy around the world. Explanations if its reltive use*. Banca Mondială, Policy Research Working Paper 2865, 2002, citată de D.Daianu, D.Pislaru, L.Voinea, *op.cit.*, pag. 8.

³²⁹ J.Stiglitz, *Bankruptcy Law: Basic Economic Principles*, în vol. „Resolution of Financial Distress: An international perspective on the design of Bankruptcy Laws” ed. C. Stijn, S.Djankov, 2003, citată de D.Daianu, D.Pislaru, L.Voinea, *op.cit.*, pag. 7.

Apare așadar o externalitate importantă: rezolvarea conflictului dintre debitori și creditori afectează și terțe părți.

3. În al treilea rând, o procedură de insolvență ar trebui să asigure alocarea mai eficientă a resurselor după faliment. Intervin aici o serie de factori cu influențe contradictorii și anume: o procedură înceată ține pe loc activele firmei în cauză, privând-o astfel de posibile șanse de redresare; cea mai rapidă în rezolvare implică menținerea managementului existent – cei chemați să rezolve problema sunt cei care au creat-o; managementul existent este cel mai predispus față de terțe părți (non-creditori).

Tendința pe plan european și pe plan internațional este de a modifica legislația privitoare la procedura insolvenței și de faliment, în sensul încurajării procesului de reorganizare judiciară. În România, până de curând, atât legislația cât și practica judiciară s-au înscris într-o direcție opusă, în sensul că procedura de lichidare era favorizată față de procedura de reorganizare. Explicația pentru acest proces poate fi găsită și în experiența de până acum a țării noastre, care arată că practica reorganizării judiciare nu a fost o soluție de succes în mult prea multe cazuri, transformându-se adesea într-o barieră în calea ieșirii de pe piață, dezavantajând astfel atât creditorii cât și ducerea la bun sfârșit a reformelor structurale. Totuși, motivele pentru care reorganizarea judiciară nu a fost promovată și utilizată nu poate fi pusă numai pe seama cadrului legislativ ci și factorilor sociali, de afaceri și psihologici din România corespunzători perioadei respective.

Aș sublinia faptul că un principal efect este și acela ca prin procedura de lichidare sunt înlăturați de pe piață comercianții necompetitivi care datorită conjuncturii sau datorită propriilor carențe manageriale nu reușesc să desfășoare o activitate lucrativă.

Procedura de lichidare are și un rol de asanare a economiei de piață și de fluidizare a comerțului, inclusiv prin înlăturarea de pe piață a firmelor fantomă. Se poate spune că tendința de favorizare a procedurii de lichidare, în dauna reorganizării judiciare, se înscrie într-o etapă tranzitorie. Dar, doresc să subliniez că procedura de reorganizare judiciară nu trebuie făcută cu orice preț și nu trebuie să permită salvarea firmelor neviabile economic, destul de numeroase încă în România.

Dacă sunt îndeplinite condițiile legale, judecătorul-sindic va decide intrarea în procedura falimentului a debitorului insolvent.

Prin procedura falimentului se înțelege dizolvarea și lichidarea în cazul persoanelor juridice și lichidarea averii în cazul persoanelor fizice.

Astfel, art. 107 alin.(1) din lege prevede că judecătorul-sindic va decide prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 32, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A). a) **debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată.** Dacă sunt îndeplinite cerințele legale stabilite pentru procedura simplificată și

debitorul își declară intenția de a intra în această procedură, judecătorul-sindic va hotărî intrarea debitorului insolvent în procedura falimentului.

b) debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii insolvenței, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul-sindic. În această situație judecătorul-sindic hotărăște intrarea în procedura falimentului.

c) nici unul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute de art. 94 din lege, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat. Cu alte cuvinte, în lipsa propunerii unui plan de reorganizare de către persoanele îndreptățite să propună un astfel de plan, sau planul de reorganizare propus nu a fost acceptat sau confirmat, judecătorul-sindic va decide intrarea debitorului insolvent în procedura falimentului.

B) debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat. De precizat că simpla declarație a debitorului că dorește aplicarea procedurii reorganizării, nu este suficientă dacă acesta nu propune și depune un plan de reorganizare. Aceeași este situația în cazul în care debitorul a propus un plan de reorganizare dar acest plan nu a fost acceptat și confirmat.

C) Obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul de reorganizare confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale. De precizat că nu orice neîndeplinire a sarcinilor cuprinse în planul de reorganizare duce la aplicarea procedurii de faliment, pentru simplul motiv că sunt situații când, deși sunt încălcate anumite sarcini cuprinse în plan, debitorul înregistrează rezultate financiare pozitive care pot acoperi creanțele sale. Dar, dacă pe perioada executării planului de reorganizare sunt înregistrate pierderi ale averii debitorului, se impune intrarea în procedura falimentului.

D) a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 54 alin. (5)³³⁰ sau art. 60 alin. (3) din lege³³¹.

În ceea ce privește măsurile pe care judecătorul sindic poate să le ia în această fază procedurală, art. 107 alin. (2) din lege reglementează conținutul hotărârii de

³³⁰ Art. 54 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței „dacă este aprobat raportul administratorului judiciar de intrare în procedura simplificată, judecătorul-sindic, prin aceeași sentință, intrarea în faliment a debitorului”.

³³¹ Art. 60 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței „în cazul aprobării de către adunarea generală a creditorilor a propunerii administratorului judiciar de intrare a debitorului în faliment, judecătorul-sindic va decide prin sentință, intrarea în faliment a debitorului”.

intrare în procedura falimentului. Astfel, prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea debitorului și va dispune următoarele măsuri:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului, dreptul de administrare al debitorului urmând să fie exercitat de către lichidator.

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și a remunerației acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei. Deci, funcția lichidatorului provizoriu durează până la data intrării în atribuții a lichidatorului desemnat definitiv, ales de adunarea creditorilor³³².

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea, în calitate de lichidator al administratorului judiciar, desemnat conform art. 19 alin. (2)³³³ sau art. 34 din lege³³⁴, după caz. Se poate observa că hotărârea prin care se dispune intrarea în procedura falimentului diferă în raport de procedura aplicată: generală sau simplificată.

d) termenul maxim de intrare în procedura de faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor sau administratorul judiciar către lichidator, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii menționate la art. 46 alin. (2) din lege³³⁵.

e) întocmirea de către administratorul judiciar și predarea către lichidator, în termen de maximum 10 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele

³³² St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 289.

³³³ Art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator, stabilindu-i remunerația (...) Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic” iar art (2¹) introdus prin recenta modificare legislativă prevede creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.

³³⁴ Art. 34 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic va desemna un administrator judiciar, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate va desemna un lichidator provizoriu”.

³³⁵ Art. 46 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „debitorul și/sau, după caz, administratorul judiciar, sunt obligați să întocmească și să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plățile și compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora și a datelor de identificare a cocontractanților”.

acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii.

f) **Notificarea intrării în procedura de faliment.**

De remarcat că legiuitorul prevede că în cazul intrării în faliment, încheierea său, după caz, sentința va indica și termenele prevăzute la art. 108 alin. (2) sau, după caz, la art. 109 alin. (2) din lege. Astfel, art. 108 alin. (2) prevede un termen de 45 de zile de la data intrării în faliment, iar art. 109 alin. (2) din lege prevede un termen de 5 zile de la data intrării în procedura de faliment.

Art. 107 alin. (4) din lege reglementează regimul juridic al creanțelor născute între data deschiderii procedurii insolvenței și data intrării în faliment. Astfel, după intrarea în faliment în procedura generală, dispozițiile art. 62-76 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora.

Mai mult, debitorii intrați în procedura falimentului își acoperă pierderile anuale, stabilite prin declarația de impozit pe profit, din profiturile impozabile obținute în toată perioada, până la închiderea procedurii falimentului.

Intrarea în faliment în procedura generală

În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor sau de către administratorul judiciar, menționată la art. 107 alin. (2) lit. e) din lege, debitorului și oficiului registrului său, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Lista depusă de debitor cuprinde numele și adresele creditorilor, inclusiv toate creanțele acestora la data intrării în procedura falimentului, cu indicarea celor care s-au născut după data deschiderii procedurii. Dacă creditorii cu sediul sau domiciliul în străinătate au reprezentant în țară, notificarea va fi trimisă reprezentantului din țară.

În ceea ce privește cuprinsul notificării art. 108 alin. (2) din lege prevede că o notificare trebuie să prevadă:

a) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute la data procedurii sau după caz, al căror cuantum a fost modificat față de tabelul definitiv de creanțe sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii, în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată o creanță valabilă.

b) Termenul de verificare a creanțelor asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute la data procedurii sau după caz, al căror cuantum a fost

modificat față de tabelul definitiv de creanțe sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului de 45 de zile de la data intrării în procedura falimentului.

c) Termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de cel puțin 10 zile înainte de data stabilită prin încheierea de intrare în procedura falimentului, pentru definitivarea tabelului definitiv consolidat de creanțe.

d) Termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat de creanțe, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului de 45 de zile de la data intrării în procedura de faliment. Practica a stabilit că termenul de 30 de zile curge de la data când creditorul a luat cunoștință de notificarea trimisă³³⁶.

Toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute la data procedurii sau după caz, al căror quantum a fost modificat față de tabelul definitiv de creanțe sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii, vor fi supuse verificării.

Nu sunt supuse verificării creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe în condițiile art. 74 alin. (2) din lege³³⁷. Titularii acestor creanțe vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de lichidator în tabelul preliminar prevăzut la art. 108 alin. (2) b) din lege.

Trebuie precizat că **tabelul definitiv consolidat** va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în procedura falimentului, cu respectarea dispozițiilor art. 110 din lege³³⁸.

a) **Titularii de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul de 30 de zile de la expirarea termenului de 45 de zile de la data intrării în faliment, li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 76 din lege.** Astfel, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii va fi decăzut, cât privește creanțele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva

³³⁶ C.A. București, Secția a V-a com. dec. nr. 956/2002, *Practica judiciară comercială*, 2002, pag. 239-240.

³³⁷ Art. 74 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „după înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartii de sume în caz de faliment în procedura simplificată”.

³³⁸ Art. 110 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „în cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuirea cu valoarea acestora, astfel cum au fost prezentate în planul confirmat, mai puțin cota încasată în cursul reorganizării”.

ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

Orice parte interesată, va putea invoca pe cale de acțiune sau de excepție, decăderea creditorului din drepturile menționate mai sus.

Intrarea în faliment în procedura simplificată

Art. 109 alin. (1) din lege prevede ca în cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului și, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare și dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificați conform art. 61, debitorului și oficiului registrului comerțului, sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 62 alin. (2) din lege, a termenelor de afișare a tabelului preliminar de creanțe prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. c) din lege, și de definitivare a tabelului de creanțe prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. d) din lege, noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

Cu alte cuvinte, odată cu intrarea debitorului în procedura simplificată de faliment, lichidatorul va proceda în mod corespunzător la comunicarea notificărilor, conform art. 61 din lege, către creditorii, debitor și oficiul registrului comerțului, registrul societăților agricole sau alte registre, cu respectarea prevederilor art. 62 alin. (2) din lege.

Totodată, în ipoteza în care debitorul și-a continuat activitatea până la intrarea în procedura simplificată, conform art. 54 alin. (5) din lege, lichidatorul va proceda și la notificarea creditorilor titulari de creanțe născute în perioada de observație, înregistrând creanțele acestora în tabelul preliminar de creanțe.

Notificările adresate creditorilor vor cuprinde mențiuni referitoare la intrarea debitorului în procedura simplificată de faliment, la ridicarea *ex lege* a dreptului său de administrare, precum și a dizolvării acestuia, în cazul debitorilor persoane juridice. Spre deosebire de notificările prevăzute la art. 61 alin. (1) din lege, cele prevăzute la art. 109 alin. (1) și (2) vor fi comunicate, de către lichidator, indiferent dacă procedura a fost declanșată la solicitarea creditorilor sau a debitorului însuși.

În conformitate cu prevederile art. 109 alin. (1) și (2) din lege particularitatea acestor notificări constă, pe de o parte, în precizarea expresă, de către lichidator, a necesității prelungirii, în baza art. 62 alin. (2), a termenelor prevăzute la art. 62 alin. (1) lit. c) și d) din lege, respectiv a termenelor de întocmire și afișare a tabelului preliminar de creanțe, precum și cel de definitivare a tabelului astfel întocmit.

Precizarea mai sus arătată va fi făcută de către lichidator în ipoteza în care, ulterior deschiderii procedurii generale la cererea creditorilor, în perioada de

observație administratorul judiciar desemnat a comunicat notificările specifice procedurii simplificate, în considerare termenelor reduse la jumătate față de procedura generală. Odată cu intrarea debitorului în procedura simplificată de faliment, prelungirea acestor termene se dovedește a fi mai mult decât necesară.

Astfel, în funcție de stadiul procedurii, notificarea va cuprinde și mențiuni cu privire la necesitatea prelungirii cu maximum 15 zile a termenelor comunicate anterior, în cadrul perioadei de observație.

În cazul în care, în cursul perioadei de observație, debitorul și-a continuat activitatea curentă, lichidatorul va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în procedura de faliment, creditorii deținând creanțe asupra debitorului născute în perioada de observație, cu privire la posibilitatea înscrierii de către aceștia, în termen de 10 zile de la primirea notificării, a cererilor lor de creanțe.

Având în vedere că în cadrul procedurii simplificate de faliment nu se întocmesc tabele suplimentare, preliminară și definitive și nici tabele consolidate, notificările adresate creditorilor vor cuprinde și aceste mențiuni.

În ceea ce privește notificările adresate debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole, acestea au rolul încunoștiințării părților și persoanelor interesate despre noua situație juridică a debitorului și a efectuării mențiunilor în mod corespunzător. Toate notificările vor cuprinde în mod corespunzător datele complete referitoare la încheierea sau sentința comercială prin care a fost deschisă procedura simplificată, precum și numărul dosarului aflat pe rolul tribunalului și numele, denumirea practicianului în insolvență desemnat în vederea administrării procedurii³³⁹.

Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

a) Titularii creanțelor născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la art. 109 alin. (2) din lege, li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 76 din lege. Astfel titularul unor astfel de creanțe este decăzut, în ceea ce privește creanța respectivă, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

Decăderea creditorilor va putea fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.

³³⁹ F. Cristica, *op.cit.*, pag. 55.

Intrarea în procedura falimentului după confirmarea unui plan de reorganizare

În cazul intrării în procedura falimentului, după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuiri cu valoarea acestora, astfel cum au fost prezentate în planul de reorganizare confirmat, mai puțin cota încasată în cursul procedurii de reorganizare judiciară.

Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Sumele încasate de către creditorii pe timpul reorganizării nu sunt supuse restituirii după intrarea în procedura falimentului. Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment sunt nule. Nulitatea în acest caz este absolută și nu poate să fie acoperită în nici un fel.

Celelalte acte efectuate de debitor între momentul confirmării planului de reorganizare și acela al intrării în procedura falimentului, sunt prezumate ca fiind în fraudă creditorilor și vor fi anulate cu următoarele excepții: a) actele făcute cu respectarea dispozițiilor art. 49 alin. (1) și (2) din lege; b) cele permise expres de către planul de reorganizare; c) cele cu privire la care cocontractantul debitorului dovedește buna sa credință la momentul încheierii actului.

De menționat că toate creanțele bănești asupra averii debitorului se consideră scadente la data deschiderii procedurii de faliment.

Măsurile premergătoare procedurii de lichidare

Măsurile premergătoare procedurii de lichidare sunt reglementate în art. 113-115 din lege și constau în:

1) sigilarea bunurilor din averea debitorului, cu excepțiile prevăzute la art. 113 alin. (3) din lege³⁴⁰, precum și luare tuturor măsurilor necesare pentru conservarea acestor bunuri³⁴¹;

³⁴⁰ Art. 113 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „nu vor fi puse sub sigilii: a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare; b) registrele de contabilitate; c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi luate de lichidator pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute; d) numerar pe care lichidatorul îl va depune în banca în contul averii debitorului.”

³⁴¹ Art. 113 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „în timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor”.

2) luarea în posesie de către lichidator a bunurilor inventariate, lichidatorul devenind astfel depozitarul judiciar³⁴².

3) întocmirea inventarului bunurilor debitorului. Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului și să indice valoarea lor aproximativă la data inventarului. În toate cazurile actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar, de debitor, prin administratorul special, iar dacă acesta nu participă la inventariere, actul va fi semnat numai de către lichidatorul judiciar.

De precizat că în cazul în care debitorul are bunuri și în alte județe, judecătorul-sindic va trimite notificări tribunalelor din acele județe, în vederea sigilării de urgență a bunurilor. De remarcat că, urmare a recentelor modificări legislative, dispozițiile art. 113 alin. (4) și (5) din lege privind bunurile debitorului în alte județe, au fost abrogate.

Efectuarea lichidării. Programul de administrare al lichidării

Potrivit art. 122 alin. (1) din lege, la fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării și cuprinse într-un program de administrare a lichidării care trebuie întocmit în 30 de zile de la numire, lichidatorul are obligația să prezinte Comitetului Creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidarea și încasarea creanțelor.

Mai mult, în conformitate cu prevederile art. (1¹), raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe va cuprinde, cel puțin, următoarele:

- a) soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire;
- b) încasările efectuate de către lichidator din valorificarea fiecărui bun și din recuperarea creanțelor;
- c) cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitoarei;
- d) totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. (1²) din lege, planul de distribuire între creditori va cuprinde în mod obligatoriu și următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea:

³⁴² Art. 114 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „lichidatorul, pe măsura desfășurării inventarierii, ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar”.

- a) ajustările aduse tabelului definitiv de creanțe;
- b) sumele distribuite deja;
- c) sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv și distribuirile efectuate deja;
- d) sumele ce fac obiectul distribuirii;
- e) sume rămase de plată după efectuarea distribuirii.

Mai mult, lichidatorul trebuie să prezinte Comitetului Creditorilor și un plan de distribuire între creditorii. Acest raport va cuprinde inclusiv plata remunerației sale și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 123 pct. 1 din lege³⁴³.

Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului. Lichidatorul va notifica fiecărui creditor înregistrarea planului de distributie. Legea prevede obligativitatea ca o copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuire să fie afișate la ușa tribunalului.

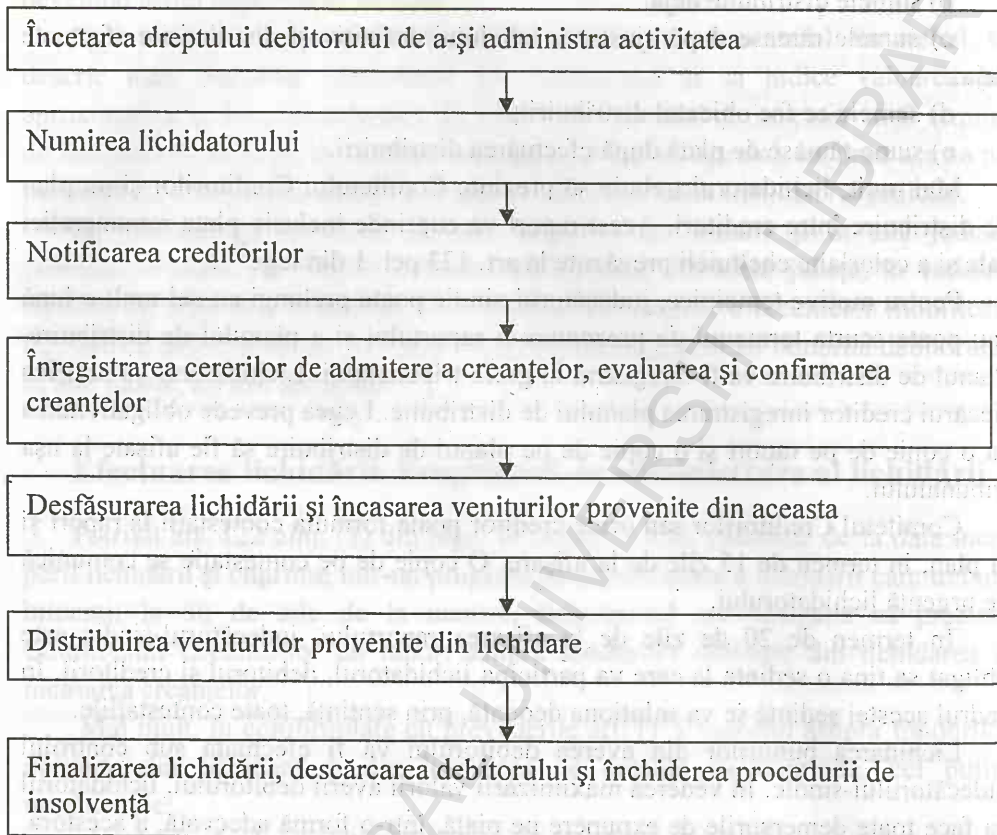
Comitetul Creditorilor sau orice creditor poate formula contestații la raport și la plan, în termen de 15 zile de la afișare. O copie de pe contestație se comunică de urgență lichidatorului.

În termen de 20 de zile de la afișarea raportului, judecătorul-sindic este obligat să țină o sedință la care va participa lichidatorul, debitorul și creditorii. În cadrul acestei ședințe se va soluționa deodată, prin sentință, toate contestațiile.

Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată sub controlul judecătorului-sindic. În vederea maximizării valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

³⁴³ Art. 123, pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine: (1) taxe, timbre sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23, 24 și ale art. 98 alin. (3), sub rezerva celor prevăzute la art. 102 alin. (4).

În tabelul urmator, o prezentare schematică a procedurii falimentului.

Metodele și modalități de vânzare a bunurilor debitorului

Lichidarea bunurilor debitorului va începe imediat după finalizarea de către lichidator a inventarierii bunurilor cuprinse în averea debitorului. **Bunurile vor putea fi vândute în bloc** – ca un ansamblu în stare de funcționare – sau **individual**. În ceea ce privește alegerea metodei de vânzare a bunurilor, art. 116 alin. (2) din lege prevede că **bunurile pot fi vândute fie la licitație publică, fie prin negociere directă, fie se poate utiliza o combinație a celor două.**

Lichidatorul are obligația să propună creditorilor metoda de vânzare fiind obligat să prezinte și un regulament de vânzare corespunzător care trebuie să cuprindă, în principal, descrierea modului în care se va realiza vânzarea.

Metoda de vânzare a bunurilor este aprobată de către adunarea creditorilor pe baza propunerii lichidatorului și a recomandării Comitetului Creditorilor.

Lichidatorul va angaja, în numele debitorului, un evaluator, persoana fizică sau juridică, ori va utiliza, cu acordul Comitetului Creditorilor, un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatoarelor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

Luând în considerare și circumstanțele cauzei, bunurile pot fi evaluate atât individual cât și în bloc. Prin bloc, ca ansamblu funcțional, se înțelege o parte sau toate bunurile debitorului, necesare pentru desfășurarea unei afaceri, pentru care un cumpărător oferă un preț nedefalcat pentru bunurile componente. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin subansamblu funcțional se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Conform legii un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.

În practică³⁴⁴, atunci când se hotărăște ca bunurile să fie valorificate prin licitație publică în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, fără să se facă nici o derogare de la acele reguli, pot apărea numeroase probleme. În acest caz, prin aplicarea întocmai a dispozițiilor din Codul de procedură civilă, creditorii pot fi prejudiciați. Spre exemplu, în cazul bunurilor mobile, art. 443, Alin. 3 C.pr.civ. stipulează că: „dacă nu se obține prețul de începere la licitație, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit”. Astfel, în cazul în care nu se prevede expres că bunurile nu pot fi vândute la un preț inferior celui de evaluare, se poate ajunge la situația în care un bun mobil să poată fi adjudecat la un preț foarte mic.

O situație asemănătoare, o regăsim și în cazul bunurilor imobile³⁴⁵. Conform art. 509 alin. 5 din C.pr.civ., în cazul în care nu se obține nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru când se va face o nouă licitație. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nici în acest caz nu se obține prețul de începere a licitației, atunci bunul va trebui să fie vândut la cel mai mare preț oferit. Cu toate acestea, dacă se prezintă o singură persoană, atunci aceasta va trebui să ofere prețul de la care începe licitația. Astfel, și în cazul bunurilor imobile, în cazul în care nu se prevede expres că acestea nu pot fi vândute la un preț inferior celui de evaluare, se poate ajunge la situația în care un bun imobil să fie adjudecat la un preț foarte mic, prejudiciind astfel creditorii.

O altă diferență constă în aceea că, în cazul în care bunurile urmează să fie vândute la licitație, lichidatorul nu va mai încheia contracte de vânzare-cumpărare

³⁴⁴ S.Dumitu, *Lichidarea bunurilor din averea debitorului în lumina noilor reglementări legale*, prelegere ținută la cursul de pregătire Mamaia, 2006.

³⁴⁵ Idem.

ca în prezent, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar va constitui titlu de proprietate și va fi înscris, în cazul imobilelor, în registrele de publicitate imobiliară³⁴⁶.

Modalitățile de vânzare a bunurilor debitorului

Lichidatorul este cel care trebuie să propună creditorilor cea mai bună modalitate de vânzare a bunurilor care alcătuiesc averea debitorului.

Bunurile din averea debitorului pot fi vândute prin vânzarea în bloc sau prin vânzare directă.

Vânzarea în bloc

Art. 117 alin. (1) din lege prevede că în cazul propunerii de vânzare în bloc, lichidatorul întocmește un raport pe care-l prezintă Comitetului Creditorilor. În acest raport vor fi indicate, descrise și evaluate bunurile ce urmează să fie vândute împreună, precizându-se și sarcinile de care, eventual, sunt grevate. De asemenea, acest raport trebuie să cuprindă propuneri vizând modalitățile de vânzare în bloc, precum:

- **vânzarea prin negociere directă către un cumpărător deja identificat**, cu precizarea condițiilor minime ale contractului, cum ar fi prețul și modalitatea de plată;

- **vânzarea prin negociere directă fără cumpărător identificat**, cu precizarea prețului minim propus. În acest caz, lichidatorul poate negocia prețul concret al vânzării bunurilor, iar dacă prețul minim nu se poate obține, adunarea generală a creditorilor se va întruni din nou pentru a decide dacă prețul minim inițial scade sau urmează să se treacă la vânzarea individuală a bunurilor.

- **vânzarea la licitație.**

În termen de cel mult 20 de zile de la data ședinței Comitetului Creditorilor, lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data ședinței Comitetului Creditorilor, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului și a procesului-verbal al ședinței Comitetului Creditorilor privind raportul.³⁴⁷

Dacă adunarea generală a creditorilor aprobă raportul, judecătorul-sindic, prin încheiere, va da dispoziție lichidatorului să efectueze actele și operațiunile de lichidare.

Dar ce se întâmplă în situația în care, deși hotărârea adunării creditorilor este nelegală, judecătorul-sindic, neinvestit încă cu o cerere de desființare a hotărârii adunării creditorilor, dă dispoziție lichidatorului, prin încheiere, să efectueze actele și operațiunile de lichidare? În literatura de specialitate³⁴⁸, s-a apreciat ca

³⁴⁶ Idem nota subsol nr. 317.

³⁴⁷ Art. 117 alin. (3) din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

³⁴⁸ S.Dumitu, *op.cit.*, pag. 5.

într-o atare situație, solicitarea unuia sau unora dintre creditori, în temeiul art. 14 alin. (7) din lege, de desființare a hotărârii adunării creditorilor pentru nelegalitate nu poate atrage și desființarea hotărârii judecătorului-sindic prin care a dat dispoziție lichidatorului să efectueze actele și operațiunile de lichidare, întrucât nu este posibil ca judecătorul-sindic să-și desființeze propriile hotărâri. În acest caz, este absolut necesar ca, în termenul de recurs, creditorul să formuleze recurs împotriva acelei încheieri prin care judecătorul-sindic, luând act de hotărârea adunării creditorilor, a dispus vânzarea bunurilor.

Prevederile de mai sus privind vânzarea în bloc se aplică în mod corespunzător și pentru autorizarea vânzării în bloc a creanțelor deținute de debitor împotriva unor terțe persoane.

Vânzarea directă

Conform prevederilor art. 118 din lege, imobilele vor putea fi vândute direct, în urma propunerii lichidatorului și aprobată de adunarea generală a creditorilor.

În propunerea de vânzare, lichidatorul trebuie să identifice imobilul, prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară, să arate sarcinile de care este grevat. De asemenea, lichidatorul trebuie să indice pasul de supraofertare și data până la care, în caz de aprobare a vânzării, sunt acceptate supraoferte.

Lichidatorul trebuie să convoace adunarea generală a creditorilor în termen de maxim 20 de zile de la data propunerii, să notifice propunerea administratorului special, creditorilor cu garanții reale asupra imobilelor, titularilor unor drepturi de retenție și Comitetului Creditorilor și va supune propunerea de vânzare a votului adunării generale a creditorilor³⁴⁹.

În cazul în care adunarea generală a creditorilor aprobă propunerea lichidatorului, vânzarea acestora nu poate fi făcută, sub sancțiunea nulității, decât după trecerea unei perioade de 30 de zile de la data ultimei publicări făcute de lichidator în ziar a anunțului privind condițiile de supraofertare.

În cazul **valorilor mobiliare** (creanțe, obligațiuni etc.) vânzarea acestora are loc cu respectarea legii specifice în domeniu, legea nr. 297/2004 cu modificările și completările ulterioare.

În situația **vânzării prin negociere directă**, lichidatorul va încheia contracte de vânzare-cumpărare. Sumele realizate din aceste vânzări vor fi depuse în contul deschis pentru cheltuielile cu efectuarea procedurii³⁵⁰, iar recipisele acestora vor fi predate judecătorului-sindic.

În cazul în care bunul este **vândut prin licitație publică** nu se încheie contract de vânzare-cumpărare. În această situație procesul-verbal de adjudecare

³⁴⁹ Art. 118 alin. (3) din Legea nr. 85/2006.

³⁵⁰ Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 85/2006.

semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate și va fi înscris, în cazul imobilelor, în registrele de publicitate imobiliară.

Rolul creditorilor în cadrul lichidării bunurilor

În această secțiune aş vrea să mă opresc asupra rolului creditorilor în cadrul procedurii de lichidare a bunurilor. Putem afirma că rolul creditorilor în cadrul procedurii de lichidare a bunurilor este unul esențial, ei fiind cei care, în ultimă instanță, hotărăsc modalitatea și condițiile în care urmează să se realizeze această etapă extrem de importantă. Acest lucru este absolut normal, ținând cont de faptul că scopul legii insolvenței este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, iar gradul de acoperire al pasivului depinde de succesul operațiunilor de lichidare³⁵¹.

Conform dispozițiilor legale, cele mai importante hotărâri cu privire la lichidarea bunurilor sunt luate de către adunarea generală a creditorilor. Art. 15 din lege prevede că, cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor asupra averii debitorului. Deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente. Așa cum am analizat mai sus³⁵² în cadrul lichidării, creditorii au următoarele atribuții:

- adunarea generală a creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului și a recomandării Comitetului Creditorilor, aprobă metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă, sau o combinație a celor două;
- în scopul evaluării bunurilor din averea debitorului în conformitate cu standardele internaționale de evaluare, lichidatorul poate apela la un evaluator propriu, dar numai în ipoteza în care are acordul Comitetului Creditorilor;
- raportul cu privire la vânzarea în bloc se prezintă Comitetului Creditorilor, iar aprobarea acestui raport trebuie să se facă de către adunarea generală a creditorilor;
- în cazul vânzării prin negociere directă fără cumpărător identificat cu precizarea prețului minim propus, dacă acest preț nu se poate obține, adunarea generală a creditorilor se întrunește pentru a stabili dacă prețul minim inițial scade sau urmează să se treacă la vânzarea individuală a bunurilor;
- de asemenea, propunerea lichidatorului judiciar de vânzare directă a bunurilor imobile trebuie să fie aprobată de către adunarea generală a creditorilor³⁵³.

³⁵¹ S.Dumitu, *op.cit.*, pag. 6.

³⁵² A se vedea *Supra* pag. 34-41.

³⁵³ Art. 13-17 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Legea prevede că fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1) taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10³⁵⁴, 19 alin. (2)³⁵⁵, art. 23³⁵⁶ și 24 din lege³⁵⁷;

2) creanțele creditorilor garanți, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile efectuate.

În situația în care sumele obținute din vânzarea bunurilor nu sunt îndestulătoare pentru plata integrală a creanțelor garantate, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare, creanțe care însă vor veni în concurs cu creanțele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 123³⁵⁸, fiind supuse dispozițiilor art. 41 din lege³⁵⁹.

³⁵⁴ Persoanele de specialitate angajate în condițiile legii.

³⁵⁵ Administrator judiciar sau lichidator, după caz.

³⁵⁶ Persoane de specialitate desemnate de către administratorul judiciar.

³⁵⁷ Lichidator desemnat de către judecătorul-sindic.

³⁵⁸ Art. 123 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „creanțele vor fi plătite în cazul falimentului, în următoare ordine: (1) taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite de lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23, 24 și ale art. 98 alin. (3), sub rezerva celor prevăzute la art. 102 alin. (4); (2) creanțele izvorâte din raportul de muncă; (3) creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de instituții de credit după deschiderea procedurii, precum și creanțele rezultând din continuare activității debitorului după deschiderea procedurii; (4) creanțele bugetare; (5) creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență; (6) creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică; (7) creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultând din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii; (8) alte creanțe chirografare; (9) creanțele subordonate în următoarea ordine de preferință: a) creanțele acordate persoanei juridice debitor de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic; b) creanțele izvorând din actele cu titlu gratuit”.

³⁵⁹ Art. 41 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „(1) nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior deschiderii datei procedurii. (2) prin

Dacă după plata sumelor prevăzute mai sus există o diferență în plus, aceasta va fi depusă de către lichidator în contul averii debitorului.

În ceea ce privește creanțele garantate regula stabilită de legea insolvenței este ca veniturile provenite din realizarea activelor garantate urmează să fie distribuite creditorilor garantați (în vederea satisfacerii sumelor principale și a dobânzilor, penalităților și a oricăror alte costuri aferente acestora), după plata impozitelor, taxelor de timbru și a altor cheltuieli ocazionate de vânzarea bunurilor.³⁶⁰

În cazul în care veniturile provenite din executarea silită sunt insuficiente pentru rambursarea integrală a creanțelor garantate, acești creditori vor fi considerați creditori chirografari pentru diferența rămasă din datorie și vor fi satisfăcuți *pari passu* cu creanțe negarantate de natură similară.³⁶¹

Pe de altă parte, orice surplus va fi utilizat în beneficiul creditorilor chirografari.³⁶²

În concluzie, un creditor cu creanța garantată nu este exclus de la distribuirea sumelor obținute din lichidarea altor bunuri decât cele garantate. Astfel, legea prevede foarte clar în art. 121 alin. (3) din lege că un creditor cu creanța garantată este îndreptățit să participe la orice distribuie de sume făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Iar sumele primite din acest fel de distribuire vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

excepție de la alin.(1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv și/sau în tabelul definitiv consolidate, după caz, la valoarea garanțiilor, evaluate în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1) lit. A, dar nu mai mult decât valoarea totală a creanței garantate de acea garanție. La distribuția prețului garanției, creditorul garant va fi îndreptățit să calculeze accesoriile la creanța garantată până, cel mult la data vânzării bunului, cu condiția ca prețul bunului să fie corespunzător mai mare decât valoarea inițial evaluată. În cazul în care prețul va fi inferior valorii efectuate, la distribuție se va ajusta corespunzător raportul dintre partea garantată și cea negarantată a creanței. (3) în cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, prevederile art. alin. (1) și (2) se aplică corespunzător pentru calculul accesoriilor cuprinse în programul de plăți, la data intrării în faliment. (4) nici o dobânda, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei de deschidere atât a procedurii simplificate, cât și a celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.”

³⁶⁰ Vezi Legea insolvenței, art. 121 alin. (1).

³⁶¹ Vezi Legea insolvenței, art. 121 alin. (2).

³⁶² Vezi Legea insolvenței.

Ordinea de distribuție a creanțelor

Art. 123 din lege reglementează ordinea în care vor fi plătite creanțele. Astfel, **„în cazul falimentului, creanțele vor fi plătite în următoarele ordine:**

(1) taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite de lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23, 24 și ale art. 98 alin. (3) din lege, sub rezerva celor prevăzute la art. 102 alin. (4) din lege;

(2) creanțele izvorâte din raportul de muncă;

(3) creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de instituții de credit *după* deschiderea procedurii, precum și creanțele rezultând din continuare activității debitorului *după* deschiderea procedurii;

(4) creanțele bugetare (inclusiv asigurări sociale, asigurări de sănătate sau contribuții obligatorii de asigurări sociale);

(5) creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

(6) creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

(7) creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultând din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

(8) alte creanțe chirografare;

(9) creanțele subordonate în următoarea ordine de preferință:

a) creanțele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociațiilor, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanțele izvorând din actele cu titlu gratuit”.

Trebuie precizat că ordinea de distribuire instituită de art. 123 este imperativă. În situația în care există mai multe creanțe aflate în aceeași ordine de preferință, distribuirea se va face proporțional cu valoarea creanței.

Legea instituie și regula proporționalității, conform căreia sumele care trebuiesc distribuite între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art. 108 alin. (2) lit. d) din lege.

De asemenea, legea instituie și regula distribuirii sumelor în funcție de rangul de prioritate. Astfel, titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndeplinire a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 123 din lege³⁶³.

³⁶³ A se vedea nota subsol nr. 331, pag. 194.

Dacă sumele sunt insuficiente pentru acoperirea valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestor creanțe vor primi o **cotă falimentară**. Prin cota falimentară se înțelege suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandita nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanțe, împotriva grupului sau a societății, judecătorul-sindic va putea autoriza executarea silită, împotriva asociaților cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunțând o sentință definitivă și executorie, care va fi pusă în executare de lichidator, prin executorul judecătoresc.

Având în vedere că anumite creanțe sunt incerte, legea prevede în art. 127 că sumele corespunzătoare acestor creanțe vor fi reținute până la clarificarea regimului lor juridic. Astfel, vor fi provizionate, (a) sumele proporționale datorate creditorilor a căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă; (b) sumele proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat; (c) sume proporționale datorate creanțelor admise provizoriu; (4) rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului.

Pentru prevenirea distribuirii pe nedrept a unor sume, art. 128 din lege prevede că **pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial sau creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până când se lămurește situația lor.**

Lichidarea bunurilor din averea debitorului este consemnată într-un raport final de către lichidatorul judiciar. Acest raport va fi însoțit de situațiile financiare finale. Aceste documente vor fi comunicate, în copie, tuturor creditorilor și debitorului fiind afișate și la ușa tribunalului.

În termen de maximum 30 de zile de la afișarea raportului final, judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor. Cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării, creditorii pot formula obiecții la raportul final.

La data stabilită pentru ședință, judecătorul-sindic, va soluționa prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

Creanțele care la data înregistrării raportului final sunt încă sub condiție, nu vot putea participa la ultima distribuire.

După aprobarea de către judecătorul-sindic a raportului final al lichidatorului, se dispune începerea distribuirii finale a tuturor fondurilor din averea debitorului.

Dacă, în termen de 30 de zile, sunt fonduri rămase nereclamate de către cei îndreptățiți la acestea, vor fi depuse de către lichidator în bancă, în contul averii debitorului, iar extrasul de cont va fi depus la tribunal. În lipsa disponibilităților în contul debitorului, fondurile astfel depuse vor fi utilizate, plățile efectuându-se pe

baza unui buget provizionat pe o perioadă de cel puțin 3 ani, buget aprobat de judecătorul-sindic.

Secțiunea V

Închiderea procedurii insolvenței

Noua procedură a insolvenței instituie regula conform căreia închiderea procedurii este urmată de radierea din registrul corespunzător prin aceasta consemnându-se încetarea existenței sau a calității debitorului. Astfel art. 131 alin. (1) din lege prevede că în orice stadiu al procedurii prevăzute de prezenta lege, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul – sindic va putea da o sentință de închidere a procedurii, prin care se dispune și radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat. În cazul prevăzut la alin. (1) nu sunt aplicabile prevederile art. 129³⁶⁴.

Este evident că pentru a se evita tergiversarea procedurii insolvenței, în actuala reglementare legiuitorul a dat posibilitatea ca procedura să poată fi închisă, în orice stadiu procedural, în cazurile în care nu se pot identifica bunuri în averea debitorului sau bunurile identificate nu pot acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu avansează sume de bani.

Cazuri de închidere a procedurii insolvenței

În practică întâlnim următoarele cazuri de închidere a procedurii insolvenței:

1. Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa de resurse (art. 131)
2. Închiderea procedurii insolvenței în caz de reorganizare sau de faliment (art. 132)
3. Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa creditorilor (art. 134)
4. Alte cazuri de închidere a procedurii insolvenței (art. 133)

³⁶⁴ Art. 129 din lege prevede ca: “(1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul va supune judecătorului-sindic un raport final însoțit de situațiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului și vor fi afișate la ușa tribunalului. Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la afișarea raportului final. Creditorii pot formula obiecții la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la ultima distribuție.”

1. Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa de resurse

Art. 3 pct. 2 din lege definește averea debitorului ca reprezentând totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale, inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței, care pot face obiectul executării silite, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă.

În orice stadiu al procedurii insolvenței, judecătorul-sindic poate dispune, prin sentință, închiderea procedurii, dacă constată că nu există bunuri în averea debitorului sau dacă acestea nu sunt suficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare. De precizat că legea reglementează explicit interdicția aplicabilității prevederilor art. 129 în situațiile descrise mai sus.

Prin sentința dată de judecătorul-sindic se dispune și radierea debitorului din registrul comerțului în care acesta este înmatriculat. În practică s-a decis că pentru închiderea procedurii este irelevantă cauza care a provocat insolvența debitorului³⁶⁵. De asemenea, în situația în care s-a dispus închiderea procedurii pentru lipsă de resurse și s-a dispus dizolvarea prin faliment și radierea din registrul comerțului a debitorului societate comerciale, nu poate fi admisă o nouă cerere de deschidere a procedurii falimentului față de același debitor, justificată cu faptul că nu a fost executată dispoziția privind radierea³⁶⁶. Redeschiderea procedurii nu este permisă nici în situația în care creditorul nu a participat la procedură pentru că nu a fost notificat din cauză că în evidența contabilă a debitorului nu figura creanța lui³⁶⁷.

2. Închiderea procedurii în caz de reorganizare judiciară sau faliment

Procedura reorganizării judiciare privind continuarea activității sau lichidarea pe bază unui plan de reorganizare judiciară va fi închisă de către judecătorul-sindic prin sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul de reorganizare judiciară confirmat.

Dacă o procedură începe ca reorganizare judiciară, dar apoi se transformă în procedura falimentului, această procedură va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite iar fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. La

³⁶⁵ Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm. Dec. nr. 590 din 14 nov. 2000, BJ 2000, II, pag. 209.

³⁶⁶ Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm. Dec. nr. 377 din 11 iulie 2000, BJ 2000, II, pag. 210.

³⁶⁷ Curtea de Apel Cluj, s.com. și de cont. adm. Dec. nr. 1762 din 14 octombrie 2003, BJ 2003, pag. 491, citată în I.Turcu, *op.cit.*, pag. 482.

cererea lichidatorului, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii iar în cazul persoanelor juridice va dispune și radierea acestora din registrele în care sunt înregistrate.

În practică s-a stabilit ca hotărârea prin care se dispune închiderea procedurii trebuie să fie pronunțată, sub sancțiunea nulității, în ședința publică și nu în Camera de Consiliu³⁶⁸.

3. Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa creditorilor

În cazul în care în urma cererii introductive a debitorului de deschidere a procedurii insolvenței, dacă la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor se constată lipsa unei astfel de cereri, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii și de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței.

Deși legea nu stipulează în mod expres, prevederile art. 134 alin. (1) din lege se aplică doar dacă la masa credală a debitorului nu există nici creanțe care se înscriu din oficiu în tabelul creanțelor, conform art. 3 pct. 7 teza a II-a, respectiv salariile sau alte drepturi izvorâte din raporturile de muncă.

Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa creditorilor nu produce efectele generale ale închiderii procedurii prevăzute la art. 137 din lege³⁶⁹. Astfel, într-un asemenea caz, debitorul nu va fi descărcat de obligațiile care le avea înainte de intrarea în procedură. Dar operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, își vor produce efectele, iar drepturile dobândite rămân neatinse până la revocare.

4. Alte cazuri de închidere a procedurii insolvenței

De la început trebuie precizat că închiderea procedurii insolvenței în baza dispozițiilor legale ale art. 133 din lege se face doar sub rezerva solicitării

³⁶⁸ C.A. București, Sec. a VI-a com. dec. nr. 155/2005 (nepublicată); citată în St. D. Carpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 319.

³⁶⁹ Art. 137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „(1) prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezervă de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații, el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii, cu excepția cazului prevăzut la art. 76 alin. (1) pct. 3; (2) la data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan; (3) descărcarea de obligații a debitorului nu atrage descărcarea de obligații a fidejuratorului sau a codebitorului principal”.

închiderii procedurii – în termen de 30 de zile de la notificarea adresată de lichidator, de către toți asociații debitorului persoană fizică sau juridică, după caz.

Astfel, dacă creanțele debitorului au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul – sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în 30 de zile de la notificarea lichidatorului făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în proprietatea indiviză a asociaților sau acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se încheie numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuirii urmând să fie depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz.”

Rezultă deci că, ulterior acestui moment, bunurile rămase în averea debitorului trec în proprietatea indiviză a asociaților sau acționarilor, în proporția reprezentată de procentul deținut în capitalul social.

În ambele situații prevăzute la lit. a) și b) a art. 133 din lege, închiderea procedurii insolvenței va avea ca efect și radierea debitorului din evidențele registrului comerțului, registrului agricol sau alte registre în care este înregistrat.

În practică s-a arătat că aplicarea dispozițiilor art. 133 din lege nu poate fi împiedicată de împrejurarea ca un creditor chirografar, având o creanță exprimată în lei, supusă incidenței prevederilor art. 41, și-a recalculat creanța, după ce a încasat-o, majorând-o corespunzător modificării cursului leului în raport cu dolarul, această regulă fiind valabilă și în cazul procedurii simplificate³⁷⁰.

În mod similar, raportul sau cererea de închidere a procedurii în baza acestui text de lege va fi înaintat, judecătorului-sindic de către lichidator, având ca premisă activitatea sa de administrare a procedurii falimentului, și îndeosebi procedura de valorificare parțială a bunurilor din averea debitorului și de încasare a creanțelor, distribuțiile parțiale a sumelor astfel obținute între creditori, și rapoartele întocmite cu aceste ocazii.

Raportul/cererea de închidere a procedurii simplificate de faliment în baza acestui text de lege va fi înaintat(ă) judecătorului-sindic de către lichidator³⁷¹.

³⁷⁰ F.Cristica, *op.cit.*, pag. 68-69.

³⁷¹ Idem.

Efectele închiderii procedurii insolvenței

Efectele închiderii procedurii insolvenței sunt reglementate în art. 135-137 din lege astfel:

1. Un prim efect este cel al **notificării închiderii procedurii insolvenței**. Astfel, sentința de închidere a procedurii insolvenței va fi notificată de către judecătorul-sindic direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului, sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

2. Un al doilea efect este **descărcarea de îndatoriri a organelor și a altor participanți la procedura insolvenței**. Descărcarea de îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditori, titulari de garanții, acționari sau asociați, a judecătorului-sindic, administratorului judiciar, lichidatorului și a celorlalte persoane care au asistat în cursul procedurii insolvenței, (precum persoanele de specialitate folosite de către judecătorul-sindic, administratorul judiciar sau lichidator), se numără printre primele consecințe ale închiderii procedurii insolvenței.

3. **Prin sentință de închidere a procedurii insolvenței, judecătorul-sindic se desesizează din cauza respectivă**³⁷².

4. Un alt efect important al închiderii procedurii insolvenței este **descărcarea debitorului de obligații**.

Art. 137 din lege reglementează regula conform căreia, închiderea procedurii de faliment are ca efect descărcarea debitorului persoană fizică de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva ca acesta să nu fie găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase. În astfel de situații, debitorul va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii, cu excepția cazului prevăzut la art. 76 alin. (1) pct. 3 din lege³⁷³. Prin intermediul acestei excepții, alături de excepția în care creanțele nu au fost achitate integral în cadrul procedurii, debitorul este absolvit de răspundere și este reabilitat din punct de vedere comercial începând cu data închiderii procedurii. Scopul acestei soluții este de a-i acorda debitorului șansa unui nou început pentru activitatea comercială³⁷⁴.

³⁷² St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 321.

³⁷³ Art. 76 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că „dreptul de a-și rezilia creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitor, ulterior închiderii procedurii, sub rezervă ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase”.

³⁷⁴ St. Cărpenu, *op.cit.*, pag. 642.

Descărcarea parțială a debitorului de obligații are loc și în cazul procedurii reorganizării judiciare. Astfel, art. 137 alin. (2) din lege prevede că la data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului de reorganizare și cea prevăzută în plan.

De precizat că absolvirea de obligații a debitorului are loc numai în ceea ce privește persoana debitorului. În consecință, descărcarea de obligații a debitorului nu atrage descărcarea de obligații a fidejutorului sau a codebitorului principal. Efectul direct al acestei prevederi este că titularii de creanțe împotriva debitorului pot introduce acțiunii pe baza dreptului comun.

Capitolul V

RĂSPUNDEREA MEMBRILOR ORGANELOR DE CONDUCERE

Practica în domeniul procedurii insolvenței a arătat, nu de puține ori, că un debitor a ajuns la starea de insolvență nu neapărat din cauze pur economice ci și datorită neeficienței managementului sau chiar datorită conduitei neonestе a celor chemați să asigure conducerea efectivă a societății. De aceea, în dispozițiile art. 136 și urm. din lege, legiuitorul sancționează un astfel de comportament.

1. Natura juridică

Actuala reglementare a răspunderii membrilor organelor de conducere în cadrul procedurii insolvenței, din păcate a fost și a rămas în bună măsură suficient de lapidară pentru a lăsa loc la diferite interpretări și abordări practice. Acest fapt a generat o practică extrem de diferită a instanțelor existând abordări opuse chiar în cadrul aceleiași instanțe la judecători-sindici diferiți. Spre exemplu, unii judecători-sindici soluționează cererile referitoare la răspunderea membrilor organelor de conducere numai după ce închid procedura, deși au fost investiți anterior sau dispun suspendarea procedurii insolvenței, în temeiul prevederilor art. 244 pct. 1 Cod. proc. civ. îndrumându-i pe creditori să înregistreze la tribunal cereri distincte pentru stabilirea acestei răspunderi.

O problemă pur teoretică dar cu serioase implicații în practică o constituie răspunsul la întrebarea: **care este natura juridică a răspunderii reglementate de legea insolvenței.**

În funcție de sancțiunile specifice, în dreptul comun, răspunderea juridică poate fi:

- 1) **răspundere civilă** care are ca finalitate o sancțiune pecuniară datorată celui afectat de conduită ilicită.
- 2) **răspundere penală** cu sancțiuni privative de libertate sau pecuniare datorate statului.

La rândul său, în funcție de izvorul dispoziției încălcate, **răspunderea civilă** poate fi:

- a) **răspundere civilă contractuală** cu încălcarea dispozițiilor contractuale și
- b) **răspundere civilă delictuală pentru fapta proprie**, fapta ilicită comisă încălcând o dispoziție legală cuprinsă într-un act normativ.

Având în vedere sancțiunea prescrisă de lege, în procedura insolvenței răspunderea este o răspundere civilă delictuală specială putând fi invocată numai în anumite ipoteze special reglementate de lege.

Este inadmisibilă o nouă cerere referitoare la antrenarea răspunderii, în cazul în care o cerere privind angajarea răspunderii administratorilor a fost admisă, dar aceasta nu a fost pusă în executare, iar în cauză a intervenit prescripția³⁷⁵.

2. Competența de soluționare a cererilor privind răspunderea membrilor organelor de conducere. Titularii acțiunii în răspundere civilă

În conformitate cu prevederile art. 138 coroborate cu art. 11 lit. g) din lege, judecătorul-sindic are competența necesară pentru soluționarea cererilor privind angajarea răspunderii persoanelor care au cauzat insolvența debitorului.

În ceea ce privește titularii acțiunii, din analiza art. 138 din lege, rezultă că administratorul judiciar și lichidatorul au calitate procesuală activă pentru promovarea acțiunii în răspundere civilă. Se observă că în sfera subiecților care pot solicita judecătorului-sindic antrenarea răspunderii nu sunt cuprinși și creditorii care, se înțelege, sunt cei mai interesați în promovarea unei asemenea procedurii. Comitetul Creditorilor pot introduce aceasta acțiune numai în cazul în care este autorizat în acest sens de către judecătorul sindic.

Conform art. 138 alin. (3) din lege, judecătorul-sindic va acorda această autorizare **numai dacă sunt respectate două condiții cumulative**, și anume:

a) dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică și

b) dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în răspundere civilă, iar răspunderea organelor de conducere se poate prescrie. Prin urmare, oricum s-ar putea interpreta textul legal, mai devreme de 18-20 de luni de la deschiderea procedurii insolvenței, Comitetul Creditorilor nu poate fi autorizat să introducă cererea de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere.

Cererile se soluționează, în mod obligatoriu, înainte de închiderea procedurii insolvenței, după cum rezultă din prevederile art. 140 din lege, în caz contrar, sumele astfel obținute nu pot fi folosite pentru continuarea activității debitorului sau a plății datoriilor. În acest sens, art. 140 din lege prevede că sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1) din lege vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare judiciară, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

³⁷⁵ C.A. Suceava, s.com. dec. nr. 67/2005 (nepublicată) citată în St. D. Cărpănuș, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 324.

În practica judiciară a fost casată sentința tribunalului pe motivul că acesta a soluționat o cerere privitoare la atragerea răspunderii unei persoane din conducerea debitorului, care potrivit legii revine în competența exclusivă a judecătorului-sindic³⁷⁶.

3. Persoanele răspunzătoare

Trebuie observat că spre deosebire de reglementarea anterioară, actuala lege nu menționează în mod concret nici un organ sau funcție din cadrul persoanei juridice care să răspundă³⁷⁷. Art. 138 alin. (1) din lege prevede că, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului.

Din analiza textului rezultă că o prima categorie din membrii organelor de conducere care răspund în cazul comiterii infracțiunilor cuprinse în art. 138 din lege sunt administratorii din conducerea societăților comerciale, societățile agricole, societățile cooperative și grupurile de interes economic. Trebuie precizat că în situația în care, administrarea debitorului este efectuată în fapt de către o altă persoană decât cea care figurează în mod oficial, administratorul în fapt va putea fi tras la răspundere.

Directorii, cenzorii și alte persoane precum acționarii, asociații care s-au implicat în administrarea debitorului, șefii de servicii financiare, șefii unor departamente, contabilii etc. care au comis acte având ca rezultat insolvența parțială sau totală a debitorului pot, de asemenea, răspunde în baza art. 138 din lege.

În cazurile în care au existat mai multe persoane cu funcții de conducere, exercitate fie consecutiv, fie concomitent în organe colegiale, se pot apăra de solidaritatea răspunderii acei membri ai organelor de conducere care și-au desfășurat mandatul într-o perioadă anterioară producerii faptei/faptelor ilicite imputabile, sau care s-au opus la luarea deciziilor care au generat starea de insolvență sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. Opoziția este necesar să fi fost consemnată formal în actele debitorului.

³⁷⁶ C.A. București, sec. a VI-a com. dec. nr. 132/2003, *Practica judiciară și comercială 2003-2004*, pag. 277-278, citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 324.

³⁷⁷ În lege 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, se menționa trei funcții din conducerea și supravegherea persoanei juridice și anume: administratorul, directorul și cenzorul.

4. Condițiile antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere

Pentru ca răspunderea membrilor organelor de conducere să poată fi invocată în cadrul procedurii insolvenței, trebuie să îndeplinească următoarele condiții și anume:

- a) fapta ilicită;
- b) prejudiciu;
- c) raportul de cauzalitate dintre fapta și prejudiciu creat și
- d) culpa delictuală.

A. Fapta ilicită

Prima condiție care trebuie îndeplinită pentru a antrena răspunderea organelor de conducere în procedura insolvenței este existența unei fapte ilicite, iar această faptă ilicită trebuie să se încadreze în ipotezele enumerate de lege. **Enumerarea este limitativă, neputând fi extinsă și la alte fapte.** Acest element conferă caracterul special al acestei răspunderi care se poate traduce prin aceea că nu orice faptă ilicită a unui executiv al societății care aduce un prejudiciu acesteia poate fi sancționată prin exercitarea procedurii instituită de legea insolvenței.

Sunt realizate elementele unei fapte ilicite care pot antrena răspunderea organelor de conducere în cadrul procedurii insolvenței atunci când membrii organelor de supraveghere sau de conducere precum și alte persoane care au cauzat parțial sau total starea de insolvență a debitorului:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în folosul unei alte persoane. De precizat că aceste fapte pot realiza și conținutul infracțiunii prevăzute de art. 272 pct. 2 din legea nr. 31/1990 sau al infracțiunii de gestiune frauduloasă ori delapidare, după caz³⁷⁸. Practica a decis că

³⁷⁸ Pentru analiza infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 31/1990, a se vedea C.Voicu, Al. Boroi, Fl. Sandu, I.Molnar, M.Gorunescu, S.Corlățeanu, *Dreptul penal al afacerilor*, 2006, pag. 35 și urm. citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 330. Conform art. 272 din legea nr. 31/1990, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. dobândește, în contul societății, acțiuni ale altor societăți la un preț pe care îl știe vădit superior valorii lor efective sau vinde, pe seama societății, acțiuni pe care aceasta le deține, la preturi despre care are cunoștință că sunt vădit inferioare valorii lor efective, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;

3. se împrumută, sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează, de la o societate controlată de aceasta ori de la o societate care controlează societatea pe care el o administrează sau face ca una dintre aceste societăți să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

nu este aplicabilă această situație în cazul în care administratorul societății a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, dar aceasta nu are legătură de cauzalitate cu starea de insolvență a debitorului³⁷⁹.

Tot practica a decis că prin rămânerea în pasivitate prin nerecuperarea unor datorii de la partenerii de afaceri, bunurile debitorului au fost folosite în interesul persoanelor în favoarea cărora a fost lăsat să curgă³⁸⁰.

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice. Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 272 pct. 1 sau 2 din lege nr. 31/1990 se poate invoca și răspunderea penală.

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți. În practică a fost reținută această faptă în cazul în care, alături de neregulile contabile s-a constatat inexistența unei strategii manageriale viabile și derularea unor activități comerciale riscante care au atras insolvența debitorului³⁸¹. Într-un alt caz, dimpotrivă, s-a reținut faptul că nu poate fi angajată răspunderea persoanelor din conducerea debitorului, dacă nu se face dovada că acestea au cauzat starea de insolvență, prin continuarea unei activități în folosul propriu³⁸².

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu lege. Neținerea contabilității în conformitate cu legea sau spre exemplu, nedepunerea bilanțurilor sau a documentelor cerute de lege, nu este suficientă. Pentru ca acțiunea în răspundere să fie invocată trebuie ca prin acțiunea de neținere a contabilității în conformitate cu legea trebuie să se fi produs starea de insolvență a debitorului³⁸³. Practica a decis că în cazul în care insolvența unui debitor a fost cauzată de

4. răspândește știri false sau întrebuințează alte mijloace frauduloase care au ca efect mărirea sau scăderea valorii acțiunilor sau a obligațiilor societății ori a altor titluri ce îi aparțin, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

5. încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive sau care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară ori contrării celor rezultate din aceasta;

6. încalcă dispozițiile art. 183³⁷⁹

³⁷⁹ C.A. București, sec. a VI-a comercială, dec. nr. 1040/2002, *Practica judiciară comercială*, 2002, pag. 272.

³⁸⁰ Trib. Murs, sec. com., dec. nr. 2323/2005 (nepublicată).

³⁸¹ C.A. București, sec. a VI-a comercială, dec. nr. 1046/2002, *Practica judiciară comercială*, 2002, pag. 270-271, citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 331.

³⁸² Trib. București, sec. VII-a com. dec. nr. 2406/2005 (nepublicată).

³⁸³ C.A. București, sec. a VI-a com., dec. nr. 44/2002, *Practica judiciară comercială*, 2002, pag. 269, citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 332.

blocarea conturilor ca urmare a falimentului unei bănci nu se poate vorbi despre culpa administratorului³⁸⁴.

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia.

Constituie infracțiunea de **bancrută frauduloasă** fapta persoanei care falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia.

f) au folosit mijloace ruinoase pentru a procura persoanei juridice **fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți**. Dacă această faptă este săvârșită cu rea credință poate întruni elementele constitutive ale infracțiunii de gestiune frauduloasă sau abuz în serviciu.

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori. Plata către un creditor, prin prejudicierea celorlalți, în sensul că lichidările sunt orientate către unul sau anumiți creditori, este un caz de angajare a răspunderii delictuale a persoanelor care au cauzat starea de insolvență deoarece ceilalți creditori își văd diminuate posibilitățile de realizare a creanțelor³⁸⁵.

De precizat că aplicarea dispozițiilor prevăzute în art 138 alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

Mai mult, Comitetul Creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la art. 138 alin. (1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută la art. 139 alin. (1) și răspunderea persoanelor la care se referă art. 138 alin. (1) amenință să se prescrie.

Caracterul ilicit al faptei poate fi exclus în următoarele situații:

- 1) legitima apărare;
- 2) starea de necesitate;
- 3) ordinul legii sau comanda autorității legitime;
- 4) exercitarea unui drept;
- 5) consimțământul victimei;
- 6) fapta unui terț pentru care cel vizat nu este ținut să răspundă;
- 7) fapta creditorului.

³⁸⁴ C.A. București, sec. a V-a com. dec. nr. 1575/2003, *Practica judiciară comercială*, 2003-2004, pag. 270. În speță, s-a aprobat că încetarea plăților a fost cauzată de insolvența băncii la care debitorul avea deschise conturi, astfel că s-a considerat că nu are niciun rol causal faptul că documentele contabile ale debitorului au fost inundate.; citată în St. D. Cârpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 332.

³⁸⁵ St. D. Cârpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 333.

În literatura de specialitate s-a stabilit că ori de câte ori administratorul sau directorul au executat hotărârile adunării generale sau ale consiliului de administrație, acesta nu va răspunde față de creditori, dacă ordinul (hotărârea) nu este vădit ilegal³⁸⁶. De asemenea, art. 138 alin. (4) din lege prevede că nu este angajată răspunderea patrimonială în situația în care, persoanele în cauză sunt membre în organele de conducere ale debitorului și s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

B. Prejudiciul

Existența prejudiciului este o altă condiție pentru angajarea, în temeiul art. 138 din lege, a răspunderii membrilor organelor de conducere a debitorului.

În practica instanțelor, de multe ori problema atragerii răspunderii se pune numai la sfârșitul procedurii, când se constată insuficiența fondurilor obținute din lichidare și se pune problema ca administratorii, directorii și cenzorii societății să acopere din pasiv tot ce a rămas neacoperit. Această abordare este vădit netemeinică și contraproductivă³⁸⁷. Este netemeinică pentru că, potrivit regulilor generale ale răspunderii, prejudiciul trebuie să fie cert și direct, adică dovedit atât sub aspectul existenței cât și sub aspectul întinderii acestuia și să fie cauzat în mod direct și nemijlocit de fapta ilicită dovedită deja. Este și contraproductiv pentru că vine să înfrângă principiul separației patrimoniilor (având în vedere că de cele mai multe ori administratorul este și asociat) cu efecte grave asupra mediului de afaceri.

Prin urmare, chiar în lipsa unor reglementări speciale, judecătorii sindici trebuie să urmărească îndeplinirea condițiilor referitoare la prejudiciu. Simplu fapt că în urma exercițiului atribuțiilor de administrator debitorul a ajuns în situația de insolvență nu este suficient pentru a dovedi un prejudiciu creat prin fapta ilicită³⁸⁸.

Creditorii societății care au suferit un prejudiciu, a cărei existență certă se stabilește prin constatarea de către judecătorul-sindic nu numai a faptului că societatea a ajuns în încetare de plăți, ci și a împrejurării că obligațiile față de creditori nu pot fi plătite integral din averea debitorului³⁸⁹.

Întinderea prejudiciului la care pot fi obligați subiecții prevăzuți la art. 138 din lege nu poate fi mai mare decât o parte din întregul pasiv al debitorului insolvent.

³⁸⁶ Idem.

³⁸⁷ S. Dinu, *Răspunderea membrilor organelor de conducere*, prelegere la cursul de pregătire a practicienilor în insolvență, Mamaia 2006, pag. 3.

³⁸⁸ Idem.

³⁸⁹ Trib. Arad, sec. com. și cont. adm. s. nr. 214/2001, *Studia Universității Babes- Bolyi* nr. 1/2001, pag. 112, cu nota de A. Buciuman, citată în I. Turcu, *op.cit.*, pag 475.

Însă, la momentul în care se pune problema angajării răspunderii este posibil ca o parte din pasiv să fie acoperită ceea ce înseamnă că este posibilă obligarea lor la acoperirea întregului pasiv rămas neacoperit prin lichidarea bunurilor debitorului. Dar, indiferent cât de mare ar fi partea din pasivul debitorului, care a fost cauzată de persoanele menționate de lege, ele nu pot fi obligate să plătească mai mult decât a rămas neacoperit³⁹⁰.

În practică, unele instanțe au interpretat greșit dispoziția legală privitoare la angajarea răspunderii persoanelor care au cauzat starea de insolvență, considerând că antrenarea răspunderii administratorilor numai pentru o parte a pasivului societății este facultativă, iar nu imperativă, instanța fiind cea care decide dacă răspunderea administratorilor este angajată pentru tot pasivul sau numai pentru o parte a acestuia³⁹¹.

Pentru eliminarea disputelor teoretice și practice legate de prejudiciul, întinderea și răspunderea față de prejudiciul cauzat, util ar fi introdusă în textul legal o prevedere care să stabilească expres dacă responsabilitatea pecuniară poate excede sau nu pasivul neacoperit. În cazul procedurii de reorganizare judiciară această dilema nu mai există, întrucât sumele obținute se varsă în averea debitorului și vor fi folosite pentru implementarea planului de reorganizare. Aceeași măsură cred că trebuie folosită și pentru cazurile în care debitorul este supus procedurii de faliment.

Răspunderea nu ar trebui limitată la pasivul neacoperit, ci ar trebui să funcționeze și peste acest quantum și să profite astfel și asociaților/acționarilor în calitatea acestora de creditori potențiali pentru dreptul rezidual. De aceea, pentru ca procedura de atragere a răspunderii să se desfășoare în paralel și independent de procedura de insolvență propriu-zisă, așa cum a fost reglementată situația în care în urma atragerii la răspundere au rezultat sume de bani distribuite după închiderea procedurii de faliment, poate că ar fi fost utilă și reglementarea situației în care se distribuie sume după închiderea procedurii de reorganizare judiciară în urma implementării cu succes a planului de reorganizare. Ar fi trebuit ca textul legal să stabilească că în această ipoteză sumele de bani să se verse în contul societății debitor, care nu se mai află în procedura insolvenței³⁹².

³⁹⁰ St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 335; I.Turcu, *Răspunderea membrilor organelor de conducere ale societăților comerciale reglementată de Legea nr. 64/1995*, în R.D.C. nr 3/1996, pag. 65.

³⁹¹ C.A. București, sec. a VI-a com. dec. nr. 200/2003, *Practica judiciară comercială 2003-2004*, pag.336-337 citată în St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 335.

³⁹² Pentru aceleași opinii a se vedea și S.Dinu, *op.cit.*, pag 7.

C. Raportul de cauzalitate

Conform prevederilor art. 138 alin. (1) din lege, între fapta ilicită și prejudiciu trebuie să existe o relație de la cauză la efect. Astfel, răspunderea va fi angajată numai dacă persoana împotriva căreia se exercită acțiunea a cauzat starea de insolvență a debitorului. De remarcat că legătura de cauzalitate este un element obiectiv al răspunderii civile, iar nu unul care ține de vinovăția făptuitorului, deși se poate vorbi de o cauzalitate psihică. Tocmai de aceea în literatura de specialitate³⁹³ s-a susținut că este greșit raționamentul instanței care a reținut că legea pretinde „existența raportului de cauzalitate între culpă (greșeala de gestiune a administratorului)”³⁹⁴. În schimb este corectă aprecierea instanței în sensul că antrenarea răspunderii persoanelor din conducerea debitorului presupune, pe lângă celelalte condiții, condiția existenței unei legături de cauzalitate între fapta culpabilă și starea de insolvență³⁹⁵.

Legătura de cauzalitate există chiar dacă persoana care a comis fapta ilicită a cesionat părțile sociale, iar terțul cesionar a preluat și calitatea de administrator, pierderea calității ulterior săvârșirii faptei ilicite neavând nici o relevanță³⁹⁶.

D. Culpă

Culpa trebuie să rezulte din conduita membrilor organelor de conducere ale debitorului sau alte persoane care au cauzat starea de insolvență a debitorului. Pentru a aprecia culpa și pentru a ușura dovedirea acesteia, judecătorul se poate raporta la noțiunea de *bonus pater familias*. Culpa nu trebuie să fie neapărat sub forma intenției. Răspunderea civilă va fi antrenată indiferent de forma de vinovăție constatăată. Nu va fi însă antrenată atunci când nu există vinovăție.

Având în vedere raportarea la conduita unui bun administrator, sunt puține cazurile în care putem vorbi de lipsa vinovăției. Un exemplu clasic este cazul fortuit sau forța majoră, care pot înlătura răspunderea din lipsă de vinovăție. Spre exemplu, cel care avea obligația păstrării documentelor contabile nu poate fi tras la răspundere în baza art. 138 lit. (d) din lege în cazul în care dintr-un caz fortuit arhiva contabilă a fost distrusă în urma unui incendiu³⁹⁷.

³⁹³ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 336.

³⁹⁴ Idem și C.A. București, s. a V- a com. dec. nr. 11181, Practica judiciară comercială 2003-2004, pag. 326-327.

³⁹⁵ C.A. București, s. a V- a com. dec. nr. 1317/2003, Practica judiciară comercială 2003-2004, pag. 328-330 citată în St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 336. În speță, instanța de recurs a admis recursul, reținând că administratorul nu poate răspunde personal decât dacă prejudiciul a rezultat direct din fapta culpabilă a acestuia.

³⁹⁶ C.A. București, s. a V- a com. dec. nr. 1502/2002 (nepublicată).

³⁹⁷ Ș. Dinu, *op.cit.*, pag. 7.

Răspunderea administratorilor

Prezentare generală

Debitorul insolvent (sau care urmează să devină insolvent) are obligația legală de a introduce cererea introductivă de deschidere a procedurii de insolvență în termen de 30 de zile de la data apariției stării de insolvență.³⁹⁸ Neîndeplinirea acestei obligații poate atrage atât sancțiuni de natură civilă cât și de natură penală pentru administratori.³⁹⁹

De asemenea, legea prevede că pentru anumite acțiuni ale administratorilor se aplică sancțiuni penale ce constau în pedeapsa cu închisoarea.⁴⁰⁰

Răspunderea civilă a administratorilor care nu introduc cererea introductivă de deschidere a procedurii de insolvență sau se angajează în alte acțiuni care constituie delict civile

Nedepunerea la termen a cererii de deschidere a procedurii insolvenței poate atrage răspunderea civilă a administratorilor pentru prejudiciile aduse unui terț care deține interese în acest sens.⁴⁰¹

În urma acțiunii administratorului judiciar, sau, după caz, a lichidatorului, a Comitetului Creditorilor sau a oricărui creditor care deține majoritatea creanțelor admise împotriva debitorului, instanța judecătorească poate decide ca o parte din datoria unui debitor persoană juridică aflat în stare de insolvență să fie suportată, individual sau solidar, de administratorii sau directorii acestuia sau de orice terț care a contribuit la crearea stării de insolvență a debitorului și care a participat la anumite tipuri de acte delictuale.⁴⁰²

³⁹⁸ *Vezi* Legea insolvenței, art. 27 alin. (1).

³⁹⁹ *Vezi* Legea insolvenței, art. 138 alin. (1).

⁴⁰⁰ *Vezi* Legea insolvenței, art. 143-148.

⁴⁰¹ *Vezi* Legea Insolvenței art. 138. Prin creditori corporatiști se înțelege părțile care dețin un interes, în măsura în care suma ce le revine din veniturile obținute în urma lichidării activului debitorului este inferioară datoriei debitorului față de aceștia. De asemenea, acționarii pot solicita despăgubiri dacă prezintă dovezi care să ateste că, prin întârzierea formulării acțiunii de către administratori, le-au fost prejudiciate interesele (adică, dacă acțiunea ar fi fost formulată mai devreme, acționarilor le-ar fi fost alocate anumite sume din veniturile obținute în urma lichidării care, în acest caz, nu mai sunt disponibile).

⁴⁰² *Vezi* Legea Insolvenței art. 138 alin. (1) (care prezintă următoarele tipuri de comportamente delictuale: (i) folosirea de către administratori sau directori a bunurilor sau creditelor acordate debitorului în folosul propriu sau în folosul unui terț; (ii) efectuarea de acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice; (iii) dispunerea, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți; (iv) ținerea unei contabilități fictive, facilitarea dispariției unor documente contabile sau nerespectarea prevederilor legale referitoare la

Răspunderea penală a administratorilor care nu introduc cererea introductivă a procedurii de insolvență sau se angajează în alte acțiuni care constituie infracțiuni

Nedepunerea la termen a cererii introductive de deschidere a procedurii insolvenței poate atrage răspunderea penală a administratorilor, în cazul în care acțiunea nu este depusă în termen de maxim 6 luni de la expirarea termenului legal stabilit pentru depunerea voluntară a acestei cereri de către societate. Această infracțiune este cunoscută și sub denumirea de *bancrută simplă* și se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu amendă penală.⁴⁰³

Orice persoană (inclusiv administratori, directori sau acționari în cadrul unui debitor persoană juridică) poate fi sancționată penal cu pedeapsa închisorii de până la 5 (cinci) ani dacă este găsită vinovată pentru săvârșirea unor acțiuni economice frauduloase (infracțiune cunoscută și sub denumirea de *bancrută frauduloasă*), care pot consta în oricare dintre următoarele fapte:

- falsificarea, sustragerea sau distrugerea evidențelor contabile ale societății sau ascunderea unei părți din activul acesteia;

- înfățișarea de datorii neexistente sau prezentarea în registrele societății sau în alte acte (inclusiv față de creditorii persoane juridice) a unor sume nedatorate sau a unor sume mai mari decât cele datorate în realitate, cu scopul de a frauda creditorii; sau

- înstrăinarea, în fraudă creditorilor, a activului persoanei juridice insolvente.⁴⁰⁴

Lipsa de cooperare și neacordarea de asistență corespunzătoare de către administratorii debitorului insolvent administratorului judiciar, lichidatorului, sau judecătorului sindic, refuzul de a pune la dispoziția acestora registrele societății sau împiedicarea administratorului judiciar de a intra, conform legii, în posesia

ținerea contabilității; (v) deturnarea sau ascunderea unei părți din activul persoanei juridice ori mărirea în mod fictiv a pasivului acesteia; (vi) folosirea de mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți; sau (vii) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori). Cu toate că legea română nu utilizează noțiunea de „administrator fictiv” sau „administrator de facto”, Legea insolvenței prevede că instanța judecătorească poate decide ca o parte din datoria debitorului insolvent să fie suportată de persoana care a cauzat starea de insolvență a debitorului prin oricare dintre mijloacele sus-menționate. Prin urmare, s-ar putea afirma că instanța judecătorească are libertatea de a trage la răspundere persoane care aparent nu au legătură cu această situație și că această prevedere ar acorda, de fapt, dreptul de a trage la răspundere un administrator fictiv.

⁴⁰³ Vezi Legea insolvenței art.143 alin. (1).

⁴⁰⁴ Vezi Legea insolvenței art.143 alin. (2).

registrelor societății reprezintă infracțiune pedepsită cu închisoarea pe o perioadă de până la 3 (trei) ani sau cu amendă penală.⁴⁰⁵

Administratorii fictivi

Cu toate că legea română nu folosește noțiunea de „*administrator fictiv*” sau „*administrator de facto*”, legea privind procedura insolvenței prevede că instanța de judecată poate decide ca o parte din datoria debitorului insolvent să fie suportată de persoana care a cauzat starea de insolvență a debitorului prin oricare dintre mijloacele sus-menționate. Prin urmare, s-ar putea afirma că instanța de judecată are libertatea de a trage la răspundere persoane care aparent nu au legătură cu debitorul și situația în care acesta se află și că această prevedere ar acorda, de fapt, dreptul de a trage la răspundere un administrator fictiv.

Răspunderea împrumutătorului în contextul procedurii insolvenței

Actuala reglementare privind procedura insolvenței, spre deosebire de legislația altor state, nu reglementează în mod expres situația în care împrumutătorul are posibilitatea să influențeze administrarea debitorului. Totuși în conformitate cu prevederile legii, anumite tipuri de tranzacții pot fi contestate dacă se încadrează în sfera definiției oferite de lege pentru tranzacție frauduloasă sau cea care crează prejudicii, inclusiv tranzacția încheiată cu orice parte care deține o poziție dominantă față de debitor sau de activitatea comercială desfășurată de acesta. Astfel art. 79 din lege prevede că administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.⁴⁰⁶

Aș preciza că, Codul civil român prevede un anumit tip de acțiune judiciară, cunoscută sub denumirea de *acțiunea pauliană* sau de *acțiunea revocatorie*, acțiune care poate fi utilizată de creditorul negarantat pentru contestarea tranzacțiilor încheiate de debitor și care prejudiciază interesele altor creditori.⁴⁰⁷

Prescripția dreptului de a introduce acțiunea în răspundere a persoanelor care au cauzat insolvența debitorului

Acțiunea în răspundere a persoanelor care au cauzat insolvența debitorului se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență. De reținut că, deși la prima vedere se pare că termenul prescripției

⁴⁰⁵ Vezi Legea insolvenței art. 147.

⁴⁰⁶ Vezi Legea insolvenței, art. 79.

⁴⁰⁷ Vezi Codul civil, art. 945-946.

este de 3 ani, analizând textul legal se poate concluziona că este posibil ca termenul să fie mai mare de 3 ani în cazul în care persoana care a cauzat starea de insolvență a fost cunoscută cu mai puțin de 1 an anterior pronunțării hotărârii privind deschiderea procedurii insolvenței, caz în care termenul poate avea o durată de până la 5 ani fără o zi⁴⁰⁸.

Pentru a putea invoca prescripția extinctivă trebuie dovedită împrejurarea că toți creditorii au avut cunoștință despre existența prejudiciului și a faptuitorului.

O întrebare firească este aceea **când poate fi antrenată răspunderea specială a membrilor organelor de conducere ?**

Cererea privind acțiunea în răspunderea persoanelor care au cauzat starea de insolvență a debitorului poate fi introdusă numai între data deschiderii procedurii insolvenței și data închiderii acestei procedurii.

Dacă o astfel de acțiune este introdusă după închiderea procedurii insolvenței, aceasta va fi respinsă ca tardiv introdusă. În acest sens, în practica judiciară⁴⁰⁹ s-a decis că angajarea răspunderii persoanelor prevăzute de art. 138 din lege se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, iar nu și după închiderea procedurii. Soluția a fost motivată de faptul că sumele rezultate din executarea silită asupra averii persoanelor cu privire la care s-a angajat răspunderea vor aparține societății debitor și vor fi destinate, după caz, plății datoriilor sau fondurilor necesare pentru continuarea activității debitorului⁴¹⁰.

Executarea silită împotriva membrilor organelor de conducere ale debitorului sau asupra oricărei persoane care a cauzat starea de insolvență a debitorului. Măsură asigurătorii

Conform prevederilor art. 142 din lege, executarea silită împotriva membrilor organelor de conducere ale debitorului sau împotriva oricărei persoane care a cauzat starea de insolvență a debitorului, se efectuează de către executorul judecătoresc conform dispozițiilor de drept comun cuprinse în Codul de procedură civilă. După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile legii nr. 85/2006, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanțe pus la dispoziția sa de către lichidator.

În cuprinsul cererii de chemare în judecată a persoanelor care au cauzat starea de insolvență a debitorului, se poate solicita și luarea unor **măsură asigurătorii precum sechestrul, poprirea și orice alte măsuri prevăzute de legea procesul-civilă**. În acest sens, administratorul judiciar sau lichidatorul ori, după

⁴⁰⁸ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 346.

⁴⁰⁹ C.A. București, s. a VI-a com. dec., nr.126/2003, *Practica judiciară comercială* 2003-2004, pag.333.

⁴¹⁰ St. D. Cărpenu, V. Nemeș, M.A. Hotca, *op.cit.*, pag. 347.

caz, Comitetul Creditorilor va putea cere judecătorului-sindic instituirea măsurilor asiguratorii asupra bunurilor acestor persoane. Pentru prevenirea unor eventuale abuzuri și pentru acoperirea unor prejudicii create prin exercitarea abuzivă a dreptului procesual este obligatorie fixarea unei cauțiuni în cuantum de 10%. Conform noilor reglementări, judecătorul sindic nu mai poate dispune din oficiu instituirea măsurilor asiguratorii. Măsurile asiguratorii pot fi luate oricând în cursul rezolvării cererii privitoare la angajarea răspunderii persoanelor care au cauzat starea de insolvență a debitorului.

Capitolul VII

INFRAȚIUNI ȘI PEDEPSE

Capitolul V din lege reglementează în art. 143-148 infracțiunile, cu pedepsele aferente, comise în exercitarea drepturilor și obligațiilor izvorâte din legea privind procedura insolvenței.

Spre exemplu neintroducerea sau introducerea tardivă de către debitorul persoană fizică ori de către reprezentantul legal al persoanei juridice a debitorului, a cererii de deschidere a procedurii insolvenței în termen, care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 27 din lege, constituie infracțiunea de **bancrută simplă** și se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la un an sau cu amendă⁴¹¹.

Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în fraudă creditorilor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorului, o parte din active.

Atunci când administratorul judiciar sau lichidatorul averii debitorului, precum și orice reprezentant sau prepus al acestuia săvârșește infracțiunea de **gestiune frauduloasă** prevăzută la art. 214 alin. (1) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani.

Tentativa de comitere a acestor infracțiuni se pedepsește.

Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. (2) Cod penal, se pedepsește cu închisoarea de la 5 ani la 12 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă. Tentativa se pedepsește și în acest caz.

⁴¹¹ În ceea ce privește cuantumul amenzii, art. 150 din lege prevede modificarea periodică a cuantumului amenzii, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.

Constituie infracțiunea de delapidare și se pedepsește cu închisoare de la unu la 15 ani și interzicerea unor drepturi, însușirea, folosirea sau traficarea de către administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează. În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. Tentativa se pedepsește.

De asemenea legea prevede că fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpușe, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Mai mult, refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv ori al reprezentantului legal al debitorului, administratorului judiciar sau lichidatorului, în condițiile prevăzute la art. 28 alin. (1), lit. a) - f) din lege, ori împiedicarea acestora, cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

În ceea ce privește instanța competentă să judece acțiunile privind infracțiunile cuprinse în lege, art. 148 instituie obligativitatea ca aceste acțiuni să fie judecate, cu celeritate, în prima instanță de către tribunal.

Capitolul VIII

PROCEDURA CONCORDATULUI PREVENTIV, O ALTERNATIVĂ NOUĂ DE RESTRUCTURARE EXTRAJUDICIARĂ

Considerații generale. Scopul general și jurisdicția personală

Prin adoptarea legii nr. 381/2009⁴¹² a fost reglementată procedura concordatului preventiv o procedură ce se dorește o alternativă la mecanismul de lichidare a datoriilor debitorului, persoana juridică, numit de lege „întreprindere” aflat în dificultate financiară, fără a fi în stare de insolvență. De precizat ca această instituție a existat în dreptul românesc fiind abrogată în anul 1938.

Fără îndoială legea concordatului preventiv introduce procedura concordatului preventiv ca un mecanism de restructurare a datoriei, ca soluție alternativă la procedura de reorganizare judiciară. Rămâne însă ca timpul să demonstreze eficiența acestei alternative.

Întreprinderea în dificultate este definită în art. 3 lit.b) din lege ca fiind întreprinderea al cărei potențial de viabilitate managerială și economică se afla într-o dinamică descrescătoare, dar al cărei titular executa sau este capabil să execute obligațiile exigibile.

În esență, procedura concordatului preventiv reprezintă un mecanism contractual prin care debitorul și creditorii acestuia negociază și perfectează, sub supravegherea unui practician în insolvență, denumit de lege conciliator, un plan de lichidare a datoriilor și de reorganizare a debitorului în conformitate cu procedura concordatului preventiv. Astfel, în dispozițiile cuprinse în art. 3 lit. d) din lege, *concordatul preventiv* este definit ca fiind un contract încheiat între debitor, pe de o parte, și creditorii care dețin cel puțin două treimi din valoarea creanțelor acceptate și necontestate, pe de altă parte, prin care debitorul propune un plan de redresare a întreprinderii sale și de acoperire a creanțelor acestor creditori împotriva sa, iar creditorii accepta să sprijine eforturile debitorului de depășire a dificultății în care se afla întreprinderea debitorului.

Pot spune astfel ca procedura concordatului preventiv reprezintă un mecanism complementar de restructurare a datoriilor, un mecanism care suplimentează

⁴¹² Legea concordatului preventiv a fost publicată în *Monitorul Oficial al României* nr. 870 din data de 14 decembrie 2009 și a intrat în vigoare în data de 13 ianuarie 2010.

procedura de reorganizare judiciară și, în mod obișnuit, și probabil necesar așa spune eu, precede procedura insolvenței desfășurată în conformitate cu prevederile Legii nr.85 privind procedura insolvenței.

Mai mult, legea concordatului preventiv introduce și noțiunea de „Mandat Ad-hoc”. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 3 lit. c) din lege, *mandatul ad-hoc* este o procedură confidențială, declanșată la cererea debitorului, prin care un mandatar ad-hoc, desemnat de instanță, negociază cu creditorii în scopul realizării unei înțelegeri între unul sau mai mulți dintre aceștia și debitor în vederea depășirii stării de dificultate în care se afla întreprinderea acestuia din urmă. De remarcat că spre deosebire de procedura concordatului preventiv, mandatul ad-hoc reprezintă o procedură mai puțin amplă, prin intermediul căreia debitorul poate negocia individual cu creditorii săi lichidarea datoriilor sale față de aceștia. Pe de altă parte, procedura concordatului preventiv presupune implicarea unei anumite majorități a creditorilor și organizarea unui plan de redresare.

Scopul legii este acela de a pune la dispoziția debitorului noi mecanisme care să faciliteze redresarea debitorului aflat în dificultăți financiare, prin oferirea unei game mai largi de opțiuni. Altfel spus, în conformitate cu prevederile art. 2 din lege, scopul procedurii concordatului preventiv și al mandatului ad-hoc este salvagardarea debitorului - întreprindere aflat în dificultate financiară, în vederea continuării activității acestuia, a păstrării locurilor de muncă și a acoperirii creanțelor asupra debitorului, prin proceduri amiabile de renegociere a creanțelor sau a condițiilor acestora ori prin încheierea unui concordat preventiv.

În ceea ce privește **instanța competentă** să soluționeze cauzele privind procedura concordatului preventiv⁴¹³, legea prevede ca tribunalul în raza căruia se află sediul principal al debitorului are competența materială și personală de soluționare a cauzelor care intră sub incidența legii concordatului preventiv.⁴¹⁴ Mai mult, cererile și pricinile referitoare la concordatul preventiv sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat în condițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic se poate exercita calea de atac a apelului. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 6 din lege, instanța competentă să judece recursul este Curtea de Apel.

Persoanele care pot introduce cerere de deschidere a procedurii concordatului preventiv

Legea concordatului preventiv nu limitează entitățile care au calitate procesuală de a introduce cererea de deschidere a procedurii concordatului preventiv, recurgând astfel la folosirea mecanismelor prevăzute în procedura concordatului preventiv.⁴¹⁵ Prin urmare, se poate afirma că legea concordatului preventiv este aplicabilă tuturor categoriilor de debitori. Cu toate

⁴¹³ Denumite de lege, „cereri” sau „pricini”.

⁴¹⁴ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 5 alin. (1).

⁴¹⁵ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 3 lit. a).

acestea însă, în ceea ce privește anumite tipuri speciale de entități, precum instituțiile de credit, societățile de asigurări și alte societăți reglementate în conformitate cu anumite reglementări specifice piețelor financiare, există legi și regulamente separate care reglementează mecanismul special de restructurare ce urmează a fi aplicat în cazul în care o astfel de entitate se confruntă cu dificultăți financiare.⁴¹⁶ Printre practicienii în insolvență este general admis ca o situație similară este valabilă și pentru acele societăți al cărui acționariat este deținut integral sau parțial de statul român. Astfel, chiar dacă aspectele menționate mai sus nu sunt încă clarificate, este important de menționate ca în anul 2007, Guvernul României a publicat un raport, în cadrul procesului legislativ, cu privire la forma inițială a proiectului de Lege privind concordatul preventiv („Raportul Guvernului pe 2007”), în care acesta a pus în vedere faptul că aceste categorii de debitori menționate mai sus urmează a fi exceptate de la aplicarea legii concordatului preventiv. În sprijinul adoptării acestei poziții, Guvernul a prezentat următoarea expunere de motive:

- procedurile de reorganizare pentru instituțiile de credit, societățile de asigurări și alte societăți reglementate în conformitate cu reglementările privind piața de capital au fost deja abordate separat în legi care au implementat acte normative UE specifice domeniilor respective;
- procedurile de reorganizare pentru entitățile deținute integral/parțial de stat sunt și ele reglementate separat.

Până în momentul în care practica va defini categoriile de persoane care au calitatea procesuala pentru introducerea unei cereri de deschidere a procedurii concordatului preventiv, Raportul Guvernului din 2007 ar putea fi considerat un articol util de istorie legislativă referitor la legea concordatului preventiv, chiar dacă acesta nu îndeplinește din punct de vedere tehnic cerințele unei surse de interpretare obligatorii.

Condițiile care trebuie îndeplinite pentru introducerea unei cereri de deschidere a procedurii concordatului preventiv

În ceea ce privește beneficiarii procedurii concordatului preventiv art. 13 din lege prevede că orice debitor, persoană juridică, confruntat cu dificultăți financiare poate iniția procedura concordatului preventiv. Poate recurge la procedura concordatului preventiv orice debitor, astfel cum este definit la art. 1 din lege, cu următoarele excepții⁴¹⁷:

- a) dacă împotriva debitorului s-a pronunțat o hotărâre irevocabilă de condamnare pentru infracțiuni economice;

⁴¹⁶ *Vezi*, de exemplu, secțiunile pertinente care abordează mecanismele de restructurare din: (i) Ordonanța de Guvern nr. 10/2004 cu privire la falimentul instituțiilor de credit (aplicabilă și unor societăți reglementate de regulile privind piața de capital, după cum prevede Legea nr. 297/2004 privind piața de capital); (ii) Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare.

⁴¹⁷ *Vezi* Legea concordatului preventiv, art. 13.

b) dacă împotriva debitorului a fost deschisă procedura insolvenței cu 5 ani anteriori ofertei de concordat preventiv;

c) dacă cu 3 ani anteriori ofertei de concordat preventiv debitorul a mai beneficiat de un concordat preventiv;

d) dacă debitorul și/sau acționarii/asociații/asociații comanditari sau administratorii acestuia au fost condamnați definitiv pentru bancruta frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările ulterioare, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii prevăzute de prezenta lege;

e) Cu mai puțin de cinci (5) ani înainte de data inițierii procedurii concordatului preventiv, membrii sau organele de conducere/de supraveghere ale debitorului au fost trase la răspundere în conformitate cu legea insolvenței pentru că au contribuit la insolvența debitorului;⁴¹⁸

f) dacă debitorul are înscrise fapte în cazierul fiscal⁴¹⁹, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Evaluarea situației financiare a debitorului

Debitorul care se confruntă cu dificultăți financiare este definit ca fiind „o persoană juridică a cărei administrare și potențial economic se confruntă cu o dinamică descendentă dar care își îndeplinește sau este capabilă să își îndeplinească obligațiile pe măsură ce acestea devin scadente”.⁴²⁰ De vreme ce starea de insolvență pleacă de la premisa că debitorul este incapabil să își îndeplinească obligațiile, în momentul și în măsura în care acestea devin scadente, rezulta ca în sensul legii concordatului preventiv, debitorul poate recurge la procedura concordatului preventiv în cazul în care acesta se confruntă cu dificultăți financiare însă nu este în stare de insolvență.

Cu toate acestea, legea concordatului preventiv nu merge până într-acolo încât să pună la dispoziție instrucțiuni suplimentare cu privire la modalitatea în care ar urma să fie evaluată o asemenea situație financiară. Prin urmare, ar putea fi împovăraător pentru un debitor, atât din punct de vedere legal cât și al administrării

⁴¹⁸ Legea concordatului preventiv prevede că această condiție este relevantă în cazul în care insolvența a fost cauzată de organele de conducere/supraveghere numai pentru debitor, nu și pentru alte persoane juridice. Cu toate acestea, exista posibilitatea ca această condiție nu va fi evaluată ulterior, de către instanțe, ca fiind aplicabilă și organelor de conducere/supraveghere care au cauzat insolvența altor persoane juridice.

⁴¹⁹ Vezi Ordonanța de urgență nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, reformulată și cu modificări.

⁴²⁰ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 3 lit. b).

probelor, să își evalueze nivelul dificultăților financiare cu care se confruntă, mai ales când asupra acestuia plutește amenințarea unei posibile insolvențe. De precizat ca modalitatea de evaluare a dificultăților financiare este un aspect extrem de important și relevant pentru opțiunile debitorului aflat în dificultate financiară deoarece, odată ce se instalează insolvența, debitorul devine ne-eligibil pentru folosirea procedurii concordatului preventiv.

Legea concordatului preventiv se aplica debitorilor de bună credință, deși legea nu stabilește niciun fel de sancțiuni pentru debitorii de rea credință care introduc cerere de deschidere a procedurii concordatului preventiv, cu unicul scop de a amâna inițierea unei proceduri obișnuite de insolvență. În practică, o sancțiune pentru debitorii de rea credință, care se află deja în stare de insolvență iminentă dar urmăresc să amâne inițierea unei proceduri comune de insolvență, o poate constitui decăderea acestora din dreptul de a introduce o cerere de reorganizare judiciară în conformitate cu Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și instituirea procedurii de faliment cu lichidarea imediată a patrimoniului acestui debitor.

Legea concordatului preventiv stabilește o serie de reguli, care trebuie respectate de către un debitor în momentul în care evaluează posibilitatea de a urma procedura concordatului preventiv, astfel:

- Debitorul trebuie să fie convins că este capabil să înainteze un plan prin care ar putea restructura mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor;⁴²¹

- Procedura concordatului preventiv oferă un potențial crescut de a fi acceptată de creditorii care reprezintă cel puțin două treimi din valoarea totală a creanțelor admise și necontestate;⁴²²

- Acordul încheiat în baza procedurii concordatului preventiv are șanse să fie confirmat de instanță prin așa-numitul „test de omologare” (în speță, se devină opozabil tuturor creditorilor, inclusiv celor care s-au opus acordului de concordat preventiv sau creditorilor necunoscuți). Testul de omologare implică aprobarea unui plan de către creditorii care reprezintă 80% din valoarea totală a creanțelor, în timp ce valoarea creanțelor contestate nu trebuie să depășească 20% din valoarea totală a creanțelor.⁴²³

⁴²¹ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 21 alin. (2) lit. c).

⁴²² Oferta din cadrul procedurii concordatului preventiv se consideră adoptată în cazul votării acesteia de creditorii care reprezintă două treimi din valoarea totală a creanțelor admise și necontestate, în conformitate cu art. 24 alin. (5) din Legea concordatului preventiv.

⁴²³ Acordul încheiat în baza procedurii concordatului preventiv poate să fie validat pentru creditorii opozanți sau pentru cei necunoscuți prin intermediul unei proceduri de omologare, în conformitate cu art. 28 din Legea concordatului preventiv.

Etapele procedurii concordatului preventiv

Prezentare generală

Procedura concordatului preventiv este practic un acord care implică perfectarea și încheierea unui contract de concordat preventiv încheiat între debitor, pe de o parte, și creditorii care dețin cel puțin două treimi din valoarea creanțelor acceptate și necontestate, pe de altă parte, prin care debitorul propune un plan de redresare a întreprinderii sale și de acoperire a creanțelor acestor creditori împotriva sa, iar creditorii accepta să sprijine eforturile debitorului de depășire a dificultății în care se afla întreprinderea.

De remarcat că potrivit legii, instanța de judecată este mai puțin implicată în urmărirea și votarea contractului de concordat preventiv decât în cadrul unui caz obișnuit de insolvență în baza legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței. În consecință, spre deosebire de alternativa existentă a reorganizării judiciare, procedura concordatului preventiv este considerată, cel puțin teoretic, un proces simplificat al procedurii de reorganizare judiciară. Cu toate acestea, instanța de judecată își menține competența în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la procedura concordatului preventiv, chiar dacă toate audierile judiciare aferente cererilor izvorând din procedura concordatului preventiv au loc în camera de consiliu, în regim de urgență și cu prioritate.⁴²⁴

Întreaga procedură este supervizată și presupune implicarea directă și constantă a unui conciliator, propus de către debitor și confirmat de creditori. În conformitate cu prevederile art. 16 din lege, conciliatorul are următoarele principale atribuții și anume:

- a) întocmește tabloul creditorilor, care include și creditorii contestați sau ale căror creanțe sunt în litigiu, și tabloul creditorilor concordatari;
- b) elaborează, împreună cu debitorul, oferta de concordat, cu elementele componente ale acesteia, respectiv, proiectul de concordat și planul de redresare;
- c) face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditori ori între creditori;
- d) solicită judecătorului-sindic constatarea și/sau, după caz, omologarea concordatului preventiv;
- e) supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin concordatul preventiv;
- f) informează, de urgență, adunarea creditorilor concordatari asupra neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către debitor a obligațiilor sale;
- g) întocmește și transmite adunării creditorilor concordatari rapoarte lunare sau trimestriale asupra activității sale și a debitorului; raportul conciliatorului va conține și opinia acestuia privind existența sau, după caz, inexistența unor motive de rezoluțiune a concordatului preventiv;

⁴²⁴ O descriere mai detaliată a atribuțiilor instanței judecătorești în contextul procedurii concordatului preventiv este prezentată în *Infra*.

- h) convoacă adunarea creditorilor concordatari;
- i) cere instanței închiderea procedurii concordatului preventiv;
- j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege, instituite prin concordatul preventiv ori stabilite de judecătorul sindic.

În ceea ce privește **onorariul definitiv al conciliatorului** acesta se propune prin proiectul de concordat și se stabilește prin concordatul preventiv fiind suportat din averea debitorului. Onorariul conciliatorului va consta, în funcție de natura obligațiilor acestuia, într-o sumă fixă, o remunerație lunară sau un onorariu de success. De precizat că la stabilirea cuantumului onorariului se va avea în vedere natura activității desfășurate de către debitor, precum și complexitatea planului de redresare.

Deschiderea procedurii și oferta de concordat preventiv

În conformitate cu prevederile art. 20 din lege, orice debitor, cu excepția celor prevăzuți la art. 13 lit. a)–f), poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. Cu alte cuvinte, cererea de deschidere a procedurii poate fi introdusă numai de către un debitor care se află sub amenințarea de insolvență dar care nu este în stare de insolvență, așa cum prevede legea privind procedura insolvenței.⁴²⁵ De remarcat că legea nu da dreptul creditorilor de a fi eligibili pentru inițierea procedurii concordatului preventiv.

Prin cererea sa, debitorul propune un conciliator provizoriu, dintre practicienii în insolvență, autorizați conform legii. Judecătorul-sindic numește conciliatorul provizoriu prin încheiere irevocabilă.

Pe parcursul procedurii de concordat preventiv, debitorul continuă să-și desfășoare activitatea în mod normal, în conformitate cu prevederile acordului încheiat în baza procedurii de concordat preventiv și sub supravegherea conciliatorului.

Procedura concordatului preventiv implică întocmirea unei liste a creditorilor, care va include toți creditorii cunoscuți, inclusiv pe creditorii ale caror creanțe sunt contestate.⁴²⁶

Conciliatorul, împreună cu debitorul, sunt eligibili pentru introducerea **ofertei de concordat preventiv**. În cazul în care aceasta oferta este acceptată de majoritatea creditorilor, va duce la încheierea unui **acord de concordat preventiv** cu acești creditori.

De precizat ca oferta din cadrul procedurii concordatului preventiv trebuie să fie acceptată de creditorii reprezentând două treimi din valoarea creanțelor admise și necontestate. Cu toate acestea, voturile atașate creanțelor următoarelor categorii de creditori nu vor fi luate în calcul la numărătoare și anume:

⁴²⁵ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 20 alin. (1).

⁴²⁶ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 20 alin. (3) și (6).

- persoanele juridice cu cel puțin un asociat cu răspundere limitată sau administrator, care este rudă de până la gradul IV cu asociații cu răspundere limitată sau administratorii debitorului;

- persoanele juridice în care debitorul sau asociații ori administratorii acestuia ori rudele de până la gradul IV ale acestora dețin funcții de asociați cu răspundere limitată sau de administratori;

- persoanele juridice ale căror asociați cu răspundere limitată sau administratori au fost condamnați pentru bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fraudă, delapidare, mărturie mincinoasă, fals sau pentru infracțiuni sancționate de Legea concurenței nr. 21/1996, printr-o sentință judecătorească definitivă, pronunțată în ultimii cinci (5) ani înaintea începerii procedurii concordatului preventiv;

- creditorii care sunt înregistrați în cazierul fiscal, în conformitate cu Ordonanța de urgență a guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal.

Debitorul poate solicita instanței omologarea acordului de concordat preventiv, astfel încât un astfel de acord să fie valabil și opozabil tuturor creditorilor, inclusiv creditorilor opozanți și celor necunoscuți.

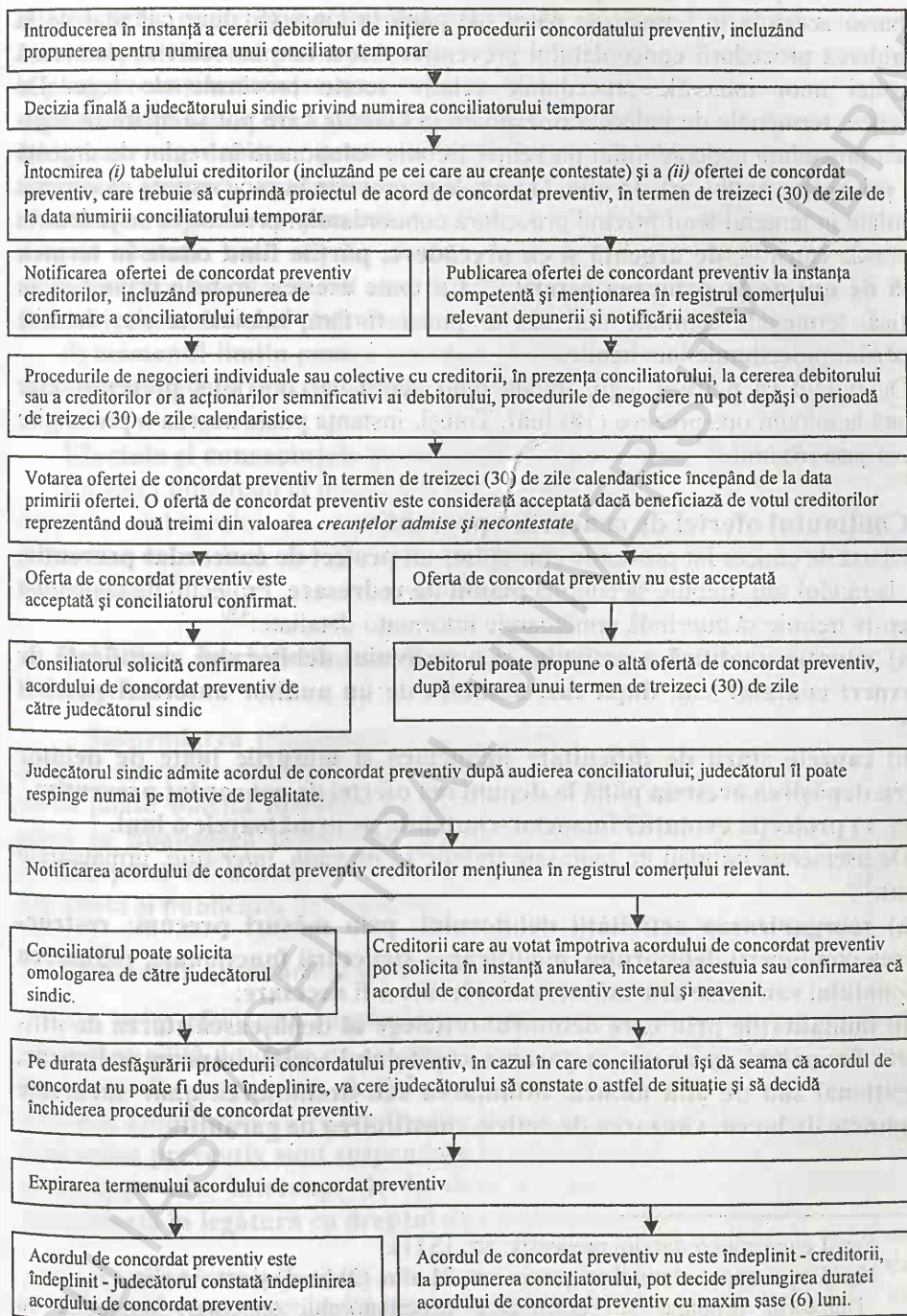
Ca și în cazul procedurii de insolvență, desfășurată în conformitate cu prevederile legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, deschiderea procedurii concordatului preventiv poate avea efecte asupra debitorului, activelor și pasivelor acestuia, cum ar fi suspendarea plăților, suspendarea acumulării penalităților, dobânzilor sau a altor cheltuieli aferente creanțelor, precum și suspendarea procedurilor de executare silită inițiate de creditori.

Data începerii procedurii concordatului preventiv

Legea concordatului preventiv nu stabilește un termen pentru introducerea unei cereri introductive de deschidere a procedurii concordatului preventiv în instanța de judecată. Prin urmare, un debitor de bună credință ar trebui să își evalueze el însuși situația financiară și data pentru deschiderea unei proceduri de concordat preventiv. Totuși, în analiza situației sale debitorul trebuie să aibă în vedere faptul că începerea procedurii concordatului preventiv nu este compatibilă cu existența stării de insolvență.⁴²⁷ Mai mult decât atât, este recomandabil ca starea de insolvență să nu apară înainte de aprobarea și confirmarea acordului de concordat preventiv deoarece, până la acea dată, creditorii au dreptul să solicite deschiderea procedurii de insolvență, în baza legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, împotriva debitorului.

⁴²⁷ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 1.

Etapele procedurii concordatului preventiv pot fi rezumate după cum urmează:

Debitorul poate obține aprobarea unui acord de concordat preventiv și aprobarea acestuia în termen de patru (4) până la cinci (5) luni calculat de la deschiderea procedurii concordatului preventiv. Acest termen scurt se datorează existenței unor intervale procedurale relativ scurte prevăzute de lege. De asemenea, termenele de judecată referitoare la cererile care pot să apară în legătură cu procedura concordatului preventiv trebuie soluționate în regim de urgență și cu prioritate. Astfel, art. 15 alin. (1) din lege prevede în mod expres că cererile formulate în temeiul legii privind procedura concordatului preventive se judecă în camera de consiliu, **de urgență și cu precădere, părțile fiind citate în termen de 48 de ore de la primirea cererii.**⁴²⁸ Cu toate acestea, trebuie reținut că în practică, termenele estimate mai sus ar putea fi fără îndoială altele, datorită amănărilor procedurale inevitabile.

De reținut că potrivit legii, durata unui acord de concordat preventiv este limitată la maxim optsprezece (18) luni. Totuși, instanța poate acorda o prelungire de încă șase (6) luni.⁴²⁹

Conținutul ofertei de concordat preventiv

Oferta de concordat preventiv constă într-un **proiect de concordat preventiv**, care, la rândul său, trebuie să conțină **planul de redresare**. Proiectul de concordat preventiv trebuie să cuprindă următoarele informații detaliate:⁴³⁰

a) **situația analitică a activului și a pasivului debitorului, certificată de un expert contabil sau, după caz, auditată de un auditor autorizat potrivit legii;**

b) **cauzele stării de dificultate financiară și măsurile luate de debitor pentru depășirea acesteia până la depunerea ofertei de concordat preventiv;**

c) **c) proiecția evoluției financiar-contabile pe următoarele 6 luni.**

De asemenea un plan de redresare trebuie să prevadă, *inter alia*, următoarele măsuri:⁴³¹

a) **reorganizarea activității debitorului, prin măsuri precum: restructurarea conducerii debitorului, modificarea structurii funcționale, reducerea personalului sau orice alte măsuri considerate a fi necesare;**

b) **modalitățile prin care debitorul înțelege să depășească starea de dificultate financiară, precum: majorarea capitalului social, împrumut bancar, obligațional sau de altă natură, înființarea sau desființarea unor sucursale sau puncte de lucru, vânzarea de active, constituirea de garanții;**

⁴²⁸ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 15 (1).

⁴²⁹ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 21 alin. (2) lit. d) și art. 34 alin. (3).

⁴³⁰ Debitorul propune și confirmarea conciliatorului temporar, împreună cu remunerarea acestuia.

⁴³¹ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 21 alin. (2).

c) procentul preconizat de satisfacere a creanțelor, care nu poate fi mai mic de 50%, ca urmare a implementării măsurilor de redresare propuse; în acest scop, debitorul poate propune măsuri precum: amânări sau reeșalonări la plata creanțelor contra sa, ștergerea în tot sau în parte a unor creanțe sau numai a dobânzilor ori a penalităților de întârziere, compensări, novații prin schimbare de debitor; pentru obligațiile fiscale de plata propunerile de amânări, ștergeri, eșalonări, reeșalonări și reduceri parțiale se pot face numai cu respectarea prevederilor legale în materia ajutorului de stat. În această situație este nevoie de acordul expres al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, acord care trebuie exprimat în termen de 30 de zile. În caz contrar, acordul se prezuma;

d) termenul-limita pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat nu poate depăși 18 luni de la data încheierii concordatului preventiv.

Efectele și consecințele procedurii concordatului preventiv

Un efect important al procedurii concordatului preventiv constă în menținerea dreptului debitorului de a-și administra afacerea, în limitele activității sale obișnuite, chiar dacă se află sub supravegherea conciliatorului și, indirect, a creditorilor.⁴³²

I. La data deschiderii procedurii concordatului preventiv întâlnim următoarele efecte:

- Suspendarea temporară a procedurilor de executare silită inițiate de oricare dintre creditorii. Astfel, în baza ofertei de concordat preventiv, debitorul poate solicita instanței de judecată să suspende acțiunile creditorului până la finalizarea procesului privind acordul de concordat preventiv (în speță, până în momentul în care oferta de concordat preventiv este fie aprobată și publicată, fie respinsă).⁴³³

II. La data aprobării acordului de concordat preventiv

Un prim efect este suspendarea generală a procedurilor individuale de executare silită deschise de creditorii care au consimțit cu privire la acordul de concordat preventive. Astfel, toate procedurile de urmărire individuală deschise anterior de către creditorii care au consimțit cu privire la acordul de concordat preventiv sunt suspendate în mod automat, în timp ce termenul de prescripție este întrerupt de la data la care decizia de confirmare este comunicată în legătură cu dreptul de a solicita executare silită.⁴³⁴

⁴³² Vezi Legea concordatului preventiv, articolul 31 (1).

⁴³³ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 22.

⁴³⁴ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 27 alin. (1).

Un al doilea efect este suspendarea curgerii dobânzilor, penalităților sau a altor cheltuieli aferente creanțelor care aparțin creditorilor semnatori ai acordului de concordat preventiv.

Comunicarea deciziei cu privire la aprobarea acordului de concordat preventiv conduce în mod automat la suspendarea curgerii penalităților, dobânzilor sau a oricăror alte cheltuieli aferente creanțelor care aparțin creditorilor semnatori ai acordului de concordat preventiv.⁴³⁵

III. La data omologării acordului de concordat preventiv

Un prim efect este acela ca operează suspendarea generală a procedurilor de urmărire individuale deschise de creditorii cu care nu s-a încheiat acordul de concordat preventiv. Astfel, toate procedurile de urmărire individuală pornite împotriva debitorului (inclusiv cele inițiate de creditori necunoscuți) se suspendă în mod automat, în cazul în care conciliatorul solicită acest lucru iar instanța judecătorească omologhează acordul de concordat preventiv.⁴³⁶

Un al doilea efect constă în faptul că se suspenda curgerea dobânzilor, penalităților sau a altor cheltuieli aferente creanțelor care aparțin creditorilor cu care nu s-a încheiat acordul de concordat preventiv. Astfel, la solicitarea conciliatorului și cu condiția ca debitorul să ofere o garanție corespunzătoare, debitorul poate obține o suspendare a curgerii dobânzilor, penalităților sau a oricăror cheltuieli aferente creanțelor care aparțin creditorilor cu care nu s-a încheiat acordul de concordat preventiv (inclusiv cele aferente creanțelor care aparțin creditorilor necunoscuți). De precizat ca o astfel de suspendare este valabilă pe o perioadă maximă de optsprezece (18) luni.⁴³⁷

Un al treilea efect constă în suspendarea generală a dreptului creditorilor de a solicita deschiderea unei proceduri de insolvență în baza legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. În consecință, odată ce acordul de concordat preventiv este omologat, dreptul creditorilor de a deschide procedura de insolvență împotriva debitorului se suspendă.⁴³⁸ Astfel, până la momentul deciziei de omologare a acordului de concordat preventiv, pot fi deschise proceduri de insolvență involuntară împotriva debitorului.

Un efect important al procedurii concordatului preventiv îl reprezintă efectul asupra autorităților de stat. Legea prevede ca acordul de concordat preventiv va fi de asemenea opozabil creditorilor-autorități de stat, însă numai dacă sunt respectate prevederile legale referitoare la ajutorul de stat și dacă se obține aprobarea comisiei interministeriale de resort. Astfel, art. 28 alin. (5) din lege prevede ca, concordatul va fi opozabil creditorilor bugetari, cu

⁴³⁵ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 27 alin. (2).

⁴³⁶ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 28 alin. (3).

⁴³⁷ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 28 alin. (4).

⁴³⁸ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 29.

condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat și aprobării de către comisia interministerială.⁴³⁹

IV. La data finalizării acordului de concordat preventiv

În măsura în care un acord de concordat preventiv se duce la îndeplinire cu succes, instanța de judecată va emite un ordin prin care va confirma finalizarea acordului de concordat preventiv. Restructurarea datoriilor stabilite în virtutea acordului este consolidată începând cu data hotărârii judecătorești. Astfel, art 34. alin. (1) din lege prevede ca dacă procedura concordatului preventiv se finalizează cu succes, la termenul prevăzut în contract sau anterior acestuia, după caz, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere prin care va constata realizarea obiectului concordatului preventiv. În acest caz, modificările creanțelor prevăzute în concordatul preventiv rămân irevocabile.⁴⁴⁰

De reținut că în cazul în care, înainte de expirarea termenului procedurii concordatului preventiv, conciliatorul consideră că acordul de concordat preventiv nu va fi dus la îndeplinire cu succes, instanța de judecată va emite un ordin prin care va confirma această concluzie și va dispune închiderea procedurii concordatului preventiv. Totuși o hotărâre similară poate fi pronunțată și în cazul în care acordul de concordat preventiv nu este încununat de succes *la finele termenului*. Astfel, art. 34 alin. (2) din lege prevede ca în cazul în care în cursul derularii procedurii, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 21 alin. (2) lit. d), conciliatorul apreciază că este imposibilă realizarea obiectivelor concordatului din motive neimputabile debitorului, poate cere judecătorului-sindic constatarea nereușitei concordatului preventiv și închiderea procedurii.⁴⁴¹

Alte efecte ale procedurii concordatului preventiv

Un prim efect se referă la impactul actelor și acțiunilor legale pe parcursul procedurii concordatului preventiv

Legea concordatului preventiv prevede că, în cazul în care acordul de concordat preventiv este dus la îndeplinire cu succes și instanța de judecată constată această situație, restructurarea datoriei aprobată prin acest acord va rămâne definitivă și obligatorie. De vreme ce legea concordatului preventiv nu face nicio distincție, o interpretare ar putea fi aceea că toate creanțele restructurate în virtutea acordului de concordat preventiv, inclusiv cele aparținând creditorilor care nu și-au dat acordul asupra acordului de concordat preventiv, vor rămâne definitive și opozabile.

Mai mult, de vreme ce legea concordatului preventiv nu face nicio mențiune, s-ar putea susține că, în toate celelalte cazuri, procesul de restructurare a datoriilor

⁴³⁹ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 28 alin. (5).

⁴⁴⁰ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 34 alin. (1).

⁴⁴¹ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 34 alin. (2).

prevăzut în cadrul acordului de concordat preventiv nu va produce efecte iar datoria va reveni la statutul inițial, cu excepția plăților deja efectuate, ca și cum schimbările prevăzute de acordul de concordat preventiv nu ar fi fost efectuate nicicând. Cu toate acestea, legea nr 85/2006 privind procedura insolvenței prevede că anumite acte și acțiuni legale încheiate și/sau întreprinse de debitor anterior inițierii unei proceduri comune de insolvență și care sunt considerate de instanța de judecată ca fiind frauduloase ar putea fi anulate. Se pune întrebarea dacă actele sau acțiunile întreprinse pe parcursul unei proceduri eşuate a concordatului preventiv pot fi de asemenea anulate pe motive frauduloase, odată ce debitorul este supus procedurii de insolvență? Rămâne ca practica judecătorească să răspundă la această întrebare. Un răspuns poate fi acela că de vreme ce nici legea concordatului preventiv nu face nicio mențiune în acest sens, nu se poate confirma dacă actele sau acțiunile întreprinse pe parcursul unei proceduri eşuate a concordatului preventiv pot fi de asemenea anulate pe motive frauduloase, odată ce debitorul este supus procedurii de insolvență

Informarea angajaților

Un alt efect rezulta din prevederile legii nr. 467/2006 privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților. În conformitate cu aceste prevederi legale, debitorul care are cel puțin douăzeci (20) de angajați are obligația de a-i informa pe reprezentanții angajaților cu privire la situația societății, mai ales în cazul în care angajații se află sub amenințarea unei concedieri colective.

Drepturile creditorului în cadrul procedurii concordatului preventive

Creditorii se întrunesc în adunarea creditorilor concordatari.

Potrivit prevederilor art. 18 din lege principalele atribuții ale adunării creditorilor concordatari sunt:

- a) aproba rapoartele conciliatorului privitoare la activitatea debitorului și la îndeplinirea obligațiilor asumate prin concordat;
- b) desemnează, cu acordul debitorului, un nou conciliator, dacă este cazul;
- c) modifică, dacă este cazul, onorariul conciliatorului, cu acordul debitorului;
- d) stabilește, în cazul prevăzut la lit. b), cu acordul debitorului, onorariul noului conciliator;
- e) desemnează reprezentantul creditorilor;
- f) este titularul acțiunii în rezoluțiune a concordatului preventiv, pe care o exercita prin reprezentantul creditorilor.

(2) În cursul derulării procedurii, adunarea creditorilor concordatari poate fi convocată de conciliator, din oficiu sau la cererea creditorilor reprezentând 10% din valoarea totală a creanțelor concordate.

Ședința adunării creditorilor concordatari va fi organizată și prezidată de conciliator⁴⁴². La adunările creditorilor concordatari va fi invitat și debitorul așa cum expres se prevede în art. 19 alin. (3).

În ceea ce privește hotărârile adunării creditorilor concordatari art. 18 alin. (3) din lege prevede ca adunarea creditorilor concordatari adopta hotărâri cu majoritatea, ca valoare, a creanțelor concordate.

De precizat că votul creditorilor concordatari poate fi exercitat și prin corespondența așa cum expres prevede art. 19 alin. (1) din lege.

I. Dreptul creditorilor de a superviza activitatea debitorului

Conciliatorul înaintează creditorilor rapoarte cu privire la activitatea debitorului pe parcursul procedurii. Aceste rapoarte trebuie să fie aprobate de către creditorii.⁴⁴³

II. Dreptul creditorilor de a adera la procedura concordatului preventiv

Orice creditor care obține un titlu executoriu împotriva debitorului pe parcursul procedurii concordatului preventiv poate depune o cerere la instanța judecătorească pentru a adera la procedura concordatului preventiv sau își poate realiza creanțele prin orice alte mijloace permise.⁴⁴⁴

III. Dreptul creditorilor de a contesta acordul de concordat preventiv

a) Cererea de anulare a acordului de concordat preventiv⁴⁴⁵

Creditorii care au votat împotriva ofertei de concordat preventiv pot solicita anularea acordului de concordat preventiv în termen de cincisprezece (15) zile de la data publicării acordului de concordat preventiv aprobat în registrul comerțului relevant. Pe lângă creanțe, reclamantul poate solicita, iar instanța de judecată poate dispune, pe cale de ordonanță prezidențială, suspendarea concordatului preventiv.

b) Cererea de constatare a nulității acordului de concordat preventiv⁴⁴⁶

Când se invoca motive de nulitate absolută, dreptul de a cere constatarea nulității este imprescriptibil și aparține oricărei persoane interesate.

Cu alte cuvinte, legea nu impune o limită de timp pentru creditorii care contestă un acord de concordat preventiv pe motive de legalitate, o astfel de acțiune putând fi introdusă de orice parte interesată. Iar instanța de judecată, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cale de ordonanță prezidențială, suspendarea concordatului preventiv.

⁴⁴² Art. 19 alin. (2) din lege.

⁴⁴³ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 16 lit.(g) și art 18 lit. (a).

⁴⁴⁴ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 30.

⁴⁴⁵ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 32 alin. (1) și alin. (3).

⁴⁴⁶ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 32 alin. (2) și alin. (3).

c) Cererea de încetare a acordului de concordat preventiv⁴⁴⁷

În conformitate cu prevederile art. 33 alin. (1) din lege în situația în care se constata încălcarea gravă de către debitor a obligațiilor asumate prin concordatul preventiv, adunarea creditorilor concordatari poate hotărî introducerea unei acțiuni numită **acțiune în rezoluțiune a concordatului preventiv**. De precizat că adunarea creditorilor concordatari poate delibera asupra oportunității de a introduce sau nu acțiunea în rezoluțiune a concordatului preventive chiar dacă acest aspect inițial nu a fost înscris pe ordinea de zi.

În înțelesul legii⁴⁴⁸, reprezintă încălcare gravă a obligațiilor asumate de debitor prin concordatul preventiv acțiuni precum:

- 1) favorizarea unuia sau mai multor creditori în dauna celorlalți,
- 2) ascunderea sau externalizarea de active în perioada concordatului preventiv,
- 3) efectuarea de plăți fără contraprestație sau în condiții ruinătoare.

Dacă adunarea creditorilor concordatari a decis introducerea acțiunii în rezoluțiune, procedura concordatului preventiv se suspenda de drept la introducerea cererii.

Judecătorul - sindic poate acorda, în condițiile dreptului comun, daune-interese prin hotărârea de admitere a acțiunii în rezoluțiune.

Rolul instanței de judecată

După cum am menționat deja, rolul instanței de judecată în contextul procedurii concordatului preventiv este redus comparativ cu rolul instanței prevăzut în cadrul procedurii alternative de reorganizare judiciară, prevăzută în dispozițiile legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

În conformitate cu prevederile art. 14 din lege⁴⁴⁹ judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv:

- a) să numească conciliatorul provizoriu;
- b) să constate și, dacă este cazul, să omologheze, la cererea conciliatorului, concordatul preventiv;
- c) să constate, la cererea oricărui creditor desemnat al concordatului preventiv, îndeplinirea condițiilor cerute pentru a fi înscris pe lista creditorilor ce au aderat la concordatul preventiv;
- d) să dispună prin încheiere, în condițiile art. 22, suspendarea provizorie a executărilor silite contra debitorului, în baza proiectului de concordat preventiv formulat de debitor și transmis creditorilor;
- e) să judece acțiunile în nulitate a concordatului preventiv;
- f) să judece acțiunile în rezoluțiune a concordatului preventiv.

⁴⁴⁷ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 33.

⁴⁴⁸ Vezi art. 33 alin. (2) din lege.

⁴⁴⁹ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 14.

Cu alte cuvinte la data deschiderii procedurii concordatului preventiv, judecătorul – sindic numește conciliatorul provizoriu, conciliator propus de debitor. Tot judecătorul – sindic este cel care are responsabilitatea să constate și, dacă este cazul, să omologheze, la cererea conciliatorului, concordatul preventiv. De reținut că judecătorul – sindic nu are însă autoritatea de a evalua fezabilitatea ofertei concordatului preventiv. De asemenea, judecătorul-sindic are obligația de a asigura respectarea cerințelor legale prevăzute de lege pentru omologarea contractului de concordat preventiv. Cu toate acestea, legea nu face nicio mențiune cu privire la specificarea acestor cerințe legale. Prin urmare, putem doar presupune că printre aceste cerințe se numără: (i) eligibilitatea debitorului pentru procedura concordatului preventiv (de exemplu, debitorul nu trebuie să se afle într-o situație care îl împiedică să aibă acces la procedura concordatului preventiv și (ii) respectarea procedurii concordatului preventiv. Chiar dacă legea nu prevede că situația financiară a debitorului este un factor ce trebuie examinat în legătură cu procedura de aprobare a acordului de concordat preventiv, este important de reținut ca această situație financiară reprezintă o parte a testului efectuat în momentul când se solicită omologarea acordului de concordat preventiv. Tot judecătorul - sindic este cel care, de asemenea, are competența de a decide cu privire la capacitatea creditorilor de a adera la acordul de concordat preventiv.

De asemenea, prin intermediul instanței de judecată, judecătorul-sindic are autoritatea de a soluționa petiții în care se solicită suspendarea pretențiilor creditorilor față de debitor înainte de aprobarea sau respingerea ofertei de concordat preventiv. Mai mult, instanța de judecată este autorizată să decidă cu privire la cererile introduse de creditorii împotriva debitorului în legătură cu încetarea, anularea sau revocarea acordului de concordat preventiv.

Avantajele și dezavantajele procedurii concordatului preventiv

Procedura concordatului preventiv poate fi considerată o procedură avantajoasă, chiar profitabilă așa putea spune, atât pentru debitor cât și pentru creditorii acestuia pentru cel puțin următoarele motive:

- procedura concordatului preventiv este în primul rând o procedură consensuală, care implică negocieri între debitor și creditorii legate de restructurarea datoriei, negocieri finalizate prin perfectarea acordului de concordat preventiv;
- rolul instanței judecătorești, ale cărei prerogative sunt exercitate de judecătorul sindic, este redus în comparație cu rolul pe care îl joacă în cadrul altor proceduri de reorganizare judiciară reglementate în legislația românească;
- intervalul de timp prevăzut pentru procedura concordatului preventiv pare rezonabil, respectând principiul celerității, timpul fiind de esență procedurii concordatului preventiv.

Avantaje pentru debitor prevăzute de procedura concordatului preventiv

Printre principalele avantaje prevăzute pentru debitor prin folosirea procedurii concordatului preventiv așa enumera următoarele:

1. Debitorul își păstrează dreptul de a-și administra activitatea, în conformitate cu acordul de concordat preventiv, sub supravegherea conciliatorului și, indirect, a creditorilor;

2. Debitorul beneficiază de suspendarea procedurilor de executare deschise anterior de către creditorii. Mai mult decât atât, se suspendă și curgerea dobânzilor, penalităților sau a altor cheltuieli aferente creanțelor sale;

3. Debitorul are dreptul de a face o nouă ofertă de concordat preventiv, în cazul în care nu se obține majoritatea obligatorie a creditorilor pentru aprobarea acordului de concordat preventive. Totuși, o astfel de ofertă nouă trebuie depusă după expirarea unui termen de treizeci (30) de zile de la data la care a avut loc votul anterior;⁴⁵⁰

4. Procedura insolvenței nu poate fi inițiată împotriva debitorului după omologarea acordului de concordat preventive, cu condiția ca acest acord să nu fie încetat, reziliat sau anulat ulterior.

Avantaje pentru creditorii prevăzute de procedura concordatului preventiv

- Creditorii care dețin titluri executorii asupra debitorului pe parcursul procedurii concordatului preventiv pot adera la acordul de concordat preventiv aprobat, la aprobarea acestuia de instanță, sau își pot recupera creanțele prin orice alte mijloace disponibile și permise de lege;

- Creditorii își păstrează capacitatea de a supraveghea îndeplinirea obligațiilor de către debitor în conformitate cu acordul de concordat preventive. În acest sens, rapoartele conciliatorului constituie instrumente importante.

Dezavantaje pentru debitor prevăzute de procedura concordatului preventiv

Printre dezavantajele prevăzute de procedura concordatului preventiv pentru debitor se enumerează următoarele:

- Un prim dezavantaj constă în faptul că debitorul poate întâmpina dificultăți în ceea ce privește evaluarea situației sale financiare și a criteriilor obligatorii de eligibilitate cu privire la deschiderea procedurii concordatului preventiv;

- Un al doilea dezavantaj este acela că debitorul suportă costuri suplimentare cum ar fi plata remunerației conciliatorului.

Dezavantaje pentru creditorii prevăzute de procedura concordatului preventiv

Printre dezavantajele prevăzute de procedura concordatului preventiv pentru debitor se enumerează următoarele:

⁴⁵⁰ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 25.

- Un dezavantaj consta în faptul că de vreme ce acordul de concordat preventiv este aprobat pe baza unei majorități a creditorilor, creditorii minoritari și drepturile acestora ar putea fi afectate pe parcursul procedurii. Unele dintre creanțele creditorilor minoritari ar putea fi afectate iar aceștia ar putea fi în cele din urmă forțați să accepte acest nivel de afectare („*crammed down*”), fără a fi prevăzută o protecție corespunzătoare, așa cum se întâmplă în cazul confirmării unui plan de reorganizare judiciară în cadrul unui caz de insolvență obișnuită;

- Un alt dezavantaj consta în faptul că creditorii cărora nu le este permis să voteze cu privire la oferta de concordat preventiv se expun unui risc similar.

Legătura dintre procedura concordatului preventiv și procedura insolvenței

Legea concordatului preventiv stipulează că prevederile acesteia sunt aplicabile debitorilor care sunt amenințați de insolvență însă care nu sunt în stare de insolvență, așa cum prevede legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Astfel, s-ar putea afirma, în acest context, că termenul „insolvență” include atât insolvența iminentă cât și insolvența prezumată ca fiind vădită, după cum sunt definiți acești termeni în legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.⁴⁵¹

Așa cum am aratat și mai sus, în continuare, datorită lipsei unor prevederi clarificatoare, debitorul are putea avea probleme legate de evaluarea situației sale financiare și de stabilirea graniței dintre (i) situația de a fi în stare de insolvență – atât vădită cât și iminentă, și cea de a fi incapabil de a-și îndeplini obligațiile la data scadentă și (ii) situația de a fi doar sub amenințarea insolvenței însă capabil să își îndeplinească obligațiile financiare scadente. În afară de aceasta, în cazul în care un debitor își face evaluarea cu rea credință, cu intenția de a întârzia aplicarea unei proceduri comune de insolvență, este posibil ca, după ce procedura concordatului preventiv se dovedește un eșec, instanța să suprima încercările

⁴⁵¹ În conformitate cu prevederile art. 3 pct. 1 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, *insolvența* este definită ca fiind acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:

a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită* atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;

b) *insolvența este iminentă* atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței. De precizat ca aceeași interpretare a fost oferită și de Raportul Guvernului pe 2007. Cu toate acestea, o interpretare ad literam în acel sens ar lăsa foarte puțin spațiu pentru Legea concordatului preventiv, deoarece e destul de dificil să ne imaginăm (cel puțin în România) un scenariu ipotetic în care debitorii ar introduce cerere pentru o procedură a concordatului preventiv dacă nu s-ar confrunta cu insolvența iminentă. Prin urmare, interpretarea termenului „insolvență iminentă” de către instanțele din România ar putea deveni crucială în contextul de față.

debitorului de a se reorganiza potrivit unui plan de restructurare judiciară, în conformitate cu legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și să decidă lichidarea debitorului respectiv.

Majoritatea practicienilor în insolvență considera că legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței este aplicabilă exclusiv în ceea ce privește obligația unui debitor aflat în stare de insolvență de a introduce cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Numai în măsura în care este omologat un acord de concordat preventiv și numai la data omologării, obligația unui astfel de debitor de a introduce cerere de deschidere a procedurii de insolvență pare să fie suspendată.

Mandatul ad-hoc

Potrivit art. 3 lit. c) din lege *mandatul ad-hoc* este o procedură confidențială, declanșată la cererea debitorului, prin care un mandatar ad-hoc, desemnat de instanță, negociază cu creditorii în scopul realizării unei înțelegeri între unul sau mai mulți dintre aceștia și debitor în vederea depășirii stării de dificultate în care se afla întreprinderea acestuia din urmă. Cu alte cuvinte, un debitor aflat într-o situație financiară dificilă poate să negocieze alternativ cu unul sau mai mulți dintre creditorii săi restructurarea datoriilor sale, în regim de confidențialitate.⁴⁵²

Legea reglementează foarte clar că numai un debitor asupra căruia planează amenințarea insolvenței dar care nu este încă în stare de insolvență, așa cum este reglementată de legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, poate recurge la acest mecanism alternativ,⁴⁵³ prin introducerea unei cereri la instanța de judecată competentă.

În ceea ce privește instanța de judecată competentă să soluționeze cauza art. 5 alin. (1) din lege prevede ca tribunalul în jurisdicția căruia se afla sediul sau domiciliul profesional al debitorului este competent să soluționeze cererile și pricinile, Curtea de apel fiind instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin (1) din lege un debitor poate adresa președintelui tribunalului o cerere de numire a unui mandatar ad-hoc. Prin cererea sa, debitorul propune un mandatar ad-hoc dintre practicienii în insolvență, autorizați conform legii. Cererea trebuie să cuprindă o descriere detaliată a motivelor care fac necesară numirea unui mandatar ad-hoc.

Cererea este depusă la cabinetul președintelui tribunalului și se înregistrează într-un registru special.

După primirea cererii, președintele tribunalului dispune convocarea, în termen de 5 zile, prin agent procedural, a debitorului și a mandatului ad-hoc propus.

⁴⁵² Vezi Legea concordatului preventiv, art. 3 lit. c).

⁴⁵³ Vezi Legea concordatului preventiv, art. 1.

Procedura se desfășoară în camera de consiliu și se menține confidențială pe toată durata sa⁴⁵⁴.

De precizat că obligația de confidențialitate a procedurii este obligatorie pentru toate persoanele și instituțiile care iau parte sau sunt implicate în această procedură.

După ascultarea debitorului, dacă se constată că dificultățile debitorului sunt serioase, iar mandatarul ad-hoc propus întrunește condițiile legii pentru exercitarea acestei calități, președintele tribunalului desemnează, prin încheiere irevocabilă, mandatarul ad-hoc propus.

În ceea ce privește **obiectul mandatului ad-hoc**⁴⁵⁵, legea prevede că acesta va fi, ca în termen de 90 de zile de la desemnare, să realizeze o înțelegere între debitor și unul sau mai mulți creditori ai săi, în vederea depășirii stării de dificultate în care se afla întreprinderea debitorului⁴⁵⁶, salvagădării întreprinderii debitorului, păstrării locurilor de muncă și acoperirii creanțelor asupra debitorului.

În scopul realizării obiectului mandatului, **mandatarul ad-hoc va putea propune stingeri, reesalonari sau reduceri parțiale de datorii, continuarea sau încetarea unor contracte în curs, reduceri de personal, precum și orice alte măsuri considera a fi necesare.**

În ceea ce privește onorariul mandatarului ad-hoc, acesta va fi stabilit provizoriu de către președintele tribunalului, la propunerea debitorului și cu acordul mandatarului ad-hoc, sub forma unui onorariu fix sau a unui onorariu lunar. Onorariul va putea fi modificat ulterior, la cererea mandatarului ad-hoc, cu acordul debitorului⁴⁵⁷.

Încetarea mandatului ad-hoc:

În conformitate cu prevederile art. 12 alin (1) din lege, mandatul ad-hoc încetează:

a) prin denunțarea unilaterală a mandatului de către debitor sau de către mandatarul ad-hoc;

b) prin încheierea înțelegerii prevăzute la art. 10 alin. (2);

c) dacă, în termenul prevăzut de art. 10 alin. (2), mandatarul nu a reușit să intermedieze încheierea unei înțelegeri între debitor și creditorii săi.

La cererea debitorului sau a mandatarului ad-hoc, președintele tribunalului va constata încetarea mandatului ad-hoc, prin pronunțarea unei încheieri irevocabile.

⁴⁵⁴ Art. 9 alin. (1) și (2) din lege.

⁴⁵⁵ Art. 10 alin. (2) din lege.

⁴⁵⁶ Art. 3 lit. a) din lege definește *întreprinderea* ca fiind activitatea economică desfășurată în mod organizat, permanent și sistematic, combinând resurse financiare, forța de muncă, atresă, materii prime, mijloace logistice și informație, pe riscul întreprinzătorului, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

⁴⁵⁷ Art. 11 din lege.

Scurte considerații privind legislația insolvenței în alte domenii:

Legislația transfrontalieră privind insolvența

Regulamentul Comisiei Europene privind procedura insolvenței

Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană Regulamentul Comisiei Europene privind insolvența este aplicabil în mod direct în România.

Regulamentul Comisiei Europene privind insolvența reglementează insolvența transfrontalieră a societăților care au sediul principal (cunoscut și sub denumirea de „COMI”) în UE (cu excepția Danemarcei). În ceea ce privește competența instanței de judecată trebuie precizat ca instanța de judecată din România deține competența numai pentru inițierea procedurilor principale (recunoscute în mod automat pe teritoriul UE (mai puțin în Danemarca)) dacă societatea respectivă are sediul principal în România.⁴⁵⁸ În cazul în care societatea are sediul în România, instanțele de judecată din România are competența să inițieze proceduri teritoriale ce vor fi limitate la activul din România al societății.⁴⁵⁹

Este important de reținut că Regulamentul Comisiei Europene privind insolvența nu se aplică instituțiilor de credit, societăților de asigurare, societăților de reasigurare sau entităților care sunt supuse unor regimuri speciale privind insolvența (cum este cazul de exemplu al regiilor autonome).⁴⁶⁰

În ceea ce privește **modelul de lege al UNCITRAL privind insolvența transfrontalieră** este important de reținut ca aceasta lege intrată în vigoare la 1 iulie 2003, a fost adoptată în vederea transpunerii în cadrul juridic din România a principiilor stabilite în baza Modelului de lege al UNCITRAL privind insolvența transfrontalieră elaborat în 1997.

Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare

Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare implementează prevederile Directivei 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea societăților de asigurare.⁴⁶¹ Este important de reținut că legea insolvenței în domeniul asigurărilor nu se aplică societăților de reasigurare.⁴⁶²

Legea insolvenței în domeniul asigurărilor reglementează insolvența transfrontalieră a societăților de asigurare care au sediile sociale în Zona

⁴⁵⁸ Vezi Regulamentul CE privind procedura insolvenței, art. 3.1.

⁴⁵⁹ Vezi Regulamentul CE privind procedura insolvenței, art. 3.2.

⁴⁶⁰ Vezi Regulamentul CE privind procedura insolvenței, art. 1.2.

⁴⁶¹ Vezi Legea nr. 503 din 17 noiembrie 2004, publicată în *Monitorul Oficial al României* nr. 1193, din 14 decembrie 2004.

⁴⁶² Vezi Legea insolvenței în domeniul asigurărilor, art. 1 alin. (1).

Economică Europeană (adică UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia). Conform Legii insolvenței în domeniul asigurărilor, instanțele de judecată din România dețin competența numai pentru inițierea procedurilor împotriva societăților de asigurare care au sediul social în România, procedurile fiind în mod automat recunoscute pe teritoriul Zonei Economice Europene.⁴⁶³ Procedurile teritoriale pot fi folosite numai în cazul în care sediul social al societății de asigurare nu se află pe teritoriul Zonei Economice Europene.⁴⁶⁴

Ordonanța de Guvern nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit

Ordonanța de Guvern nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, în forma aprobată și modificată, implementează Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit.⁴⁶⁵

Ordonanța de Guvern nr. 10/2004 reglementează insolvența transfrontalieră a instituțiilor de credit care au sediile sociale în Zona Economică Europeană (adică UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia). În ceea ce privește instanțele de judecată din România, acestea dețin competența numai pentru deschiderea procedurilor împotriva societăților de asigurare care au sediul social în România, procedurile fiind în mod automat recunoscute pe teritoriul Zonei Economice Europene.⁴⁶⁶ Procedurile teritoriale pot fi folosite numai în cazul în care sediul social al societății de asigurare nu se află pe teritoriul Zonei Economice Europene.

Relațiile bazate pe reciprocitate

Legea internațională a insolvenței conține prevederi menite să indice legea aplicabilă relațiilor de drept internațional privat din domeniul insolvenței și stabilește condițiile ce trebuie îndeplinite de autoritățile competente din România pentru a solicita sau acorda asistență cu privire la procedurile de insolvență deschise pe teritoriul României sau pe teritoriul altor state. De regulă, legea aplicabilă relațiilor internaționale de drept privat din domeniul insolvenței este legea aplicabilă în funcție de sediul social al debitorului. Cu alte cuvinte, va fi aplicabilă legea din zona unde se află sediul principal al unei entități juridice sau legea aplicabilă la sediul profesional al persoanei fizice care desfășoară o activitate economică sau o profesie liberală.⁴⁶⁷

⁴⁶³ Vezi Legea insolvenței în domeniul asigurărilor, art. 1.

⁴⁶⁴ Vezi Legea insolvenței în domeniul asigurărilor, art. 69.

⁴⁶⁵ Vezi Ordonanța de Guvern nr. 10 din 22 ianuarie 2004, publicată în *Monitorul Oficial al României* nr. 84, din 30 ianuarie 2004; vezi, de asemenea, Directiva Consiliului 2001/24/CE, 2001 MO. (L125), p. 15.

⁴⁶⁶ Vezi Legea insolvenței în domeniul asigurărilor, articolul 1.

⁴⁶⁷ Presumția de relații bazate pe înțelegere reciprocă se bazează parțial pe faptul că celelalte jurisdicții vor întoarce tratamentul de care beneficiază. Multe statute referitoare

De precizat că sunt mai multe situații la care face referire Actul internațional privind insolvența, și anume:

- **situații când asistența juridică este solicitată în România de către o instanță străină sau de un reprezentant străin, cu privire la o procedură străină de insolvență.**⁴⁶⁸ Aceste situații pot apărea când procedura insolvenței este deschisă în străinătate și este necesară recunoașterea acesteia în România (de exemplu, din cauză că debitorul are active în România). În aceste cazuri, reprezentantul străin are dreptul de a apela direct la instanțele din România și de a depune o cerere de recunoaștere a procedurii străine, depunând, de asemenea, mai multe documente care să ateste deschiderea procedurii în afara teritoriului României. În cazul în care instanțele din România recunosc procedura străină, nu mai pot fi prezentate instanței alte cereri sau apeluri, judiciare sau extrajudiciare iar, în cazul în care acestea au fost deja deschise, vor fi suspendate. În plus, se suspendă dreptul de a dispune de activele debitorului, indiferent de modalitatea de realizare. **De reținut că actele realizate cu încălcarea acestor prevederi sunt lovite de nulitate.**

- **situații când asistența juridică este solicitată într-un alt stat, cu privire la procedura de insolvență deschisă în România**⁴⁶⁹ Această situație este întâlnită atunci când procedura de insolvență este deschisă în România și trebuie recunoscută într-un alt stat. Un exemplu clasic este cel al debitorului care are active în alte state). Reprezentantul român (persoana fizică sau juridică numită destinatar sau lichidatorul judiciar din cadrul procedurii de insolvență inițiată în România) are dreptul de a acționa pe teritoriul unui alt stat, în calitate de delegat, cu privire la procedura insolvenței deschisă în România, respectând prevederile legii străine aplicabile.

- **situații când procedura de insolvență pe teritoriul României este inițiată simultan cu procedura de insolvență dintr-un alt stat**⁴⁷⁰

În acest caz, recunoașterea procedurii străine nu poate împiedica introducerea unei acțiuni la nivel local, în baza legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței, sau înregistrarea unei creanțe în cadrul acestei acțiuni. Ulterior recunoașterii procedurii străine, se poate proceda la deschiderea procedurii insolvenței împotriva aceluiași debitor, numai dacă acesta are sediul social în România. Este important de reținut ca efectele procedurii insolvenței sunt limitate la activele debitorului aflate pe teritoriul României. Astfel, recunoașterea procedurii străine reprezintă, cu excepția cazurilor în care se dovedește contrariul, o prezumție a

la aplicarea hotărârilor pronunțate de instanțele străine prevăd ca hotărârile pronunțate într-o jurisdicție să fie aplicate într-o altă jurisdicție numai în măsura în care hotărârile pronunțate în cea de a doua sunt recunoscute și aplicate în cadrul celei dintâi.

⁴⁶⁸ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 2. alin. 1 lit. (a).

⁴⁶⁹ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 2.1 lit. (b).

⁴⁷⁰ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 2.1 lit. (c).

stării de insolvență a debitorului care poate, la rândul ei, să conducă la inițierea procedurii de insolvență conform legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Contractele exceptate total sau parțial de la reglementările privind insolvența

În prezent, există mai multe tipuri de tranzacții sau situații care nu intră sub incidența reglementărilor aplicabile prevederilor legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței. Astfel:

1. Contractele cu clauză de exonerare („safe harbour”)

O completare recentă adusă legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și anume exceptarea anumitor categorii de aranjamente financiare de la reglementările conținute în această lege, a fost efectuată în scopul stabilirii unui stimulent suplimentar pentru dezvoltarea și consolidarea piețelor financiare. Astfel putem spune ca o atenție deosebită în cadrul legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței este acordată aranjamentelor privind compensarea („netting”).

De precizat ca există prevederi specifice referitoare la contractele financiare calificate. Prin contract financiar calificat se înțelege contractul care guvernează tranzacțiile cu instrumente financiare derivate tranzacționate pe piețe reglementate, piețe asimilate sau piețe secundare.⁴⁷¹

Netting-ul este definit în legislația română ca fiind o operațiune de compensare bilaterală: (i) orice contract sau prevedere conținută într-un contract de compensare bilaterală, încheiat între două părți, în baza căruia se realizează lichidarea anumitor plăți sau îndeplinirea anumitor obligații sau realizarea unor drepturi prezente sau viitoare, ce rezultă din sau sunt în legătură cu un contract financiar calificat ; (ii) orice acord master de netting încheiat între două părți, prin care se stipulează netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting; sau (iii) orice înțelegere de garantare subsecventă sau în legătură cu un acord master de netting (înțelegerea de garantare fiind orice contract sau instrument de garantare al unui acord de netting sau al unui contract financiar calificat, inclusiv dar fără a se limita la gajuri, scrisori de garanție, garanții personale și alte contracte asemănătoare).⁴⁷²

În ceea ce privește un contract financiar calificat, legea prevede ca operațiunile de netting includ realizarea uneia dintre următoarele operațiuni: (i) încetarea unui contract financiar calificat, accelerarea unei plăți, îndeplinirea unei obligații sau realizarea oricărui drept ce rezultă dintr-un contract financiar calificat, în baza unui acord de compensare bilaterală; (ii) calcularea sau estimarea

⁴⁷¹ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 3.31.

⁴⁷² Vezi Actul internațional al insolvenței, art.1.33.

unei valori de compensare, a valorii de piață, a valorii de lichidare sau a valorii de înlocuire a oricăreia dintre obligațiile sau drepturile susmenționate; (iii) convertirea oricăroră dintre elementele sus-menționate într-o singură monedă; sau (iv) compensarea, pentru a obține o sumă netă („*off-set*”), a oricăror sume calculate conform celor de mai sus și convertite într-o singură monedă, conform punctului (iii) de mai sus.

Este important de reținut ca legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prevede expres că orice transfer, îndeplinire a unei obligații, exercițiu al unui drept, act sau faptă în baza contractelor financiare calificate, precum și a oricăror contracte de lichidare, este valabil, obligatoriu și opozabil față de părțile contractante insolvente sau față de un garant insolvent al unei părți contractante și reprezintă motive întemeiate pentru a considera înregistrarea creanțelor drept depunere a unui titlu executoriu în cadrul procedurii de insolvență. Singura obligație care rezultă din contractul de lichidare și este recunoscută de lege este angajamentul de a executa obligația netă rezultată în urma netting-ului față de partea contractantă și dreptul aferent (de a primi creanța netă).⁴⁷³

Actuala lege privind procedura insolvenței protejează părțile contractante din cadrul unui acord de netting, stipulând că atribuțiile acordate prin lege unei persoane sau entități în cadrul procedurilor de insolvență nu vor împiedica încetarea contractului financiar calificat și/sau accelerarea îndeplinirii obligațiilor de plată sau realizarea unui drept în baza unui sau a mai multor contracte financiare calificate încheiate în urma unui acord de netting, aceste atribuții fiind limitate la suma netă ce rezultă în urma aplicării acordului de netting.⁴⁷⁴ În plus, cu excepția cazului în care se prezintă dovezi referitoare la intenția frauduloasă a debitorului, lichidatorii sau instanțele de judecată nu pot împiedica, solicita anularea sau decide încetarea tranzacțiilor ce au drept obiect instrumente financiare derivate, inclusiv realizarea unui contract de lichidare, în baza unui contract financiar calificat.⁴⁷⁵

Vânzarea creanțelor în contextul securitizării

Legea română privind securitizarea creanțelor prevede în mod expres scutirea vânzării de creanțe efectuate în contextul securitizării de la aplicarea generală a acțiunilor de anulare a actelor din perioada suspectă din cadrul insolvenței și, în special, de la aplicabilitatea prevederilor privind recuperarea.⁴⁷⁶ Cu toate că legea

⁴⁷³ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 51 alin. (2).

⁴⁷⁴ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 51 alin. (4).

⁴⁷⁵ Vezi Actul internațional al insolvenței, art. 51 alin. (5).

⁴⁷⁶ Vezi Legea nr. 31/2006 privind securitizarea creanțelor, publicată în *Monitorul Oficial al României* nr. 225, din 13 martie 2006, art. 8 alin. (2), care cuprinde o prezentare sumară a perioadei de limitare de numai 45 de zile în care creditorii individuali ai debitorului pot contesta tranzacția ce are drept obiect vânzarea pe motive de fraudă și

este destul de explicită în acest sens, limbajul utilizat pare să reglementeze o scutire incontestabilă caracterizată numai de natura tranzacției și nu de indicarea unor criterii care, odată îndeplinite, ar putea scoate tranzacția din categoria celor care fac obiectul acțiunilor de anulare a actelor din perioada suspectă. Prin urmare, această excepție ar putea să pună probleme în cazul analizei constituționalității acesteia de către Curtea Constituțională din România.

Deturnarea procedurii insolvenței în conformitate cu legislația română privind privatizările

În conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 88/1997 și Legii nr. 137/2002 pentru accelerarea privatizării, anumite drepturi ale părților la procedura insolvenței pot fi prejudiciate sau afectate în cazul inițierii sau supravegherii procedurilor de privatizare și a procedurilor de administrare specială care au drept obiect debitorul, activul acestuia și activitățile economice desfășurate de acesta.⁴⁷⁷

care începe să curgă din momentul satisfacerii tuturor cerințelor privind perfectarea operațiunii de vânzare.

⁴⁷⁷ Într-adevăr, în cazul în care Guvernul României sau oricare dintre organismele sale constituite în acest sens dețin interese de control, persoana juridică în cauză poate fi supusă procedurilor de administrare specială dacă Guvernul decide privatizarea acestei persoane juridice. Această prevedere este aplicabilă și în cazul debitorului corporatist supus procedurilor de insolvență. Instituirea administrării speciale are drept obiectiv scoaterea debitorului insolvent de sub cadrul de aplicare a procedurilor de insolvență și de sub competența instanței judecătorești.

Anexă

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Lege nr. 85/2006
din 05/04/2006

Versiune actualizată la data de 17/07/2009
privind procedura insolvenței⁴⁷⁸

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin. (2) lit. c) și d):

1. societățile comerciale;
2. societățile cooperative;
3. organizațiile cooperatiste;
4. societățile agricole;
5. grupurile de interes economic;
6. orice altă persoană juridică de drept privat care desfășoară și activități economice.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

- a) comercianți, persoane fizice, acționând individual;
- b) asociații familiale;
- c) debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

1. nu dețin nici un bun în patrimoniul lor;
2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;
3. administratorul nu poate fi găsit;
4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului;
- d) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), care nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)-f) și h) în termenul prevăzut de lege;
- e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;

⁴⁷⁸ Text actualizat la data de 17.07.2009. Actul include modificările din următoarele acte:

- O.U.G. nr. 86/2006 publicată în MOF nr. 944 din 22/11/2006
- Decizia nr. 1.137/2007 publicată în MOF nr. 31 din 15/01/2008
- O.U.G. nr. 173/2008 publicată în MOF nr. 792 din 26/11/2008
- Legea nr. 277/2009 publicată în MOF nr. 486 din 14/07/2009.

f) debitorii care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de prezenta lege.

Art. 2. - Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență.

Art. 3. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:

a) insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;

b) insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței;

2. averea debitorului reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale - inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței -, care pot face obiectul executării silite, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă;

3. procedura colectivă este procedura în care creditorii recunoscuți participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege;

4. data deschiderii procedurii reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii prevăzute la art. 32 alin. (1);

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art. 33 alin. (4) sau (6);

5. debitorul este persoana fizică sau persoană juridică de drept privat, care face parte din una dintre categoriile prevăzute la art. 1 și care este în stare de insolvență;

6. prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile;

7. prin creditor se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține un drept de creanță asupra averii debitorului și care a solicitat, în mod expres, instanței să îi fie înregistrată creanța în tabelul definitiv de creanțe sau în tabelul definitiv consolidat de creanțe și care poate face dovada creanței sale față de patrimoniul debitorului, în condițiile prezentei legi. Au calitatea de creditor, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

8. creditorul îndreptățit să participe la procedura insolvenței este acel creditor care a formulat și căruia i-a fost admisă, total sau în parte, o cerere de înregistrare a creanței sale pe tabelele de creanțe contra debitorului întocmite în procedură și care are dreptul de a participa și de a vota în adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de reorganizare judiciară admis de judecătorul-sindic, de a fi desemnat în calitate de membru al comitetului creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din reorganizarea judiciară a debitorului sau din lichidarea averii debitorului, de a fi informat ori notificat cu privire la desfășurarea procedurii și de a participa la orice altă procedură reglementată de prezenta lege. Au calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedura insolvenței, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

9. creanțele garantate sunt creanțele persoanelor care beneficiază de o garanție reală asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garantat față de persoanele beneficiare ale garanțiilor reale;

10. creanțele salariale sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă între debitor și angajații acestuia. Aceste creanțe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidator;

11. creanțele bugetare reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora;

12. cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului, este de 30.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii pe economie;

13. creditorii chirografari sunt creditorii debitorului care nu au constituite garanții față de patrimoniul debitorului și care nu au privilegii însoțite de drepturi de retenție, ale căror creanțe sunt curente la data deschiderii procedurii, precum și creanțe noi, aferente activităților curente în perioada de observație;

14. activitățile curente reprezintă acele fapte de comerț și operațiuni financiare propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație, în cursul normal al comerțului său, cum ar fi:

a) continuarea activităților contractate, conform obiectului de activitate;

b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora;

c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente;

15. perioada de observație este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii și data confirmării planului sau, după caz, a intrării în faliment;

16. tabelul preliminar de creanțe cuprinde toate creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii curente, scadente, sub condiție sau în litigiu, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment;

17. prin tabel definitiv de creanțe se înțelege tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații în conformitate cu prevederile art. 73, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate a creanței;

18. tabelul suplimentar cuprinde toate creanțele născute după data deschiderii procedurii generale și până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidator în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință;

19. tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe și cele din tabelul suplimentar necontestate, precum și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar. În situația în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, urmează a se întocmi o variantă actualizată a tabelului definitiv consolidat, în concordanță cu programul de plată a creanțelor, cuprins în planul de reorganizare, și cu deducerea sumelor achitate pe parcursul desfășurării acestuia;

20. reorganizarea judiciară este procedura ce se aplică debitorului, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor.

Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului;

21. categoria de creanțe defavorizate este prezumată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre modificările următoare pentru oricare dintre creanțele categoriei respective:

- a) o reducere a cuantumului creanței;

b) o reducere a garanțiilor sau a altor accesorii, cum ar fi reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului;

c) valoarea actualizată cu dobânda de referință a Băncii Naționale a României, dacă nu este stabilit altfel prin contractul privind creanța respectivă sau prin legi speciale, este mai mică decât valoarea la care a fost înscrisă în tabelul definitiv de creanțe;

22. prin program de plată a creanțelor se înțelege tabelul de creanțe menționat în planul de reorganizare care cuprinde cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, prin raportare la tabelul definitiv de creanțe și la fluxurile de numerar aferente planului de reorganizare, și care cuprinde:

a) cuantumul sumelor datorate creditorilor conform tabelului definitiv de creanțe pe care debitorul se obligă să le plătească acestora;

- b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

23. prin procedura falimentului se înțelege procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

24. procedura generală reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1), fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art. 1 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului;

25. procedura simplificată reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege, prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele arătate la art. 1 alin. (2) lit. c) și d);

26. administratorul special este reprezentantul desemnat de adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, împuternicit să efectueze în numele și pe seama acestuia actele de administrare necesare în perioadele de procedură când debitorului i se permite să își administreze activitatea și să le reprezinte interesele în procedură pe perioada în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare. Adunarea generală a acționarilor, asociaților sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidator pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 20 de zile de la deschiderea procedurii sau, după caz, de la ridicarea dreptului debitorului de a-și administra averea. Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Dacă adunarea asociaților/acționarilor convocată conform prezentului punct nu desemnează un administrator special, debitorului

i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost ridicat, iar debitorul, respectiv asociații/acționarii sunt decăzuți din drepturile recunoscute de procedură și care sunt exercitate prin administrator special. Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluționarea acțiunilor prevăzute la art. 46 și a celor reglementate de art. 79 și 80 debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exercițiul funcțiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu și fără citarea părților. În cazul în care ulterior adunarea asociațiilor/acționarilor alege un administrator special, acesta va lua procedura în stadiul în care se găsește la data desemnării;

27. administratorul judiciar este persoana fizică sau juridică compatibilă, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute la art. 20 în perioada de observație și pe durata procedurii de reorganizare; reprezentantul S.P.R.L. sau I.P.U.R.L. va trebui să îndeplinească condițiile prevăzute mai sus;

28. lichidatorul este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnată să conducă activitatea debitorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art. 25 în cadrul procedurii falimentului, atât în procedura generală, cât și în cea simplificată;

29. Buletinul procedurilor de insolvență este publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege;

30. mandatul administratorilor statuari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special. Mandatul administratorului special se limitează la reprezentarea intereselor acționarilor/asociațiilor de la data ridicării dreptului de administrare. Încetarea mandatului impune obligația predării gestiunii.

31. prin contract financiar calificat se înțelege orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

32. prin consumator captiv se înțelege consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

33. operațiunea de compensare bilaterală (netting) presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele operațiuni:

a) încetarea unui contract financiar calificat și/sau accelerarea oricărei plăți sau îndepliniri a unei obligații ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligațiile sau drepturile la care se referă lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) și convertite potrivit prevederilor lit. c);

34. prin acord de compensare bilaterală (acord de netting) se înțelege:

a) orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate ("acord master de netting");

b) orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting ("acord master-master de netting");

c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

35. prin înțelegere de garantare se înțelege orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând fără limitare: gajuri, scrisori de garanție, garanții personale și altele asemenea.

Art. 4. - (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidator, vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului, de lichidator.

(3) Disponibilitățile bănești vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4) În lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plățile efectuându-se pe baza unui buget previzionat pe o perioadă de cel puțin 3 luni, aprobat de judecătorul-sindic.

(5) Judecătorul-sindic va putea autoriza, pe baza documentelor justificative atașate la raportul lunar al administratorului judiciar/lichidatorului, elaborat potrivit art. 21 alin. (1), plata, din fondul de lichidare a cheltuielilor ce au depășit bugetul previzionat.

(6) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi constituit prin:

a) majorarea cu 30% a taxelor percepute de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale pentru operațiunile de înregistrare;@

b) majorarea cu 30% a taxelor percepute pentru operațiunile de înregistrare în registrul societăților agricole și, în cazul asociațiilor și fundațiilor ce desfășoară activități economice, în registrul asociațiilor și fundațiilor.

c) preluarea a 2,0% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență, inclusiv din fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).

(7) Sumele prevăzute la alin. (6) lit. a) vor fi virate de oficiile registrului comerțului, prin Oficiul Național al Registrului Comerțului, în contul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, denumită în continuare U.N.P.I.R., sumele prevăzute la alin. (6) lit. b) vor fi achitate la orice unitate bancară, în contul menționat, iar sumele prevăzute la alin. (6) lit. c) vor fi virate în contul filialei U.N.P.I.R. din care face parte administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul care transmite suma.

(8) U.N.P.I.R. va comunica la Oficiul Național al Registrului Comerțului și la instanțele judecătorești pe lângă care funcționează registrul societăților agricole, respectiv registrul asociațiilor și fundațiilor, numărul contului și unitatea la care acesta este deschis și orice modificări ulterioare ale acestuia.

(9) Sumele menționate la alin. (1) vor fi considerate cheltuieli de lichidare în conformitate cu art. 121 și art. 123 pct. 1 și vor fi plătite în momentul existenței disponibilului în contul debitorului.

(10) Sumele din fondul de lichidare nu pot face obiectul măsurilor asigurătorii sau al executării silit.

CAPITOLUL II

Participanții la procedura insolvenței

Art. 5. - (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea în condițiile legii a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Secțiunea 1

Instanțele judecătorești

Art. 6. - (1) Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competența secției de insolvență a tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor, și sunt exercitate de judecătorul-sindic.

(2) În circumscripția curții de apel va funcționa o singură secție de insolvență. Aceasta se organizează în cadrul tribunalului din localitatea în care își are sediul respectiva curte de apel.

Art. 7. - (1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.

(1¹) Pentru susținerea cheltuielilor de editare și difuzare a Buletinului procedurilor de insolvență, fondul prevăzut la art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 460/2005 privind conținutul, etapele, condițiile de finanțare, publicare și distribuire a Buletinului procedurilor de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, se majorează, reprezentând o cotă de 10% aplicată la taxele percepute de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale pentru operațiunile de înregistrare.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista

prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c), procedura notificării prevăzute la art. 61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență.

(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței se va realiza conform Codului de procedură civilă.

(4) În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare hotărârea de deschidere a procedurii.

(5) Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură.

(6) Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.

(7) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art. 62 ori la art. 107, 108 sau 109, după caz, și nu vor mai fi citați.

(8) În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(9) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.

Art. 8. - (1) Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11.

(2) Termenul de recurs este de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În vederea soluționării recursului, se trimite la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:

- a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4);
- b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 107;
d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3).

(6) Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar.

(7) Prin derogare de la prevederile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională. Suspendarea va privi doar cererile care au legătură directă cu reglementarea atacată.

Secțiunea a 2-a Judecătorul-sindic

Art. 9. - Repartizarea cauzelor având ca obiect procedura prevăzută de prezenta lege judecătorilor desemnați ca judecători-sindici se realizează potrivit art. 53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

Art. 10. - Abrogat.

Art. 11. - (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii și, după caz, de intrare în faliment atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;

b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii; judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;

c) desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, fixarea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activității practicienilor în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. Judecătorul-sindic va desemna administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu solicitat de către creditorul care a solicitat deschiderea procedurii sau de către debitor, dacă cererea îi aparține. În situația în care cel care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu solicită numirea unui administrator judiciar sau lichidator, numirea se va face de către judecătorul-sindic din rândul practicienilor care au depus oferte la dosarul cauzei. În caz de conexare se va ține seama de cererile creditorilor în ordinea mărimii creanțelor sau de cererea debitoarei, dacă nu există o cerere din partea unui creditor;

d) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor sau de creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea onorariului negociat. Dacă nu există contestații împotriva hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se va face în camera de consiliu, fără citarea părților, după depunerea procesului-verbal al adunării creditorilor;

e) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului;

f) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;

g) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvență, potrivit art. 138, sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 143-147;

h) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator pentru anularea unor acte frauduloase și a unor constituiri ori transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;

i) judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar sau de lichidator;

j) admiterea și confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;

k) soluționarea cererii administratorului judiciar sau a comitetului creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară și de intrare în faliment;

l) soluționarea contestațiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului;

m) judecarea acțiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

n) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii, prin organele acestora.

Art. 12. - (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.

(2) Dispozițiile art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudecării, după casarea hotărârii în recurs.

Secțiunea a 3-a

Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 13. - (1) Adunarea creditorilor va fi convocată și prezidată de administratorul judiciar sau, după caz, de lichidator, dacă legea sau judecătorul-sindic nu dispune altfel; secretariatul ședințelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului.

(2) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administratorul judiciar sau de lichidator în cazurile prevăzute expres de lege și ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată și de comitetul creditorilor sau la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora.

Art. 14. - (1) Convocarea creditorilor va trebui să cuprindă ordinea de zi a ședinței.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.

(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială autentică sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

(4) Dacă legea nu interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care își exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, poate fi comunicat prin orice mijloace, până în ziua fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului.

(5) La ședințele adunărilor creditorilor, salariații debitorului vor putea fi reprezentați de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești ce li se cuvin.

(6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului, la dosarul cauzei, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor.

(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei în termen de 5 zile de la data adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului și a creditorilor. În cazul în care a fost constituit comitetul creditorilor, va fi citat și președintele acestuia.

Art. 15. - (1) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente.

(2) Calculul valorii totale a creanțelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior afișării tabelului preliminar și până la afișarea tabelului definitiv, valoarea creanțelor verificate și acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

b) ulterior afișării tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

c) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la afișarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din planul de reorganizare confirmat;

d) ulterior afișării tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3) Planul de reorganizare va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile prevăzute la art. 101.

Art. 16. - (1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3-5 creditori dintre cei cu creanțe garantate, bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă din cauza numărului mic de creditori judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. b) și f) vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(2) Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanțe.

(3) Pentru necesitățile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un președinte al comitetului creditorilor. Comitetul creditorilor va fi citat în persoana președintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, dintre primii 20 de creditori în ordinea valorii, care se oferă voluntar; comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obține majoritatea necesară, se va menține comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar sau a celorlalți membri ai comitetului creditorilor, judecătorul-sindic va consemna, prin încheiere, modificarea componenței acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin. (4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 17. - (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuții:

a) să analizeze situația debitorului și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul care dorește să fie desemnat de către creditori în dosar condițiile numirii și să recomande adunării creditorilor astfel de numiri;

c) să ia cunoștință despre rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidator, să le analizeze și, dacă este cazul, să facă contestații la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;

e) să solicite, în temeiul art. 47 alin. (5), ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, făcute de debitor în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar sau de lichidator.

(2) Comitetul creditorilor se întrunește lunar și, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz, ori a cel puțin 2 dintre membrii săi, ori de câte ori este necesar.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, datorită interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursal al creditorilor participanți la procedură, acesta se va abține de la vot.

(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor, în termen de 5 zile de la luarea acestora.

Secțiunea a 4-a *Administratorul special*

Art. 18. - (1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuială acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.

(2) Administratorul special are următoarele atribuții:

a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan, potrivit art. 28 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 33 alin. (2);

b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80;

c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;

d) propune un plan de reorganizare;

e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului;

f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului;

g) primește notificarea închiderii procedurii.

Secțiunea a 5-a *Administratorul judiciar*

Art. 19. - (1) Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va putea arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum și experiența generală sau specifică necesare preluării dosarului și bunei administrări a cazului. În cazul în care nu există nici o astfel de ofertă, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul U.N.P.I.R.

(2) La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. În cazul în care remunerația se va achita din fondul constituit conform prevederilor art. 4,

aceasta va fi stabilită de către judecătorul-sindic, pe baza criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic.

(2¹) Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.

(3) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator.

(4) Dacă în termenul stabilit la alin. (3) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditorii sau de creditorul ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin sentința de deschidere a procedurii.

(5) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență, potrivit legii.

(6) Abrogat.

(7) Abrogat.

(8) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.

(9) Este interzis administratorului judiciar, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

Art. 20. - (1) Principalele atribuții ale administratorului judiciar, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea situației economice a debitorului și a documentelor depuse conform prevederilor art. 28 și 35 și întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale și supunerea celui raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile art. 138, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea celui raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art. 28 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului prevăzut la lit. a) și în condițiile și termenele prevăzute la art. 94;

e) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor sau ale acționarilor, asociațiilor ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative;

j) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

l) încasarea creanțelor; urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

m) cu condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor stabilite la alin. (1), cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.

Art. 21. - (1) Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare a cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului. Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în Buletinul procedurilor de insolvență. La fiecare 120 de zile judecătorul-sindic va stabili un termen de continuare a procedurii, în care administratorul judiciar va expune în sinteză măsurile efectuate în acest interval cuprinse în rapoartele de activitate.

(1¹) În raportul prevăzut la alin. (1) se va menționa și remunerația administratorului judiciar sau a lichidatorului, cu menționarea modalității de calcul a acesteia.

(2) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditorii, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

(3) Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea raportului prevăzut la alin. (1).

(4) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar și a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate.

Art. 22. - (1) În cazul în care un practician în insolvență desemnat refuză numirea, acesta are obligația de a notifica instanța, în termen de 5 zile de la comunicarea sentinței de numire. Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. În acest caz sunt aplicabile dispozițiile art. 19. Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și în situația prevăzută la art. 34.

(2) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.

(3) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(4) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (3) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(5) În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (3) și, respectiv la alin. (4), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.

Art. 23. - În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar/lichidatorul va putea desemna persoane de specialitate. Numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi achitate din averea debitoare sau se vor supune aprobării judecătorului-sindic în cazul în care se vor remunera din fondul unic constituit conform art. 4. Judecătorul-sindic se va pronunța asupra cererii prin încheiere, dată în camera de consiliu, cu citarea administratorului/lichidatorului judiciar.

Secțiunea a 6-a Lichidatorul

Art. 24. - (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, dispozițiile art. 19, 21, 22, 23 și ale art. 102 alin. (5).

(2) Atribuțiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator și administratorul judiciar desemnat anterior.

Art. 25. - Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și

împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 138, și supunerea acelui raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuratorilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

CAPITOLUL III

Procedura

Secțiunea 1

Cererile introductive

Art. 26. - (1) Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, precum și de orice alte persoane sau instituții prevăzute expres de lege.

(2) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare introduce cerere împotriva entităților reglementate și supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru inițierea procedurii prevăzute de prezenta lege.

§.1. Cererea debitorului

Art. 27. - (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență.

(2) Va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi și debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă.

(3) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta.

(4) Introducerea prematură, cu rea-credință, de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau juridică, pentru prejudiciile pricinuite.

(5) Cererea debitorului se va judeca de urgență în termen de 5 zile în camera de consiliu.

Art. 28. - (1) Cererea debitorului trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

a) bilanțul certificat de către administrator și cenzor/auditor, balanța de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;

b) o listă completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;

c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) o listă cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 120 de zile anterioare înregistrării cererii introductive;

e) o listă a activităților curente pe care intenționează să le desfășoare în perioada de observație;

f) contul de profit și pierdere pe anul anterior depunerii cererii;

g) o listă a membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociațiilor cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;

h) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în procedura simplificată sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activității ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale; dacă această declarație nu va fi depusă până la expirarea termenului stabilit la alin. (2), se prezumă că debitorul este de acord cu inițierea procedurii simplificate;

i) o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității;

j) o declarație pe propria răspundere, autenticată la notar ori certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăților agricole ori, după caz, oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială se află domiciliul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

k) o declarație pe propria răspundere autenticată de notar sau certificată de avocat, din care să rezulte că nu a fost condamnat definitiv pentru fals ori pentru infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr. 21/1996 și că administratorii, directorii și/sau asociații nu au fost condamnați definitiv pentru bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz

de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea nr. 21/1996, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii;

1) un certificat de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise.

(2) Dacă debitorul nu dispune, la momentul înregistrării cererii, de vreuna dintre informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-f) și h), va putea înregistra acea informație la tribunal în termen de 5 zile; dacă nu o va face, el va fi decăzut din dreptul de a propune un plan de reorganizare.

Art. 29. - (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată ori, în condițiile art. 31-33, și împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată ori împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, în privința cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora.

Art. 30. - Nu pot formula o cerere de reorganizare judiciară debitorii, persoane juridice, care în ultimii 5 ani, precedenți hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuși unei astfel de proceduri.

§.2. Cererile creditorilor

Art. 31. - (1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

- a) quantumul și temeiul creanței;
- b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;
- c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;
- d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la quantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.

(4) Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.

(5) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexe la același dosar.

Secțiunea a 2-a

Deschiderea procedurii și efectele deschiderii procedurii

Art. 32. - (1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor prevăzute la art. 27, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declarația făcută conform art. 28 alin. (1) lit. h) debitorul își arată intenția de a intra în procedura simplificată sau nu depune documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)-f) și h) la termenul prevăzut la art. 28 alin. (2) ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau, după caz, lichidatorului să efectueze notificările prevăzute la art. 61. În cazul în care, în termen de 15 zile de la primirea notificării, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, debitorul și creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa deodată, printr-o sentință, toate opozițiile. Admițând opoziția, judecătorul-sindic nu va putea păstra deschisă procedura insolvenței. Judecătorul-sindic va revoca încheierea de deschidere a procedurii. Deschiderea ulterioară a procedurii, la cererea debitorului sau a creditorilor, nu va putea modifica data apariției stării de insolvență.

Art. 33. - (1) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului îndreptătit să solicite deschiderea procedurii insolvenței, judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului.

(2) În termen de 10 zile de la primirea copiei, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.

(3) La cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 15 zile, la o bancă, o cauciune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauciunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitori. Dacă nu este consemnată în termen cauciunea, cererea introductivă va fi respinsă.

(4) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință, procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia își exprimă intenția de a depune un plan în termenul prevăzut la art. 59 alin. (1), respectiv la art. 60 alin. (2).

(5) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

(6) Dacă debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin. (2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) sau a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.

(7) Prin sentința de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să efectueze notificările prevăzute la art. 61.

Art. 34. - Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic va desemna un administrator judiciar, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate va desemna un lichidator provizoriu. Desemnarea se va face în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. c), coroborat cu cele ale art. 19 alin. (1).

Art. 35. - În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, potrivit prevederilor art. 33 alin. (4) sau (6), debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art. 28 alin. (1).

Art. 36. - De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.

Art. 37. - În vederea aplicării prevederilor art. 36, prin sentința de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va dispune comunicarea acestora către instanțele judecătorești în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la registrul comerțului și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

Art. 38. - Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

Art. 39. - (1) Creditorul titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute la art. 36 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 116-118 și cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art. 121 alin. (1) pct. 1, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, în una dintre următoarele situații:

A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu funcțional, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieirii sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulată de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novata obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) Reclamantul, într-o cerere de ridicare a suspendării, trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A.b), rămânând debitorului/administratorului sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.

Art. 40. - Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 36.

Art. 41. - (1) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.

(2) Prin excepție de la alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv și/sau în tabelul definitiv consolidat, după caz, la valoarea garanțiilor, evaluată în conformitate cu art. 39 alin. (1) lit. A, dar nu mai mult decât valoarea totală a creanței garantate de acea garanție. La distribuția prețului garanției, creditorul garantat va fi îndreptățit să calculeze accesoriile la creanța garantată până cel mult la data vânzării bunului, cu condiția ca prețul bunului să fie corespunzător mai mare decât valoarea inițial evaluată. În cazul în care prețul va fi inferior valorii evaluate, la distribuție se va ajusta corespunzător raportul dintre partea garantată și cea negarantată a creanței.

(3) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, prevederile alin. (1) și (2) se aplică corespunzător pentru calculul accesoriiilor cuprinse în programul de plăți, la data intrării în faliment.

(4) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei deschiderii atât a procedurii simplificate, cât și a celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.

Art. 42. - Abrogat.

Art. 43. - (1) Ca urmare a deschiderii procedurii și până la data confirmării planului de reorganizare, acțiunile societăților emitente, în sensul Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă de la tranzacționare cu începere de la data primirii comunicării de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(2) La data primirii de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a comunicării privind intrarea în procedura falimentului intervine retragerea valorilor mobiliare de pe piața reglementată pe care acestea se tranzacționează.

Art. 44. - Debitorul are obligația de a pune la dispoziția administratorului judiciar sau, după caz, lichidatorului toate informațiile cerute de acesta, precum și toate informațiile apreciate ca necesare cu privire la activitatea și averea sa, precum și lista cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale făcute de el în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, sub sancțiunea prevăzută la art. 108¹ alin. (1) pct. 2 lit. d) și e) din Codul de procedură civilă.

Art. 45. - (1) După rămânerea irevocabilă a hotărârii de deschidere a procedurii toate actele și corespondența emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidator vor cuprinde, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, în limbile română, engleză și franceză, mențiunea în insolvență, în insolvency, en procédure collective.

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele și corespondența vor purta, în condițiile prevăzute la alin. (1), mențiunea în reorganizare judiciară, în judicial reorganisation, en redressement sau, după caz, în faliment, în bankruptcy, en faillite. După intrarea în procedura simplificată se va face, de asemenea, mențiunea în faliment, în bankruptcy, en faillite.

(3) Prejudiciile suferite de terții de bună-credință, ca urmare a nerespectării obligației debitorului menționate la alin. (1) și (2), vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.

Art. 46. - (1) În afară de cazurile prevăzute la art. 49 sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule.

(2) Debitorul și/sau, după caz, administratorul judiciar sunt obligați să întocmească și să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plățile și compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora și a datelor de identificare a cocontractanților.

Art. 47. - (1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare - constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea -, dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 28 alin. (1) lit. h) sau, după caz, art. 33 alin. (6), intenția de reorganizare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condiția de exercitare a conducerii debitorului de către acesta.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca

justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, comitetul creditorilor și administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.

Art. 48. - (1) Prin sentința sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al administratorului judiciar/lichidatorului.

(2) Încălcarea dispozițiilor judecătorului-sindic, menționate la alin. (1), atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum și o amendă judiciară de la 4.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON).

Art. 49. - (1) Pe perioada de observație, debitorul va putea să continue desfășurarea activităților curente și poate efectua plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare, în sensul art. 28 alin. (1) lit. h), și nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

(2) Actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile menționate la alin. (1) vor putea fi autorizate în exercitarea atribuțiilor de supraveghere de administratorul judiciar; acesta va convoca o ședință a comitetului creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia.

(3) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de garanții, se va ține seama de prevederile art. 39 referitoare la acordarea unei protecții corespunzătoare creanței garantate.

Art. 50. - Abrogat.

Art. 51. - (1) Orice transfer, îndeplinire a unei obligații, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate, precum și orice acord de compensare bilaterală sunt valabile, pot fi executate și/sau opuse unui cocontractant insolvent ori unui garant insolvent al unui cocontractant, fiind recunoscute ca bază de înscriere a creanței în procedurile prevăzute de prezenta lege.

(2) Singura obligație, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părți la contract va fi aceea de a presta (echivalentul) obligația (suma de plată sau obligație de a face) netă rezultată în urma nettingului către cocontractantul său.

(3) Singurul drept, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părți la contract va fi acela de a primi (echivalentul) dreptul (suma de plată sau obligație de a face) net care rezultă în urma nettingului de la cocontractantul său.

(4) Nici o atribuție conferită prin prezenta lege unui organ care aplică procedura insolvenței nu va împiedica încetarea contractului financiar calificat și/sau accelerarea îndeplinirii obligațiilor de plată ori îndeplinirii obligațiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unuia ori a mai multor contracte financiare calificate, având ca temei un

acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting.

(5) Cu excepția dovedirii intenției frauduloase a debitorului în sensul art. 80 alin. (1) lit. g), nici un lichidator sau, după caz, nici o instanță judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizate în baza unui contract financiar calificat.

Art. 52. - Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii.

Art. 53. - Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau de lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipotece, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii.

Art. 54. - (1) Administratorul judiciar va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație din procedura generală.

(2) Raportul va indica dacă debitorul se încadrează în criteriile prevăzute la art. 1 alin. (2) și, în consecință, trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta lege, caz în care va cuprinde documentele doveditoare și propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au depus cerere introductivă și debitorului, prin administratorul special, depunând la instanță, odată cu cererea, dovada îndeplinirii procedurii de notificare.

(3) Judecătorul-sindic va supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului, în procedura simplificată, dezbaterii părților într-o ședință publică care va avea loc în maximum 20 de zile de la primirea raportului administratorului judiciar.

(4) În cadrul ședinței de judecată prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic, după ascultarea părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii.

(5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin. (4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeași sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art. 107 alin. (1) lit. D.

Art. 55. - Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b)-e) și i) nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului.

Art. 56. - Pentru celeritatea procedurii de insolvență, în condițiile art. 1 alin. (2) lit. c) sau d) instanța poate stabili, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvență sau administratorul judiciar desemnat, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea probelor cu înscrisuri, relații scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din administrația societății, poate solicita asistența și concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

Art. 57. - Atunci când la sediul înregistrat în registrul comerțului debitorul nu mai desfășoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaște un alt sediu, punct de lucru de desfășurare a activității, și după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art. 54, prin care se constată că debitorul se găsește în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. c) sau d), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură față de debitor, inclusiv a celor privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin Buletinul procedurilor de insolvență.

Art. 58. - În aplicarea prevederilor art. 54-57, administratorul judiciar va solicita relații privind sediul social al societății și date privind administrația societății, relații privind bunurile patrimoniale și documentele privind activitatea societății de la autoritățile care dețin sau ar putea să dețină informațiile solicitate.

Art. 59. - (1) Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul, în cazul procedurii simplificate, va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea sa, un raport asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă.

(2) În cazul în care debitorul nu se încadrează în criteriile prevăzute la art. 1 alin. (2), raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea și, în acest caz, va propune intrarea în faliment.

(3) În cazul în care, prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie cel propus de debitor, dacă, la cererea debitorului, colaborează la întocmirea aceluși plan ori dacă intenționează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul ori mai mulți creditori.

(4) Propunerea privind intrarea în faliment a debitorului, în procedura generală prevăzută la alin. (2), va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia.

(5) În cazul în care raportul administratorului judiciar va face propunerea de intrare în faliment, acesta va publica un anunț referitor la raport în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment.

(6) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiela solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul comerțului sau, după caz, la registrul în care este înmatriculat debitorul și va fi comunicată debitorului.

Art. 60. - (1) În cadrul ședinței adunării generale a creditorilor prevăzute la art. 59 alin. (4), administratorul judiciar îi va informa pe creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedură generală.

(2) Adunarea generală a creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 59 alin. (2), prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în

tabelul preliminar de creanțe, își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

(3) În cazul aprobării de către adunarea generală a creditorilor a propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 59 alin. (2), judecătorul-sindic va decide, prin sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art. 107 alin. (1) lit. D.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică pentru raportul prevăzut la art. 59 alin. (2), în cazul în care, până la data ședinței adunării generale a creditorilor de aprobare a raportului prevăzut la alin. (1), a fost admis un plan de reorganizare de către judecătorul-sindic.

Secțiunea a 3-a *Primele măsuri*

Art. 61. - (1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art. 28 alin. (1) lit. c) ori, după caz, în condițiile art. 32 alin. (2), debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat/înregistrat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează conform prevederilor Codului de procedură civilă și se va publica, totodată, pe cheltuiuala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație și în Buletinul procedurilor de insolvență.

Art. 62. - (1) Notificarea va cuprinde:

a) termenul limită de depunere, de către creditorii, a opozițiilor la sentința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 32 alin. (1), precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăși 30 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 15 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile în cazul procedurii generale și, respectiv, 15 zile în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării generale a creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c).

(2) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) cu maximum 30, 15, respectiv 15 zile.

Art. 63. - Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar/lichidatorul va trimite instanțelor,

autorităților ori instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe sentința de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune.

Art. 64. - (1) Cu excepția salariatilor ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în sentința de deschidere a procedurii; cererile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului.

(2) Abrogat.

(3) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise provizoriu la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura îngăduită de prezenta lege.

(5) Sunt considerate sub condiție și acele creanțe care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui codebitor principal.

(6) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute în procedura de faliment.

Art. 65. - (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul judiciar va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora. Originalele vor fi prezentate din nou la orice repartitie de sume între creditori, precum și la exercitarea votului în adunarea generală a creditorilor.

Art. 66. - (1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(3) Toate creanțele prezentate pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditori.

Art. 67. - (1) Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (1), administratorul judiciar va putea solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare creditor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

Art. 68. - Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare, însă, în cursul falimentului, orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face cu respectarea dispozițiilor art. 125.

Art. 69. - (1) Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administrator pentru astfel de creanțe.

(2) Creanțele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii.

Art. 70. - O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Nici o reducere a sumei creanței prevăzute în tabelul de creanțe nu va fi făcută în vreunul dintre tabelele de creanțe ale debitorilor, până ce creditorul nu a fost deplin satisfăcut, în numerar sau în bunuri. Dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, acesta va trebui să restituie sumele primite în plus, care vor fi reînscrise ca fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre debitori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

Art. 71. - (1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

(2) Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanței sale, cota cuvenită codebitorului sau fidejutorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fidejutorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia un drept de garanție, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea garanției sale, dar prețul obținut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Art. 72. - (1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului, precizând că sunt: chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul judiciar.

(2) La creanțele garantate se vor arăta titlul din care izvorăște garanția, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar de creanțe va fi, totodată, afișat de grefă la ușa instanței, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal de afișare, și va fi comunicat debitorului. După afișare, creditorii înscrși în tabelul preliminar de creanțe pot participa la adunările creditorilor.

(4) Odată cu afișarea tabelului, administratorul judiciar/lichidatorul va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele.

Art. 73. - (1) Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar/lichidator în tabelul preliminar de creanțe.

(2) Contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

(3) La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, înscrierea creanțelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv al tuturor creditorilor împotriva averii debitorului.

(4) Dacă se admite creanța fără dreptul de preferință pretins, aceasta va participa la repartițiile sumelor obținute din valorificarea bunurilor negrevate de garanții.

(5) Din sumele care s-ar obține din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferință contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanțe.

Art. 74. - (1) După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate, administratorul judiciar/lichidatorul va înregistra, de îndată, la tribunal și va avea grijă să fie afișat la sediul acestuia tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația - garantată sau negarantată - a fiecărei creanțe.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiții de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

(3) Titularii creanțelor sub condiție suspensivă vor putea participa la vot în adunările creditorilor și la distribuire de sume numai după îndeplinirea condiției respective.

Art. 75. - (1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art. 73 alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabel definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

(2) Judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, după citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului judiciar/lichidatorului, a membrilor comitetului creditorilor și a oricărei alte părți interesate, după caz.

(3) Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

Art. 76. - (1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 7, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât privește creanțele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va putea fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.

Secțiunea a 4-a

Situația unor acte juridice ale debitorului

Art. 77. - (1) Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Operațiunile efectuate de către practicienii în insolvență prin Buletinul procedurilor de insolvență sau la oficiile registrului comerțului sunt scutite de taxe.

Art. 78. - Măsurile prevăzute în prezenta secțiune se aplică atât în cazurile de reorganizare judiciară, cât și în cele de faliment, prevăzute atât de procedura generală, cât și de cea simplificată.

Art. 79. - Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.

Art. 80. - (1) Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea constituirilor ori a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/întârzia starea de insolvență ori de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (netting), realizate în baza unui contract financiar calificat, ori a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi.

(2) Următoarele operațiuni, încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în dauna creditorilor:

a) cu un asociat comanditar sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

Art. 81. - (1) Acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale, la care se referă art. 79 și 80, poate fi introdusă de administratorul judiciar/lichidator în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 20 alin. (1) lit. b), dar nu mai târziu de 18 luni de la data deschiderii procedurii.

(2) Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acțiune, dacă administratorul judiciar/lichidatorul nu o face.

(3) Abrogat.

Art. 82. - Nu se va putea cere anularea unui transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente.

Art. 83. - (1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat conform art. 80, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor, stabilită prin expertiză efectuată în condițiile legii.

(2) Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârziind ori înșelând pe creditorii debitorului. În caz contrar, terțul dobânditor pierde creanța sau bunul rezultat din repunerea în situația anterioară, în favoarea averii debitorului. Reaua-credință a terțului dobânditor trebuie dovedită.

(3) Terțul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar în lipsa acestora, va restitui diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În caz de rea-credință, terțul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum și fructele percepute.

Art. 84. - (1) Administratorul judiciar, lichidatorul sau comitetul creditorilor va putea introduce acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat.

(2) În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută la alin. (1).

Art. 85. - (1) Cererea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind o garanție ori un alt drept real asupra bunului respectiv după efectuarea unei astfel de notări va avea titlul sau dreptul său, condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

(3) Dacă sunt îndeplinite condițiile art. 79 și 80, se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor. Prezumția poate fi răsturnată de către debitor. Ea nu se extinde la terțul dobânditor sau subdobânditor.

(4) Prezumția de fraudă se păstrează și în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 79 și 80.

(5) Legitimarea procesuală activă în acțiunile în anulare reglementate de art. 79 și 80 aparține administratorului judiciar și, respectiv, lichidatorului, iar în cazul prevăzut la art. 81 alin. (2), comitetului creditorilor.

(6) Au calitate procesuală pasivă în acțiunile în anulare prevăzute la art. 79 și 80 debitorul și, după caz, cocontractantul său. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special.

Art. 86. - (1) Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare pentru motivul deschiderii procedurii sunt nule. În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul poate să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/lichidatorul trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractantului, prin care i se cere să denunțe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat. Contractul se consideră denunțat:

a) la data expirării unui termen de 30 de zile de la recepționarea solicitării cocontractantului de denunțare a contractului, dacă administratorul judiciar/lichidatorul nu răspunde;

b) la data notificării denunțării de către administratorul judiciar/lichidator.

(2) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului.

(3) Pe parcursul perioadei de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații.

(4) Dacă vânzătorul unui bun imobil a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin. (1).

(5) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, după data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor

individuale de muncă ale personalului debitoarei se va face de urgență de către administratorul judiciar/lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă. Administratorul judiciar/lichidatorul va acorda personalului concediat doar preavizul de 15 zile lucrătoare.

(7). Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidator să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți poate fi formulată declarație de creanță împotriva debitorului.

Art. 87. - Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii și bunul nu se află încă la dispoziția debitorului și nici alte părți nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe. Dacă administratorul judiciar/lichidatorul cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului.

Art. 88. - Dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord master de netting, prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii, se va efectua o operațiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul master de netting respectiv, iar diferența rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Art. 89. - Dacă un comisionar, care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă, devine subiectul unei cereri introductive, comitentul va fi îndreptățit să își ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar.

Art. 90. - (1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia la data înregistrării cererii introductive, a expirării termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, proprietarul va avea dreptul să își recupereze bunul, în afară de cazul în care debitorul are un drept de garanție valabil asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele menționate la alin. (1) marfa nu se află în posesia debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul se află în posesia mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Art. 91. - Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desființa contractul de închiriere, în afară de cazul în care chiria nu este inferioară chiriei practicate pe piață. Cu toate acestea, administratorul judiciar/lichidatorul poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz, chiriașul poate evacua clădirea și poate să ceară înregistrarea creanței sale în tabel sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriașul alege să continue a deține imobilul, nu va fi îndreptățit la înscrierea creanței în tabel, ci va avea

numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar.

Art. 92. - Administratorul judiciar/lichidatorul poate să denunțe un contract prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal, în afară de cazul în care creditorul acceptă efectuarea prestației de către o persoană desemnată de administratorul judiciar/lichidator.

Art. 93. - (1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege și dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, administratorul/lichidatorul poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situații financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, în cazul membrilor societăților cooperative și ai grupurilor de interes economic.

Art. 93¹. - Obligațiile rezultând dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidator la cererea promitentului-cumpărător, dacă:

- prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător;
- prețul nu este inferior valorii de piață a bunului;
- bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare.

Secțiunea a 5-a *Planul*

Art. 94. - (1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare în condițiile de mai jos:

a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților, în termen de 30 de zile de la afișarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării, potrivit art. 28, a intenției de reorganizare, dacă procedura a fost declanșată de acesta, și potrivit art. 33 alin. (6), în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau a mai multor creditori;

b) administratorul judiciar, de la data desemnării sale și până la împlinirea unui termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv de creanțe, cu condiția să își fi manifestat această intenție până la votarea raportului prevăzut la art. 59 alin. (2);

c) unul sau mai mulți creditori care și-au anunțat această intenție până la votarea raportului prevăzut la art. 59 alin. (2), deținând împreună cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe, în termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv de creanțe.

(2) La cererea oricărei părți interesate, judecătorul-sindic poate scurta, pentru motive temeinice, perioadele prevăzute la alin. (1).

(3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare.

(4) Nu vor putea propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anteriori formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii instituite în baza prezentei legi și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru falsificare sau pentru infracțiuni prevăzute în Legea nr. 21/1996 sau ai cărui administratori, directori și/sau asociați au fost condamnați definitiv pentru: bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea nr. 21/1996, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment.

Art. 95. - (1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului, și va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și a directorilor.

(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, socotiți de la data confirmării.

(4) La recomandarea administratorului judiciar, după trecerea unui termen de cel mult 18 luni de la confirmarea planului, această perioadă va putea fi extinsă cu cel mult încă o perioadă de un an, dacă propunerea este votată de cel puțin două treimi din creditorii aflați în sold la acea dată.

(5) Planul de reorganizare va menționa:

- a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, în sensul legii;
- b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;
- c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

- d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula la data propunerii planului.

(6) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

- A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către administratorul judiciar desemnat în condițiile legii;

- B. obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență a acestora;

- C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului;

- D. fuziunea debitorului, în condițiile legii;

- E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului;

F. lichidarea parțială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului se face potrivit art. 116-120;

G. modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu acordarea obligatorie, în beneficiul creditorului garantat, a unei garanții sau protecții echivalente, în condițiile prevăzute la art. 39 alin. (2) lit. c);

H. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

I. modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii;

J. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele menționate la lit. C și D, în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se va da înainte de admiterea planului de către judecătorul-sindic, în conformitate cu prevederile art. 98 alin. (3). Prin excepție de la prevederile art. 205 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile cuprinse la prezenta literă sunt considerate operațiuni exceptate în sensul art. 205 alin. (1) din legea menționată mai sus;

K. prin derogare de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare;

L. inserarea în actul constitutiv al debitorului - persoană juridică - sau al persoanelor menționate la lit. C și D a unor prevederi:

a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii;

c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

(7) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, planul propus de creditori poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului, a actului constitutiv.

(8) Înregistrarea mențiunii în registrul comerțului va fi solicitată de administratorul judiciar pe cheltuiala debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 96. - (1) În vederea administrării eficiente a procedurii, planul poate desemna o categorie separată de creanțe, compusă numai din acele creanțe chirografare care, în sensul art. 49 alin. (1), aparțin furnizorilor fără de care activitatea debitorului nu se poate desfășura și care nu pot fi înlocuiți. Lista acestor creanțe trebuie confirmată de administratorul judiciar.

(2) Planul va stabili același tratament pentru fiecare creanță din cadrul unei categorii distincte, cu excepția cazului în care deținătorul unei creanțe din categoria respectivă consimte un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.

Art. 97. - Nu se consideră modificare a creanței sau a condițiilor de realizare a acesteia situația în care planul propus prevede revenirea la condițiile de realizare a creanței anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condițiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau a mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele și în condițiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plății întregului rest al împrumutului.

Art. 98. - (1) Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului și la oficiul registrului comerțului sau, după caz, la registrul societăților agricole și va fi comunicată debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și comitetului creditorilor.

(2) Judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului la tribunal, la care vor fi citați cei care au propus planul și persoanele menționate la alin. (1) și în care planul va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

(3) Judecătorul-sindic va putea admite un plan propus de părțile legal îndreptățite, care conține toate informațiile prevăzute de prezenta lege. Judecătorul-sindic poate să ceară unui practician în insolvență să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui.

(4) Dacă au fost exprimate mai multe intenții de depunere a unor planuri de reorganizare, judecătorul-sindic va fixa un termen maxim până la care acestea pot fi depuse, cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (2), astfel încât votarea planurilor admise să se facă în aceeași ședință a adunării generale a creditorilor.

Art. 99. - (1) După admiterea planului, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar convocarea adunării generale a creditorilor și a debitorului într-un termen cuprins între 20 și 25 de zile, dar nu mai înainte de afișarea tabelului definitiv de creanțe.

(2) Judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar, în termen de 5 zile de la admitere, publicarea unui anunț referitor la propunerea planului în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin corespondență, precum și a datei de confirmare a planului, care nu va depăși 15 zile de la data exprimării votului asupra planului.

(3) Acționarii și creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan și de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Art. 100. - (1) La începutul ședinței de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(2) Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

(3) Următoarele creanțe constituie categorii distincte de creanțe, care votează separat:

- a) creanțe garantate;
- b) creanțe salariale;

c) creanțe bugetare;

d) creanțe chirografare stabilite conform art. 96 alin. (1);

e) celelalte creanțe chirografare.

(4) Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie.

(5) Categoriile care, direct sau indirect, controlează, sunt controlate sau se află sub control comun cu debitorul, în sensul legislației pieței de capital, pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la plan doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.

Art. 101. - (1) La data stabilită, un plan va fi confirmat de către judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

A. cel puțin jumătate plus una dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele menționate la art. 100 alin. (3), acceptă sau sunt socotite că acceptă planul, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B. în cazul în care sunt doar două categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care categoria cu valoarea totală cea mai mare a creanțelor a acceptat planul;

C. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan.

D. creanțele nedefavorizate prin plan vor fi considerate prezente la votarea planului și sunt socotite că au acceptat planul.

(2) Tratament corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nici una dintre categoriile care resping planul și nici o creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nici o categorie sau nici o creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nici o categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 100 alin. (3), nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan.

Art. 102. - (1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment ca urmare a eșuării planului sau a unei executări silită, planul confirmat va fi socotit ca o hotărâre definitivă și irevocabilă împotriva debitorului. Pentru executarea silită a acestor creanțe, calitatea de titlu executoriu o va avea sentința de confirmare a planului.

(2) Creditorii conservă acțiunile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și a fidejutorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(3) Dacă nici un plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 94, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 107 și următoarele.

(4) Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23, 24 și al art. 98 alin. (3) și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată.

(5) Plata va putea fi făcută trimestrial, pe bază de acte legale.

Secțiunea a 6-a Reorganizarea

Art. 103. - (1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinsertia debitorului în activitatea comercială, fie încetarea reorganizării și trecerea la faliment, în condițiile art. 107 și următoarele.

(2) Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar. Acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitorului, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute de lege și în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.

Art. 104. - Prin excepție de la dispozițiile art. 38, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauciune la o bancă, drept condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfășurării procedurii prevăzute în prezenta secțiune. O astfel de cauciune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii.

Art. 105. - (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității aduce pierderi averii sale, administratorul judiciar, comitetul creditorilor sau oricare dintre creditorii, precum și administratorul special pot solicita oricând judecătorului-sindic să aprobe intrarea în faliment, în condițiile art. 107 și următoarele.

(2) Înregistrarea cererii menționate la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, prin încheiere.

Art. 106. - (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului. Ulterior aprobării de către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) De asemenea, administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, potrivit art. 102 alin. (4), care va fi avizată de comitetul creditorilor.

(3) În termen de 5 zile de la ședința comitetului creditorilor menționată la alin. (1), comitetul creditorilor va putea convoca adunarea generală a creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul judiciar, precum și efectele acestora și să propună motivat și alte măsuri.

Secțiunea a 7-a

Falimentul

Art. 107. - (1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 32, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul-sindic;

c) nici unul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 54 alin. (5) sau art. 60 alin. (3).

(2) Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea societății debitoare și va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și a remunerației acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei.

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea, în calitate de lichidator al administratorului judiciar, desemnat conform art. 19 alin. (2) sau art. 34, după caz;

d) termenul maxim de la intrarea în faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor/administratorul judiciar către lichidator, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii menționate la art. 46 alin. (2);

e) întocmirea de către administratorul judiciar și predarea către lichidator, în termen de maximum 10 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii;

f) notificarea intrării în faliment.

(3) În cazul intrării în faliment, încheierea sau, după caz, sentința va indica și termenele prevăzute la art. 108 alin. (2) sau, după caz, la art. 109 alin. (2).

(4) După intrarea în faliment în procedura generală, dispozițiile art. 62-76 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora.

(5) Debitorii intrați în procedura falimentului își acoperă pierderile anuale, stabilite prin declarația de impozit pe profit, din profiturile impozabile obținute în toată perioada, până la închiderea procedurii falimentului.

Art. 108. - (1) În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor/administratorul judiciar, menționată la art. 107 alin. (2) lit. e), debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 61 se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va cuprinde:

a) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor menționate la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanțelor menționate la alin. (3), de întocmire, afișare și comunicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de cel puțin 10 zile înainte de data stabilită prin încheierea de intrare în faliment, pentru definitivarea tabelului definitiv consolidat;

d) termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii sau, după caz, al căror quantum a fost modificat față de tabelul definitiv de creanțe sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii.

(4) Creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe, în condițiile art. 74 alin. (2), nu vor mai fi supuse verificării; titularii acestor creanțe vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de lichidator în tabelul suplimentar prevăzut la alin. (2) lit. b).

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispozițiilor art. 110.

(6) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 76.

Art. 109. - (1) În cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului și, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare și dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificați conform art. 61, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 62 alin. (2), a termenelor de afișare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. c), și de definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

(2) În cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 54 alin. (4), debitorul aflat în faliment prin procedură simplificată și-a continuat activitatea, lichidatorul va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deținând creanțe asupra debitorului, având prioritate conform

dispozițiilor art. 123 pct. 2, născute în perioada de observație, solicitându-le să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de creanță însoțite de documente justificative. Notificarea va cuprinde și termenele de afișare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. c), și de definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. d), așa cum au fost cuprinse și în notificarea prevăzută la art. 61 alin. (1) sau la alin. (1) al prezentului articol, după caz. Dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 61 se aplică în mod corespunzător.

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 76.

Art. 110. - În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuirea cu valoarea acestora, astfel cum au fost prezentate în planul confirmat, mai puțin cota încasată în cursul reorganizării.

Art. 111. - Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Art. 112. - (1) Creditorii nu sunt obligați să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment, sunt nule.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul prevăzut la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispozițiilor art. 49 alin. (1) și (2) și pe cele permise de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în fraudă creditorilor și vor fi anulate, cu excepția cazului în care cocontractantul dovedește bună sa credință la momentul încheierii actului.

(4) Creanțele bănești asupra averii debitorului se consideră scadente la data deschiderii procedurii de faliment.

§.1. Măsurile premergătoare lichidării

Art. 113. - (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magazinele, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) În situația prevăzută la art. 55, inventarul bunurilor debitorului se va face după obținerea relațiilor scrise privind situația bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate conform prevederilor art. 56-58, administratorul judiciar nu identifică nici un bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autoritățile relevante.

(3) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi luate de lichidator pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute;

d) numerarul pe care lichidatorul îl va depune în bancă în contul averii debitorului.

(4) Abrogat.

(5) Abrogat.

(6) În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

Art. 114. - (1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Debitorul va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă debitorul nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2) Lichidatorul, pe măsura desfășurării inventarierii, ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Art. 115. - (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar, de debitor, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitoare nu există suficiente lichidități, lichidatorul va putea valorifica de urgență bunuri ale debitorului pentru obținerea acestor lichidități fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluator.

§.2. Efectuarea lichidării

Art. 116. - (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii bunurilor din averea debitorului. Bunurile vor putea fi vândute în bloc - ca un ansamblu în stare de funcționare - sau individual. Metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, va fi aprobată de adunarea generală a creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului și a recomandării comitetului creditorilor. Lichidatorul va prezenta și regulamentul de vânzare corespunzător.

(3) În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, lichidatorul poate fie să angajeze în numele debitorului un evaluator, fie, cu acordul comitetului creditorilor, să utilizeze un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin subansamblu funcțional se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.

Art. 117. - (1) Lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport care va cuprinde evaluarea bunurilor și metoda de valorificare a acestora și în care se va preciza dacă vânzarea se va face în bloc sau individual ori o combinație a acestora, prin licitație publică sau negociere directă sau prin ambele metode.

(2) În cazul în care se propune vânzarea în bloc prin negociere directă, lichidatorul va putea propune, în baza ofertelor primite, începerea negocierii cu unul sau mai mulți cumpărători identificați, cu precizarea condițiilor de plată și a prețului minim de pornire a negocierii, care nu poate fi inferior prețului de evaluare.

(3) Lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data ședinței comitetului creditorilor, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului și a procesului-verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul.

Art. 118. - (1) Imobilele vor putea fi vândute direct, în urma propunerii lichidatorului, aprobată de adunarea generală a creditorilor.

(2) Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul, prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară, să arate sarcinile de care este grevat și să indice pasul de supraofertare și data până la care, în caz de aprobare a vânzării, sunt acceptate supraoferte.

(3) Lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor, în termen de maximum 20 de zile de la data propunerii, notificând propunerea administratorului special, creditorilor cu garanții reale asupra bunului, titularilor unor drepturi de retenție de orice fel și comitetului creditorilor, supunând votului adunării generale a creditorilor propunerea de vânzare.

(4) Ulterior aprobării de către adunarea generală a creditorilor, vânzarea va putea fi făcută, sub sancțiunea nulității, numai după 30 de zile de la data ultimei publicări făcute de lichidator în ziar a anunțului privind condițiile de supraofertare.

Art. 119. - Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 120. - (1) Lichidatorul va încheia contracte de vânzare-cumpărare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 4 alin. (2) și recipisele vor fi predate judecătorului-sindic.

(2) Dacă vânzarea activelor se va face prin licitație publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate. Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică, contractele vor fi perfectate de notarul public pe baza procesului-verbal de licitație.

§.3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 121. - (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23 și 24;
2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 123, și vor fi supuse dispozițiilor art. 41. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii debitorului.

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Art. 122. - (1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării și cuprinse într-un program de administrare a lichidării care trebuie întocmit în 30 de zile de la numire, lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și un plan de distribuire între creditori. Raportul va prevedea și plata remunerației sale și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 123 pct. 1.

(1¹) Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe va cuprinde, cel puțin, următoarele:

- a) soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire;
- b) încasările efectuate de către lichidator din valorificarea fiecărui bun și din recuperarea creanțelor;
- c) cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitoarei;
- d) totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

(1²) Planul de distribuire între creditori cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea:

- a) ajustările aduse tabelului definitiv de creanțe;
- b) sumele distribuite deja;
- c) sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv și distribuirile efectuate deja;
- d) sumele ce fac obiectul distribuirii;
- e) sume rămase de plată după efectuarea distribuirii.

(2) Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la greșa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuire vor fi afișate la ușa tribunalului.

(3) Comitetele creditorilor sau orice creditor poate formula contestații la raport și la plan, în termen de 15 zile de la afișare. O copie de pe contestație se comunică de urgență lichidatorului.

(4) În termen de 20 de zile de la afișare, judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul, cu debitorul și cu creditorii o ședință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate contestațiile.

Art. 123. - Creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23, 24 și ale art. 98 alin. (3), sub rezerva celor prevăzute la art. 102 alin. (4);

2. creanțele izvorâte din raportul de muncă;

3. creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de instituții de credit după deschiderea procedurii, precum și creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii;

4. creanțele bugetare;

5. creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

6. creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

7. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

8. alte creanțe chirografare;

9. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință:

a) creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit.

Art. 124. - Sumele de distribuit între creditorii în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art. 108 alin. (2) lit. d).

Art. 125. - (1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndeplinire a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 123.

(2) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

Art. 126. - În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanțe, împotriva grupului sau a societății judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condițiile legii, împotriva asociaților cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunțând o sentință definitivă și executorie, care va fi pusă în executare de lichidator, prin executor judecătoresc.

Art. 127. - Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;

2. sume proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;

3. sume proporționale datorate creanțelor admise provizoriu;

4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului.

Art. 128. - Pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial sau cu creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită.

Art. 129. - (1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul va supune judecătorului-sindic un raport final însoțit de situațiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului și vor fi afișate la ușa tribunalului. Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la afișarea raportului final. Creditorii pot formula obiecții la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la ultima distribuire.

Art. 130. - După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului, acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 30 de zile de către cei îndreptățiți la acestea vor fi depuse în contul prevăzut la art. 4 alin. (4).

Secțiunea a 8-a *Închiderea procedurii*

Art. 131. - (1) În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezenta lege, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va da o sentință de închidere a procedurii, prin care se dispune și radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) nu sunt aplicabile prevederile art. 129.

Art. 132. - (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu dispozițiile alin. (2).

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. În urma unei cereri a lichidatorului, judecătorul-sindic va pronunța o sentință, închizând procedura, iar în cazul persoanelor juridice dispunând și radierea acestora.

Art. 133. - Dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului făcută administratorului

special, urmând ca bunurile să treacă în proprietatea indiviză a asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se încheie numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuiri urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz.

Art. 134. - (1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art. 32, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nici o cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii și de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 137. Cu toate acestea, operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, își vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la revocare rămân neatinse.

Art. 135. - Sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

Art. 136. - Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditori, titulari de garanții, acționari sau asociați.

Art. 137. - (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații, el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii, cu excepția cazului prevăzut la art. 76 alin. (1) pct. 3.

(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan.

(3) Descărcarea de obligații a debitorului nu atrage descărcarea de obligații a fidejutorului sau a codebitorului principal.

CAPITOLUL IV

Răspunderea membrilor organelor de conducere

Art. 138. - (1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

(3) Comitetul creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la alin. (1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută la alin. (1) și răspunderea persoanelor la care se referă alin. (1) amenință să se prescrie.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

Art. 139. - Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de deschidere a procedurii.

Art. 140. - Sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Art. 141. - (1) Odată cu cererea formulată conform art. 138 alin. (1) sau, după caz, art. 138 alin. (3), administratorul judiciar sau lichidatorul ori, după caz, comitetul creditorilor va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite conform art. 138. Fixarea unei cauțiuni de 10% din valoarea pretențiilor este obligatorie.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată și ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art. 138.

Art. 142. - (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 138 alin. (1) se efectuează de către executorul judecătoresc, conform Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile prezentei legi, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanțe pus la dispoziția sa de către lichidator.

CAPITOLUL V

Infracțiuni și pedepse

Art. 143. - (1) Constituie infracțiunea de bancrută simplă și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii în termen, care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 27.

(2) Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 5 ani fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în fraudă creditorilor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorului, o parte din active.

Art. 144. - (1) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 1 din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 8 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia.

(2) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 2 din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 12 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 145. - (1) Însușirea, folosirea sau traficarea de către administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează constituie infracțiunea de delapidare și se pedepsește cu închisoare de la unu la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 146. - Fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpușe, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 147. - Refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv ori al reprezentantului legal al debitorului, persoană juridică, de a pune la dispoziție judecătorului-sindic, administratorului judiciar sau lichidatorului, în condițiile prevăzute la art. 35, documentele și informațiile prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)-f) ori împiedicarea acestora, cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

Art. 148. - Infracțiunile prevăzute la art. 143-147 se judecă în primă instanță de tribunal, cu celeritate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 149. - Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial și ale Regulamentului (CE) 1346/2000 referitor la procedurile de insolvență, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 160 din 30 iunie 2000.

Art. 150. - Cuantumul amenzilor prevăzute de prezenta lege se va modifica periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.

Art. 151. - Procedura aplicabilă regiilor autonome aflate în stare de insolvență se va stabili prin lege specială.

Art. 152. - Orice referire, în actele normative existente, la data intrării în vigoare a prezentului act normativ, la Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și orice trimitere la actul normativ menționat se vor considera ca referire/trimitere la prezenta lege și/sau la secțiunile corespunzătoare din prezenta lege, după caz.

Art. 153. - În toate actele normative în care figurează termenul insolvabilitate în contextul procedurilor de reorganizare și de faliment, cu sau fără referire la Legea nr. 64/1995, se înlocuiește cu termenul insolvență.

Art. 154. - La art. II din Legea nr. 149/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a altor acte normative cu incidență asupra acestei proceduri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 12 mai 2004, cu modificările ulterioare, și în toate actele normative subsecvente, sintagma Buletinul procedurilor de reorganizare judiciară și faliment va fi înlocuită cu sintagma Buletinul procedurilor de insolvență.

Art. 154¹. - Secțiile de insolvență prevăzute la art. 6 se vor înființa în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență. Procedurile în curs vor continua pe rolul instanțelor la care au fost introduse.

Art. 154². - Orice decăderi, limitări, interdicții ori altele asemenea instituite prin norme legale sau prevederi contractuale pentru cazul deschiderii procedurii de insolvență vor fi aplicabile doar de la data deschiderii falimentului. Dispozițiile contrare se abrogă.

Art. 155. - Abrogat

Art. 156. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Citarea, comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor notificărilor prin Buletinul procedurilor de insolvență, conform art. 7 din prezenta lege, vor fi efectuate și potrivit Codului de procedură civilă pe durata a 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 282 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice altă dispoziție contrară se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 5 aprilie 2006.
Nr. 85.

Lege nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc.

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 870 din 14 decembrie 2009

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Capitolul I - Dispoziții generale

Art. 1 - Prezenta lege se aplica persoanelor juridice care organizează o întreprindere aflată în dificultate financiară, fără a fi în stare de insolvență, denumite în continuare debitori.

Art. 2 - Scopul prezentei legi este salvagardarea întreprinderii aflate în dificultate, în vederea continuării activității acesteia, a păstrării locurilor de muncă și a acoperirii creanțelor asupra debitorului, prin proceduri amiabile de renegociere a creanțelor sau a condițiilor acestora ori prin încheierea unui concordat preventiv.

Art. 3 - În înțelesul prezentei legi:

a) *întreprinderea* este activitatea economică desfășurată în mod organizat, permanent și sistematic, combinând resurse financiare, forța de muncă atrasă, materii prime, mijloace logistice și informație, pe riscul întreprinzătorului, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege;

b) *întreprinderea în dificultate* este întreprinderea al cărei potențial de viabilitate managerială și economică se află într-o dinamica descrescătoare, dar al cărei titular execută sau este capabil să execute obligațiile exigibile;

c) *mandatul ad-hoc* este o procedură confidențială, declanșată la cererea debitorului, prin care un mandatar ad-hoc, desemnat de instanța, negociază cu creditorii în scopul realizării unei înțelegeri între unul sau mai mulți dintre aceștia și debitor în vederea depășirii stării de dificultate în care se afla întreprinderea acestuia din urma;

d) *concordatul preventiv* este un contract încheiat între debitor, pe de o parte, și creditorii care dețin cel puțin două treimi din valoarea creanțelor acceptate și necontestate, pe de altă parte, prin care debitorul propune un plan de redresare a întreprinderii sale și de acoperire a creanțelor acestor creditori împotriva sa, iar creditorii accepta să sprijine eforturile debitorului de depășire a dificultății în care se afla întreprinderea debitorului.

Art. 4 - (1) Organele care aplica procedurile prevăzute de prezenta lege sunt instanțele judecătorești, prin judecătorul-sindic sau, după caz, președintele tribunalului, mandatarul ad-hoc, respectiv conciliatorul.

(2) Creditorii participa la procedura în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanței lor, precum și în mod colectiv, în condițiile prezentei legi, prin adunarea creditorilor și reprezentantul creditorilor.

(3) Debitorul participa la procedura prin reprezentanții săi legali sau convenționali.

Art. 5 - (1) Tribunalul în jurisdicția căruia se afla sediul sau domiciliul profesional al debitorului este competent să soluționeze cererile și pricinile la care se referă prezenta lege.

(2) Cererile și pricinile referitoare la concordatul preventiv sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat în condițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6 - Curtea de apel este instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic.

Capitolul II - Mandatul ad-hoc

Art. 7 - (1) Un debitor poate adresa președintelui tribunalului o cerere de numire a unui mandatar ad-hoc. Prin cererea sa, debitorul propune un mandatar ad-hoc dintre practicienii în insolvență, autorizați conform legii.

(2) Cererea trebuie să cuprindă o descriere detaliată a motivelor care fac necesară numirea unui mandatar ad-hoc.

Art. 8 - Cererea este depusă la cabinetul președintelui tribunalului și se înregistrează într-un registru special.

Art. 9 - (1) După primirea cererii, președintele tribunalului dispune convocarea, în termen de 5 zile, prin agent procedural, a debitorului și a mandatului ad-hoc propus.

(2) Procedura se desfășoară în camera de consiliu și se menține confidențială pe toată durata sa.

(3) Confidențialitatea procedurii este obligatorie pentru toate persoanele și instituțiile care iau parte sau sunt implicate în aceasta.

Art. 10 - (1) După ascultarea debitorului, dacă se constată că dificultățile întreprinderii debitorului sunt serioase, iar mandatarul ad-hoc propus întrunește condițiile legii pentru exercitarea acestei calități, președintele tribunalului desemnează, prin încheiere irevocabilă, mandatarul ad-hoc propus.

(2) Obiectul mandatului ad-hoc va fi de a realiza, în termen de 90 de zile de la desemnare, o înțelegere între debitor și unul sau mai mulți creditori ai săi, în vederea depășirii stării de dificultate în care se afla întreprinderea debitorului, salvagardării întreprinderii, păstrării locurilor de muncă și acoperirii creanțelor asupra debitorului.

(3) În scopul realizării obiectului mandatului, mandatarul ad-hoc va putea propune ștergeri, reșalonări sau reduceri parțiale de datorii, continuarea sau încetarea unor contracte în curs, reduceri de personal, precum și orice alte măsuri considerate a fi necesare.

Art. 11 - Onorariul mandatului ad-hoc va fi stabilit provizoriu de către președintele tribunalului, la propunerea debitorului și cu acordul mandatului ad-hoc, sub forma unui onorariu fix sau a unui onorariu lunar. Acesta va putea fi modificat ulterior, la cererea mandatului ad-hoc, cu acordul debitorului.

Art. 12 - (1) Mandatul ad-hoc încetează:

a) prin denunțarea unilaterală a mandatului de către debitor sau de către mandatarul ad-hoc;

b) prin încheierea înțelegerii prevăzute la art. 10 alin. (2);

c) dacă, în termenul prevăzut de art. 10 alin. (2), mandatarul nu a reușit să intermedieze încheierea unei înțelegeri între debitor și creditorii săi.

.. (2) La cererea debitorului sau a mandatarului ad-hoc, președintele tribunalului va constata încetarea mandatului ad-hoc, prin încheiere irevocabilă.

Capitolul III - Concordatul preventiv

Sectiunea 1 - Beneficiarii procedurii

Art. 13 - Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor, astfel cum este definit la art. 1, cu următoarele excepții:

a) dacă împotriva debitorului s-a pronunțat o hotărâre irevocabilă de condamnare pentru infracțiuni economice;

b) dacă împotriva debitorului a fost deschisă procedura insolvenței cu 5 ani anteriori ofertei de concordat preventiv;

c) dacă cu 3 ani anteriori ofertei de concordat preventiv debitorul a mai beneficiat de un concordat preventiv;

d) dacă debitorul și/sau acționarii/asociații/asociații comanditari sau administratorii acestuia au fost condamnați definitiv pentru bancruta frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările ulterioare, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii prevăzute de prezenta lege;

e) dacă membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere ale debitorului li s-a atras răspunderea în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, pentru aducerea acestuia în stare de insolvență; prevederile lit. b) rămân aplicabile;

f) dacă debitorul are înscrise fapte în cazierul fiscal, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sectiunea 2 - Atribuțiile organelor care aplica procedura și ale participanților la procedură

Art. 14 - Judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv:

a) să numească conciliatorul provizoriu;

b) să constate și, dacă este cazul, să omologheze, la cererea conciliatorului, concordatul preventiv;

c) să constate, la cererea oricărui creditor nesemnatar al concordatului preventiv, îndeplinirea condițiilor cerute pentru a fi înscris pe lista creditorilor ce au aderat la concordatul preventiv;

d) să dispună prin încheiere, în condițiile art. 22, suspendarea provizorie a executărilor silite contra debitorului, în baza proiectului de concordat preventiv formulat de debitor și transmis creditorilor;

e) să judece acțiunile în nulitate a concordatului preventiv;

f) să judece acțiunile în rezoluțiune a concordatului preventiv.

Art. 15 - (1) Cererile formulate în temeiul prezentei legi se judeca în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, părțile fiind citate în termen de 48 de ore de la primirea cererii.

(2) Părțile cu sediul în străinătate sunt citate prin mijloace rapide de comunicare, la sediul sau, după caz, la domiciliul ori reședința cunoscute ale acestora; în lipsă, citarea se face prin afișare la ușa instanței.

(3) Hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în aplicarea prezentei legi sunt definitive și executorii.

(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți cu recurs, în termen de 10 zile, care se calculează de la comunicare, pentru absenți, și de la pronunțare, pentru cei prezenți.

(5) Recursul nu este suspensiv de executare.

Art. 16 - Atribuțiile conciliatorului sunt următoarele:

a) întocmește tabloul creditorilor, care include și creditorii contestați sau ale căror creanțe sunt în litigiu, și tabloul creditorilor concordatari;

b) elaborează, împreună cu debitorul, oferta de concordat, cu elementele componente ale acesteia, respectiv, proiectul de concordat și planul de redresare;

c) face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditorii ori între creditorii;

d) solicita judecătorului-sindic constatarea și/sau, după caz, omologarea concordatului preventiv;

e) supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin concordatul preventiv;

f) informează, de urgență, adunarea creditorilor concordatari asupra neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către debitor a obligațiilor sale;

g) întocmește și transmite adunării creditorilor concordatari rapoarte lunare sau trimestriale asupra activității sale și a debitorului; raportul conciliatorului va conține și opinia acestuia privind existența sau, după caz, inexistența unor motive de rezoluțiune a concordatului preventiv;

h) convoacă adunarea creditorilor concordatari;

i) cere instanței închiderea procedurii concordatului preventiv;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege, instituite prin concordatul preventiv ori stabilite de judecătorul-sindic.

Art. 17 - (1) Onorariul definitiv al conciliatorului se propune prin proiectul de concordat și se stabilește prin concordatul preventiv; acesta va fi suportat din averea debitorului.

(2) Onorariul conciliatorului va consta, în funcție de natura obligațiilor acestuia, într-o sumă fixă, o remunerație lunară sau un onorariu de succes; la stabilirea cuantumului onorariului se va avea în vedere natura activității desfășurate de către debitor, precum și complexitatea planului de redresare.

Art. 18 - (1) Adunarea creditorilor concordatari are următoarele atribuții:

a) aproba rapoartele conciliatorului privitoare la activitatea debitorului și la îndeplinirea obligațiilor asumate prin concordat;

b) desemnează, cu acordul debitorului, un nou conciliator, dacă este cazul;

c) modifică, dacă este cazul, onorariul conciliatorului, cu acordul debitorului;

d) stabilește, în cazul prevăzut la lit. b), cu acordul debitorului, onorariul noului conciliator;

e) desemnează reprezentantul creditorilor;

f) este titularul acțiunii în rezoluțiune a concordatului preventiv, pe care o exercită prin reprezentantul creditorilor.

(2) În cursul derulării procedurii, adunarea creditorilor concordatari poate fi convocată de conciliator, din oficiu sau la cererea creditorilor reprezentând 10% din valoarea totală a creanțelor concordatate.

(3) Adunarea creditorilor concordatari adopta hotărâri cu majoritatea, ca valoare, a creanțelor concordatate.

Art. 19 - (1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat și prin corespondență.

(2) Ședința adunării creditorilor concordatari va fi organizată și prezidată de conciliator.

(3) La adunările creditorilor concordatari va fi invitat și debitorul.

Secțiunea 3 - Deschiderea procedurii și oferta de concordat preventiv

Art. 20 - (1) Orice debitor, cu excepția celor prevăzuți la art. 13 lit. a)–f), poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. Prin cererea sa, debitorul propune un conciliator provizoriu, dintre practicienii în insolvență, autorizați conform legii.

(2) Judecătorul-sindic numește conciliatorul provizoriu prin încheiere irevocabilă.

(3) În termen de 30 de zile de la numirea sa, conciliatorul elaborează, împreună cu debitorul, lista creditorilor și oferta de concordat preventiv.

(4) Oferta de concordat preventiv se notifica de către conciliatorul provizoriu creditorilor prin mijloace rapide de comunicare, ce asigură posibilitatea verificării recepției ofertei de concordat.

(5) Oferta de concordat preventiv va fi depusă în dosarul deschis potrivit alin. (1) și, pentru opozabilitate față de terți, se depune la grefa tribunalului, unde va fi înregistrată într-un registru special. Despre depunerea și notificarea acesteia se face mențiune în registrul comerțului în care este înregistrat debitorul.

(6) Oferta de concordat preventiv va cuprinde și proiectul de concordat preventiv, la care se vor anexa declarația debitorului privind starea de dificultate financiară în care se afla, precum și lista creditorilor cunoscuți, inclusiv cei ale căror creanțe sunt contestate integral sau parțial, cu precizarea quantumului și a garanțiilor acceptate de debitor.

Art. 21 - (1) Proiectul de concordat preventiv trebuie să prezinte, în mod detaliat:

a) situația analitică a activului și a pasivului debitorului, certificată de un expert contabil sau, după caz, auditată de un auditor autorizat potrivit legii;

b) cauzele stării de dificultate financiară și măsurile luate de debitor pentru depășirea acesteia până la depunerea ofertei de concordat preventiv;

c) proiecția evoluției financiar-contabile pe următoarele 6 luni.

(2) Proiectul de concordat preventiv trebuie să includă un plan de redresare, care prevede cel puțin următoarele măsuri:

a) reorganizarea activității debitorului, prin măsuri precum: restructurarea conducerii debitorului, modificarea structurii funcționale, reducerea personalului sau orice alte măsuri considerate a fi necesare;

b) modalitățile prin care debitorul înțelege să depășească starea de dificultate financiară, precum: majorarea capitalului social, împrumut bancar, obligațional sau de altă natură, înființarea sau desființarea unor sucursale sau puncte de lucru, vânzarea de active; constituirea de garanții;

c) procentul preconizat de satisfacere a creanțelor, care nu poate fi mai mic de 50%, ca urmare a implementării măsurilor de redresare propuse; în acest scop, debitorul poate propune măsuri precum: amânări sau reeșalonări la plata creanțelor contra sa, ștergerea în tot sau în parte a unor creanțe sau numai a dobânzilor ori a penalităților de întârziere, compensări, novații prin schimbare de debitor; pentru obligațiile fiscale de plată propunerile de amânări, ștergeri, eșalonări, reeșalonări și reduceri parțiale se pot face numai cu respectarea prevederilor legale în materia ajutorului de stat; în această situație este nevoie de acordul expres al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care trebuie exprimat în termen de 30 de zile; în caz contrar, acordul se prezuma;

d) termenul-limită pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat nu poate depăși 18 luni de la data încheierii concordatului preventiv.

(3) Prin proiectul de concordat preventiv, supus aprobării creditorilor, debitorul propune, de asemenea, confirmarea conciliatorului provizoriu, precum și remunerația acestuia pentru perioada ulterioară datei încheierii concordatului.

Art. 22 - (1) În condițiile art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, debitorul poate cere judecătorului-sindic, în baza ofertei de concordat preventiv, suspendarea provizorie a urmăririlor silite.

(2) Cererea se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, fără citarea părților.

(3) Suspendarea provizorie a urmăririlor silite individuale se menține până la publicarea concordatului preventiv aprobat sau, după caz, până la respingerea ofertei debitorului de către majoritatea creditorilor.

Secțiunea 4 - Încheierea, constatarea și omologarea concordatului preventiv

Art. 23 - (1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra proiectului de concordat preventiv, debitorul poate organiza una sau mai multe ședințe colective ori individuale de negociere cu creditorii, în prezența conciliatorului propus de debitor.

(2) Inițiativa negocierii poate aparține și unuia sau mai multor creditori, precum și acționarilor semnificativi sau asociaților debitorului.

(3) Perioada în care se desfășoară negocierile asupra proiectului de concordat preventiv nu poate depăși 30 de zile calendaristice.

Art. 24 - (1) Asupra ofertei de concordat preventiv, cu eventualele amendamente rezultate în urma negocierilor, creditorii votează, în principiu, prin corespondență.

(2) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă pe adresa debitorului, în termen de maximum 30 de zile calendaristice calculate de la data primirii ofertei de concordat preventiv. Votul favorabil necondiționat asupra concordatului preventiv are valoare de acceptare a concordatului. Orice condiționare a votului este considerată vot negativ.

(3) În cazuri excepționale, conciliatorul poate convoca o adunare a tuturor creditorilor.

(4) Dacă în termenul prevăzut la alin. (2) unul sau mai mulți creditori deținând 10% din valoarea totală a creanțelor solicita convocarea adunării tuturor creditorilor, conciliatorul este obligat să o convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă, care permit confirmarea primirii.

(5) Concordatul preventiv se considera aprobat de creditori dacă sunt întrunite voturile creditorilor care reprezintă majoritatea de două treimi din valoarea creanțelor acceptate și necontestate.

(6) La aprobarea concordatului nu se ia în calcul în stabilirea majorității prevăzute la alin. (5) votul favorabil al:

a) creditorului persoana juridică care are cel puțin unul dintre acționari/asociați/asociați comanditari sau administratori ruda ori afin până la gradul IV cu acționari/asociați/asociați comanditari și/sau administratori ai debitorului;

b) creditorului persoana juridică în cadrul căruia debitorul și/sau unul dintre acționari/asociați/asociați comanditari sau administratori ai acestuia ori rudele și afinii până la gradul IV ai acestora din urmă dețin calitatea de acționari/asociați/asociați comanditari și/sau administratori;

c) creditorului care sau ai cărui acționari/asociați/asociați comanditari sau administratori au fost condamnați definitiv pentru bancruta frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările ulterioare, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii prevăzute de prezenta lege;

d) creditorului care are înscrise fapte în cazierul fiscal, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25 - În cazul în care nu se întrunește majoritatea prevăzută la art. 24 alin. (5), debitorul are dreptul ca, după trecerea a minimum 30 de zile, să facă o nouă ofertă de concordat preventiv.

Art. 26 - (1) După aprobarea concordatului de către creditori potrivit art. 24 alin. (5), conciliatorul solicita judecătorului-sindic să constate concordatul preventiv.

(2) Judecătorul-sindic constata concordatul preventiv prin încheiere pronunțată în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, după ascultarea conciliatorului. Cererea de constatare a concordatului preventiv poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(3) Concordatul preventiv, aprobat de creditori și constatat de judecătorul-sindic prin încheiere, se comunica creditorilor, prin intermediul conciliatorului, și se menționează în registrul comerțului.

Art. 27 - (1) De la data comunicării hotărârii de constatare a concordatului preventiv se suspenda de drept urmărirea individuală ale creditorilor semnari asupra debitorului și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.

(2) De la aceeași dată se suspenda de drept față de creditorii semnari curgerea dobânzilor, a penalităților și a oricăror alte cheltuieli aferente creanțelor.

Art. 28 - (1) Pentru a face opozabil concordatul preventiv creditorilor nesemnari, inclusiv creditorilor necunoscuți sau contestați, conciliatorul poate cere judecătorului-sindic omologarea concordatului.

(2) Pentru omologare, judecătorul-sindic verifica îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) întreprinderea debitorului este în stare de dificultate financiară;
- b) valoarea creanțelor contestate și/sau în litigiu nu depășește 20% din masa credală;
- c) concordatul preventiv a fost aprobat de creditorii care reprezintă cel puțin 80% din valoarea totală a creanțelor.

(3) Dispunând omologarea, judecătorul-sindic suspenda toate procedurile de executare silită.

(4) La cererea conciliatorului, sub condiția acordării de garanții creditorilor de către debitor, judecătorul-sindic poate impune creditorilor desemnari ai concordatului preventiv un termen de maximum 18 luni de amânare a scadenței creanței lor, perioadă în care nu vor curge dobânzi, penalități, precum și orice alte cheltuieli aferente creanțelor.

(5) Concordatul va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat și aprobării de către comisia interministerială.

Art. 29 - Pe perioada concordatului preventiv omologat nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.

Art. 30 - (1) Orice creditor care obține un titlu executoriu asupra debitorului în cursul procedurii poate formula cerere de aderare la concordat sau poate să își recupereze creanța prin orice alte modalități prevăzute de lege.

(2) Cererea de aderare se depune la conciliator, care o include în tabelul creditorilor concordatari.

Art. 31 - (1) În cursul procedurii, debitorul își desfășoară activitatea în limitele afacerii sale obișnuite, în condițiile concordatului preventiv, sub supravegherea conciliatorului.

(2) Măsurile cuprinse în concordatul preventiv, inclusiv modificările creanțelor, profita și codebitorilor, fideiusorilor și terților garanți.

Capitolul IV - Închiderea procedurii concordatului preventiv

Art. 32 - (1) Creditorii care au votat împotriva concordatului preventiv pot cere anularea contractului, în termen de 15 zile de la data menționării concordatului în registrul comerțului.

(2) Când se invoca motive de nulitate absolută, dreptul de a cere constatarea nulității este imprescriptibil și aparține oricărei persoane interesate.

(3) Instanța, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea concordatului preventiv.

Art. 33 - (1) În situația în care se constată încălcarea gravă de către debitor a obligațiilor asumate prin concordatul preventiv, adunarea creditorilor concordatari poate hotărî introducerea acțiunii în rezoluțiune a concordatului preventiv. Asupra acestui aspect adunarea poate delibera chiar dacă nu a fost înscris pe ordinea de zi.

(2) În înțelesul alin. (1), reprezintă încălcare gravă a obligațiilor asumate de debitor prin concordatul preventiv acțiuni precum: favorizarea unuia sau mai multor creditori în dauna celorlalți, ascunderea sau externalizarea de active în perioada concordatului preventiv, efectuarea de plăți fără contraprestație sau în condiții ruinătoare.

(3) Dacă adunarea creditorilor concordatari a decis introducerea acțiunii în rezoluțiune, procedura concordatului preventiv se suspenda de drept.

(4) Prin hotărârea de admitere a acțiunii în rezoluțiune, judecătorul-sindic acorda creditorilor daune-interese, în condițiile dreptului comun.

Art. 34 - (1) Dacă procedura concordatului preventiv se finalizează cu succes, la termenul prevăzut în contract sau anterior acestuia, după caz, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere prin care va constata realizarea obiectului concordatului preventiv. În acest caz, modificările creanțelor prevăzute în concordatul preventiv rămân irevocabile.

(2) În cazul în care în cursul derulării procedurii, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 21 alin. (2) lit. d), conciliatorul apreciază ca este imposibilă realizarea obiectivelor concordatului din motive neimputabile debitorului, poate cere judecătorului-sindic constatarea nereușitei concordatului preventiv și închiderea procedurii.

(3) În cazul în care la expirarea termenului prevăzut la art. 21 alin. (2) lit. d) nu au fost îndeplinite obligațiile prevăzute în concordatul preventiv, creditorii vor putea vota, la propunerea conciliatorului, prelungirea duratei concordatului cu maximum 6 luni față de durata inițială.

Capitolul V - Dispoziții finale

Art. 35 - Măsurile prevăzute de prezenta lege se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.

Art. 36 - Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

LEGEA Nr. 31

din 16/11/1990*)

privind societățile comerciale

Republicată în Monitorul Oficial nr. 1.066/17/11/2004

* Republicată în temeiul art. XII din titlul II al cărții a II-a din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 31/1990 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 29 ianuarie 1998, iar ulterior a fost modificată și completată prin:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/1998 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. VI alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 22 septembrie 1998, aprobată prin Legea nr. 237/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 11 decembrie 1998;

- Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, cu modificările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 22 august 2003, cu modificările ulterioare;

- Legea nr. 127/2000 pentru modificarea și completarea art. 156 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 iulie 2000;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 14 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 314/2001 pentru reglementarea situației unor societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 26 iunie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 11 septembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 78/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003, cu modificările ulterioare;

- Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările ulterioare;

- Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004.

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) În vederea efectuării de acte de comerț, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și pot constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Societățile comerciale cu sediul în România sunt persoane juridice române.

Art. 2. – Societățile comerciale se vor constitui în una dintre următoarele forme:

- a) societate în nume colectiv;
- b) societate în comandită simplă;
- c) societate pe acțiuni;
- d) societate în comandită pe acțiuni și
- e) societate cu răspundere limitată.

Art. 3. – (1) Obligațiile sociale sunt garantate cu patrimoniul social.

(2) Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comanditați în societatea în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni răspund nelimitat și solidar pentru obligațiile sociale. Creditorii societății se vor îndrepta mai întâi împotriva acesteia pentru obligațiile ei și, numai dacă societatea nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva acestor asociați.

(3) Acționarii, asociații comanditari, precum și asociații în societatea cu răspundere limitată răspund numai până la concurența capitalului social subscris.

Art. 4. – Societatea comercială va avea cel puțin doi asociați, în afară de cazul când legea prevede altfel.

TITLUL II

Constituirea societăților comerciale

CAPITOLUL I

Actul constitutiv al societății

Art. 5. – (1) Societatea în nume colectiv sau în comandită simplă se constituie prin contract de societate, iar societatea pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se constituie prin contract de societate și statut.

(2) Societatea cu răspundere limitată se poate constitui și prin actul de voință al unei singure persoane. În acest caz se întocmește numai statutul.

(3) Contractul de societate și statutul pot fi încheiate sub forma unui înscris unic, denumit *act constitutiv*.

(4) Când se încheie numai contract de societate sau numai statut, acestea pot fi denumite, de asemenea, act constitutiv. În cuprinsul prezentei legi, denumirea *act constitutiv* desemnează atât înscrisul unic, cât și contractul de societate și/sau statutul societății.

(5) În cazurile în care contractul de societate și statutul constituie acte distincte, acesta din urmă va cuprinde datele de identificare a asociaților și clauze reglementând organizarea, funcționarea și desfășurarea activității societății.

(6) Actul constitutiv se încheie sub semnătură privată, se semnează de toți asociații sau, în caz de subscripție publică, de fondatori. Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie atunci când:

- a) printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un teren;
- b) se constituie o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;
- c) societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică.

(7) Actul constitutiv dobândește dată certă și prin depunerea la oficiul registrului comerțului.

Art. 6. – (1) Semnarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea societății sunt considerați fondatori.

(2) Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru alte infracțiuni prevăzute de prezenta lege.

Art. 7. – Actul constitutiv al societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va cuprinde:

a) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia asociaților persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea asociaților persoane juridice; numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale; la societatea în comandită simplă se vor arăta asociații comanditari, asociații comandați, precum și reprezentantul fiscal, dacă este cazul;

b) forma, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema societății;

c) obiectul de activitate al societății, cu precizarea domeniului și a activității principale;

d) capitalul social subscris și cel vărsat, cu menționarea aportului fiecărui asociat, în numerar sau în natură, valoarea aportului în natură și modul evaluării, precum și data la care se va vărsa integral capitalul social subscris. La societățile cu răspundere limitată se vor preciza numărul și valoarea nominală a părților sociale, precum și numărul părților sociale atribuite fiecărui asociat pentru aportul său;

e) asociații care reprezintă și administrează societatea sau administratorii neasociați, persoane fizice ori juridice, puterile ce li s-au conferit și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

f) partea fiecărui asociat la beneficii și la pierderi;

g) sediile secundare – sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică –, atunci când se înființează o dată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

h) durata societății;

i) modul de dizolvare și de lichidare a societății.

Art. 8. – Actul constitutiv al societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni va cuprinde:

a) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia asociaților persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea asociaților persoane juridice, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale; la societatea în comandită pe acțiuni se vor arăta asociații comanditari și asociații comandați, precum și reprezentantul fiscal, dacă este cazul;

b) forma, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema societății;

c) obiectul de activitate al societății, cu precizarea domeniului și a activității principale;

d) capitalul social subscris și cel vărsat. La constituire, capitalul social subscris, vărsat de fiecare acționar, nu va putea fi mai mic de 30 % din cel subscris, dacă prin lege nu se prevede altfel. Restul de capital social va trebui vărsat în termen de 12 luni de la înmatriculare;

e) valoarea bunurilor constituite ca aport în natură în societate, modul de evaluare și numărul acțiunilor acordate pentru acestea;

f) numărul și valoarea nominală a acțiunilor, cu specificarea dacă sunt nominative sau la purtător. Dacă sunt mai multe categorii de acțiuni, se vor arăta numărul, valoarea nominală și drepturile conferite fiecărei categorii de acțiuni;

g) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia administratorilor, persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea administratorilor, persoane juridice; garanția pe care administratorii sunt obligați să o depună, puterile ce li se conferă și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat; drepturile speciale de reprezentare și de administrare acordate unora dintre ei. Pentru societățile în comandită pe acțiuni se vor indica comanditarii care reprezintă și administrează societatea;

h) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia cenzorilor, persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea cenzorilor, persoane juridice;

i) clauze privind conducerea, administrarea, funcționarea și controlul gestiunii societății de către organele statutare, controlul acesteia de către acționari, precum și documentele la care aceștia vor putea să aibă acces pentru a se informa și a-și exercita controlul;

j) durata societății;

k) modul de distribuire a beneficiilor și de suportare a pierderilor;

l) sediile secundare – sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică -, atunci când se înființează o dată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

m) avantajele rezervate fondatorilor;

n) acțiunile comanditarilor în societatea în comandită pe acțiuni;

o) operațiunile încheiate de asociați în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le preia, precum și sumele ce trebuie plătite pentru acele operațiuni;

p) modul de dizolvare și de lichidare a societății.

Art. 9. – Societatea pe acțiuni se constituie prin subscriere integrală și simultană a capitalului social de către semnatarii actului constitutiv sau prin subscripție publică.

Art. 10. – (1) Capitalul social al societății pe acțiuni și al societății în comandită pe acțiuni nu poate fi mai mic de 25.000.000 lei.

(2) Numărul acționarilor în societatea pe acțiuni nu poate fi mai mic de 5.

Art. 11. – (1) Capitalul social al unei societăți cu răspundere limitată nu poate fi mai mic de 2.000.000 lei și se divide în părți sociale egale, care nu pot fi mai mici de 100.000 lei.

(2) Părțile sociale nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile.

Art. 12. – În societatea cu răspundere limitată, numărul asociaților nu poate fi mai mare de 50.

Art. 13. – (1) În cazul în care, într-o societate cu răspundere limitată, părțile sociale sunt ale unei singure persoane, aceasta, în calitate de asociat unic, are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit prezentei legi, adunării generale a asociaților.

(2) Dacă asociatul unic este administrator, îi revin și obligațiile prevăzute de lege pentru această calitate.

(3) În societatea care se înființează de către un asociat unic, valoarea aportului în natură va fi stabilită pe baza unei expertize de specialitate.

Art. 14. – (1) O persoană fizică sau o persoană juridică nu poate fi asociat unic decât într-o singură societate cu răspundere limitată.

(2) O societate cu răspundere limitată nu poate avea ca asociat unic o altă societate cu răspundere limitată, alcătuită dintr-o singură persoană.

(3) În caz de încălcare a prevederilor alin. (1) și (2), statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, precum și orice persoană interesată poate cere dizolvarea pe cale judecătorească a unei societăți astfel constituită.

(4) Pe baza hotărârii de dizolvare, lichidarea se va face în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru societățile cu răspundere limitată.

Art. 15. – Contractele între societatea cu răspundere limitată și persoana fizică sau persoana juridică, asociat unic al celei dintâi, se încheie în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute.

Art. 16. – (1) Aporturile în numerar sunt obligatorii la constituirea oricărei forme de societate.

(2) Aporturile în natură sunt admise la toate formele de societate. Aceste aporturi se realizează prin transferarea drepturilor corespunzătoare și prin predarea efectivă către societate a bunurilor aflate în stare de utilizare.

(3) Aporturile în creanțe sunt liberate potrivit art. 84. Asemenea aporturi nu sunt admise la societățile pe acțiuni care se constituie prin subscripție publică și nici la societățile în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată.

(4) Prestațiile în muncă nu pot constitui aport la formarea sau majorarea capitalului social.

(5) Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comanditați se pot obliga la prestații în muncă cu titlu de aport social, dar care nu pot constitui aport la formarea sau la majorarea capitalului social. În schimbul acestui aport, asociații au dreptul să participe, potrivit actului constitutiv, la împărțirea beneficiilor și a activului social, rămânând, totodată, obligați să participe la pierderi.

Art. 17. – (1) La autentificarea actului constitutiv în cazurile prevăzute la art. 5 sau, după caz, la darea de dată certă a acestuia, se va prezenta dovada eliberată de oficiul registrului comerțului privind disponibilitatea firmei și declarația pe propria răspundere privind deținerea calității de asociat unic într-o singură societate cu răspundere limitată.

(2) La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți, dacă cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre aceste societăți.

(3) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv sau, după caz, persoana care dă dată certă va refuza operațiunile solicitate, dacă din documentația prezentată rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL II

Formalități specifice pentru constituirea societății pe acțiuni prin subscripție publică

Art. 18. – (1) Când societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică, fondatorii vor întocmi un prospect de emisiune, care va cuprinde datele prevăzute la art. 8, cu excepția celor privind pe administratori și cenzori, și în care se va stabili data închiderii subscripției.

(2) Prospectul de emisiune semnat de fondatori în formă autentică va trebui depus, înainte de publicare, la oficiul registrului comerțului din județul în care se va stabili sediul societății.

(3) Judecătorul delegat la oficiul registrului comerțului, constatând îndeplinirea condițiilor de la alin. (1) și (2), va autoriza publicarea prospectului de emisiune.

(4) Prospectele de emisiune care nu cuprind toate mențiunile sunt nule. Subscriitorul nu va putea invoca această nulitate, dacă a luat parte la adunarea constitutivă sau dacă a exercitat drepturile și îndatoririle de acționar.

Art. 19. – (1) Subscrierile de acțiuni se vor face pe unul sau pe mai multe exemplare ale prospectului de emisiune al fondatorilor, vizate de judecătorul delegat.

(2) Subscrierea va cuprinde: numele și prenumele sau denumirea, domiciliul ori sediul subscriitorului; numărul, în litere, al acțiunilor subscribe; data subscrierii și declarația expresă că subscriitorul cunoaște și acceptă prospectul de emisiune.

(3) Participările la beneficiile societății, rezervate de fondatori în folosul lor, deși acceptate de subscriitori, nu au efect decât dacă vor fi aprobate de adunarea constitutivă.

Art. 20. – Cel mai târziu în termen de 15 zile de la data închiderii subscrierii, fondatorii vor convoca adunarea constitutivă, printr-o înștiințare publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în două ziare cu largă răspândire, cu 15 zile înainte de data fixată pentru adunare. Înștiințarea va cuprinde locul și data adunării, care nu poate depăși două luni de la data închiderii subscrierii, și precizarea problemelor care vor face obiectul discuțiilor.

Art. 21. – (1) Societatea se poate constitui numai dacă întregul capital social a fost scris și fiecare acceptant a vărsat în numerar jumătate din valoarea acțiunilor subscribe la Casa de Economii și Consemnațiuni – C.E.C. – S.A. ori la o bancă sau la una dintre unitățile acestora. Restul din capitalul social scris va trebui vărsat în termen de 12 luni de la înmatriculare.

(2) Acțiunile ce reprezintă aporturi în natură vor trebui acoperite integral.

Art. 22. – Dacă subscrierile publice depășesc capitalul social prevăzut în prospectul de emisiune sau sunt mai mici decât acesta, fondatorii sunt obligați să supună aprobării adunării constitutive majorarea sau, după caz, reducerea capitalului social la nivelul subscripției.

Art. 23. – (1) Fondatorii sunt obligați să întocmească o listă a celor care, acceptând subscripția, au dreptul să participe la adunarea constitutivă, cu menționarea numărului acțiunilor fiecăruia.

(2) Această listă va fi afișată la locul unde se va ține adunarea, cu cel puțin 5 zile înainte de adunare.

Art. 24. – (1) Adunarea alege un președinte și doi sau mai mulți secretari. Participarea acceptanților se va constata prin liste de prezență, semnate de fiecare dintre ei și vizate de președinte și de unul dintre secretari.

(2) Oricare acceptant are dreptul să facă observații asupra listei afișate de fondatori, înainte de a se intra în ordinea de zi a adunării, care va decide asupra observațiilor.

Art. 25. – (1) În adunarea constitutivă, fiecare acceptant are dreptul la un vot, indiferent de acțiunile subscribe. El poate fi reprezentat și prin procură specială.

(2) Nimeni nu poate reprezenta mai mult de 5 acceptanți.

(3) Acceptanții care au constituit aporturi în natură nu au drept de vot în deliberările referitoare la aporturile lor, chiar dacă ei sunt și subscriitori de acțiuni în numerar ori se prezintă ca mandatar ai altor acceptanți.

(4) Adunarea constitutivă este legală dacă sunt prezenți jumătate plus unu din numărul acceptanților și ia hotărâri cu votul majorității simple a celor prezenți.

Art. 26. – (1) Dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate fondatorilor, operațiuni încheiate de fondatori în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, adunarea constitutivă numește, în condițiile art. 39, unul sau mai mulți experți, care își vor da avizul asupra evaluărilor.

(2) Dacă majoritatea cerută nu poate fi întrunită, desemnarea experților se va face de judecătorul delegat, la cererea oricărui acceptant.

Art. 27. – (1) După ce experții au depus raportul de evaluare prevăzut la art. 38, fondatorii convoacă din nou adunarea constitutivă, conform dispozițiilor art. 20.

(2) Dacă valoarea aporturilor în natură, stabilită de experți, este inferioară cu o cincime aceleia prevăzute de fondatori în prospectul de emisiune, oricare acceptant se poate retrage, anunțându-i pe fondatori, până la data fixată pentru adunarea constitutivă.

(3) Acțiunile revenind acceptanților care s-au retras pot fi preluate de fondatori în termen de 30 de zile sau, ulterior, de alte persoane, pe cale de subscripție publică.

Art. 28. – Adunarea constitutivă are următoarele obligații:

- verifică existența vărsămintelor;
- examinează și validează raportul experților de evaluare a aporturilor în natură; aprobă participările la beneficii ale fondatorilor și operațiunile încheiate în contul societății;

- discută și aprobă actul constitutiv al societății, membrii prezenți reprezentând, în acest scop, și pe cei absenți, și desemnează pe aceia care se vor prezenta pentru autentificarea actului și îndeplinirea formalităților cerute pentru constituirea societății;

- numește pe administratori și cenzori.

Art. 29. – (1) Vărsămintele efectuate, potrivit art. 21, pentru constituirea societății prin subscripție publică vor fi predate persoanelor însărcinate cu încasarea lor; prin actul constitutiv, iar în lipsa unei dispoziții, persoanelor desemnate prin decizia consiliului de administrație, după prezentarea certificatului la oficiul registrului comerțului, din care rezultă înmatricularea societății.

(2) Dacă constituirea societății nu a avut loc, restituirea vărsămintelor se va face direct acceptanților.

Art. 30. – (1) Fondatorii iau asupra lor consecințele actelor și ale cheltuielilor necesare constituirii societății, iar dacă, din orice cauză, aceasta nu se va constitui, ei nu se pot îndrepta împotriva acceptanților.

(2) Fondatorii sunt obligați să predea administratorilor documentele și corespondența referitoare la constituirea societății.

Art. 31. – (1) Fondatorii și primii administratori sunt solidar răspunzători, din momentul constituirii societății, față de societate și de terți pentru:

- subscrierea integrală a capitalului social și efectuarea vărsămintelor stabilite de lege sau de actul constitutiv;

- existența aporturilor în natură;

- veridicitatea publicațiilor făcute în vederea constituirii societății.

(2) Fondatorii sunt răspunzători, de asemenea, de valabilitatea operațiunilor încheiate în contul societății înainte de constituire și luate de aceasta asupra sa.

(3) Adunarea generală nu va putea da descărcare fondatorilor și primilor administratori, pentru răspunderea ce le revine în temeiul acestui articol și al art. 49 și 53, timp de 5 ani.

Art. 32. – (1) Adunarea constitutivă va hotărî asupra cotei din profitul net ce revine fondatorilor unei societăți constituite prin subscripție publică.

(2) Cota prevăzută la alin. (1) nu poate depăși 6 % din profitul net și nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de 5 ani de la data constituirii societății.

(3) În cazul majorării capitalului social, drepturile fondatorilor vor putea fi exercitate numai asupra profitului corespunzător capitalului social inițial.

(4) De dispozițiile acestui articol pot beneficia numai persoanele fizice cărora li s-a recunoscut calitatea de fondator prin actul constitutiv.

Art. 33. – În caz de dizolvare anticipată a societății, fondatorii au dreptul să ceară daune de la societate, dacă dizolvarea s-a făcut în fraudă drepturilor lor.

Art. 34. – Dreptul la acțiunea în daune se prescrie prin trecerea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale a acționarilor care a decis dizolvarea anticipată.

Art. 35. – Societățile comerciale pe acțiuni constituite prin subscripție publică sunt considerate societăți deținute public în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate^{*)}, care se completează cu dispozițiile prezentei legi în ceea ce privește înmatricularea în registrul comerțului.

CAPITOLUL III

Înmatricularea societății

Art. 36. – (1) În termen de 15 zile de la data încheierii actului constitutiv, fondatorii sau administratorii societății ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea societății în registrul comerțului în a cărui rază teritorială își va avea sediul societatea.

(2) Cererea va fi însoțită de:

- a) actul constitutiv al societății;
- b) dovada efectuării vărsămintelor în condițiile actului constitutiv;
- c) dovada sediului declarat și a disponibilității firmei;
- d) actele privind proprietatea asupra aporturilor în natură, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate;
- e) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul societății și aprobate de asociați;

f) declarația pe propria răspundere a fondatorilor, a administratorilor și a cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Toate avizele sau actele de autorizare, eliberate de către autoritățile publice în funcție de obiectul de activitate al unei societăți, vor fi solicitate de către oficiul registrului comerțului, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, iar autoritățile competente vor trebui să emită avizele sau actele de autorizare în termen de 15 zile. Nu, este necesar a se depune avizele sau autorizările tehnice și nici cele a căror eliberare este legal condiționată de înmatricularea societății.

Art. 37. – (1) Controlul legalității actelor sau faptelor care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerțului se exercită de justiție printr-un judecător delegat.

(2) La începutul fiecărui an judecătoresc, președintele tribunalului va delega la oficiul registrului comerțului unul sau mai mulți judecători ai tribunalului.

(3) Judecătorul delegat va putea dispune efectuarea unei expertize, în contul părților, precum și administrarea altor dovezi.

Art. 38. – (1) La societățile pe acțiuni, dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate fondatorilor, operațiuni încheiate de fondatori în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, judecătorul delegat numește, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, unul sau mai mulți experți din lista experților

^{*)} Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate a fost abrogată și înlocuită prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004.

autorizați. Aceștia vor întocmi un raport cuprinzând descrierea și modul de evaluare a fiecărui bun aportat și vor evidenția dacă valoarea acestuia corespunde numărului și valorii acțiunilor acordate în schimb, precum și alte elemente indicate de judecătorul delegat. Pentru bunurile mobile noi va fi luată în considerare factura.

(2) Raportul va fi depus în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului și va putea fi examinat de creditorii personali ai asociațiilor sau de alte persoane. La cererea și pe cheltuiala acestora, li se pot elibera copii integrale sau parțiale de pe raport.

Art. 39. – Nu pot fi numiți experți:

- rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv ori soții acelor care au constituit aporturi în natură sau ai fondatorilor;

- persoanele care primesc, sub orice formă, pentru funcțiile pe care le îndeplinesc, altele decât aceea de expert, un salariu sau o remunerație de la fondatori sau de la cei care au constituit aporturi în natură.

Art. 40. – (1) În cazul în care cerințele legale sunt îndeplinite, judecătorul delegat, prin încheiere, pronunțată în termen de 5 zile de la îndeplinirea acestor cerințe, va autoriza constituirea societății și va dispune înmatricularea ei în registrul comerțului, în condițiile prevăzute de legea privind acest registru.

(2) Încheierea de înmatriculare va reda, după caz, mențiunile actului constitutiv prevăzute la art. 7 și 8.

Art. 41. – (1) Societatea comercială este persoană juridică de la data înmatriculării în registrul comerțului.

(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat prin care se autorizează înmatricularea societății comerciale.

Art. 42. – Filialele sunt societăți comerciale cu personalitate juridică și se înființează în una dintre formele de societate enumerate la art. 2 și în condițiile prevăzute pentru acea formă. Ele vor avea regimul juridic al formei de societate în care s-au constituit.

Art. 43. – (1) Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale și se înmatriculează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa.

(2) Dacă sucursala se înființează într-o localitate din același județ sau în aceeași localitate cu societatea fondatoare, ea se va înmatricula în același registru al comerțului, însă distinct, ca înmatriculare independentă.

(3) Regimul juridic al sucursalei se aplică oricărui alt sediu secundar, indiferent de denumirea lui, căruia societatea care îl înființează îi atribuie statut de sucursală.

(4) Celelalte sedii secundare – agenții, reprezentanțe sau alte asemenea sedii – se menționează numai în cadrul înmatriculării societății în registrul comerțului sediului principal.

(5) Nu se pot înființa sedii secundare sub denumirea de filială*).

Art. 44. – Societățile comerciale străine pot înființa în România, cu respectarea legii române, filiale, precum și sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte sedii secundare, dacă acest drept le este recunoscut de legea statutului lor organic.

* Potrivit art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, aprobată și modificată prin Legea nr. 195/1997, dispozițiile acestui alineat nu se aplică filialelor fără personalitate juridică înființate până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

Se recomandă societăților care au înființat unități fără personalitate juridică să modifice denumirea de filială dată acestora.

Art. 45. – (1) Reprezentanții societății sunt obligați să depună la oficiul registrului comerțului semnăturile lor, la data depunerii cererii de înregistrare, dacă au fost numiți prin actul constitutiv, iar cei aleși în timpul funcționării societății, în termen de 15 zile de la alegere.

(2) Dispoziția alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și conducătorilor sucursalelor.

CAPITOLUL IV

Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a societății

Art. 46. – (1) Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea societății, judecătorul delegat, din oficiu sau la cererea oricăror persoane care formulează o cerere de intervenție, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care asociații înlătură asemenea neregularități. Judecătorul delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.

(2) În cazul în care au fost formulate cereri de intervenție, judecătorul va cita intervenienții și se va pronunța asupra cererilor acestora în condițiile art. 49 și următoarele din Codul de procedură civilă, nefiind aplicabile dispozițiile art. 335 din Codul de procedură civilă.

Art. 47. – (1) În cazul în care fondatorii sau reprezentanții societății nu au cerut înmatricularea ei în termen legal, oricare asociat poate cere oficiului registrului comerțului efectuarea înmatriculării, după ce, prin notificare sau scrisoare recomandată, i-a pus în întârziere, iar ei nu s-au conformat în cel mult 8 zile de la primire.

(2) Dacă, totuși, înmatricularea nu s-a efectuat în termenele prevăzute de alineatul precedent, asociații sunt eliberați de obligațiile ce decurg din subscripțiile lor, după trecerea a 3 luni de la data autentificării actului constitutiv, în afară de cazul în care acesta prevede altfel.

(3) Dacă un asociat a cerut îndeplinirea formalităților de înmatriculare, nu se va mai putea pretinde de nici unul dintre ei eliberarea de obligațiile ce decurg din subscripție.

Art. 48. – (1) În cazul unor neregularități constatate după înmatriculare, societatea este obligată să ia măsuri pentru înlăturarea lor, în cel mult 8 zile de la data constatării acelor neregularități.

(2) Dacă societatea nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele societății, sub sancțiunea plății de daune cominatorii, să le regularizeze.

(3) Dreptul la acțiunea de regularizare se prescrie prin trecerea unui termen de un an de la data înmatriculării societății.

Art. 49. – Fondatorii, reprezentanții societății, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale societății răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neregularitățile la care se referă art. 46-48.

Art. 50. – (1) Actele sau faptele, pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege, nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care societatea face dovada că aceștia le cunoșteau.

(2) Operațiunile efectuate de societate înainte de a 16-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii judecătorului delegat nu sunt opozabile terților, care dovedesc că au fost în imposibilitate de a lua cunoștință despre ele.

Art. 51. – Terții pot invoca însă actele sau faptele cu privire la care nu s-a îndeplinit publicitatea, în afară de cazul în care omisiunea publicității le lipsește de efecte.

Art. 52. – Societatea este obligată să verifice identitatea dintre textul depus la oficiul registrului comerțului și cel publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau în presă. În caz de neconcordanță, terții pot opune societății oricare dintre texte, în afară de cazul în care societatea face dovada că ei cunoșteau textul depus la oficiul registrului comerțului.

Art. 53. – Fondatorii, reprezentanții și alte persoane, care au lucrat în numele unei societăți în curs de constituire, răspund solidar și nelimitat față de terți pentru actele juridice încheiate cu aceștia în contul societății, în afară de cazul în care societatea, după ce a dobândit personalitate juridică, le-a preluat asupra sa. Actele astfel preluate sunt considerate a fi fost ale societății încă de la data încheierii lor.

Art. 54. – (1) Nici societatea și nici terții nu pot opune, pentru a se sustrage de la obligațiile asumate, o neregularitate în numirea reprezentanților, administratorilor sau a altor persoane care fac parte din organele societății, atunci când această numire a fost publicată în conformitate cu legea.

(2) Societatea nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile menționate în alineatul precedent sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu legea.

Art. 55. – (1) În raporturile cu terții, societatea pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată este angajată prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate, în afară de cazul în care ea dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii.

(2) Clauzele actului constitutiv ori hotărârile organelor statutare ale societăților prevăzute în alineatul precedent, care limitează puterile conferite de lege acestor organe, sunt inopozabile terților, chiar dacă au fost publicate.

Art. 56. – Nulitatea unei societăți înmatriculate în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

- a) lipsește actul constitutiv sau nu a fost încheiat în formă autentică, în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (6);
- b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii societății;
- c) obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice;
- d) lipsește încheierea judecătorului delegat de înmatriculare a societății;
- e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a societății;
- f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul societății, obiectul său de activitate, aporturile asociaților și capitalul social subscris și vărsat;
- g) s-au încălcat dispozițiile legale privind capitalul social minim, subscris și vărsat;
- h) nu s-a respectat numărul minim de asociați, prevăzut de lege.

Art. 57. – Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal.

Art. 58. – (1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea societăților ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii societății.

(3) Tribunalul va comunica hotărârea judecătorească oficiului registrului comerțului, care, după menționare, o va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare în Partea a IV-a, în extras.

(4) Asociații răspund pentru obligațiile sociale până la acoperirea acestora în conformitate cu prevederile art. 3.

Art. 59. – (1) Declararea nulității societății nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

(2) Nici societatea și nici asociații nu pot opune terților de bună-credință nulitatea societății.

CAPITOLUL V

Unele dispoziții procedurale

Art. 60. – (1) Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(3) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul societății, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(4) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(5) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului, fiind aplicabile dispozițiile art. 48-49 și 56-59.

Art. 61. – (1) Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârile asociațiilor privitoare la modificarea actului constitutiv pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, prevederile art. 57 fiind aplicabile.

(2) În sensul prezentei legi, prin *hotărârea asociațiilor* se înțelege și hotărârea organelor statutare ale societății, iar termenul *asociați* include și acționarii, în afară de cazul în care din context rezultă altfel.

Art. 62. – (1) Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii asociațiilor sau a actului adițional modificator în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, dacă prezenta lege nu prevede un alt termen. Ea se depune la oficiul registrului comerțului care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente.

(2) Dispozițiile art. 133 referitoare la suspendare se aplică în mod corespunzător. Opoziția se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, fiind aplicabile dispozițiile art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă.

(3) Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai recursului.

Art. 63. – Cererile și căile de atac prevăzute de prezenta lege, de competența instanțelor judecătorești, se soluționează de instanța locului unde societatea își are sediul principal.

Art. 64. – Citarea părților în fața judecătorului delegat și comunicarea actelor sale se fac, de către oficiul registrului comerțului, prin poștă, cu scrisoare recomandată, atașându-

se recipisa la dosar, sau prin agenți ai oficiului registrului comerțului, ori în condițiile Codului de procedură civilă.

TITLUL III

Funcționarea societăților comerciale

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 65. – (1) În lipsă de stipulație contrară, bunurile constituite ca aport în societate devin proprietatea acesteia din momentul înmatriculării ei în registrul comerțului.

(2) Asociatul care întârzie să depună aportul social este răspunzător de daunele pricinuite, iar dacă aportul a fost stipulat în numerar este obligat și la plata dobânzilor legale din ziua în care trebuia să facă vărsământul.

Art. 66. – (1) Pe durata societății, creditorii asociatului pot să-și exercite drepturile lor numai asupra părții din beneficiile cuvenite asociatului după bilanțul contabil, iar după dizolvarea societății, asupra părții ce i s-ar cuveni prin lichidare.

(2) Creditorii prevăzuți la alin. (1) pot totuși popri, în timpul duratei societății, părțile ce s-ar cuveni asociaților prin lichidare sau pot sechestra și vinde acțiunile debitorului lor.

Art. 67. – (1) Cota-parte din profit ce se plătește fiecărui asociat constituie dividend.

(2) Dividendele se plătesc asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel. Ele se plătesc în termenul stabilit de către adunarea generală a asociaților sau, după caz, stabilit prin legile speciale, dar nu mai târziu de 8 luni de la data aprobării situației financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat. În caz contrar, societatea comercială va plăti o penalitate aferentă perioadei de întârziere, la nivelul dobânzii legale.

(3) Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii.

(4) Dividendele plătite contrar dispozițiilor alin. (2) și (3) se restituie, dacă societatea dovedește că asociații au cunoscut neregularitatea distribuirii sau, în împrejurările existente, trebuiau să o cunoască.

(5) Dreptul la acțiunea de restituire a dividendelor se prescrie în termen de 3 ani de la data distribuirii lor.

(6) Dividendele care se cuvin după data transmiterii acțiunilor aparțin cesionarului, în afară de cazul în care părțile au convenit altfel.

Art. 68. – Aportul asociaților la capitalul social nu este purtător de dobânzi.

Art. 69. – Dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuire de profit.

Art. 70. – (1) Administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al societății, afară de restricțiile arătate în actul constitutiv.

(2) Ei sunt obligați să ia parte la toate adunările societății, la consiliile de administrație și la organele de conducere similare acestora.

Art. 71. – (1) Administratorii care au dreptul de a reprezenta societatea nu îl pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

(2) În cazul încălcării prevederilor alin. (1), societatea poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operațiune.

(3) Administratorul care, fără drept, își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse societății.

Art. 72. – Obligațiile și răspunderea administratorilor sunt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat și de cele special prevăzute în această lege.

Art. 73. – (1) Administratorii sunt solidar răspunzători față de societate pentru:

- a) realitatea vărsămintelor efectuate de asociații;
- b) existența reală a dividendelor plătite;
- c) existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere;
- d) exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale;
- e) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea, actul constitutiv le impun.

(2) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor societății, care o vor putea exercita numai în caz de deschidere a procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.

Art. 74. – (1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuițate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, forma juridică, sediul și codul unic de înregistrare. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

(2) Pentru societatea cu răspundere limitată va trebui menționat și capitalul social, iar pentru societatea pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se va menționa și capitalul social, din care cel efectiv vărsat, potrivit ultimei situații financiare anuale aprobate.

CAPITOLUL II

Societățile în nume colectiv

Art. 75. – Dreptul de a reprezenta societatea aparține fiecărui administrator, afară de stipulație contrară în actul constitutiv.

Art. 76. – (1) Dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în unanimitate; în caz de divergență între administratori, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social.

(2) Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare societății, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație.

Art. 77. – (1) Asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social pot alege unul sau mai mulți administratori dintre ei, fixându-le puterile, durata însărcinării și eventuala lor remunerație, afară numai dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel.

(2) Cu aceeași majoritate asociații pot decide asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin actul constitutiv.

Art. 78. – (1) Dacă un administrator ia inițiativa unei operațiuni ce depășește limitele operațiunilor obișnuite comerțului pe care îl exercită societatea, acesta trebuie să înștiințeze pe ceilalți administratori, înainte de a o încheia, sub sancțiunea suportării pierderilor ce ar rezulta din aceasta.

(2) În caz de opoziție a vreunuia dintre ei, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social.

(3) Operațiunea încheiată în contra opoziției făcute este valabilă față de terții cărora nu li se va fi comunicat această opoziție.

Art. 79. – (1) Asociatul care, într-o operațiune determinată, are, pe cont propriu sau pe contul altuia, interese contrare acelorale ale societății, nu poate lua parte la nici o deliberare sau decizie privind această operațiune.

(2) Asociatul care contravine dispozițiilor alin. (1) este răspunzător de daunele cauzate societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 80. – Asociatul care, fără consimțământul scris al celorlalți asociați, întrebuințează capitalul, bunurile sau creditul societății în folosul său sau în acela al unei alte persoane este obligat să restituie societății beneficiile ce au rezultat și să plătească despăgubiri pentru daunele cauzate.

Art. 81. – (1) Nici un asociat nu poate lua din fondurile societății mai mult decât i s-a fixat pentru cheltuielile făcute sau pentru cele ce urmează să le facă în interesul societății.

(2) Asociatul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de sumele luate și de daune.

(3) Se va putea stipula, prin actul constitutiv, că asociații pot lua din casa societății anumite sume pentru cheltuielile lor particulare.

Art. 82. – (1) Asociații nu pot lua parte, ca asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau având același obiect de activitate, nici să facă operațiuni în contul lor sau al altora, în același fel de comerț sau într-unul asemănător, fără consimțământul celorlalți asociați.

(2) Consimțământul se socotește dat dacă participarea sau operațiunile fiind anterioare actului constitutiv au fost cunoscute de ceilalți asociați și aceștia nu au interzis continuarea lor.

(3) În caz de încălcare a prevederilor alin. (1) și (2), societatea, în afară de dreptul de a exclude pe asociat, poate să decidă că acesta a lucrat în contul ei sau să ceară despăgubiri.

(4) Acest drept se stinge după trecerea a 3 luni din ziua când societatea a avut cunoștință, fără să fi luat vreo hotărâre.

Art. 83. – Când aportul la capitalul social aparține mai multor persoane, acestea sunt obligate solidar față de societate și trebuie să desemneze un reprezentant comun pentru exercitarea drepturilor decurgând din acest aport.

Art. 84. – (1) Asociatul care a depus ca aport una sau mai multe creanțe nu este liberat cât timp societatea nu a obținut plata sumei pentru care au fost aduse.

(2) Dacă plata nu s-a putut obține prin urmărirea debitorului cedat, asociatul, în afară de daune, răspunde de suma datorată, cu dobânda legală din ziua scadenței creanțelor.

Art. 85. – (1) Asociații sunt obligați nelimitat și solidar pentru operațiunile îndeplinite în numele societății de persoanele care o reprezintă.

(2) Hotărârea judecătorească obținută împotriva societății este opozabilă fiecărui asociat.

Art. 86. – Pentru aprobarea situației financiare anuale și pentru deciziile referitoare la introducerea acțiunii în răspunderea administratorilor este necesar votul asociaților reprezentând majoritatea capitalului social.

Art. 87. – (1) Cesiunea aportului de capital social este posibilă dacă a fost permisă prin actul constitutiv.

(2) Cesiunea nu liberează pe asociatul cedent de ceea ce mai datorează societății din aportul său de capital.

(3) Față de terți, cedentul rămâne răspunzător potrivit art. 225.

(4) Când actul constitutiv prevede cazurile de retragere a unui asociat, se vor aplica dispozițiile art. 225 și 229.

CAPITOLUL III

Societățile în comandită simplă

Art. 88. – Administrația societății în comandită simplă se va încredința unuia sau mai multor asociați comanditați.

Art. 89. – (1) Comanditarul poate încheia operațiuni în contul societății numai pe baza unei procuri speciale pentru operațiuni determinate, dată de reprezentanții societății și înscrisă în registrul comerțului. În caz contrar, comanditarul devine răspunzător față de terți nelimitat și solidar, pentru toate obligațiunile societății contractate de la data operațiunii încheiate de el.

(2) Comanditarul poate îndeplini servicii în administrația internă a societății, poate face acte de supraveghere, poate participa la numirea și la revocarea administratorilor, în cazurile prevăzute de lege, sau poate acorda, în limitele actului constitutiv, autorizarea administratorilor pentru operațiunile ce depășesc puterile lor.

(3) Comanditarul are, de asemenea, dreptul de a cere copie de pe situațiile financiare anuale și de a controla exactitatea lor prin cercetarea registrelor comerciale și a celorlalte documente justificative.

Art. 90. – Dispozițiile art. 75, 76 alin. (1), art. 77, 79, 83, 84, 86 și 87 se vor aplica și societăților în comandită simplă, iar dispozițiile art. 80, 81, 82 și 85, asociaților comanditați.

CAPITOLUL IV

Societățile pe acțiuni

SECȚIUNEA I

Despre acțiuni

Art. 91. – (1) În societatea pe acțiuni, capitalul social este reprezentat prin acțiuni emise de societate, care, după modul de transmitere, pot fi nominative sau la purtător.

(2) Felul acțiunilor va fi determinat prin actul constitutiv; în caz contrar ele vor fi nominative. Acțiunile nominative pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, caz în care se înregistrează în registrul acționarilor.

(3) Acțiunile emise de o societate pe acțiuni, ca urmare a subscripției prin ofertă publică de valori mobiliare, definită ca atare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002^{*)}, sunt supuse reglementărilor aplicabile pieței organizate pe care acele acțiuni sunt tranzacționate.

Art. 92. – (1) Acțiunile nu vor putea fi emise pentru o sumă mai mică decât valoarea nominală.

(2) Acțiunile neplătite în întregime sunt întotdeauna nominative.

(3) Capitalul social nu va putea fi majorat și nu se vor putea emite noi acțiuni până când nu vor fi fost complet plătite cele din emisiunea precedentă.

(4) Acțiunile nominative pot fi convertite în acțiuni la purtător și invers, prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, luată în condițiile art. 115.

(5) Se pot emite titluri cumulative pentru mai multe acțiuni, când acestea sunt emise în formă materială.

Art. 93. – (1) Valoarea nominală a unei acțiuni nu va putea fi mai mică de 1.000 lei.

(2) Acțiunile vor cuprinde:

a) denumirea și durata societății;

^{*)} A se vedea nota de la art. 35.

b) data actului constitutiv, numărul din registrul comerțului sub care este înmatriculată societatea, codul unic de înregistrare și numărul Monitorului Oficial al României, Partea a IV-a, în care s-a făcut publicarea;

c) capitalul social, numărul acțiunilor și numărul lor de ordine, valoarea nominală a acțiunilor și vărsămintele efectuate;

d) avantajele acordate fondatorilor.

(3) Pentru acțiunile nominative se vor mai menționa: numele, prenumele, codul numeric personal și domiciliul acționarului persoană fizică; denumirea, sediul, numărul de înmatriculare și codul unic de înregistrare ale acționarului persoană juridică, după caz.

(4) Acțiunile trebuie să poarte semnătura a doi administratori, când sunt mai mulți, sau a unicului administrator.

Art. 94. – (1) Acțiunile trebuie să fie de o egală valoare; ele acordă posesorilor drepturi egale.

(2) Se pot emite totuși în condițiile actului constitutiv categorii de acțiuni care conferă titularilor drepturi diferite, potrivit dispozițiilor art. 95 și 96.

Art. 95. – (1) Se pot emite acțiuni preferențiale cu dividend prioritar fără drept de vot, ce conferă titularului:

a) dreptul la un dividend prioritar prelevat asupra beneficiului distribuibil al exercițiului financiar, înaintea oricărei alte prelevări;

b) drepturile recunoscute acționarilor cu acțiuni ordinare, cu excepția dreptului de a participa și de a vota, în temeiul acestor acțiuni, în adunările generale ale acționarilor.

(2) Acțiunile cu dividend prioritar, fără drept de vot, nu pot depăși o pătrime din capitalul social și vor avea aceeași valoare nominală ca și acțiunile ordinare.

(3) Reprezentanții, administratorii și cenzorii societății nu pot fi titulari de acțiuni cu dividend prioritar fără drept de vot.

(4) Acțiunile preferențiale și acțiunile ordinare vor putea fi convertite dintr-o categorie în cealaltă prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, luată în condițiile art. 115.

Art. 96. – Titularii fiecărei categorii de acțiuni se reunesc în adunări speciale, în condițiile stabilite de actul constitutiv al societății. Orice titular al unor asemenea acțiuni poate participa la aceste adunări.

Art. 97. – În cazul în care nu a emis și nu a eliberat acțiuni în formă materială, societatea, din oficiu sau la cererea acționarilor, le va elibera câte un certificat de acționar cuprinzând datele prevăzute la art. 93 alin. (2) și (3) și, în plus, numărul, categoria și valoarea nominală a acțiunilor, proprietate a acționarului, poziția la care acesta este înscris în registrul acționarilor și, după caz, numărul de ordine al acțiunilor.

Art. 98. – (1) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă materială se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor și prin mențiunea făcută pe titlu, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă dematerializată se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Prin actul constitutiv se pot prevedea și alte forme de transmitere a dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

(2) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață organizată se transmite în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002^{*)}.

^{*)} A se vedea nota de la art. 35.

(3) Subscriitorii și cesionarii ulteriori sunt răspunzători solidar de plata acțiunilor timp de 3 ani, socotiți de la data când s-a făcut mențiunea de transmitere în registrul acționarilor.

Art. 99. – Dreptul de proprietate asupra acțiunilor la purtător se transferă prin simpla tradițiune a acestora.

Art. 100. – (1) Când acționarii nu au efectuat plata vărsămintelor pe care le datorează în termenele prevăzute la art. 8 lit. d) și la art. 21 alin. (1), societatea îi va invita să-și îndeplinească această obligație, printr-o somație colectivă, publicată de două ori, la un interval de 15 zile, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar de largă răspândire.

(2) Când, nici în urma acestei somații, acționarii nu vor efectua vărsămintele, consiliul de administrație va putea decide fie urmărirea acționarilor pentru vărsămintele restante, fie anularea acestor acțiuni nominative.

(3) Decizia de anulare se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, cu specificarea numărului de ordine al acțiunilor anulate.

(4) În locul acțiunilor anulate vor fi emise noi acțiuni purtând același număr, care vor fi vândute.

(5) Sumele obținute din vânzare vor fi întrebuințate pentru acoperirea cheltuielilor de publicare și de vânzare, a dobânzilor de întârziere și a vărsămintelor neefectuate; restul va fi înapoiat acționarilor.

(6) Dacă prețul obținut nu este îndestulător pentru acoperirea tuturor sumelor datorate societății sau dacă vânzarea nu are loc din lipsă de cumpărători, societatea va putea să se îndrepte împotriva subscriitorilor și cesionarilor, conform art. 98.

(7) Dacă, în urma îndeplinirii acestor formalități, nu s-au realizat sumele datorate societății, se va proceda de îndată la reducerea capitalului social în proporție cu diferența dintre acesta și capitalul existent.

Art. 101. – (1) Orice acțiune plătită dă dreptul la un vot în adunarea generală, dacă prin actul constitutiv nu s-a prevăzut altfel.

(2) Actul constitutiv poate limita numărul voturilor aparținând acționarilor care posedă mai mult de o acțiune.

(3) Exercițiul dreptului de vot este suspendat pentru acționarii care nu sunt la curent cu vărsămintele ajunse la scadență.

Art. 102. – (1) Acțiunile sunt indivizibile.

(2) Când o acțiune nominativă devine proprietatea mai multor persoane, societatea nu este obligată să înscrie transmiterea atât timp cât acele persoane nu vor desemna un reprezentant unic pentru exercitarea drepturilor rezultând din acțiune.

(3) De asemenea, când o acțiune la purtător aparține mai multor persoane, acestea trebuie să desemneze un reprezentant comun.

(4) Atât timp cât o acțiune este proprietatea indiviză sau comună a mai multor persoane, acestea sunt răspunzătoare în mod solidar pentru efectuarea vărsămintelor datorate.

Art. 103. – (1) Societatea nu poate dobândi propriile sale acțiuni, fie direct, fie prin persoane care acționează în nume propriu, dar pe seama acestei societăți, în afară de cazul în care adunarea generală extraordinară a acționarilor hotărăște altfel, cu respectarea dispozițiilor care urmează.

(2) Autorizând dobândirea, adunarea generală extraordinară va stabili, în principal, modalitățile de dobândire, numărul maxim de acțiuni ce urmează a fi dobândite, contravaloarea lor minimă și maximă și perioada efectuării operațiunii, care nu va putea

depăși 18 luni de la data publicării hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Valoarea acțiunilor proprii, dobândite de societate, inclusiv a celor aflate în portofoliul său, nu poate depăși 10 % din capitalul social subscris.

(4) Se pot dobândi numai acțiuni integral liberate și numai în cazul în care capitalul social subscris este integral vărsat.

(5) Plata acțiunilor astfel dobândite se va face numai din profitul distribuibil și din rezervele disponibile ale societății, cu excepția rezervelor legale, înscrise în ultima situație financiară anuală aprobată.

(6) În raportul de gestiune care însoțește situația financiară anuală se vor arăta: motivele care au determinat dobândirea de acțiuni proprii, numărul, valoarea nominală, contravaloarea acțiunilor dobândite și fracțiunea de capital social pe care ele o reprezintă.

(7) Acțiunile proprii dobândite cu încălcarea dispozițiilor prezentului articol vor fi înstrăinate în termen de cel mult un an de la data subscrierii lor, în modul stabilit de adunarea generală extraordinară. Cele neînstrăinate în acest termen vor fi anulate, societatea fiind obligată să reducă corespunzător capitalul social.

(8) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazurile în care o societate, în care altă societate deține majoritatea drepturilor de vot sau exercită direct ori indirect o influență dominantă, dobândește acțiuni ale societății dominante.

Art. 104. – Restricțiile prevăzute la art. 103 nu se aplică atunci când dobândirea de către societate a unui număr determinat de acțiuni proprii, integral liberate, se face în vreuna dintre următoarele situații:

a) cu scopul de a reduce capitalul social, potrivit art. 207, prin anularea unui număr de acțiuni proprii de o valoare corespunzătoare reducerii;

b) pentru cesionarea către personalul societății a unui număr de acțiuni proprii, în limitele și în condițiile aprobate de adunarea generală a acționarilor. Operațiunea de cesionare nu va depăși un an de la data publicării hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;

c) prin efectul succesiunii universale sau al fuziunii ori al unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o procedură de urmărire silită împotriva unui debitor al societății;

d) cu titlu gratuit;

e) în scopul regularizării cursului acțiunilor proprii pe piața bursieră sau pe piața organizată extrabursieră, dar numai cu avizul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Art. 105. – (1) O societate nu poate să acorde avansuri sau împrumuturi și nici să constituie garanții în vederea subscrierii sau dobândirii propriilor sale acțiuni de către un terț.

(2) Constituirea garanțiilor reale mobiliare asupra propriilor acțiuni, fie direct, fie prin persoane care acționează în nume propriu, dar pe seama societății, este asimilată cu dobândirea propriilor acțiuni. Acțiunile vor fi însă contabilizate separat.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică operațiunilor curente ale societăților bancare și de credit, nici operațiunilor efectuate în vederea dobândirii de către salariații societății a acțiunilor acestora sau ale uneia dintre filialele sale.

Art. 106. – (1) Constituirea de garanții reale mobiliare asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură privată, în care se vor arăta cuantumul datoriei, valoarea și categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul acțiunilor la purtător și nominative emise în formă materială, și prin menționarea garanției pe titlu, semnată de creditor și debitorul acționar sau de mandatarii acestora.

(2) Garanția se înregistrează în registrul acționarilor ținut de administratori sau, după caz, de societatea independentă care ține registrul acționarilor. Creditorului în favoarea căruia s-a constituit garanția reală mobilară asupra acțiunilor i se eliberează o dovadă a înregistrării acesteia.

(3) Garanția devine opozabilă terților și dobândește rangul în ordinea de preferință a creditorilor de la data înregistrării în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

Art. 107. – Acțiunile dobândite potrivit art. 103 alin. (1)-(5) și alin. (8) nu dau drept la dividende. Pe toată durata posedării lor de către societate, dreptul de vot pe care îl conferă aceste acțiuni este suspendat, iar majoritățile de prezență și de vot pentru luarea în mod valabil a hotărârilor în adunările generale se raportează la restul capitalului social.

Art. 108. – Acționarii care oferă spre vânzare acțiunile lor prin ofertă publică vor trebui să întocmească un prospect de ofertă în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002^{*)}.

Art. 109. – Situația acțiunilor trebuie să fie cuprinsă în anexa la situația financiară anuală și, în mod deosebit, să se precizeze dacă ele au fost integral liberate și, după caz, numărul acțiunilor pentru care s-a cerut, fără rezultat, efectuarea vărsămintelor.

SECȚIUNEA a II-a Despre adunările generale

Art. 110. – (1) Adunările generale sunt ordinare și extraordinare.

(2) Când actul constitutiv nu dispune altfel, ele se vor ține la sediul societății și în localul ce se va indica în convocare.

Art. 111. – (1) Adunarea ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 4 luni de la încheierea exercițiului financiar.

(2) În afară de dezbaterile altor probleme înscrise la ordinea de zi, adunarea generală este obligată:

a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor administratorilor, ale cenzorilor sau ale auditorilor financiari, și să fixeze dividendul;

b) să aleagă pe administratori și cenzori;

c) să fixeze remunerația cuvenită pentru exercițiul în curs administratorilor și cenzorilor, dacă nu a fost stabilită prin actul constitutiv;

d) să se pronunțe asupra gestiunii administratorilor;

e) să stabilească bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate, pe exercițiul financiar următor;

f) să hotărască gajarea, închirierea sau desființarea uneia sau a mai multor unități ale societății.

Art. 112. – (1) Pentru validitatea deliberărilor adunării ordinare este necesară prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social, iar hotărârile să fie luate de acționarii ce dețin majoritatea absolută din capitalul social reprezentat în adunare, dacă în actul constitutiv sau în lege nu se prevede o majoritate mai mare.

(2) Dacă adunarea nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor de la alin. (1), adunarea ce se va întruni, după o a doua convocare, poate să delibereze asupra problemelor puse la ordinea de zi a celei dintâi adunări, oricare ar fi partea de capital social reprezentată de acționarii prezenți, cu majoritate.

Art. 113. – Adunarea generală extraordinară se întrunește ori de câte ori este necesar a se lua o hotărâre pentru:

^{*)} A se vedea nota de la art. 35.

- a) schimbarea formei juridice a societății;
- b) mutarea sediului societății;
- c) schimbarea obiectului de activitate al societății;
- d) înființarea sau desființarea unor sedii secundare: sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel;
- e) prelungirea duratei societății;
- f) majorarea capitalului social;
- g) reducerea capitalului social sau reîntregirea lui prin emisiune de noi acțiuni;
- h) fuziunea cu alte societăți sau divizarea societății;
- i) dizolvarea anticipată a societății;
- j) conversia acțiunilor dintr-o categorie în cealaltă;
- k) conversia unei categorii de obligațiuni în altă categorie sau în acțiuni;
- l) emisiunea de obligațiuni;
- m) oricare altă modificare a actului constitutiv sau oricare altă hotărâre pentru care este cerută aprobarea adunării generale extraordinare.

Art. 114. – (1) Exercițiul atribuțiilor menționate la art. 113 lit. b), c), f), g) și j) va putea fi delegat consiliului de administrație sau administratorului unic prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale extraordinare.

(2) Dispozițiile art. 131 alin. (4) și (5), ale art. 132, cu excepția alin. (6), și ale art. 133 se aplică și în cazul deciziilor adoptate de către administratori în condițiile alin. (1), societatea urmând a fi reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege o altă persoană.

Art. 115. – Pentru validitatea deliberărilor adunării generale extraordinare, când actul constitutiv nu dispune altfel, sunt necesare:

- la prima convocare, prezența acționarilor reprezentând trei părți din capitalul social, iar hotărârile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social;

- la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând jumătate din capitalul social, iar hotărârile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin o treime din capitalul social.

Art. 116. – (1) Hotărârea unei adunări generale de a modifica drepturile sau obligațiile referitoare la o categorie de acțiuni nu produce efecte decât în urma aprobării acestei hotărâri de către adunarea specială a deținătorilor de acțiuni din acea categorie.

(2) Dispozițiile prezentei secțiuni privind convocarea, cvorumul și desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor se aplică și adunărilor speciale.

(3) Hotărârile inițiate de adunările speciale vor fi supuse aprobării adunărilor generale corespunzătoare.

Art. 117. – (1) Adunarea generală va fi convocată de administratori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile din actul constitutiv.

(2) Termenul de întrunire în nici un caz nu poate fi mai mic de 15 zile de la publicarea convocării.

(3) Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

(4) Dacă toate acțiunile societății sunt nominative, convocarea poate fi făcută numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare simplă,

expediată cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.

(5) De asemenea, convocarea poate fi făcută prin afișare la sediul societății, însoțită de un convocator ce va fi semnat de acționari, cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii adunării. Semnătura acționarului și data semnării vor fi certificate de un funcționar anume desemnat.

(6) Modurile de convocare prevăzute la alin. (4) și (5) nu pot fi folosite, dacă sunt interzise prin actul constitutiv al societății sau prin dispoziții legale.

(7) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

(8) Când în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

(9) Acționarii societăților de tip închis pot face, în scris, propuneri adresate administratorilor pentru completarea ordinii de zi, cu excepția cazului când acestea se referă la modificarea actului constitutiv, cu cel puțin 5 zile înainte de data adunării, urmând ca propunerile să fie înscrise pe ordinea de zi cu aprobarea adunării generale.

Art. 118. – (1) În înștiințarea pentru prima adunare generală se va putea fixa ziua și ora pentru cea de-a doua adunare, când cea dintâi nu s-ar putea ține.

(2) A doua adunare generală nu se poate întruni în chiar ziua fixată pentru prima adunare.

(3) Dacă ziua pentru a doua adunare generală nu este menționată în înștiințarea publicată pentru prima adunare, termenul prevăzut la art. 117 va putea fi redus la 8 zile.

Art. 119. – (1) Administratorii sunt obligați să convoace de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând a zecea parte din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.

(2) Adunarea generală va avea loc în termen de o lună de la cerere.

(3) Dacă administratorii nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății va putea autoriza, cu citarea administratorilor și în conformitate cu art. 331-339 din Codul de procedură civilă, convocarea adunării generale de către persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1). Prin aceeași încheiere instanța va stabili data de referință prevăzută de art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.

Art. 120. – Acționarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, cu excepția prevăzută la art. 101 alin. (2).

Art. 121. – Acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă nici unul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Art. 122. – În cazul societăților închise cu acțiuni nominative, prin actul constitutiv se poate conveni ținerea adunărilor generale și prin corespondență.

Art. 123. – (1) La adunările generale, acționarii care posedă acțiuni la purtător au drept de vot numai dacă le-au depus la locurile arătate prin actul constitutiv sau prin înștiințarea de convocare, cu cel puțin 5 zile înainte de adunare. Cenzorii vor constata, printr-un proces-verbal, depunerea la timp a acțiunilor. Acțiunile vor rămâne depuse până după adunarea generală, dar nu vor putea fi reținute mai mult de 10 zile de la data acesteia.

(2) Administratorul unic sau consiliul de administrație, după caz, va stabili o dată de referință pentru acționarii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale, dată ce va rămâne valabilă și în cazul în care adunarea generală este convocată din nou din cauza neîntrunirii cvorumului. Data de referință astfel stabilită nu va depăși 60 de zile înainte de data la care adunarea generală este convocată pentru prima oară.

(3) Acționarii îndreptățiți să încaseze dividende sau să exercite orice alte drepturi sunt cei înscrși în evidențele societății sau în cele furnizate de registrul independent privat al acționarilor, corespunzătoare datei de referință.

Art. 124. – (1) Dacă acțiunile sunt grevate de un drept de uzufruct, dreptul de vot conferit de aceste acțiuni aparține uzufructuarului în adunările generale ordinare și nudului proprietar în adunările generale extraordinare.

(2) Dacă asupra acțiunilor sunt constituite garanții reale mobiliare, dreptul de vot aparține proprietarului.

Art. 125. – (1) Acționarii nu vor putea fi reprezentați în adunările generale decât prin alți acționari, în baza unei procuri speciale, cu excepția cazurilor prevăzute de art. 102 alin. (2) și (3), când procura specială poate fi dată și altui coproprietar.

(2) Acționarii care nu au capacitatea legală, precum și persoanele juridice pot fi reprezentați prin reprezentanții lor legali, care, la rândul lor, pot da procură specială altor acționari.

(3) Procurile vor fi depuse în original, în termenul în care acționarii sunt obligați să depună acțiunile sau în termenul prevăzut de actul constitutiv. Ele vor fi reținute de societate, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

(4) Prin actul constitutiv se poate deroga de la dispozițiile privitoare la reprezentarea numai prin acționari.

(5) Administratorii și funcționarii societății nu pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărârii, dacă, fără votul acestora, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 126. – (1) Administratorii nu pot vota, în baza acțiunilor pe care le posedă, nici personal, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau o problemă în care persoana sau administrația lor ar fi în discuție.

(2) Ei pot vota însă situația financiară anuală dacă, deținând cel puțin jumătate din participarea la capitalul social, nu se poate forma majoritatea legală fără votul lor.

Art. 127. – (1) Acționarul care, într-o anumită operațiune, are, fie personal, fie ca mandatar al unei alte persoane, un interes contrar aceluia al societății, va trebui să se abțină de la deliberările privind acea operațiune.

(2) Acționarul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de daunele produse societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 128. – Dreptul de vot nu poate fi cedat. Orice convenție privind exercitarea într-un anumit fel a dreptului de vot este nulă.

Art. 129. – (1) În ziua și la ora arătate în convocare, ședința adunării se va deschide de către președintele consiliului de administrație sau de către acela care îi ține locul.

(2) Adunarea generală va alege, dintre acționarii prezenți, unul până la trei secretari, care vor verifica lista de prezență a acționarilor, indicând capitalul social pe care îl reprezintă fiecare, procesul-verbal întocmit de cenzori pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege și de actul constitutiv pentru ținerea adunării generale.

(3) Adunarea generală va putea hotărî ca operațiunile prevăzute în alineatul precedent să fie supravegheate sau îndeplinite de un notar public, pe cheltuiala societății.

(4) Unul dintre secretari întocmește procesul-verbal al ședinței adunării generale.

(5) Președintele va putea desemna, dintre funcționarii societății, unul sau mai mulți secretari tehnici, care să ia parte la executarea operațiunilor prevăzute în alineatele precedente.

(6) După constatarea îndeplinirii cerințelor legale și a prevederilor actului constitutiv pentru ținerea adunării generale, se intră în ordinea de zi.

Art. 130. – (1) Hotărârile adunărilor generale se iau prin vot deschis.

(2) Oricare ar fi prevederile actului constitutiv, votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Art. 131. – (1) Un proces-verbal, semnat de președinte și secretar, va constata îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul adunării generale, acționarii prezenți, numărul acțiunilor, dezbaterile în rezumat, hotărârile luate, iar la cererea acționarilor, declarațiile făcute de ei în ședință.

(2) La procesul-verbal se vor anexa actele referitoare la convocare, precum și listele de prezență a acționarilor.

(3) Procesul-verbal va fi trecut în registrul adunărilor generale.

(4) Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunării generale vor fi depuse în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului, spre a fi menționate în registru și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. În cazul în care aceste hotărâri implică modificarea actului constitutiv, se va putea publica numai actul adițional cuprinzând textul integral al clauzelor modificate.

(5) Ele nu vor putea fi executate mai înainte de aducerea la îndeplinire a acestor formalități.

Art. 132. – (1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii sau actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

(2) Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței.

(3) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată.

(4) Administratorii nu pot ataca hotărârea adunării generale privitoare la revocarea lor din funcție.

(5) Cererea se va soluționa în contradictoriu cu societatea, reprezentată prin administratori.

(6) Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, societatea va fi reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege altă persoană.

(7) Acțiunea se va introduce la tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul societatea.

(8) Dacă au fost introduse mai multe acțiuni în anulare, ele pot fi conexe.

(9) Cererea se va judeca în camera de consiliu.

(10) Hotărârea irevocabilă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. De la data publicării, ea este opozabilă tuturor acționarilor.

Art. 133. – (1) O dată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauciune.

(3) Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

Art. 134. – (1) Acționarii care nu sunt de acord cu hotărârile luate de adunarea generală cu privire la schimbarea obiectului principal de activitate, la mutarea sediului sau la forma societății au dreptul de a se retrage din societate și de a obține de la societate contravaloarea acțiunilor pe care le posedă, la valoarea medie determinată de către un expert autorizat, prin folosirea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de standardele europene de evaluare (EVS).

(2) Costurile generate de efectuarea expertizei se suportă de societatea în cauză.

(3) O dată cu declarația de retragere, acționarii vor preda societății acțiunile pe care le posedă, dacă acestea au fost eliberate în condițiile art. 97.

(4) Ca urmare a retragerii acționarilor în condițiile prevăzute de alin. (1), acțiunile acestora vor fi dobândite de societate, dispozițiile art. 103 alin. (7) fiind aplicabile.

Art. 135. – (1) Între ședințele adunărilor generale, cel mult de două ori în cursul unui exercițiu financiar, acționarii au dreptul de a se informa asupra gestiunii societății, consultând documentele prevăzute în actul constitutiv, în conformitate cu art. 8 lit. i). Ei vor putea cere, pe cheltuiala lor, copii legalizate de pe acestea. În urma consultării acționarii vor putea sesiza, în scris, consiliul de administrație, care va trebui să le răspundă tot în scris, în termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării.

(2) Dacă consiliul de administrație nu va răspunde în termenul stabilit la alin. (1), acționarii se vor putea adresa instanței competente, care va putea obliga societatea la plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 136. – (1) Unul sau mai mulți acționari, deținând cel puțin 10 % din acțiunile reprezentând capitalul social, vor putea cere – individual sau împreună – instanței să desemneze unul sau mai mulți experți, însărcinați să analizeze anumite operațiuni din gestiunea societății și să întocmească un raport, care să le fie înmănat și, totodată, predat oficial cenzorilor societății, spre a fi analizat și a se propune măsuri corespunzătoare.

(2) Onorariile experților vor fi suportate de societate, cu excepția cazurilor în care sesizarea a fost făcută cu rea-credință.

SECȚIUNEA a III-a

Despre administrația societății

Art. 137. – (1) Societatea pe acțiuni este administrată de unul sau mai mulți administratori, temporari și revocabili.

(2) Când sunt mai mulți administratori, ei constituie un consiliu de administrație.

(3) Numirea și înlocuirea administratorilor se fac exclusiv de către adunarea generală.

(4) Primii administratori pot fi numiți prin actul constitutiv, însă termenul mandatului lor nu poate fi mai mare de 4 ani.

(5) Dacă nu s-a stabilit durata mandatului prin actul constitutiv, el este pentru 2 ani.

(6) Administratorii sunt reeligibili când prin actul constitutiv nu se prevede altfel.

Art. 138. – Persoanele care, potrivit prezentei legi, nu pot fi fondatori, nu pot fi nici administratori, directori sau reprezentanți ai societății, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi.

Art. 139. – (1) O persoană juridică poate fi numită sau aleasă administrator al unei societăți comerciale, în condițiile art. 138.

(2) Drepturile și obligațiile părților se stabilesc printr-un contract de administrare. În contract se va stipula, printre altele, că persoana juridică este obligată să-și desemneze un reprezentant permanent, persoană fizică. Acesta este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași responsabilitate civilă și penală ca și un administrator, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară.

(3) Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească, în același timp, un înlocuitor.

Art. 140. – (1) Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, prevăzută în actul constitutiv ori, în lipsa unei clauze în acesta, aprobată de adunarea generală a acționarilor. Garanția nu poate fi mai mică decât valoarea nominală a 10 acțiuni sau decât dublul remunerației lunare.

(2) Dacă administratorul este acționar, garanția se poate constitui, la cererea acestuia, prin depunerea a 10 acțiuni care, pe perioada mandatului, sunt inalienabile și se păstrează la societate.

(3) Garanția se va depune înainte de preluarea funcției de către administrator; ea poate fi depusă și de un terț.

(4) Dacă garanția nu va fi depusă înainte de data preluării funcției, administratorul este considerat demisionat.

(5) Garanția va fi depusă într-un cont bancar distinct, la dispoziția exclusivă a societății, și va putea fi restituită administratorului numai după ce adunarea generală a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcare.

Art. 141. – Semnăturile administratorilor vor fi depuse la oficiul registrului comerțului o dată cu prezentarea certificatului eliberat de cenzori, din care rezultă depunerea garanției.

Art. 142. – (1) Pentru valabilitatea deciziilor consiliului de administrație este necesară prezența a cel puțin jumătate din numărul administratorilor, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare.

(2) Deciziile în consiliul de administrație se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

(3) Dacă actul constitutiv nu dispune altfel, președintele consiliului de administrație va avea votul decisiv în caz de paritate a voturilor.

(4) Dacă președintele în funcție al consiliului de administrație nu poate sau îi este interzis să participe la vot, ceilalți membri ai consiliului de administrație vor putea alege un președinte de ședință, având aceleași drepturi ca președintele în funcție.

(5) În caz de paritate de voturi și dacă președintele nu beneficiază de vot decisiv, propunerea supusă votului se consideră respinsă.

Art. 143. – (1) Consiliul de administrație poate delega o parte din puterile sale unui comitet de direcție, compus din membri aleși dintre administratori, fixându-le în același timp și remunerația.

(2) Președintele consiliului de administrație poate fi și director general sau director, în care calitate conduce și comitetul de direcție.

(3) Decizia consiliului de administrație privind suma necesară remunerării membrilor comitetului de direcție va trebui să fie ratificată de adunarea generală, dacă depășește prevederile actului constitutiv sau dacă acesta nu prevede nimic în această privință.

(4) Deciziile comitetului de direcție se iau cu majoritatea absolută a voturilor membrilor săi.

(5) Comitetul de direcție este obligat să prezinte, la fiecare ședință a consiliului de administrație, registrul său de deliberări.

(6) În comitetul de direcție votul nu poate fi dat prin delegație.

Art. 144. – (1) Numirea funcționarilor societății se face de către consiliul de administrație, dacă în actul constitutiv nu se prevede altfel.

(2) Consiliul de administrație poate oricând revoca persoanele numite în comitetul de direcție.

Art. 145. – (1) Nimeni nu poate funcționa în mai mult de trei consilii de administrație concômitent.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) nu se referă la cazurile când cel ales în consiliul de administrație este proprietar a cel puțin o părtime din totalul acțiunilor sau este administrator al unei societăți ce deține părtimea arătată.

(3) Acela care nu va respecta dispoziția de mai sus va pierde de drept calitatea sa de administrator, obținută prin depășirea numărului legal, în ordinea cronologică a numirilor, și va fi condamnat, în folosul statului, la plata remunerației și a celorlalte beneficii ce i se cuvin, cât și la restituirea sumelor încasate.

(4) Acțiunea împotriva administratorilor va putea fi exercitată de către orice acționar sau de Ministerul Finanțelor Publice.

(5) Membrii comitetului de direcție și directorii unei societăți pe acțiuni nu vor putea fi, fără autorizarea consiliului de administrație, administratori, membri în comitetul de direcție, cenzori sau asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau având același obiect, nici exercita același comerț sau altul concurent, pe cont propriu sau al altei persoane, sub pedeapsa revocării și răspunderii pentru daune.

Art. 146. – Administratorii vor putea să încheie acte juridice prin care să dobândească, să înstrăineze, să închirieze, să schimbe sau să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul societății, a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a activelor societății la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale extraordinare a acționarilor, dată în condițiile prevăzute la art. 115.

Art. 147. – (1) Dobândirea de către o societate a unui bun de la un fondator sau acționar:

a) într-un interval de cel mult doi ani de la constituirea sau de la autorizarea începerii activității societății; și

b) contra unei sume sau altor contravalori reprezentând cel puțin o zecime din valoarea capitalului social subscris, va fi supusă aprobării prealabile a adunării generale extraordinare a acționarilor, precum și prevederilor art. 38 și 39, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar cu largă răspândire.

(2) Nu vor fi supuse acestor prevederi operațiunile de dobândire efectuate în cadrul activității curente a societății, cele făcute din dispoziția unei autorități administrative sau a unei instanțe judecătorești și nici cele făcute în cadrul operațiunilor de bursă.

Art. 148. – (1) Administratorii sunt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, potrivit prevederilor art. 72 și 73.

(2) Comitetul de direcție, toți administratorii răspund față de societate pentru actele îndeplinite de directori sau de personalul încadrat, când dauna nu s-ar fi produs dacă ei ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcției lor.

(3) Comitetul de direcție va trebui să înștiințeze consiliul de administrație de toate abaterile constatate în executarea obligației lui de supraveghere.

(4) Administratorii sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, având cunoștință de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor sau auditorilor financiari.

(5) În societățile care au mai mulți administratori răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se constate, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunoștințat despre aceasta, în scris, pe cenzori și, după caz, pe auditorii financiari.

(6) Pentru deciziile luate în ședințele la care administratorul nu a asistat, el rămâne răspunzător dacă, în termen de o lună de când a luat cunoștință de acestea, nu a făcut împotrivirea în formele arătate la alineatele precedente.

Art. 149. – (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor societății trebuie să îi înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori sau pe auditorii financiari și să nu ia parte la nici o deliberare privitoare la această operațiune.

(2) Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soția, rudele sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) Dacă prevederile actului constitutiv nu dispun altfel, interdicțiile stabilite la alin. (1) și (2), referitoare la participarea la deliberarea și la votul administratorilor, nu sunt aplicabile în cazul în care obiectul votului îl constituie:

a) oferirea spre subscriere, către un administrator sau către persoanele menționate la alin. (2), de acțiuni sau obligațiuni ale societății;

b) acordarea de către administrator sau de persoanele menționate la alin. (2) a unui împrumut sau constituirea unei garanții în favoarea societății.

(4) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) răspunde pentru daunele care au rezultat pentru societate.

Art. 150. – (1) Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 149, sub sancțiunea nulității, administratorul va putea înstrăina, respectiv dobândi bunuri către sau de la societate având o valoare de peste 10 % din valoarea activelor nete ale societății, numai după obținerea aprobării adunării generale extraordinare, în condițiile prevăzute la art. 112.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și operațiunilor de închiriere sau leasing.

(3) Valoarea prevăzută la alin. (1) se va calcula prin raportare la situația financiară aprobată pentru anul financiar precedent celui în care are loc operațiunea ori, după caz, la valoarea capitalului social subscris, dacă o asemenea situație financiară nu a fost încă prezentată și aprobată.

(4) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și operațiunilor în care una dintre părți este soțul administratorului ori rudă sau afîn, până la gradul al patrulea inclusiv, al acestuia; de asemenea, dacă operațiunea este încheiată cu o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună, o cotă de cel puțin 20 % din valoarea capitalului social subscris, cu excepția cazului în care una dintre societățile comerciale respective este filiala celeilalte.

Art. 151. – (1) Consiliul de administrație se întrunește ori de câte ori este necesar.

(2) El trebuie să se întrunească cel puțin o dată pe lună la sediul societății, iar comitetul de direcție, cel puțin o dată pe săptămână.

(3) Convocările pentru întrunirile consiliului de administrație vor cuprinde locul unde se va ține ședința și ordinea de zi, neputându-se lua nici o decizie asupra problemelor

neprevăzute, decât în caz de urgență și cu condiția ratificării în ședința următoare de către membrii absenți.

(4) La întrunirile consiliului de administrație, directorii vor prezenta rapoarte scrise despre operațiunile pe care le-au executat, iar comitetul de direcție va prezenta registrul deliberărilor sale.

(5) La ședințele consiliului de administrație vor fi convocați și cenzorii.

(6) La fiecare ședință se va întocmi un proces-verbal, care va cuprinde ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate.

Art. 152. – (1) Executarea operațiunilor societății poate fi încredințată unuia sau mai multor directori executivi, funcționari ai societății.

(2) Directorii executivi nu vor putea fi membri în consiliul de administrație al societății.

(3) Ei sunt răspunzători față de societate și de terți, ca și administratorii, pentru neîndeplinirea îndatoririlor lor, conform dispozițiilor art. 148, chiar dacă ar exista o convenție contrară.

Art. 153. – (1) Vor putea fi acordate administratorilor și cenzorilor remunerații și orice alte sume sau avantaje numai în baza unei hotărâri a adunării generale.

(2) Este interzisă creditarea de către societate a administratorilor sau a directorilor acesteia, prin intermediul unor operațiuni precum:

a) acordarea de împrumuturi administratorilor sau directorilor;

b) acordarea de avantaje financiare administratorilor sau directorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către societate cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;

c) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor sau directorilor, concomitentă sau ulterioară acordării împrumutului;

d) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori sau directori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;

e) dobândirea cu titlu oneros sau plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor sau directorilor ori o altă prestație personală a acestora.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul, rudele sau afinii, până la gradul al patrulea inclusiv, ai administratorului sau ai directorului; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una din persoanele susmenționate, o cotă de cel puțin 20 % din valoarea capitalului social subscris.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de societate în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor menționate la alin. (2) și (3) decât cele pe care, în mod obișnuit, societatea le practică față de terțe persoane.

Art. 154. – (1) Oricare acționar are dreptul să reclame cenzorilor faptele ce crede că trebuie cenzurate, iar aceștia sunt obligați să le verifice și, dacă le găsesc reale, să le aibă în vedere la întocmirea raportului către adunarea generală.

(2) Dacă reclamația este făcută de acționari ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă actul constitutiv prevede astfel, cenzorii sunt obligați să prezinte observațiile și propunerile lor asupra faptelor reclamate.

(3) Dacă cenzorii socotesc întemeiată și urgentă reclamația acționarilor reprezentând o pătrime din capitalul social, sunt obligați să convoace imediat adunarea generală. În caz contrar, ei trebuie să refere la prima adunare. Adunarea trebuie să ia o hotărâre asupra celor reclamate.

(4) A patra parte din capitalul social se dovedește prin depunerea acțiunilor la bănci din România ori la unități ale acestora, respectiv prin blocarea acțiunilor în cont în cazul acțiunilor emise în formă dematerializată.

(5) Acțiunile vor rămâne depuse, respectiv blocate, până după întrunirea adunării generale extraordinare și dovada depunerii, respectiv a blocărilor, va legitima participarea acționarilor la această adunare.

Art. 155. – (1) Acțiunea în răspundere contra fondatorilor, administratorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari și directorilor aparține adunării generale, care va decide cu majoritatea prevăzută la art. 112.

(2) Hotărârea va putea fi luată chiar dacă problema răspunderii acestora nu figurează în ordinea de zi.

(3) Adunarea desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

(4) Dacă adunarea decide să pornească acțiune în răspundere contra administratorilor, mandatul acestora încetează de drept și adunarea va proceda la înlocuirea lor.

(5) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea irevocabilă a sentinței.

Art. 156. – (1) În caz de vacanță a unui sau mai multor administratori, ceilalți administratori, împreună cu cenzorii și deliberând în prezența a două treimi și cu majoritatea absolută, procedează, dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel, la numirea unui administrator provizoriu până la convocarea adunării generale.

(2) Când este un singur administrator și acesta vrea să se retragă, adunarea generală va trebui să fie convocată, în caz de deces sau de împiedicare fizică a acestuia, numirea provizorie se va face de către cenzori, însă adunarea generală va fi convocată de urgență pentru numirea definitivă a administratorului.

Art. 157. – În cazul în care administratorul sau directorii încheie acte juridice care prejudiciază societatea, iar societatea, din cauza poziției deținute de aceștia, nu acționează în vederea recuperării prejudiciului, oricare dintre acționarii minoritari are dreptul să introducă acțiune în numele societății, în scopul recuperării prejudiciului respectiv.

Art. 158. – (1) Dacă administratorii constată că, în urma unor pierderi, activul net, determinat ca diferență între totalul activelor și datoriile societății, reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social, vor convoaca adunarea generală extraordinară, pentru a hotărî reîntregirea capitalului, reducerea lui la valoarea rămasă sau dizolvarea societății.

(2) Prin actul constitutiv se poate stabili ca adunarea extraordinară să fie convocată și la o pierdere mai mică.

(3) În cazul când nici în a doua convocare nu s-a întrunit cvorumul prevăzut la art. 115, administratorii vor cere instanței din raza teritorială în care se află sediul societății numirea unui expert, care va verifica pierderea din capitalul social. Instanța, pe baza expertizei, constatând pierderea prevăzută la alin. (1) sau (2), va da o încheiere, autorizând administratorii să convoace adunarea generală, care va putea să hotărască

limitarea capitalului la suma rămasă sau dizolvarea societății, cu orice număr de acționari prezenți.

SECȚIUNEA a IV-a

Auditul financiar, auditul intern și cenzorii

Art. 159. – (1) Societatea pe acțiuni va avea trei cenzori și tot atâția supleanți, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare. În toate cazurile, numărul cenzorilor trebuie să fie impar.

(2) Cenzorii se aleg la început de adunarea constitutivă. Durata mandatului lor este de 3 ani și pot fi realeși.

(3) Cenzorii trebuie să-și exercite personal mandatul lor.

(4) Cel puțin unul dintre ei trebuie să fie contabil autorizat în condițiile legii sau expert contabil.

(5) Cenzorii sunt obligați să depună, în termenul prevăzut la art. 140 alin. (3), a treia parte din garanția cerută pentru administratori. Sunt exceptați de la această obligație cenzorii experți contabili sau contabili autorizați, dacă fac dovada încheierii asigurării de răspundere civilă profesională.

Art. 160. – (1) Situațiile financiare ale societăților comerciale, care intră sub incidența reglementărilor contabile armonizate cu directivele europene și standardele internaționale de contabilitate, vor fi auditate de către auditori financiari – persoane fizice sau persoane juridice –, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Societățile comerciale, ale căror situații financiare anuale sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar, vor organiza auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financiari din România în acest scop.

(3) La societățile comerciale ale căror situații financiare anuale nu sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar, adunarea generală ordinară a acționarilor va hotărî contractarea auditului financiar sau numirea cenzorilor, după caz.

Art. 161. – (1) Cenzorii pot fi acționari, cu excepția cenzorului expert contabil sau contabil autorizat, care poate fi terț ce exercită profesia individual ori în forme asociative.

(2) Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleși, decad din mandatul lor:

a) rudele sau afinii până la al patrulea grad inclusiv sau soții administratorilor;

b) persoanele care primesc sub orice formă, pentru alte funcții decât aceea de cenzor, un salariu sau o remunerație de la administratori sau de la societate sau ai căror angajatori sunt în raporturi contractuale sau se află în concurență cu aceasta;

c) persoanele cărora le este interzisă funcția de administrator conform prevederilor art. 138.

d) persoanele care, pe durata exercitării atribuțiilor conferite de această calitate, au atribuții de control în cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau al altor instituții publice, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege.

(3) Cenzorii sunt remunerați cu o indemnizație fixă, determinată prin actul constitutiv sau de adunarea generală care i-a numit.

Art. 162. – (1) În caz de deces, împiedicare fizică sau legală, încetare sau renunțare la mandat a unui cenzor, supleantul cel mai în vârstă îl înlocuiește.

(2) Dacă, în acest mod, numărul cenzorilor nu se poate completa, cenzorii rămași numesc alte persoane în locurile vacante, până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

(3) În cazul în care nu mai rămâne în funcție nici un cenzor, administratorii vor convoca de urgență adunarea generală, care va proceda la numirea altor cenzori.

Art. 163. – (1) Cenzorii sunt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice dacă situațiile financiare sunt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sunt ținute regulat și dacă evaluarea elementelor patrimoniale s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.

(2) Despre toate acestea, precum și asupra propunerilor pe care le vor considera necesare cu privire la situațiile financiare și repartizarea profitului, cenzorii vor prezenta adunării generale un raport amănunțit.

(3) Adunarea generală poate aproba situațiile financiare anuale numai dacă acestea sunt însoțite de raportul cenzorilor sau, după caz, al auditorilor financiari.

(4) Cenzorii sunt obligați, de asemenea:

a) să facă, în fiecare lună și pe neașteptate, inspecții casei și să verifice existența titlurilor sau valorilor ce sunt proprietatea societății sau au fost primite în gaj, cauțiune ori depozit;

b) să convoace adunarea ordinară sau extraordinară, când n-a fost convocată de administratori;

c) să ia parte la adunările ordinare și extraordinare, putând face să se insereze în ordinea de zi propunerile pe care le vor crede necesare;

d) să constate regulata depunere a garanției din partea administratorilor;

e) să vegheze ca dispozițiile legii și ale actului constitutiv să fie îndeplinite de administratori și lichidatori.

(5) Cenzorii vor aduce la cunoștință administratorilor neregulile în administrație și încălcările dispozițiilor legale și ale prevederilor actului constitutiv pe care le constată, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștință adunării generale.

Art. 164. – (1) Cenzorii au dreptul să obțină în fiecare lună de la administratori o situație despre mersul operațiunilor.

(2) Cenzorii iau parte la adunările administratorilor, fără drept de vot.

(3) Este interzis cenzorilor să comunice acționarilor în particular sau terților datele referitoare la operațiunile societății, constatate cu ocazia exercitării mandatului lor.

Art. 165. – (1) Pentru îndeplinirea obligației prevăzute la art. 163 alin. (2), cenzorii vor delibera împreună; ei însă vor putea face, în caz de neînțelegere, rapoarte separate, care vor trebui să fie prezentate adunării generale.

(2) Pentru celelalte obligații impuse de lege, cenzorii vor putea lucra separat.

(3) Cenzorii vor trece într-un registru special deliberările lor, precum și constatările făcute în exercițiul mandatului lor.

Art. 166. – (1) Întinderea și efectele răspunderii cenzorilor sunt determinate de regulile mandatului.

(2) Revocarea lor se va putea face numai de adunarea generală, cu votul cerut la adunările extraordinare.

(3) Dispozițiile art. 73, 145 și 155 se aplică și cenzorilor.

SECȚIUNEA a V-a Despre emiterea de obligațiuni

Art. 167. – (1) Valoarea nominală a unei obligațiuni nu poate fi mai mică de 25.000 lei.

(2) Obligațiunile din aceeași emisiune trebuie să fie de o valoare egală și acordă posesorilor lor drepturi egale.

(3) Obligațiunile pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, prin înscriere în cont.

Art. 168. – Pentru a proceda la emiterea de obligațiuni prin ofertă publică, definită ca atare prin Legea nr. 52/1994⁵⁾ privind valorile mobiliare și bursele de valori, administratorii vor publica un prospect de emisiune, care va cuprinde:

- a) denumirea, obiectul de activitate, sediul și durata societății;
- b) capitalul social și rezervele;
- c) data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii de înmatriculare și modificările ce s-au adus actului constitutiv;
- d) situația patrimoniului social după ultimul bilanț contabil aprobat;
- e) categoriile de acțiuni emise de societate;
- f) suma totală a obligațiunilor care au fost emise anterior și a celor care urmează a fi emise, modul de rambursare, valoarea nominală a obligațiunilor, dobânda lor, indicarea dacă sunt nominative sau la purtător, precum și indicarea dacă sunt convertibile dintr-o categorie în alta, ori în acțiuni;
- g) sarcinile ce grevează imobilele societății;
- h) data la care a fost publicată hotărârea adunării generale extraordinare care a aprobat emiterea de obligațiuni.

Art. 169. – În cazul în care obligațiunile fac obiectul unei oferte publice definite ca atare de Legea nr. 52/1994⁶⁾, emiterea și tranzacționarea lor sunt supuse acelei legi.

Art. 170. – (1) Subscripția obligațiunilor va fi făcută pe exemplarele prospectului de emisiune.

(2) Valoarea obligațiunilor subscrise trebuie să fie integral vărsată.

(3) Titlurile obligațiunilor trebuie să cuprindă datele arătate la art. 168, numărul de ordine și tabloul plăților în capital și dobânzi.

(4) Titlurile vor fi semnate în conformitate cu dispozițiile art. 93 alin. (4).

(5) Valoarea nominală a obligațiunilor convertibile în acțiuni va trebui să fie egală cu cea a acțiunilor.

Art. 171. – (1) Deținătorii de obligațiuni se pot întruni în adunare generală, pentru a delibera asupra intereselor lor.

(2) Adunarea va fi convocată pe cheltuiala societății care a emis obligațiunile, la cererea unui număr de deținători care să reprezinte a patra parte din titlurile emise și nerambursate sau, după numirea reprezentanților deținătorilor de obligațiuni, la cererea acestora.

(3) Dispozițiile prevăzute pentru adunarea ordinară a acționarilor se aplică și adunării deținătorilor de obligațiuni, în ce privește formele, condițiile, termenele convocării, depunerea titlurilor și votarea.

(4) Societatea emitentă nu poate participa la deliberările adunării deținătorilor de obligațiuni, în baza obligațiunilor pe care le posedă.

(5) Deținătorii de obligațiuni vor putea fi reprezentați prin mandatar, alții decât administratorii, cenzorii sau funcționarii societății.

Art. 172. – (1) Adunarea deținătorilor de obligațiuni legal constituită poate:

a) să numească un reprezentant al deținătorilor de obligațiuni și unul sau mai mulți supleanți, cu dreptul de a-i reprezenta față de societate și în justiție, fixându-le remunerația; aceștia nu pot lua parte la administrarea societății, dar vor putea asista la adunările sale generale;

⁵⁾ Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aceasta fiind, de asemenea, abrogată prin Legea nr. 297/2004.

b) să îndeplinească toate actele de supraveghere și de apărare a intereselor lor comune sau să autorizeze un reprezentant cu îndeplinirea lor;

c) să constituie un fond, care va putea fi luat din dobânzile cuvenite deținătorilor de obligațiuni, pentru a face față cheltuielilor necesare apărării drepturilor lor, stabilind, în același timp, regulile pentru gestiunea acestui fond;

d) să se opună la orice modificare a actului constitutiv sau a condițiilor împrumutului, prin care s-ar putea aduce o atingere drepturilor deținătorilor de obligațiuni;

e) să se pronunțe asupra emiterii de noi obligațiuni.

(2) Hotărârile adunării vor fi aduse la cunoștință societății, în termen de cel mult 3 zile de la adoptarea lor.

Art. 173. – Pentru validitatea deliberărilor prevăzute la art. 172 alin. (1) lit. a), b) și c) hotărârea se ia cu o majoritate reprezentând cel puțin o treime din titlurile emise și nerambursate; în celelalte cazuri este necesară prezența în adunare a deținătorilor reprezentând cel puțin două treimi din titlurile nerambursate și votul favorabil a cel puțin patru cincimi din titlurile reprezentate la adunare.

Art. 174. – (1) Hotărârile luate de adunarea deținătorilor de obligațiuni sunt obligatorii și pentru deținătorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

(2) Hotărârile adunării deținătorilor de obligațiuni pot fi atacate în justiție de către deținătorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței, în termenul și cu efectele arătate în art. 132 și 133.

Art. 175. – Acțiunea în justiție a deținătorului de obligațiuni împotriva societății nu este admisibilă dacă are același obiect cu al acțiunii intentate de reprezentantul deținătorilor de obligațiuni sau este contrară unei hotărâri a adunării deținătorilor de obligațiuni.

Art. 176. – (1) Obligațiunile se rambursează de societatea emitentă la scadență.

(2) Înainte de scadență, obligațiunile din aceeași emisiune și cu aceeași valoare pot fi rambursate, prin tragere la sorți, la o sumă superioară valorii lor nominale, stabilită de societate și anunțată public cu cel puțin 15 zile înainte de data tragerii la sorți.

(3) Obligațiunile convertibile pot fi preschimbate în acțiuni ale societății emitente, în condițiile stabilite în prospectul de ofertă publică.

SECȚIUNEA VI

Despre registrele societății și despre situațiile financiare anuale

Art. 177. – (1) În afară de evidențele prevăzute de lege, societățile pe acțiuni trebuie să țină:

a) un registru al acționarilor care să arate, după caz, numele și prenumele, codul numeric personal, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele făcute în contul acțiunilor. Evidența valorilor mobiliare emise de o societate deținută public, tranzacționate pe o piață reglementată, va fi ținută de o societate de registru autorizată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002^{*)};

b) un registru al ședințelor și deliberărilor adunărilor generale;

c) un registru al ședințelor și deliberărilor consiliului de administrație;

d) un registru al ședințelor și deliberărilor comitetului de direcție;

e) un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor;

^{*)} A se vedea nota de la art. 35.

f) un registru al obligațiunilor, care să arate totalul obligațiunilor emise și al celor rambursate, precum și numele și prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul titularilor, când ele sunt nominative. Evidența obligațiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață organizată va fi ținută conform Legii nr. 52/1994**).

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și f) vor fi ținute prin grija consiliului de administrație, cel prevăzut la lit. d), prin grija comitetului de direcție, iar cel prevăzut la lit. e), prin grija cenzorilor.

Art. 178. – (1) Administratorii sau, după caz, societățile de registru independent au obligația să pună la dispoziția acționarilor și a oricăror alți solicitanți registrele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. a) și să elibereze, la cerere, pe cheltuiala acestora, extrase de pe ele.

(2) De asemenea, sunt obligați să pună la dispoziția acționarilor și a deținătorilor de obligațiuni, în aceleași condiții, registrele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. b) și f).

Art. 179. – Registrul acționarilor și registrul obligațiunilor se pot ține manual sau în sistem computerizat.

Art. 180. – (1) Societatea comercială poate contracta cu o societate de registru independent privat ținerea registrului acționarilor în sistem computerizat și efectuarea înregistrărilor și a altor operațiuni legate de acest registru.

(2) Dispozițiile alineatului precedent sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în ceea ce privește registrul obligațiunilor.

(3) Ținerea registrului acționarilor și/sau a registrului obligațiunilor de către o societate de registru independent autorizat este obligatorie în cazurile prevăzute de lege.

(4) În cazul în care registrul acționarilor este ținut de către o societate de registru independent autorizată, este obligatorie menționarea în registrul comerțului a firmei și a sediului acesteia, precum și a oricăror modificări intervenite cu privire la aceste elemente de identificare.

Art. 181. – Administratorii trebuie să prezinte cenzorilor sau auditorilor financiari, cu cel puțin o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale, situația financiară anuală pentru exercițiul financiar precedent, însoțită de raportul lor și de documentele justificative.

Art. 182. – (1) Situațiile financiare anuale se vor întocmi în condițiile prevăzute de lege.

(2) Situațiile financiare anuale ale societăților comerciale vor fi verificate sau auditate, potrivit legii.

Art. 183. – (1) Din profitul societății se va prelua, în fiecare an, cel puțin 5 % pentru formarea fondului de rezervă, până ce acesta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social.

(2) Dacă fondul de rezervă, după constituire, s-a micșorat din orice cauză, va fi completat, cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) De asemenea, se include în fondul de rezervă, chiar dacă acesta a atins suma prevăzută la alin. (1), excedentul obținut prin vânzarea acțiunilor la un curs mai mare decât valoarea lor nominală, dacă acest excedent nu este întrebuințat la plata cheltuielilor de emisiune sau destinat amortizărilor.

(4) Fondatorii vor participa la profit, dacă acest lucru este prevăzut în actul constitutiv ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generală extraordinară.

** A se vedea nota de l art. 168.

(5) În toate cazurile, condițiile participării se vor stabili de adunarea generală, pentru fiecare exercițiu financiar.

Art. 184. – (1) Situațiile financiare anuale, împreună cu rapoartele administratorilor, cenzorilor sau ale auditorilor financiari vor rămâne depuse la sediul societății și la cel al sucursalelor, în cele 15 zile care preced întrunirea adunării generale, pentru a fi consultate de acționari.

(2) Acționarii vor putea cere consiliului de administrație, pe cheltuiala lor, copii de pe situațiile financiare anuale și de pe celelalte rapoarte prevăzute la alin. (1).

Art. 185. – (1) Administratorii sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună o copie de pe situațiile financiare anuale, însoțite de raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și de procesul-verbal al adunării generale la oficiul registrului comerțului, precum și la Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Un anunț prin care se confirmă depunerea acestor acte va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala societății și prin grija oficiului registrului comerțului, pentru societățile comerciale care au o cifră anuală de afaceri de peste 100 miliarde lei.

Art. 186. – Aprobarea situațiilor financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, directorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari.

CAPITOLUL V

Societățile în comandită pe acțiuni

Art. 187. – Societatea în comandită pe acțiuni este reglementată de dispozițiile referitoare la societățile pe acțiuni, cu excepția dispozițiilor prezentului capitol.

Art. 188. – (1) Administrarea societății este încredințată unuia sau mai multor asociați comanditați.

(2) Asociaților comanditați li se vor aplica dispozițiile prevăzute la art. 80-83, iar asociaților comanditari cele din art. 89 și 90.

Art. 189. – (1) În societatea în comandită pe acțiuni, administratorii vor putea fi revocați de adunarea generală a acționarilor, printr-o hotărâre luată cu majoritatea stabilită pentru adunările extraordinare.

(2) Adunarea generală, cu aceeași majoritate și cu respectarea art. 138, alege altă persoană în locul administratorului revocat, decedat sau care a încetat exercitarea mandatului său.

(3) Numirea trebuie aprobată și de ceilalți administratori, dacă sunt mai mulți.

(4) Noul administrator devine asociat comanditar.

(5) Administratorul revocat rămâne răspunzător nelimitat față de terți pentru obligațiile pe care le-a contractat în timpul administrației sale, putând însă exercita acțiune în regres împotriva societății.

Art. 190. – Asociații comanditați, care sunt administratori, nu pot lua parte la deliberările adunărilor generale pentru alegerea cenzorilor, chiar dacă posedă acțiuni ale societății.

CAPITOLUL VI

Societățile cu răspundere limitată

Art. 191. – (1) Hotărârile asociațiilor se iau în adunarea generală.

(2) Prin actul constitutiv se va putea stabili că votarea se poate face și prin corespondență.

Art. 192. – (1) Adunarea generală decide prin votul reprezentând majoritatea absolută a asociațiilor și a părților sociale, în afară de cazul când în actul constitutiv se prevede altfel.

(2) Pentru hotărârile având ca obiect modificarea actului constitutiv este necesar votul tuturor asociațiilor, în afară de cazul când legea sau actul constitutiv prevede altfel.

Art. 193. – (1) Fiecare parte socială dă dreptul la un vot.

(2) Un asociat nu poate exercita dreptul său de vot în deliberările adunărilor asociațiilor referitoare la aporturile sale în natură sau la actele juridice încheiate între ele și societate.

(3) Dacă adunarea legal constituită nu poate lua o hotărâre valabilă din cauza neîntrunirii majorității cerute, adunarea convocată din nou poate decide asupra ordinii de zi, oricare ar fi numărul de asociați și partea din capitalul social reprezentată de asociații prezenți.

Art. 194. – (1) Adunarea asociațiilor are următoarele obligații principale:

a) să aprobe situația financiară anuală și să stabilească repartizarea profitului net;

b) să îi desemneze pe administratori și cenzori, să îi revoce și să le dea descărcare de activitatea lor, precum și să decidă contractarea auditului financiar, atunci când acesta nu are caracter obligatoriu, potrivit legii;

c) să decidă urmărirea administratorilor și cenzorilor pentru daunele pricinuite societății, desemnând și persoana însărcinată să o exercite;

d) să modifice actul constitutiv.

(2) În acest din urmă caz, dacă în actul constitutiv se prevede dreptul de retragere a asociatului pentru că nu este de acord cu modificările aduse acestuia, se aplică dispozițiile art. 224 și 225.

Art. 195. – (1) Administratorii sunt obligați să convoace adunarea asociațiilor la sediul social, cel puțin o dată pe an sau de câte ori este necesar.

(2) Un asociat sau un număr de asociați, ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social, va putea cere convocarea adunării generale, arătând scopul acestei convocări.

(3) Convocarea adunării se va face în forma prevăzută în actul constitutiv, iar în lipsa unei dispoziții speciale, prin scrisoare recomandată, cu cel puțin 10 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea acesteia, arătându-se ordinea de zi.

Art. 196. – Dispozițiile prevăzute pentru societățile pe acțiuni, în ce privește dreptul de a ataca hotărârile adunării generale, se aplică și societăților cu răspundere limitată, termenul de 15 zile prevăzut la art. 132 alin. (2) urmând să curgă de la data la care asociatul a luat cunoștința de hotărârea adunării generale pe care o atacă.

Art. 197. – (1) Societatea este administrată de unul sau mai mulți administratori, asociați sau neasociați, numiți prin actul constitutiv sau de adunarea generală.

(2) Administratorii nu pot primi, fără autorizarea adunării asociațiilor, mandatul de administrator în alte societăți concurente sau având același obiect de activitate, nici să facă același fel de comerț ori altul concurent pe cont propriu sau pe contul altei persoane fizice sau juridice, sub sancțiunea revocării și răspunderii pentru daune.

(3) Dispozițiile art. 75, 76, 77 alin. (1) și 79 se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 198. – (1) Societatea trebuie să țină, prin grija administratorilor, un registru al asociaților, în care se vor înscrie, după caz, numele și prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul fiecărui asociat, partea acestuia din capitalul social, transferul părților sociale sau orice altă modificare privitoare la acestea.

(2) Administratorii răspund personal și solidar pentru orice daună pricinuită prin nerespectarea prevederilor de la alin. (1).

(3) Registrul poate fi cercetat de asociați și creditori.

Art. 199. – (1) Dispozițiile art. 160 alin. (1) și (2) se vor aplica în mod corespunzător.

(2) La societățile comerciale care nu se încadrează în prevederile art. 160 alin. (1), adunarea asociaților poate numi unul sau mai mulți cenzori.

(3) Dacă numărul asociaților trece de 15, numirea cenzorilor este obligatorie.

(4) Dispozițiile prevăzute pentru cenzorii societăților pe acțiuni se aplică și cenzorilor din societățile cu răspundere limitată.

(5) În lipsă de cenzori, fiecare dintre asociați, care nu este administrator al societății, va exercita dreptul de control pe care asociații îl au în societățile în nume colectiv.

Art. 200. – Societatea cu răspundere limitată nu poate emite obligațiuni.

Art. 201. – (1) Situațiile financiare vor fi întocmite după normele prevăzute pentru societatea pe acțiuni. După aprobarea de către adunarea generală a asociaților, ele vor fi depuse de administratori la direcțiile generale ale finanțelor publice competente, în termenele prevăzute de lege. Un exemplar al situației financiare anuale va fi depus la oficiul registrului comerțului. Acesta va face anunțul prevăzut la art. 185 alin. (2).

(2) Dispozițiile prevăzute pentru fondurile de rezervă la societatea pe acțiuni, ca și acelea privitoare la reducerea capitalului social, se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 202. – (1) Părțile sociale pot fi transmise între asociați.

(2) Transmiterea către persoane din afara societății este permisă numai dacă a fost aprobată de asociați reprezentând cel puțin trei pătrimi din capitalul social.

(3) În cazul dobândirii unei părți sociale prin succesiune, prevederile alin. (2) nu sunt aplicabile dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel; în acest din urmă caz, societatea este obligată la plata părții sociale către succesori, conform ultimului bilanț contabil aprobat.

(4) În cazul în care s-ar depăși maximul legal de asociați din cauza numărului succesorilor, aceștia vor fi obligați să desemneze un număr de titulari ce nu va depăși maximul legal.

Art. 203. – (1) Transmiterea părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și în registrul de asociați al societății.

(2) Transmiterea are efect față de terți numai din momentul înscrierii ei în registrul comerțului.

TITLUL IV

Modificarea actului constitutiv

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 204. – (1) Actul constitutiv poate fi modificat prin hotărârea adunării generale adoptată în condițiile legii sau printr-un act adițional la actul constitutiv sau prin hotărârea instanței judecătorești, în condițiile art. 223 alin. (3) și art. 226 alin. (2).

(2) Forma autentică a actului modificator adoptat de asociați este obligatorie atunci când are ca obiect:

- a) majorarea capitalului social prin subscrierea ca aport în natură a unui teren;
- b) modificarea formei juridice a societății într-o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;
- c) majorarea capitalului social prin subscripție publică.

(3) Dispozițiile art. 17 se aplică și în cazul schimbării denumirii ori în cel al continuării societății cu răspundere limitată cu asociat unic.

(4) Actul modificator, cuprinzând trimiterile la textele modificate ale actului constitutiv, se înregistrează în registrul comerțului pe baza încheierii judecătorești delegat, cu excepția cazului prevăzut de art. 223 alin. (3) și art. 226 alin. (2), când înregistrarea se va face pe baza hotărârii irevocabile de excludere.

(5) După înregistrarea în registrul comerțului, actul modificator se trimite, din oficiu, Monitorului Oficial al României, spre publicare în partea a IV-a, de către registrul comerțului, pe cheltuiala societății.

(6) Actul modificator al actului constitutiv al unei societăți în nume colectiv sau în comandită simplă, în formă autentică, se depune la oficiul registrului comerțului și se menționează în acest registru, fără a fi obligatorie publicarea lui în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(7) Dacă se aduc mai multe modificări actului constitutiv, fie concomitent, fie succesiv, acesta va fi actualizat cu toate modificările la zi și, în această formă, va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(8) În forma actualizată potrivit alineatului precedent, se pot omite numele sau denumirea și celelalte date de identificare ale fondatorilor și ale primilor membri ai organelor societății.

(9) Omisiunea este permisă numai dacă au trecut cel puțin 5 ani de la data înmatriculării societății și numai dacă actul constitutiv nu prevede altfel.

Art. 205. – Schimbarea formei societății, prelungirea duratei ei sau alte modificări ale actului constitutiv al societății nu atrag crearea unei persoane juridice noi.

Art. 206. – (1) Creditorii particulari ai asociaților dintr-o societate în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată pot face opoziție, în condițiile art. 62, împotriva hotărârii adunării asociaților de prelungire a duratei societății peste termenul fixat inițial, dacă au drepturi stabilite printr-un titlu executoriu anterior hotărârii.

(2) Când opoziția a fost admisă, asociații trebuie să decidă, în termen de o lună de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din societate pe asociatul debitor al oponentului.

(3) În acest din urmă caz, drepturile cuvenite asociatului debitor vor fi calculate pe baza ultimului bilanț contabil aprobat.

CAPITOLUL II

Reducerea sau majorarea capitalului social

Art. 207. – (1) Capitalul social poate fi redus prin:

- a) micșorarea numărului de acțiuni sau părți sociale;
- b) reducerea valorii nominale a acțiunilor sau a părților sociale;
- c) dobândirea propriilor acțiuni, urmată de anularea lor.

(2) Capitalul social mai poate fi redus, atunci când reducerea nu este motivată de pierderi, prin:

- a) scutirea totală sau parțială a asociaților de vărsămintele datorate;

b) restituirea către acționari a unei cote-părți din aporturi, proporțională cu reducerea capitalului social și calculată egal pentru fiecare acțiune sau parte socială;

c) alte procedee prevăzute de lege.

Art. 208. – (1) Reducerea capitalului social va putea fi făcută numai după trecerea a două luni din ziua în care hotărârea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Hotărârea va trebui să respecte minimul de capital social, atunci când legea îl fixează, să arate motivele pentru care se face reducerea și procedeul ce va fi utilizat pentru efectuarea ei.

(3) Orice creditor al societății, a cărui creanță este constatată printr-un titlu anterior publicării hotărârii, poate face opoziție în condițiile art. 62.

(4) Creditorii chirografari ale căror creanțe sunt constatate prin titluri anterioare publicării hotărârii pot să obțină, pe calea opoziției, exigibilitatea anticipată a creanțelor lor la data expirării termenului de două luni prevăzut de alin. (1), în afară de cazul în care societatea a oferit garanții reale sau personale acceptate de creditori.

Art. 209. – Când societatea a emis obligațiuni, nu se va putea proceda la reducerea capitalului social prin restituiri făcute acționarilor din sumele rambursate în contul acțiunilor, decât în proporție cu valoarea obligațiunilor rambursate.

Art. 210. – (1) Capitalul social se poate mări prin emisiunea de acțiuni noi sau prin majorarea valorii nominale a acțiunilor existente în schimbul unor noi aporturi în numerar și/sau în natură.

(2) De asemenea, acțiunile noi sunt liberate prin încorporarea rezervelor, cu excepția rezervelor legale, precum și a beneficiilor sau a primelor de emisiune, ori prin compensarea unor creanțe lichide și exigibile asupra societății cu acțiuni ale acesteia.

(3) Diferențele favorabile din reevaluarea patrimoniului vor fi incluse în rezerve, fără a majora capitalul social.

(4) Mărirea capitalului social prin majorarea valorii nominale a acțiunilor poate fi hotărâtă numai cu votul tuturor acționarilor, în afară de cazul când este realizată prin încorporarea rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune.

Art. 211. – Hotărârea adunării generale extraordinare pentru majorarea capitalului social se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, acordându-se pentru exercițiul dreptului de preferință un termen de cel puțin o lună, cu începere din ziua publicării.

Art. 212. – (1) Societatea pe acțiuni își va putea majora capitalul social, cu respectarea dispozițiilor prevăzute pentru constituirea societății.

(2) În caz de subscripție publică, prospectul de emisiune, purtând semnăturile autentice a doi dintre administratori, va fi depus la registrul comerțului pentru îndeplinirea formalităților prevăzute la art. 18 și va cuprinde:

- a) data și numărul înmatriculării societății în registrul comerțului;
- b) denumirea și sediul societății;
- c) capitalul social subscris și vărsat;
- d) numele și prenumele administratorilor, cenzorilor și domiciliul lor;
- e) ultima situație financiară aprobată, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari;
- f) dividendele plătite în ultimii 5 ani sau de la constituire, dacă, de la această dată, au trecut mai puțin de 5 ani;

g) obligațiunile emise de societate;

h) hotărârea adunării generale privitoare la noua emisiune de acțiuni, valoarea totală a acestora, numărul și valoarea lor nominală, felul lor, relații privitoare la aporturi, altele decât în numerar, și avantajele acordate acestora, precum și data de la care se vor plăti dividendele.

(3) Acceptantul va putea invoca nulitatea prospectului de emisiune ce nu cuprinde toate mențiunile arătate, dacă nu a exercitat în nici un mod drepturile și obligațiile sale de acționar.

Art. 213. – Majorarea capitalului social al unei societăți prin ofertă publică de valori mobiliare, definită ca atare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002^{*)}, este supusă aceluia act normativ.

Art. 214. – În caz de majorare a capitalului social, prin ofertă publică, administratorii sunt solidar răspunzători de exactitatea celor arătate în prospectul de emisiune, în publicațiile făcute de societate sau în cererile adresate oficiului registrului comerțului, în vederea majorării capitalului social.

Art. 215. – (1) Dacă majorarea capitalului social se face prin aporturi în natură, adunarea generală extraordinară, care a hotărât aceasta, va numi unul sau mai mulți experți pentru evaluarea acestor aporturi.

(2) Aporturi în creanțe nu sunt admise.

(3) După depunerea raportului de expertiză, adunarea generală extraordinară convocată din nou, având în vedere concluziile experților, poate hotărî majorarea capitalului social.

(4) Hotărârea adunării generale trebuie să cuprindă descrierea aporturilor în natură, numele persoanelor ce le efectuează și numărul acțiunilor ce se vor emite în schimb.

Art. 216. – (1) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere, în primul rând acționarilor existenți, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, aceștia putându-și exercita dreptul de preferință numai în interiorul termenului hotărât de adunarea generală, dacă actul constitutiv nu prevede alt termen. După expirarea acestui termen, acțiunile vor putea fi oferite spre subscriere publicului.

(2) Operațiunea de majorare a capitalului social efectuată fără acordarea dreptului de preferință către acționarii existenți, prevăzută la alin. (1), este lovită de nulitate absolută.

Art. 217. – (1) Adunarea generală va putea, pentru motive temeinice, să ridice acționarilor dreptul de subscriere a noilor acțiuni, în total sau în parte.

(2) Convocarea va trebui să cuprindă, în acest caz, motivele majorării capitalului social, persoanele cărora urmează a li se atribui noile acțiuni, numărul de acțiuni atribuit fiecăreia dintre ele, valoarea de emisiune a acțiunilor și bazele fixării acesteia.

(3) Pentru luarea hotărârii este necesară prezența a trei părtrimi din numărul titularilor capitalului social și votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social.

Art. 218. – Dreptul de preferință încetează, dacă noile acțiuni reprezintă aporturi în natură.

Art. 219. – Hotărârea adunării generale privind majorarea capitalului social are efect numai în măsura în care a fost dusă la îndeplinire în termen de un an de la data sa.

Art. 220. – (1) Acțiunile emise în schimbul aporturilor în numerar vor trebui plătite, la data subscrierii, în proporție de cel puțin 30 % din valoarea lor nominală și, integral, în

^{*)} A se vedea nota de la art. 35.

termen de cel mult 3 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale.

(2) În același termen vor trebui plătite acțiunile emise în schimbul aporturilor în natură.

(3) Când s-a prevăzut o primă de emisiune, aceasta trebuie integral plătită la data subscrierii.

(4) Dispozițiile art. 98 alin. (3) și ale art. 100 rămân aplicabile.

Art. 221. – Societatea cu răspundere limitată își va majora capitalul social, cu respectarea dispozițiilor privitoare la constituirea acestei societăți.

TITLUL V

Excluderea și retragerea asociaților

Art. 222. – (1) Poate fi exclus din societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată:

a) asociatul care, pus în întârziere, nu aduce aportul la care s-a obligat;

b) asociatul cu răspundere nelimitată în stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil;

c) asociatul cu răspundere nelimitată care se amestecă fără drept în administrație ori contravine dispozițiilor art. 80 și 82;

d) asociatul administrator care comite fraudă în dauna societății sau se servește de semnătura socială sau de capitalul social în folosul lui sau al altora.

(2) Dispozițiile acestui articol se aplică și comanditaților în societatea în comandită pe acțiuni.

Art. 223. – (1) Excluderea se pronunță prin hotărâre judecătorească la cererea societății sau a oricărui asociat.

(2) Când excluderea se cere de către un asociat, se vor cita societatea și asociatul pârât.

(3) Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.

(4) Hotărârea irevocabilă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispoziitivul hotărârii se va publica la cererea societății în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 224. – (1) Asociatul exclus răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii până în ziua excluderii sale, însă nu va putea cere lichidarea lor până ce acestea nu sunt repartizate conform prevederilor actului constitutiv.

(2) Asociatul exclus nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul social, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia.

Art. 225. – (1) Asociatul exclus rămâne obligat față de terți pentru operațiunile făcute de societate, până în ziua rămânerii definitive a hotărârii de excludere.

(2) Dacă, în momentul excluderii, sunt operațiuni în curs de executare, asociatul este obligat să suporte consecințele și nu-și va putea retrace partea ce i se cuvine decât după terminarea acelor operațiuni.

Art. 226. – (1) Asociatul în societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau în societatea cu răspundere limitată se poate retrage din societate:

a) în cazurile prevăzute în actul constitutiv;

b) cu acordul tuturor celorlalți asociați;

c) în lipsa unor prevederi în actul constitutiv sau când nu se realizează acordul unanim asociatul se poate retrage pentru motive temeinice, în baza unei hotărâri a tribunalului, supusă numai recursului, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.

(3) Drepturile asociatului retras, cuvenite pentru părțile sale sociale, se stabilesc prin acordul asociaților ori de un expert desemnat de aceștia sau, în caz de neînțelegere, de tribunal.

TITLUL VI

Dizolvarea, fuziunea și divizarea societăților comerciale

CAPITOLUL I

Dizolvarea societăților

Art. 227. – (1) Societatea se dizolvă prin:

- a) trecerea timpului stabilit pentru durata societății;
- b) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al societății sau realizarea acestuia;
- c) declararea nulității societății;
- d) hotărârea adunării generale;
- e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui asociat, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre asociați, care împiedică funcționarea societății;
- f) falimentul societății;
- g) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al societății.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), asociații trebuie să fie consultați de administratori, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei societății, cu privire la eventuala prelungire a acesteia. În lipsă, la cererea oricărui dintre asociați, tribunalul va putea dispune, prin încheiere, efectuarea consultării, conform art. 119.

Art. 228. – (1) Societatea pe acțiuni se dizolvă:

- a) în cazul și în condițiile prevăzute de art. 158;
 - b) când capitalul social se reduce sub minimul legal;
 - c) când numărul acționarilor scade sub minimul legal.
- (2) Societatea în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se dizolvă în cazul și în condițiile prevăzute de alin. (1) lit. a) și b).

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care, în termen de 9 luni de la data constatării pierderii sau reducerii capitalului social, acesta este reîntregit sau este redus la suma rămasă ori la minimul legal sau când societatea se transformă într-o altă formă la care capitalul social existent corespunde.

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu se aplică în cazul în care, în termen de 9 luni de la data constatării reducerii numărului de acționari sub minimul legal, acest număr este completat.

Art. 229. – (1) Societățile în nume colectiv sau cu răspundere limitată se dizolvă prin falimentul, incapacitatea, excluderea, retragerea sau decesul unuia dintre asociați, când, datorită acestor cauze, numărul asociaților s-a redus la unul singur.

(2) Se exceptează cazul când în actul constitutiv există clauză de continuare cu moștenitorii sau când asociatul rămas hotărâște continuarea existenței societății sub forma societății cu răspundere limitată cu asociat unic.

(3) Dispozițiile alineatelor precedente se aplică și societăților în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni, dacă acele cauze privesc pe singurul asociat comanditar sau comanditar.

Art. 230. – (1) În societățile în nume colectiv, dacă un asociat decedează și dacă nu există convenție contrară, societatea trebuie să plătească partea ce se cuvine moștenitorilor, după ultimul bilanț contabil aprobat, în termen de 3 luni de la notificarea decesului asociatului, dacă asociații rămași nu preferă să continue societatea cu moștenitorii care consimt la aceasta.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și societăților în comandită simplă, în caz de deces al unuia dintre asociații comanditați, în afară de cazul când moștenitorii săi nu preferă să rămână în societate în această calitate.

(3) Moștenitorii rămân răspunzători, potrivit art. 224, până la publicarea schimbărilor intervenite.

Art. 231. – (1) În caz de dizolvare a societății prin hotărâre a asociaților, aceștia vor putea reveni, cu majoritatea cerută pentru modificarea actului constitutiv, asupra hotărârii luate, atât timp cât nu s-a făcut nici o repartitie din activ.

(2) Noua hotărâre se menționează în registrul comerțului, după care oficiul registrului comerțului o va trimite Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala societății.

(3) Creditorii și orice parte interesată pot face opoziție la tribunal împotriva hotărârii, în condițiile art. 62.

Art. 232. – (1) Dizolvarea societăților comerciale trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în afară de cazul prevăzut la art. 227 alin. (1) lit. a).

(2) Înscriserea și publicarea se vor face conform art. 204, când dizolvarea are loc în baza unei hotărâri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, când dizolvarea a fost pronunțată de justiție.

(3) În cazul prevăzut la art. 227 alin. (1) lit. f), dizolvarea se pronunță de tribunalul investit cu procedura falimentului.

Art. 233. – (1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Din momentul dizolvării, administratorii nu mai pot întreprinde noi operațiuni; în caz contrar, ei sunt personal și solidar răspunzători pentru operațiunile pe care le-au întreprins.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică din ziua expirării termenului fixat pentru durata societății ori de la data la care dizolvarea a fost hotărâtă de adunarea generală sau declarată prin sentință judecătorească.

(4) Societatea își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.

Art. 234. – Dizolvarea societății înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 235. – În societățile în nume colectiv, în comandită simplă și în cele cu răspundere limitată, asociații pot hotărî, o dată cu dizolvarea, cu cvorumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a societății, atunci când sunt de acord cu privire la repartizarea și lichidarea patrimoniului societății și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

Art. 236. – (1) Dizolvarea unei societăți cu răspundere limitată cu asociat unic atrage transmiterea universală a patrimoniului societății către asociatul unic, fără lichidare.

(2) Transmiterea patrimoniului are loc și societatea își încetează existența la următoarele date:

- a) dacă nu s-a făcut opoziție, pe data expirării termenului de introducere a opoziției;
- b) dacă s-a făcut opoziție, pe data la care a devenit irevocabilă hotărârea de respingere a opoziției sau, după caz, hotărârea prin care se constată că societatea sau asociatul unic a plătit datoriile ori a oferit garanții acceptate de creditori sau a convenit cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.

Art. 237. – (1) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

- a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;
- b) societatea nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului;
- c) societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută;
- d) societatea nu și-a completat capitalul social, în condițiile legii.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care societatea a fost în inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani.

(3) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând să se îndrepte împotriva societății.

(4) În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul societății dizolvate, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri, tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, se reduc cu 50 %.

(5) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității, în condițiile alin. (3) și (4). Dispozițiile art. 60 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Pe data rămânerii irevocabile a hotărârii prin care s-a admis dizolvarea, societatea va fi radiată din oficiu din registrul comerțului.

CAPITOLUL II

Fuziunea și divizarea societăților

Art. 238. – (1) Fuziunea se face prin absorbirea unei societăți de către o altă societate sau prin contopirea a două sau mai multe societăți pentru a alcătui o societate nouă.

(2) Divizarea se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei societăți care își încetează existența între două sau mai multe societăți existente sau care iau astfel ființă.

(3) Societatea nu își încetează existența în cazul în care o parte din patrimoniul ei se desprinde și se transmite către una sau mai multe societăți existente sau care iau astfel ființă.

(4) Fuziunea sau divizarea se poate face și între societăți de forme diferite.

(5) Societățile în lichidare pot fuziona sau se pot diviza, numai dacă nu a început repartiția între asociați a părților ce li s-ar cuveni din lichidare.

Art. 239. – (1) Fuziunea sau divizarea se hotărăște de fiecare societate în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al societății.

(2) Când acțiunile sunt de mai multe categorii, hotărârea asupra fuziunii/divizării, în temeiul art. 113 lit. h), este subordonată rezultatului votului pe categorii, dat în condițiile art. 115.

(3) Dacă, prin fuziune sau divizare, se înființează o nouă societate, aceasta se constituie în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru forma de societate convenită.

Art. 240. – Fuziunea sau divizarea are ca efect dizolvarea, fără lichidare, a societății care își încetează existența și transmiterea universală a patrimoniului său către societatea sau societățile beneficiare, în starea în care se găsește la data fuziunii sau a divizării, în schimbul atribuirii de acțiuni sau de părți sociale ale acestora către asociații societății care încetează și, eventual, a unei sume în bani, care nu poate depăși 10 % din valoarea nominală a acțiunilor sau a părților sociale atribuite.

Art. 241. – În baza hotărârii adunării generale a acționarilor a fiecăreia dintre societățile care participă la fuziune sau la divizare, administratorii acestora întocmesc un proiect de fuziune sau de divizare, care va cuprinde:

- a) forma, denumirea și sediul social al tuturor societăților participante la operațiune;
- b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;
- c) stabilirea și evaluarea activului și pasivului, care se transmit societăților beneficiare;
- d) modalitățile de predare a acțiunilor sau a părților sociale și data de la care acestea dau dreptul la dividende;
- e) raportul de schimb al acțiunilor sau al părților sociale și, dacă este cazul, cuantumului sultei; nu vor putea fi schimbate pentru acțiuni emise de societatea absorbantă acțiunile societății absorbite al căror titular este, direct sau prin persoane interpușe, societatea absorbantă ori însăși societatea absorbită;
- f) cuantumul primei de fuziune sau de divizare;
- g) drepturile care se acordă obligatarilor și orice alte avantaje speciale;
- h) data situației financiare de fuziune/divizare, care va fi aceeași pentru toate societățile participante;
- i) orice alte date care prezintă interes pentru operațiune.

Art. 242. – (1) Proiectul de fuziune sau de divizare, semnat de reprezentanții societăților participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde este înmatriculată fiecare societate, însoțit de o declarație a societății care încetează a exista în urma fuziunii sau divizării, despre modul cum a hotărât să stingă pasivul său.

(2) Proiectul de fuziune sau de divizare, vizat de judecătorul delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiuala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înaintea datelor ședințelor în care adunările generale extraordinare urmează a hotărî, în temeiul art. 113 lit. h), asupra fuziunii/divizării.

Art. 243. – (1) Oricare creditor al societății care fuzionează sau se divide, având o creanță anterioară publicării proiectului de fuziune sau de divizare, poate face opoziție în condițiile art. 62.

(2) Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, în afară de cazul în care societatea debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori convine cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.

(3) Dispozițiile art. 62 rămân aplicabile.

Art. 244. – (1) Administratorii societăților care fuzionează sau se divid vor pune la dispoziție acționarilor/asociaților la sediul social, cu cel puțin o lună înainte de data ședinței adunării generale extraordinare:

- a) proiectul de fuziune/divizare;
- b) darea de seamă a administratorilor, în care se va justifica din punct de vedere economic și juridic necesitatea fuziunii/divizării și se va stabili raportul de schimb al acțiunilor/părților sociale;
- c) situațiile financiare împreună cu rapoartele de gestiune pe ultimele 3 exerciții financiare, precum și cu 3 luni înainte de data proiectului de fuziune/divizare;
- d) raportul cenzorilor și, după caz, raportul auditorilor financiari;
- e) raportul unuia sau al mai multor experți, persoane fizice sau juridice, desemnați cu respectarea art. 38 și 39, de judecătorul delegat, asupra justetei raportului de schimb al acțiunilor/părților sociale, în cazul societăților pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată; pentru întocmirea raportului, fiecare dintre experți are dreptul să obțină de la societățile care fuzionează/se divid toate documentele și informațiile necesare și să efectueze verificările corespunzătoare. Raportul va cuprinde:
 - metodele folosite pentru a se ajunge la raportul de schimb propus;
 - aprecierea dacă acele metode au fost adecvate, menționarea valorilor la care s-a ajuns prin fiecare metodă, precum și opinia asupra importanței acestor metode între cele pentru ajungerea la valorile respective;
 - eventualele greutăți întâmpinate în cursul acțiunii de evaluare;
- f) evidența contractelor cu valori depășind 100.000.000 lei în curs de executare și repartizarea lor, în caz de divizare a societăților.

(2) Acționarii/asociații vor putea obține gratuit copii de pe actele enumerate la alin. (1) sau extrase din ele.

Art. 245. – În cazul fuziunii prin absorbție, administratorii societății absorbite, precum și experții care au elaborat raportul prevăzut la art. 244 alin. (1) lit. e) răspund civil față de acționarii/asociații societății absorbite pentru pagubele pricinuite acestora datorită erorilor comise în cadrul operațiunii de fuziune.

Art. 246. – (1) În cel mult două luni de la expirarea termenului prevăzut la art. 243 sau, după caz, de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, adunarea generală a fiecăreia dintre societățile participante va hotărî asupra fuziunii sau divizării.

(2) Actele constitutive ale societăților nou-înființate prin fuziune sau divizare se aprobă de adunarea generală a societății sau a societăților care își încetează existența.

Art. 247. – Prin derogare de la prevederile art. 115, atunci când fuziunea sau divizarea are ca efect mărirea obligațiilor asociaților uneia dintre societățile participante, hotărârea se ia cu unanimitate de voturi.

Art. 248. – (1) Actul modificator al actului constitutiv al societății absorbante se înregistrează în registrul comerțului în a cărui circumscripție își are sediul societatea și, vizat de judecătorul delegat, se transmite, din oficiu, la Monitorul Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiuala societății.

(2) Publicitatea pentru societățile absorbite poate fi efectuată de societatea absorbantă, în cazurile în care acele societăți nu au efectuat-o, în termen de 15 zile de la vizarea actului modificator al actului constitutiv al societății absorbante de către judecătorul delegat.

Art. 249. – Fuziunea sau divizarea are loc la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, la data înmatriculării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al societății absorbante.

Art. 250. – În cazul fuziunii prin absorbție, societatea absorbantă dobândește drepturile și este ținută de obligațiile societății pe care o absoarbe, iar în cazul fuziunii prin contopire, drepturile și obligațiile societăților care își încetează existența trec asupra noii societăți astfel înființate.

Art. 251. – (1) Societățile care dobândesc bunuri prin efectul divizării răspund față de creditori pentru obligațiile societății care și-a încetat existența prin divizare, proporțional cu valoarea bunurilor dobândite, în afară de cazul în care prin actul de divizare s-au stabilit alte proporții.

(2) Dacă nu se poate stabili societatea răspunzătoare pentru o obligație, societățile care au dobândit bunuri prin divizare răspund solidar.

(3) Aportul unei părți din activul patrimoniului unei societăți la una sau mai multe societăți existente sau care iau astfel ființă, în schimbul acțiunilor sau părților sociale ce se atribuie asociaților acelei societăți la societățile beneficiare, este supus, în mod corespunzător, dispozițiilor legale privind divizarea, dacă are loc prin desprindere potrivit art. 238 alin. (3).

TITLUL VII

Lichidarea societăților comerciale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 252. – (1) Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului social, chiar dacă în actul constitutiv se prevăd norme în acest scop, sunt obligatorii următoarele reguli:

a) până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii continuă mandatul lor, cu excepția celor prevăzute la art. 233;

b) actul de numire a lichidatorilor sau sentința care îi ține locul și orice act ulterior, care ar aduce schimbări în persoana acestora, trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la oficiul registrului comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Numai după îndeplinirea formalităților de la alin. (1) lichidatorii vor depune semnătura lor în registrul comerțului și vor exercita această funcție.

(3) În urma efectuării publicării prevăzute la alin. (2), nici o acțiune nu se poate exercita pentru societate sau contra acesteia decât în numele lichidatorilor sau împotriva lor.

(4) În afară de dispozițiile prezentului titlu, se aplică societăților în lichidare regulile stabilite prin actul constitutiv și prin lege, în măsura în care nu sunt incompatibile cu lichidarea.

(5) Toate actele emanând de la societate trebuie să arate că aceasta este în lichidare.

Art. 253. – (1) Lichidatorii vor putea fi persoane fizice sau persoane juridice. Lichidatorii persoane fizice sau reprezentanții permanenți – persoane fizice ale societății lichidatoare – trebuie să fie lichidatori autorizați, în condițiile legii.

(2) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii.

(3) Lichidatorii sunt datori, îndată după preluarea funcției, ca împreună cu administratorii societății să facă un inventar și să încheie un bilanț, care să constate situația exactă a activului și pasivului societății, și să le semneze.

(4) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze patrimoniul societății, registrele ce li s-au încredințat de administratori și actele societății. De asemenea, ei vor ține un registru cu toate operațiunile lichidării, în ordinea datei lor.

(5) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul lor sub controlul cenzorilor.

Art. 254. – În cazul societăților comerciale a căror activitate s-a desfășurat în baza autorizației de mediu prevăzute de Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lichidatorii sunt obligați să ia măsuri pentru efectuarea bilanțului de mediu, prevăzut de această lege, și să comunice rezultatele acestui bilanț agenției teritoriale pentru protecția mediului.

Art. 255. – (1) În afară de puterile conferite de asociați, cu aceeași majoritate cerută pentru numirea lor, lichidatorii vor putea:

- a) să stea în judecată și să fie acționați în interesul lichidării;
- b) să execute și să termine operațiunile de comerț referitoare la lichidare;
- c) să vândă, prin licitație publică, imobilele și orice avere mobilă a societății; vânzarea bunurilor nu se va putea face în bloc;
- d) să facă tranzacții;
- e) să lichideze și să încaseze creanțele societății, chiar în caz de faliment al debitorilor, dând chitanță;
- f) să contracteze obligații cambiale, să facă împrumuturi neipotecare și să îndeplinească orice alte acte necesare.

(2) Ei nu pot însă, în lipsă de dispoziții speciale în actul constitutiv sau în actul lor de numire, să constituie ipotecă asupra bunurilor societății, dacă nu vor fi autorizați de instanță, cu avizul cenzorilor.

(3) Lichidatorii care întreprind noi operațiuni comerciale ce nu sunt necesare scopului lichidării sunt răspunzători personal și solidar de executarea lor.

Art. 256. – (1) Lichidatorii nu pot plăti asociaților nici o sumă în contul părților ce li s-ar cuveni din lichidare, înaintea achitării creditorilor societății.

(2) Asociații vor putea cere însă ca sumele reținute să fie depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni – C.E.C. – S.A. ori la o bancă sau la una dintre unitățile acestora și să se facă repartizarea asupra acțiunilor sau părților sociale, chiar în timpul lichidării, dacă, în afară de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor societății, scadente sau care vor ajunge la scadență, mai rămâne un disponibil de cel puțin 10 % din cuantumul lor.

(3) Împotriva deciziilor lichidatorilor creditorii societății pot face opoziție în condițiile art. 62.

Art. 257. – Lichidatorii care probează, prin prezentarea situației financiare anuale, că fondurile de care dispune societatea nu sunt suficiente să acopere pasivul exigibil trebuie să ceară sumele necesare asociaților care răspund nelimitat sau celor care nu au efectuat integral vărsămintele, dacă aceștia sunt obligați, potrivit formei societății, să le procure sau, dacă sunt debitori față de societate, pentru vărsămintele neefectuate, la care erau obligați în calitate de asociat.

Art. 258. – Lichidatorii care au achitat datoriile societății cu propriii lor bani nu vor putea să exercite împotriva societății drepturi mai mari decât acelea ce aparțineau creditorilor plătiți.

Art. 259. – Creditorii societății au dreptul de a exercita contra lichidatorilor acțiunile care decurg din creanțele ajunse la termen, până la concurența bunurilor existente în patrimoniul societății, și numai după aceea de a se îndrepta împotriva asociaților, pentru plata sumelor datorate din valoarea acțiunilor subscrise sau din aceea a aporturilor la capitalul social.

Art. 260. – (1) Lichidarea societății trebuie terminată în cel mult 3 ani de la data dizolvării. Pentru motive temeinice, tribunalul poate prelungi acest termen cu cel mult 2 ani.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor cere radierea societății din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi judiciare de 2.000.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de judecătorul delegat, în urma sesizării oricărei părți interesate, prin încheiere. Încheierea judecătorului delegat este executorie și supusă recursului.

(3) Radierea se poate face și din oficiu.

(4) Lichidarea nu liberează pe asociați și nu împiedică deschiderea procedurii de faliment a societății.

Art. 261. – (1) După aprobarea socotelilor și terminarea repartiziiei, registrele și actele societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, ce nu vor fi necesare vreunui dintre asociați, se vor depune la asociatul desemnat de majoritate.

(2) În societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni registrele prevăzute de art. 177 alin. 1 lit. a)–f) vor fi depuse la registrul comerțului la care a fost înregistrată societatea, unde orice parte interesată va putea lua cunoștință de ele cu autorizarea judecătorului delegat, iar restul actelor societății vor fi depuse la Arhivele Naționale.

(3) Registrele tuturor societăților vor fi păstrate timp de 5 ani.

CAPITOLUL II

Lichidarea societăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată

Art. 262. – (1) Numirea lichidatorilor în societățile în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va fi făcută de toți asociații, dacă în contractul de societate nu se prevede altfel.

(2) Dacă nu se va putea întruni unanimitatea voturilor, numirea lichidatorilor va fi făcută de instanță, la cererea oricărui asociat ori administrator, cu ascultarea tuturor asociaților și administratorilor.

(3) Împotriva sentinței se poate declara numai recurs de către asociați sau administratori, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 263. – (1) După terminarea lichidării societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, lichidatorii trebuie să întocmească situația financiară și să propună repartizarea activului între asociați.

(2) Asociatul nemulțumit poate face opoziție, în condițiile art. 62, în termen de 15 zile de la notificarea situației financiare de lichidare și a proiectului de repartizare.

(3) Pentru soluționarea opoziției, problemele referitoare la lichidare vor fi separate de acelea ale repartizării, față de care lichidatorii pot rămâne străini.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) sau după ce sentința asupra opoziției a rămas irevocabilă, situația financiară de lichidare și repartizare se consideră aprobată și lichidatorii sunt eliberați.

CAPITOLUL III

Lichidarea societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni

Art. 264. – (1) Numirea lichidatorilor în societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se face de adunarea generală, care hotărăște lichidarea, dacă, prin actul constitutiv, nu se prevede altfel.

(2) Adunarea generală hotărăște cu majoritatea prevăzută pentru modificarea actului constitutiv.

(3) Dacă majoritatea nu a fost obținută, numirea se face de tribunal, la cererea oricărui dintre administratori sau asociați, cu citarea societății și a celor care au cerut-o, împotriva sentinței tribunalului se poate declara numai recurs în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 265. – (1) Administratorii vor prezenta lichidatorilor o dare de seamă asupra gestiunii, pentru timpul trecut de la ultima situație financiară aprobată până la începerea lichidării.

(2) Lichidatorii au dreptul să aprobe darea de seamă și să facă sau să susțină eventualele contestații cu privire la aceasta.

Art. 266. – (1) Când unul sau mai mulți administratori sunt numiți lichidatori, darea de seamă asupra gestiunii administratorilor se va depune la oficiul registrului comerțului și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, împreună cu bilanțul final de lichidare.

(2) Când gestiunea trece peste durata unui exercițiu financiar, darea de seamă trebuie anexată la prima situație financiară pe care lichidatorii o prezintă adunării generale.

(3) Orice acționar poate face opoziție, în condițiile art. 62, în termen de 15 zile de la publicare.

(4) Toate opozițiile făcute vor fi conexeate, pentru a fi soluționate printr-o singură sentință.

(5) Orice acționar are dreptul să intervină în instanță, iar hotărârea va fi opozabilă și acționarilor neintervenienți.

Art. 267. – Dacă lichidarea se prelungește peste durata exercițiului financiar, lichidatorii sunt obligați să întocmească situația financiară anuală, conformându-se dispozițiilor legii și actului constitutiv.

Art. 268. – (1) După terminarea lichidării, lichidatorii întocmesc situația financiară finală, arătând partea ce se cuvine fiecărei acțiuni din repartizarea activului societății, însoțită de raportul cenzorilor sau, după caz, raportul auditorilor financiari.

(2) Situația financiară, semnată de lichidatori, se va depune, pentru a fi menționată, la oficiul registrului comerțului și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Orice acționar poate face opoziție, în condițiile art. 62.

Art. 269. – (1) Dacă termenul prevăzut la art. 266 alin. (3) a expirat fără a se face opoziție, situația financiară se consideră aprobată de toți acționarii, iar lichidatorii sunt eliberați, sub rezerva repartizării activului societății.

(2) Independent de expirarea termenului, chitanța de primire a celei din urmă repartiții ține loc de aprobare a contului și a repartiției făcute fiecărui acționar.

Art. 270. – (1) Sumele cuvenite acționarilor, neîncasate în termen de două luni de la publicarea situației financiare, vor fi depuse la o bancă sau la una dintre unitățile acesteia, cu arătarea numelui și prenumelui acționarului, dacă acțiunile sunt nominative, sau a numerelor acțiunilor, dacă ele sunt la portător.

(2) Plata se va face persoanei arătate sau posesorului acțiunilor, reținându-se titlul.

TITLUL VIII

Infrațiuni

Art. 271. — Se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. prezintă, cu rea-credință, în prospectele, rapoartele și comunicările adresate publicului, date neadevărate asupra constituirii societății ori asupra condițiilor economice ale acesteia sau ascunde, cu rea-credință, în tot sau în parte, asemenea date;

2. prezintă, cu rea-credință, acționarilor/asociaților o situație financiară inexactă sau cu date inexacte asupra condițiilor economice ale societății, în vederea ascunderii situației ei reale;

3. refuză să pună la dispoziție experților, în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 26 și 38, documentele necesare sau îi împiedică, cu rea-credință, să îndeplinească însărcinările primite.

Art. 272. — Se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. dobândește, în contul societății, acțiuni ale altor societăți la un preț pe care îl știe vădit superior valorii lor efective sau vinde, pe seama societății, acțiuni pe care aceasta le deține, la prețuri despre care are cunoștință că sunt vădit inferioare valorii lor efective, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;

3. se împrumută, sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează, de la o societate controlată de aceasta ori de la o societate care controlează societatea pe care el o administrează sau face ca una dintre aceste societăți să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

4. răspândește știri false sau întrebuițează alte mijloace frauduloase care au ca efect mărirea sau scăderea valorii acțiunilor sau a obligațiunilor societății ori a altor titluri ce îi aparțin, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

5. încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive sau care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară ori contrarii celor rezultate din aceasta;

6. încalcă dispozițiile art. 183.

Art. 273. — Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. emite acțiuni de o valoare mai mică decât valoarea lor legală ori la un preț inferior valorii nominale sau emite noi acțiuni în schimbul aporturilor în numerar, înainte ca acțiunile precedente să fi fost achitate în întregime;

2. se folosește, în adunările generale, de acțiunile nesubscrise sau nedistribuite acționarilor;

3. acordă împrumuturi sau avansuri asupra acțiunilor societății;

4. predă titularului acțiunile înainte de termen sau predă acțiuni liberate în total sau în parte, în afară de cazurile stabilite de lege, ori emite acțiuni la purtător fără a fi achitate integral;

5. nu respectă dispozițiile legale referitoare la anularea acțiunilor neachitate;

6. emite obligațiuni fără respectarea dispozițiilor legale sau acțiuni fără să cuprindă mențiunile cerute de lege.

Art. 274. – Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la schimbarea formei societății, la fuziunea ori la divizarea acesteia sau la reducerea capitalului social, înainte de expirarea termenelor prevăzute de lege;

2. îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la reducerea capitalului social, fără ca asociații să fi fost executați pentru efectuarea vărsământului datorat ori fără hotărârea adunării generale care îi scutește de plata vărsămintelor ulterioare.

Art. 275. – (1) Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul care:

1. încalcă, chiar prin persoane interpuse sau prin acte simulate, dispozițiile art. 149;

2. nu convoacă adunarea generală în cazurile prevăzute de lege sau încalcă dispozițiile art. 193 alin. (2).

3. începe operațiuni în numele unei societăți cu răspundere limitată, înainte de a se fi efectuat vărsământul integral al capitalului social;

4. emite titluri negociabile reprezentând părți sociale ale unei societăți cu răspundere limitată;

5. dobândește acțiuni ale societății în contul acesteia, în cazurile interzise de lege.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și asociatul care încalcă dispozițiile art. 127 sau ale art. 193 alin. (2).

Art. 276. – Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă cenzorul care nu convoacă adunarea generală în cazurile în care este obligat prin lege.

Art. 277. – (1) Se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani persoana care a acceptat sau a păstrat însărcinarea de cenzor, contrar dispozițiilor art. 161 alin. (2), sau persoana care a acceptat însărcinarea de expert, cu încălcarea dispozițiilor art. 39.

(2) Hotărârile luate de adunările generale în baza unui raport al unui cenzor sau expert, numit cu încălcarea dispozițiilor art. 161 alin. (2) și ale art. 39, nu pot fi anulate din cauza încălcării dispozițiilor cuprinse în acele articole.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv și cenzorul care exercită funcțiile sau însărcinările lor cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi referitoare la incompatibilitate.

Art. 278. – (1) Dispozițiile art. 271-277 se aplică și lichidatorului, în măsura în care se referă la obligații ce intră în cadrul atribuțiilor sale.

(2) Se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la art. 275 lichidatorul care face plăți asociaților cu încălcarea dispozițiilor art. 256.

Art. 279. – (1) Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă acționarul sau deținătorul de obligațiuni care:

1. trece acțiunile sau obligațiunile sale pe numele altor persoane, în scopul formării unei majorități în adunarea generală, în detrimentul altor acționari sau deținători de obligațiuni;

2. votează, în adunări generale, în situația prevăzută la pct. 1, ca proprietar de acțiuni sau de obligațiuni care în realitate nu-i aparțin;

3. în cazurile nepermise de lege, își ia – în schimbul unui avantaj material – obligația de a vota într-un anumit sens în adunările generale sau de a nu lua parte la vot.

(2) Persoana care determină pe un acționar sau pe un deținător de obligațiuni ca, în schimbul unei sume de bani sau al unui alt avantaj material, să voteze într-un anumit sens în adunările generale ori să nu ia parte la vot, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 280. — Se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani, în afară de răspunderea pentru daunele pricinuite, prin operațiunile sale, statului român și terților, cel care exercită un comerț în favoarea și pe seama unor societăți constituite în țară străină, în cazurile în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru funcționarea acelor societăți în România.

Art. 281. — Faptele prevăzute în prezentul titlu, dacă constituie — potrivit Codului penal sau unor legi speciale — infracțiuni mai grave, se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile prevăzute acolo.

Art. 282. — Se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 12 ani persoanele vinovate de bancrută frauduloasă, constând în una dintre următoarele fapte:

a) falsificarea, sustragerea sau distrugerea evidențelor societății ori ascunderea unei părți din activul societății, înfățișarea de datorii inexistente sau prezentarea în registrul societății, în alt act ori în situațiile financiare a unor sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșită în vederea diminuării aparente a valorii activelor;

b) înstrăinarea, în fraudă a creditorilor, în caz de faliment al unei societăți, a unei părți însemnate din active.

TITLUL IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 283. — (1) Societățile comerciale, organizate în baza Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările ulterioare, privatizate sau care se vor privatiza, pot funcționa numai pe bază de statut.

(2) Modificând, în condițiile legii, statutul, asociații îl pot denumi act constitutiv, fără ca prin aceasta să ia naștere o societate comercială nouă.

(3) La societățile existente, asociații pot modifica actul constitutiv, prevăzând în el documentele la care aceștia urmează să aibă acces, în sensul art. 8 lit. i).

(4) Societățile comerciale cu capital integral ori majoritar de stat pot funcționa cu orice număr de asociați.

Art. 284. — Încadrarea salariaților la societățile comerciale se face pe bază de contract individual de muncă, cu respectarea legislației muncii și asigurărilor sociale.

Art. 285. — Dacă asociatul unic dintr-o societate cu răspundere limitată este și administrator, poate beneficia de pensie ca la asigurările sociale de stat, în măsura în care a vărsat contribuția la asigurările sociale și pe aceea pentru pensia suplimentară.

Art. 286. — Constituirea de societăți comerciale cu participare străină, în asociere cu persoane juridice sau persoane fizice române, sau cu capital integral străin se efectuează cu respectarea dispozițiilor prezentei legi și ale legii privind regimul investițiilor străine^{*)}.

Art. 287. — Activitățile care nu pot face obiectul unei societăți comerciale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 288. — Pentru autentificarea actului constitutiv se vor plăti taxele de timbru și onorariile notariale legale.

Art. 289. — În sensul prezentei legi, municipiul București se asimilează cu județul.

^{*)} Potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 195/1997, societățile comerciale reglementate prin legi speciale rămân supuse și dispozițiilor acelor legi.

Art. 290. – (1) Întreprinderile mici și asociațiile cu scop lucrativ, persoane juridice, înființate în baza Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative și reorganizate, până la data de 17 septembrie 1991, în una dintre formele de societate prevăzute de art. 2 din prezenta lege își vor putea continua activitatea.

(2) Ele sunt succesoare de drept ale întreprinderilor mici sau ale asociațiilor cu scop lucrativ din care provin.

Art. 291. – Prevederile din prezenta lege se completează cu dispozițiile Codului comercial.

Art. 292. – Societățile cu participare străină înființate până la data de 17 decembrie 1990 își vor putea continua activitatea potrivit actului lor de constituire, aprobat în condițiile legii.

Art. 293. – Guvernul va putea modifica, anual, prin hotărâre, valoarea minimă a capitalului social stabilită la art. 10 alin. (1), ținând seama de rata inflației, astfel încât, până la data de 31 decembrie 2005, pentru societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, capitalul social să nu fie mai mic decât echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro. Hotărârea Guvernului va cuprinde și termenul pentru completarea capitalului social.

Art. 294. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă prevederile art. 77-220 și 236 din Codul comercial^{*)}, prevederile referitoare la întreprinderile mici și la asociațiile cu scop lucrativ, cu personalitate juridică, din Decretul-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, Decretul nr. 424/1972 privind constituirea și funcționarea societăților mixte în România, cu excepția art. 15, art. 28 alin. 1, art. 33 și art. 35 alin. 2 și 3, Decretul-lege nr. 96/1990 privind unele măsuri pentru atragerea investiției de capital străin în România.

^{*)} Potrivit art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 195/1997, pe data intrării în vigoare a acestei ordonanțe (28 iulie 1997) se abrogă art. 237-250 și art. 264-269 din Codul comercial.

LEGE Nr. 273

din 29/06/2006

privind finanțele publice locale

Publicată în Monitorul Oficial nr. 618/18/07/2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Obiectul legii

Art. 1. – (1) Prezenta lege stabilește principiile, cadrul general și procedurile privind formarea, administrarea, angajarea și utilizarea fondurilor publice locale, precum și responsabilitățile autorităților administrației publice locale și ale instituțiilor publice implicate în domeniul finanțelor publice locale.

(2) Dispozițiile prezentei legi se aplică în domeniul elaborării, aprobării, executării și raportării:

a) bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, județelor și municipiului București;

b) bugetelor instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetele locale, după caz;

c) bugetelor instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii;

d) bugetului împrumuturilor externe și interne, pentru care rambursarea, plata dobânzilor, comisioanelor, spezelor și a altor costuri se asigură din bugetele locale și care provin din: împrumuturi externe contractate de stat și subîmprumutate autorităților administrației publice locale și/sau agenților economici și serviciilor publice din subordinea acestora; împrumuturi contractate de autoritățile administrației publice locale și garantate de stat; împrumuturi externe și/sau interne contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale;

e) bugetului fondurilor externe nerambursabile.

Definiții

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

1. *an bugetar* – anul financiar pentru care se aprobă bugetul; anul bugetar este anul calendaristic care începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie;

2. *angajament bugetar* – actul prin care o autoritate publică competentă, potrivit legii, afectează fonduri publice unei anumite destinații, în limita creditelor bugetare aprobate;

3. *angajament legal* – faza din procesul execuției bugetare, reprezentând orice act juridic din care rezultă

sau ar putea rezulta o obligație pe seama fondurilor publice;

4. *articol bugetar* – subdiviziune a clasificății cheltuielilor bugetare, determinată în funcție de caracterul economic al operațiunilor în care acestea se concretizează și care desemnează natura unei cheltuieli, indiferent de acțiunea la care se referă;

5. *autorități ale administrației publice locale* – consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, ca autorități deliberative, primarii, primarii de sectoare și primarul general al municipiului București, ca autorități executive;

6. *buget* – documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile sau, după caz, numai cheltuielile, în funcție de sistemul de finanțare a instituțiilor publice;

7. *buget local* – documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile unităților administrativ-teritoriale;

8. *buget local pe ansamblul județului, respectiv al municipiului București* – totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv ale sectoarelor și al municipiului București;

9. *cheltuieli bugetare* – sumele aprobate în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), în limitele și potrivit destinațiilor stabilite prin bugetele respective;

10. *clasificație bugetară* – gruparea veniturilor și cheltuielilor bugetare într-o ordine obligatorie și după criterii unitare;

11. *clasificație economică* – gruparea cheltuielilor după natura și efectul lor economic;

12. *clasificație funcțională* – gruparea cheltuielilor după destinația lor, pentru a evalua alocarea fondurilor publice unor activități sau obiective care definesc necesitățile publice;

13. *contabil* – denumirea generică pentru persoana și/sau persoanele care lucrează în compartimentul financiar-contabil, care verifică documentele justificative și întocmește/întocmesc instrumentele de plată a cheltuielilor efectuate pe seama fondurilor publice;

14. *compartiment financiar-contabil* – structura organizatorică din cadrul instituției publice în care este organizată execuția bugetară (serviciu, birou, compartiment);

15. *consolidare* – operațiunea de eliminare a transferurilor de sume dintre bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), în vederea evitării dublei evidențieri a acestora;

16. *cotă defalcată din unele venituri ale bugetului de stat* – procentul stabilit din unele venituri ale bugetului de stat, care se alocă bugetelor locale;

17. *credite destinate unor acțiuni multianuale* – sumele alocate unor programe, proiecte, subproiecte, obiective și altele asemenea, care se desfășoară pe o perioadă mai mare de un an și determină credite de angajament și credite bugetare;

18. *credit de angajament* – limita maximă a cheltuielilor ce pot fi angajate în timpul exercițiului bugetar, în limitele aprobate;

19. *credit bugetar* – suma aprobată prin buget, reprezentând limita maximă până la care se pot ordona și efectua plăți în cursul anului bugetar pentru angajamentele contractate în cursul exercițiului bugetar și/sau din exerciții anterioare pentru acțiuni multianuale, respectiv se pot angaja, ordona și efectua plăți din buget pentru celelalte acțiuni;

20. *cofinanțare* – finanțarea unui program, proiect, subproiect, obiectiv și altele asemenea, parțial prin credite bugetare, parțial prin finanțarea provenită din surse atrase;

21. *contribuție* – prelevarea obligatorie a unei părți din veniturile persoanelor fizice și juridice, cu sau fără posibilitatea obținerii unei contraprestații;

22. *deficit bugetar* – partea cheltuielilor bugetare ce depășește veniturile bugetare într-un an bugetar;

23. *deschidere de credite bugetare* – aprobarea comunicată Trezoreriei Statului de către ordonatorul principal de credite, în limita căreia se pot efectua repartizări de credite bugetare și plăți de casă din bugetele locale;

24. *dobândă* – prețul folosirii temporare a capitalului împrumutat;

25. *donatie* – contractul prin care o persoană fizică sau juridică transmite cu titlu gratuit unei instituții publice dreptul de proprietate asupra unor fonduri bănești sau bunuri materiale, încheind în acest scop un înscris autentic;

26. *echilibru bugetar* – egalitatea dintre veniturile bugetare și cheltuielile bugetare în cadrul unui exercițiu bugetar;

27. *echilibrare financiară* – transferul de resurse financiare din unele venituri ale bugetului de stat către unitățile administrativ-teritoriale în vederea asigurării fondurilor necesare furnizării de servicii publice, în condițiile legii;

28. *excedent bugetar* – partea veniturilor bugetare ce depășește cheltuielile bugetare într-un an bugetar;

29. *execuție bugetară* – activitatea de încasare a veniturilor bugetare și de efectuare a plății cheltuielilor aprobate prin buget;

30. *execuție de casă a bugetului* – complexul de operațiuni care se referă la încasarea veniturilor și la plata cheltuielilor bugetare;

31. *exercițiu bugetar* – perioada egală cu anul bugetar pentru care se elaborează, se aprobă, se execută și se raportează bugetul;

32. *fonduri publice locale* – sumele alocate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), precum și cele gestionate în afara bugetului local;

33. *fond de risc* – fondul constituit în afara bugetului local de către autoritățile administrației publice locale din comisioanele suportate de beneficiarii împrumuturilor garantate de aceste autorități și din alte surse, destinat acoperirii riscurilor financiare care decurg din garantarea împrumuturilor respective;

34. *fond de rulment* – partea din excedentul anual bugetar definitiv al bugetului local, care se constituie la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale și se utilizează potrivit prevederilor prezentei legi;

35. *fond de rezervă bugetară* – fondul prevăzut la partea de cheltuieli a bugetelor locale;

36. *garanție locală* – angajamentul asumat de o autoritate a administrației publice locale, în calitate de garant, de a plăti la scadență obligațiile neonorate ale garantatului; operatorilor economici și serviciilor publice din subordinea acesteia, în condițiile legii;

37. *impozit* – prelevarea obligatorie, fără contraprestație imediată, directă și nerambursabilă, pentru satisfacerea necesităților de interes general;

38. *insolvență* – incapacitatea unei unități administrativ-teritoriale de a-și achita obligațiile de plată lichide și exigibile, cu excepția celor care se află în litigiu contractual;

39. *instituții publice locale* – denumirea generică, incluzând comunele, orașele, municipiile, sectoarele municipiului București, județele, municipiul București, instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare a activității acestora;

40. *împrumut* – obligația generată de încheierea unui contract între o instituție publică, în calitate de împrumutat, și o persoană fizică sau juridică creditoare de a plăti la termenele menționate în contract rata de capital, împreună cu dobânda și cu alte costuri aferente;

41. *lichidarea cheltuielilor* – faza din procesul execuției bugetare, în care se verifică existența

angajamentelor, se determină sau se verifică realitatea sumei datorate, se verifică condițiile de exigibilitate a angajamentului, pe baza documentelor justificative care să ateste operațiunile respective;

42. *obligațiuni* – titluri de credit pe termen mediu și lung, emise de o autoritate a administrației publice locale, a căror rambursare este garantată prin veniturile proprii ale unităților administrativ-teritoriale;

43. *ordonanțarea cheltuielilor* – faza din procesul execuției bugetare, în care se confirmă că livrările de bunuri și servicii au fost efectuate sau alte creanțe au fost verificate și că plata poate fi realizată;

44. *plata cheltuielilor* – faza din procesul execuției bugetare, reprezentând actul final prin care instituția publică achită obligațiile sale față de terți;

45. *proces bugetar* – etapele consecutive de elaborare, aprobare, executare, control și raportare ale bugetului, care se încheie cu aprobarea contului anual de execuție a acestuia;

46. *program* – acțiunea sau ansamblul coerent de acțiuni ce se referă la același ordonator principal de credite, proiectat pentru a realiza un obiectiv sau un set de obiective definite și pentru care sunt stabiliți indicatori de program care să evalueze rezultatele ce vor fi obținute, în limitele de finanțare aprobate;

47. *rectificare bugetară locală* – operațiunea prin care se modifică, în cursul exercitiului bugetar, bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), cu obligativitatea menținerii echilibrului bugetar;

48. *registru al datoriei publice locale* – documentul care evidențiază situația datoriei publice locale contractate direct, în ordine cronologică, și care are două componente: subregistru al datoriei publice interne locale și subregistru al datoriei publice externe locale;

49. *registru al garanțiilor locale* – documentul care evidențiază situația garanțiilor locale acordate de autoritățile administrației publice locale, în ordine cronologică, și care are două componente: subregistru al garanțiilor interne locale și subregistru al garanțiilor externe locale;

50. *secțiune de funcționare* – partea de bază, obligatorie, a unui buget local, care cuprinde veniturile necesare acoperirii cheltuielilor curente pentru realizarea atribuțiilor și competențelor stabilite prin lege, specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale/subdiviziuni administrativ-teritoriale, precum și cheltuielile curente respective;

51. *secțiune de dezvoltare* – partea complementară a unui buget local, care cuprinde veniturile afectate cheltuielilor de capital, potrivit politicilor de dezvoltare la nivel

național, regional, județean, zonal sau local, după caz, precum și cheltuielile de capital respective, pe bază de programe și proiecte. Prin nivel zonal se înțelege teritoriul corespunzător a două sau mai multe unități administrativ-teritoriale învecinate pe a căror rază se realizează o acțiune, o lucrare, un serviciu, un program sau orice alt obiectiv, în înțelesul colectivităților locale respective;

52. *subdiviziuni ale unităților administrativ-teritoriale* – sectoarele municipiului București sau alte subdiviziuni ale municipiilor, ale căror delimitare și organizare se stabilesc prin lege;

53. *sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat* – sumele defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale și sumele defalcate cu destinație specială, alocate pentru finanțarea unor servicii publice descentralizate sau a unor noi cheltuieli publice;

54. *șef al compartimentului financiar-contabil* – persoana care ocupă funcția de conducere a compartimentului financiar-contabil și care răspunde de activitatea de încasare a veniturilor și de plată a cheltuielilor sau, după caz, una dintre persoanele care îndeplinește aceste atribuții în cadrul unei instituții publice care nu are în structura sa un compartiment financiar-contabil sau persoana care îndeplinește aceste atribuții pe bază de contract, în condițiile legii;

55. *taxă* – suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un operator economic, o instituție publică ori un serviciu public;

56. *unități administrativ-teritoriale* – comunele, orașele, municipiile și județele;

57. *vărsământ* – modalitatea de stingere a obligației legale prin virarea unei sume de bani, efectuată de un agent economic, de o instituție publică, serviciu public ori instituție financiară;

58. *venituri bugetare* – resursele bănești care se cuvin bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)-c), după caz, în baza unor prevederi legale, formate din impozite, taxe, contribuții, alte vărsăminte, alte venituri, cote defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, precum și cele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b)-d);

59. *virare de credite bugetare* – operațiunea prin care se diminuează creditul bugetar de la o subdiviziune a clasificăției bugetare care prezintă disponibilități și se majorează corespunzător o altă subdiviziune la care fondurile sunt insuficiente, cu respectarea dispozițiilor legale de efectuare a operațiunilor respective.

Veniturile și cheltuielile bugetare

Art. 3. – (1) Veniturile și cheltuielile bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2), precum și celelalte venituri și cheltuieli evidențiate în afara bugetului local, cumulate la nivelul unității administrativ-teritoriale, alcătuiesc bugetul general al unității administrativ-teritoriale care, după consolidare, prin eliminarea transferurilor de sume dintre bugete, va reflecta dimensiunea efortului financiar public în unitatea administrativ-teritorială pe anul respectiv, starea de echilibru sau dezechilibru, după caz.

(2) Creditele bugetare aprobate se utilizează pentru finanțarea administrației publice locale, programelor, proiectelor, activităților, acțiunilor, obiectivelor și altele asemenea, potrivit scopurilor prevăzute în legi și alte reglementări, și vor fi angajate și folosite în strictă corelare cu gradul previzionat de încasare a veniturilor bugetare.

Autorizarea bugetară/ angajamentele multianuale

Art. 4. – (1) Prin aprobarea bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) se autorizează, pentru anul bugetar, veniturile și cheltuielile bugetare, după caz.

(2) Sumele aprobate, la partea de cheltuieli, prin bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), în cadrul cărora se angajează, se ordonancează și se efectuează plăți, reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite.

(3) Angajarea cheltuielilor din aceste bugete se face numai în limita creditelor bugetare aprobate.

(4) Angajarea și utilizarea creditelor bugetare în alte scopuri decât cele aprobate atrag răspunderea celor vinovați, în condițiile legii.

(5) Pentru acțiunile multianuale se înscriu în buget, distinct, creditele de angajament și creditele bugetare.

(6) În vederea realizării acțiunilor multianuale ordonatorii de credite încheie angajamente legale, în limita creditelor de angajament aprobate prin buget pentru anul bugetar respectiv.

Veniturile și cheltuielile bugetelor locale

Art. 5. – (1) Veniturile bugetare locale se constituie din:

a) venituri proprii, formate din: impozite, taxe, contribuții, alte vărsăminte, alte venituri și cote defalcate din impozitul pe venit;

b) sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat;

c) subvenții primite de la bugetul de stat și de la alte bugete;

d) donații și sponsorizări.

(2) Fundamentarea veniturilor bugetelor locale se bazează pe constatarea și evaluarea materiei impozabile și a bazei de impozitare în funcție de care se calculează impozitele și taxele aferente, evaluarea serviciilor prestate și a veniturilor obținute din acestea, precum și pe alte

elemente specifice, inclusiv pe serii de date, în scopul evaluării corecte a veniturilor.

(3) Fundamentarea, dimensionarea și repartizarea cheltuielilor bugetelor locale pe ordonatori de credite, pe destinații, respectiv pe acțiuni, activități, programe, proiecte, obiective, se efectuează în concordanță cu atribuțiile ce revin autorităților administrației publice locale, cu prioritățile stabilite de acestea, în vederea funcționării lor și în interesul colectivităților locale respective.

(4) Fundamentarea și aprobarea cheltuielilor bugetelor locale se efectuează în strictă corelare cu posibilitățile reale de încasare a veniturilor bugetelor locale, estimate a se realiza.

Descentralizarea unor activități

Art. 6. – Trecerea de către Guvern în administrarea și finanțarea autorităților administrației publice locale a unor cheltuieli publice, ca urmare a descentralizării unor activități, precum și a altor cheltuieli publice noi se face prin lege, numai cu asigurarea resurselor financiare necesare realizării acestora, după cum urmează:

a) în primul an, prin cuprinderea distinctă în anexa la legea bugetului de stat a sumelor defalcate cu destinație specială, necesare finanțării cheltuielilor publice transferate sau a noilor cheltuieli publice, precum și a criteriilor de repartizare;

b) în anii următori, prin cuprinderea resurselor respective în ansamblul sumelor defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale alocate unităților administrativ-teritoriale, cu excepția celor nominalizate distinct prin anexa la legea bugetului de stat.

CAPITOLUL II

Principii, reguli și responsabilități

SECȚIUNEA I

Principii și reguli bugetare

Principiul universalității

Art. 7. – (1) Veniturile și cheltuielile se includ în buget în totalitate, în sume brute.

(2) Veniturile bugetare nu pot fi afectate direct unei cheltuieli bugetare anume, cu excepția donațiilor și sponsorizărilor, care au stabilite destinații distincte.

Principiul transparenței și publicității

Art. 8. – Procesul bugetar este deschis și transparent, acesta realizându-se prin:

a) publicarea în presa locală, pe pagina de internet a instituției publice, sau afișarea la sediul autorității administrației publice locale respective a proiectului de buget local și a contului anual de execuție a acestuia;

b) dezbaterea publică a proiectului de buget local, cu prilejul aprobării acestuia;

c) prezentarea contului anual de execuție a bugetului local în ședință publică.

Principiul unității

Art. 9. – (1) Veniturile și cheltuielile bugetare se înscriu într-un singur document, pentru a se asigura utilizarea eficientă și monitorizarea fondurilor publice locale.

(2) Se interzic reținerea și utilizarea de venituri în regim extrabugetar, precum și constituirea de fonduri publice locale în afara bugetelor locale, dacă legea nu prevede altfel.

Principiul unității monetare

Art. 10. – Toate operațiunile bugetare se exprimă în monedă națională.

Principiul anualității

Art. 11. – (1) Veniturile și cheltuielile bugetare sunt aprobate, în condițiile legii, pe o perioadă de un an, care corespunde exercițiului bugetar.

(2) Toate operațiunile de încasări și plăți efectuate în cursul unui an bugetar în contul unui buget aparțin exercițiului corespunzător de execuție a bugetului respectiv.

Principiul specializării bugetare

Art. 12. – Veniturile și cheltuielile bugetare se înscriu și se aprobă în buget pe surse de proveniență și, respectiv, pe categorii de cheltuieli, grupate după natura lor economică și destinația acestora.

Principiul echilibrului

Art. 13. – Cheltuielile unui buget se acoperă integral din veniturile bugetului respectiv.

Reguli bugetare

Art. 14. – (1) Este interzisă efectuarea de plăți direct din veniturile încasate, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

(2) Cheltuielile bugetare au destinație precisă și limitată și sunt determinate de autorizările conținute în legi speciale și în legile bugetare anuale.

(3) Nicio cheltuială nu poate fi înscrisă în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) și nici nu poate fi angajată și efectuată din aceste bugete, dacă nu există baza legală pentru respectiva cheltuială.

(4) Nicio cheltuială din fonduri publice locale nu poate fi angajată, ordonanțată și plătită dacă nu este aprobată, potrivit legii, și dacă nu are prevederi bugetare și surse de finanțare.

(5) După aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Alte principii

Principiul solidarității

Art. 15. – (1) Prin politicile bugetare locale se poate realiza ajutorarea unităților administrativ-teritoriale, precum și a persoanelor fizice aflate în situație de extremă dificultate, prin alocarea de sume din fondul de rezervă bugetară constituit în bugetul local.

(2) Din fondul de rezervă bugetară constituit în bugetul local consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot aproba acordarea de ajutoare către unitățile administrativ-teritoriale aflate în situații de extremă dificultate, la cererea publică a primarilor acestor unități administrativ-teritoriale sau din proprie inițiativă.

Principiul autonomiei locale financiare

Art. 16. – (1) Unitățile administrativ-teritoriale au dreptul la resurse financiare suficiente, pe care autoritățile administrației publice locale le pot utiliza în exercitarea atribuțiilor lor, pe baza și în limitele prevăzute de lege.

(2) Autoritățile administrației publice locale au competența stabilirii nivelurilor impozitelor și taxelor locale, în condițiile legii.

(3) Alocarea resurselor financiare pentru echilibrarea bugetelor locale nu trebuie să afecteze aplicarea politicilor bugetare ale autorităților administrației publice locale în domeniul lor de competență.

(4) Sumele defalcate cu destinație specială se utilizează de către autoritățile administrației publice locale în conformitate cu prevederile legale.

Principiul proporționalității

Art. 17. – Resursele financiare ale unităților administrativ-teritoriale trebuie să fie proporționale cu responsabilitățile autorităților administrației publice locale stabilite prin lege.

Principiul consultării

Art. 18. – Autoritățile administrației publice locale, prin structurile asociative ale acestora, trebuie să fie consultate asupra procesului de alocare a resurselor financiare de la bugetul de stat către bugetele locale.

SECȚIUNEA a 3-a

Competențe și responsabilități în procesul bugetar

Aprobarea și rectificarea bugetelor

Art. 19. – (1) Bugetele locale și celelalte bugete prevăzute la art. 1 alin. (2) se aprobă astfel:

a) bugetele locale, bugetele împrumuturilor externe și interne și bugetele fondurilor externe nerambursabile, de către consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor, județelor și de Consiliul General al Municipiului București, după caz;

b) bugetele instituțiilor publice, de către consiliile prevăzute la lit. a), în funcție de subordonarea acestora.

(2) Pe parcursul exercițiului bugetar, autoritățile deliberative pot aproba rectificarea bugetelor prevăzute la

alin. (1) lit. a) și b), în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de rectificare a bugetului de stat, precum și ca urmare a unor propuneri fundamentate ale ordonatorilor principali de credite. Rectificărilor bugetelor locale li se vor aplica aceleași proceduri ca și aprobării inițiale a acestora, cu excepția termenelor din calendarul bugetar.

Rolul, competențele și responsabilitățile autorităților administrației publice locale

Art. 20. – (1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele competențe și responsabilități în ceea ce privește finanțele publice locale:

a) elaborarea și aprobarea bugetelor locale, în condiții de echilibru bugetar, la termenele și potrivit prevederilor stabilite prin prezenta lege;

b) stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitelor și taxelor locale, precum și a oricăror alte venituri ale unităților administrativ-teritoriale, prin compartimente proprii de specialitate, în condițiile legii;

c) urmărirea și raportarea execuției bugetelor locale, precum și rectificarea acestora, pe parcursul anului bugetar, în condiții de echilibru bugetar;

d) stabilirea și urmărirea modului de prestare a activităților din domeniul serviciilor publice de interes local, inclusiv opțiunea trecerii sau nu a acestor servicii în răspunderea unor operatori economici specializați ori servicii publice de interes local, urmărindu-se eficientizarea acestora în beneficiul colectivităților locale;

e) administrarea eficientă a bunurilor din proprietatea publică și privată a unităților administrativ-teritoriale;

f) contractarea directă de împrumuturi interne și externe, pe termen scurt, mediu și lung, și urmărirea achitării la scadență a obligațiilor de plată rezultate din acestea;

g) garantarea de împrumuturi interne și externe, pe termen scurt, mediu și lung, și urmărirea achitării la scadență a obligațiilor de plată rezultate din împrumuturile respective de către beneficiari;

h) administrarea fondurilor publice locale pe parcursul execuției bugetare, în condiții de eficiență;

i) stabilirea opțiunilor și a priorităților în aprobarea și în efectuarea cheltuielilor publice locale;

j) elaborarea, aprobarea, modificarea și urmărirea realizării programelor de dezvoltare în perspectivă a unităților administrativ-teritoriale ca bază a gestionării bugetelor locale anuale;

k) îndeplinirea și a altor atribuții, competențe și responsabilități prevăzute de dispozițiile legale.

(2) Președinților consiliilor județene li se aplică prevederile prezentei legi, similar cu autoritățile executive.

Categorii de ordonatori de credite

Art. 21. – (1) Ordonatorii de credite sunt de trei categorii: ordonatori principali, ordonatori secundari și ordonatori terțiari.

(2) Ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale sunt primarii unităților administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București, primarii sectoarelor municipiului București și președinții consiliilor județene.

(3) Ordonatorii principali de credite pot delega această calitate înlocuitorilor de drept sau altor persoane împuternicite în acest scop. Prin actul de delegare, ordonatorii principali de credite vor preciza limitele și condițiile delegării.

(4) Conducătorii instituțiilor publice cu personalitate juridică, cărora li se alocă fonduri din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz.

Rolul ordonatorilor de credite

Art. 22. – (1) Ordonatorii principali de credite analizează modul de utilizare a creditelor bugetare aprobate prin bugetele locale și prin bugetele instituțiilor publice, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz, și aprobă efectuarea cheltuielilor din bugetele proprii, cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Ordonatorii secundari de credite repartizează creditele bugetare aprobate potrivit art. 19 alin. (1) lit. b), pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice ai căror conducători sunt ordonatori terțiari de credite, și aprobă efectuarea cheltuielilor din bugetele proprii, cu respectarea dispozițiilor legale.

(3) Ordonatorii terțiari de credite utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor unităților pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale.

Responsabilitățile ordonatorilor de credite

Art. 23. – (1) Ordonatorii de credite au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Ordonatorii de credite răspund de:

a) elaborarea și fundamentarea proiectului de buget propriu;

b) urmărirea modului de realizare a veniturilor;

c) angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare aprobate și a veniturilor bugetare posibil de încasat;

d) integritatea bunurilor aflate în proprietatea sau în administrarea instituției pe care o conduc;

e) organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimoniului aflat în administrare și a execuției bugetare;

f) organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de investiții publice;

g) organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;

Controlul financiar preventiv propriu, auditul public intern și controlul ulterior

h) organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale;

i) alte atribuții stabilite de dispozițiile legale.

Art. 24. – (1) Controlul financiar preventiv propriu și auditul public intern se exercită asupra tuturor operațiunilor care afectează fondurile publice locale și/sau patrimoniul public și privat și sunt exercitate conform reglementărilor legale în domeniu.

(2) Angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor din fonduri publice locale se aprobă de ordonatorul de credite, iar plata acestora se efectuează de către contabil, cu excepția prevederilor art. 54 alin. (7).

(3) Angajarea și ordonanțarea cheltuielilor se efectuează numai cu viza prealabilă de control financiar preventiv propriu, potrivit dispozițiilor legale.

(4) Formarea și utilizarea fondurilor publice locale și contul de execuție a bugetelor locale sunt supuse controlului Curții de Conturi, potrivit legii.

CAPITOLUL III

Procesul bugetar

SECȚIUNEA I

Proceduri privind elaborarea bugetelor

Elaborarea bugetelor

Art. 25. – Proiectele bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) se elaborează de către ordonatorii principali de credite, avându-se în vedere:

a) prognozele principalilor indicatori macroeconomici și sociali pentru anul bugetar pentru care se elaborează proiectul de buget, precum și pentru următorii 3 ani, elaborate de organele abilitate;

b) politicile fiscale și bugetare, naționale și locale;

c) prevederile acordurilor de împrumuturi interne sau externe încheiate, ale memorandumurilor de finanțare sau ale altor acorduri internaționale, semnate și/sau ratificate;

d) politicile și strategiile sectoriale și locale, precum și prioritățile stabilite în formularea propunerilor de buget;

e) propunerile de cheltuieli detaliate ale ordonatorilor de credite din subordine;

f) programele întocmite de către ordonatorii principali de credite în scopul finanțării unor acțiuni sau ansamblu de acțiuni, cărora le sunt asociate obiective precise și indicatori de rezultate și de eficiență; programele sunt însoțite de estimarea anuală a performanțelor fiecărui program, care trebuie să precizeze: acțiunile, costurile asociate, obiectivele urmărite, rezultatele obținute și estimate pentru anii următori, măsurate prin indicatori preciși, a căror alegere este justificată;

g) programele de dezvoltare economico-socială în perspectivă ale unității administrativ-teritoriale, în concor-

Conținutul și structura bugetelor

danță cu politicile de dezvoltare la nivel național, regional, județean, zonal sau local.

Art. 26. – (1) Veniturile și cheltuielile se grupează în buget pe baza clasificăției bugetare aprobate de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Veniturile sunt structurate pe capitole și subcapitole, iar cheltuielile pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate și paragrafe, după caz.

(3) Cheltuielile prevăzute în capitole și articole au destinație precisă și limitată.

(4) Numărul de personal, permanent și temporar, precum și fondul salariilor de bază se aprobă distinct, prin anexa la bugetul fiecărei instituții publice. Numărul de salariați aprobat fiecărei instituții publice nu poate fi depășit.

(5) Cheltuielile de capital se cuprind la fiecare capitol bugetar, în conformitate cu creditele de angajament și cu duratele de realizare a investițiilor.

(6) Programele se aprobă ca anexe la bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2).

(7) Secțiunile de funcționare și secțiunile de dezvoltare se utilizează pentru fundamentarea bugetelor locale și se aprobă ca anexe la acestea, respectiv:

a) secțiunea de funcționare cuprinde cheltuielile curente pentru realizarea atribuțiilor și competențelor stabilite prin lege, specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale;

b) secțiunea de dezvoltare cuprinde cheltuielile de capital.

(8) Cheltuielile curente prevăzute la alin. (7) lit. a) sunt obligatorii și se referă la cheltuielile de personal, cheltuielile materiale și cu prestarea serviciilor, subvențiile și transferurile necesare realizării atribuțiilor și competențelor autorităților administrației publice locale, în condițiile legii.

(9) Fondurile externe nerambursabile și împrumuturile interne și externe se cuprind în anexele la bugetele locale și se aprobă odată cu acestea.

(10) Veniturile bugetelor locale sunt prevăzute în anexa nr. 1, iar cheltuielile acestora în anexa nr. 2 la prezenta lege.

Art. 27. – Impozitele și taxele locale se aprobă de consiliile locale, județene și de Consiliul General al Municipiului București, după caz, în limitele și în condițiile legii.

Art. 28. – (1) Sumele încasate din vânzarea ca atare sau din valorificarea materialelor rezultate în urma demolării, dezmembrării ori dezafectării, în condițiile prevăzute de lege, a unor mijloace fixe sau din vânzarea unor bunuri materiale care aparțin instituțiilor publice, finanțate integral din bugetele locale, constituie venituri ale bugetelor locale și se varsă la acestea.

(2) Sumele încasate potrivit alin. (1) de către celelalte instituții publice constituie venituri ale bugetelor acestora.

Competențe în stabilirea impozitelor și taxelor locale

Regimul sumelor rezultate din valorificarea mijloacelor fixe și a unor bunuri materiale, precum și al sumelor încasate din concesiunea sau închirierea unor bunuri ori din valorificarea unor bunuri confiscate

(3) Sumele încasate din concesiunea sau din închirierea unor bunuri aparținând domeniului public sau privat al unităților administrativ-teritoriale constituie venituri ale bugetelor locale.

(4) Sumele încasate din valorificarea bunurilor confiscate se fac venit la bugetul local, în funcție de subordonarea instituțiilor care au dispus confiscarea acestora, în condițiile legii.

Regimul sumelor rezultate din vânzarea unor bunuri aparținând domeniului privat

Taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locale

Art. 29. – Sumele încasate din vânzarea, în condițiile legii, a unor bunuri aparținând domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale constituie integral venituri ale bugetelor locale.

Art. 30. – (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale.

(2) Cuantumul taxelor speciale se stabilește anual, iar veniturile obținute din acestea se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local, precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii.

(3) Prin regulamentul aprobat de autoritățile deliberative se vor stabili domeniile de activitate și condițiile în care se pot institui taxele speciale, modul de organizare și funcționare a serviciilor publice de interes local, pentru care se propun taxele respective.

(4) Hotărârile luate de autoritățile deliberative, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul acestora și publicate pe pagina de internet sau în presă.

(5) Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen, autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite.

(6) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(7) Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor prezentului articol, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de autoritățile deliberative.

Activități de natură economică

Art. 31. – (1) Serviciile publice de interes local care desfășoară activități de natură economică au obligația calculării, înregistrării și recuperării uzurii fizice și morale a mijloacelor fixe aferente acestor activități prin tarif sau preț, potrivit legii.

(2) Sumele reprezentând amortizarea calculată pentru aceste mijloace fixe se colectează într-un cont distinct, deschis la unitățile Trezoreriei Statului, se utilizează exclusiv pentru realizarea de investiții în domeniul respectiv și se evidențiază distinct în programul de investiții, ca sursă de finanțare a acestora, cu excepțiile prevăzute în acordurile de împrumut sau de garanție încheiate cu instituțiile financiare internaționale.

(3) Activitățile de natură economică pentru care se calculează amortizarea mijloacelor fixe se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Cote defalcate din impozitul pe venit

Art. 32. – (1) Din impozitul pe venit încasat la bugetul de stat la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale se alocă lunar, în termen de 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care s-a încasat acest impozit, o cotă de 47% la bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pe al căror teritoriu își desfășoară activitatea plătitorii de impozite, o cotă de 13% la bugetul local al județului și o cotă de 22% într-un cont distinct, deschis pe seama direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, la trezoreria municipiului reședință de județ pentru echilibrarea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și al județului.

(2) În execuție, cota de 22% se alocă de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene în termenul prevăzut la alin. (1), pentru echilibrarea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și județului, proporțional cu sumele repartizate și aprobate în acest scop în bugetele respective, potrivit prevederilor art. 33 alin. (3)-(5).

(3) Cota de 82% din impozitul pe venit pentru municipiul București se repartizează, în termenul prevăzut la alin. (1), astfel: 23,5% la bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, 47,5% la bugetul local al municipiului București și 11% într-un cont distinct deschis pe seama Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București la Trezoreria Municipiului București, pentru echilibrarea bugetelor locale ale sectoarelor și municipiului București.

(4) În execuție, cota de 11% se alocă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București în termenul prevăzut la alin. (1), pentru echilibrarea bugetelor locale ale sectoarelor și municipiului București, proporțional cu sumele repartizate și aprobate în bugetele respective, potrivit prevederilor art. 33 alin. (6).

(5) În situații deosebite, prin legea bugetului de stat, cotele defalcate din impozitul pe venit pot fi majorate.

(6) Operațiunile de virare la bugetele locale a cotelor cuvenite din impozitul pe venit se efectuează de Ministerul Finanțelor Publice, prin direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(7) Plătitorii de impozite și taxe care au organizat puncte de lucru stabile cu minimum 5 angajați pentru respectivul punct de lucru sunt obligați să solicite înregistrarea fiscală a acestora, ca plătitor de impozit pe venituri din salarii, la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află punctul de lucru. Solicitarea se face în termen de 15 zile de la data înființării, pentru punctele de lucru nou-înființate. Organul fiscal are obligația ca în termen de 5 zile de la înregistrarea fiscală să comunice în scris primarului acest lucru. Plătitorii de impozite și taxe prevăzuți în acest alineat au obligația să organizeze evidența contabilă corespunzătoare pentru determinarea impozitului pe venitul din salarii calculat, reținut și vărsat.

(8) Primarul, prin compartimentele de specialitate, poate verifica corecta înregistrare fiscală a contribuabililor la organul fiscal teritorial atât a sediului social principal, cât și a sediului secundar.

(9) Primarul are obligația să sesizeze orice nereguli constatate organului fiscal teritorial al Ministerului Finanțelor Publice.

Alocarea cotelor și sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat

Art. 33. – (1) Pentru finanțarea cheltuielilor publice prevăzute la art. 6, precum și pentru echilibrarea bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale, prin legea bugetului de stat se aprobă sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, cu destinație specială și, respectiv, pentru echilibrarea bugetelor locale.

(2) Sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale vor fi repartizate pe județe, potrivit următoarelor criterii:

a) capacitatea financiară determinată pe baza impozitului pe venit încasat pe locuitor, în proporție de 70%, potrivit următoarei formule de calcul:

$$Sr.j = \frac{\frac{Ivm.tj}{Ivm.j} \times \frac{Nr.loc.j}{Nr.loc.tj}}{\sum_{j=1}^n \left[\frac{Ivm.tj}{Ivm.j} \times \frac{Nr.loc.j}{Nr.loc.tj} \right]} \times Sr.tj,$$

unde:

Sr.j – sume defalcate repartizate județului;

Sr.tj – sume defalcate de repartizat pe total județe;

Ivm.j – impozitul pe venit mediu pe locuitor încasat pe județ în anul anterior anului de calcul;

Ivm.tj – impozitul pe venit mediu pe locuitor încasat pe total județe în anul anterior anului de calcul;

Nr.loc.j – numărul locuitorilor din județ;

Nr.loc.tj – suma locuitorilor județelor;

b) suprafața județului în proporție de 30%. Sumele defalcate cu destinație specială se repartizează conform legii.

(3) Din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, aprobate anual prin legea bugetului de stat, și din cota de 22% prevăzută la art. 32 alin. (1), o cotă de 27% se alocă bugetului propriu al județului, iar diferența se repartizează pentru bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, astfel:

a) 80% din sumă se repartizează în două etape, prin decizie a directorului direcției generale a finanțelor publice județene, în funcție de următoarele criterii: populație, suprafața din intravilanul unității administrativ-teritoriale și capacitatea financiară a unității administrativ-teritoriale;

b) 20% din sumă se repartizează, prin hotărâre a consiliului județean, pentru susținerea programelor de dezvoltare locală, pentru proiecte de infrastructură care necesită cofinanțare locală. Hotărârea consiliului județean se comunică directorului direcției generale a finanțelor publice județene, prefectului și consiliilor locale din județ.

(4) Pentru repartizarea sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, conform prevederilor alin. (3) lit. a), direcțiile generale ale finanțelor publice județene procedează astfel:

a) calculează indicatorii "impozitul pe venit mediu pe locuitor/pe unitatea administrativ-teritorială" și, respectiv, "impozitul pe venit mediu pe locuitor/pe ansamblul județului", după următoarele formule:

$$I_{vm.I} = I_{v.I} / N_{r. loc.I}$$

$$I_{vm.j} = I_{v.j} / N_{r. loc.j},$$

unde:

$I_{vm.I}$ – impozitul pe venit mediu pe locuitor, încasat pe unitatea administrativ-teritorială în anul anterior anului de calcul;

$I_{v.I}$ – impozitul pe venit încasat pe unitatea administrativ-teritorială în anul anterior anului de calcul;

$N_{r.loc.I}$ – numărul locuitorilor din unitatea administrativ-teritorială;

$I_{vm.j}$ – impozitul pe venit mediu pe locuitor, încasat pe ansamblul județului în anul anterior anului de calcul;

$I_{v.j}$ – impozitul pe venit încasat pe ansamblul județului în anul anterior anului de calcul, obținut prin însumarea impozitului pe venit încasat pe fiecare unitate administrativ-teritorială a județului;

$N_{r.loc.j}$ – numărul locuitorilor din județ;

b) calculele rezultate conform lit. a) se transmit, până la data de 31 mai a fiecărui an, Ministerului Administrației și Internelor;

c) în prima etapă se repartizează sumele calculate potrivit prevederilor alin. (3) lit. a) numai către unitățile administrativ-teritoriale al căror impozit pe venit mediu pe locuitor, încasat pe unitatea administrativ-teritorială în anul anterior anului de calcul, este mai mic decât impozitul pe venit mediu pe locuitor, încasat pe ansamblul județului în anul anterior anului de calcul, pe baza următoarelor criterii:

– ponderea populației unităților administrativ-teritoriale care participă la această etapă în totalul populației acestora, în proporție de 75%;

– ponderea suprafeței din intravilanul unităților administrativ-teritoriale care participă la această etapă în totalul suprafeței din intravilanul acestora, în proporție de 25%;

d) sumele repartizate în prima etapă unităților administrativ-teritoriale sunt limitate, astfel încât media rezultată pe locuitor, calculată conform formulei de mai jos, să fie mai mică sau egală cu impozitul pe venit mediu pe locuitor, încasat pe ansamblul județului în anul anterior anului de calcul:

$$Mloc. el = [Iv.I + Sr.el] / Nr. loc. I,$$

unde:

Mloc.el – media rezultată pe locuitor la nivelul unității administrativ-teritoriale, în urma repartizării în prima etapă;

Iv.I – impozitul pe venit încasat pe unitatea administrativ-teritorială în anul anterior anului de calcul;

Sr.el – sume repartizate pe unități administrativ-teritoriale în prima etapă;

Nr.loc.I – numărul locuitorilor din unitatea administrativ-teritorială.

Sumele rămase nerepartizate în prima etapă se reportează pentru etapa a doua;

e) sumele rămase nerepartizate în prima etapă se repartizează la toate unitățile administrativ-teritoriale din județ, în funcție de capacitatea financiară a acestora, determinată pe baza impozitului pe venit încasat pe locuitor în anul anterior anului de calcul, folosindu-se următoarea formulă:

$$Sr.e2 = \frac{\frac{Ivm.j}{Ivm.I} \times \frac{Nr.loc.I}{Nr.loc.j}}{\sum_{j=1}^n \left[\frac{Ivm.j}{Ivm.I} \times \frac{Nr.loc.I}{Nr.loc.j} \right]} \times Sr.j.e2,$$

unde:

Sr.e2 – sume repartizate unității administrativ-teritoriale în etapa a doua;

Sr.j.e2 – sume de repartizat tuturor unităților administrativ-teritoriale din județ în etapa a doua;

Ivm.I – impozitul pe venit mediu pe locuitor, încasat pe unitatea administrativ-teritorială în anul anterior anului de calcul;

Ivm.j – impozitul pe venit mediu pe locuitor, încasat pe ansamblul județului în anul anterior anului de calcul;

Nr.loc.I – numărul locuitorilor din unitatea administrativ-teritorială;

Nr.loc.j – numărul locuitorilor din județ;

f) sumele stabilite pe fiecare unitate administrativ-teritorială în parte în urma derulării celor două etape de echilibrare, precum și pe județ și municipiul București vor fi diminuate cu gradul de necolectare, prin înmulțirea cu coeficientul subunitar, calculat ca raport între suma impozitelor și taxelor locale, chirilor și redevențelor încasate în anul financiar anterior încheiat și suma impozitelor și taxelor locale, chirilor și redevențelor de încasat în anul financiar anterior încheiat. La calculul gradului de necolectare nu se iau în considerare creanțele fiscale aflate în litigiu;

g) sumele reținute potrivit lit. f) vor fi repartizate conform alin. (3) lit. b);

h) repartizarea sumelor conform lit. a)-f) se face de către directorul direcției generale a finanțelor publice județene sau al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, după caz, prin decizie ce se comunică prefectului, consiliului județean și consiliilor locale din județ;

i) directorii direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, precum și prefectii au obligația publicării deciziei prevăzute la lit. h) pe pagina de internet a instituțiilor acestora.

(5) Pentru repartizarea sumelor conform criteriilor prevăzute la alin. (3) lit. b), precum și a celor prevăzute la alin. (4) lit. f) consiliul județean are obligația ca, în termen de 5 zile de la publicarea legii bugetului de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I, să solicite în scris tuturor unităților administrativ-teritoriale din cadrul județului prezentarea de cereri pentru cofinanțarea programelor de dezvoltare locală care necesită cofinanțare locală.

(6) Pentru municipiul București, din cota de 11% prevăzută la art. 32 alin. (4) se alocă o cotă de 25% pentru bugetul local al municipiului București, iar diferența se repartizează pentru bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, astfel:

a) 85% din sumă se repartizează prin decizie a directorului Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, utilizându-se în mod corespunzător prevederile, procedura și criteriile de repartizare prevăzute la alin. (4) lit. a)-f);

b) 15% din sumă, precum și sumele reținute prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (4) lit. f) se repartizează prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, cu respectarea procedurii prevăzute la alin. (5), pentru susținerea programelor cu finanțare externă, care necesită cofinanțare locală. Hotărârea Consiliului General al Municipiului București se comunică directorului Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, prefectului și consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (3)-(6) atrage nulitatea absolută a deciziilor directorilor direcțiilor generale ale finanțelor publice și a hotărârilor adoptate de consiliile județene, respectiv a hotărârilor Consiliului General al Municipiului București, pentru repartizarea sumelor și a cotelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, urmând să se emită o nouă decizie, respectiv o nouă hotărâre, în termen de 5 zile lucrătoare de la data anulării acestora. Nulitatea se constată de către instanța de contencios administrativ, la sesizarea prefectului sau a oricărei alte persoane interesate.

(8) Începând cu data de 1 ianuarie 2009, la determinarea sumelor pentru echilibrarea bugetelor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor se au în vedere următoarele aspecte:

a) posibilitățile de acoperire a secțiunii de funcționare a bugetului local din venituri proprii;

b) după cuantificarea sumelor determinate potrivit lit. a), numai acolo unde este cazul, se propun sume pentru asigurarea echilibrării secțiunii de funcționare a bugetului local;

c) standardele minime de cost pentru prestarea serviciilor publice către populație;

d) standardele minime de calitate pentru prestarea serviciilor publice către populație;

e) după epuizarea etapelor prevăzute la lit. a)-d), în limita sumelor posibil de asigurat de la bugetul de stat, se stabilesc sume care urmează să fie prevăzute în secțiunile de dezvoltare ale bugetelor locale.

(9) Numărul locuitorilor în toate comunele este cel comunicat de direcțiile județene de statistică la data de 31 decembrie a anului anterior anului de calcul.

Art. 34. – (1) Transferurile de la bugetul de stat către bugetele locale se acordă pentru investiții finanțate din împrumuturi externe la a căror realizare contribuie și Guvernul, potrivit legii, și se aprobă anual, în poziție globală, prin legea bugetului de stat.

(2) Din bugetul de stat, prin bugetele unor ordonatori principali de credite ai acestuia, precum și din alte bugete se pot acorda transferuri către bugetele locale pentru finanțarea unor programe de dezvoltare sau sociale de interes național, județean ori local.

Transferuri consolidabile pentru bugetele locale

Colaborare, cooperare, asociere, înfrățire, aderare

Art. 35. – (1) Autoritățile deliberative pot aproba colaborarea sau asocierea pentru realizarea unor lucrări și servicii publice locale. Colaborarea ori asocierea se realizează pe bază de contracte de asociere, în care se prevăd și sursele de finanțare reprezentând contribuția fiecărei autorități a administrației publice locale implicate. Contractele de asociere se încheie de către ordonatorii principali de credite, în condițiile mandatelor aprobate de fiecare consiliu local implicat în colaborare sau asociere.

(2) Autoritățile deliberative pot hotărî asupra participării cu capital sau cu bunuri, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, la constituirea de societăți comerciale sau la înființarea unor servicii de interes public local ori județean, după caz, în condițiile legii. Autoritățile deliberative pot hotărî achiziționarea, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, de acțiuni la societățile la a căror constituire au participat cu aport de capital sau în natură și pot majora sau diminua capitalul social al acestora, în condițiile legii.

(3) Autoritățile deliberative pot hotărî asupra participării cu capital sau cu bunuri, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, la constituirea de asociații de dezvoltare comunitară, în limitele și în condițiile legii, pentru realizarea în comun a unor proiecte de dezvoltare de interes zonal sau regional și furnizarea în comun a unor servicii publice.

(4) Asociațiile de dezvoltare comunitară se finanțează prin contribuții din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale membre, din alte surse atrase pe bază de proiecte, împrumuturi sau parteneriate public-private, în condițiile legii.

(5) Guvernul derulează programe naționale de dezvoltare în vederea stimulării asocierii unităților administrativ-teritoriale și a creșterii capacității administrative a acestora, finanțate anual din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(6) Obligațiile financiare rezultate din acorduri de cooperare, de înfrățire sau de aderare a unităților administrativ-teritoriale la asociații interne organizate la nivel național ori la organizații internaționale cu personalitate juridică, hotărâte de autoritățile deliberative, în condițiile legii, se suportă din bugetele locale ale acestora.

Fondul de rezervă bugetară

Art. 36. – (1) În bugetele locale se înscrie fondul de rezervă bugetară la dispoziția consiliului local, județean și a Consiliului General al Municipiului București, precum și a sectoarelor municipiului București, după caz, în cotă de până la 5% din totalul cheltuielilor. Acesta se utilizează la propunerea ordonatorilor principali de credite, pe bază de hotărâri ale consiliilor respective, pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în cursul exerci-

țului bugetar, pentru înlăturarea efectelor unor calamități naturale, precum și pentru acordarea unor ajutoare către alte unități administrativ-teritoriale în situații de extremă dificultate, la cererea publică a primarilor acestor unități ori din inițiativă proprie.

(2) Fondul de rezervă bugetară prevăzut la alin. (1) poate fi majorat în cursul anului, cu aprobarea consiliului local, județean și a Consiliului General al Municipiului București, precum și a consiliilor sectoarelor municipiului București, după caz, din disponibilitățile de credite bugetare care nu mai sunt necesare până la sfârșitul anului.

SECȚIUNEA a 2-a **Calendarul bugetar**

Scrisoare-cadru. Limite de sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și de transferuri consolidabile

Art. 37. – (1) Ministerul Finanțelor Publice transmite direcțiilor generale ale finanțelor publice, consiliilor județene și Consiliului General al Municipiului București, până la data de 1 iunie a fiecărui an, o scrisoare-cadru care va specifica contextul macroeconomic pe baza căruia vor fi întocmite proiectele de buget prognozate, metodologiile de elaborare a acestora, limitele sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și ale transferurilor consolidabile, prevăzute la art. 34 alin. (1), pe ansamblul județului și municipiului București, după caz, în vederea elaborării de către ordonatorii de credite a proiectelor de buget prevăzute la art. 1 alin. (2).

(2) Ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat sau ai altor bugete, în bugetele cărora sunt prevăzute transferuri către bugetele locale, transmit autorităților administrației publice locale sumele aferente, în termen de 10 zile de la primirea limitelor de cheltuieli aprobate de Guvern, în vederea cuprinderii acestora în proiectele de buget.

(3) Repartizarea pe unități administrativ-teritoriale a limitelor sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat destinate echilibrării bugetelor locale se realizează în condițiile prevederilor art. 33.

Propunerile bugetare ale ordonatorilor principali de credite

Art. 38. – Ordonatorii principali de credite, pe baza limitelor sumelor primite potrivit prevederilor art. 37, elaborează și depun la direcțiile generale ale finanțelor publice, până la data de 1 iulie a fiecărui an, proiectele bugetelor locale echilibrate și anexele la acestea pentru anul bugetar următor, precum și estimările pentru următorii 3 ani, urmând ca acestea să transmită proiectele bugetelor locale pe ansamblul județului și municipiului București la Ministerul Finanțelor Publice, până la data de 15 iulie a fiecărui an.

Aprobarea și centralizarea bugetelor locale

Art. 39. – (1) În termen de 5 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii bugetului de stat, Ministerul Finanțelor Publice transmite direcțiilor generale ale finanțelor publice sumele defalcate din unele

venituri ale bugetului de stat și transferurile consolidabile, aprobate prin legea bugetului de stat.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, în condițiile legii, repartizează pe unități administrativ-teritoriale, în termen de 5 zile de la comunicare, sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, precum și transferurile consolidabile, în vederea definitivării proiectelor bugetelor locale de către ordonatorii principali de credite.

(3) Pe baza veniturilor proprii și a sumelor repartizate potrivit alin. (2), ordonatorii principali de credite, în termen de 15 zile de la publicarea legii bugetului de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I, definitivează proiectul bugetului local, care se publică în presa locală sau se afișează la sediul unității administrativ-teritoriale. Locuitorii unității administrativ-teritoriale pot depune contestații privind proiectul de buget în termen de 15 zile de la data publicării sau afișării acestuia.

(4) În 5 zile de la expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin. (3), proiectul bugetului local, însoțit de raportul ordonatorului principal de credite și de contestațiile depuse de locuitori, este supus aprobării autorităților deliberative, de către ordonatorii principali de credite.

(5) Autoritățile deliberative, în termen de maximum 10 zile de la data supunerii spre aprobare a proiectului de buget, potrivit alin. (4), se pronunță asupra contestațiilor și adoptă proiectul bugetului local, după ce acesta a fost votat pe capitole, subcapitole, titluri, articole, alineate, după caz, și pe anexe.

(6) Proiectele de buget prevăzute la art. 1 alin. (2) se aprobă de autoritățile deliberative în termen de maximum 45 de zile de la data publicării legii bugetului de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) În cazul în care autoritățile deliberative nu aprobă proiectele bugetelor locale în termenul prevăzut la alin. (6), direcțiile generale ale finanțelor publice dispun sistarea alimentării cu cote, respectiv sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și cu transferuri consolidabile, până la aprobarea acestora de către autoritățile deliberative. În această situație, din bugetele locale se pot efectua plăți numai în limita celorlalte venituri încasate.

(8) Ordonatorii principali de credite au obligația să transmită direcțiilor generale ale finanțelor publice bugetele locale aprobate, în condițiile prezentei legi, în termen de 5 zile de la aprobarea acestora. Direcțiile generale ale finanțelor publice, în termen de 10 zile, întocmesc și transmit Ministerului Finanțelor Publice bugetele pe ansamblul fiecărui județ, respectiv al municipiului București, grupate în cadrul fiecărui județ și al municipiului București, pe

Procesul bugetar în cazul neaprobării bugetului de stat de către Parlament

comune, orașe, municipii, sectoare ale municipiului București și județ, pe structura clasificăției bugetare.

Art. 40. — (1) Dacă legea bugetului de stat nu a fost adoptată cu cel puțin 3 zile înainte de expirarea exercițiului bugetar, se aplică în continuare bugetele anului precedent, până la aprobarea noilor bugete, limitele lunare de cheltuieli neputând depăși, de regulă, 1/12 din prevederile bugetelor anului precedent, cu excepția cazurilor deosebite, temeinic justificate de către ordonatorii de credite sau, după caz, 1/12 din sumele propuse în proiectul de buget, în situația în care acestea sunt mai mici decât cele din anul precedent.

(2) Instituțiile publice și acțiunile nou-aprobate în anul curent, dar care încep cu data de 1 ianuarie a anului bugetar următor, vor fi finanțate, până la aprobarea bugetului, în limita a 1/12 din prevederile acestora cuprinse în proiectul de buget.

(3) Direcțiile generale ale finanțelor publice vor acorda unităților administrativ-teritoriale sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și transferuri consolidabile, cu încadrarea în limita lunară de 1/12 din prevederile bugetare ale anului precedent.

(4) În cazul în care necesarul de sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și transferuri consolidabile depășește o limită lunară de 1/12 din prevederile bugetare ale anului precedent, după utilizarea integrală a veniturilor și cotelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, direcțiile generale ale finanțelor publice pot aproba suplimentarea acestora, pe baza analizelor și fundamentărilor prezentate de ordonatorii principali de credite.

(5) În situația în care sumele prevăzute la alin. (4) sunt propuse în proiectul bugetului de stat mai mici decât cele din anul precedent, limitele lunare se acordă în cotă de 1/12 din sumele propuse prin proiectul bugetului de stat.

SECȚIUNEA a 3-a

Prevederi referitoare la investiții publice locale

Prezentarea investițiilor publice în proiectul de buget

Art. 41. — Cheltuielile pentru investiții publice și alte cheltuieli de investiții finanțate din fonduri publice locale se cuprind în proiectele de buget, în baza programului de investiții publice al fiecărei unități administrativ-teritoriale, întocmit de ordonatorii principali de credite, care se prezintă și în secțiunea de dezvoltare, ca anexă la bugetul inițial și, respectiv, rectificat, și se aprobă de autoritățile deliberative.

Informații privind programele de investiții publice

Art. 42. — (1) Ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale întocmesc anual programul de investiții publice pe clasificăția funcțională.

(2) Pentru fiecare obiectiv inclus în programul de investiții sunt prezentate informații financiare și nefinanciare.

(3) Informațiile financiare vor include:

- a) valoarea totală a proiectului;
- b) creditele de angajament;

- c) creditele bugetare;
- d) graficul de finanțare, pe surse și ani, corelat cu graficul de execuție;
- e) analiza cost-beneficiu, care va fi realizată și în cazul obiectivelor în derulare;
- f) costurile de funcționare și de întreținere după punerea în funcțiune.

(4) Informațiile nefinanciare vor include:

- a) strategia în domeniul investițiilor, care va cuprinde în mod obligatoriu prioritățile investiționale și legătura dintre diferite proiecte, criteriile de analiză care determină introducerea în programul de investiții a obiectivelor noi, în detrimentul celor în derulare;
- b) descrierea proiectului;
- c) stadiul fizic al obiectivelor.

Rolul metodologic al Ministerului Finanțelor Publice

Art. 43. – Ministerul Finanțelor Publice este împuternicit să stabilească conținutul, forma și informațiile referitoare la programele de investiții necesare în procesul de elaborare a bugetului.

Aprobarea proiectelor de investiții publice locale

Art. 44. – (1) Documentațiile tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi, a căror finanțare se asigură integral sau în completare din bugetele locale, precum și ale celor finanțate din împrumuturi interne și externe, contractate direct sau garantate de autoritățile administrației publice locale, se aprobă de către autoritățile deliberative.

(2) Documentațiile tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi, care se finanțează din împrumuturi externe și, în completare, din transferuri de la bugetul de stat și din alte surse, precum și ale celor finanțate integral sau în completare din împrumuturi externe contractate ori garantate de stat, indiferent de valoarea acestora, se supun spre aprobare Guvernului.

(3) Pentru investițiile destinate prevenirii sau înlăturării efectelor produse de acțiuni accidentale și de calamități naturale, documentațiile tehnico-economice, precum și notele de fundamentare privind celelalte cheltuieli de investiții cuprinse în poziția globală *alte cheltuieli de investiții*, elaborate și avizate potrivit dispozițiilor legale, se aprobă de ordonatorii principali de credite, cu informarea imediată a autorităților deliberative.

(4) Ordonatorii principali de credite, pe propria răspundere, actualizează și aprobă valoarea fiecărui obiectiv de investiții nou sau în continuare, indiferent de sursele de finanțare ori de competența de aprobare a acestora, în funcție de evoluția indicilor de prețuri. Această operațiune este supusă controlului financiar preventiv propriu.

Condiții pentru includerea investițiilor în proiectul bugetului

Art. 45. – (1) Obiectivele de investiții și celelalte cheltuieli asimilate investițiilor se cuprind în programele de investiții anuale, anexe la buget, numai dacă, în prealabil, documentațiile tehnico-economice, respectiv notele de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării

cheltuielilor asimilate investițiilor, au fost elaborate și aprobate potrivit dispozițiilor legale.

(2) Ordonatorii principali de credite stabilesc prioritățile în repartizarea sumelor pe fiecare obiectiv înscris în programul de investiții, în limita fondurilor cuprinse în proiectul de buget cu această destinație, asigurând totodată realizarea obiectivelor de investiții în cadrul duratelor de execuție aprobate.

Structura programelor de investiții publice locale

Art. 46. – (1) În programele de investiții se nominalizează obiectivele de investiții grupate pe: investiții în continuare, investiții noi și poziția globală *alte cheltuieli de investiții*, pe categorii de investiții.

(2) Poziția globală *alte cheltuieli de investiții* cuprinde următoarele categorii de investiții:

a) achiziții de imobile;
b) dotări independente;
c) cheltuieli pentru elaborarea studiilor de fezabilitate, a studiilor de fezabilitate, a proiectelor și a altor studii aferente obiectivelor de investiții;

d) cheltuieli de expertiză, proiectare și de execuție privind consolidările și intervențiile pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale – cutremure, inundații, alunecări, prăbușiri și tasări de teren, incendii, accidente tehnice, precum și cheltuielile legate de realizarea acestor investiții;

e) lucrări de foraj, cartarea terenului, fotogrammetrie, determinări seismologice, consultanță, asistență tehnică și alte cheltuieli asimilate investițiilor, potrivit legii.

(3) Cheltuielile de investiții prevăzute la alin. (2) se detaliază în anexă distinctă de către ordonatorul principal de credite, pe bază de note de fundamentare, care vor cuprinde elemente referitoare la necesitatea, oportunitatea și alți indicatori caracteristici unor asemenea investiții, și se aprobă de autoritățile deliberative odată cu bugetul local.

Acordurile internaționale legate de investițiile publice locale

Art. 47. – Toate angajamentele legale din care rezultă o cheltuială pentru investiții publice și alte cheltuieli asimilate investițiilor, cofinanțate din surse externe, se vor efectua în conformitate cu prevederile acordului de finanțare.

Monitorizarea de către ordonatorii principali de credite a proiectelor de investiții

Art. 48. – (1) În situația în care, pe parcursul execuției bugetare, din motive obiective, implementarea unui proiect de investiții nu se poate realiza conform proiecției bugetare, ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale pot propune autorităților deliberative, până la data de 31 octombrie, aprobarea redistribuirii fondurilor între proiectele înscrise în programul de investiții.

(2) Ordonatorii principali de credite sunt responsabili de utilizarea eficientă a fondurilor alocate investițiilor, precum și de realizarea obiectivelor de investiții incluse în programele de investiții.

Principii în execuția bugetară

Art. 49. — (1) Prin bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) se cuprind și se aprobă, după caz, veniturile și creditele bugetare în structura clasificăției bugetare.

(2) Creditele bugetare aprobate sunt autorizate pe durata exercițiului bugetar.

(3) Cheltuielile de personal aprobate nu pot fi majorate prin virări de credite bugetare.

(4) Virările de credite bugetare de la un capitol la alt capitol al clasificăției bugetare și de la un program la altul se aprobă de autoritățile deliberative, pe baza justificărilor corespunzătoare ale ordonatorilor principali de credite, și se pot efectua înainte de angajarea cheltuielilor.

(5) Virările de credite bugetare în cadrul aceluiași capitol bugetar, inclusiv între programele aceluiași capitol, care nu contravin dispozițiilor prezentului articol, legii bugetului de stat sau legii de rectificare, sunt în competența fiecărui ordonator principal de credite, pentru bugetul propriu și bugetele instituțiilor și serviciilor publice subordonate, și se pot efectua înainte de angajarea cheltuielilor.

(6) Propunerile de virări de credite bugetare sunt însoțite de justificări, detalieri și necesități privind execuția, până la finele anului bugetar, a capitolului și subdiviziunii clasificăției bugetare, precum și a programului de la care se disponibilizează și, respectiv, a capitolului și subdiviziunii clasificăției bugetare și a programului la care se suplimentează prevederile bugetare.

(7) Virările de credite bugetare, în condițiile prevederilor alin. (4) și (5), se pot efectua începând cu trimestrul al III-lea al anului bugetar.

Repartizarea pe trimestre a veniturilor și cheltuielilor bugetare

Art. 50. — (1) Veniturile și cheltuielile aprobate în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) se repartizează pe trimestre, în funcție de termenele legale de încasare a veniturilor și de perioada în care este necesară efectuarea cheltuielilor.

(2) Repartizarea pe trimestre a veniturilor și cheltuielilor bugetare, precum și modificarea acestora se aprobă de către:

a) Ministerul Finanțelor Publice, pentru sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și pentru transferurile de la acest buget, prevăzute la art. 34 alin. (1), pe baza propunerilor ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale, transmise de direcțiile generale ale finanțelor publice, în termen de 20 de zile de la data publicării legii bugetului de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Sumele astfel aprobate se repartizează pe unități administrativ-teritoriale de către direcțiile generale ale finanțelor publice;

b) ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale, pentru bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2), în termen de 15 zile de la aprobarea sumelor prevăzute la lit. a).

(3) Repartizarea pe trimestre a transferurilor prevăzute la art. 34 alin. (2), precum și modificarea acestora se comunică autorităților administrației publice locale de către ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat sau ai altor bugete, în termen de 10 zile de la aprobarea de către Ministerul Finanțelor Publice a repartizării pe trimestre a creditelor bugetare ale acestor bugete.

Deschiderea de credite bugetare

Art. 51. – (1) Creditele bugetare aprobate prin bugetele locale pot fi folosite prin deschideri de credite efectuate de ordonatorii principali de credite ai acestora, în limita sumelor aprobate, potrivit destinației stabilite și cu respectarea dispozițiilor legale care reglementează efectuarea cheltuielilor respective.

(2) Deschiderile de credite bugetare pentru transferurile de la bugetul de stat sau de la alte bugete către bugetele locale, în cadrul limitelor prevăzute în bugetele respective, se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, pentru cele prevăzute la art. 34 alin. (1), prin direcțiile generale ale finanțelor publice, la cererea ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale, în funcție de necesitățile execuției bugetare, cu respectarea destinației, sau de către ceilalți ordonatori principali de credite, pentru transferurile prevăzute la art. 34 alin. (2).

(3) Efectuarea cheltuielilor bugetare se face numai pe bază de documente justificative, care să confirme angajamentele contractuale, primirea bunurilor materiale, prestarea serviciilor, executarea de lucrări, plata salariilor și a altor drepturi bănești, plata obligațiilor bugetare, precum și a altor obligații.

Transferurile de atribuții către autoritățile administrației publice locale

Art. 52. – (1) În situațiile în care, în timpul exercitiului bugetar, pe baza dispozițiilor legale, au loc treceri de instituții, acțiuni sau sarcini în finanțarea autorităților administrației publice locale, Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat, fără afectarea echilibrului bugetar.

(2) Autoritățile deliberative vor aproba modificările intervenite potrivit alin. (1) în structura bugetelor proprii și, respectiv, ale instituțiilor publice subordonate.

Fondurile externe nerambursabile

Art. 53. – (1) Creditele bugetare aferente fondurilor externe nerambursabile au caracter previzional și se derulează conform acordurilor încheiate cu partenerii externi.

(2) Fondurile externe nerambursabile vor fi încasate într-un cont distinct în afara bugetului local și vor fi cheltuite numai în limita disponibilităților existente în acest cont și în scopul în care au fost acordate.

Execuția bugetară

Art. 54. – (1) În procesul execuției bugetare, cheltuielile bugetare parcurg următoarele faze: angajament, lichidare, ordonanțare, plată.

(2) Execuția bugetară la orașe, municipii, sectoarele municipiului București, județe și municipiul București se bazează pe principiul separării atribuțiilor persoanelor care au calitatea de ordonator de credite de atribuțiile persoanelor care au calitatea de contabil.

(3) Operațiunile specifice angajării, lichidării și ordonanțării cheltuielilor sunt în competența ordonatorilor de credite și se efectuează pe baza avizelor compartimentelor de specialitate ale instituțiilor publice.

(4) Plata cheltuielilor este asigurată de șeful compartimentului financiar-contabil, în limita fondurilor disponibile.

(5) Instrumentele de plată trebuie să fie însoțite de documentele justificative. Aceste documente trebuie să certifice exactitatea sumelor de plată, recepția bunurilor, executarea serviciilor și altele asemenea, conform angajamentelor legale încheiate. Instrumentele de plată se semnează de către contabil și șeful compartimentului financiar-contabil.

(6) Efectuarea plăților, în limita creditelor bugetare aprobate, se face numai pe bază de acte justificative, întocmite în conformitate cu dispozițiile legale, și numai după ce acestea au fost angajate, lichidate și ordonanțate.

(7) Plata cheltuielilor la comune și la instituțiile publice la care compartimentul financiar-contabil are un număr de personal mai mic de 5 persoane se realizează de către ordonatorul de credite și de persoana împuternicită cu atribuții financiar-contabile, cu respectarea normelor metodologice privind organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale.

(8) Pentru anumite categorii de cheltuieli se pot efectua plăți în avans de până la 30%, în condițiile dispozițiilor legale.

(9) Sumele reprezentând plăți în avans, efectuate potrivit alin. (8) și nejustificate prin bunuri livrate, lucrări executate și servicii prestate, până la sfârșitul anului, în condițiile prevederilor contractuale, vor fi recuperate de către instituțiile publice care au acordat avansurile și se vor restitui bugetului din care au fost avansate.

(10) În cazul nelivrării bunurilor, neefectuării lucrărilor și serviciilor angajate, pentru care s-au plătit avansuri, recuperarea sumelor de către instituția publică se face cu perceperea majorărilor de întârziere la nivelul celor existente pentru veniturile bugetare, calculate pentru perioada de când s-au acordat și până s-au recuperat.

(11) Fac excepție de la prevederile alin. (9) situațiile expres reglementate prin dispoziții legale.

Plata salariilor

Art. 55. – (1) Salariile la instituțiile publice cărora li se aplică prevederile prezentei legi se plătesc o dată pe lună pentru luna precedentă.

(2) Eșalonarea plăților pe zile, pentru ordonatorii principali de credite și instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, se face de către direcția generală a finanțelor publice, la propunerea ordonatorilor principali de credite.

Regimul creditelor bugetare neutilizate de ordonatorii de credite

Art. 56. – (1) Ordonatorii principali de credite au obligația de a analiza lunar necesitatea menținerii unor credite bugetare pentru care, în baza unor dispoziții legale sau din alte cauze, sarcinile au fost desființate ori amânate și de a propune autorităților deliberative anularea creditelor respective.

(2) Pentru ultima lună a anului bugetar, termenul-limită pentru aplicarea prevederilor alin. (1) este 10 decembrie.

(3) Cu creditele bugetare anulate în condițiile alin. (1) se majorează fondul de rezervă bugetară la dispoziția autorităților deliberative.

Contul anual de execuție

Art. 57. – (1) Ordonatorii principali de credite întocmesc și prezintă spre aprobare autorităților deliberative, până la data de 31 mai a anului următor, conturile anuale de execuție a bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2), în următoarea structură:

a) la venituri:

- prevederi bugetare inițiale;
- prevederi bugetare definitive;
- încasări realizate;

b) la cheltuieli:

- credite bugetare inițiale;
- credite bugetare definitive;
- plăți efectuate.

(2) Trimestrial și anual, ordonatorii principali de credite întocmesc situații financiare asupra execuției bugetare, care se depun la direcțiile generale ale finanțelor publice. După verificare, acestea întocmesc și depun la Ministerul Finanțelor Publice situații financiare centralizate privind execuția bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2), pe ansamblul județului, la termenele și potrivit normelor stabilite de acesta. Ministerul Finanțelor Publice transmite spre informare Ministerului Administrației și Internelor o situație financiară centralizată privind execuția bugetelor locale.

(3) Ordonatorii principali de credite au obligația să întocmească și să anexeze la situațiile financiare anuale rapoarte anuale de performanță, în care să prezinte, pe fiecare program, obiectivele, rezultatele preconizate și pe cele obținute, indicatorii și costurile asociate, precum și situații privind angajamentele legale.

(4) Situațiile financiare anuale, inclusiv anexele la acestea, se prezintă de către ordonatorii principali de credite, spre aprobare, autorităților deliberative.

Excedentul sau deficitul bugetar

Art. 58. – (1) Excedentul anual al bugetului local, rezultat la încheierea exercițiului bugetar, după efectuarea regularizărilor în limita sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat prevăzute la art. 6 lit. a) și a celor

exceptate la art. 6 lit. b), precum și a transferurilor consolidabile din bugetul de stat sau din alte bugete se utilizează, în ordine, pentru:

a) rambursarea eventualelor împrumuturi restante; plata dobânzilor, comisioanelor, spezelor și a altor costuri aferente acestora;

b) constituirea fondului de rulment.

(2) Disponibilitățile fondului de rulment sunt purtătoare de dobândă, se păstrează într-un cont distinct, deschis pe seama fiecărei unități administrativ-teritoriale, la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, în afara bugetului local, și pot fi utilizate temporar pentru acoperirea gollerilor de casă provenite din decalaje între veniturile și cheltuielile anului curent, precum și pentru acoperirea definitivă a eventualului deficit bugetar rezultat la finele exercițiului bugetar.

(3) Fondul de rulment poate fi utilizat și pentru finanțarea unor investiții din competența autorităților administrației publice locale sau pentru dezvoltarea serviciilor publice locale în interesul colectivității.

(4) Utilizarea fondului de rulment, în condițiile alin. (2) și (3), și contul de execuție al acestuia se aprobă de autoritățile deliberative în afara bugetului local.

Art. 59. – (1) Execuția de casă a bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) se efectuează prin unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, evidențiindu-se în conturi distincte:

a) veniturile bugetare încasate pe structura clasificăției bugetare;

b) efectuarea plăților dispuse de persoanele autorizate ale instituțiilor publice, în limita creditelor bugetare și a destinațiilor aprobate potrivit dispozițiilor legale;

c) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți privind datoria publică internă și externă, rezultată din împrumuturi contractate sau garantate de stat, precum și cele contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale, inclusiv a celor privind rambursarea ratelor la scadență și plata dobânzilor, comisioanelor, spezelor și altor costuri aferente;

d) efectuarea altor operațiuni financiare în contul autorităților administrației publice locale;

e) păstrarea disponibilităților reprezentând fonduri externe nerambursabile sau contravaloarea în lei a acestora, permise pe bază de acorduri și înțelegeri guvernamentale și de la organisme internaționale, și utilizarea acestora potrivit bugetelor aprobate;

f) alte operațiuni financiare prevăzute de lege.

(2) Pentru împrumuturile contractate, altele decât cele din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului, autoritățile administrației publice locale își pot deschide conturi la bănci comerciale, în vederea derulării acestora.

Execuția de casă a bugetelor locale

(3) În execuție, alocarea sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat se efectuează lunar de către direcțiile generale ale finanțelor publice, pe baza fundamentărilor prezentate de ordonatorii principali de credite.

Principii ale încheierii

execuției bugetare Art. 60. – (1) Execuția bugetară se încheie la data de 31 decembrie a fiecărui an.

(2) Orice venit neîncasat și orice cheltuială angajată, lichidată și ordonanțată în cadrul prevederilor bugetare și neplătită până la data de 31 decembrie se va încasa sau se va plăti, după caz, în contul bugetului pe anul următor.

(3) Creditele bugetare neutilizate până la închiderea anului sunt anulate de drept.

(4) Disponibilitățile din fondurile externe neramburabile și cele din fondurile publice destinate cofinanțării contribuției financiare a Comunității Europene, rămase la finele exercițiului bugetar în conturile structurilor de implementare, se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

(5) Fondurile prevăzute la alin. (4) se utilizează în condițiile prevederilor prezentei legi și potrivit acordurilor încheiate cu partenerii externi.

CAPITOLUL IV

Împrumuturi

Aprobarea împrumuturilor

Art. 61. – (1) Consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot aproba contractarea sau garantarea de împrumuturi interne ori externe pe termen scurt, mediu și lung, pentru realizarea de investiții publice de interes local, precum și pentru refinanțarea datoriei publice locale.

(2) Consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, hotărâsc, la propunerea ordonatorului principal de credite, contractarea sau garantarea de împrumuturi, cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul consilierilor în funcție.

(3) Autoritățile administrației publice locale pot contracta sau garanta împrumuturi în condițiile alin. (1), potrivit legii, numai cu avizul comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.

(4) Componenta și funcționarea comisiei de autorizare a împrumuturilor locale se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Membrii comisiei de autorizare a împrumuturilor locale și ai secretariatului vor primi o indemnizație lunară egală cu 20% din indemnizația secretarului de stat, în lunile în care au loc ședințe ale comisiei. Indemnizația se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Unitățile administrativ-teritoriale pot beneficia și de împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, în condițiile legii.

Datoria publică locală

Art. 62. – (1) *Datoria publică locală* reprezintă o obligație generală care trebuie rambursată, conform acor-

durilor încheiate, din veniturile proprii ale unității administrativ-teritoriale împrumutate, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), precum și din veniturile beneficiarilor de împrumuturi garantate de autoritățile administrației publice locale, după caz.

(2) Instrumentele datoriei publice locale sunt:

- a) titluri de valoare;
- b) împrumuturi de la băncile comerciale sau de la alte instituții de credit;
- c) credite furnizor;
- d) leasing financiar;
- e) garanție locală.

(3) Avalizarea de către autoritățile administrației publice locale a biletelor la ordin emise de operatorii economici și serviciile publice din subordinea acestora reprezintă datorie publică locală.

(4) Emiterea și lansarea titlurilor de valoare se pot face direct de către autoritățile administrației publice locale sau prin intermediul unor agenții ori al altor instituții specializate.

(5) Valoarea totală a datoriei contractate de autoritatea administrației publice locale va fi înscrisă în registrul de evidență a datoriei publice locale al acestei autorități și se raportează anual prin situațiile financiare.

(6) Registrul de evidență a datoriei publice locale va include informații care să specifice suma totală a datoriilor autorităților administrației publice locale, precum și detalierea datoriilor și alte informații stabilite prin norme metodologice privind registrul de evidență a datoriei publice locale, emise de Ministerul Finanțelor Publice.

(7) Valoarea totală a garanțiilor emise de autoritatea administrației publice locale se înscrie în registrul de evidență a garanțiilor locale al acestei autorități și se raportează anual prin situațiile financiare.

(8) Registrul de evidență a garanțiilor locale cuprinde informații care să specifice suma totală a garanțiilor emise de autoritatea administrației publice locale, precum și detalierea garanțiilor și alte informații stabilite prin norme metodologice privind registrul de evidență a garanțiilor locale, emise de Ministerul Finanțelor Publice.

(9) După contractarea și/sau garantarea de împrumuturi interne și/sau externe, autoritățile administrației publice locale au obligația de a transmite Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a contractului respectiv, copii de pe fiecare document primar, care atestă, după caz:

- a) contractarea/garantarea împrumutului;
- b) actul adițional la contractul/acordul de împrumut/garantare, dacă au fost aduse modificări la acesta, cu respectarea clauzelor contractuale.

(10) Pe perioada utilizării și rambursării împrumutului contractat/garantat, raportarea la Ministerul Finanțelor Publice a datelor privind datoria publică locală se efectuează lunar, în termen de 15 zile de la sfârșitul perioadei de raportare.

(11) În scopul evaluării datoriei publice locale, orice obligație de plată, exprimată în altă monedă decât cea națională, este calculată în moneda națională, utilizându-se cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi din perioada la care se face raportarea.

(12) Serviciul datoriei publice locale nu reprezintă obligații sau răspunderi ale Guvernului și va fi plătit din bugetele locale și din bugetele beneficiarilor de împrumuturi garantate de autoritățile administrației publice locale, precum și din sumele obținute din contractarea de împrumuturi pentru refinanțarea datoriei publice locale directe.

Art. 63. — (1) Împrumuturile contractate de unitățile administrativ-teritoriale, precum și cele contractate de operatorii economici și de serviciile publice din subordinea acestora pot fi garantate de către acestea prin veniturile proprii prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a).

(2) Orice garantare prin venituri devine valabilă și se aplică din momentul acordării garanției; veniturile care se constituie în garanție și care sunt încasate la bugetul local vor fi supuse condițiilor acordului de garantare respectiv, care se va aplica cu prioritate față de orice revendicări ale unor terți către autoritatea administrației publice locale respective, indiferent dacă aceste terțe părți cunosc sau nu cunosc acordul de garantare.

(3) Documentul prin care se încheie acordul de garantare prin venituri trebuie înregistrat la autoritățile administrației publice locale și la împrumutător.

(4) Unităților administrativ-teritoriale li se interzice accesul la împrumuturi sau să garanteze orice fel de împrumut, dacă totalul datoriilor anuale reprezentând ratele scadente la împrumuturile contractate și/sau garantate, dobânzile și comisioanele aferente acestora, inclusiv ale împrumutului care urmează să fie contractat și/sau garantat în anul respectiv, depășește limita de 30% din totalul veniturilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a).

(5) Condițiile prevăzute la alin. (4) se aplică inclusiv pentru datoriile anuale care decurg din împrumuturile contractate și/sau garantate de stat pentru unitățile administrativ-teritoriale.

(6) În scopul calculării acestei limite, pentru împrumuturile contractate și/sau garantate cu o rată variabilă a dobânzii se va efectua calculul folosind rata dobânzii valabile la data întocmirii documentației.

(7) În scopul calculării acestei limite, împrumuturile acordate în valută vor fi luate în calcul la valoarea cursului

Condiții pentru contractarea sau garantarea de împrumuturi

de schimb comunicat de Banca Națională a României la data efectuării calculului.

(8) Ratele scadente aferente împrumuturilor, dobânzile și comisioanele datorate de unitățile administrativ-teritoriale se prevăd în bugetul local sau, după caz, se pot contracta noi împrumuturi pentru achitarea ratelor scadente, în condițiile prevederilor prezentei legi.

(9) Toate acordurile de împrumut sau de garantare încheiate potrivit prevederilor prezentei legi vor fi considerate ca fiind pe deplin autorizate și vor constitui obligații care pot fi impuse bugetelor locale respective.

Fondul de risc

Art. 64. – (1) Pentru acoperirea riscurilor financiare care decurg din garantarea de către unitățile administrativ-teritoriale a împrumuturilor contractate de operatorii economici și serviciile publice de subordonare locală se constituie fondul de risc în afara bugetului local.

(2) Fondul de risc se păstrează în conturi separate, deschise la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, și se constituie distinct pentru garanții locale la împrumuturi interne și, respectiv, pentru garanții la împrumuturi externe.

(3) Fondul de risc se constituie din: sumele încasate sub formă de comisioane de la beneficiarii împrumuturilor garantate; dobânzile acordate de unitățile Trezoreriei Statului la disponibilitățile fondului; majorări de întârziere la nivelul celor existente pentru veniturile bugetare, aplicate pentru neplata în termen de către beneficiarii împrumuturilor garantate a comisioanelor și, respectiv, a ratelor scadente, dobânzilor și comisioanelor aferente și, în completare, din bugetul local. În cazul în care se efectuează plăți din fondul de risc, aferente unor scadențe neonorate de garantat, veniturile fondului de risc se reîntregesc cu sumele recuperate de la acesta.

(4) Nivelul comisionului de risc se determină de către ordonatorul principal de credite și se aprobă de către autoritățile deliberative. Acest comision se aplică asupra valorii împrumutului garantat.

(5) Sumele aflate în fondul de risc la sfârșitul anului se regularizează cu bugetul local, în limita sumelor primite de la acest buget, iar diferența se reportează în anul următor cu aceeași destinație. Contul de execuție al fondului de risc se anexează la situațiile financiare.

Împrumuturi din contul curent general al Trezoreriei Statului

Art. 65. – (1) În situația în care, pe parcursul execuției, apar goluri temporare de casă ca urmare a decalajului dintre veniturile și cheltuielile bugetului local, acestea pot fi acoperite prin împrumuturi acordate de Ministerul Finanțelor Publice din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului, numai după utilizarea fondului de rulment.

(2) Valoarea totală a împrumutului care poate fi angajat de autoritățile administrației publice locale, potrivit preve-

derilor alin. (1), este supusă următoarelor limite:

a) nu va depăși 5% din totalul veniturilor estimate a fi încasate pe durata anului bugetar în care se face împrumutul, în regim derogatoriu de la prevederile art. 63 alin. (4);

b) în condițiile prevederilor lit. a), autoritățile administrației publice locale nu pot angaja împrumuturi mai mari decât fondurile pe care le pot rambursa pe durata aceleiași an bugetar.

(3) Rambursarea fondurilor împrumutate conform prevederilor prezentului articol va fi garantată cu veniturile estimate a fi încasate în anul bugetar respectiv, în condițiile respectării garantării, prin venituri, a celorlalte datorii publice locale.

(4) În situația în care împrumutul prevăzut la alin. (1) nu a fost restituit până la 31 decembrie, direcțiile generale ale finanțelor publice sunt autorizate să execute contul unității administrativ-teritoriale în cauză.

Verificări excepționale

Art. 66. – (1) Activitatea autorităților administrației publice locale va fi supusă unei verificări excepționale de către Curtea de Conturi, potrivit prevederilor prezentului articol, în următoarele situații:

a) autoritatea administrației publice locale nu își rambursează toate obligațiile de plată pe termen scurt până la sfârșitul anului bugetar în care au fost angajate împrumuturile;

b) dacă, la un anumit moment pe durata anului bugetar, datoriile pe termen scurt ale autorității administrației publice locale depășesc limita stabilită la art. 65 alin. (2) lit. a);

c) la sesizarea motivată a cel puțin unei treimi din numărul membrilor ce compun autoritatea deliberativă.

(2) Curtea de Conturi va solicita autorităților administrației publice locale care se află în una dintre situațiile specificate la alin. (1) să întocmească și să depună un plan de redresare la Curtea de Conturi și la direcția generală a finanțelor publice, prin care autoritățile administrației publice locale se obligă să se supună prevederilor art. 65 alin. (2) în termen de 12 luni.

(3) Ministerul Finanțelor Publice poate acorda din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului împrumuturi cu dobândă autorităților administrației publice locale, în cadrul planului de redresare, în regim derogatoriu de la prevederile art. 63 alin. (4) și cu condiția ca acestea să se angajeze la rambursarea acestor fonduri într-un termen stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, dar care nu poate depăși 2 ani.

(4) Autoritățile administrației publice locale vor raporta lunar la Curtea de Conturi și la direcția generală a finanțelor publice modul de realizare a măsurilor cuprinse în planul de redresare prevăzut la alin. (2).

CAPITOLUL V

Finanțarea instituțiilor publice

Finanțarea instituțiilor publice

Art. 67. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale instituțiilor publice se asigură astfel:

- a) integral din bugetul local;
- b) din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul local;
- c) integral din venituri proprii.

(2) Instituțiile publice, finanțate integral din bugetul local, varsă veniturile realizate la acest buget.

Veniturile proprii ale instituțiilor publice

Art. 68. — (1) Veniturile proprii ale instituțiilor publice, finanțate în condițiile art. 67 alin. (1) lit. b) și c), se încasează, se administrează, se utilizează și se contabilizează de către acestea potrivit dispozițiilor legale.

(2) Veniturile proprii ale bugetelor instituțiilor publice, finanțate potrivit art. 67 alin. (1) lit. b) și c), provin din prestări de servicii, chirii, manifestări culturale și sportive, concursuri artistice, publicații, prestații editoriale, studii, proiecte, valorificări de produse din activități proprii sau anexe și altele.

Bunuri materiale și fonduri bănești primite de instituțiile publice

Art. 69. — (1) Instituțiile publice mai pot folosi pentru desfășurarea activității lor bunuri materiale și fonduri bănești, primite de la persoane juridice și fizice sub formă de donații și sponsorizări, cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Fondurile bănești acordate de persoanele juridice și fizice, primite în condițiile alin. (1), în situația instituțiilor publice finanțate integral de la buget, sunt vărsate direct la bugetul local din care se finanțează acestea. Cu aceste sume se majorează veniturile și cheltuielile bugetului local, iar fondurile respective se vor utiliza cu respectarea destinațiilor stabilite de transmitător.

(3) Cu fondurile bănești acordate de persoanele juridice și fizice în condițiile alin. (1), în situația instituțiilor publice finanțate potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. b) și c), se vor majora bugetele de venituri și cheltuieli ale acestora. Aceste instituții au obligația de a prezenta, în anexa la contul de execuție bugetară trimestrială și anuală, situația privind sumele primite și utilizate în aceste condiții și cu care a fost majorat bugetul de venituri și cheltuieli.

(4) Bunurile materiale primite de instituțiile publice în condițiile alin. (1) se înregistrează în contabilitatea acestora.

Excedentele bugetelor instituțiilor publice

Art. 70. — (1) Excedentele rezultate din execuția bugetelor instituțiilor publice, finanțate în condițiile art. 67 alin. (1) lit. b), se regularizează la sfârșitul anului cu bugetele locale din care sunt finanțate, în limita sumelor primite de la acestea, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Excedentele rezultate din execuția bugetelor instituțiilor publice, finanțate potrivit art. 67 alin. (1) lit. c), rămân la dispoziția acestora, urmând a fi folosite în anul următor cu aceeași destinație.

(3) Autoritățile deliberative pot hotărî ca excedentele rezultate din execuția bugetelor instituțiilor publice subordonate, finanțate potrivit art. 67 alin. (1) lit. c), să se preia ca venit la bugetul local, după deducerea sumelor încasate anticipat și a obligațiilor de plată.

Regimul de finanțare a unor activități ale instituțiilor publice

Art. 71. – (1) Autoritățile deliberative pot aproba înființarea de activități integral finanțate din venituri proprii pe lângă unele instituții publice, finanțate potrivit art. 67 alin. (1) lit. a), stabilind totodată domeniul de activitate, categoriile de venituri, natura cheltuielilor, sistemul de organizare și funcționare a acestor activități.

(2) Bugetele de venituri și cheltuieli pentru activitățile finanțate integral din venituri proprii se aprobă odată cu bugetul instituției publice de care aparțin.

(3) În situația nerealizării veniturilor prevăzute în bugetele activităților finanțate integral din venituri proprii, cheltuielile vor fi efectuate în limita veniturilor realizate.

(4) Excedentele rezultate din execuția bugetelor de venituri și cheltuieli ale activităților finanțate integral din venituri proprii se reportează în anul următor cu aceeași destinație sau se preiau ca venit la bugetul local, potrivit hotărârii autorităților deliberative.

Împrumuturi temporare pentru unele activități sau instituții publice

Art. 72. – (1) În cazul în care la înființarea, în subordinea unor ordonatori principali de credite, a unor instituții și servicii publice sau a unor activități finanțate integral din venituri proprii, acestea nu dispun de fonduri suficiente, în baza documentațiilor temeinic fundamentate autoritățile deliberative pot aproba împrumuturi fără dobândă din bugetul local, pe bază de convenție.

(2) Împrumuturile acordate în condițiile alin. (1) vor fi rambursate integral în termen de un an de la data acordării.

(3) În situația nerambursării împrumuturilor la termenul stabilit, se vor aplica majorări de întârziere la nivelul celor existente pentru veniturile bugetare, potrivit legii.

Execuția de casă a bugetelor instituțiilor publice

Art. 73. – (1) Instituțiile și serviciile publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile de pe lângă unele instituții publice, finanțate integral din venituri proprii, efectuează operațiunile de încasări și plăți prin unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în a căror rază își au sediul și unde au deschise conturile de venituri, cheltuieli și disponibilități.

(2) Instituțiile publice au obligația de a transmite bugetul aprobat potrivit prevederilor prezentei legi la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului.

(3) Autoritățile executive și președinții consiliilor județene au obligația publicării pe pagina de Internet a instituțiilor publice și/sau prin afișaj public a proiectului de buget, a bugetului aprobat, a execuției bugetului, a evoluției execuției bugetului, a rectificării bugetului și a contului de execuție, precum și actualizarea informațiilor cel puțin o dată pe trimestru.

Criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale**Criza financiară**

Art. 74. – (1) Unitatea administrativ-teritorială este considerată în criză financiară dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 90 de zile și care depășesc 15% din bugetul anual;

b) neachitarea drepturilor salariale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli pe o perioadă mai mare de 90 de zile de la data scadenței;

c) la calculul criteriului prevăzut la lit. a) nu se iau în calcul obligațiile de plată, lichide și exigibile, care se află în litigiu contractual.

(2) Situația de criză financiară poate fi sesizată de ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale, conducătorul compartimentului financiar-contabil din cadrul aparatului propriu de specialitate al autorităților administrației publice locale, de ordonatorii secundari de credite și ordonatorii terțiari de credite din cadrul serviciilor publice subordonate consiliului local, de conducătorii societăților comerciale sau ai regiilor autonome din subordinea consiliului local, de diverși creditori, de directorul direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București și de structurile teritoriale ale Curții de Conturi. Sesizarea se face la direcția generală a finanțelor publice județene sau a municipiului București și la ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale care se află în situația de criză financiară.

(3) În termen de 30 de zile de la solicitarea oricărei persoane interesate, ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale are obligația furnizării situației economico-financiare și a concluziei de încadrare sau neîncadrare în prevederile alin. (1).

(4) Ordonatorul principal de credite, din oficiu sau după ce a primit sesizarea situației de criză financiară conform alin. (2), are obligația convocării autorității deliberative în termen de 5 zile lucrătoare.

(5) Autoritatea deliberativă ia act, în condițiile legii, de existența situației de criză financiară, mandatează ordonatorul principal de credite pentru elaborarea planului de redresare financiară și analizează propuneri care să fie cuprinse în planul de redresare financiară prezentat de ordonatorul principal de credite.

(6) Planul de redresare financiară va fi elaborat de către ordonatorul principal de credite, împreună cu direcția generală a finanțelor publice județene sau a municipiului București și cu structurile teritoriale ale Curții de Conturi, în

termen de 30 de zile de la stabilirea stării de criză de către autoritatea deliberativă.

(7) Planul de redresare financiară va conține:

a) analiza economico-financiară a unității administrativ-teritoriale;

b) măsurile de menținere a serviciilor publice esențiale de către autoritățile administrației publice locale pe toată durata aplicării planului de redresare financiară;

c) măsurile de creștere a gradului de colectare a veniturilor proprii, precum și de atragere a altor venituri;

d) măsurile pentru reducerea cheltuielilor;

e) planificarea economico-financiară și bugetară până la redresare;

f) stabilirea sarcinilor pentru îndeplinirea prevederilor din planul de redresare financiară pe obiective, persoane responsabile și termene.

(8) Controlul executării și îndeplinirii măsurilor cuprinse în planul de redresare financiară este în sarcina structurilor teritoriale ale Curții de Conturi.

(9) Planul de redresare financiară este supus spre aprobare autorității deliberative în termen de 3 zile lucrătoare de la elaborare și va fi adoptat în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la depunere. În cazul în care planul de redresare financiară nu este adoptat, autoritatea deliberativă se întrunește în termen de 3 zile lucrătoare de la data dezbaterii în ultima ședință pentru reanalizarea acestuia. Dacă planul de redresare financiară nu se adoptă, acesta se consideră aprobat în forma propusă de inițiator.

(10) Planul de redresare financiară poate fi modificat cu aprobarea autorității deliberative, în condițiile alin. (6), ori de câte ori va fi necesar, în cazul în care apar date, informații sau fapte necunoscute la momentul sesizării crizei financiare, dacă acestea pot împiedica procesul de redresare financiară.

(11) Ordonatorul principal de credite are obligația ca în perioada desfășurării procedurii de redresare a crizei financiare să asigure funcționarea eficientă și eficace a serviciilor publice esențiale.

(12) În condițiile încetării situației prevăzute la alin. (1), la propunerea ordonatorului principal de credite și a structurilor teritoriale ale Curții de Conturi, autoritatea deliberativă aprobă încetarea stării de criză financiară.

(13) Situația de criză financiară, respectiv încetarea acesteia, se înregistrează, în termen de 5 zile de la declararea situației de criză financiară, de către ordonatorul principal de credite, respectiv de la aprobarea încetării stării de criză financiară, în registrul local al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale, care este gestionat de

direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București. Acestea vor comunica lunar situațiile de deschidere sau de închidere a crizelor financiare înregistrate Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi înregistrate în registrul național al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale.

Insolvența

Art. 75. — (1) Unitatea administrativ-teritorială este considerată în stare de insolvență dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din bugetul anual, fără a se lua în calcul cele aflate în litigiu contractual;

b) neachitarea drepturilor salariale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, pe o perioadă mai mare de 120 de zile de la data scadenței.

(2) Orice creditor sau grup de creditori care are una ori mai multe creanțe certe, lichide și exigibile împotriva unei unități administrativ-teritoriale, cu o valoare însumată care depășește 50% din bugetul acesteia pe o perioadă de 120 de zile consecutive, poate introduce la tribunalul în a cărui circumscripție își are sediul unitatea administrativ-teritorială o cerere de deschidere a procedurii insolvenței acestei unități administrativ-teritoriale.

(3) În termen de 30 de zile de la solicitarea oricărei persoane interesate, ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale are obligația furnizării situației economico-financiare și a concluziei de încadrare sau neîncadrare în prevederile alin. (1).

(4) Ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale are obligația ca, în termen de 15 zile de la constatarea stării de insolvență care a intervenit potrivit alin. (1), să solicite deschiderea procedurii privind insolvența unității administrativ-teritoriale, prin cerere depusă la tribunalul în a cărui circumscripție se află unitatea administrativ-teritorială respectivă. Ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale are obligația de a notifica deschiderea procedurii de insolvență creditorilor și oricăror persoane interesate.

(5) Introducerea prematură, cu rea-credință, de către ordonatorul principal de credite a cererii prevăzute la alin. (4) atrage răspunderea acestuia, în condițiile legii, pentru prejudiciile pricinuite părții interesate.

(6) Judecătorul-sindic, prin hotărârea de deschidere a procedurii de insolvență, va numi un administrator.

(7) În termen de 60 de zile lucrătoare de la numirea administratorului, acesta întocmește, împreună cu structura teritorială a Curții de Conturi, un plan de redresare a insolvenței unității administrativ-teritoriale.

(8) Administratorul sau ordonatorul principal de credite, după caz, are obligația ca în perioada desfășurării procedurii de insolvență să asigure furnizarea eficientă și eficace a serviciilor publice esențiale, în condițiile legii.

(9) Planul de redresare a insolvenței va cuprinde:

a) măsurile de restabilire a viabilității financiare a unității administrativ-teritoriale;

b) măsurile de continuare a prestării serviciilor esențiale ale unității administrativ-teritoriale, pe toată perioada insolvenței acesteia;

c) planul de achitare a debitelor către creditori.

(10) Planul de redresare a insolvenței se supune aprobării consiliului local, în termen de 10 zile de la întocmirea conform prevederilor alin. (7), și devine obligatoriu atât pentru autoritatea deliberativă, cât și pentru ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale.

(11) În caz de neadoptare în termenul prevăzut la alin. (10), administratorul va propune judecătorului-sindic emiterea hotărârii de preluare a atribuțiilor de ordonator principal de credite de către administrator.

(12) Administratorul va monitoriza respectarea planului de redresare a insolvenței.

(13) În caz de nerespectare a planului de redresare a insolvenței, administratorul va propune judecătorului-sindic suspendarea atribuțiilor de ordonator principal de credite și emiterea hotărârii de preluare a atribuțiilor de ordonator de credite de către administrator.

(14) Ordonatorului principal de credite și autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale le este interzisă exercitarea oricăror atribuții cu implicații financiare pe toată perioada gestionării situației de insolvență, conform prevederilor alin. (11)-(13), atribuții care se exercită exclusiv de administratorul numit în condițiile alin. (6), (11) sau (13).

(15) În cazul în care se constată încetarea stării de insolvență prevăzute la alin. (1), judecătorul-sindic, la propunerea administratorului, va pronunța o sentință de închidere a procedurii de insolvență a unității administrativ-teritoriale. Administratorul are obligația de a notifica sentința de închidere a procedurii de insolvență ordonatorului principal de credite, creditorilor și oricăror persoane interesate.

(16) Prin închiderea procedurii insolvenței, administratorul este descărcat de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la aplicarea procedurii față de ordonatorul principal de credite, față de patrimoniul unității administrativ-teritoriale, precum și față de creditori. În termen de 30 de zile de la notificarea prevăzută la alin. (15), între administrator și ordonatorul principal de credite se încheie un proces-verbal de predare-primire cu privire la operațiunile derulate în timpul procedurii insolvenței.

(17) Unitatea administrativ-teritorială revine la statutul de criză financiară, iar ordonatorul principal de credite și consiliul local își reiau atribuțiile și vor proceda conform art. 74 la aplicarea întocmai a planului de redresare financiară pentru ieșirea unității administrativ-teritoriale din criză financiară.

(18) Cheltuielile ocazionate cu plata indemnizației administratorului și îndeplinirea procedurii de redresare a insolvenței reprezintă cheltuieli ale unității administrativ-teritoriale și se suportă din bugetul acesteia.

(19) Situația de deschidere a procedurii de insolvență, respectiv de închidere a acesteia, se înregistrează în termen de 5 zile de la declararea situației de insolvență, respectiv de la notificarea hotărârii judecătorești de închidere a procedurii de către ordonatorul principal de credite, în registrul local al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale, care este gestionat de direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București. Acestea vor comunica lunar situațiile de deschidere sau de închidere a procedurilor de insolvență înregistrate Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi înregistrate în registrul național al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale.

CAPITOLUL VII

Dispoziții instituționale

Comitetul pentru finanțe publice locale

Art. 76. — (1) Se înființează Comitetul pentru finanțe publice locale, organism cu rol consultativ în procesul de elaborare a unor reglementări cu caracter financiar, care privește în mod direct bugetele locale și de stabilire a sumelor de echilibrare ce se alocă anual de la bugetul de stat pentru bugetele locale, structură de tip partenerial, fără personalitate juridică.

(2) Comitetul pentru finanțe publice locale este compus din câte un reprezentant desemnat de:

- a) Parlamentul României;
- b) Ministerul Administrației și Internelor;
- c) Ministerul Finanțelor Publice;
- d) structura asociativă a comunelor din România;
- e) structura asociativă a orașelor din România;
- f) structura asociativă a municipiilor din România;
- g) structura asociativă a consiliilor județene din România.

(3) Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, prin structurile de specialitate, asigură împreună secretariatul tehnic al Comitetului pentru finanțe publice locale.

(4) Modul de funcționare și atribuțiile Comitetului pentru finanțe publice locale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL VIII

Sancțiuni

Infraacțiuni și pedepse

Art. 77. – (1) Constituie infraacțiuni următoarele fapte:

a) angajarea, ordonanțarea și efectuarea de plăți peste limitele maxime ale sumelor aprobate la partea de cheltuieli, prin bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2);

b) angajarea cheltuielilor din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) peste limita creditelor bugetare aprobate;

c) utilizarea fondurilor provenite din contractarea datoriei publice locale în alte scopuri decât cele pentru care au fost aprobate;

d) furnizarea de date eronate pentru fundamentarea documentației prezentate în vederea obținerii autorizării pentru contractarea/garantarea de împrumuturi;

e) exercitarea oricăror atribuții cu implicații financiare pe toată perioada gestionării situației de insolvență, conform prevederilor art. 75 alin. (11) –(13), de către ordonatorul principal de credite sau de către autoritatea deliberativă a unității administrativ-teritoriale aflate în procedură de insolvență.

(2) Infraacțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și d) se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, iar infraacțiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) și e) se pedepsesc cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă de la 10.000 lei la 25.000 lei.

Contravenții și sancțiuni

Art. 78. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 9 alin. (2), art. 14 alin. (3) și (4), art. 19 alin. (2), art. 40, art. 44, art. 45, art. 57 și ale art. 69 alin. (2) și (4);

b) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (2)–(4), art. 24 alin. (3), art. 26 alin. (4), art. 32 alin. (1)–(4), art. 33 alin. (3)–(6), art. 39 alin. (2), art. 49 alin. (3)–(5) și (7), art. 51 alin. (1), art. 54 alin. (2)–(6) și (9), art. 55 alin. (1), art. 56 alin. (1), art. 61 alin. (3), art. 62 alin. (9) și (10), art. 70 alin. (1), art. 72 alin. (2), art. 73 alin. (3), art. 74 alin. (4), (6) și (13) și ale art. 75 alin. (19);

c) nerespectarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și (6), art. 14 alin. (1), art. 23, art. 30 alin. (3)–(6), art. 32 alin. (7), art. 38, art. 39 alin. (3)–(6), art. 63, art. 73 alin. (1) și ale art. 75 alin. (4) și (6).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cele de la alin. (1) lit. b), cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, iar cele de la alin. (1) lit. c), cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către persoane împuternicite în acest scop de Curtea de Conturi, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice, potrivit legii.

Art. 79. – Contravențiilor prevăzute la art. 78 li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind

Legislația aplicată
contravenției

regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Contabilitate publică

Art. 80. — (1) Contabilitatea publică a instituțiilor publice locale, definite potrivit prezentei legi, va cuprinde:

a) contabilitatea veniturilor și cheltuielilor bugetare, care să reflecte încasarea veniturilor și plata cheltuielilor aferente exercițiului bugetar;

b) contabilitatea generală, bazată pe principiul constatării drepturilor și obligațiilor, care să reflecte evoluția situației financiare și patrimoniale, precum și a excedentului sau a deficitului patrimonial;

c) contabilitatea destinată analizării costurilor programelor aprobate.

(2) Ministerul Finanțelor Publice stabilește prin norme metodologice procedurile contabile și sistemul de raportare privind informațiile furnizate de contabilitatea publică.

Regimul veniturilor bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2)

Art. 81. — Întocmirea și depunerea declarațiilor, stingerea obligațiilor bugetare, soluționarea contestațiilor, controlul fiscal, executarea creanțelor bugetare, precum și cele referitoare la evaziunea fiscală se supun legislației în domeniu.

Alocarea de sume din fondurile de rezervă bugetară și de intervenție la dispoziția Guvernului

Art. 82. — Cu sumele aprobate pe bază de hotărâre a Guvernului, din fondurile de rezervă bugetară și de intervenție la dispoziția Guvernului, se majorează bugetele locale de către primari, președinții consiliilor județene și primarul general al municipiului București, după caz, urmând ca la prima ședință a consiliului local, județean și, respectiv, a Consiliului General al Municipiului București să se valideze modificările respective.

Sumele veniturilor cu destinație specială

Art. 83. — Sumele aferente depozitelor speciale constituite pentru construcții de locuințe, potrivit legii, se păstrează într-un cont distinct, deschis pe seama unităților administrativ-teritoriale la unitățile Trezoreriei Statului, în afara bugetelor locale, iar contul de execuție se aprobă de consiliul local, județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Norme metodologice și instrucțiuni

Art. 84. — În aplicarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice sunt autorizate să emită norme metodologice și instrucțiuni de aplicare.

Procedura crizei financiare și a insolvenței unităților administrativ-teritoriale

Art. 85. — În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice elaborează proiectul de lege

specială privind procedura de aplicare a prevederilor art. 74 și 75.

Intrarea în vigoare

Art. 86. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007, cu următoarele excepții:

a) art. 61, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi;

b) art. 33 alin. (4) lit. f) și g), art. 74 și 75, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2008;

c) art. 26 alin. (7), art. 33 alin. (8) și art. 41, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2008, în vederea fundamentării proiecției bugetare pentru anul 2009.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 19 ianuarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR PREȘEDINTELE SENATULUI
BOGDAN OLTEANU NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 iunie 2006.

Nr. 273.

ANEXA Nr. 1

LISTA

impozitelor, taxelor și altor venituri ale bugetelor locale

Nr. crt.	Denumirea veniturilor
----------	-----------------------

CAPITOLUL I

Veniturile care se prevăd în bugetele proprii ale județelor

- A. Venituri proprii:
1. Impozit pe profit de la regiile autonome și societățile comerciale de sub autoritatea consiliilor județene
 2. Cote defalcate din impozitul pe venit:
 - a) cote defalcate din impozitul pe venit;
 - b) sume alocate de consiliul județean din cotele defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale.
 3. Alte impozite pe venit, profit și câștiguri din capital:
 - alte impozite pe venit, profit și câștiguri din capital

4. Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități:
 - a) taxa asupra mijloacelor de transport;
 - b) taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare.
5. Venituri din proprietate:
 - a) vârsăminte din profitul net al regiilor autonome de sub autoritatea consiliilor județene;
 - b) restituiri de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți;
 - c) venituri din concesiuni și închirieri;
 - d) venituri din dividende;
 - e) alte venituri din proprietate.
6. Venituri din prestări de servicii și alte activități:
 - a) venituri din prestări de servicii;
 - b) contribuția lunară a părinților pentru întreținerea copiilor în unitățile de protecție socială;
 - c) venituri din recuperarea cheltuielilor de judecată, imputații și despăgubiri;
 - d) alte venituri din prestări de servicii și alte activități.
7. Amenzi, penalități și confiscări:
 - a) venituri din amenzi și alte sancțiuni aplicate potrivit dispozițiilor legale;
 - b) încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea, potrivit legii;
 - c) alte amenzi, penalități și confiscări.
8. Venituri din valorificarea unor bunuri:
 - a) venituri din valorificarea unor bunuri ale instituțiilor publice;
 - b) venituri din privatizare;
 - c) venituri din vânzarea unor bunuri aparținând domeniului privat.
- B. Sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat
- C. Donații și sponsorizări
- D. Subvenții de la bugetul de stat și de la alte administrații
- E. Operațiuni financiare.

CAPITOLUL II

Veniturile care se prevăd în bugetele proprii ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și al municipiului București

- A. Venituri proprii:
 1. Impozit pe profit de la regiile autonome și societățile comerciale de sub autoritatea consiliilor locale
 2. Cote defalcate din impozitul pe venit:
 - a) cote defalcate din impozitul pe venit;
 - b) sume alocate de consiliul județean din cotele defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale.
 3. Alte impozite pe venit, profit și câștiguri din capital:

– alte impozite pe venit, profit și câștiguri din capital.
 4. Impozite și taxe pe proprietate:
 - a) impozit pe clădiri;
 - b) impozit pe terenuri;

- c) taxe juridice din timbru, taxe de timbru pentru activitatea notarială și alte taxe de timbru;
- d) alte impozite și taxe pe proprietate.
5. Alte impozite și taxe generale pe bunuri și servicii:
 - taxe hoteliere.
6. Taxe pe servicii specifice:
 - a) impozit pe spectacole;
 - b) alte taxe pe servicii specifice.
7. Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități:
 - a) taxe asupra mijloacelor de transport;
 - b) taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare;
 - c) alte taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități.
8. Alte impozite și taxe fiscale:
 - alte impozite și taxe fiscale.
9. Venituri din proprietate:
 - a) vărsăminte din profitul net al regiilor autonome de sub autoritatea consiliilor locale;
 - b) restituiri de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți;
 - c) venituri din concesiuni și închirieri;
 - d) venituri din dividende;
 - e) alte venituri din proprietate.
10. Venituri din dobânzi:
 - alte venituri din dobânzi.
11. Venituri din prestări de servicii și alte activități:
 - a) venituri din prestări de servicii;
 - b) contribuția părinților sau susținătorilor legali pentru întreținerea copiilor în creșe;
 - c) contribuția persoanelor beneficiare ale cantinelor de ajutor social;
 - d) taxe din activități cadastrale și agricultură;
 - e) contribuția lunară a părinților pentru întreținerea copiilor în unitățile de protecție socială;
 - f) venituri din recuperarea cheltuielilor de judecată, imputații și despăgubiri;
 - g) alte venituri din prestări de servicii și alte activități.
12. Venituri din taxe administrative, eliberări de permise:
 - a) taxe extrajudiciare de timbru;
 - b) alte venituri din taxe administrative, eliberări de permise.
13. Amenzi, penalități și confiscări:
 - a) venituri din amenzi și alte sancțiuni aplicate potrivit dispozițiilor legale;
 - b) penalități pentru nedeplinirea sau depunerea cu întârziere a declarației de impozite și taxe;
 - c) încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea, potrivit legii;
 - d) alte amenzi, penalități și confiscări.
14. Diverse venituri:
 - a) vărsăminte din venituri și/sau disponibilitățile instituțiilor publice;

- b) alte venituri.
15. Venituri din valorificarea unor bunuri:
- venituri din valorificarea unor bunuri ale instituțiilor publice;
 - venituri din vânzarea locuințelor construite din fondurile statului;
 - venituri din privatizare;
 - venituri din vânzarea unor bunuri aparținând domeniului privat.
- B. Sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat
- C. Donații și sponsorizări
- D. Subvenții de la bugetul de stat și de la alte administrații
- E. Operațiuni financiare.

NOTĂ:

Veniturile bugetelor locale pot fi actualizate ca urmare a perfecționării legislației fiscale, precum și prin legile bugetare anuale, în concordanță cu programele de creștere a autonomiei financiare a unităților administrativ-teritoriale și de descentralizare a serviciilor publice.

ANEXA Nr. 2

LISTA cheltuielilor care se prevăd în bugetele locale

Nr. crt.	Denumirea cheltuielilor
-------------	-------------------------

CAPITOLUL I

Cheltuielile care se prevăd în bugetele proprii ale județelor

- Autorități publice și acțiuni externe:
 - autorități executive.
- Alte servicii publice generale:
 - fondul de rezervă bugetară la dispoziția autorităților administrației publice locale;
 - fondul de garantare a împrumuturilor externe, contractate/garantate de stat;
 - fondul pentru garantarea împrumuturilor externe, contractate/garantate de autoritățile administrației publice locale;
 - servicii publice comunitare de evidență a persoanelor;
 - alte servicii publice generale.
- Dobânzi
- Transferuri cu caracter general între diferite niveluri ale administrației:
 - transferuri din bugetele consiliilor județene pentru finanțarea centrelor de zi pentru protecția copilului.
- Apărare:
 - apărare națională (centre militare).
- Ordine publică și siguranță națională:
 - poliție comunitară;
 - protecție civilă și protecția contra incendiilor.
- Învățământ:

- a) învățământ preșcolar și primar*);
 - învățământ preșcolar*);
 - învățământ primar*);
 - b) învățământ special;
 - c) alte cheltuieli în domeniul învățământului.
8. Sănătate:
- a) servicii medicale în unitățile sanitare cu paturi:
 - spitale generale;
 - b) alte cheltuieli în domeniul sănătății:
 - alte instituții și acțiuni sanitare.
9. Cultură, recreere și religie:
- a) servicii culturale:
 - biblioteci publice județene;
 - muzee;
 - instituții publice de spectacole și concerte;
 - școli populare de artă și meserii;
 - centre pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale;
 - consolidarea și restaurarea monumentelor istorice;
 - alte servicii culturale;
 - b) servicii recreative și sportive:
 - sport;
 - c) servicii religioase;
 - d) alte servicii în domeniul culturii, recreerii și religiei.
10. Asigurări și asistență socială:
- a) asistență acordată persoanelor în vârstă;
 - b) asistență socială în caz de boli și invalidități:
 - asistență socială în caz de invalidități;
 - c) asistență socială pentru familie și copii;
 - d) alte cheltuieli în domeniul asigurărilor și asistenței sociale.
11. Locuințe, servicii și dezvoltare publică:
- a) alimentare cu apă și amenajări hidrotehnice:
 - alimentare cu apă;
 - amenajări hidrotehnice;
 - b) alte servicii în domeniile locuințelor, serviciilor și dezvoltării comunale.
12. Protecția mediului:
- a) salubritate și gestionarea deșeurilor:
 - colectarea, tratarea și distrugerea deșeurilor.
13. Acțiuni generale economice, comerciale și de muncă:

* Se cuprind cheltuielile pentru acordarea de produse lactate și de panificație, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din clasele I-IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 16/2003, cu modificările și completările ulterioare.

- a) acțiuni generale economice și comerciale:
 - prevenirea și combaterea inundațiilor și ghețurilor;
 - programe de dezvoltare regională și locală;
 - alte cheltuieli pentru acțiuni generale economice și comerciale.
14. Combustibil și energie:
 - a) energie termică;
 - b) alte cheltuieli privind combustibilii și energia.
15. Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare:
 - a) agricultură:
 - protecția plantelor și carantină fitosanitară.
16. Transporturi:
 - a) transport rutier:
 - drumuri și poduri;
 - b) transport aerian:
 - aviația civilă;
 - c) alte cheltuieli în domeniul transporturilor.
17. Alte acțiuni economice:
 - a) zone libere;
 - b) turism;
 - c) proiecte de dezvoltare multifuncțională;
 - d) alte acțiuni economice.

CAPITOLUL II

Cheltuielile care se prevăd în bugetele proprii ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și al municipiului București

1. Autorități publice și acțiuni externe:
 - autorități executive.
2. Alte servicii publice generale:
 - a) fondul de rezervă bugetară la dispoziția autorităților administrației publice locale;
 - b) fondul de garantare a împrumuturilor externe, contractate/garantate de stat;
 - c) fondul pentru garantarea împrumuturilor externe, contractate/garantate de autoritățile administrației publice locale;
 - d) servicii publice comunitare de evidență a persoanelor;
 - e) alte servicii publice generale.
3. Dobânzi
4. Transferuri cu caracter general între diferite niveluri ale administrației:
 - transferuri din bugetele locale pentru instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap.
5. Apărare:
 - apărare națională (centre militare).
6. Ordine publică și siguranță națională:
 - a) poliție comunitară;
 - b) protecție civilă și protecția contra incendiilor.
7. Învățământ:
 - a) învățământ preșcolar și primar:
 - învățământ preșcolar;

- învățământ primar;
 - b) învățământ secundar:
 - învățământ secundar inferior;
 - învățământ secundar superior;
 - învățământ profesional;
 - c) învățământ postliceal;
 - d) învățământ special^{*)};
 - e) servicii auxiliare pentru educație:
 - internate și cantine pentru elevi;
 - alte servicii auxiliare;
 - f) alte cheltuieli în domeniul învățământului.
8. Sănătate:
- a) servicii medicale în unitățile sanitare cu paturi:
 - spitale generale;
 - b) alte cheltuieli în domeniul sănătății:
 - alte instituții și acțiuni sanitare.
9. Cultură, recreere și religie:
- a) servicii culturale:
 - biblioteci publice comunale, orașenești, municipale;
 - muzee;
 - instituții publice de spectacole și concerte;
 - școli populare de artă și meserii^{**)};
 - case de cultură;
 - cămine culturale;
 - centre pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale;
 - consolidarea și restaurarea monumentelor istorice;
 - alte servicii culturale;
 - b) servicii recreative și sportive:
 - sport;
 - tineret;
 - întreținere grădini publice, parcuri, zone verzi, baze sportive și de agrement;
 - c) servicii religioase;
 - d) alte servicii în domeniul culturii, recreerii și religiei.
10. Asigurări și asistență socială:
- a) asistență socială în caz de boli și invalidități:
 - asistență socială în caz de invalidități;
 - b) asistență socială pentru familie și copii^{***)};
 - c) ajutoare pentru locuințe;
 - d) creșe;
 - e) prevenirea excluderii sociale:
 - ajutor social;
 - cantine de ajutor social;
 - f) alte cheltuieli în domeniul asigurărilor și asistenței sociale.
11. Locuințe, servicii și dezvoltare publică:
- a) locuințe:

^{*)} Pentru bugetele sectoarelor municipiului București.

^{**)} Pentru bugetul municipiului București.

^{***)} Pentru bugetele sectoarelor municipiului București.

- dezvoltarea sistemului de locuințe;
- alte cheltuieli în domeniul locuințelor;
- b) alimentare cu apă și amenajări hidrotehnice:
 - alimentare cu apă;
 - amenajări hidrotehnice;
- c) iluminat public și electrificări rurale;
- d) alimentare cu gaze naturale în localități;
- e) alte servicii în domeniile locuințelor, serviciilor și dezvoltării comunale;
- 12. Protecția mediului:
 - a) salubritate și gestionarea deșeurilor:
 - salubritate;
 - colectarea, tratarea și distrugerea deșeurilor;
 - b) canalizare și tratarea apelor reziduale;
- 13. Acțiuni generale economice, comerciale și de muncă:
 - a) acțiuni generale economice și comerciale:
 - prevenirea și combaterea inundațiilor și ghețurilor;
 - stimularea întreprinderilor mici și mijlocii;
 - programe de dezvoltare regională și locală;
 - alte cheltuieli pentru acțiuni generale economice și comerciale.
- 14. Combustibil și energie:
 - a) energie termică;
 - b) alți combustibili;
 - c) alte cheltuieli privind combustibilii și energia.
- 15. Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare:
 - a) agricultură:
 - protecția plantelor și carantină fitosanitară*);
 - alte cheltuieli în domeniul agriculturii.
- 16. Transporturi:
 - a) transport rutier:
 - drumuri și poduri;
 - transport în comun;
 - străzi;
 - b) alte cheltuieli în domeniul transporturilor.
- 17. Alte acțiuni economice:
 - a) Fondul Român de Dezvoltare Socială;
 - b) zone libere;
 - c) turism;
 - d) proiecte de dezvoltare multifuncțională;
 - e) alte acțiuni economice.

NOTĂ:

Cheltuielile bugetelor locale pot fi actualizate ca urmare a perfecționării legislației fiscale, precum și prin legile bugetare anuale, în concordanță cu programele de creștere a autonomiei financiare a unităților administrativ-teritoriale și de descentralizare a serviciilor publice.

*) Pentru bugetul municipiului București.

din 7 iulie 2006

privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de insolvență și a conținutului-cadru al citațiilor, comunicărilor, hotărârilor judecătorești, convocărilor, notificărilor și al altor acte care se publică în acesta și al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare și notificare

Publicat în Monitorul Oficial nr. 615/17/07/2006

Având în vedere dispozițiile art. II din Legea nr. 149/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a altor acte normative cu incidență asupra acestei proceduri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 12 mai 2004, cu modificările ulterioare, și dispozițiile art. 1 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 460/2005 privind conținutul, etapele, condițiile de finanțare, publicare și distribuire a Buletinului procedurilor de reorganizare judiciară și faliment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 3 iunie 2005,

în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006,

în temeiul prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005, cu modificările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. – Se aprobă formatul Buletinului procedurilor de insolvență, prevăzut în anexa nr. 1^{*)} care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. – Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale citațiilor, comunicărilor și hotărârilor judecătorești care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 2.1-2.15^{*)} care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. – Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale convocărilor și notificărilor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 3.1-3.8^{*)} care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. – Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale altor acte care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 4.1-4.8^{*)} care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. – Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare, notificare a documentelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 5.1 și 5.2^{*)} care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. – Instanțele judecătorești, judecătorii-sindici, administratorii și lichidatorii numiți și Oficiul Național al Registrului Comerțului vor lua măsurile necesare în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

^{*)} Anexele nr. 1, 2.1-2.15, 3.1-3.8, 4.1-4.8, 5.1 și 5.2 sunt reproduse în facsimil.

Art. 7. – Prezentul ordin se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

Art. 8. – La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului justiției nr. 1.188/C/2005 privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de reorganizare judiciară și faliment și conținutului-cadru al citațiilor, convocărilor, notificărilor, comunicărilor care se publică în acesta și al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 septembrie 2005.

Art. 9. – Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexa nr. 1 – formatul Buletinului procedurilor de insolvență

MINISTERUL JUSTIȚIEI
OFICIUL NAȚIONAL AL REGISTRULUI COMERȚULUI

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ

- Citații
- Comunicări
- Hotărâri judecătorești
- Convocări
- Notificări
- Alte documente emise în cadrul procedurii de insolvență, conform Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței

Nr. 1 -/...../.....

SUMAR

Index firme supuse procedurii de insolvență

	Pag.		Pag.
<u>Județul Alba</u>	2-3	Județul	...
Secțiunea I - Comercianți (alfabetic)	2		
Secțiunea II - Societăți agricole (alfabetic)	2		
Secțiunea III - Cooperative agricole (alfabetic)	2		
Secțiunea IV - Asociații (alfabetic)	3		
Secțiunea V - Fundații	3		
Secțiunea VI - Alte persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice (alfabetic)	3		
Județul Arad.....		Județul	
.....			
.....			
.....			
.....			
Județul Argeș.....		Județul.....	
.....			
.....			
.....			
.....			
Județul Bacău.....		Județul.....	
.....			
.....			
.....			
.....			
Județul Bihor.....		Județul.....	
.....			
.....			
.....			
.....			
Județul Bistrița - Năsăud.....		Județul.....	
.....			
.....			
.....			
.....			

Județul ALBA

Secțiunea I – Comercianți

1. Firma 1

cod de identificare fiscală (CUI): 99999

1.1. Acte emise de instanțe judecătorești

1.1.1. Citații

.....
după caz, însoțite de :
recursuri, opoziții,
contestații, alte documente

1.1.2. Comunicări și/sau Hotărâri Judecătorești

1.1.3. Alte acte de procedură

1.2. Acte emise de administratori judiciari / lichidatori judiciari

1.2.1. Convocări

1.2.2. Notificări

1.2.3. Alte acte de procedură

Secțiunea II – Societăți agricole

1. Firma 1

Secțiunea III – Cooperative agricole

1. Firma 1

Secțiunea IV – Asociații

1. Firma 1

Secțiunea V – Fundații

1. Firma 1

Secțiunea VI – Alte persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice

1. Firma 1

Județul ARAD

Secțiunea I – Comercianți

1. Firma 1

cod de identificare fiscală (CUI): 99999

1.1. Acte emise de instanțele judecătorești

1.1.1. Citații

.....
după caz, însoțite de :
recursuri, opoziții,
contestații, alte documente

1.1.2. Comunicări și/sau Hotărâri Judecătorești

1.1.3. Alte acte de procedură

1.2. Acte emise de administratori judiciari / lichidatori judiciari

1.2.1. Convocări

1.2.2. Notificări

1.2.3. Alte acte de procedură

Secțiunea II – Societăți agricole

1. Firma 1

Secțiunea III – Cooperative agricole

1. Firma 1

Secțiunea IV – Asociații

1. Firma 1

Secțiunea V – Fundații

1. Firma 1

Secțiunea VI – Alte persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice

1. Firma 1

EDITOR: MINISTERUL JUSTITIEI - OFICIUL NAȚIONAL AL REGISTRULUI COMERȚULUI

B-dul Unirii nr. 74, Bl.J3b, Tr.II+III, sect. 3, RO03837, București, Tel. (+40-21)3160804, Fax (+40-21) 3160803, 3160807, înregistrat ca operator date personale sub nr. 1350

E-mail: onrc@onrc.ro, Internet: www.onrc.ro, website www.onrc.ro, www.buletinulinsoventei.ro

Cod de identificare fiscală: 14942091, IBAN: RO461REZ7005025XXX000276, deschis la DTCMB

Tiparul : Oficiul Național al Registrului Comerțului

Buletinul Procedurilor de Insolvență nr. / conținepagini. Prețul :lei ISSN.....

ROMÂNIA

Tribunalul /Curtea de Apel
 Secția
 Str.
 Dosar /
 Termen:

CITAȚIE

emisă la: ziua luna anul

☐ ¹⁾ /
 (denumirea persoanei juridice / numele și prenumele persoanei fizice)

Sediul social/ Domiciliul

Cod de identificare fiscală

☐ ²⁾
 (lista anexă)

este chemat/sunt chemați la această instanță, camera,
 completul, în ziua de ..., luna ..., anul, ora,
 în calitate de în proces cu

cu sediul social/domiciliul în

Cod de identificare fiscală, număr de ordine în
 registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și
 fundațiilor / alte registre / /, pentru
 (obiect cauză)

Odată cu prezenta se comunică și următoarele acte:.....

Până la termen sunteți obligat a depune taxă judiciară de timbru, în sumă de
 lei, și timbru judiciar, în sumă de lei,
 sub sancțiunea anulării cererii.

Cu cel puțin 5 zile înainte de termenul stabilit pentru judecată, aveți
 obligația de a depune întâmpinare, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a
 propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.

Parafa președintelui instanței,
 (semnătura și stampila)

Grefier,

¹⁾ Se completează în cazul în care este un singur destinatar;
²⁾ Se completează în cazul în care sunt mai mulți destinatari.

ROMÂNIA

Tribunalul / Curtea de Apel

Secția

Str.

Dosar /

COMUNICARE

încheiere ☐ sentință civilă ☐ decizie civilă ☐ alte documente ☐

nr., emisă la: ziua, luna, anul

Către,

☐ ¹⁾ /
(denumirea persoanei juridice / numele și prenumele persoanei fizice)

Sediul social/ Domiciliul

Cod de identificare fiscală

☐ ²⁾
(lista anexă)

Se comunică, alăturat, copia încheierii / sentinței civile / deciziei civile

nr. din data de, pronunțată în dosarul

nr. /, de Tribunalul/Curtea de Apel

Secția, privind debitorul

cu sediul social/domiciliul în

cod de identificare fiscală, număr de ordine în

registru comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și

fundațiilor / alte registre / /

Parafa președintelui instanței,

(semnătura și stampila)

Grefier,

¹⁾ Se completează în cazul în care este un singur destinatar;²⁾ Se completează în cazul în care sunt mai mulți destinatari.

TRIBUNALUL
SECȚIA
DOSAR NR. /

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de
Judecător-sindic
Grefier

Pe rol soluționarea cererii formulate de debitorul cu sediul social / domiciliul în
cod de identificare fiscală nr. de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul
asociațiilor și fundațiilor/alte registre pentru deschiderea procedurii generale/simplificate de insolvență.

La apelul nominal au răspuns /lipsit

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul
pe fond.

Reprezentantul debitorului

JUDECĂTORUL -SINDIC

Asupra cererii de față,

Constatând că la data de debitorul....., cu sediul social / domiciliul în
a solicitat a fi supus procedurii generale/simplificate de insolvență, manifestându-și intenția de a-și reorganiza
activitatea/ de a-și lichida averea;

Constatând că debitorul se află în încetare de plăți la data de și că pasivul său exigibil este de
..... lei.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile art. 27-30/art.1 alin. 2 din Legea privind procedura insolvenței, se va
admite cererea debitorului și, în temeiul art. 32 alin.1 din Legea privind procedura de insolvență, se va constata că
debitorul este în încetare de plăți și se va deschide procedura generală/simplificată de insolvență împotriva sa. În
consecință, se vor dispune și măsurile prevăzute de lege.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de debitorul , cu sediul social / domiciliul în pentru
deschiderea procedurii generale/simplificate de insolvență.

În temeiul art.32 alin.1 din Legea privind procedura de insolvență,

Dispune deschiderea procedurii generale/simplificate de insolvență împotriva debitorului..... cu
sediu social / domiciliul în

În temeiul art.34/art.107 din Legea privind procedura de insolvență,

Numește administrator judiciar/lichidator judiciar pe.....(nume/prenume), cu sediul social /
domiciliul în , cod de identificare fiscală , număr de ordine în tabloul administratorilor
/lichidatorilor judicari care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art.20/art.25 din lege, cu o
retribuție de..... lei.

În temeiul art.61/art.107 din Legea privind procedura de insolvență,

Dispune notificarea deschiderii procedurii debitorului....., asociaților, acționarilor, creditorilor și
Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Registrul societăților agricole / Registrul
asociațiilor și fundațiilor / alte registre, prin Buletinul Procedurilor de Insolvență, în vederea efectuării mențiunii în
temeiul art.61/art.108 din Legea privind procedura de insolvență, precum și tuturor băncilor unde debitorul are
deschise conturi.

Pune în vedere administratorului judiciar/lichidatorului judiciar prevederile art. 252 din Legea nr.31/1990
republicată și dispune menționarea la registrul comerțului a reprezentanților permanenți ai administratorului judiciar.

Fixează termenul limită pentru depunerea creanțelor la

Fixează termenul limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar
al creanțelor la

Fixează termenul pentru soluționarea eventualelor contestații la și pentru afișarea tabelului
definitiv al creanțelor la

Fixează data plății adunării creditorilor la data de ora la sediul și convoacă
creditorii debitorului

Dispune trimiterea notificărilor către toți creditorii debitorului, de către administratorul judiciar/lichidatorul
judiciar.

În temeiul art. 4 din Legea privind procedura de insolvență,
Dispune deschiderea de către debitor a unui cont la o unitate bancară din care vor fi suportate
cheltuielile aferente procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii, în caz de neîndeplinire a
atribuției, contul va fi deschis de către administratorul judiciar. Eventualele disponibilități bănești vor fi păstrate într-
un cont special de depozit bancar.

Definitivă. Cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la

Tribunalul, Greșier,

TRIBUNALUL
SECȚIA
DOSAR NR. /

SENTINȚA COMERCIALĂ NR.
Ședința publică din data de
Judecător-sindic
Greșier

Pe rol, examinarea cererii creditorului cu sediul social/domiciliul în
cod de identificare fiscală nr. de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul
asociațiilor și fundațiilor / alte registre pentru deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului
..... domiciliul / sediul social cod de identificare fiscală număr de ordine
în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre

La apelul nominal au răspuns /lipsit
Procedura completă.
S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a trecut la soluționarea cererii.

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatănd că cererea formulată la de creditorul având ca obiect deschiderea procedurii
insolvenței, a fost comunicată debitorului la data de și că nu s-a formulat contestație, potrivit art. 33 alin. 6 din
Legea privind procedura insolvenței.

Constatănd că debitorul se află în încetare de plăți, stare de fapt revedută cu
Constatănd că, creditorul are o creanță comercială, certă, lichidă și exigibilă împotriva debitorului în cuantum de
..... lei revedută cu
Constatănd că sunt îndeplinite condițiile legii,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de creditorul cu sediul social / domiciliul în pentru
deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului
În temeiul art. 33 alin. 6 din Legea privind procedura insolvenței,
Dispune deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului cu sediul social /
domiciliul în
În temeiul art. 34 din Legea privind procedura insolvenței,
Numește administrator judiciar pe cod de identificare fiscală număr
de ordine în tabloul care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 20 din lege, cu o retribuire
de lei.

În temeiul art. 51 din Legea privind procedura insolvenței,
Dispune notificarea deschiderii procedurii debitorului, creditorilor și Oficiului Registrului Comerțului / Registrului
Societăților Agricole / Registrului Asociațiilor și Fundațiilor / altor registre, prin Buletinul Procedurilor de Insolvență, în
vederea efectuării anunțului în temeiul art. 61 din Legea privind procedura insolvenței.

Fixează termenul limită pentru depunerea creanțelor la
Fixează termenul limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al
creanțelor la
Fixează termenul pentru soluționarea eventualelor contestații la și pentru afișarea tabelului definitiv al
creanțelor la
Fixează data ședinței admnării creditorilor la data de ora la sediul
și convoacă creditorii debitorului.

Dispune trimiterea notificărilor către toți creditorii, de către administratorul judiciar.

În temeiul art. 4 din Legea privind procedura insolvenței,
Dispune deschiderea de către debitor a unui cont bancar în Banca din care vor fi suportate cheltuielile
afectate procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii. În caz de neîndeplinire a atribuției, contul va fi
deschis de către administratorul judiciar.

Definitivă. Cu recurs în 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică de la

Tribunalul,

Grefier,

Anexa nr. 2.5 - sentință de deschidere a procedurii insolvenței
la cererea creditorilor cu contestație formulată de debitor

TRIBUNALUL
SECȚIA
DOSAR NR. /

SENTINȚA COMERCIALĂ NR.
Ședința publică din data de
Judecător-sindic
Grefier

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și soluționarea cererii creditorului
....., cu sediul social / domiciliul cod de identificare fiscală
..... număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și
fondurilor / alte registre pentru deschiderea procedurii insolvenței (procedura generală) împotriva
debitorului cu sediul social / domiciliul cod de identificare
fiscală număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și
fondurilor / alte registre și a contestației formulate de debitor, în contradicție cu creditorul

La apelul nominal cu răspuns / lipsit

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe
fond.

Reprezentantul creditorului

Reprezentantul debitorului

JUDECĂTORUL-SINDIC

Azupra cererilor de față,

Fiind îndeplinite condițiile legii, se va respinge contestația debitorului, se va admite cererea creditorului și, în temeiul
art. 33 alin. 4 din Legea privind procedura insolvenței, se va constata că debitorul este în stare de insolvență și se va deschide
procedura insolvenței împotriva acestuia. În consecință, se vor dispune și măsurile imediate prevăzute de lege.

Constatând că lista creditorilor a fost întocmită și depusă fiind îndeplinite condițiile legale, se va
desemna Comitetul creditorilor și se vor stabili atribuțiile acestuia,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația formulată de debitor cu sediul social / domiciliul

Admite cererea formulată de creditorul cu sediul social / domiciliul pentru deschiderea
procedurii insolvenței (procedura generală) împotriva debitorului în contradicție cu creditorul

În temeiul art. 33 alin. 4 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului

În temeiul art. 34 din Legea privind procedura insolvenței,

Numete administrator judiciar pe cu sediul social / domiciliul

cod de identificare fiscală nr. de ordine în registrul, tabloul pricieiilor în insolvență care va îndeplini
atribuțiile prevăzute de art. 20 din lege cu o retribuție lunară de lei.

În temeiul art. 61 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune notificarea deschiderii procedurii insolvenței creditorilor și Oficiului registrului comerțului de
pe lângă Tribunalul / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fondurilor / altor registre, în vederea
efectuării mențării, prin publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

În temeiul art. 62 din Legea privind procedura insolvenței,

Fixează termenul limită pentru înregistrarea cererilor pentru ulmurea creanțelor la

Fixează termenul limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor la

Fixează termenul pentru soluționarea eventualelor contestații la și pentru afișarea tabelului definitiv al creanțelor la

Fixează data ședinței adunării creditorilor la data de ora la sediul și convoacă creditorii debitorului.

Dispune trimiterea notificărilor către toți creditorii, de către administratorul judiciar.

Dispune deschiderea de către debitor a unui cont bancar la Banca din care vor fi suportate cheltuielile aferente procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii. În caz de neîndeplinire a atribuției, contul va fi deschis de către administratorul judiciar.

În temeiul art.16 alin.1 din Legea privind procedura insolvenței,

Desemnează comitetul creditorilor debitorului....., format din următorii creditorii.....
cu sediul social / domiciliul, cod de identificare fiscală, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre

Stabilește următoarele atribuții pentru Comitetul creditorilor:

☐ atribuțiile prevăzute la art.17

☐ alte atribuții:

Definitivă. Cu recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la

Tribunal,

Grefier,

TRIBUNALUL _____
 SECȚIA _____
 DOSAR NR. _____ / _____

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de _____
 Judecător-sindic _____
 Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței privind pe debitorul _____, cu sediul social / domiciliul în _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre: _____, și desemnarea din oficiu a Comitetului creditorilor.

La apelul nominal au lipsit părțile care nu au fost citate.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a trecut la desemnarea comitetului creditorilor.

JUDECĂTORUL - SINDIC

Constatând că a fost depus tabelul preliminar al creanțelor împotriva debitorului _____, în temeiul art.16 alin.1 și 2 din Legea privind procedura insolvenței, se va desemna comitetul creditorilor debitorului _____, având următoarea componență: denumire /nume și prenume creditor care face parte din comitetul creditorilor _____, cu sediul social/domiciliul _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre: _____, cu atribuțiile prevăzute de art.17 alin.1 din Legea privind procedura insolvenței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
 DISPUNE:**

În temeiul art.16 alin.1 și 2 din Legea privind procedura insolvenței,
 Desemnează comitetul creditorilor debitorului _____ format din următorii creditori _____
 Dă în sarcina comitetului creditorului atribuțiile prevăzute la art.17 alin.1 și alte atribuții _____

Definitivă. Cu recurs în termen de 10 de zile de la comunicare.
 Pronunțată în ședință publică astăzi _____

Tribunalul,

Grefier,

TRIBUNALUL _____
SECȚIA _____
DOSAR NR. _____ / _____

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de _____
Judecător-sindic _____
Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulate de _____ cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____, pentru admiterea planului de reorganizare a debitorului _____, cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____ în contradictoriu cu _____, cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____.

La apelul nominal au răspuns _____ /lipsit _____

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care au fost audiate părțile prezente, și anume:

Administratorul judiciar _____, cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în tabloul administratorilor _____

Debitorul _____

Comitetul creditorilor _____, cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Administratorul special _____, cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că planul de reorganizare a activității debitorului a fost depus de _____ cu respectarea prevederilor art. 98 alin. (3) din Legea privind procedura insolvenței,

Constatând că s-a respectat termenul de depunere a planului,

Constatând că planul cuprinde toate informațiile cuprinse în art. 95 din Legea privind procedura insolvenței,

Constatând că planul denotă șanse obiective de reorganizare/confirmate de expert _____, cu domiciliul / sediul social _____, cod de identificare fiscală _____, număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____ (după caz).

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 98 din Legea privind procedura insolvenței,

Admite planul de reorganizare a activității debitorului _____, propus de _____;

Dispune convocarea adunării creditorilor și debitorului la data de _____ în vederea supunerii planului la vot;

Dispune convocarea la ședința de votare a planului a debitorului și a administratorului judiciar,

Dispune publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență și în două ziare cu largă răspândire a unui anunț referitor la propunerea planului, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la Tribunal cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului;

Fixează termenul pentru confirmarea planului la data de _____.

Definitivă. Cu recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică astăzi _____.

Tribunal,

Grefier,

TRIBUNALUL _____
SECȚIA _____
DOSAR NR. _____ / _____

SENTINȚĂ COMERCIALĂ NR. _____
Sedința publică din data de _____
Judecător-sindic _____
Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulate de administratorul judiciar având domiciliul / sediul social în, cod de identificare fiscală numărul de ordine în tabloul administratorilor /debitorul având domiciliul / sediul social în, cod de identificare fiscală, numărul de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre

Pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 132 alin. 1 din Legea privind procedura insolvenței,

La apelul nominal au răspuns /lipsit

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.

Administratorul judiciar

Debitorul

Comitetul creditorilor reprezentat prin, sediul social / domiciliul cod de identificare fiscală, numărul de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că la data de administratorul judiciar / debitorul a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a realizării planului de reorganizare propus de și confirmat prin sentința nr. din și stingerii întregului pasiv conform planului,

Constatând că s-a întocmit raportul asupra situației financiare și din aceasta rezultă că termenul de realizare a planului a expirat la data de iar, la scadențele prevăzute în plan toate creanțele și celelalte obligații au fost stinse,

În temeiul art. 132 alin. 1 din Legea privind procedura insolvenței, se va dispune închiderea procedurii de reorganizare judiciară a debitorului

Se va descărca administratorul judiciar de orice îndatoriri și responsabilități, conform art. 136 din Legea privind procedura insolvenței,

Se va constata descărcat debitorul de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și valoarea prevăzută în plan, conform art. 137 alin. 3 din Legea privind procedura insolvenței.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de

În temeiul art. 132 alin. 1 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune închiderea procedurii reorganizării debitorului cu domiciliul / sediul social în ca urmare a realizării planului propus de, confirmat prin sentința nr. din

În temeiul art. 136 din Legea privind procedura insolvenței,

Descarcă pe administratorul judiciar de orice îndatoriri și responsabilități.

În temeiul art. 137 din Legea privind procedura insolvenței,

Constată descărcat debitorul de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și valoarea prevăzută în plan.

În temeiul art. 135 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, administratorului special, creditorilor, direcției teritoriale a finanțelor publice, oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul, registrului societăților agricole, registrul asociațiilor și fundațiilor sau alte registre, pentru efectuarea mențiunii, precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

**Anexa nr. 2.8. - sentința de închidere a procedurii reorganizării debitorului
ca urmare a realizării planului de reorganizare**

Dispune afișarea dispozitivului sentinței la ușa tribunalului.
Definitivă.
Cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică astăzi

Judecător-sindic, _____

Grefier, _____

Anexa nr. 2.9. - sentința de deschidere a procedurii falimentului

TRIBUNALUL _____
SECȚIA _____
DOSAR NR. _____ / _____

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. _____

Ședința publică din data de _____

Judecător-sindic _____

Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulate de administratorul judiciar _____, cu domiciliul/sediul social _____ cod de identificare fiscală _____ număr de ordine în tabloul administratorilor _____ pentru deschiderea procedurii falimentului în temeiul art. 107 din Legea privind procedura insolvenței, în contradictoriu cu debitorul _____ cu domiciliul/sediul social _____ cod de identificare fiscală _____ număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____ și creditorii _____ (cu comitetul creditorilor, dacă există), cu domiciliul/sediul social _____ cod de identificare fiscală _____ număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

La apelul nominal au răspuns _____ /lipsit _____

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Administratorul judiciar _____

Creditorul (sau comitetul creditorilor) _____

Debitorul _____

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că în cadrul procedurii insolvenței deschisă împotriva debitorului _____ prin încheierea pronunțată în ședința publică din data de _____ /sentința numărul _____ din data de _____:

☐ debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată, în faliment ori nu și-a declarat intenția de reorganizare,

și
nici unul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau
nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

☐ debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat,

și
nici unul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau
nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat,

☐ obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite, în condițiile stipulate prin planul confirmat, sau desfașurarea activității debitorului în decursul reorganizării aduce pierderi averii sale;

☐ a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în falimentul, potrivit art. 54 alin 3 sau art. 60 alin 3 din Legea privind procedura insolvenței

☐ debitorul nu s-a conformat planului de reorganizare și există cerere de intrare în faliment din partea [administratorului judiciar/ comitetului creditorilor/ debitorului prin administratorul special];

☐ desfașurarea activității aduce pierderi averii debitorilor și există cerere de intrare în faliment din partea [administratorului judiciar/ comitetului creditorilor/ debitorului prin administratorul special];

Constatând că sunt îndeplinite condițiile deschiderii procedurii falimentului, potrivit:

- ☐ art. 107 lit. A
- ☐ art. 107 lit. B
- ☐ art. 107 lit. C
- ☐ art. 107 lit. D
- ☐ art. 105

ca unică soluție pentru satisfacerea creanțelor creditorilor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea administratorului judiciar.....

În temeiul

- ☐ art. 107 lit. A
- ☐ art. 107 lit. B
- ☐ art. 107 lit. C
- ☐ art. 107 lit. D
- ☐ art. 105

din Legea privind procedura insolvenței;

Dispune începerea procedurii falimentului debitorului.....

În temeiul art.107 alin 2 din Legea privind procedura insolvenței,

Desemnează lichidator pe.....¹ cu domiciliul/sediul în.....,

cod de identificare fiscală.....

nr. de ordine în tabloul lichidatorilor.....

cu o retribuire de....., care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art.25

În temeiul art.107 alin 2 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune dizolvarea societății debitoare și ridicarea dreptului de administrare al debitorului.

Fixează termenul maxim de predare a gestiunii către lichidatorul, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii la

Dispune predarea către lichidator, în termen de 10 zile de la pronunțarea prezentei, a tabelului definitiv al creanțelor și a listei creanțelor născute în cursul procedurii.

Dispune notificarea deschiderii procedurii de faliment debitorului, creditorilor și oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalulsau registrului societăților agricole / registrului asociațiilor și fundațiilor / alte registre, pentru efectuarea mențiunii, precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Fixează termenul limită pentru depunerea cererilor creanțelor născute în cursul procedurii la.....

Fixează termenul limită pentru verificarea creanțelor născute în cursul procedurii, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului suplimentar al creanțelor la

Fixează termenul limită pentru depunerea contestațiilor la creanțele născute în cursul procedurii la.....

Fixează termenul pentru soluționarea contestațiilor la creanțele născute în cursul procedurii la

Fixează termenul limită pentru întocmirea și afișarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor la

În temeiul art.113 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune sigilarea bunurilor din averea debitorului și îndeplinirea celorlalte operațiuni de lichidare.

Definitivă. Cu recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică de la.....

Judecător-sindic,

Grefier,

¹ Poate fi desemnat ca lichidator chiar administratorul judiciar din cauză, care va prelua noile atribuții.

TRIBUNALUL _____
SECȚIE _____
DOSAR NR. _____ / _____

SENTINȚĂ COMERCIALĂ NR. _____
Ședința publică din data de _____
Judecător-sindic _____
Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulate de lichidator..... cu domiciliul/sediul social.....
cod de identificare fiscală.....nr. de ordine în tabloul lichidatorilor
desemnat să administreze procedura falimentului debitorului..... cu domiciliul / sediul social
....., cod de identificare fiscală.....
număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre:
.....pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 132 alin 2 din Legea privind procedura
insolvenței; în contradictoriu cu debitorul și comitetul creditorilor compus din....., prin
reprezentant.....,cu domiciliul/sediul social
cod de identificare fiscală....., număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților
agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre.....
La apelul nominal au răspuns /lipsit.....
Procedura completă.
S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.
Lichidator.....
Debitorul.....
Comitetul creditorilor reprezentat prin

JUDECĂTORUL - SINDIC

Constatând că la data de....., lichidatorul..... desemnat
să administreze procedura falimentului debitorului a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a stingerii
întregului pasiv prin distribuirea sumelor obținute din lichidarea parțială a averii debitorului;

Constatând că s-a întocmit raportul de lichidare care cuprinde date privind: situația debitorului la data deschiderii
procedurii, etapele desfășurate în cursul procedurii, bunurile din averea debitorului ce au fost lichidate, situația sumelor
obținute din lichidarea bunurilor, situația sumelor obținute din încasarea creanțelor debitorului, cheltuielile de administrare a
procedurii, stingerrea pasivului debitorului, bunurile rămase în averea debitorului după stingerea pasivului;

Constatând că averea debitorului a fost parțial lichidată, că s-au achitat toate creanțele, conform tabelului definitiv
consolidat al creanțelor, și toate cheltuielile de administrare a procedurii, dovada plăților fiind făcută cu înscrisurile depuse;
Constatând că, în cadrul procedurii, lichidarea bunurilor rămase, nu se mai justifică.

În temeiul art.132 alin 2 din Legea privind procedura insolvenței, se va dispune închiderea procedurii falimentului
debitorului.....

Se va descărea lichidatorul de orice îndatoriri și responsabilități, conform art.136 din Legea privind
procedura insolvenței.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 132 al 2 din Legea privind procedura insolvenței,
Dispune închiderea procedurii falimentului debitorului.....
cu domiciliul / sediul social în.....
Dispune radierea debitorului din registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și
fundațiilor / alte registre.
În temeiul art. 135 din Legea privind procedura insolvenței,

*Anexa nr. 2.10. - sentința de închidere a procedurii - art. 132 alin(2) din
Legea privind procedura insolvenței cu lichidare parțială*

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, tuturor creditorilor, administratorului special, direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul, registrul societăților agricole /registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre pentru efectuarea mențiunii de radieră precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Dispune afișarea dispozitivului sentinței la ușa tribunalului.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi

Judecător-sindic,

Grefier,

*Anexa nr. 2.11. - sentința de închidere a procedurii - art. 132 alin(2) din
Legea privind procedura insolvenței cu lichidare totală*

TRIBUNALUL
SECȚIA
DOSAR NR. /

SENTINȚA COMERCIALĂ NR.

Sedința publică din data de

Judecător-sindic

Grefier

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulate de lichidatorul, cu domiciliul/sediul social cod de identificare fiscală număr de ordine în tabloul lichidatorilor desemnat să administreze procedura falimentului debitorului.....cu domiciliul/sediul social cod de identificare fiscală..... număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre:..... pentru închiderea procedurii, în temeiul art.132 alin 2 din Legea privind procedura insolvenței,

La apelul nominal au răspuns...../lipsit.....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Lichidatorul

Debitorul

Comitetul creditorilor reprezentat prin.....cu domiciliul/sediul social cod de identificare fiscală.....

număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre:.....

JUDECĂTORUL - SINDIC

Constatând că la data de lichidatorul desemnat să administreze procedura falimentului debitorului, a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a aprobării raportului final de lichidare și a distribuirii tuturor sumelor obținute;

Constatând că s-a întocmit raportul final de lichidare și bilanțul general, care au fost aprobate prin încheierea din....., conform art. 129 din Legea privind procedura insolvenței, că toate bunurile din averea debitorului au fost lichidate și toate sumele au fost distribuite conform Raportului asupra fondurilor obținute din vânzare bunurilor și recuperarea de creanțe și a Tabelului de distribuire final aprobat, dovedă plăților fiind făcută cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei;

În temeiul art. 132 alin 2 din Legea privind procedura insolvenței se va dispune închiderea procedurii falimentului și radierea debitorului din registrul comerțului/ registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre.

Se va descărca lichidatorul de orice îndatoriri și responsabilități, conform art.136 din Legea privind procedura insolvenței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de.....

În temeiul art. 132 alin 2 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune închiderea procedurii falimentului debitorului..... cu domiciliul/sediul social în.....;

Dispune radierea debitorului din registrul comerțului/ registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre;

În temeiul art.136 din Legea privind procedura insolvenței,

Descarcă pe lichidatorul de orice îndatoriri și responsabilități.

În temeiul art. 135 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, creditorului, administratorului special, Direcției Teritoriale a Finanțelor Publice, Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul, Registrul Societăților Agricole, Registrul Asociațiilor și Fundațiilor și alte registre, pentru efectuarea mențiunilor de închidere a procedurii și de radieră, precum și publicarea prin Buletinul procedurilor de insolvență.

Definitivă. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi

Judecător-sindic,

Grefier,

TRIBUNALUL _____
SECȚIA _____
DOSAR NR. _____ / _____

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. _____

Sedința publică din data de _____
Judecător-sindic _____
Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulată de administratorul/ lichidatorul judiciar, desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului, pentru închiderea procedurii, în temeiul art.131 din Legea privind procedura insolvenței, în contradictoriu cu debitorul _____ cu domiciliul /sediul social _____
cod de identificare fiscală _____ nr. de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre : _____

La apelul nominal au răspuns _____ /lipsit _____
Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Administratorul/ lichidatorul judiciar _____ cu domiciliul /sediul social _____
cod de identificare fiscală _____ nr. de ordine în tabloul administrator / lichidator judiciar _____

Debitorul _____

Comitetul creditorilor reprezentat prin _____, cu domiciliul /sediul social _____
cod de identificare fiscală _____ număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole /registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre : _____

JUDECĂTORUL - SINDIC

Constatând că la data de _____ administratorul judiciar / lichidatorul judiciar _____ desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului _____ a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca umare a lipsei bunurilor în averea debitorului/insuficienței bunurilor/neavansării de către creditori a sumelor necesare pentru acoperirea cheltuielilor de lichidare;

Constatând că procedura concursuală a fost deschisă prin încheierea pronunțată în sedința publică din data de _____ /sentința nr. _____ din data de _____;

Constatând că s-au întocmit și comunicat notificările în condițiile art. 61 din Legea privind procedura insolvenței,

Constatând că notificarea a fost publicată și în ziarul _____ din data de _____, conform art. 61 alin.3 din Legea privind procedura insolvenței,

În temeiul art. 131 din legea privind procedura insolvenței va dispune încheierea procedurii insolvenței și radierea debitorului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art.131 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune închiderea procedurii insolvenței debitorului cu sediul în _____;

Dispune radierea debitorului din registrul comerțului /registrul societăților agricole /registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre.

În temeiul art.136 din Legea privind procedura insolvenței,

Descarcă pe administratorul judiciar de orice îndatoriri și responsabilități.

În temeiul art.135 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, creditorilor, administratorului special, Direcției Teritoriale a Finanțelor Publice, Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul..... sau Registrului Societăților Agricole, Registrului Asociațiilor și Fundațiilor (altor registre pentru efectuarea mențiunii de radiere, precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Definitivă.

Cu drept de recurs în 10 zile de la comunicare

Pronunțată în ședință publică astăzi

Judecător-sindic,

Grefier,

Anexa nr. 2.13. – sentința de închidere a procedurii și revocare a încheierii de deschidere
a procedurii – art. 134 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

TRIBUNALUL
SECȚIA
DOSAR NR.

SENTINȚA COMERCIALĂ NR.

Ședința publică din data de

Judecător-sindic

Grefier

Pe rol dăruirea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și examinarea cererii formulate de administratorul judiciar, desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului, pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 134 alin. 1 din Legea privind procedura insolvenței, în contradictoriu cu debitorul cu domiciliul/sediul social cod de identificare fiscală număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre:

La apelul nominal au răspuns / lipsit

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Administratorul judiciar domiciliul/sediul social cod de
identificare fiscală număr de ordine în tabloul administratorilor

Debitorul

JUDECĂTORUL - SINDIC

Constatând că la data de administratorul judiciar desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a nedeplinirii nici unei cereri de admitere a creanței în termenul prevăzut pentru înregistrarea cererilor de creanță;

Constatând că procedura concursuală a fost deschisă prin încheierea pronunțată în ședința publică din data de

Constatând că s-a făcut și comunicat notificările în condițiile art. 61 din lege;

Constatând că notificarea a fost publicată și în ziarul din data de, conform art. 61 alin. 3 din lege;

Constatând că la expirarea termenului pentru depunerea declarațiilor de creanțe nici un creditor nu și-a declarat creanța;

În temeiul art. 134 alin. 1 din Legea privind procedura insolvenței se va dispune închiderea procedurii concursuale, ca urmare a lipsei pasivului, scopul procedurii fiind inexistent.

Totodată, se va revoca hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței debitorului, încheierea din data de și se va descărea administratorul judiciar de îndatoriri și responsabilități.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 134 alin. 1 din Legea privind procedura insolvenței;

Dispune închiderea procedurii insolvenței debitorului cu sediul în și revocarea încheierii de deschidere a procedurii insolvenței debitorului, din data

În temeiul art. 136 din Legea privind procedura insolvenței,

Descarcă pe administratorul judiciar de orice îndatoriri și responsabilități.

În temeiul art. 135 din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, administratorului special, direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul, Registrul Societăților Agricole, Registrul Asociațiilor și Fundațiilor și alte registre, precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Dispune afișarea dispozitivului sentinței la ușa tribunalului.

Definitivă. Cu recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi

Judecător-sindic,

Grefier,

TRIBUNALUL _____
 SECȚIA _____
 DOSAR NR. _____ / _____

SENTINȚĂ COMERCIALĂ/ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de _____
 Judecător-sindic _____
 Grefier _____

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței și soluționarea pentru
 formulată de, în calitate de cu sediul social / domiciliul în
 cod de identificare fiscală, nr. de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole /
 registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre

La apelul nominal au răspuns /lipsit

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe
 fond.

Reprezentantul debitorului..... cu domiciliul / sediul social.....
 cod de identificare fiscală număr de ordine în registrul comerțului /
 registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre.....

JUDECĂTORUL -SINDIC

Asupra cererii de față,

Constatând că

**PENTRU ACESTE MOTIVE
 ÎN NUMELE LEGII
 HOTĂRĂȘTE:**

În temeiul art..... din Legea privind procedura insolvenței,

Dispune

Definitivă. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la

Tribunalul,

Grefier,

INSTANȚA _____
 SECȚIA _____
 DOSAR NR. _____ / _____

DECIZIE COMERCIALĂ NR. _____

Ședința publică din data de _____

Judecător-sindic _____

Grefier _____

Pe rol soluționarea pentru formulată de, în calitate de
 cu sediul social / domiciliul în, cod de identificare fiscală, nr. de ordine
 în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre
 La apelul nominal au răspuns /lipsit
 Procedura completă.
 S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.
 Reprezentantul debitoarei cu domiciliul/sediul social
 cod de identificare fiscală număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților
 agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor /alte registre.....

JUDECĂTORUL -SINDIC

Asupra cererii de față,

Constatând că

**PENTRU ACESTE MOTIVE
 IN NUMELE LEGII
 HOTĂRĂȘTE:**

În temeiul art. din Legea privind procedura insolvenței.

Dispune

Definitivă. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la

Tribunalul,

Grefier,

CONVOCARE ADUNAREA CREDITORILOR

Număr: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ / Anul _____ Tribunal _____
 Secția _____ Judecător sindic _____

2. Creditori:

Listă anexă^{*)}

3.1. Debitor:

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire)
 Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____
 Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____
 Tel/Fax _____ E-mail _____

3.2. Administrator special: _____ Cod de identificare fiscală _____
 (nume, prenume sau denumirea)
 Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____
 Tel/Fax _____
 E-mail _____ După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special
 persoană juridică _____

4. Administrator judiciar / Lichidator judiciar: _____
 (nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____
 Număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvență _____
 Tel/Fax _____ E-mail _____
 Nume și prenume reprezentant administrator judiciar / lichidator judiciar persoană juridică _____

5. Subscrisa/Subsemnatul(a) _____
 în calitate de administrator judiciar / lichidator judiciar al debitorului _____
 conform sentinței comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ pronunțată de
 Tribunalul _____, secția _____, în dosarul _____ / _____, în temeiul art. 14 și următoarele din

Legea privind procedura insolvenței

☐ din oficiu☐ la cererea:

☐ creditorilor care dețin creanțe în valoare de peste
 30% din valoarea însumată a acestora.

☐ comitetului Creditorilor

^{*)} Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume /denumire; Cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre; Domiciliul /sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); Telefon /Fax; e-mail.

CONVOACĂ ADUNAREA CREDITORILOR DEBITORULUI: _____

Adunarea creditorilor va avea loc la (sediul) _____

Adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____

Data (ziua/luna/anul) ____ / ____ / ____

Ora ____ / ____

Creditorii pot fi reprezentați în cadrul adunării prin împuterniciți, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari și a celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

Creditorii pot vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, atașat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor depune originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

ORDINEA DE ZI:

- ☐ alegerea sau numirea comitetului creditorilor;
- ☐ analiza rapoartelor întocmite de comitetul creditorilor;
- ☐ alegerea unui administrator judiciar care să înlocuiască administratorul judiciar numit de judecătorul-sindic;
- ☐ prezentarea raportului trimestrial;
- ☐ aprobarea raportului privind vânzarea în bloc prin modalitatea:
 - ☐ negocierii directe către un cumpărător identificat, cu precizarea condițiilor minime, ale contractului, cum ar fi prețul și modalitatea de plată;
 - ☐ negocierii directe, fără cumpărător identificat, cu precizarea prețului minim propus;
 - ☐ licitație.
- ☐ aprobarea propunerii de vânzare directă;
- ☐ aprobarea raportului final întocmit de lichidator;
- ☐ alte mențiuni: _____

INFORMAȚII SUPPLEMENTARE:**

- Raportul privind vânzarea în bloc a bunurilor debitorului și procesul verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul au fost depuse la grefa Tribunalului _____ cu sediul în (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____, unde pot fi studiate de orice persoană interesată.

- Creditorii pot formula obiecțiuni la raportul final cu cel puțin 10 zile înainte de data convocării

Pentru alte informații suplimentare, vă puteți adresa:

- administratorului judiciar;
- lichidatorului judiciar;
- Comitetului Creditorilor.

Semnătura:

(nume, prenume sau denumire administrator judiciar/lichidator judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

** Informațiile suplimentare vor fi menționate în mod expres în funcție de ordinea de zi stabilită

CONVOACARE COMITETUL CREDITORILOR

Număr: _____

Data emiterii: _____

Tribunal _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ / Anul _____

Secția _____ Judecător sindic _____

2. Creditori:

Listă anexă^{*)}

3.1. Debitor: _____ Cod de identificare fiscală _____

(nume și prenume sau denumire)

Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ)

Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte

registre _____ Tel/Fax _____

E-mail _____

3.2. Administrator special: _____

Cod de identificare fiscală _____

(nume și prenume sau denumirea)

Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ)

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul

asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Tel/Fax _____

E-mail _____ După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Administrator judiciar / Lichidator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____

Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,

sector, județ) _____ Număr de înscriere în tabloul practicienilor în

insolvență _____ Tel/Fax _____

E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar / lichidator judiciar persoană juridică _____

5. Subscrisa/Subsemnatul(a) _____

în calitate de administrator judiciar / lichidator judiciar al debitorului _____

conform sentinței comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____, pronunțată de

Tribunalul _____, secția _____, în dosarul _____ / _____, în temeiul art. 15 și următoarele din

Legea privind procedura insolvenței.

CONVOACĂ COMITETUL CREDITORILOR
DEBITORULUI:

(nume și prenume sau denumirea)

Ședința comitetului creditorilor va avea loc la (sediul) _____

Adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____

Data (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____

Ora _____ / _____

Creditorii pot fi reprezentați în cadrul adunării prin împuterniciți, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor
bugetari și a celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

^{*)} Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume / denumire; Cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre; Domiciliul / sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); Telefon / Fax; e-mail.

Creditorii pot vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, atașat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar / lichidator judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

ORDINEA DE ZI:

- ☐ analiza oportunității introducerii unei cereri adresată judecătorului-sindic și având ca obiect ridicarea dreptului de administrare al debitorului;
- ☐ solicitarea autorizării din partea judecătorului-sindic în vederea anulării unor transferuri cu caracter patrimonial (făcute de debitor în fraudă creditorilor), acțiuni care nu au fost introduse de administratorul judiciar/lichidator judiciar;
- ☐ dezbateră raportului administratorului judiciar / lichidatorului judiciar;
- ☐ aprobarea actelor, operațiunilor și plăților care depășesc condițiile obișnuite de exercitare a activității curente;
- ☐ alte probleme: _____

INFORMAȚII SUPPLEMENTARE:

Pentru informații suplimentare, vă puteți adresa:

- administratorului judiciar;
- lichidatorului judiciar.

Semnătura: _____

(Nume, prenume sau denumire administrator judiciar/lichidator judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila) _____

NOTIFICARE PRIVIND DESCHIDEREA PROCEDURII DE INSOLVENȚĂ

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ Anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței:

Adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____

Număr de telefon _____ programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

societăților agricole/registru asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____ Număr de ordine în registrul comerțului /registru

Tel/Fax _____ E-mail _____

3.2. Administrator special: _____

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registru societăților agricole/registru asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____ După caz

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor:^{*)} _____

Listă anexă: _____

5. Administrator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

Număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvență _____ Tel/Fax _____

E-mail _____ Nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană

juridică _____

6. Subscrisa/Subsemnatul(a): _____

în calitate de administrator judiciar al debitorului _____

conform sentinței comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ pronunțată

de Tribunalul _____, secția _____, în dosarul _____ / _____, în temeiul art. 61 alin. (1) și/sau

alin. (2) și art. 62, alin. (1) și urm. din Legea privind procedura insolvenței, coroborate cu art. 32 alin. (1) și art. 28, alin. (1) sau,

după caz, art. 33 alin. (4) sau alin. (6), art. 35 și art. 28, alin. (2) din același act normativ

NOTIFICĂ

7. Deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului _____ prin sentința comercială nr. _____ / încheierea din data

de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ pronunțată de Tribunalul _____, secția _____,

în dosarul _____ / _____.

7.1. Debitorul _____ are obligația ca în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii să depună

la dosarul cauzei documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței.

7.2. Creditorii debitorului _____ trebuie să procedeze la înscrierea la masa credală a acestuia prin

depunerea cererii de admitere a creanței în condițiile următoare:

7.2.1. Termenul pentru depunerea cererii de admitere a creanței _____

Termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului este (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____

^{*)} Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume /denumire; Cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); Număr de ordine în registrul comerțului /registru societăților agricole/registru asociațiilor și fundațiilor/alte registre; Domiciliul /sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); Telefon /Fax; e-mail.

În temeiul art. 76 alin.(1) din Legea privind procedura insolvenței, nedepunerea cererii de admitere a creanței până la termenul menționat atrage decăderea din drepturi privind creanța/creanțele pe care le dețineți împotriva debitorului.

7.2.2. Alte termene stabilite prin hotărârea de deschidere a procedurii :

Termenul limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor este (ziua/luna/anul) ____/____/____.

Termenul limită pentru introducerea eventualelor contestații la tabelul preliminar (ziua/luna/anul) ____/____/____.

Termenul pentru soluționarea eventualelor contestații formulate împotriva tabelului preliminar al creanțelor este (ziua/luna/anul) ____/____/____.

Termenul pentru întocmirea și afișarea tabelului definitiv al creanțelor este (ziua/luna/anul) ____/____/____.

*) Termenul limită de depunere a opozițiilor la hotărârea de deschidere a procedurii prevăzute de Legea privind procedura insolvenței este (ziua/luna/anul) ____/____/____.

8. Adunarea creditorilor:

Se notifică faptul că prima Adunare a creditorilor va avea loc la:

Adresa (stradă,număr, localitate,sector,județ) _____

Data (ziua/luna/anul) ____/____/____.

Ora _____

având ca ordine de zi :

- ☐ prezentarea situației debitorului;
- ☐ desemnarea/confirmarea/ înlocuirea Comitetului creditorilor;
- ☐ confirmarea/ înlocuirea administratorului judiciar;
- ☐ alte mențiuni.

9. Comitetul creditorilor):**

Componența Comitetului creditorilor este:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

10. Deschiderea procedurii insolvenței se notifică Oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul _____ / registrului societăților agricole / registrului asociațiilor și fundațiilor / alte registre pentru efectuarea mențiunii.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

① În vederea înscrierii la masa credală este necesar să se completeze și să se transmită la tribunal „Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar” cu respectarea dispozițiilor art. 65 alin(1) din Legea privind procedura insolvenței.

② Cererea de înscrierea creanței în tabelul preliminar va fi însoțită de documentele justificative ale creanței și actele care atestă constituirea de garanții, în copii certificate.

③ Cererea de înscriere a creanței și documentele care o însoțesc vor fi depuse la dosar sau transmise prin poștă pe adresa instanței, în dublu exemplar, unul pentru a fi comunicat administratorului judiciar și unul pentru a rămâne la dosar, cu mențiunea că exemplarul pentru administratorul judiciar poate fi comunicat în mod direct acestuia, prin poștă.

④ Toate înscrisurile depuse la dosar pot fi consultate la arhiva Tribunalului.

Cererea va fi însoțită de dovada plății taxei judiciare de timbru în sumă de _____ lei și de un timbru judiciar de _____ lei.

Restricții pentru creditori:

De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale (art.36 din Legea privind procedura insolvenței).

11. Semnătura:

(Numele și prenumele sau denumirea administratorului judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

**) Se va menționa în situația în care cererea introductivă este formulată de debitor, în condițiile art. 32 din Legea privind procedura insolvenței

**) Listă anexă conținând membrii comitetului creditorilor (nume și prenume / denumire)

**NOTIFICARE PRIVIND PROPUNEREA DE INTRARE ÎN FALIMENT PRIN PROCEDURA
SIMPLIFICATĂ**

Număr: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: Nr. dosar _____ anul _____ Tribunalul _____ Secția _____

Judecătorul sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____

Număr de telefon _____

Programul arhivei/registraturii instanței _____

2.1. Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de ordine în

registru comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

2.2. Administrator special al debitorului _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

3. Creditorul care a formulat cererea de deschidere a procedurii insolvenței _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de

ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

4. Administrator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de înscriere în tabloul practicienilor în

insolvență _____ Tel/Fax _____

E-mail _____ Nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană

juridică _____

5. Subscrisa/Subsemnatul(a): _____

în calitate de administrator judiciar al debitorului _____

conform sentinței comerciale nr. _____ încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ pronunțată de Tribunalul

_____, Secția _____, în dosarul _____ / _____, în temeiul art. 54 din Legea privind procedura insolvenței.

NOTIFICĂ

➤ Raportul privind propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată a debitorului, la data de

(ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____.

➤ Alte mențiuni: _____

INFORMAȚII SUPPLEMENTARE:

► Propunerea privind intrarea în faliment prin procedură simplificată urmează a fi supusă de judecătorul sindic dezbaterii într-o ședință publică, care va avea loc în maxim 20 de zile de la primirea raportului părților mai sus menționate.

► Pentru alte informații suplimentare vă puteți adresa administratorului judiciar.

Semnătura:

(Nume, prenume sau denumire administrator judiciar)

Numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului
judiciar persoană juridică.

Semnătura (și ștampila):

Anexa nr. 3.5 - anunț privind raportul asupra cauzelor și împrejurărilor
care au condus la apariția stării de insolvență

ANUNȚ PRIVIND RAPORTUL ASUPRA CAUZELOR ȘI ÎMPREJURĂRILOR CARE AU CONDUS LA APARIȚIA STĂRII DE INSOLVENȚĂ

Număr: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ / Anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

2.1. Debitor:

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire)
Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,
sector, județ) _____ Număr de ordine în registrul comerțului / registrul
societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____
Tel/Fax _____ E-mail _____

2.2. Administrator special:

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire)
Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,
sector, județ) _____ După caz: Număr de ordine în registrul comerțului
/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____
Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

3. Administrator judiciar:

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire)
Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,
sector, județ) _____ Număr de înscriere în tabloul practicienilor în
insolvență _____ Tel/Fax _____ E-mail _____
Nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

4. Subscrier/Subsemnatul(a)

în calitate de administrator judiciar al debitorului _____
conform actului comercial nr. _____ încheiat din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ promulgat de Tribunalul
_____ Secția _____ de judecătorească în dosarul _____, în temeiul art. 59 din Legea privind
procedura insolvenței

ANUNȚĂ

► Raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la apariția stării de insolvență a debitorului
a fost depus la grefa Tribunalului și la registrul comerțului de pe lângă Tribunalul _____ /registrul
societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre și a fost comunicat debitorului, la data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____.

► În cuprinsul raportului s-a propus intrarea în faliment a debitorului _____, în procedura generală.
Artfel, conform prevederilor legale în vederea trecerii la procedura falimentului este necesară aprobarea raportului privind
propunerea de intrare în faliment. În acest sens, a fost stabilită ședința așezării creditorilor la data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____, ora _____ la sediul _____ din _____ în vederea

► Se convoacă așezarea creditorilor la data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ la sediul _____ în vederea
aprobării propunerii de intrare în faliment în procedură generală și a punctului de vedere al comitetului creditorilor asupra acesteia.

► Alte mențiuni:

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

➤ Consultarea raportului privind propunerea de intrare în faliment a debitorului, se va face la sediul administratorului judiciar _____, pe cheltuiela solicitantului.

Creditorii pot fi reprezentați în cadrul adunării prin împutemiciți, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari și a celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

Creditorii pot vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, atașat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar / lichidator judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor depune originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

➤ Pentru alte informații suplimentare vă puteți adresa administratorului judiciar.

Semnătura:

(nume, prenume sau denumire administrator judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila):

ANUNȚ PRIVIND PLANUL DE REORGANIZARE

Nr.: _____
Data emiterii: _____
Secția _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ / Anul _____ Tribunal _____

Judecător sindic _____

2.1. Debitor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliu/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de ordine în registrul comerțului / registrul

societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

2.2. Administrator special:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliu/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

3. Administrator judiciar:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliu/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de înscriere în tabloul practicienilor în

insolvență _____ Tel/Fax _____

E-mail _____ Nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

4. Subscrier/Subsemnatul(a):

în calitate de administrator judiciar al debitorului _____, în insolvență, conform încheierii/sentinței comerciale nr. _____ din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____, pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____ / _____, în temeiul art. 99 alin. (2) din Legea privind procedura insolvenței

ANUNȚĂ

☐ În cadrul ședinței din data (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____ judecătorul-sindic a admis planul de reorganizare propus de _____, în calitate de debitor / administrator judiciar / creditor, cu privire la reorganizarea activității debitorului. Se convoacă adunarea creditorilor la data de (ziua/luna/anul) _____, având ca ordine de zi votarea planului de reorganizare propus.

☐ Confirmarea planului de reorganizare de către judecătorul sindic va avea loc la data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____

☐ Alte mențiuni

Creditorii pot fi reprezentați în cadrul adunării prin împuterniciți, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari și a celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

Creditorii pot vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, atașat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar / lichidator judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor depune originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

^{*)} data de confirmare a planului de reorganizare nu va depăși 15 zile de la data exprimării votului asupra planului de către creditorii

INFORMAȚII SUPPLEMENTARE

► Planul de reorganizare propus poate fi consultat de orice persoană interesată la sediul debitorului _____, din _____, pe cheltuiela solicitantului.

► Pentru informații suplimentare vă puteți adresa administratorului judiciar.

Semnătura:

(nume, prenume sau denumire administrator judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila)

Anexa nr. 3.7. - notificare deschidere procedură de faliment

NOTIFICAREA DESCHIDERII
PROCEDURII DE FALIMENT

Nr. _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ / an _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____

Număr de telefon _____ Programul esurivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor:

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire) _____

Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților

agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

3.2. Administrator special:

Cod de identificare fiscală _____ (nume, prenume sau denumire) _____

Domiciliul/Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: *) _____

Listă anexă: _____

5. Lichidator judiciar: _____

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire) _____

Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ Număr de înscriere în tabelul practicilor în insolvență

Tel/Fax _____

E-mail _____ Nume și prenume reprezentant lichidator judiciar

persoană juridică _____

6. Subscria/Subsemnatul(a): _____

în calitate de lichidator judiciar al debitorului _____

conform sentinței comerciale nr. _____ încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ pronunțată

de Tribunalul _____, secția _____, în dosarul _____, în temeiul art. 108 alin (1) și art.

109 alin (1) și (2) din Legea privind procedura insolvenței.

NOTIFICĂ

7. Intrarea debitorului în procedura de faliment, având în vedere că:

☐ debitorul deși și-a declarat intenția de reorganizare nu a depus un plan;

☐ debitorul nu și-a declarat intenția de a intra în reorganizare și nici o parte din cele îndreptățite nu a depus un plan de reorganizare;

☐ nici unul din planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

☐ obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat;

☐ activitatea debitorului în decursul reorganizării aduce pierderi averii sale;

☐ a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care s-a propus intrarea debitorului în faliment, conform Sentinței comerciale nr. _____ / încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ pronunțată în dosarul menționat mai sus

7.1. Debitorul _____ are obligația ca în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii să depună la dosarul cauzei documentele prevăzute la art. 28 alin.(1) din Legea privind procedura insolvenței.

*) Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume / denumire; Cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre; Domiciliul / sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); Telefon / Fax; e-mail.

7.2. Creditorii debitorului _____, inclusiv cei care au înregistrat creanțe împotriva debitorului în perioada de observație sau ulterior, în perioada de reorganizare și până la deschiderea procedurii falimentului, trebuie să procedeze la înscrierea la masa credală a acestuia, prin depunerea cererii de admitere a creanței în condițiile următoare:

7.2.1. Termenul pentru depunerea cererii de admitere a creanței

Termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în tabelul suplimentar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____.

În temeiul art. 76 din Legea privind procedura insolvenței, nedepunerea cererii de admitere a creanței până la termenul menționat atrage decăderea din drepturi privind creanța/creanțele deținute împotriva debitorului.

7.2.2. Alte termene stabilite prin sentința de intrare în faliment :

Termenul limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului suplimentar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____.

Termenul pentru depunerea eventualelor contestații formulate împotriva tabelului suplimentar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____.

Termenul pentru afișarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____.

8. Deschiderea procedurii de faliment se notifică oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul _____ / registrului societăților agricole / registrului asociațiilor și fundațiilor / alte registre pentru efectuarea mențiunii.

INFORMAȚII SUPPLEMENTARE:

① În vederea înscrierii la masa credală este necesar să se completeze și să se transmită la Tribunal „Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar” cu respectarea dispozițiilor art. 65 alin(1) din Legea privind procedura insolvenței.

② Cererea de înscrierea creanței în tabelul preliminar va fi însoțită de documentele justificative ale creanței și actele care atestă constituirea de garanții, în copii certificate.

③ Cererea de înscriere a creanței și documentele care o însoțesc vor fi depuse la dosar sau transmise prin poștă pe adresa instanței, în dublu exemplar, unul pentru a fi comunicat lichidatorului judiciar și unul pentru a rămâne la dosar, cu mențiunea că exemplarul pentru lichidatorul judiciar poate fi comunicat în mod direct acestuia, prin poștă.

④ Toate înscrisurile depuse la dosar pot fi consultate la arhiva Tribunalului.

Cererea va fi însoțită de dovada plății taxei judiciare de timbru în sumă de _____ lei și de un timbru judiciar de _____ lei.

Restricții pentru creditori:

De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale (art.36 din Legea privind procedura insolvenței).

9. Semnătură

(Nume și prenume sau denumirea lichidatorului judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

**NOTIFICARE PRIVIND PLANUL DE DISTRIBUIRE ȘI RAPORTUL ASUPRA FONDURILOR
OBTINUTE DIN LICHIDAREA ȘI DIN ÎNCASAREA DE CREANȚE**

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: Număr dosar _____ / Anul _____ Tribunal _____
Secția _____ Judecător sindic _____

2. Creditori:

Listă anexă^{*)}

3.1. Debitor: _____

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire)
Domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,
sector, județ) _____ Număr de ordine în registrul comerțului / registrul
societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

3.2. Administrator special: _____

Cod de identificare fiscală _____ (nume, prenume sau denumirea)
Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,
sector, județ) _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului / registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Lichidator judiciar: _____

Cod de identificare fiscală _____ (nume și prenume sau denumire)
Domiciliul / Sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate,
sector, județ) _____ Număr de înscriere în tabloul practicienilor în
insolvență _____ Tel/Fax _____

E-mail _____

Nume și prenume reprezentant lichidator judiciar persoană juridică _____

Subscrisa/Subsemnatul(a): _____, în calitate de lichidator judiciar
însărcinat cu conducere în tot a activității debitorului, prin sentința comercială nr. _____ Încheierea din data de (ziua/luna/anul)
_____ pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____ / _____, prin care s-a deschis
procedura prevăzută de Legea privind procedura insolvenței, împotriva debitorului _____, în temeiul
art. 122 alin. (2) și următoarele din Legea privind procedura insolvenței,

NOTIFICĂ

La data de (ziua/luna/anul) _____ / _____ / _____, lichidatorul judiciar a înregistrat la grefa Tribunalului _____
planul de distribuire și raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe.

Alte mențiuni _____

^{*)} Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume /denumire; Cod de identificare
fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); Număr de ordine în registrul comerțului
/ registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre; Domiciliul / sediul social
(stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); Telefon /Fax; e-mail.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

O copie de pe raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, precum și de pe planul de distribuire între creditori urmează a fi afișate la ușa tribunalului la data de (ziua/luna/anul) ____/____/____.

Oricare creditor sau comitetul creditorilor poate formula contestații la raport și la plan în termen de 15 zile de la afișare.

O copie de pe contestație se comunică, de urgență, lichidatorului judiciar.

Pentru alte informații suplimentare vă puteți adresa lichidatorului judiciar.

Semnătura:

(nume, prenume sau denumire lichidator judiciar)

(Numele și prenumele reprezentantului legal al lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătură (și ștampilă): _____

**OPOZIȚIE ÎMPOTRIVA ÎNCHEIERII DE DESCHIDERE
A PROCEDURII INSOLVENȚEI LA CEREREA DEBITORULUI**

Nr.: _____
Data emiterii : _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa _____
Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____
Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____
(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____
După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____
(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____
Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____ Cont bancar _____

5. Administrator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscria _____ în calitate de creditor al _____
(denumirea creditorului) (denumirea debitorului)

reprezentat legal prin _____ cu sediul profesional* _____, cu sediul ales în** _____
(nume și prenume/denumire reprezentant legal) (al avocatului)

_____ în temeiul art. 32 alin. (2) din Legea privind procedura insolvenței, formulează prezenta

OPOZIȚIE

împotriva încheierii pronunțată de judecătorul-sindic în dosarul numărul _____ an _____ în data
de ____/____/____, prin care a fost deschisă procedura insolvenței împotriva debitorului _____
și prin care se solicită _____

7. Motivarea opoziției:

Motivarea în fapt și în drept a opoziției la încheierea de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului
_____ este prezentată în anexă în număr de _____ file.

* Se completează când este reprezentat prin avocat

** Se completează dacă creditorul care formulează opoziția are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din
România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza;

*** Se completează obiectul cererii (text)

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

- ☐ înscrisuri
☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele documente justificative:

- ☐ extras de cont
☐ alte înscrisuri (opis pentru înscrisuri)

în număr de _____ file.

9. Cheltuieli de judecată și judecarea în lipsă****

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei,
pentru care depunem următoarele documente justificative: _____

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse:

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.*****

11. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al creditorului)

(Semnătura reprezentantului legal al creditorului și ștampila)

**** Opțional

***** Comunicarea cu debitorul și cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

MOTIVAREA ÎN FAPT ȘI DREPT A OPOZIȚIEI

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____
Creditor care a formulat opoziția: _____

(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al creditorului)

(Semnătura reprezentantului legal al creditorului și stampila)

RECURS

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa

Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special:

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____ Cont bancar _____

5. Administrator judiciar /lichidator judiciar:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar /lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscria _____ în calitate de _____

reprezentat legal prin _____ cu sediul profesional _____, cu sediul ales în _____

(nume și prenume/denumire reprezentant legal)

(al avocatului)

în temeiul art. 8 din Legea privind procedura insolvenței, formulează prezentul

RECURS

împotriva Sentinței numărul _____ /Încheierii din data de ____ / ____ / ____ pronunțată de judecătorul-sindic în
dosarul numărul _____ an _____, prin care se solicită:

- ☐ admiterea recursului și pe fond
☐ casarea sentinței nr. _____ sau încheierii din data de ____ / ____ / ____ și trimiterea spre rejudecare la instanța de fond
☐ altele _____

7. Motivarea recursului

Motivarea în fapt și în drept a recursului la Sentința/Încheierea de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului
_____ este prezentată în anexă în număr de _____ file.

* Se completează când este reprezentat prin avocat

** Se completează dacă recurentul care formulează recursul are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din
România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza;

8. Probe

În susținerea prezentei solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele documente justificative:

☐ extras de cont

☐ alte înscrisuri (opis pentru înscrisuri)

în număr de _____ file

9. Cheltuieli de judecată și judecarea în lipsă***

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei,
pentru care depunem următoarele documente justificative: _____

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm judecarea în lipsă. _____

10. Număr de exemplare depuse***

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

11. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al recurentului)

(Semnătura reprezentantului legal al recurentului și ștampila)

*** Opțional

**** Comunicarea se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

MOTIVAREA ÎN FAPT ȘI DREPT A RECURSULUI

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

Recurent*: _____
(nume și prenume sau denumire)

Intimat*: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al recurentului)

(Semnătura reprezentantului legal al recurentului și ștampila)

* Persoana care a formulat recursul

** Persoana cu care se judecă în contradictoriu

CONTESTAȚIE

Nr.: _____

Data emiterii : _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ an _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa _____

Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____ Cont bancar _____

5. Administrator judiciar /lichidator judiciar:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar /lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa _____ în calitate de _____

reprezentat legal prin _____ cu sediul profesional _____

(nume și prenume/denumire reprezentant legal)

(al avocatului)

cu sediul ales în **, în temeiul ☐ art. 21alin. (2)/☐ art. 75alin. (1)/☐ art. 122alin. (3) din

Legea privind procedura insolvenței, formulează prezenta

CONTESTAȚIE

Împotriva: ☐ măsurilor luate de administratorul/lichidatorul judiciar, conform raportului lunar din data de ____/____/____

☐ măsurii de trecere a unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabloul definitiv al creanțelor

☐ raportului asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și a planului de distribuire între

creditori, afișate în copie la ușa instanței la data de ____/____/____

7. Motivarea contestației

Motivarea în fapt și în drept a contestației este prezentată în anexă în număr de _____ file

8. Probe

În susținerea prezentei solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

* Se completează când este reprezentat prin avocat

** Se completează dacă creditorul care formulează contestația are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să se facă toate comunicările privind cauza;

În acest sens, depunem următoarele documente justificative:

☐ extras de cont

☐ alte înregistrări (opis pentru înregistrări)

în număr de _____ file

9. Cheltuieli de judecată și judecarea în lipsă***

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei,

pentru care depunem următoarele documente justificative _____

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse****:

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

11. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentant legal al contestatorului)

(Semnătură reprezentant legal al contestatorului și stampilă)

*** Opțional

**** Comunicarea se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

MOTIVAREA ÎN FAPT ȘI DREPT A CONTESTĂȚII

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

Contestator*: _____
(nume și prenume sau denumire)

Intimat**: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. MOTIVAREA ÎN FAPT
(text)***

2. MOTIVAREA ÎN DREPT
(text)***

Semnătură: _____

(numele și prenumele reprezentantului legal al contestatorului)

(Semnătura reprezentantului legal al contestatorului și ștampila)

* Persoana care a formulat contestația

** Persoana cu care se judecă în contradictoriu

*** În cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la prezenta

CONTESTAȚIE ÎMPOTRIVA TABELULUI PRELIMINAR/SUPLIMENTAR AL CREAȚELOR

Nr.: _____

Data emiterii : _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____

Judecător sindic _____

Secția _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa

Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____

E-mail _____

Cont bancar _____

3.2. Administrator special:

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____

E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special/persoană juridică _____

4. Creditor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____

E-mail _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____

Cont bancar _____

5. Administrator judiciar /lichidator judiciar:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____

Tel/Fax _____

E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar /lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa

în calitate de _____

reprezentat legal prin _____

cu sediul profesional* _____

(nume și prenume/denumire reprezentant legal)

(al avocatului)

cu sediul ales în** _____

în temeiul ☐ art. 73/ ☐ art. 108 din Legea privind procedura

insolvenței, formulează prezenta

CONTESTAȚIE

Cu privire la creanța înscrisă în tabelul preliminar / suplimentar al creanțelor sub aspectul:

☐ legitimității

☐ cuantumului creanței

☐ felului creanței

☐ garanției creanței

☐ ordinii de prioritate

* Se completează când este reprezentat prin avocat

** Se completează dacă creditorul care formulează contestația are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza;

7. Valoarea totală solicitată a creanței

(negarantată) (garantată) (prioritară) (Total) (RON)
 O parte a creanței este ☐ Sub condiție ☐ Scadentă ☐ Nescadentă (RON)

7.1. Creanță garantată. RON

Prioritate solicitată: ☐ Art. 121 pct. 2

Valoarea garanției RON

7.2. Creanță chirografară RON

Prioritate solicitată: ☐ Art. 123 pct. 7 ☐ Art. 123 pct. 8 ☐ Art. 123 pct. 9

7.3. Creanțe prioritare chirografare RON

Rangul creanței chirografare prioritare: ☐ art. 123 pct. 3

☐ art. 123 pct. 4

☐ art. 123 pct. 5

☐ art. 123 pct. 6

8. Valoarea totală acceptată a creanței

(negarantată) (garantată) (prioritară) (Total) (RON)
 O parte a creanței este ☐ Sub condiție ☐ Scadentă ☐ Nescadentă (RON)

9. Motivarea contestației

Motivarea în fapt și în drept a contestației este prezentată în anexă în număr de _____ file

10. Probe

În susținerea prezentei solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele documente justificative:

☐ sentința civilă definitivă, irevocabilă și investită cu formula executorie

☐ contracte comerciale, facturi fiscale, avize de expediție

☐ contractele prin care sunt constituite garanțiile imobiliare/mobiliare

☐ alte înscrisuri relevante

în număr de _____ file

11. Cheltuieli de judecată și judecarea în lipsă

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm judecarea în lipsă.

12. Număr de exemplare depuse

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

13. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentant legal al contestatorului)

(Semnătură reprezentant legal al contestatorului și stampila)

*** Se completează dacă o parte a creanței este garantată

*** Se completează dacă o parte a creanței este chirografară

*** Se completează dacă o parte a creanței este prioritară chirografară

*** Opțional

*** Comunicarea se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ȘI DREPT A CONTESTAȚIEI

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

Contestator^{*}: _____
(nume și prenume sau denumire)

Intimat^{**}: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. MOTIVAREA ÎN FAPT
(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT
(text)

Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al contestatorului)

(Semnătura reprezentantului legal al contestatorului și ștampila)

* Persoana care a formulat contestația

** Persoana cu care se judecă în contradictoriu

*** În cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la prezenta

**CERERE DE RIDICARE A SUSPENDĂRII ACȚIUNILOR JUDICIARE ȘI EXTRAJUDICIARE
PENTRU REALIZAREA CREAȚELOR ASUPRA DEBITORULUI
ȘI VALORIFICAREA IMEDIATĂ A BUNULUI SUPUS GARANȚIEI**

Nr.: _____
Data emiterii : _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa _____

Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____ Cont bancar _____

5. Administrator judiciar /lichidator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____ Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar /lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa _____ în calitate de creditor al _____

(denunțarea creditorului)

(denunțarea debitorului)

reprezentat legal prin _____ cu sediul profesional _____, cu sediul ales în **

(nume și prenume/denumire reprezentant legal)

(al avocatului)

_____, în temeiul:

☐ art. 39 alin 1 lit.A, lit. a) - obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus;

☐ art. 39 alin 1 lit.A, lit. b) - obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu funcțional, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

☐ art. 39 alin 1 lit.B, lit. a) - nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca această să sufere o diminuare apreciabilă;

☐ art. 39 alin 1 lit.B, lit. b) - nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

☐ art. 39 alin 1 lit.B, lit. c) - nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării, formulează prezenta

* Se completează când este reprezentat prin avocat

** Se completează dacă creditorul care formulează cererea are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind procesul

**CERERE DE RIDICARE A SUSPENDĂRII ACȚIUNILOR JUDICIARE ȘI EXTRAJUDICIARE
PENTRU REALIZAREA CREANȚELOR ASUPRA DEBITORULUI
ȘI VALORIFICAREA URMĂTOARELOR BUNURI:**

- ☐ mobile _____

- garantate cu ☐ gaj
☐ ipotecă
☐ drept de retenție
☐ alte garanții
- ☐ imobile _____

- garantate cu ☐ gaj
☐ ipotecă
☐ drept de retenție
☐ alte garanții

7. Motivarea cererii

Motivarea în fapt și în drept a cererii și raportul de evaluare a bunului / bunurilor a căror valorificare se solicită sunt prezentate în anexă, în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

- ☐ înscrisuri
☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele documente justificative:

- ☐ _____
☐ _____

în număr de _____ file.

9. Cheltuieli de judecată și judecarea în lipsă***

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative _____

În temeiul art. _____ alin. _____ din Codul de procedură civilă solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse:

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.****

11. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al creditorului)

(Semnătura reprezentantului legal al creditorului și ștampila)

*** Opțional

**** Comunicarea cu debitorul și cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

**MOTIVAREA ÎN FAPT ȘI DREPT A CERERII DE RIDICARE A SUSPENDĂRII ACȚIUNILOR JUDICIARE ȘI
EXTRAJUDICIARE PENTRU REALIZAREA CREAŢELOR ASUPRA DEBITORULUI
ȘI VALORIFICAREA IMEDIATĂ A BUNULUI SUPUS GARANȚIEI**

anexă

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

Creditor care a formulat cererea: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al creditorului)

(Semnătura reprezentantului legal al creditorului și ștampila)

CERERE DE RIDICARE A DREPTULUI DE ADMINISTRARE ȘI PENTRU INTRAREA ÎN PROCEDURA DE FALIMENT

Nr.: _____
Data emiterii : _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa _____

Număr de telefon _____ Programul arhive/registraturii instanței _____

3.1. Debitor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor (reprezentantul comitetului creditorilor):

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____ Cont bancar _____

5. Administrator judiciar:

Cod de identificare fiscală _____

(nume și prenume sau denumire)

Domiciliul/sediul social _____ Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa

(nume și prenume/denumirea persoanei care formulează cererea)

al comitetului creditorilor/ administrator special al _____ în calitate de administrator judiciar/reprezentant

reprezentat legal prin _____ (denumirea debitorului)

cu sediul ales în _____ (nume și prenume/denumire reprezentant legal) _____ cu sediul profesional* _____ (al avocatului)

înregistrat pe rolul Tribunalului _____ în dosarul numărul _____ /an _____
formulează prezenta

CERERE DE RIDICARE A DREPTULUI DE ADMINISTRARE ȘI PENTRU INTRAREA ÎN PROCEDURA DE FALIMENT

prin care vă rugăm :1. ☐ să dispuneți ridicarea dreptului de administrare al debitorului ca urmare a faptului că:

- ☐ activitatea pe care o desfășoară în cadrul procedurii generează pierderi continue;
- ☐ realizarea unui plan rațional de activitate este foarte puțin probabilă;
- ☐ nu respectă prevederile planului de reorganizare.

și

2. ☐ să dispuneți începerea procedurii falimentului împotriva debitorului mai sus menționat, constatând că sunt îndeplinite condițiile de intrare în procedura falimentului, potrivit

☐ art. 107 lit. A, a) din Legea privind procedura insolvenței, debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

☐ art. 107 lit. A, b) din Legea privind procedura insolvenței, debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul sindic;

* Se completează când este reprezentat prin avocat

** Se completează dacă creditorul care formulează opoziția are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind procesul

- ☐ art. 107 lit. A, e) din Legea privind procedura insolvenței, nici unul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;
- ☐ art. 107 lit. B, din Legea privind procedura insolvenței, debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;
- ☐ art. 107 lit. C, din Legea privind procedura insolvenței, obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite, în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderii averii sale;
- ☐ art. 107 lit. D, din Legea privind procedura insolvenței, a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în falimentul, potrivit art. 54 alin. (5), sau art. 60 alin. (3).

7. Motivarea în fapt și în drept a cererii este prezentată în anexă, în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

- ☐ înscrisuri
☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele documente justificative:

- ☐ _____, în număr de _____ file.

9. Număr de exemplare depuse:

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

10. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea)

(semnătură reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea și ștampilă)

*** Comunicarea cu debitorul și cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

anexă

**MOTIVAREA ÎN FAPT ȘI DREPT A CERERII DE RIDICARE A DREPTULUI DE ADMINISTRARE
ȘI PENTRU INTRAREA ÎN PROCEDURA DE FALIMENT**

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Persoana care a formulat cererea: _____

(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

Semnătură: _____

(numele și prenumele reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea)

(semnătură reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea și ștampilă)

DEPUNERE PLAN DE REORGANIZARE

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa _____

Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special:

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

Nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____

5. Administrator judiciar /lichidator judiciar:

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____ Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar /lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa _____ în calitate de _____

(nume și prenume/denumirea persoanei care depune planul de reorganizare)

(nume și prenume sau denumirea)

reprezentat legal prin _____ cu sediul profesional _____, cu sediul ales în _____

(nume și prenume/denumire reprezentant legal)

(al avocatului)

_____, în temeiul art. 94 alin. (1) și art. 98 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței, comunică planul de reorganizare a activității debitorului _____, astfel întocmit, în anexă, în număr de _____ file.

7. În temeiul art. 98 alin. (2) din Legea privind procedura insolvenței, câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului _____ și la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul _____ sau, după caz, la registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, iar judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului de reorganizare la tribunal, la care vor fi citați cei care au propus planul și debitorul prin administrator special, administratorul judiciar, comitetul creditorilor, în care planul de reorganizare va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

8. Număr de exemplare depuse:

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

9. Semnătură:

(numele și prenumele reprezentant legal al persoanei care a depus planul de reorganizare)

(semnătură reprezentant legal al persoanei care a depus planul de reorganizare și ștampilă)

* Se completează în situația în care planul de reorganizare este propus de creditor / creditori

** Se completează când este reprezentat prin avocat

*** Se completează dacă persoana are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza;

**** Comunicarea cu debitorul și cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

PLAN DE REORGANIZARE A DEBITORULUI

anexă

Nunăr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____
Judecător sindic _____

Persoana care a propus planul (debitor, administrator judiciar, creditor): _____

(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

(text) 1. Perspectivă de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului.

(text) 2. Măsuri concordante cu interesele creditorilor și ale membrilor sau asociaților/acționarilor, precum și cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și directorilor.

(text) 3. Programul de plată a creanțelor.

(text) 4. Termenul de executare a planului de reorganizare.

(text) 5. Categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate în sensul legii.

(text) 6. Tratatamentul categoriilor de creanțe defavorizate.

(text) 7. Descărcarea de răspundere a debitorului, membrilor grupului de interes economic, a asociaților din societățile în nume colectiv și a asociaților comandanți din societățile în comandită.

(text) 8. Despăgubiri care urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuție în caz de faliment.

9. Măsuri adecvate pentru punerea planului de reorganizare în practică.

(text) 9.1. Păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către un administrator desemnat în condițiile legii.

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan

- 9.2. Obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență ale acestora.
(text)
- 9.3. Transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior sau ulterior confirmării planului.
(text)
- 9.4. Fuziunea debitorului.
(text)
- 9.5. Lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat sau în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului.
(text)
- 9.6. Modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu acordarea obligatorie, în beneficiul creditorului garantat, a unei garanții sau protecții echivalente.
(text)
- 9.7. Prolungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului sau a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale.
(text)
- 9.8. Modificarea actului constitutiv al debitorului.
(text)
- 9.9. Emiterea de titluri de valoare.
(text)
- 9.10. Inserarea în actul constitutiv al debitorului a unor prevederi:
(text)
- 9.10.1. de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot.
- 9.10.2. de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii.
(text)
- 9.10.3. în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.
(text)
10. Modificarea actului constitutiv al debitorului, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor acestuia, în cazul planului de reorganizare propus de creditor.
(text)
11. Obligația administratorului judiciar de a solicita, pe cheltuiala debitorului, înregistrarea în registrul comerțului a mențiunii de modificare a actului constitutiv al debitorului, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului și de a publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, hotărârea judecătoarei de confirmare a planului de reorganizare.
(text)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan

** Se va menționa numai în situația în care planul de reorganizare cuprinde măsurile de la punctul 10

12. Categoriile de creanțe chirografare care aparțin furnizorilor fără de care activitatea debitorului nu se poate desfășura și care nu pot fi înlocuite.

(text)*

13. Alte mențiuni.

(text)*

Semnătură:

(numele și prenumele reprezentantului legal al persoanei care a propus planul)

(Semnătura reprezentantului legal al persoanei care a propus planul)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan

DEPUNERE RAPOARTE ÎNTOCMITE DE ADMINISTRATORUL JUDICIAR /
LICHIDATORUL JUDICIAR ÎN PROCEDURA GENERALĂ DE INSOLVENȚĂ

Nr.: _____

Data emiterii : _____

1. Date privind dosarul:

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: Adresa _____

Număr de telefon _____ Programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre

Tel/Fax _____ E-mail _____ Cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____

(nume și prenume sau denumirea)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/Sediul social _____

După caz: Număr de ordine în registrul comerțului /registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre

Tel/Fax _____ E-mail _____

După caz: Nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Administrator judiciar /lichidator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cod de identificare fiscală _____ Domiciliul/sediul social _____

Nr. de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____ Tel/Fax _____ E-mail _____

Nume și prenume reprezentant administrator judiciar /lichidator judiciar persoană juridică _____

5. Subsemnatul(a)/Subscrisa _____ în calitate de _____

(nume și prenume/denumirea persoanei care depune raportul)

(administrator special /
administrator judiciar /lichidator judiciar)

al debitorului _____ reprezentat legal prin** _____

(nume și prenume/denumire reprezentant legal al
administratorului judiciar / lichidatorului judiciar)

În temeiul:

- ☐ art. 20 lit. a) și art. 54 alin.(1)
- ☐ art. 20 lit. b) și art. 59 alin. (1)
- ☐ art. 21 alin. 1
- ☐ art. 106 alin.1
- ☐ art. 117 alin.1
- ☐ art. 122 alin.1
- ☐ art. 129 alin.1

din Legea privind procedura insolvenței

comunică:

- ☐ Raportul administratorului judiciar privind propunerea de intrare în procedura simplificată (30 zile)
- ☐ Raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stări de insolvență (60 zile)
- ☐ Raportul lunar privind descrierea modului de îndeplinire a atribuțiilor și justificarea cheltuielilor efectuate în condițiile art.121 alin. (1) și art.123
- ☐ Raportul trimestrial privind situațiile financiare ale debitorului
- ☐ Raportul privind modalitatea de vânzare în bloc a bunurilor sau creanțelor debitorului
- ☐ Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea creanțelor și planul de distribuie
- ☐ Raportul final și bilanțul general

astfel întocmit(e), în anexă, în număr de _____ file.

* raportul trimestrial poate fi depus și de debitor prin administrator special

** se va completa în situația în care administratorul judiciar / lichidatorul judiciar este persoană juridică

6. Număr de exemplare depuse:

Depunem prezenta în 2 exemplare, din care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

7. Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampilă)

*** Comunicarea cu debitorul și cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență

**RAPORTUL ADMINISTRATORULUI JUDICIAR PRIVIND PROPUNEREA DE INTRARE
ÎN PROCEDURA SIMPLIFICATĂ A DEBITORULUI**

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 20 lit. (a) și art. 54 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

Administrator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

Mențiuni privind propunerea de intrare a debitorului în procedura simplificată sau de continuare a perioadei de observație din procedura generală:
(text)

Mențiuni privind încadrarea debitorului în criteriile prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea privind procedura insolvenței, privind intrarea în procedura simplificată*:
(text)

Alte mențiuni:
(text)

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport
** în această situație se vor anexa și documentele justificative

**RAPORTUL ASUPRA CAUZELOR ȘI ÎMPREJURĂRILOR CARE AU DUS LA APARIȚIA STĂRII DE
INSOLVENȚĂ A DEBITORULUI**

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 20 lit. (b) și art. 59 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Cauzele și împrejurările care au dus la apariția insolvenței debitorului cu mențiunea persoanelor cărora le-ar fi
imputabilă:
(text)

Posibilitatea reală de reorganizare efectivă a activității debitorului:
(text)

Motivul care nu permit reorganizarea debitorului și propunerea planului de intrare a debitorului în faliment:
(text)

Alte mențiuni:
(text)

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și stampila)

În cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport

**RAPORT LUNAR PRIVIND DESCRIEREA MODULUI DE ÎNDEPLINIRE A ATRIBUȚIILOR ȘI JUSTIFICAREA
CHELTUIELILOR EFECTUATE ÎN CONDIȚIILE ART. 121 ALIN. (1) ȘI ART. 123 DIN LEGEA PRIVIND
PROCEDURA INSOLVENȚEI PENTRU DEBITORUL _____**

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 121 alin. (1) și art. 123 din Legea privind procedura insolvenței

Administrator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

Mențiuni privind descrierea modului în care administratorul judiciar s-a acclat de atribuțiile sale:
(text)*

Mențiuni privind justificarea cheltuielilor efectuate în condițiile art. 121 alin. (1) și art. 123 din Legea privind procedura
insolvenței:
(text)*

Alte mențiuni:
(text)*

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport

RAPORT TRIMESTRIAL PRIVIND SITUAȚIILE FINANCIARE ALE DEBITORULUI

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 106 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

Administrator judiciar: _____

(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____

(nume și prenume sau denumire)

Administrator special: _____

Situația financiară a debitorului:

(text)

Situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității debitorului:

(text)

Măsurile luate de debitor și/sau administratorul judiciar și efectele acestora:

(text)

Alte mențiuni:

(text)

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport

RAPORT PRIVIND MODALITĂȚILE DE VÂNZARE ÎN BLOC A BUNURILOR SAU CREAȚELOR

DEBITORULUI

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 117 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

Lichidator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. Bunurile ce urmează a fi vândute împreună:

(text) _____

2. Descrierea bunurilor:

(text) _____

3. Evaluarea bunurilor:

(text) _____

4. Sarcinile de care, eventual, sunt grevate bunurile:

(text) _____

5. Modalități de vânzare:

5.1. Vânzare prin negociere directă către un cumpărător deja identificat, cu precizarea condițiilor minime ale contractului (prețul și modalitatea de plată):

(text) _____

5.2. Vânzare prin negociere directă fără cumpărător identificat, cu precizarea prețului propus:

(text) _____

5.3. Vânzarea la licitație:

(text) _____

6. Identificarea imobilului prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară, sarcinile de care este grevat, pasul de supraofertare și data până la care, în caz de aprobare a vânzării, sunt acceptate supraoferte :

(text) _____

7. Alte mențiuni:

(text) _____

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport
** se menționează în cazul vânzării directe

**RAPORT ASUPRA FONDURILOR OBTINUTE DIN LICHIDARE ȘI DIN ÎNCASAREA CREAŢELOR ȘI PLANUL
DE DISTRIBUIRE PENTRU DEBITORUL**

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 122 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

Lichidator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. Mențiuni privind fondurile obținute din lichidare:
(text)

2. Mențiuni privind fondurile obținute din încasarea de creanțe:
(text)

3. Mențiuni privind plata retribuiției lichidatorului judiciar:
(text)

4. Mențiuni privind plata cheltuielilor prevăzute la art. 123 pct. 1 din Legea privind procedura insolvenței:
(text)

5. Alte mențiuni:
(text)

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport

PLAN DE DISTRIBUIRE ÎNTRE CREDITORI

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Temei juridic: art. 122 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței _____

Lichidator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. Creanțe reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de instituții de credit după deschiderea procedurii, precum și creanțe rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii

Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

2. Creanțe izvorâte din raporturi de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii

Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

3. Creanțele bugetare

Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

4. Creanțe reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență

Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

5. Creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică

Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

6. Creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
7. Alte creanțe chirografare				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
8. Creanțele subordonate				
8.1. Creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
8.2. Creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
9. Mențiuni privind:				
9.1 Sumele proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
9.2. Sumele proporționale, datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

9.3. Sumele proportionale, datorate creanțelor admise provizoriu

Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

9.4. Rezervele destinate să acopere cheltuielile²² viitoare ale averii debitorului:

(text)

10. Alte mențiuni:

(textⁿ)

Semnătură:

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport

"în cazul distribuiriilor parțiale

RAPORT FINAL* PRIVIND DEBITORUL _____

Număr dosar _____ anul _____ Tribunal _____ Secția _____

Judecător sindic _____

Teimei juridic: art. 129 alin. (1) din Legea privind procedura insolvenței

Lichidator judiciar: _____
(nume și prenume sau denumire)

Debitor: _____
(nume și prenume sau denumire)

1. Mențiuni:

(text) _____

Semnătură: _____

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

* raportul final va fi însoțit de situațiile financiare finale, care vor fi întocmite în conformitate cu dispozițiile legale
în cazul în care sunt redată reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport

Exemplar 1^{*)}

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Oficiul Național al Registrului Comerțului

Sediul

DOVADĂ PRIVIND ÎNDEPLINIREA PROCEDURII DE

CITARE ☐ COMUNICARE ☐ NOTIFICARE ☐ CONVOCARE ☐

nr., emisă la: ziua, luna, anul

Către,

.....
(după caz: instanța judecătorească sau filiala Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență)

Sediul

Prin prezenta, Oficiul Național al Registrului Comerțului, reprezentat de Director General, având de publicat în Buletinul

procedurilor de insolvență citația / comunicarea / notificarea / convocarea / hotărârea

judecătorească / alte acte, nr., din data (zzllaaaa)/...../.....

emisă de

(după caz: instanța judecătorească, administratorul judiciar sau lichidatorul numit)

în dosarul nr., înregistrat pe rolul Tribunalului / Curții de apel,

Secția, cu termen de judecată la data de, privind

debitorul, cu sediul social / domiciliul în,

cod de identificare fiscală, număr de ordine în registrul comerțului /
registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre

...../...../.....

Certifică faptul că

.....
(după caz: citația, notificarea, convocarea, hotărârea judecătorească, alte acte)

este publicată în Buletinul procedurilor de insolvență nr. din data de

Director General,

(semnătura și ștampila)

Consilier juridic,

^{*)} Exemplarul 1 se comunică, după caz, la instanța judecătorească sau administratorului /lichidatorului judiciar numit

Exemplar 2^{*)}

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Oficiul Național al Registrului Comerțului
Sediul

DOVADĂ PRIVIND ÎNDEPLINIREA PROCEDURII DE

CITARE ☐ COMUNICARE ☐ NOTIFICARE ☐ CONVOCARE ☐

nr., emisă la: ziua luna anul

Către,

.....
(după caz, instanța judecătorească sau filiala Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență)

Sediul

Prin prezenta, Oficiul Național al Registrului Comerțului, reprezentat de Director General, având de publicat în Buletinul procedurilor de insolvență citația / comunicarea / notificarea / convocarea / hotărârea judecătorească / alte acte, nr. din data (ziua) / / emisă de

.....
(după caz: instanța judecătorească, administratorul judiciar sau lichidatorul numit)

în dosarul nr. înregistrat pe rolul Tribunalului / Curții de apel
Secția, cu termen de judecată la data de, privind
debitorul, cu sediul social / domiciliul în
cod de identificare fiscală, număr de ordine în registrul comerțului /
registrul societăților agricole / registrul asociațiilor și fundațiilor / alte registre
..... /

Certifică faptul că

.....
(după caz: citația, notificarea, convocarea, hotărârea judecătorească, alte acte)

este publicată în Buletinul procedurilor de insolvență nr. din data de

Director General,
(semnătura și ștampila)

Consilier juridic,

^{*)} Exemplarul 2 se arhivează la dosarul debitorului și conține pe verso confirmarea de primire.

(Verso)

CONFIRMARE DE PRIMIRE

Denumire.....

(Instanța judecătorească / filiala Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență)

prin

(numele și prenumele persoanei care primește dovada de îndeplinire a procedurii de
citare / comunicare / notificare / convocare, serie și număr act de identificare, calitate)

azi *, confirmă primirea dovezii privind îndeplinirea

procedurii de citare/comunicare/notificare/convocare, emisă la:

ziua... luna... anul..... de către Oficiul Național al Registrului Comerțului

privind publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență nr. din data

de a nr..... din data de emis
(documentul în cauză)

în dosarul nr....., înregistrat pe rolul Tribunalului / Curții de

Apel, Secția, cu termen la data de

Semnătura de primire **

* Data primirii dovezii de citare / comunicare / notificare / convocare.

** Semnătura de primire (ștampila)

Ordin nr. 1186/2006

din 11/07/2006

privind deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment de către organele fiscale competente și propunerile de numire a lichidatorilor

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 632 din 21/07/2006

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. – În vederea deschiderii procedurii de faliment, organele fiscale competente vor respecta termenele și condițiile reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Art. 2. – Organele fiscale formulează cereri de deschidere a procedurii insolvenței pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat administrat de Agenția Națională de Administrare Fiscală și în condițiile în care nu s-a realizat recuperarea acestor datorii prin aplicarea tuturor modalităților de executare silită prevăzute de lege.

Art. 3. – Înainte de formularea cererii de deschidere a procedurii insolvenței, organele fiscale vor parcurge următoarele etape în vederea recuperării creanțelor fiscale restante:

A. aplicarea modalităților de executare silită, prin aplicarea succesivă sau concomitentă a următoarelor modalități de recuperare a obligațiilor fiscale restante prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003:

a) executarea silită prin poprire asupra oricărei sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceștia le vor datora și/sau le vor deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente;

b) aplicarea de sechestre asupra bunurilor mobile și imobile ale debitorului și valorificarea acestora prin modalitățile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003;

B. constatarea stării de insolvabilitate, în condițiile stabilite prin Codul de procedură fiscală;

C. angajarea răspunderii solidare, în condițiile stabilite de art. 27 și 28 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, și de instrucțiunile date în aplicarea acestor prevederi legale.

Art. 4. – În condițiile în care nu s-a reușit recuperarea creanțelor fiscale restante în totalitate sau s-a realizat doar o recuperare parțială, organele fiscale vor formula cereri de deschidere a procedurii insolvenței, dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile specifice prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Legea nr. 85/2006.

Art. 5. – În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se află în stare de insolvență, organele fiscale se vor înscrie la tabelul creditorilor cu creanțele existente în evidența fiscală pe plătitor, fără a fi necesară efectuarea unei noi inspecții fiscale.

Art. 6. – (1) Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, potrivit art. 118 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru obligațiile fiscale neplătite la termen, atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, se datorează majorări de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment. Pentru obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii de faliment și neplătite la termen nu se datorează majorări de întârziere.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006 se aplică prevederile art. 41 din acest act normativ referitoare la calculul obligațiilor accesorii.

Art. 7. – (1) Organele fiscale nu vor accepta ca în cadrul procedurii insolvenței onorariul lunar al administratorului sau al lichidatorului să fie mai mare de 2.000 lei pe lună.

(2) Organele fiscale nu vor accepta ca în cadrul procedurii insolvenței onorariul de succes al administratorului sau al lichidatorului să fie mai mare de 7% din valoarea bunurilor valorificate. Onorariul de succes poate fi acordat numai în situația în care creanța fiscală este acoperită în integralitate.

Art. 8. – (1) Organele fiscale care au calitatea de creditori fiscali în dosarele care au ca obiect procedura insolvenței vor propune judecătorului-sindic și vor vota desemnarea de administratori sau de lichidatori din Lista practicienilor agreeți.

(2) Organele fiscale care au calitatea de creditori fiscali în dosarele care au ca obiect procedura insolvenței pentru contribuabili care au creanțe fiscale mai mari de 3.000.000 lei vor propune judecătorului-sindic desemnarea administratorului sau a lichidatorului selectat de Agenția Națională de Administrare Fiscală din Lista practicienilor agreeți.

(3) În situația în care propunerile de desemnare a administratorului sau a lichidatorului se formulează de către un alt creditor sau de debitor, în dosare care au ca obiect insolvența unor contribuabili care au creanțe fiscale mai mari de 3.000.000 lei, organele fiscale care au calitatea de creditori fiscali pot fi de acord numai cu desemnarea administratorului sau a lichidatorului selectat de Agenția Națională de Administrare Fiscală din Lista practicienilor agreeți.

Art. 9. – (1) Agenția Națională de Administrare Fiscală va elabora o listă a practicienilor în insolvență agreeți, pe zone geografice, după cum urmează:

- a) zona I, care cuprinde județele Alba, Sibiu și Hunedoara;
- b) zona II, care cuprinde județele Argeș și Vâlcea;
- c) zona III, care cuprinde județele Bacău și Neamț;
- d) zona IV, care cuprinde județele Bihor și Satu Mare;

- e) zona V, care cuprinde județele Suceava și Botoșani;
- f) zona VI, care cuprinde județele Brașov și Covasna;
- g) zona VII, care cuprinde municipiul București, județele Călărași, Giurgiu, Ialomița, Ilfov și Teleorman;
- h) zona VIII, care cuprinde județele Cluj, Bistrița-Năsăud, Maramureș și Sălaj;
- i) zona IX, care cuprinde județele Constanța și Tulcea;
- j) zona X, care cuprinde județele Dolj, Gorj, Mehedinți și Olt;
- k) zona XI, care cuprinde județele Galați, Brăila și Vrancea;
- l) zona XII, care cuprinde județele Iași și Vaslui;
- m) zona XIII, care cuprinde județele Mureș și Harghita;
- n) zona XIV, care cuprinde județele Prahova, Buzău și Dâmbovița;
- o) zona XV, care cuprinde județele Timiș, Arad și Caraș-Severin.

(2) Lista practicienilor în insolvență agreeți de Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală va fi alcătuită de Agenția Națională de Administrare Fiscală pe baza următoarelor criterii:

- a) dovada calității de practician în insolvență compatibil;
- b) polița de asigurare de răspundere profesională, în vigoare;
- c) dovada, eliberată de Uniunea Națională a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare, care să ateste faptul că ofertantul sau reprezentanții săi nu au fost supuși niciunei sancțiuni profesionale sau disciplinare în ultimii 3 ani anteriori declanșării procedurii de selecție;
- d) numărul de societăți reorganizate sau lichidate din portofoliul ofertantului;
- e) declarația pe propria răspundere în ceea ce privește numărul de personal calificat afectat procedurii, inclusiv practicieni în insolvență compatibili;
- f) asigurarea de către practicianul în insolvență a accesului la informațiile din dosarul cauzei, cum ar fi: rapoartele de activitate, tabelul creditorilor, planurile de distribuție etc.;
- g) experiența în colaborarea cu organele fiscale;
- h) declarație pe propria răspundere privind gradul de acoperire a masei credale, la modul general, pentru toate cazurile din portofoliu;
- i) declarație pe propria răspundere privind gradul de acoperire a creanțelor fiscale cuprinse în masa credală, la modul general, pentru toate cazurile din portofoliu.

(3) Lista practicienilor în insolvență agreeți de Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală va fi alcătuită pe baza unei selecții organizate de o comisie coordonată de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care va fi constituită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Pentru contribuabilii care au creanțe fiscale mai mari de 3.000.000 lei, comisia prevăzută la alin. (3) va efectua o selecție pentru desemnarea practicianului care va fi propus de organul fiscal, pe bază de cerere de ofertă adresată practicienilor înscrși în Lista practicienilor agreeți, având în vedere următoarele criterii:

- a) onorariul lunar solicitat de practician;
- b) onorariul solicitat de practician în situația în care se acoperă întreaga creanță fiscală;
- c) durata de timp în care apreciază că vor fi stinse creanțele fiscale;
- d) numărul de persoane care va fi alocat pentru realizarea activităților legate de procedura insolvenței la respectiva societate.

(5) Punctajele pentru criteriile prevăzute la alin. (2) și (4) și documentația ce trebuie să fie depusă de practicieni pentru cele două selecții vor fi aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru contribuabilii care au creanțe fiscale mai mici de 3.000.000 lei, o comisie constituită la nivelul organului fiscal va efectua o selecție pentru desemnarea practicianului care va fi propus de organul fiscal, pe bază de cerere de ofertă adresată practicienilor înscrși în Lista practicienilor agreați, pe baza unor criterii stabilite la nivelul organului fiscal, prin decizie a directorului executiv.

Art. 10. – În termen de 30 de zile de la semnarea prezentului ordin, Agenția Națională de Administrare Fiscală va demara activitățile în vederea selectării Listei practicienilor în insolvență agreați de Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin publicarea unui anunț în două cotidiane de răspândire națională.

Art. 11. – Lista practicienilor în insolvență agreați de Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se actualizează semestrial, se publică pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi transmisă organelor fiscale.

Art. 12. – Organele fiscale care au calitatea de creditori fiscali în dosarele care au ca obiect procedura lichidării reglementată de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, vor propune judecătorului delegat de pe lângă oficiul registrului comerțului desemnarea de administratori sau de lichidatori din Lista practicienilor agreați.

Art. 13. – (1) Începând cu data prezentului ordin organele fiscale își vor crea o bază de date referitoare la contribuabilii aflați în insolvență, reorganizare judiciară, faliment sau lichidare, care va cuprinde următoarele informații:

- a) data la care s-a deschis procedura;
- b) administratorul sau lichidatorul desemnat în dosar;
- c) istoricul dosarului, de la data deschiderii procedurii.

(2) Organele fiscale vor raporta trimestrial Agenției Naționale de Administrare Fiscală situații privind contribuabilii aflați în stare de insolvență sau de lichidare, după caz.

Art. 14. – Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 11 iulie 2006.

Nr. 1.186.

Ordin nr. 1342/2006

din 11/08/2006

**pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.186/2006
privind deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment de către
organele fiscale competente și propunerile de numire a lichidatorilor**

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 722 din 23/08/2006

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței,

în temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. – Articolul 7 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.186/2006 privind deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment de către organele fiscale competente și propunerile de numire a lichidatorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 21 iulie 2006, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Organele fiscale nu vor accepta ca în cadrul procedurii insolvenței onorariul lunar al administratorului sau al lichidatorului să fie mai mare de 2.000 lei pe lună. Acordarea onorariului lunar este condiționată de desfășurarea unor activități în respectivul dosar de lichidare, activități reflectate în raportul prevăzut la art. 21 din Legea nr. 85/2006.

(2) Organele fiscale nu vor accepta ca în cadrul procedurii insolvenței onorariul de succes al administratorului sau al lichidatorului să fie mai mare de 7% din sumele obținute prin valorificarea bunurilor, exclusiv TVA.

(3) Onorariul de succes urmează a fi stabilit astfel:

a) 7% din sumele obținute prin valorificarea bunurilor, exclusiv TVA, în situația în care creanța fiscală este acoperită în integralitate, într-un termen de 12 luni de la data deschiderii procedurii;

b) 6% din sumele obținute prin valorificarea bunurilor, exclusiv TVA, în situația în care creanța fiscală este acoperită într-un procent mai mare de 80% inclusiv, în termen de 18 luni de la deschiderea procedurii;

c) 5% din sumele obținute prin valorificarea bunurilor, exclusiv TVA, în situația în care creanța fiscală este acoperită într-un procent mai mare de 50% inclusiv, în termen de 24 de luni de la deschiderea procedurii.

(4) Organele fiscale nu vor accepta să fie acordat onorariul de succes în situația în care creanța fiscală se recuperează într-un procent mai mic de 50%.

(5) Organele fiscale nu vor accepta ca valoarea onorariului să fie mai mare decât valoarea creanței fiscale stinse prin aplicarea prevederilor Legii nr. 85/2006.”

Art. II. – Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 11 august 2006.

Nr. 1.342.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

- **C.I. Băicoianu**, „Istoria politicei noastre monetare și a Băncii Naționale, volumul I, partea I, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului, Imprimeria Națională București, 1932.
- **Birchall**, „Banking Insolvency în Post Socialist Economies – a study of insolvency law în Central European Transition Economies with particular reference to the banking sector”, Editura Universul Juridic, 2006.
- **G. Boroș, I. Stănculescu**, „Drept Civil. Curs selectiv pentru licență. Teste grilă” Editura Hamangiu, București, 2006.
- **St. D. Cărpenaru**, Drept Comercial român” ediția a III-a, Editura Beck, 2000.
- **Buletinul jurisprudenței Curții de Apel Cluj pe anii 1998-2003** (coautor coordonator I. Turcu), Editura Lumina Lex, București
- **St. D. Cărpenaru**, „Procedura reorganizării și lichidării judiciare”, Editura Atlas Lex, București, 1996.
- **St. D. Cărpenaru, V. Nemeș, M.A. Hotca**, „Noua lege a insolvenței Legea nr. 85/2006 Comentarii pe articole, Editura Hamangiu, 2006.
- **O. Căpățînă**, „Societățile comerciale” Editura Lumina, București, 1991.
- **V. M. Ciobanu**, „Tratat de executare silită” Editura Lumina Lex, București, 2001.
- **Codul Comercial Român.**
- **Codul Civil Român.**
- **Codul de Procedură Civilă.**
- **Codul de Procedură Penală.**
- **D. Daianu, D. Pislaru, L. Voinea** – „Studiul nr. 8 - Aspecte ale falimentului în economia românească – perspectiva comparativă și analiza –, Institutul European din România, 2004.
- **Deleanu**, „Tratat de procedură civilă, vol. I,” Editura Europa Nova, București, 1995.
- **I.Z. Dolache, C.H. Mihăianu**, „Reorganizarea judiciară și falimentul, practică judiciară” Editura Hamangiu, 2006.
- **I.L. Georgescu**, „Autonomia dreptului comercial” R.D.C. nr.4/1993
- **I.L. Georgescu**, „Drept comercial român, Ed. Socec& Co. S.A.R., București,
- **Dr. G. Gheorghiu**, „Procedura Reorganizării Judiciare și a Falimentului”, Editura Lumina Lex, 2000.
- **Gh. Gheorghiu**, „Frauda în materia contractelor comerciale și civile” R.D.C. nr. 3/1996.
- **D. Gherasim**, „Buna credință în raporturile civile” Editura Academiei, București, 1981.

- **Hageanu, V. Dumitrache**, „Discuții privind plata taxei de timbru aplicabilă acțiunilor introduse de către debitorul aflat în reorganizare judiciară sau faliment” R.D.C. nr. 6/2003.
- **Legea nr. 85/2006** privind procedura insolvenței, M.Of. nr. 359/21 aprilie 2006.
- **Fl. Măgureanu**, „Drept procesual civil român”, vol. 2, Editura Sylvi, București, 1998.
- **M. Pascanu**, „Drept falimentar român” Editura Cugetarea, București, 1926.
- **M. Pascanu**, „Dreptul Falimentar Român”, Editura Cugetarea, București, 1926.
- **V. Pașca**, „Falimentul fraudulos” Editura Lumina Lex, București, 2005.
- **R. Petrescu**, „Subiecții de drept comercial”, București, 1993.
- **G. Porumb**, „Drept procesual civil român”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1966.
- **L. Pop**, „Teoria generală a obligațiilor”, Editura Lumina Lex, București 2002.
- **J.D. Richardson**, „Message and State Papers of the Confederacy, 1990.
- **Rotaru**, „Legea Falimentului, doctrină, jurisprudență și legislație”, Editura Cognitum, 2001.
- **Schiau**, „Regimul juridic al insolvenței comerciale” Editura All Beck, București, 2001.
- **Stănescu, C. Bârsan**, „Drept civil. Teoria generală a obligațiilor” ediția a VIII-a, Editura Lumina Lex, București, 2002.
- **Schiau**, „Regimul juridic al insolvenței comerciale”, Editura All Beck, București, 2001.
- **N.Țândareanu**, „Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului în formulare – o altă formă de aplicare”, Lumina Lex, 2004.
- **Dr.A. Țiclea, drd. V. Erdei**, „Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului – comentată și adnotată” Editura Lumina Lex, 2000.
- **Al. Țiclea, C. Bârsan, M.Toma, I. Suceava, V. Erdei, M. Sticlaru**, „Societățile comerciale de la A la Z, vol. I, Editura Șansa, București, 1999
- **I.Turcu**, „Falimentul – Actuala Procedură – Tratat, Editura Lumina Lex, 2005.
- **Turcu**, „Răspunderea membrilor organelor de conducere ale societăților comerciale reglementată de Legea nr. 64/1995” în R.D.C. nr. 3/1996.
- **Warren**, „Bankruptcy Policy”, 54, U.Chi. L. Rev., 1987.
- **Turcu, M. Stan**, „Legea privind procedura insolvenței – o nouă etapă în reforma legislativă”, în R.D.C. nr. 6/2006.
- **C. Voicu, Al. Boroii, Fl. Sandu, I. Molnar, M.Gorunescu, S. Corlățeanu**, „Dreptul penal al afacerilor” Editura C.H. Beck, București, 2006.
- **S.Zilberstein, V.M. Ciobanu**, „Tratat de executare silită” Ed. Lumina Lex, București, 2001.
- **C. Warren**, „Bankruptcy Code în United States History”, 1935.

CUPRINS

Lista de abrevieri.....	7
Capitolul I. NOȚIUNI INTRODUCTIVE.....	9
Secțiunea I - Insolvența și Falimentul instituții specifice dreptului comercial și economiei de piață.....	9
Secțiunea II - Evoluția istorică a instituției falimentului.....	10
1. Perioada veche (antică).....	10
2. Perioada medievală.....	11
3. Perioada modernă.....	13
4. Perioada contemporană.....	14
Secțiunea III - Falimentul în dreptul românesc.....	16
1. Codul Caragea.....	16
2. Codul Calimach.....	16
3. Condica pentru Comerciu.....	20
4. Codul Comercial din 1887.....	20
5. Actuala reglementare legislativă.....	21
Capitolul II. Noțiunea și caracterele procedurii insolvenței și a falimentului.....	23
2.1. Noțiunea procedurii insolvenței și a falimentului.....	23
2.2. Caracterele procedurii insolvenței și a falimentului.....	26
2.3. Rolul și scopul procedurii insolvenței și a falimentului.....	28
Capitolul III. Participanții la procedura insolvenței și a falimentului.....	30
3.1. Noțiuni generale. Sediul materiei.....	30
Instanțele judecătorești.....	31
Citarea, notificarea și comunicarea părților. Cheltuieli de procedură.....	34
Judecătorul-sindic.....	36
Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor.....	50
1.1 Adunarea creditorilor.....	50
1.2. Comitetul Creditorilor.....	53
Administratorul special. Administratorul judiciar.....	57
Lichidatorul judiciar.....	63
Practicianul în insolvență.....	66
Capitolul IV. Procedura insolvenței și a falimentului.....	77
Secțiunea I - Scurtă analiză a deschiderii procedurii în vechea reglementare a Legii nr. 64/1995.....	77
Secțiunea II - Deschiderea procedurii în reglementarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Efectele deschiderii procedurii insolvenței.....	79
I. Noțiuni generale și elementele de noutate introduse de noua legislație.....	79
II. Principiile procedurii simplificate.....	85
III. Persoanele supuse procedurii simplificate.....	85

IV. Modalitățile de sesizare a tribunalului.....	87
1. Noțiuni generale. Cererile introductive în dreptul comun.....	87
Efectele cererii introductive	89
Cererile introductive în procedura insolvenței reglementată de Legea nr. 85/2006	93
Cererea debitorului	96
Documentele care trebuie să însoțească cererea debitorului.....	97
Cererea creditorilor	101
V. Deschiderea procedurii insolvenței. Efectele deschiderii procedurii insolvenței.....	106
1. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea debitorului.....	106
2. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea creditorului.....	109
Efectele legale ale deschiderii procedurii insolvenței. Acțiuni impuse în această fază procesuală.....	115
Primele măsuri consecutive deschiderii procedurii insolvenței; măsuri ulterioare deschiderii procedurii insolvenței.....	141
Înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor	145
Procedura de verificare a creanțelor	147
Reguli aplicabile înscrierii creanțelor în tabelul preliminar de creanțe	149
Întocmirea și înregistrarea tabelului preliminar de creanțe.....	150
Contestarea tabelului preliminar de creanțe.....	151
Înregistrarea tabelului definitiv de creanțe	152
Contestațiile împotriva tabelului definitiv de creanțe. Judecarea acestor contestații	152
Situația creditorilor care nu și-au înregistrat creanțele în termenul legal prevăzut de lege	153
Situația unor acte juridice ale debitorului în procedura insolvenței.....	153
Situația juridică a unor contracte ale debitorului aflate în curs de executare pe timpul desfășurării procedurii insolvenței	168
Secțiunea III - Procedura de reorganizarea judiciară	174
Noțiuni generale.....	174
Planul de reorganizare	179
Natura juridică a planului de reorganizare.....	180
Etapetele care trebuie parcurse în cadrul procedurii planului de reorganizare judiciară	180
Secțiunea IV- Procedura falimentului	197
Noțiuni generale.....	197
Intrarea în faliment în procedura generală	201
Intrarea în faliment în procedura simplificată.....	203
Intrarea în procedura falimentului după confirmarea unui plan de reorganizare	205
Măsuri premergătoare procedurii de lichidare	205
Efectuarea lichidării. Programul de administrare al lichidării	206
Metodele și modalități de vânzare a bunurilor debitorului	208
Secțiunea V - Închiderea procedurii insolvenței	217
1. Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa de resurse.....	218

2. Închiderea procedurii în caz de reorganizare judiciară sau faliment.....	218
3. Închiderea procedurii insolvenței pentru lipsa creditorilor	219
4. Alte cazuri de închidere a procedurii insolvenței.....	219
Secțiunea VI - Efectele închiderii procedurii insolvenței	221
Capitolul V. Răspunderea membrilor organelor de conducere	223
1. Natura juridică	223
2. Competența de soluționare a cererilor privind răspunderea membrilor organelor de conducere. Titularii acțiunii în răspundere civilă	224
3. Persoanele răspunzătoare	225
4. Condițiile antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere	226
Capitolul VII. Infracțiuni și pedepse	237
Capitolul VIII. Procedura concordatului preventiv, o alternativă nouă de restructurare extrajudiciară.....	239
Considerații generale. Scopul general și jurisdicția personală.....	239
Evaluarea situației financiare a debitorului.....	242
Etapele procedurii concordatului preventiv	244
Anexă	
Lege nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	266
Lege nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc	319
Legea nr. 31 privind societățile comerciale.....	328
Lege nr. 273 privind finanțele publice locale	383
Ordin nr. 1.692/C privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de insolvență și a conținutului-cadru al citațiilor, comunicărilor, hotărârilor judecătorești, convocărilor, notificărilor și al altor acte care se publică în acesta și al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare și notificare	437
Ordin nr. 1186/2006 privind deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment de către organele fiscale competente și propunerile de numire a lichidatorilor	509
Ordin nr. 1342/2006 pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.186/2006 privind deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment de către organele fiscale competente și propunerile de numire a lichidatorilor	513
Bibliografie selectivă.....	515

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Te așteptăm să vizitezi depozitul nostru de carte,
unde poți găsi peste 3000 de titluri de specialitate,
beneficiind de reduceri în funcție de volumul comenzilor

■ **Drept**

■ **Economie**

■ **Fiscalitate**

■ **Periodice**

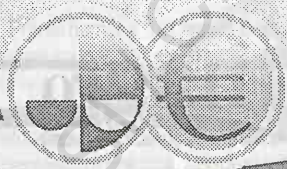
■ **Business**

Fă-ți acum un cont pentru a beneficia
de **promoții** și oferte speciale rezervate
doar membrilor clubului **www.ujmag.ro**

Promoții

- **Zilnice** - Cartea zilei
- **Temporare** - Pachete promoționale
- **Săptămânale** - Newsletter
(o carte la fiecare newsletter)

25% REDUCERE

ujmag.ro

UNIVERSUL JURIDIC MAGAZIN

www.ujmag.ro

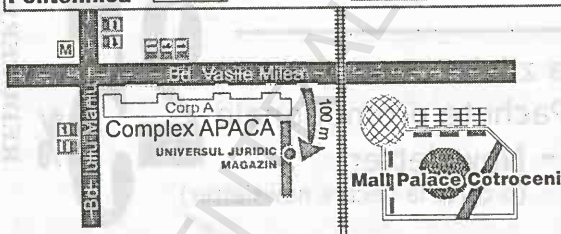
Bd. Iuliu Maniu nr. 7 (intrarea prin Bd. Vasile Milea)
corp C, sector 6, București

- ✓ Ești student și ai nevoie de **CURSURI UNIVERSITARE juridice sau economice?**
- ✓ Vrei ca **biblioteca ta** să fie **completă și actualizată?**
- ✓ Vrei să aprofundezi o materie și îți dorești un **TRATAT?**
- ✓ Ai nevoie de **CODURI** și de **LEGISLAȚIE ADNOTATĂ?**
- ✓ Vrei să fii la curent cu cele mai **noi apariții** și îți dorești să știi ce **titluri vor apărea?**
- ✓ Vrei să te abonezi la o **revistă de profil?**

Vino la depozitul nostru de carte
și beneficiezi de
plus alte **OFERTE SPECIALE!**

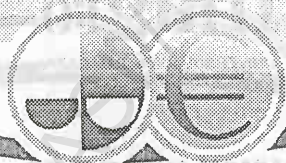
20% REDUCERE

Metrou	Autobuze	Tramvai	Troleibuz
 Politehnica	 136, 236, 336, 105, 139	 în lucru (Autobuz 635)	 61, 62, 71, 93

Program

L-V 8,00 - 17,00
S 8,00 - 13,00
D INCHIS

ujmagro
UNIVERSUL JURIDIC MAGAZIN

www.ujmag.ro

Telefon: 021/312.22.21 Fax: 021/317.03.30 Mobil: 0733.673.555 mail: distributie@ujmag.ro

EDITURA UNIVERSUL JURIDIC

PERIODICE

Revista română de drept privat (RRDP)

Director: **Marian Nicolae**

Redactor-șef: **Mircea-Dan Bob**

Periodicitate: **6 numere pe an**

www.rrdp.ro

Abonament REVISTA ROMÂNĂ DE DREPT PRIVAT	2010	2009	2008	2007
	200 LEI	200 LEI	150 LEI	135 LEI

Primul număr al revistei a ieșit de sub tipar în anul 2007, ajungând în prezent la al patrulea an de apariție. Colegiul redacțional este format din tineri specialiști cunoscuți în domeniu, de la universitățile din București și Cluj-Napoca.

Apărând sub deviza „Totul sub semnul discuției”, activitatea Colegiului este îndrumată de un Consiliu științific remarcabil, alcătuit din personalități marcante ale lumii juridice, române sau străine. Scopul revistei este de a forma un cadru modern și coerent de dezbateră juridică, racordat la dreptul comparat și tematizat anual sub emblema unei personalități a dreptului privat român.

În ceea ce privește structura revistei, ea cuprinde, pe lângă studii, articole și comentarii de doctrină, ce reprezintă cea mai mare parte din economia acesteia, secțiuni de practică judiciară și arbitrală, română și străină, comentată sau adnotată, precum și recenzii, medalioane sau breviare informative despre întâlniri, conferințe, simpozioane etc. organizate pe diverse teme de drept privat, în țară sau străinătate, după caz.

**Comenzi la: 021.312.22.21
0733.673.888**

www.ujmag.ro

Revista română de jurisprudență (RRDJ)

Director: **Bogdan Dumitrache**

Redactor-șef: **Veronica Stoica**

Periodicitate: **6 numere pe an**

www.rrdj.ro

Abonament REVISTA ROMÂNĂ DE JURISPRUDENȚĂ	2010	2009
	200 LEI	200 LEI

Revista se adresează cu precădere practicienilor dreptului, fiind vizați magistrații, avocații, consilierii juridici și, în genere, toți juriștii implicați ori interesați de jurisprudență.

Primul număr a fost lansat în anul 2009, și se bucură de sprijinul unor colaboratori principali cu o vastă experiență: d-na judecător dr. Mihaela Tăbărcă, d-na judecător Gabriela Bogasiu, d-na Livia Stanciu, d-na avocat Magda Volonciu, dl judecător dr. Gheorghe Buta. Revista se propune drept un nou for de studiu și aprofundare a principalelor ramuri de drept, într-o optică sectorială nu doar națională, din perspectivă practică, jurisprudențială.

Propunându-și să ofere o panoramă completă și constant actualizată a jurisprudenței, Revista cuprinde în paginile sale secțiuni de practică judiciară comentată sau adnotată, „la zi”, atât a instanțelor române (remarcându-se astfel rubrica de Curte Constituțională coordonată de domnul Dan Claudiu Dănișor), cât și a Curții de la Luxemburg și a Curții de la Strasbourg, ce reprezintă cea mai mare parte din economia acesteia, dar și analize, editoriale și interviuri cu personalități juridice din țară și din străinătate.

Ana Birchall a copilărit în comuna Fulga, județul Prahova.

Licențiată în Științe Juridice, șefă de promoție, Ana a avut șansa de a fi primul român admis simultan la masterat la mai multe universități de renume mondial, precum: Harvard, Oxford, Yale, Cambridge și New York University.

A ales să urmeze cursurile de masterat în drept la **Yale Law School SUA**. După absolvirea masteratului în drept cu *magna cum laude* în cursuri precum Dreptul Falimentului, Reorganizare Financiar Bancară și Comercială și Dreptul Internațional, Ana și-a continuat studiile în cadrul Yale Law School, urmând cursurile de doctorat sub îndrumarea decanului facultății, Dean Anthony T. Kronman. Tema lucrării sale de doctorat este „**Dreptul falimentului aplicat sistemelor bancare din țările Central și Est Europene**” - o analiză comparativă a dreptului falimentului aplicabil sistemului bancar din SUA, Marea Britanie, Franța, Germania, România, Ungaria, Polonia și Cehia.

Pe întreaga perioadă a studiilor de doctorat, Ana a fost bursier Goldman Scholarship, această bursă fiindu-i acordată de Yale Law School.

După terminarea doctoratului, Ana a lucrat ca avocat pe **Wall Street in New York City, S.U.A.** în cadrul firmei de avocatură **White & Case LLP**, fiind implicată în cazuri precum: ENRON, MCI-Worldcom, United Airlines, USAIR și UPC.

În 2003 Ana a decis să revină în România și să intre în politică, începându-și această carieră de pe poziția de **Consilier al Ministrului Afacerilor Externe**, apoi **Consilier în Comisia de Politică Externă** a Senatului României, ulterior fiind implicată într-o serie de proiecte, în special în domeniul educației, cercetării, tineretului, familiei tinere și politică externă.

În 2008 Ana a reluat colaborarea cu White & Case fiind Șeful Grupului de Practică în domeniul Restructurărilor Financiare și Insolvență în cadrul biroului din București.

În prezent Ana este Șeful Grupului de Practică în domeniul Restructurărilor Financiare și Insolvență în cadrul firmei de avocatură Biriș Goran și Asociații.

Totodată, Ana și-a continuat cariera academică fiind titularul cursului: **Procedura Insolvenței: Reorganizarea judiciară și Procedura Falimentului** la Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București și **coordonatorul Grupului de Cercetare privind Dreptul Falimentului și Restructurări Financiare-Bancare** la aceeași universitate.

Ana este căsătorită și are un copil; are domiciliul în București.

ISBN 978-973-127-330-3

9 789731 273303